

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලයේ මෙහෙයුම් කමිටුව

මූලික අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ අනුකාරක සභාවේ
වාර්තාව

අரசියලමෙමපුඡ් ඡපෙයින් වමුඡ්පඡුඡුඡු ඡුඡු

අඡ්ප්පඡෙ ඡරිමෙඡඡ් පඡුඡුඡු ඡප ඡුඡුඡුඡුඡු
අඡ්ඡුඡු

The Steering Committee of the Constitutional Assembly

REPORT
of the
Sub-Committee on Fundamental Rights

හැදින්වීම

මානව හිමිකම් පිළිගැනීම සහ ඊට ගරු කිරීම ඓතිහාසික සහ විශ්වීය සංකල්පයකි. සාධාරණත්වය පිළිබඳ සම්ප්‍රදාය සහ ප්‍රජාවක සාමාජිකයන්ගේ අයිතිවාසිකම් පිළිගැනීම ශත වර්ෂ ගණනාවක සිට පැවත එන අතර වාචික හෝ ලිඛිත සම්ප්‍රදායන්ට අයත් සියලු සමාජයන්හි ශිෂ්ටත්වය සහ සාධාරණත්වය පිළිබඳව මෙන්ම ඔවුන්ගේ සාමාජිකයන්ගේ සෞඛ්‍ය හා සුභ සාධනය පිළිබඳව වූ සම්ප්‍රදායන්ටද උරුමකම් කියා ඇති බව පෙනී යයි.¹ පුද්ගලයින්ගේ අයිතිවාසිකම්, යුතුකම් හා වගකීම් ද, ඒවා එකිනෙකා අතර අන්‍යෝන්‍යව පැවතීමද, රාජ්‍යය හා පුරවැසියා අතර ඒවා පවත්නා ආකාරය ද දැක්වෙන පුරාණ මූලාශ්‍රයන් විවිධ ආගම් සහ දාර්ශනික ඉගැන්වීම් තුළ ඇතුළත්වේ. 1948 වසරේදී එක්සත් ජාතීන්ගේ මහා මණ්ඩලය විසින් “සියලුම ජනතාව සහ සියලු ජාතීන් සඳහා වන පොදු සම්මතයක්” ලෙස මානව හිමිකම් පිළිබඳ විශ්ව ප්‍රකාශය සම්මත කර ගන්නා ලදී. මෙම ප්‍රකාශය වගන්ති තිහකින් සමන්විත වන අතර එමඟින් සිවිල් හා දේශපාලන අයිතීන් මෙන්ම ආර්ථික, සමාජයීය සහ සංස්කෘතිකමය අයිතීන්ද ආවරණය කරනු ලබයි. මෙම අයිතිවාසිකම් දෙවර්ගය 1966 වසරේ දී සිවිල් සහ දේශපාලන අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ ජාත්‍යන්තර සම්මුතිය හා ආර්ථික, සමාජයීය හා සංස්කෘතිකමය අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ ජාත්‍යන්තර සම්මුතිය යන වෙනම සම්මුතීන් දෙකක් මඟින් තවදුරත් සවිබල ගන්වනු ලැබිණ. මානව හිමිකම් පිළිබඳ ජාත්‍යන්තර පනත ලෙස හැදින්වෙන මෙම ලේඛන තුන සඳහාම ශ්‍රී ලංකාව අත්සන් තබා ඇත.

නිදහසින් පසුව කාල පරිච්ඡේදයෙහි සම්පාදිත ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවන් තුන මඟින් ශ්‍රී ලංකාවෙහි ව්‍යවස්ථාපිත මානව හිමිකම් (මූලික අයිතිවාසිකම්) පිළිබඳ ඉතිහාසය කියවිය හැකිය. සෝල්බරි ව්‍යවස්ථාවෙහි අයිතිවාසිකම් පනතක් ඇතුළත් නොවුවද, 29 (2)² වගන්තිය මඟින් සුළුතර අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කිරීමට අපේක්ෂා කරන ලදී.

¹ <http://hrlibrary.umn.edu/edumat/hreduseries/hereandnow/Part-1/short-history.htm>

² 29. (i) වගන්තිය:

- (1) මෙම නියමයෙහි ප්‍රතිපාදනයන්ට යටත්ව, සාමය, නීතිය සහ දිවයිනෙහි යහ පාලනය පිළිබඳව නීති සෑදීමට පාර්ලිමේන්තුව වෙත බලය ඇත්තේය.
- (2) එකී කිසිදු නීතියක්,
  - (අ) කිසිදු ආගමක් නිදහසේ ඇදහීම වැළැක්වීම හෝ සීමා කිරීම නොකළ යුතුය;
  - (ආ) වෙනස් ප්‍රජාවක හෝ ආගමක පුද්ගලයන් වගකිව යුතු නොවන අගන්නුතාවකට හෝ සීමා කිරීමකට කිසියම් ප්‍රජාවක හෝ ආගමක පුද්ගලයන් වග කිව යුතු ලෙස නොසැලකිය යුතුය; හෝ
  - (ඇ) වෙනස් ප්‍රජාවක හෝ ආගමක පුද්ගලයන් වෙත ලබා නොදෙන කිසිදු වාසියක් හෝ වරප්‍රසාදයක් කිසියම් ප්‍රජාවක හෝ ආගමක පුද්ගලයන් වෙත ලබා නොදිය යුතුය.
- (ඇ) යම් ආගමික ආයතනයක පාලන අධිකාරියෙහි එකඟතාවෙන් තොරව එකී ආගමික ආයතනයෙහි සංයුතියෙහි වෙනස්කම් නොකළ යුතුය. එම නිසා කෙසේ වෙතත්, යම් ආගමික ආයතනයක් කිහිපයක් සංස්ථාපනය කොට ඇති අවස්ථාවක, එකී ආයතනයෙහි පාලන අධිකාරියෙහි ඉල්ලීම පරිදි මිස එම වෙනස් කිරීම නොකළ යුතුය. එසේ වුවද කෙසේ වෙතත්, මෙම උපවගන්තියෙහි ඉහත කී විධිවිධානය, නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයට නියෝජිතයන් පත් කිරීමට, ඉන්දියානු සහ පාකිස්තානු පුරවැසි පනත් යටතේ ශ්‍රී ලංකාවේ පුරවැසියන් ලෙස ලියා පදිංචි වූ

පුරවැසියන්ගේ මූලික අයිතිවාසිකම් හා නිදහසද ඇතුළුව සමාජවාදී ප්‍රජාතන්ත්‍රික අරමුණු සාක්ෂාත් කිරීමට 1972 පළමු ජනරජ ව්‍යවස්ථාව මඟින් ප්‍රතිඥා දී තිබිණි. සිවිල් හා දේශපාලන අයිතිවාසිකම්වලට සීමා වූ “මූලික අයිතිවාසිකම් සහ නිදහස” නම් වූ පරිච්ඡේදයක් ව්‍යවස්ථාව මඟින් හඳුන්වා දෙනු ලැබීය.

ශ්‍රී ලංකාවේ නීති සම්පාදනය සහ රාජ්‍ය පාලනය නියාමනය සඳහා වන රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්තිය පිළිබඳ සිද්ධාන්තයන් මෙම ව්‍යවස්ථාවෙහි ඇතුළත් වූවද ඒවා විනිශ්චය විෂයක නොවීය. එම අයිතිවාසිකම් බලාත්මක කිරීම සඳහා ඇතිකරන ලද විශේෂිත යන්ත්‍රණ එහි දක්වා නොතිබිණි.

1978 දෙවන ජනරජ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙහි ද මූලික අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ පරිච්ඡේදයක් ඇතුළත් වූ අතර එයද සිවිල් හා දේශපාලන අයිතිවාසිකම් සඳහා පමණක් සීමා විය. මෙම නීතින් පුළුල් කරනු ලැබුවද දැඩි සීමා කිරීම්වලටද යටත් විය. 1972 ව්‍යවස්ථාවෙහි ඇතුළත්ව තිබූ “ජීවත් වීමේ අයිතිවාසිකම” පිළිබඳ වගන්තිය ඉවත් කරනු ලැබීය. තවදුරටත්, විධායක හෝ පරිපාලන ක්‍රියාමාර්ගයන් සම්බන්ධව පමණක් ප්‍රතිකර්මයන් සඳහා ඉල්ලීම් ඉදිරිපත් කළ හැකි වූ අතර පනත් කෙටුම්පතක් සම්මත කිරීමෙන් පසුව අධිකරණ සමාලෝචනයට ලක් කළ නොහැකි විය. රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්තිය මෙහෙයවීමේ මූලික මූලධර්ම පරිච්ඡේදය ඊට කලින් ඒවාට වඩා පුළුල් වූ අතර පුද්ගලයන්ගේ සමාජ, ආර්ථික අභිවෘද්ධිය සම්බන්ධව වඩා විශේෂිත විධිවිධාන ඊට අන්තර්ගත විය. කෙසේ වුවත් ඒවා විනිශ්චය විෂයක නොවූ හෙයින් අයිතීන්ගේ තත්ත්වයට පත් කළ නොහැකි විය.

2000 වසරේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා පනත් කෙටුම්පතෙහි වැඩිදියුණු කරන ලද අයිතිවාසිකම් පනතක් ඇතුළත්ව තිබිණි. ප්‍රකාශයට පත් කරන ලද නව මූලික අයිතිවාසිකම් අතර ජීවත් වීම සඳහා ඇති නෛසර්ගික අයිතිවාසිකමද ඇතුළත් විය. ජාතික හෝ සමාජ සම්භවය, පුරවැසිභාවය ලබා ගත් ආකාරය, විවාහ තත්ත්වය, මාතෘභාවය හෝ මව්පිය තත්ත්වය යන අතිරේක කාරණා මත වෙනස්කමකට ලක් කිරීම වළක්වනු ලැබීය. ඊට දේපළ අයිතිය පිළිබඳ අයිතිවාසිකම් ඇතුළත් කිරීම සහ සමාජ හා ආර්ථික අයිතිවාසිකම් කිහිපයක් බලාත්මක කළ හැකි අයිතිවාසිකම් ලෙස ඇතුළත් කර තිබිණි. ළමුන් වෙනුවෙන් විශේෂිත අයිතිවාසිකම් ඇතුළත් කිරීම සහ සමාජ හා ආර්ථික අයිතිවාසිකම් කිහිපයක්ම බලාත්මක කළ හැකි මූලික අයිතිවාසිකම් ලෙස ඇතුළත් කර තිබීම එහි වැදගත් ලක්ෂණයකි.

මහජන අර්ථසාධක නඩුකරයන් පිළිබඳ විධිවිධානයන් විශේෂයෙන්ම සලසා තිබිණි. පනත් කෙටුම්පතක් සම්මත වීමට පෙර හා පසුව අධිකරණ විමර්ශනයට ලක් කිරීම සඳහා වන විධිවිධාන සීමා කිරීම් ද සහිතව ඇතුළත් කොට තිබිණි. නීතියක් හෝ විධිවිධානයක් සම්මත කිරීමෙන් වසර දෙකක් තුළ පමණක් අධිකරණයෙහි අභියෝගයට ලක් කළ හැකි වූ අතර, නීතිය හෝ විධිවිධානය

පුද්ගලයන් නියෝජනය කිරීමට යටත්ව හෝ ඒ හා බැඳුණු කාරණා සම්බන්ධ විධිවිධාන සලසන කිසිදු නීතියකට අදාළ කොට නොගත යුතුය.

සම්මත වීමට පෙර අධිකරණයෙහි අභියෝගයට ලක් කොට තිබුණේ නම්, එකී කරුණම පදනම් කරගත නොහැකි විය. මෙම පනත් කෙටුම්පත නීතියක් බවට පත්වූයේ නැත.

අයිතිවාසිකම් ප්‍රඥප්තියක් සම්බන්ධයෙන් යෝජනා ඉදිරිපත් කිරීම සඳහා 2006 වසරේදී අන්තර් අමාත්‍යාංශ කාරක සභාවක් පත් කරන ලදී. අදාළ ක්ෂේත්‍රයන්හි විවිධ විද්වතුන්ගෙන් අදහස් විමසූ කාරක සභාව, මානව හිමිකම් ලේඛනයන්³ ගණනාවක අන්තර්ගතයන් පිළිබඳව අවධානය යොමු කිරීමෙන් අනතුරුව, 2009 වසරේ දී, වත්මන් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙහි මූලික අයිතිවාසිකම් පරිච්ඡේදය වෙනුවට ආදේශ කිරීම පිණිස කෙටුම්පත් යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කරන ලදී.

2016 වසරේදී ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලය විසින් පත්කරන ලද මානව හිමිකම් පිළිබඳ අනුකාරක සභාවෙහි වත්න් වාර්තාව, සිය යෝජනාවන් ඉදිරිපත් කිරීමේදී පාදක ලේඛනය ලෙස 2009 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පත යොදාගෙන ඇත. එමෙන්ම 2016 මැයි මස ඉදිරිපත් කරන ලද මහජන අදහස් විමසීමේ කමිටු වාර්තාවෙහි සඳහන් නිර්දේශයන්, පිළිගත් දේශපාලන පක්ෂ, ශ්‍රී ලංකා මානව හිමිකම් කොමිසම, ශ්‍රී ලංකා නීතිඥ සංගමයද ඇතුළත් වෘත්තීය සංගම්, සිවිල් සමාජ සංවිධාන ඉදිරිපත් කරන ලද වාචික හා ලිඛිත සැල කිරීම් සහ දේශීය සහ විදේශීය විද්වතුන් ඉදිරිපත් කරන ලද සැල කිරීම්ද අනුකාරක සභාව විසින් සැලකිල්ලට ගෙන ඇත.

2016 අගෝස්තු මස මුල් භාගයේදී අනුකාරක සභාවේ සාමාජිකයන් කිහිප දෙනෙකු දකුණු අප්‍රිකාවේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ක්‍රියාත්මක වන ආකාරය අධ්‍යයනය කිරීම පිණිස දකුණු අප්‍රිකාවේ සංචාරයක නිරත වූ අතර එහිදී සමාජ හා ආර්ථික අයිතීන් ක්‍රියාත්මක වන ආකාරය සහ රාජ්‍ය ක්‍රියාකාරකම් අදිකරණ විමර්ෂණයට ලක් කිරීම පිළිබඳව විශේෂ අවධානය යොමු කරන ලදී.

යෝජිත අයිතිවාසිකම් පනතෙහි ආකෘතිය තීරණය කිරීමේදී අනුකාරක සභාව නූතන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවන්හි මූලික අයිතිවාසිකම් පරිච්ඡේදය සම්පාදනය කිරීම පිළිබඳ වත්මන් ලෝක ප්‍රවණතාවයන් සලකා බලන ලදී. පසු ගිය දශකය තුළ, ලෝකයෙහි දකුණුකරයේ රාජ්‍යයන් ගණනාවක් සිය ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවන් නැවත කෙටුම්පත් කොට ඇත. බොහෝ රාජ්‍යයන් එසේ සිදුකොට ඇත්තේ ගැටුම් සහිත හා ආරාචුල්කාරී කාල පරිච්ඡේදයන් හමාර කරමින් නැඟී සිටින අවධිත්තීයය. නේපාලය (2015), ටියුනීසියාව සහ ඊජිප්තුව (2014), වියට්නාමය හා සිම්බාබ්වේ (2013), හයිටි සහ සෝමාලියාව (2012) සහ දකුණු සුඩානය (2011) යන රාජ්‍යයන් මේ අතර වෙයි. මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවන් සෑම එකකම පවතින ස්ථීර ලක්ෂණයක් වන්නේ සාමය, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය සහ

³ මානව හිමිකම් පිළිබඳ විශ්ව ප්‍රකාශනය ආර්ථික, සමාජ සහ සංස්කෘතිකමය අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ ජාත්‍යන්තර සම්මුතිය, සිවිල් සහ දේශපාලන අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ ජාත්‍යන්තර සම්මුතිය, සියලු ආකාරයේ ජාතිකත්වය මත වෙනස්කමකට ලක් කිරීම පිටුදැකීම පිළිබඳ සම්මුතිය, කාන්තාවන්ට එරෙහි සියලුම ආකාරයේ වෙනස්කමකට භාජනය කිරීම පිටු දැකීමේ සම්මුතිය, ළමා අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ සම්මුතිය, වධහිංසාවට ලක් කිරීම සහ වෙනත් කෲර අමානුෂික හෝ අවමන්සහගත සැලකිල්ලකට ලක් කිරීම හෝ දඬුවම්වලට එරෙහි සම්මුතිය.

ශක්තිමත් අයිතිවාසිකම් පනතක් පිළිබඳ විධිවිධානයන් අවධාරණය කොට තිබීමයි.

මෙම අයිතිවාසිකම් පනත් කෙටුම්පත්වල සිවිල්, දේශපාලන (පළමු පරම්පරාවේ අයිතීන්), ආර්ථික, සමාජයීය, සංස්කෘතික (දෙවන පරම්පරාවේ අයිතීන්), පාරිසරික සහ සංවර්ධනය (තෙවන පරම්පරාවේ අයිතීන්) යන අයිතිවාසිකම් ඇතුළත් වේ. දකුණු අප්‍රිකාව (1997), නැගෙනහිර ටිමෝරය (2001), ඉක්වදෝරය (2008), බොලීවියාව (2009) සහ කෙන්යාව (2010) යන රටවල ව්‍යවස්ථාවන් ප්‍රගතිශීලී සහ නම්‍යශීලී අයිතිවාසිකම් පනත් සහිත ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවන් ලෙස සැලකිය හැකිය.

නීති විෂයක සමාජ ආර්ථික අයිතීන් නූතන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවන්හි ඇතුළත් කොට තිබීම පිළිබඳව අනුකාරක සභාවේ සැලකිල්ල යොමු විය. 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සම්පාදනය කරන අවස්ථාව වන විට එවන් අයිතීන් ලෝක අවධානයට ලක්ව නොතිබුණි. එම නිසා එම අයිතීන් රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්ති මෙහෙයවීමේ මූලධර්ම නම් පරිච්ඡේදයක් ලෙස ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව තුළ ඇතුළත් කිරීම එකල ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සම්පාදනයේදී ප්‍රමාණවත් විය.

කෙසේ වෙතත් පසුගිය දශක දෙක තුළ, මානව හිමිකම් ක්ෂේත්‍රයෙහි ඇතිවූ ගෝලීය සංවර්ධනයන් පසුබිමෙහි දේශපාලන අයිතීන් සහ යහපත් ජීවිතයක් සඳහා අවශ්‍යවන ආර්ථික සම්පත් වෙත වන ප්‍රවේශය සහ නිදහස අතර ඇති නොසර්ගිත සබඳතාවය නොසලකා හැරිය නොහැකි ලෙස මතුවන්නට පටන් ගෙන ඇත.

මෙම තත්ත්වය එවැනි සම්පත් ලබානොදීම හේතුවෙන් අතීතයෙහි ප්‍රවණ්ඩකාරී ගැටුම් වෙත යොමුවූ අප රට වැනි රටක් සම්බන්ධයෙන් වඩාත් විශේෂයෙන් වැදගත් වේ. දකුණු අප්‍රිකාව, නැගෙනහිර ටිමෝරය, කෙන්යාව, නේපාලය සහ ලතින් අමෙරිකානු රටවල්වල ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා තුළ පෙනෙන්නට තිබෙන ආකාරයට ලෝක ප්‍රවණතාවය වන්නේ එක අයිතිවාසිකම් මූලික අයිතිවාසිකම් ලෙස පිළිගැනීමයි. ශ්‍රී ලංකාවද නිරසාර සංවර්ධන ඉලක්ක සාක්ෂාත් කරගැනීම වෙනුවෙන් කැපවී සිටින අතර එය නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව තුළ නිරූපනය කළ හැකිය. 2000 වසරේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා පනත් කෙටුම්පතෙහිදී 2009 වසරේ යෝජනාවන්හිදී මෙම අයිතීන් ඇතුළත්ව තිබුණි. එම නිසා ප්‍රගතිශීලී සහ අනාගතය පිළිබඳ දැක්මක් සහිත අයිතිවාසිකම් පනතක් සම්පාදනය කිරීමේදී නීති විෂයක සමාජ ආර්ථික අයිතීන් ඊට ඇතුළත් කිරීම ඉතා වැදගත් බව අනුකාරක සභාව තීරණය කරන ලදී.

අයිතිවාසිකම් යන්න හුදෙක් ඒ ආකාරයෙන්ම දැක්වීමටත් වඩා, අයිතිවාසිකම් යන්නෙහි විශේෂිත අදහස දැක්වීම අත්‍යවශ්‍ය වන හෙයින් පැහැදිලි භාවය පිළිබඳව සැලකිල්ලට ගෙන මෙම යෝජනාවන් කෙටුම්පත් ආකාරයෙන් ඉදිරිපත් කරනු ලැබේ.

මූලික අයිතිවාසිකම් සහ නිදහස

පුද්ගලයාගේ නෛසර්ගික අයිතිය

- (1) සෑම තැනැත්තකුටම ජීවිතයට, ගරුත්වයට, සමානත්වයට, නිදහසට හා මිනිස් ශරීරයේ ආරක්ෂාවට අයිතිය තිබිය යුතුය.
- (2) සෑම තැනැත්තකුටම නීතිය ඉදිරියේ පුද්ගලයකු වශයෙන් පිළිගනු ලැබීමේ අයිතිය තිබිය යුතුය.
- (3) කිසිදු තැනැත්තකු අත්තනෝමතික ලෙස ඔහුගේ හෝ ඇයගේ ජීවිතය අහිමි කිරීමට හෝ මරණීය දණ්ඩණයට භාජනය කරනු නොලැබිය යුතුය.

අත්අඩංගුවට ගනු ලැබූ, රඳවා ගනු ලැබූ හෝ මුදිත තැනැත්තන්ගේ අයිතිවාසිකම්

- (1) නීතියේ ස්ථාපිත කාර්යපටිපාටියට අනුව හැර කිසිදු තැනැත්තකු අත්අඩංගුවට ගැනීම, රඳවා තැබීම හෝ අන්‍යාකාරයකින් ඔහුගේ හෝ ඇයගේ ශාරීරික නිදහස අහිමි කිරීම කරනු නොලැබිය යුතුය.
- (2) එසේ අත්අඩංගුවට ගනු ලැබූ, රඳවා තබනු ලැබූ හෝ සිය ශාරීරික නිදහස අහිමි කරනු ලැබූ සෑම තැනැත්තකුම මනුෂ්‍ය ශරීරයේ නෛසර්ගික ගරුත්වය නිසාම ගෞරවයෙන් යුතුව සලකනු ලැබිය යුතුය.
- (3) නීතිය විසින් අන්‍යාකාරයට විධිවිධාන සලස්වා ඇති විට හැර, නීතිය විසින් නියම කරනු ලැබ ඇති කාර්යපටිපාටියට අනුකූලව අත්අඩංගුවට ගෙන නිසි බලැති අධිකරණයක් ඉදිරියට පැමිණවීමට සලස්වන අධිකරණ නිලධාරියකු විසින් නිකුත් කරනු ලබන වරෙන්තුවක් මත හැර කිසිදු තැනැත්තකු අත්අඩංගුවට ගනු නොලැබිය යුතුය.
- (4) අත්අඩංගුවට ගනු ලබන සෑම තැනැත්තකුම ඔහු හෝ ඇය අත්අඩංගුවට ගනු ලබන කාරණය හා මෙම ව්‍යවස්ථා විධානයේ (5) හා (6) ඡේද යටතේ එම තැනැත්තාට ලැබෙන අයිතිවාසිකම් කවරේදැයි යන්න පිළිබඳව එම තැනැත්තාට අවබෝධ වෙතැයි පෙනී යන භාෂාවකින් දැනුවත් කරනු ලැබිය යුතුය.
- (5) අත්අඩංගුවට ගනු ලබන සෑම තැනැත්තකුටම ඔහුගේ හෝ ඇයගේ තේරීම අනුව කවර හෝ ඥාතියකු හෝ හිතවතකු සමඟ සන්නිවේදනය කිරීමේ අයිතිය තිබිය යුතු අතර එම තැනැත්තා ඉල්ලා සිටිය හොත් අදාළ ඥාතියා හෝ හිතවතා සමඟ සන්නිවේදනය කිරීමේ ක්‍රමයක් සලසා දෙනු ලැබිය යුතුය.
- (6) අත්අඩංගුවට ගනු ලබන සෑම තැනැත්තකුටම තමන්ගේ තේරීම අනුව නීතිඥයකු තෝරා ගැනීමට හා විටින් විට නීතිඥයා හමු වී උපදෙස් ලබා ගැනීමට අයිතිය තිබිය යුතුය. අත්අඩංගුවට ගනු ලැබූ තැනැත්තා සඵලදායී ලෙස නීතිඥයකු විසින් නියෝජනය කරනු ලැබීමේ හැකියාව ඇති කරනු පිණිස රාජ්‍යය හැකි සියලු සාධාරණ පහසුකම් සලස්වා දිය යුතුය.

- (7) අත්අඩංගුවට ගනු ලබන කිසිදු තැනැත්තකු අදාළ සිද්ධියේ සියලු පරිසිද්ධීන් අනුව සාධාරණ වන්නාවූ කාලයට වඩා දිගු කාලයක් අත්අඩංගුවේ රඳවා තැබීම හෝ සිරඅඩස්සියේ තැබීම කරනු නොලැබිය යුතු අතර, කවර තත්වයකදී වුවද, අත්අඩංගුවට ගත් අවස්ථාවේ සිට නිසි බලැති අධිකරණයක විනිසුරුවරයකු ඉදිරියට පැමිණවීම දක්වා වූ ගමනට ගත වන කාලය හැර පැය 24 ක කාලයක් ඇතුළත අදාළ විනිසුරුවරයා ඉදිරියට පැමිණවිය යුතුය. එම විනිසුරුවරයා විසින් නීතිය මගින් ස්ථාපිත කාර්යපටිපාටියට අනුකූලව නිකුත් කරන ලද නියෝගය ප්‍රකාරව හැර එකී කාලපරිච්ඡේදය ඉක්මවා කිසිදු තැනැත්තකු සිරභාරයේ රඳවා තබනු නොලැබිය යුතුය.
- (8) නීතිය විසින් අන්‍යාකාරයට විධිවිධාන සලස්වා ඇතිනම් හැර, අත්අඩංගුවේ රඳවා තබනු හෝ සිරඅඩස්සියේ තබනු ලබන සෑම තැනැත්තකුටම ඇප මත හෝ ඇපබැඳුම්කරයක් අත්සන් කිරීම මත මුදාහරිනු ලැබීමේ අයිතිය ඇත. අදාළ ඇපයේ හෝ ඇපබැඳුම්කරයේ මුදල් අගය අදාළ සිද්ධියේ පරිසිද්ධීන් වෙත නිසි සැලකිල්ල යොමු කරමින් නියම කරනු ලැබිය යුතු අතර එය අධික මුදලක් නොවිය යුතුය.
- (9) වරදක් සිදු කළැයි සැක කරනු ලබන සෑම තැනැත්තකුටම වෝදනා හෝ අධිවෝදනා ඉදිරිපත් කිරීම හෝ අසාධාරණ ප්‍රමාදයකින් තොරව ඔහු හෝ ඇය මුදා හැරීම අදාළ සිද්ධියේ කරුණු හා පරිසිද්ධිද සැලකිල්ලට ගනිමින් කරනු ලැබිය යුතුය.
- (10) වරදක් සම්බන්ධයෙන් වෝදනා හෝ අධිවෝදනා කරනු ලැබූ සෑම තැනැත්තකුටම පුද්ගලිකවම හෝ තමන්ම තෝරා ගත් නීතිඥයකු මාර්ගයෙන් කරුණු ඉදිරිපත් කිරීමට හිමිකාරිත්වය තිබිය යුතු අතර විනිසුරු විසින් ඔහු හෝ ඇය ඒ සම්බන්ධයෙන් දැනුවත් කරනු ලැබිය යුතුය.
- (11) (අ) වරදක් සම්බන්ධයෙන් වෝදනා හෝ අධිවෝදනා කරනු ලැබූ සෑම තැනැත්තකුටම
- (i) අයුතු ප්‍රමාදයකින් තොරව,
  - (ii) නිසි බලැති අධිකරණයක් විසින්
  - (iii) සාධාරණ නඩු විභාගයකදී හා
  - (iv) මෙම ඡේදයේ (ආ) අනුඡේදයට යටත්ව ප්‍රසිද්ධ නඩුඇසීමකදී
- නඩුවිභාගයට භාජනය කරනු ලැබීමට හිමිකාරිත්වය ඇත.
- (ආ) ලිංගික කාරණා සම්බන්ධ නඩු කටයුතුවලදී හෝ බාලවයස්කාරයින්ගේ යහපත උදෙසා, එසේත් නොමැති නම් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජයක ජාතික ආරක්ෂාව හා මහජන ආරක්ෂාව සුරක්ෂිත කිරීම සඳහා හෝ අදාළ අධිකරණ භූමිය ඇතුළත සාමය හා ආරක්ෂාව සඳහා එම නඩු කටයුතු සඳහා අවශ්‍ය නොවන තැනැත්තන් අධිකරණයෙන් ඉවත් කිරීම අවශ්‍ය වෙතැයි යම් විනිසුරුවරයකු විසින්

සලකනු ලබන කවර හෝ අවස්ථාවක අදාළ විනිසුරුවරයාට සිය අභිමතය පරිදි ඔවුන් ඉවත් කළ හැකිය.

(12) (අ) වරදකරු යැයි අධිකරණය ඉදිරියේ ඔප්පු කරනු ලබන තෙක් සෑම තැනැත්තකුම නිර්දෝෂී ලෙස පූර්ව නිගමනය කරනු ලැබිය යුතුය.

(ආ) කවර නීතියක හෝ සඳහන් කිසිවක් මගින් යම් කරුණු ඔප්පු කිරීමේ වගකීම වූදිනයක මත පවරනු ලබන හේතුවෙන්ම, එකී නීතිය ඉහත (අ) අනුෂේදයට අනනුකූල යැයි තීන්දු කරනු නොලැබිය යුතුය.

(13) තමන්ටම එදිරිව සාක්ෂි හෝ කරුණු ඉදිරිපත් කරන ලෙස හෝ තමා වරදකරු යැයි පාපෝච්ඡාරණය කරන ලෙස කිසිදු තැනැත්තකුට බල කරනු නොලැබිය යුත්තේය.

(14) යම් ක්‍රියාවක් හෝ පැහැර හැරීමක් සිදු කළ කවර තැනැත්තකු වුවද එය සිදු කරන ලද අවස්ථාවේදී එම ක්‍රියාව හෝ පැහැර හැරීම මගින් සංස්ථාපනය කරනු නොලැබූ වරදක් සම්බන්ධයෙන් වැරදිකරු කරනු නොලැබිය යුතු වන අතර, යම් වරදක් සිදු කරන ලද අවස්ථාවේදී බලාත්මකව පැවති දඬුවමට වඩා වැඩි හෝ වඩා බරපතල දඬුවමක් නියම කරනු නොලැබිය යුතුය.

අදාළ වරද සිදු කරන ලද අවස්ථාවේදී එම වරදට නියම කරනු ලැබ තිබූ උපරිම දඬුවම ඉක්මවා නොයන අවම දඬුවමක් අදාළ වරද සඳහා පැනවිය යුතු යැයි නියම කිරීම මෙම ව්‍යවස්ථා විධානය උල්ලංඝනයක් කිරීමක් නොවිය යුතුය.

යම් ක්‍රියාවක් හෝ නොකර හැරීමක් සිදු වූ අවස්ථාවේ දී එය ජාතීන්ගේ ප්‍රජාවේ පිළිගත් පොදු නෛතික මූලධර්ම අනුව සාපරාධී ක්‍රියාවක් හෝ නොකර හැරීමක් වූ විට, ඒ ක්‍රියාව හෝ නොකර හැරීම සම්බන්ධයෙන් කවර වූ හෝ තැනැත්තකු නඩු විභාගයට භාජනය කොට දඬුවම් කිරීමට මේ ව්‍යවස්ථා විධානයේ ඇතුළත් කිසිවකින් අගතියක් නොවිය යුතුය.

(15) නිසි බලැති අධිකරණයක් මගින් නීතිය අනුකූලව යම් වරදක් සම්බන්ධයෙන් දඬුවමට ලක් කොට හෝ නිදොස් කොට නිදහස් කර ඇති කර ඇති කිසිදු තැනැත්තකු අභියාචනා හෝ ප්‍රතිශෝධන අධිකරණ පාත්‍රතාව ක්‍රියාවේ යොදවනු අධිකරණයක නියෝගය මත හැර එම වරදම සම්බන්ධයෙන් නඩු පවරනු ලැබීමට යටත් නොවිය යුතුය.

(16) (අ) නිසි බලැති අධිකරණයක නියෝගයක් මගින් හා නීතිය මගින් ස්ථාපිත කාර්යපටිපාටියට අනුකූලව හැර බන්ධනාගාරගත කිරීමකින් දඬුවම් කරනු නොලැබිය යුතුය.

(ආ) (i) පරිසිද්ධි සලකා බලන කල අසාධාරණ නොවන්නේ නම්, විමර්ශනය හෝ නඩු විභාගය සිදු කිරීමට නියමිතව තිබියදී;

(ii) ආගමන හා විගමන පනතේ හෝ එකී පනත වෙනුවට ආදේශ කිරීම සඳහා පනවනු ලබන වෙනත් නීතියක විධිවිධාන යටතේ

කරනු ලබන ඉවත් කිරීමේ නියෝගයක හෝ රටින් පිට කිරීමේ නියෝගයක හේතුවෙන්;

යම් තැනැත්තකු සිරභාරයට ගැනීම, අත්අඩංගුවේ තබා ගැනීම, රඳවා ගැනීම හෝ අන්‍යාකාරයකින් එම තැනැත්තාගේ ශාරීරික නිදහස අහිමි කිරීම මෙම ව්‍යවස්ථා විධානයේ විධිවිධාන කඩකිරීමක් නොවිය යුතුය.

(17) (අ) මෙම ව්‍යවස්ථා විධානයේ (2) ඡේදය, (10) ඡේදය, (11) ඡේදයේ (අ) අනුඡේදයේ අංක (ii) හා (iii), (14) ඡේදය, (15) ඡේදය සහ (16) ඡේදය මගින් ප්‍රකාශ කර පිළිගෙන ඇති අයිතිවාසිකම් මත කිසිදු සීමාකිරීමක් නොකළ යුතුය.

(ආ) ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජයක ජාතික ආරක්ෂාව හා නීතිය හා සාමය⁴ සුරක්ෂිත කිරීම සඳහා හෝ අන්‍යායන්ගේ අයිතිවාසිකම් හා නිදහස් හිමිකම් කෙරෙහි නිසි පිළිගැනීම හා ගරු කිරීම සුරක්ෂිත කිරීමේ කාර්යය සඳහා අවශ්‍ය වන බවට නීතිය විසින් නියම කරනු ලැබ ඇති සීමා කිරීම් හැර මෙම ව්‍යවස්ථා විධානයේ (1), (3), (4), (5), (6), (7), (8) හා (9) ඡේද, (11) ඡේදයේ (අ) අනුඡේදයේ අංක (i) හා (iv), සහ (12) හා (13) ඡේද මගින් ප්‍රකාශ කර පිළිගෙන ඇති අයිතිවාසිකම් මත කිසිදු සීමාකිරීමක් නොකළ යුතුය.

බලහත්කාරයෙන් අතුරුදහන් කරවීමෙන් මිදී සිටීමේ නිදහස ⁵

(1) කිසිදු පුද්ගලයෙකු බලහත්කාරයෙන් අතුරුදහන් කිරීමකට ලක් නොකළ යුත්තේය.

(2) යුධ තත්ත්වයක් හෝ යුධ තර්ජනයක් හෝ අභ්‍යන්තර දේශපාලන අස්ථාවරභාවයක් හෝ වෙන ඕනෑම පොදු හදිසි තත්ත්වයක් ඇතුළත්වන කුමන හෝ තත්ත්වයක් බලහත්කාරයෙන් කරන අතුරුදහන් කරවීමකට සාධාරණ හේතුවක් ලෙස නොදැක්විය යුත්තේය.

වද බන්ධන වලට ලක් නොවී සිටීමේ නිදහස ⁶

(1) කිසිම තැනැත්තකු වධ හිංසා වලට හෝ කාර, අමානුෂික හෝ අවමන්සහගත සැලකිල්ලකට නැතහොත් දඬුවමකට යටත් නොකළ යුත්තේය.

⁴ “මහජන සාමය” යන පද පෙළ වෙනුවට “නීතිය හා සාමය” යන පද පෙළ ආදේශ කිරීමට අනුකාරක සභාව විසින් කටයුතු කරන ලදී. ගරු ජයම්පති වික්‍රමරත්න, ගරු අරවින්ද කුමාර් සහ ගරු එම්.එච්.එම්.සල්මාන් යන මහත්වරු ඊට විරෝධය පළකළහ.

⁵ මෙම විධිවිධානය අනවශ්‍ය බවක් සැලකූ ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මහතා එය අනුමත නොකළේය.

⁶ මෙම විධිවිධානය අනවශ්‍ය බවක් සැලකූ ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මහතා එය අනුමත නොකළේය.

(2) මෙම ව්‍යවස්ථාව මගින් ප්‍රකාශයට පත්කොට පිළිගන්නා ලද මූලික අයිතිවාසිකම් ක්‍රියාත්මක කිරීම සම්බන්ධයෙන් සීමාවන් පැනවීම නොකළ යුත්තේය.

පුද්ගල ආරක්ෂාව

(1) කිසිම පුද්ගලයෙකුගේ ශාරීරික සම්පූර්ණත්වය අත්තනෝමතිකව අහිමි නොකළ යුත්තේය.

(2) යම් කිසි පුද්ගලයෙකු විසින් දැනුම් දුන් අනුමැතිය රහිතව යම් කිසි පුද්ගලයෙකු වෛද්‍ය හෝ විද්‍යාත්මක පරීක්ෂණයකට භාජනය නොකළ යුත්තේය.

සමානාත්මතාවට සහ වෙන් කොට නොසැලකීමේ නිදහසට ඇති අයිතිය

(1) සියළුම පුද්ගලයන් නීතිය ඉදිරියේ සමාන වන අතර නීතිය ඉදිරියේ සමාන ආරක්ෂාව ලැබීමේ අයිතියද ඇත්තේය.

(2) පවුල, දේශපාලන, ආර්ථික, සමාජ සහ සංස්කෘතික ජීවිතය යන සියළුම ක්ෂේත්‍ර වල කාන්තාවන් සහ පිරිමින්ට සමාන අයිතිවාසිකම් සහ යුතුකම් ඇත්තේය.⁷

(3) (අ) වර්ගය, ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජ භාවය, ලිංගිකත්වය, ලිංගික අනුස්ථාපනය, ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවීය අන්‍යෝන්‍යතාව, මාතෘත්වය, විවාහක තත්ත්වය, මව්පිය තත්ත්වය, කුලය, වාර්ගික හෝ සාමාජීය මූලාරම්භය, වයස, ආබාධිත තත්ත්වය, ආගම, භාද්‍ය සාක්ෂිය හෝ විශ්වාස, දේශපාලනික හෝ අනෙකුත් මතවාද, සංස්කෘතිය, භාෂාව, උපන් ස්ථානය හෝ වාසය කරන ස්ථානය අනුව කිසිම පුරවැසියෙකු/ පුද්ගලයෙකු අත්තනෝමතිකව වෙන් කොට සැලකීමකට ලක් නොකළ යුත්තේය.

පුරවැසියන් සහ පුරවැසියන් නොවන අය අතර වෙන් කොට සැලකීම අත්තනෝමතිකව සිදු කරන්නේ නම් මිස, එවන් වෙන්කොට සැලකීම් වැළැක්වීමට මෙම ඡේදයේ කිසිවක් අඩංගු නොවේ.

(ආ) රජයේ රැකියාවල නියැලීම සඳහා සෑම පුරවැසියෙකුටම සමාන අයිතියක් තිබිය යුතුය.

(ඇ) එසේ වුවද රාජ්‍ය සේවයේ, පළාත් රාජ්‍ය සේවයේ, පළාත් පාලන සේවයේ හෝ රාජ්‍ය සංස්ථාවක යම් සේවා නියුක්තියක හෝ ධුරයක කාර්ය ඉටු කිරීම සඳහා යම් තැනැත්තෙකු යම් භාෂාවක් පිළිබඳව යම් ප්‍රමාණවත් දැනීමක් ඇතිව සිටීම සාධාරණ අවශ්‍ය වන අවස්ථාවක ඒ සේවා නියුක්තිය හෝ ධුරය සඳහා සුදුසුකමක් වශයෙන් ඒ භාෂාව

⁷ මුස්ලිම් දේපළ නීතිය යටතේ පාලනය වන පුද්ගලයින්ගේ අයිතිවාසිකම් සම්බන්ධයෙන් මෙම විධිවිධානය බලපාන අන්දම පැහැදිලි කරන මෙන් ගරු එච්.එච්.එම්.සල්මාන් මහතා ඉල්ලා සිටියේය.

පිළිබඳව එසේ ප්‍රමාණවත් දැනීමක් සාධාරණ කාලයක් තුළ ලබා ගත යුතු යයි එවැනි තැනැත්තෙකුට නියම කිරීම නීත්‍යානුකූල වන්නේය.

(ඇ) එසේම තවදුරටත්, එවැනි යම් සේවා නියුක්තියක හෝ ධුරයක හෝ කිසිදු කර්තව්‍යක් යම් භාෂාවක් පිළිබඳ දැනීම ඇත්තේනම් මිස ඉටු කළ නොහැකි වන අවස්ථාවලදී, ඒ සේවා නියුක්තියට හෝ ධුරයට හෝ ඇතුළත් කර ගැනීමේ සුදුසුකමක් වශයෙන් යම් තැනැත්තෙකුට ඒ භාෂාව පිළිබඳ ප්‍රමාණවත් දැනීමක් තිබිය යුතු යැයි නියම කිරීම නීත්‍යානුකූල වන්නේය.

(4) මෙම ව්‍යවස්ථාවේ 2 (අ) ඡේදයේ (අ) උපඡේදයේ සඳහන් වන කාරණා වලට පදනම්වන කිසිම හේතුවක් මත වෙළෙඳසැල්වලට, පොදු හෝජනාගාර වලට, අපානශාලාවලට, පොදු විනෝදස්ථාන වලට හෝ තමාගේ ආගමට අයත් පොදු පූජනීය ස්ථානවලට ඇතුළුවීම සම්බන්ධයෙන් යම් අශක්ෂතාවකට, බැඳීමකට, සීමාකිරීමකට නැතහොත් කොන්දේසියකට කිසිම තැනැත්තෙක් අත්තනෝමතිකව යටත් නොවන්නේය.

(5) තම වර්ගය, ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය, ලිංගිකත්වය, මානසික හෝ ශාරීරික අශක්ෂතාව හෝ යුද්ධයෙන් සහ ගැටුම් වලින් පීඩාවට පත්වීම හෝ ඓතිහාසික වශයෙන් කොන් වීමකට ලක්වීම නිසා අවාසිසහගත හෝ වරප්‍රසාද අහිමි වූවන් බවට පත්වූ පිරිස් ඇතුළු අවාසිසහගත හෝ වරප්‍රසාද අහිමි තනි පුද්ගලයන් හෝ කණ්ඩායම් වලට ආරක්ෂාව සහ අභිවර්ධනය ඇති කිරීම හෝ ප්‍රමාණවත් සමානාත්මතාවක් තහවුරු කිරීම සඳහා නීතියෙන් හෝ අනු නීතිවලින් හෝ විධායක ක්‍රියා මාර්ගයෙන් හෝ අවශ්‍ය විශේෂ විධිවිධාන සැලැස්වීම මේ ව්‍යවස්ථාවෙන් කිසිසේත් අවහිර නොවන්නේය.

(6) ජාතික ආරක්ෂාව, නීතිය හා සාමය⁸ හෝ මහජන සෞඛ්‍ය ආරක්ෂා කිරීම, අන් අයගේ අයිතිවාසිකම් වලට සහ නිදහසට නිසි පිළිගැනීම සහ ගෞරවය සුරක්ෂිත කිරීම ආදී ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජයකට අවශ්‍ය කාරණා හැරුණ කොට මෙම ව්‍යවස්ථාව මඟින් ප්‍රකාශයට පත් කොට පිළිගැනීමට ලක් කර ඇති අයිතිවාසිකම් ක්‍රියාත්මක කිරීම සම්බන්ධයෙන් කිසිදු සීමාවක් පැනවිය නොහැක්කේය.

සිතීමේ, හෘද්‍ය සාක්ෂියේ සහ ආගමික නිදහස

(1) සෑම තැනැත්තෙකුටම තමන් අභිමත ආගමක් ඇදහීමේ හෝ වැළඳ ගැනීමේ නිදහස ද ලබ්ධියක් හෝ විශ්වාසයක් දැරීමේ හෝ පිළිගැනීමේ නිදහස ද ඇතුළුව සිතීමේ නිදහසට, හෘද්‍ය සාක්ෂියේ නිදහසට සහ ආගමික නිදහසට හිමිකම් ඇත්තේය.

⁸ “මහජන සාමය” යන පද පෙළ වෙනුවට “නීතිය හා සාමය” යන පද පෙළ ආදේශ කිරීමට අනුකාරක සභාව විසින් කටයුතු කරන ලදී. ගරු ජයම්පති වික්‍රමරත්න, ගරු අරචන්ද්‍ර කුමාර් සහ ගරු එම්.එච්.එම්.සල්මාන් යන මහත්වරු ඊට විරෝධය පළකළහ.

(2) මෙම ව්‍යවස්ථාව මඟින් පිළිගැනීමට ලක්කර ඇති සහ ප්‍රකාශයට පත්කර ඇති අයිතිවාසිකම් ක්‍රියාත්මක කිරීම සම්බන්ධයෙන් කිසිදු සීමාවක් පැනවිය නොහැක්කේය.

ප්‍රදේශයේ ආගම ඇදහීමේ නිදහස

- (1) සෑම පුද්ගලයෙකුටම තනිව හෝ අන් අය සමඟ සාමූහිකව හෝ, පොදුවේ හෝ පෞද්ගලිකව හෝ එම පුද්ගලයාගේ ආගම හෝ විශ්වාසය වන්දනාමාන කිරීමේ, ඇදහීමේ, ව්‍යවහාරයේ, ප්‍රචාරණයේ සහ ඉගැන්වීමේ නිදහස සෑම පුද්ගලයෙකුටම/ පුරවැසියෙකුටම හිමි වන්නේය.
- (2) කිසිදු පුද්ගලයෙකුට තමන්ගේ කැමැත්ත පරිදි ආගමක් හෝ විශ්වාසයක් තබාගැනීමට හෝ තෝරාගැනීමට ඇති අයිතියට හානි කරන ආකාරයේ බලහත්කාරකමකට කිසිදු පුද්ගලයෙකු භාජනය නොකළ යුතුය.
- (3) ජාතික ආරක්ෂාව, නීතිය හා සාමය⁹ හෝ මෙම ව්‍යවස්ථාවේ (2) ඡේදයේ ප්‍රකාශයට පත් කර ඇති නිදහස ඇතුළුව අන් අයගේ අයිතිවාසිකම් වලට සහ නිදහසට නිසි පිළිගැනීම සහ ගෞරවය සුරක්ෂිත කිරීම ආදී ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජයකට අවශ්‍ය කාරණා හැරුණ කොට මෙම ව්‍යවස්ථාවේ (1) පරිච්ඡේදය මඟින් ප්‍රකාශයට පත් කොට පිළිගැනීමට ලක් කර ඇති අයිතිවාසිකම් ක්‍රියාත්මක කිරීම සම්බන්ධයෙන් කිසිදු සීමාවක් පැනවිය නොහැක්කේය.

මත දැරීමට ඇති නිදහස

- (1) බාධාවකින් තොරව මත දැරීමට සෑම පුද්ගලයෙකුටම අයිති තිබිය යුතුය.
- (2) මෙම වගන්තියේ (1) වන පරිච්ඡේදය මඟින් ප්‍රකාශ කොට සහ පිළිගෙන ඇති අයිතිවාසිකම් මත කිසිදු සීමාවක් නොපැනවිය යුතුය.

සංස්කෘතිය භුක්ති විඳීමට හා ප්‍රවර්ධනය කිරීමට සහ භාෂාව භාවිත කිරීමට ඇති අයිතිය.

- (1) සෑම පුද්ගලයෙකුටම/පුරවැසියෙකුටම තනිව හෝ අන් අය සමඟ එක්ව එම පුද්ගලයාගේ/පුරවැසියාගේ සංස්කෘතිය භුක්ති විඳීමට හා ප්‍රවර්ධනය කිරීමට සහ එම පුද්ගලයා/පුරවැසියා කැමති භාෂාව භාවිත කිරීමට හිමිකම් ඇත්තේය.
- (2) යම් සංස්කෘතික හෝ භාෂාමය ප්‍රජාවකට අයත් පුද්ගලයින් හට එම ප්‍රජාවේ අනෙකුත් සාමාජිකයන් හා එක්ව තම සංස්කෘතිය භුක්ති විඳීමට හෝ භාෂාව භාවිත කිරීමට ඇති අයිතිය අහිමි නොකළ යුතුය.

⁹ “මහජන සාමය” යන පද පෙළ වෙනුවට “නීතිය හා සාමය” යන පද පෙළ ආදේශ කිරීමට අනුකාරක සභාව විසින් කටයුතු කරන ලදී. ගරු ජයම්පති වික්‍රමරත්න, ගරු අරචන්ද්‍ර කුමාර් සහ ගරු එම්.එම්.එම්.සල්මාන් යන මහත්වරු ඊට විරෝධය පළකළහ.

(3) නීතිය හා සාමය¹⁰, ජාතික හෝ ආගමික සහයෝගීතාව ආරක්ෂා කිරීම, මහජන සෞඛ්‍ය හෝ සදාචාරය ආරක්ෂා කිරීම, පරිසරය ආරක්ෂා කිරීම හෝ අන්‍යයන්ගේ අයිතිවාසිකම්වලට හා නන් වැදෑරුම් නිදහසට ගරු කිරීම සහ ඒවාට නිසි පිළිගැනීම ලබා දීම සඳහා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජයකට අවශ්‍ය වන බවට නීතිය මඟින් නියම කොට ඇති සීමාවන් හැර මෙම වගන්තිය මඟින් පිළිගෙන ඇති අයිතිවාසිකම් භුක්තිවිඳීම මත කිසිදු සමාවක් නොපැනවිය යුතුය.

ප්‍රකාශනයේ සහ තොරතුරු දැනගැනීමේ නිදහස ඇතුළු කථනයේ සහ අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමේ නිදහස.

(1) සියලු පුද්ගලයන්/පුරවැසියන් හට ප්‍රකාශනයේ නිදහස ඇතුළු කථනයේ සහ අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමේ නිදහසට හිමිකම් ඇති අතර වාචිකව, ලිඛිතව, මුද්‍රිත ආකාරයෙන්, කලාව ලෙසින් හෝ පුවත්පත් හෝ වෙනත් මාධ්‍ය නිදහස, නිර්මාණාත්මක කලාවට ඇති නිදහස, ශ්‍රාස්ත්‍රීය නිදහස හෝ විද්‍යාත්මක පර්යේෂණයට ඇති නිදහස ආදී ඕනෑම ආකාරයකින් මත ප්‍රකාශ කිරීමට, තොරතුරු දැනගැනීමට, ලබා ගැනීමට හෝ බෙදා හැරීමට ඇති නිදහස මෙම අයිතියට ඇතුළත් විය යුතුය.

(2) (1) වන උප වගන්තියේ දක්වා ඇති අයිතිය;

(අ) යුධ ප්‍රචාරක කටයුතු

(ආ) ප්‍රවණ්ඩත්වයට ආධාර අනුබල ලබාදීම

(ඇ) ප්‍රවණ්ඩත්වයට ආධාර අනුබල ලබාදෙන අන්දමේ ජාතික වාර්ගික, ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජ භාවය මත පදනම් වූ හෝ ආගමික වෛරය ඇති කරවන අන්දමින් කටයුතු කිරීමට අදාළ නොවේ.

(3) ජාතික ආරක්ෂාව, නීතිය හා සාමය¹¹ ආරක්ෂා කිරීම, මහජන සෞඛ්‍ය හෝ සදාචාරය, වාර්ගික හා ආගමික සහයෝගීතාව ආරක්ෂා කිරීම හෝ පාර්ලිමේන්තු වරප්‍රසාද, අධිකරණයට අපහාස කිරීම, අපහාසයට හෝ වරදකට පෙලඹවීම සම්බන්ධයෙන් හෝ අන්‍යයන්ගේ අයිතිවාසිකම් හා නන් වැදෑරුම් නිදහස සඳහා ඇති ගෞරවය ආරක්ෂා කිරීම හා ඊට නිසි පිළිගැනීම ලබා දීමේ අවශ්‍යතාව සඳහා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජයකට අවශ්‍ය යැයි නීතිය මඟින් නියම කොට ඇති සීමාවන් හැර මෙම වගන්තිය මඟින් ප්‍රකාශ කොට හා පිළිගෙන ඇති අයිතිවාසිකම් මත කිසිදු සීමාවක් නොපැනවිය යුතුය.

¹⁰ “මහජන සාමය” යන පද පෙළ වෙනුවට “නීතිය හා සාමය” යන පද පෙළ ආදේශ කිරීමට අනුකාරක සභාව විසින් කටයුතු කරන ලදී. ගරු ජයම්පති වික්‍රමරත්න, ගරු අරචන්ද කුමාර් සහ ගරු එම්.එච්.එම්.සල්මාන් යන මහත්වරු ඊට විරෝධය පළකළහ.

¹¹ “මහජන සාමය” යන පද පෙළ වෙනුවට “නීතිය හා සාමය” යන පද පෙළ ආදේශ කිරීමට අනුකාරක සභාව විසින් කටයුතු කරන ලදී. ගරු ජයම්පති වික්‍රමරත්න, ගරු අරචන්ද කුමාර් සහ ගරු එම්.එච්.එම්.සල්මාන් යන මහත්වරු ඊට විරෝධය පළකළහ.

තොරතුරු වෙත ප්‍රවේශය සඳහා ඇති අයිතිය.

- (1) (අ) රාජ්‍යය, අමාත්‍යාංශයක් හෝ වෙනත් රජයේ දෙපාර්තමේන්තුවක් හෝ නීතිය මඟින් හෝ නීතිය යටතේ ස්ථාපිත කොට හෝ නිර්මාණය කොට ඇති ඕනෑම ව්‍යවස්ථාපිත ආයතනයක්;
- (ආ) පළාතක අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ අමාත්‍යවරයකුගේ අමාත්‍යාංශයක් හෝ දෙපාර්තමේන්තුවක් හෝ පළාත් සභාවක ප්‍රඥප්තියක් මඟින් ස්ථාපිත කොට හෝ නිර්මාණය කොට ඇති ඕනෑම ව්‍යවස්ථාපිත ආයතනයක්;
- (ඇ) ඕනෑම පළාත් පාලන ආයතනයක්; හා
- (ඈ) මෙම ඡේදයේ (අ), (ආ) හෝ (ඇ) උප ඡේදයන්හි සඳහන් ඕනෑම ආයතනයකට අදාළ එවන් තොරතුරු සන්තකයේ ඇති ඕනෑම පුද්ගලයකු.

සතුව පවතින පුරවැසියෙකුගේ අයිතිවාසිකම් භුක්ති විඳීමට හා ආරක්ෂා කිරීමට අවශ්‍ය වන්නා වූ තොරතුරු ආදී නීතිය මඟින් නියම කොට ඇති ඕනෑම තොරතුරක් වෙත ප්‍රවේශවීමට සෑම පුරවැසියෙකුටම අයිතිය ඇත්තේය.

- (2) ජාතික ආරක්ෂාව, භෞමික අඛණ්ඩතාව හෝ මහජන ආරක්ෂාව තහවුරු කිරීම, කැලඹීම් හෝ අපරාධ වැළැක්වීම, සෞඛ්‍ය හෝ සදාචාරය සහ අන්‍යයන්ගේ කීර්තිය හෝ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කිරීම, ජාතික ආර්ථිකය හා පෞද්ගලිකත්වය ආරක්ෂා කිරීම සහ අධිකරණයට අපහාස කිරීම වැළැක්වීම, පාර්ලිමේන්තු වරප්‍රසාද ආරක්ෂා කිරීම, රහස්‍යගත ලෙස සන්නිවේදනය කරනු ලබන තොරතුරු හෙළිදරව් කිරීම වැළැක්වීම හෝ අධිකරණයේ බලාධිකාරය සහ අපක්ෂපාතිභාවය පවත්වාගෙන යාම පිණිස ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජයකට අවශ්‍ය යැයි නීතිය මඟින් නියම කොට ඇති සීමාවන් හැර මෙම වගන්තිය මඟින් ප්‍රකාශ කොට හා පිළිගෙන ඇති අයිතිවාසිකම් මත කිසිදු සීමාවක් නොපැනවිය යුතුය.
- (3) මෙම වගන්තියේ ‘පුරවැසියා’ යන්නට සංස්ථාගත කරන ලද හෝ නොකරන ලද සංවිධානයක් (එහි සාමාජික සංඛ්‍යාවෙන් හතරෙන් තුනකට නොඅඩු සංඛ්‍යාවක් පුරවැසියන් වන්නේ නම්) ද ඇතුළත් වේ.

සාමකාමීව රැස්වීමේ නිදහස

- (1) සෑම පුද්ගලයකුටම/පුරවැසියකුටම සාමකාමීව රැස්වීමේ නිදහසට හිමිකම් ඇත්තේය.
- (2) ජාතික ආරක්ෂාව, නීතිය හා සාමය¹², වාර්ගික හෝ ආගමික සහයෝගීතාව ආරක්ෂා කිරීම, මහජන සෞඛ්‍යය ආරක්ෂා කිරීම හෝ අන්‍යයන්ගේ

---

¹² “මහජන සාමය” යන පද පෙළ වෙනුවට “නීතිය හා සාමය” යන පද පෙළ ආදේශ කිරීමට අනුකාරක සභාව විසින් කටයුතු කරන ලදී. ගරු ජයම්පති වික්‍රමරත්න, ගරු අරචන්ද්‍ර කුමාර් සහ ගරු එම්.එම්.එම්.සල්මාන් යන මහත්වරු ඊට විරෝධය පළකළහ.

අයිතිවාසිකම් හා පස්වැදෑරුම් නිදහස ආරක්ෂා කිරීමට හා ඒවාට නිසි ගෞරවය ලබාදීමේ අවශ්‍යතාව වෙනුවෙන් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජයකට අවශ්‍ය යැයි නීතිය මගින් නියම කොට ඇති සීමාවන් මිස මෙම වගන්තිය මගින් ප්‍රකාශ කොට හා පිළිගෙන ඇති අයිතිවාසිකම් භුක්ති විඳීම මත කිසිදු සීමාවක් නොපැනවිය යුතුය.

සමාගමයේ නිදහස

- (1) සෑම පුද්ගලයකුටම/පුරවැසියකුටම සමාගමයේ නිදහසට හිමිකම් ඇත්තේය.
- (2) ජාතික ආරක්ෂාව, නීතිය හා සාමය ¹³, වාර්ගික හෝ ආගමික සහයෝගීතාව හා ජාතික ආර්ථිකය ආරක්ෂා කිරීම, මහජන සෞඛ්‍යය හෝ සදාචාරය ආරක්ෂා කිරීම හෝ අන්‍යයන්ගේ අයිතිවාසිකම් හා පස්වැදෑරුම් නිදහස ආරක්ෂා කිරීම හා ඒවාට නිසි ගෞරවය ලබාදීමේ අවශ්‍යතාව වෙනුවෙන් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජයකට අවශ්‍යයැයි නීතිය මගින් නියම කොට ඇති සීමාවන් මිස මෙම වගන්තිය මගින් ප්‍රකාශ කොට හා පිළිගෙන ඇති අයිතිවාසිකම් භුක්ති විඳීම මත කිසිදු සීමාවක් නොපැනවිය යුතුය.

යාම රීමේ නිදහස

- (1) ජනරජය තුළ නීත්‍යානුකූලව පදිංචිව සිටින සෑම තැනැත්තෙකුටම/ පුරවැසියකුටම ජනරජය තුළ යාම රීමේ නිදහසට සහ ජනරජය තුළ එම තැනැත්තා අභිමත ස්ථානයක වාසය කිරීමේ නිදහසට හිමිකම් ඇත්තේය.
- (2) නීතිය ප්‍රකාරව රඳවාගනු ලැබ ඇත්තේ නම් හැර, ජනරජයෙන් බැහැරව යාමට සෑම තැනැත්තෙකුටම නිදහස ඇත.
- (3) ජාතික ආරක්ෂාව හෝ නීතිය හා සාමය¹⁴ හෝ ජාතික ආර්ථිකය හෝ මහජන සෞඛ්‍යය හෝ සදාචාරය ආරක්ෂා කිරීම සඳහා හෝ අන්‍යයන්ගේ අයිතිවාසිකම් සහ නන්වැදෑරුම් නිදහස පිණිස නිසි පිළිගැනීම සහ නිසි ගෞරවය ලබාගැනීමේ කාර්යය සඳහා හෝ ජනරජයෙන් පුද්ගලයන් උදර්පණය කිරීම සඳහා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජයකට අවශ්‍යයැයි නීතියෙන් නියම කරනු ලැබිය හැකි යම් සීමාකිරීම් හැරුණු විට මෙම ව්‍යවස්ථාව මගින් ප්‍රකාශයට පත්කොට පිළිගෙන ඇති අයිතිවාසිකම් ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී කිසිදු සීමාකිරීමක් නොපැනවිය යුතුය.
- (4) සෑම පුරවැසියකුටම ශ්‍රී ලංකාවට පෙරළා පැමිණීමේ නිදහසට හිමිකම් ඇත්තේය.
- (5) මෙම ව්‍යවස්ථාව මගින් ප්‍රකාශ කොට පිළිගෙන ඇති අයිතිවාසිකම් ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී කිසිදු සීමාකිරීමක් නොපැනවිය යුතුය.

---

¹³ “මහජන සාමය” යන පද පෙළ වෙනුවට “නීතිය හා සාමය” යන පද පෙළ ආදේශ කිරීමට අනුකාරක සභාව විසින් කටයුතු කරන ලදී. ගරු ජයම්පති වික්‍රමරත්න, ගරු අරචන්ද්‍ර කුමාර් සහ ගරු එම්.එච්.එම්.සල්මාන් යන මහත්වරු ඊට විරෝධය පළකළහ.

¹⁴ “මහජන සාමය” යන පද පෙළ වෙනුවට “නීතිය හා සාමය” යන පද පෙළ ආදේශ කිරීමට අනුකාරක සභාව විසින් කටයුතු කරන ලදී. ගරු ජයම්පති වික්‍රමරත්න, ගරු අරචන්ද්‍ර කුමාර් සහ ගරු එම්.එච්.එම්.සල්මාන් යන මහත්වරු ඊට විරෝධය පළකළහ.

යම් නීත්‍යානුකූල රැකියාවක, වෘත්තීයක, කර්මාන්තයක, වෙළඳ ව්‍යාපාරයක හෝ ව්‍යවසායක නියුක්ත වීමේ නිදහස

- (1) සෑම පුරවැසියකුටම එකලාව හෝ අන අය හා සමග යම් නීත්‍යානුකූල රැකියාවක, වෘත්තීයක, කර්මාන්තයක, වෙළඳ ව්‍යාපාරයක හෝ ව්‍යවසායක නියුක්ත වීමේ නිදහසට හිමිකම ඇත්තේය.
- (2) ශ්‍රී ලංකාව තුළ හෝ ශ්‍රී ලංකාවෙන් බැහැරව මෙම ව්‍යවස්ථාවේ (1) පරිච්ඡේදයේ ප්‍රකාශිත අයිතිවාසිකම භුක්ති විඳීමට සෑම පුරවැසියකුටම හිමිකම ඇත්තේය.
- (3) ජාතික ආර්ථිකය, ජාතික ආරක්ෂාව, නීතිය හා සාමය¹⁵ ආරක්ෂා කිරීම, මහජන සෞඛ්‍යය හෝ සදාචාරය ආරක්ෂා කිරීම, පරිසරය ආරක්ෂා කිරීම පිණිස හෝ අන්‍යයන්ගේ අයිතිවාසිකම් සහ නන් වැදෑරුම් නිදහස නිසි පරිදි පිළිගන්නා බවට සහ ඊට නිසි පරිදි ගරු කරන බවට වග බලා ගැනීම පිණිස ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජයකට අවශ්‍යයැයි නීතියෙන් නියම කරනු ලැබිය හැකි යම් සීමාකිරීම් හැරුණු විට මෙම ව්‍යවස්ථාව මගින් ප්‍රකාශයට පත්කොට පිළිගෙන ඇති අයිතිවාසිකම් ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී හෝ
  - (අ) යම් වෘත්තීයක යෙදී සිටීමට හෝ යම් රැකියාවක්, කර්මාන්තයක්, වෙළෙඳ ව්‍යාපාරයක් හෝ ව්‍යවසායක් පවත්වා ගෙන යාමට අවශ්‍ය වෘත්තීය, කාර්මික, අධ්‍යාපනික, මූල්‍ය සහ වෙනත් සුදුසුකම් සම්බන්ධයෙන් සහ එම මූලික අයිතිවාසිකමට හිමිකම් ලබන තැනැත්තන්ට බලපත්‍ර දීම සහ ඒ තැනැත්තන් විෂයයෙහි විනය පාලනය සම්බන්ධයෙන්; සහ
  - (ආ) රජය විසින් හෝ රාජ්‍ය නියෝජිත ආයතනයක් විසින් හෝ රාජ්‍ය සංස්ථාවක් විසින් හෝ යම් කර්මාන්තයක්, වෙළෙඳ ව්‍යාපාරයක්, කාර්මික ව්‍යාපාරයක්, සේවාවක්, හෝ ව්‍යවසායක් පුරවැසි සහභාගිත්වය ඇති හෝ අන්‍යාකාරයකින් හෝ පවත්වාගෙන යාම සම්බන්ධයෙන් කිසිදු සීමාකිරීමක් නොපැනවිය යුතුය.

කම්කරු අයිතිවාසිකම්

- (1) විශේෂයෙන්ම, කිසිදු ආකාරයක වෙනසකින් තොරව සමාන වටිනාකමක් සහිත වැඩ සඳහා සාධාරණ වේතන සහ සමාන පාරිශ්‍රමික සපයන;
- (2) ආරක්ෂිත සහ සෞඛ්‍ය සම්පන්න සේවා තත්වයන්;
- (3) ජ්‍යෙෂ්ඨත්වය සහ අදාළ අවස්ථාවන්හිදී පළපුරුද්ද ඇතුළුව නිපුණතාව සහ යෝග්‍ය සුදුසුකම් හැර වෙනත් කිසිදු ප්‍රතිෂ්ඨාවකට නොයටත්ව රැකියාවේදී

---

¹⁵ “මහජන සාමය” යන පද පෙළ වෙනුවට “නීතිය හා සාමය” යන පද පෙළ ආදේශ කිරීමට අනුකාරක සභාව විසින් කටයුතු කරන ලදී. ගරු ජයම්පති වික්‍රමරත්න, ගරු අරචන්ද්‍ර කුමාර් සහ ගරු එම්.එම්.එම්.සල්මාන් යන මහත්වරු ඊට විරෝධය පළකළහ.

යෝග්‍ය ඊළඟ මට්ටමට උසස් කරනු ලැබීමට සෑම අයෙකුටම සමාන අවස්ථා; සහ

- (4) විවේකය, නිදහස් කාලය සහ සේවා කාලයේ සාධාරණ සීමාකිරීම් සහ වැටුප් සහිත වාරික නිවාඩු

සහතික කරන්නා වූ සාධාරණ සහ සතුටුදායක සේවා තත්වයන් භුක්ති විඳීමට සෑම පුරවැසියකුටම හිමිකම ඇත්තේය.

වෘත්තීය සමිති අයිතිවාසිකම්

- (1) තමන් කැමැති වෘත්තීය සමිතියක් පිහිටුවීමේ සහ ඊට සම්බන්ධවීමේ නිදහස සෑම තැනැත්තකුටම/ පුරවැසියකුටම ඇති අතර අනවශ්‍ය බාධාවකින් තොරව එම වෘත්තීය සමිතිවලට ක්‍රියාත්මක වීමට හිමිකම ඇත්තේය.
- (2) නීතියට අනුකූලව අයිතිවාසිකම ක්‍රියාත්මක කරන්නේ නම්, වැඩ වර්ජන ඇතුළුව වෘත්තීය සමිති ක්‍රියාකාරකම්වලට සහභාගිවීමට සෑම තැනැත්තකුටම/ පුරවැසියකුටම හිමිකම ඇත්තේය.
- (3) ජාතික ආරක්ෂාව, මහජන සාමය, වාර්ගික හෝ ආගමික සහජීවනය ආරක්ෂා කිරීම හෝ අන්‍යයන්ගේ අයිතිවාසිකම් සහ නන් වැදෑරුම් නිදහස නිසි පරිදි පිළිගන්නා බවට සහ ඊට නිසි පරිදි ගරු කරන බවට වග බලා ගැනීම පිණිස ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජයකට අවශ්‍යයැයි නීතියෙන් නියම කරනු ලැබිය හැකි යම් සීමාකිරීම් හැරුණු විට මෙම ව්‍යවස්ථාව මගින් ප්‍රකාශයට පත්කොට පිළිගෙන ඇති අයිතිවාසිකම් ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී සීමාකිරීම් නොපැනවිය යුතුය.

සුරාකෑමෙන් නිදහස

- (1) කිසිදු තැනැත්තකු පුද්ගල ජාවාරමට, වහල්භාවයට හෝ බලහත්කාර ශ්‍රමයට ලක් නොකළ යුතුය.
- (2) මෙම වගන්තියේ (1) වන ඡේදයේ යොදා ඇති පරිදි බලහත්කාර ශ්‍රමය යන්නට, ශක්නුවත් අධිකරණ බලය සහිත අධිකරණයක දඩුවමකට අනුගාමීව සිදුකරන වැඩ හෝ සාමාන්‍ය ප්‍රජා බැඳීමිචල කොටසක් වන්නා වූ කිසියම් කාර්යයක් හෝ සේවාවක් අයත් නොවේ.

පුද්ගලිකත්වය සඳහා අයිතිය

- (1) සෑම පුද්ගලයකුටම;
  - (අ) පවුල් ජීවිතය සම්බන්ධයෙන් කෙරෙන අත්තනෝමතික මැදිහත්වීම් හෝ නිවසේ අනුල්ලංඝනීත්වයෙන් ආරක්ෂා කරනු ලැබීමේ;
  - (ආ) ශක්නුවත් අධිකරණයක් විසින් නිකුත් කරනු ලැබූ නියෝගයක් යටතේ හැර පුද්ගලයාගේ නිවස හෝ දේපල සෝදිසි කරනු නොලැබ සිටීමේ හෝ පුද්ගලයා සන්තක දෑ අත් අඩංගුවට ගත් නොලැබීමේ;

(ඇ) පුද්ගලයාගේ ලිපි හුවමාරු සහ සන්නිවේදනයන්හි පුද්ගලිකත්වය උල්ලංඝනය කරනු නොලැබීමේ

අයිතිවාසිකම ඇත්තේය.

(2) ජාතික ආරක්ෂාව හෝ නීතිය හා සාමය¹⁶ හෝ ජාතික ආර්ථිකය හෝ මහජන සෞඛ්‍යය හෝ සදාචාරය ආරක්ෂා කිරීම සඳහා හෝ අන්‍යයන්ගේ අයිතිවාසිකම් සහ නන්වැදෑරුම් නිදහස පිණිස නිසි පිළිගැනීම සහ නිසි ගෞරවය ලබාගැනීමේ කාර්යය පිණිස හෝ ශක්තුවත් අධිකරණයක තීන්දුවක් බලාත්මක කිරීම පිණිස ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජයකට අවශ්‍යයැයි නීතියෙන් නියම කරනු ලැබිය හැකි යම් සීමාකිරීම් හැරුණු විට මෙම ව්‍යවස්ථාව මගින් ප්‍රකාශයට පත්කොට පිළිගෙන ඇති අයිතිවාසිකම් ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී කිසිදු සීමාකිරීමක් නොපැනවිය යුතුය.

පවුල් අයිතිවාසිකම්

(1) විවාහ වීමට සුදුසු වයසේ පසුවන සෑම තැනැත්තෙකුටම විවාහ වී පවුලක් ගොඩනඟා ගැනීමට අයිතිය තිබිය යුත්තේය. පවුල තුළ කළත්‍රයන්ගේ අයිතිවාසිකම් සමාන විය යුතුය.

(2) විවාහ අපේක්ෂිත කළත්‍රයන්ගේ නිදහස් හා පූර්ණ කැමැත්තෙන් තොරව කිසිදු විවාහයක් සිදු නොවිය යුත්තේය.¹⁷

දේපළ හිමිකම දැරීමේ අයිතිය

(1) පරිසරය සහ ප්‍රජාවේ අයිතිවාසිකම් සංරක්ෂණය කිරීමට හා ආරක්ෂා කිරීමට යටත්ව, එකලාව හෝ අන් අය සමඟදේපළ හිමිකම දැරීමට සෑම පුරවැසියෙකුටම හිමිකම ඇත්තේය.

(2) නීතිය මගින් අවසර ලැබෙන ආකාරයෙන් හැර අන් ආකාරයකින් කවර හෝ තැනැත්තෙකුට දේපළ අහිමි කිරීම නොකළ යුත්තේය.

(3) (අ) පැහැදිලිව විස්තර කරනු ලබන පොදු කටයුත්තක් වෙනුවෙන් එබඳු අත්පත් කර ගැනීමක් සිදු කෙරෙන අවස්ථාවේදී දේපළ වල පවතින වෙළඳපොළ වටිනාකම සැලකිල්ලට ගනිමින් සාධාරණ වන්දි ගෙවීම සඳහා විධිවිධාන සලස්වන නීතියක අධිකාරී බලය මගින් හැර කිසිදු දේපළක් අනිවාර්ය අත්පත් කර ගැනීම සිදු නොකළ යුත්තේය.

¹⁶ “මහජන සාමය” යන පද පෙළ වෙනුවට “නීතිය හා සාමය” යන පද පෙළ ආදේශ කිරීමට අනුකාරක සභාව විසින් කටයුතු කරන ලදී. ගරු ජයම්පති වික්‍රමරත්න, ගරු අරවින්ද කුමාර් සහ ගරු එම්.එච්.එම්.සල්මාන් යන මහත්වරු ඊට විරෝධය පළකළහ.

¹⁷ මුස්ලිම් පුද්ගල නීතිය යටතේ පාලනය වන පුද්ගලයන්ගේ අයිතිවාසිකම් සම්බන්ධයෙන් මෙම ව්‍යවස්ථාව කුමන අන්දමින් බලපානු ඇත්දැයි ගරු එම්.එච්.එම්.සල්මාන් මහතා අවධානයට යොමු කළේය.

(ආ) මහජන උපයෝගීතාව හෝ නීතිය හා සාමය¹⁸ යන හේතු මත හැර හා නීතියෙහි අධිකාරි බලය මගින් හැර කිසිදු දේපළක් අධිග්‍රහණය කළ නොහැක්කේය.

(ඇ) සන්නද්ධ අරගල කාලපරිච්ඡේදය තුළදී රජය විසින් අධිග්‍රහණය කරන ලද දේපළ අනවශ්‍ය ප්‍රමාදයකින් තොරව ඒවායේ නීත්‍යානුකූල හිමිකරුවන් වෙත ප්‍රතිෂ්ඨාපනය කළ යුත්තේය.

අධ්‍යාපනය ලැබීමට ඇති අයිතිය

- (1) අධ්‍යාපනය ලැබීමට සෑම තැනැත්තෙකුටම හිමිකම ඇත්තේය.
- (2) ප්‍රාථමික අධ්‍යාපනය හා ද්විතීයික අධ්‍යාපනය අනිවාර්ය වන අතර රජය විසින් සැපයිය යුතු වන්නේය.
- (3) රජය මගින් සැපයෙන නිදහස් අධ්‍යාපනය ඇතුළුව සෑම යෝග්‍ය ක්‍රමයක්ම යොදා ගනිමින් ධාරිතාව සහ සාධාරණ අවස්ථා මත පදනම් වෙමින් උසස් අධ්‍යාපනය සියල්ලන්ටම ලබා දිය යුත්තේය.
- (4) මෙම ව්‍යවස්ථාවෙහි අඩංගු කිසිවක්, යම් දරුවෙකු හෝ වෙනත් වැඩිහිටියෙකු වෙනුවෙන් ක්‍රියා කරන නීත්‍යානුකූල භාරකරුවෙකු යම් ආගමික නිකායකට අයත් හෝ වෙනත් පෞද්ගලික අධ්‍යාපන ආයතනයක් මගින් ලබා දෙන අධ්‍යාපනයක් තෝරා ගැනීමේ හිමිකමෙන් බැහැර නොකළ යුත්තේය.

සෞඛ්‍යසම්පන්නව සිටීමට ඇති අයිතිය

- (1) අත්කර ගතහැකි ඉහළම ශාරීරික සහ මානසික සෞඛ්‍ය තත්ත්වය අත්විඳීමට හා නිවාරණ හා රෝග නාශක සේවාවන් අවශ්‍ය සියල්ලන් වෙනුවෙන් රජය විසින් සපයනු ලබන නිදහස් සෞඛ්‍ය සේවාවන් තුළින්ද ඇතුළුව එබඳු සේවාවන් කරා ප්‍රවේශ වීමටද සෑම පුරවැසියෙකුටම හිමිකම ඇත්තේය.
- (2) කිසිදු තැනැත්තෙකුට හදිසි වෛද්‍ය ප්‍රතිකාර ලබා දීම ප්‍රතික්ෂේප කිරීම නොකළ යුත්තේය.
- (3) (1) වැනි පරිච්ඡේදය මගින් සහතික කරනු ලබන හිමිකම් සාක්ෂාත්කරණය ක්‍රමානුකූලව මුදුන්පත් කරගැනීමේ අරමුණ ඇතිව රජය පවතින සම්පත් තුළ සාධාරණ ව්‍යවස්ථාදායක හා අනෙකුත් ක්‍රියාමාර්ග ගත යුත්තේය.

---

¹⁸ “මහජන සාමය” යන පද පෙළ වෙනුවට “නීතිය හා සාමය” යන පද පෙළ ආදේශ කිරීමට අනුකාරක සභාව විසින් කටයුතු කරන ලදී. ගරු ජයම්පති වික්‍රමරත්න, ගරු අරච්චිද කුමාර් සහ ගරු එම්.එච්.එම්.සල්මාන් යන මහත්වරු ඊට විරෝධය පළකළහ.

සමාජ හිමිකම්

- (1) වෙනස් කමකට හෝ විශේෂයකට භාජනය වීමෙන් තොරව තිරසාර ආර්ථික, සමාජ, සංස්කෘතික හා දේශපාලනික සංවර්ධනයට සහභාගි වීමට, දායක වීමට හා එම ප්‍රතිලාභ භුක්ති විඳීමට සෑම පුරවැසියෙකුටම හිමිකම ඇත්තේය.
- (2) (අ) ප්‍රමාණවත් ආහාර සහ පෝෂණය
 (ආ) පිරිසිදු ජලය සහ සනීපාරක්ෂාව
 (ඇ) ප්‍රමාණවත් නිවාස සහ ඉලුම් හිටුම්; සහ
 (ඈ) පුරවැසියා හා පුරවැසියාගෙන් යැපෙන්නන් නඩත්තු කිරීමට නොහැකි අවස්ථාවකදී සමාජ සුරැකුම ඇතුළුව යෝග්‍ය සමාජ ආධාර
 (ඉ) උචිත රැකියාවක්
 කරා ප්‍රවේශවීමට සෑම පුරවැසියෙකුටම හිමිකම ඇත්තේය.
- (3) (2) වැනි පරිච්ඡේදය මගින් සහතික කරනු ලබන හිමිකම් සාක්ෂාත්කරණය ක්‍රමානුකූලව මුදුන්පත් කරගැනීමේ අරමුණ ඇතිව රජය පවතින සම්පත් තුළ සාධාරණ ව්‍යවස්ථාදායක හා අනෙකුත් ක්‍රියාමාර්ග ගත යුත්තේය.
- (4) නීතියෙන් අවසර ඇති අවස්ථාවක හැර කිසිදු තැනැත්තෙකු එම තැනැත්තාගේ නිවසින් පිටම කිරීම හෝ නිවස බිඳ හෙළීම නොකළ යුත්තේය.

පරිසරය හා ස්වභාවික සම්පත් සඳහා ඇති අයිතිය

- (1) සියලුම ආකාරවල ජීවි ස්වරූප පවත්වාගෙන යා හැකි සෞඛ්‍ය සම්පන්න පරිසරයක් සඳහා සියලුම පුද්ගලයින්ට අයිතිවාසිකම ඇත.
- (2) (i) පරිසර දූෂණය හා පාරිසරික භායනය වැළැක්වීම;
 (ii) සංරක්ෂණය ප්‍රවර්ධනය කිරීම; සහ
 (iii) සාධාරණ ආර්ථික හා සමාජ සංවර්ධනයක් ප්‍රවර්ධනය කරමින් පාරිසරික ලෙස තිරසාර සංවර්ධනයක් ලබා ගැනීම සහ
 ස්වභාවික සම්පත් භාවිතය සිදු කිරීම පිළිබඳ සාධාරණ නීතිමය හා අනිකුත් ක්‍රමෝපායන් තුළින් පරිසරය ආරක්ෂා කර තබා ගැනීමට සියලුම පුද්ගලයන්ට පහත සඳහන් අයිතිය ඇත්තේය.
- (3) ශ්‍රී ලංකාවේ ඇති ස්වභාවික සම්පත් වලින් එක සමාන ලෙස ප්‍රතිලාභ ලැබීමේ අයිතිය සියලුම පුද්ගලයන්ට ඇති අතර රාජ්‍යය විසින් එම සම්පත් වර්තමාන හා අනාගත පරම්පරාවන් සඳහා භාරයක් ලෙස පවත්වාගෙන යා යුතුවේ.

ලමා අයිතිවාසිකම්

(1) විශේෂයෙන්ම සියලුම ආකාරවල අත්හැර දැමීම්, වෙනස් කොට සැලකීම, ප්‍රවණ්ඩත්වයට ලක් කිරීම, පීඩාවට ලක් කිරීම, ලිංගික අපයෝජනයට ලක් කිරීම හා අවභාවිත කිරීම යන ක්‍රියාවලීන් මිදී තම පවුල, ප්‍රජාව හා රාජ්‍යය වෙතින් විශේෂ ආරක්ෂාව ලැබීමේ අයිතිය සෑම ළමයෙකුම සතුව තිබිය යුතුය.

(2) සෑම ළමයෙකු හටම පහත සඳහන් අයිතිවාසිකම් ඇත්තේය.

(අ) තම උපත ලියාපදිංචි කර ගැනීමට සහ තම උපතේ සිටම නමක් ලබා ගැනීමට.

(ආ) ජාතිකත්වය ලබා ගැනීමට.

(ඇ) පවුලේ රැකවරණය හෝ දෙමාපිය රැකවරණය හෝ පවුල් පරිසරයෙන් ඉවත් කරනු ලැබ ඇති විට සුදුසු විකල්ප රැකවරණයක් ලබා ගැනීම සඳහා.

(ඈ) මූලික පෝෂණය, නිවාස, මූලික සෞඛ්‍ය ආරක්ෂණ සේවා සහ සමාජ සේවා ලබා ගැනීමට

(ඉ) ළමයින්ට බලපාන අපරාධ නඩු කටයුතුවලදී, එසේ නොකළහොත් පූර්ණ අසාධාරණයක් සිදු වන්නේ නම්, රජය විසින් රජයේ වියදමින් ලබා දෙනු ලබන නීතිමය ආධාර ලබා ගැනීම සඳහා

(ඊ) අවසාන විකල්පය ලෙස මිසක රඳවා තබාගැනීමට ලක් නොකිරීමට සහ එලෙස රඳවා තබා ගැනීමකදී අවශ්‍ය කෙටිම කාල පරිච්ඡේදය තුළ රඳවා තැබිය යුතු අතර, එහිදී පහත සඳහන් අයිතිවාසිකම් ඇත්තේ ය.

(i) අවුරුදු 18ට වැඩි රැඳවියන්ගෙන් වෙන් කර තැබීමට සහ

(ii) ළමයාගේ වයස සැලකිල්ලට ගනිමින් ඊට සුදුසු තත්ත්වයන් තුළ හා සුදුසු ආකාරයකින් සලකනු ලැබීමට.

(උ) සන්නද්ධ අරගලවලදී සෘජුවම භාවිතා කරනු නොලැබීමට සහ සන්නද්ධ අරගල පවතින කාලවලදී ආරක්ෂා කරනු ලැබීමට.

(3) තමාගේ හෝ තම දෙමාපියන්ගේ හෝ නීත්‍යානුකූල භාරකරුගේ හෝ ජන වර්ගය, වර්ණය, ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය, ලිංගික නැඹුරුතාව, භාෂාව, ආගම, දේශපාලනික හෝ අනෙකුත් මතවාදයන්, ජාතික, ජනවාර්ගික හෝ සමාජ සම්භවය, දේපළ, ආබාධිත භාවය, උපත හෝ දෙමාපියන්ගේ විවාහ අවිවාහක බව ඇතුළු අනෙකුත් තත්ත්වයන් මත කිසිදු ළමයෙකුට එරෙහිව වෙනස් කොට සැලකීම නොකළ යුත්තේ ය.

(4) තම සෞඛ්‍යට හානිදායක ආපත්ත ද්‍රව්‍ය පරිභෝජනය තුළින් ඇති වන අහිතකර ප්‍රතිවිපාකවලින් සහ හැකිතාක් දුරට එවැනි ද්‍රව්‍ය ප්‍රවර්ධනය

කිරීමෙන් ආරක්ෂිත පරිසරයක ඇති දැඩිවීමට සෑම ළමයෙකුහටම අයිතිවාසිකමක් ඇත්තේ ය.

(5) රජය විසින් ලබා දෙනු ලබන නිදහස් අධ්‍යාපනය ලැබීමේ අයිතිය සෑම ළමයෙකු හටම ඇත්තේය.

(6) කිසිදු දුෂ්කර කාර්යයක ළමයෙකු සේවයේ නොයෙදිය යුතු අතර, ශ්‍රමය සුරා කනු ලබන කම්කරු ක්‍රියා පිළිවෙත්වලින් ආරක්ෂා කිරීම සහ

(අ) ළමා වයසේ සිටින පුද්ගලයෙකු හට යෝග්‍ය නොවන

(ආ) ළමයෙකුගේ යහ පැවැත්ම, අධ්‍යාපනය, ශාරීරික හෝ මානසික සෞඛ්‍ය හෝ අධ්‍යාත්මික සදාචාරාත්මක හෝ සමාජ සංවර්ධනය අවදානමට ලක් කරනු ලබන

සේවාවන් ලබා දීම හෝ කාර්යයන් ඉටු කිරීමට ළමයෙකුට නියම කිරීම හෝ අවසර දීම නොකළ යුත්තේය.

(7) මෙම වගන්තිය මගින් පිළිගනු ලබන අයිතිවාසිකම් මෙම පරිච්ඡේදය යටතේ පුරවැසියෙකු හෝ පුද්ගලයෙකු ලෙස ළමයෙකු විසින් හිමිකම් කියනු ලබන වෙනත් කිසියම් අයිතිවාසිකමකට වැඩිමනත් වශයෙන් විය යුතු අතර, එවැනි අයිතිවාසිකමක් අවප්‍රමාණය නොකළ යුත්තේය.

(8) මෙම වගන්තියෙහි අර්ථය තුළ “ළමයෙකු” යනුවෙන් වයස අවුරුදු දහඅටට වඩා අඩු පුද්ගලයෙකු අදහස් කරනු ලැබේ.

(9) රාජ්‍යයේ හෝ රජයේ ආයතන හෝ පුද්ගලික සමාජ සුභසාධන ආයතන යන කවර ආයතනයක් විසින් සිදු කරනු ලැබුවද, ළමයින් හා සම්බන්ධ කටයුතුවලදී ප්‍රධාන වශයෙන්ම සැලකිය යුතු වන්නේ ළමයාගේ සුභ සිද්ධියයි.

ජ්‍යෙෂ්ඨ පුරවැසියන්ගේ අයිතිවාසිකම්.

සෑම ජ්‍යෙෂ්ඨ පුරවැසියෙකුහටම සමාජ ආරක්ෂණය ඇතුළුව රාජ්‍යය විසින් විශේෂ ආරක්ෂාව සලසා ගැනීමේ අයිතිය තිබිය යුතු වන්නේය.

ආබාධිතතාවයන් හෝ විශේෂ අවශ්‍යතාවයන් සහිත පුරවැසියන්ගේ හිමිකම්

ආබාධිතතාවයක් හෝ විශේෂ අවශ්‍යතාවයක් සහිත සෑම පුරවැසියෙකු හටම පහත හිමිකම් ඇත්තේය

1. ඔහුගේ හෝ ඇයගේ පවුල මගින් හෝ රජය මගින් ආරක්ෂා කරනු ලැබීම සඳහා හිමිකම
2. විකල්ප සන්නිවේදන භාෂාවක් සඳහා හිමිකම

3. ගෞරවනීය ජීවිතයක් සහතික කරන සාධාරණ වෛතන සහිතව ඔහුගේ හෝ ඇයගේ ශක්‍යතාවයන් සහ හැකියාවන්ට අනුකූලවන යෝග්‍ය තත්ත්වයන් තුළ සේවය කිරීම සඳහා හිමිකම
4. ඔහුගේ හෝ ඇයගේ පෞද්ගලික විභවතාවයන් වැඩි දියුණු කර ගැනීම සඳහා හිමිකම
5. ආබාධිත හෝ විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත පුද්ගලයින්ට වර්ධනය කරන ලද හෝ විකල්ප සංනිවේදන ක්‍රම සහ විධි ද ඇතුළත්ව තමන් කැමති සංනිවේදන ක්‍රමයක් මගින් සංනිවේදනය කිරීමේ සහ තොරතුරු ඉල්ලා සිටීමේ හා ලබාගැනීමේ අයිතිය ඇත්තේය.
6. ආබාධිත හෝ විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත පුද්ගලයින්ගේ ආරක්ෂාව ප්‍රවර්ධනය කරනු සඳහා හැකි තරම් ප්‍රායෝගික වශයෙන් හා නීතියට අනුකූලව රජය කටයුතු කළ යුතුය.
7. ආබාධිතතාවයක් හෝ විශේෂ අවශ්‍යතාවයක් සහිත සෑම පුරවැසියෙකු හටම පහත හිමිකම් ඇත්තේය
  - (අ) ඔහුගේ හෝ ඇයගේ පවුල මගින් හෝ රජය මගින් ආරක්ෂා කරනු ලැබීම සඳහා හිමිකම
  - (ආ) ගෞරවනීය ජීවිතයක් සහතික කරන සාධාරණ වෛතන සහිතව ඔහුගේ හෝ ඇයගේ ශක්‍යතාවයන් සහ හැකියාවන්ට අනුකූලවන යෝග්‍ය තත්ත්වයන් තුළ සේවය කිරීම සඳහා හිමිකම
  - (ඇ) ඔහුගේ හෝ ඇයගේ පෞද්ගලික විභවතාවයන් වැඩි දියුණු කර ගැනීම සඳහා හිමිකම

යුක්තිය වෙත ප්‍රවේශ වීමේ හිමිකම

1. අධිකරණ තුළින් වෙන යම් විනිශ්චය සභාවක් තුළින් යුක්තිය වෙත ප්‍රවේශ වීමේ හිමිකම සෑම පුද්ගලයෙකු වෙතම පවතී.
2. ප්‍රමාණවත් නොවන ආර්ථික මට්ටම් සහිත පුරවැසියන් හට යුක්තිය වෙත ප්‍රවේශය වීම සඳහා හැකියාව ඇති කරමින් නීතිමය සහාය සැලසෙනු ඇත.

සාධාරණ පරිපාලන ක්‍රියාකාරකම් වෙත ප්‍රවේශ වීමේ හිමිකම :

නිත්‍යානුකූල, යුක්ති සහගත, ක්‍රියාපටිපාටිමය වශයෙන් සාධාරණ සහ ප්‍රමාණවත් වන රජයේ ක්‍රියාකාරකම් වෙත සෑම පුද්ගලයෙකු සතුවම හිමිකම පවතී.

පාරිභෝගික හිමිකම් සහ රාජ්‍ය සේවාවන් සඳහා හිමිකම

1. හොඳ තත්ත්වයෙන් යුතු භාණ්ඩ හා සේවාවන් වෙත, සත්‍ය තොරතුරු වෙත සහ ස්වකීය සෞඛ්‍යය, ආරක්ෂාව සහ ආර්ථික ලබාදියාවන් ආරක්ෂා කර ගැනීම සහ අලාභහානි සඳහා වන්දි ලබා ගැනීම සඳහා හිමිකම සෑම පුද්ගලයෙකු වෙත පවතී. වෙළඳ ප්‍රචාරණය නීතිය මගින් නියාමනය කරනු

ලබන අතර සැඟවුණු වක්‍ර හෝ නොමග යවන සුළු වෙළඳ ප්‍රචාරණය තහනම්ය.

- 2. වෙනස් කොට සැලකීමකින් තොරව සහ යුක්ති සහගත ආකාරයකින් සහ අනිසි ප්‍රමාදයකින් තොරව සියළුම පුද්ගලයන් වෙත රාජ්‍ය සේවාවන් සපයනු ලබන්නේය.

මූලික අයිතිවාසිකම් වලට හරු කිරීම, ආරක්ෂා කිරීම සහ ප්‍රගමනයට පත් කිරීම සඳහා රාජ්‍යය සතුව පවතින වගකීම.

මෙම පරිච්ඡේදය මගින් ප්‍රකාශ කරනු ලබන සහ හඳුනාගනු ලබන හිමිකම් පූර්ණ වශයෙන් සාක්ෂාත්කරණය සඳහා අවශ්‍ය වන නීති බලාත්මක කිරීම සහ ක්‍රියාත්මක කිරීම සහ යෝග්‍ය ප්‍රතිපත්ති සහ වැඩසටහන් අනුගමනය කිරීම සහ ක්‍රියාත්මක කිරීම ඇතුළු අවශ්‍ය සියළු ක්‍රියාමාර්ග රජයේ සියළු පාලන ආයතන විසින් ගත යුත්තේය.

මහජනතාව සම්බන්ධයෙන් වන හදිසි අවස්ථාවලදී මූලික අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කර ගැනීම

- (1) මහජන ආරක්ෂාව පිලිබඳ පරිච්ඡේදයේ විධිවිධානයන් අනුව, සහ මෙම (2) සහ (3) ඡේදයන්ට යටත්ව ප්‍රකාශනයක් නිසි අයුරින් සිදු කොට ඇති විටදී, සහ මෙම වගන්තියේ (2) සහ (3) ඡේදයන්ට යටත්ව අදාළ අවස්ථාව පිලිබඳව පවත්නා බරපතල වුවමනාව තුළින් දැඩිව අවශ්‍ය වන පරිමාණයට සහ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජයන් තුළ අවශ්‍ය වන පරිදි මෙම පරිච්ඡේදය තුළින් ප්‍රකාශිත සහ හඳුනාගෙන ඇති මූලික අයිතිවාසිකම් ක්‍රියාත්මක කිරීම සහ මෙහෙයවීම හිත කරමින් නීතිය මගින් ක්‍රියාත්මක නියම කරනු ලැබිය හැකි අතර එහිදී මෙම XX පරිච්ඡේදයේ (2) වන ඡේදය යටතේ හඳුනාගනු ලබන පදනම් මත එවන් ක්‍රියාමාර්ග තුළින් වෙනස් කොට සැලකීමක් සිදු නොවිය යුතුයි. මෙම ව්‍යවස්ථාවේ ප්‍රයෝජනය සඳහා ‘නීතිය’ යන්නට ඇතුළත් වනුයේ මහජන ආරක්ෂාව හා සම්බන්ධව පවත්නා කාලසීමාව සඳහා නීතිය යටතේ සකස් කරනු ලබන රෙගුලාසි වේ.
- (2) මෙම ව්‍යවස්ථාවේ පළමු ඡේදය යටතේ ක්‍රියාමාර්ග නියම කිරීමේදී පහත සඳහන් හිමිකම්වලට කිසිදු හානියක් සිදු නොවේ.
  - (අ) {නව අංක ලබාදීමට නියමිත ව්‍යවස්ථා මගින් ප්‍රකාශිත සහ හඳුනාගනු ලැබූ කවර හෝ හිමිකම්} සිතීමේ නිදහස, හෘදය සාක්ෂියේ නිදහස සහ ආගමික නිදහස, මානව අභිමානය සහ පුද්ගලයෙකුගේ සහජ හිමිකම් සඳහා ඇති හිමිකම, නීතිය ඉදිරියේ පුද්ගලයෙකු වශයෙන් හඳුනාගනු ලැබීමට ඇති හිමිකම, වධහිංසා වලින් නිදහස, පුද්ගලයාගේ ආරක්ෂාව, බලහත්කාරයෙන් සිදු කරන අතුරුදන් කරවීම් වලින් නිදහස පිලිබඳ හිමිකම, මත දැරීමේ නිදහස, පවුල පිලිබඳ හිමිකම, ළමයාගේ හිමිකම් සහ සුරාකෑමට ලක්වීමෙන් නිදහස

(ආ) එම අවස්ථාවේම පහත තත්ත්වයන් ඇති වන පරිදි නීතිමය ප්‍රතිපාදන සකස් කරනු ලබනුයේ නම් හැර (ව්‍යවස්ථා අංකය ඇතුළත් කිරීමට නියමිතයි) අත් අඩංගුවට ගනු ලැබූ, රඳවා ගනු ලැබූ සහ චෝදනාවට ලක් වූ පුද්ගලයන්ගේ හිමිකම් පිළිබඳව (7) වන ඡේදයෙන් ප්‍රකාශිත සහ හඳුනාගනු ලැබූ නිදහස

- (i) එවන් අත් අඩංගුවට ගැනීමක් සිදු කරනු ලැබූ ප්‍රදේශයේ මහේස්ත්‍රාත්වරයාට එම අත් අඩංගුවට ගැනීම පිළිබඳව දැනුම් දීමට
- (ii) සිද්ධිය පිළිබඳ අදාළ සියළු තත්ත්වයන් යටතේ සාධාරණ යැයි සැලකෙන කාලසීමාවක් තුළදී අත් අඩංගුවට ගත් පුද්ගලයා කවර හෝ මහේස්ත්‍රාත්වරයෙකු වෙත ඉදිරිපත් කිරීමට

(3) මෙම වගන්තියේ (1) වන ඡේදය යටතේ ක්‍රියාත්මක නියම කිරීමේදී XX වන වගන්තියෙන් හඳුනා ගනු ලබන හිමිකම් පිළිබඳ අත්‍යවශ්‍ය අවම සීමාවන් සපුරාලීම සහතික කිරීමට අවම මූලික අවශ්‍යතාවයන් රජය සතු වන අතර (අධ්‍යාපනය සඳහා හිමිකම, කම්කරු හිමිකම්, සෞඛ්‍යය සඳහා හිමිකම, සමාජීය හිමිකම් සහ පරිසරය සඳහා හිමිකම) එම අවශ්‍යතාවයන් සපුරාලීමේදී XX වන වගන්තියේ දක්වා ඇති කවර හෝ පදනමක් මත පමණක් සලකා රජය විසින් වෙනස් කොට සැලකීමක් සිදු නොකළ යුත්තේය. (වෙනස් කොට සැලකීමේ තහනම් තත්ත්වයන්)

පවත්නා ලිඛිත නීතිය සහ ලිඛිත නොවන නීතිය

(1) මෙම ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව බලාත්මක කිරීමේ අවස්ථා වන විට ක්‍රියාත්මකව පවතින සියළු ලිඛිත සහ ලිඛිත නොවන නීති (පෞද්ගලික නීති හැර ??) (නව) ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ විධිවිධානයන්ට යටත්ව කියවිය යුතු වන අතර, එවන් කවර හෝ නීතියක් එවන් කවර හෝ ප්‍රතිපාදනයක් හා අනුකූල නොවන බවට අධිකරණයක් විසින් ප්‍රකාශ කරනු ලබන අවස්ථාවකදී එවන් අනුකූලතාවයක ප්‍රමාණය මත එවන් නීතියක් බලරහිත ලෙස සලකනු ලබන්නේය.¹⁹

(2) මෙම ව්‍යවස්ථාවේ (1) පරිච්ඡේදයේ අන්තර්ගත විධිවිධාන මෙම ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව බලාත්මක කිරීමේ අවස්ථාව වන විට ක්‍රියාත්මකව පවතින පුද්ගල නීති (පුද්ගල නීති යන්නට උචිත නිර්වචනයක් ලබාදෙන්න) සඳහා අදාළ නොවනු ඇත.²⁰

(3) (අ) ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ක්‍රියාත්මක වීම ආරම්භ වී මාස තුනක් ඇතුළත පුද්ගලයින් පස් දෙනෙකුට නොවැඩි සංඛ්‍යාවකින් සමන්විත වන කොමිෂන් සභාවක් ජනාධිපතිවරයාගේ පාලනය යටතේ පත්කිරීමට

¹⁹ .ගරු මහින්ද සමරසිංහ, ගරු ජයම්පති වික්‍රමරත්න සහ ගරු (වෛද්‍ය) තුසිතා විජේමාන්න යන මහත්ම මහත්මින් විසින් අනුමත කරන ලදී.

²⁰ ගරු එම්.එච්.එම්.සල්මන් මහතා විසින් අනුමත කරන ලදී.

ජනාධිපතිවරයා විසින් කටයුතු කරනු ඇති අතර එකී පුද්ගලයින් නීතිය හෝ මානව හිමිකම් ක්ෂේත්‍රයන්හි කීර්තිධර පුද්ගලයින් විය යුත්තේය. එකී පුද්ගලයන් අතරින් එක් අයකු එම කොමිෂන් සභාවේ සභාපතිවරයා ලෙස පත්කළ යුතු වන අතර පවතින සියලුම ලිඛිත හා ලිඛිත නොවන (පුද්ගල නීති) සියල්ල පරීක්ෂාකර බලා ඉන් කවර හෝ නීතියක් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ විධිවිධානයන්ට අනුකූල වේද යන්න ජනාධිපතිවරයා වෙත වාර්තා කිරීම කොමිෂන් සභාවේ කාර්ය භාරය වනු ඇත.

- (ආ) එවන් කොමිෂන් සභාවකට සාමාජිකයන් පත්කිරීමේදී ජනාධිපතිවරයා, කොමිෂන් සභාව තුළ ප්‍රධාන ජනප්‍රජාවන් නියෝජනය වීම සහතික කරගැනීමේ අවශ්‍යතාවයට නිසි සැලකිල්ල දැක්විය යුත්තේය.
- (ඇ) කොමිෂන් සභාව පත්කර වර්ෂයක කාලසීමාවක් තුළ තම වාර්තාව ජනාධිපතිවරයා වෙත ඉදිරිපත් කිරීමට කොමිෂන් සභාව විසින් කටයුතු කළ යුතු වන අතර ප්‍රායෝගිකව කළ හැකි ඉක්මනින් එම වාර්තාව පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කරන්නට ජනාධිපතිවරයා විසින් කටයුතු කළ යුත්තේය.²¹

මූලික අයිතිවාසිකම් සහ රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්තිය මෙහෙයවීමේ මූලධර්ම අතර සම්බන්ධතාවය

පහතින් දක්වා ඇති බලාත්මක කිරීමේ විධිවිධාන තුළ, මූලික අයිතිවාසිකම්, රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්තිය මෙහෙයවීමේ මූලධර්මවලට සම්බන්ධ කළ යුතු බව ඇතැම් ප්‍රවීණයින් දරන මතයයි. උප කමිටුව විසින් මෙය සලකා බැලෙනු ඇත.

රජයේ කටයුතු තුළින් හෝ රජයේ නොවන කටයුතු තුළින් මූලික අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනය වීම සඳහා පිළියම

1. මෙම වගන්තියේ පහත ඡේදයන්ට යටත්ව, රජයේ කටයුතු තුළින් මූලික අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනය වීම හෝ උල්ලංඝනය වීමට ඉතා ආසන්න අවස්ථාවක් සම්බන්ධයෙන් XXX වන වගන්තියේ දක්වා ඇති පරිදි අභියාචනා අධිකරණයක් වෙත අයදුම්කිරීමට සෑම පුද්ගලයෙකුටම හිමිකම පවතින අතර එවන් පුද්ගලයෙකුට මෙම වගන්තියේ විධිවිධානයන්ට යටත්ව එම හිමිකමක් ලැබේ.
2. පීඩාවට පත් පුද්ගලයා හට සාධාරණ හේතුවක් මත XXX වන වගන්තිය යටතේ අයදුම් කිරීමක් සිදු කිරීමට නොහැකි වන අවස්ථාවේදී එවන් අයදුම්

---

²¹ 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 16(1) වගන්තිය නොවෙනස්ව පවත්වාගෙන යා යුතු බවට මත දැරූ ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මහතා විසින් අනුමත කරන ලදී. පුද්ගල නීති මූලික අයිතිවාසිකම් විධිවිධාන සමගින් අනුකූල කරගත හැක්කේ කෙසේද යන්න සම්බන්ධයෙන් යෝජනා ඉදිරිපත් කිරීමට පුද්ගල නීති සමාලෝචන කිරීම සඳහා ජනාධිපතිවරයා විසින් කොමිෂන් සභාවක් පත්කළ යුතු බව සඳහන්වන විධිවිධානයන් ඊට අනතුරුව යෙදිය යුතුය.

කිරීමක් සම්බන්ධයෙන් පීඩාවට පත් පුද්ගලයා විසින් කිසිදු විරෝධය පෑමක් සිදු නොකරනුයේ නම්, එවන් පුද්ගලයෙකුගේ ඥාතියෙකු හෝ මිතුරකු විසින් එවන් පුද්ගලයෙකු වෙනුවෙන් අයදුම් කිරීමක් සිදුකළ හැක්කේය.

3. බලපෑමට ලක් වූ කවර හෝ කණ්ඩායමක් හෝ පුද්ගලයින් සමූහයක් සම්බන්ධයෙන්, පොදු යහපත සලකමින්, සඳ්භාවයෙන් ක්‍රියා කරමින්, කවර හෝ පුද්ගලයෙකු හෝ කවර හෝ සංස්ථාගත හෝ සංස්ථාගත කරනු නොලැබූ පුද්ගල මණ්ඩලයක් විසින් ද අයදුම් කිරීමක් සිදු කළ හැක්කේය.
4. මෙම ව්‍යවස්ථාවේ සහ XXX වන ව්‍යවස්ථාවේ ප්‍රයෝජන සඳහා ‘රජයේ ක්‍රියාකාරකම්’ යන්නට ඇතුළත් වනුයේ ව්‍යවස්ථාදායක කටයුතු, විධායක සහ පරිපාලනමය කටයුතු සහ අධිකරණමය කටයුතු වේ.

ස්ථීරව සහ නීත්‍යානුකූලව පදිංචි පුරවැසියන් නොවන පුද්ගලයින්ගේ අයිතිවාසිකම්

වෙනත් යම් කිසි රටක පුරවැසියකු ව නොසිට, නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ක්‍රියාත්මක වීම ආරම්භ වන දිනයේදී ශ්‍රී ලංකාවෙහි ස්ථීරව සහ නීත්‍යානුකූලව පදිංචිව සිටියා වූ සහ එසේ දිගට ම පදිංචිව සිටින්නා වූ තැනැත්තකුට ද, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ක්‍රියාත්මක වීම ආරම්භවීමේ සිට මෙම පරිච්ඡේදයෙන් ප්‍රකාශ කොට පිළිගනු ලැබ ඇති, ශ්‍රී ලංකා පුරවැසියකුට හිමිවන අයිතිවාසිකම්වලට හිමිකම ඇත්තේ ය.

මූලික අයිතිවාසිකම් විධිවිධාන අර්ථනිරූපණය

- (1) මෙම පරිච්ඡේදයෙන් ප්‍රකාශ කොට පිළිගනු ලැබ ඇති අයිතිවාසිකම් පිලිබඳ අර්ථනිරූපණයේදී අධිකරණයක්, විනිශ්චය සභාවක් හෝ වෙනයම් ආයතනයක්-
  - (අ) XXX පරිච්ඡේදයේ අඩංගු රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්තිය මෙහෙයවීමේ මූලධර්ම සහ මූලික යුතුකම් කෙරෙහි සැලකිලිමත් විය යුතුය.
  - (ආ) මානව ගරුත්වය, සමානාත්මතාවය සහ නිදහස මත පදනම් වූ විවෘත හා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජයක පදනම වන සාරධර්ම සඳහා දිරිදීමට කටයුතු කළ යුතුය!
  - (ඇ) ජනරජයට ඇති ජාත්‍යන්තර බැඳීම සහ අනෙකුත් ජාත්‍යන්තර නීති මූලාශ්‍ර සම්බන්ධයෙන් සැලකිලිමත් විය යුතුය!
  - (ඈ) විදේශ නීති සම්බන්ධයෙන් සැලකිලිමත් වීමට සිදු වීමටද ඉඩ ඇත.
- (2) යම්කිසි ලිඛිත හෝ වාරිත්‍රානුකූල නීතියක් අර්ථනිරූපණය කිරීමේදී සෑම අධිකරණයක්, විනිශ්චය සභාවක් හෝ වෙන යම් ආයතනයක් වුවද මෙම පරිච්ඡේදයේ හරය, ඉලක්ක සහ අභිමතාර්ථ දිරිගැන්වීමට කටයුතු කළයුතුය.
- (3) සාමාන්‍ය නීතිය, වාරිත්‍රානුකූල නීතිය හෝ ව්‍යවස්ථාපිත නීතිය මගින් පිළිගෙන ඇති හෝ පවරා දී ඇති වෙනත් කවර හෝ අයිතිවාසිකමක් හෝ

නිදහසක් මෙම පරිච්ඡේදයට අනුකූලවන ප්‍රමාණය හේතුවෙන් මෙම පරිච්ඡේදයෙන් ප්‍රකාශ කොට පිළිගනු ලැබ ඇති අයිතිවාසිකම් හීන නොවනු ඇත.

මූලික අයිතිවාසිකම් සහ භාෂා අයිතිවාසිකම් අධිකරණ බලය සහ එය ක්‍රියාත්මක කිරීම

- (1) XXX පරිච්ඡේදය සහ XXX පරිච්ඡේදය මගින් ප්‍රකාශකොට පිළිගනු ලැබ ඇති කවර හෝ මූලික අයිතිවාසිකමක් හෝ භාෂා අයිතිවාසිකමක් රජයේ ක්‍රියාවක් හේතුවෙන් කඩකිරීම හෝ කඩකිරීමට අත්‍යාසන්නවීම සම්බන්ධ කවර හෝ ප්‍රශ්නයක්, නැතහොත් කවර හෝ නීතියක්, පළාත්සභාවක් විසින් සම්මත කරන ලද කවර හෝ නීතියක් හෝ එවන් නීතියක ඇතුළත්වන යම් විධිවිධානයක් සමගින් අනනුකූල වීම සම්බන්ධ කවර හෝ ප්‍රශ්නයක් විභාග කොට තීරණය කිරීමේ තනි හා අන්‍යාය අධිකරණ බලය අභියාචනාධිකරණයට ඇත්තේය.
- (2) ව්‍යවස්ථාවේ සඳහන් කොට ඇති කවර පුද්ගලයකුට හෝ පුද්ගල මණ්ඩලයකට තත්කාලයේ බල පවත්වන අධිකරණ රීතිවලට අනුකූලව මෙම ව්‍යවස්ථාව යටතේ අභියාචනාධිකරණයට පවතින අධිකරණ බලය ක්‍රියාත්මක කරවාගත හැකිය. එවන් ඕනෑම පුද්ගලයකුට හෝ පුද්ගල මණ්ඩලයකට XXX පරිච්ඡේද තුළින් ප්‍රකාශකොට පිළිගනු ලැබ ඇති ඕනෑම මූලික අයිතිවාසිකමක් හෝ භාෂා අයිතිවාසිකමක් කඩකිරීම හෝ කඩකිරීමට අත්‍යාසන්න වීම සම්බන්ධයෙන් සහනයක් හෝ පිහිටක් ලබාදෙන ලෙස අයැද සිටින ඉල්ලීමක් එම අධිකරණය අමතා ඉදිරිපත් කරන ලිඛිත පෙත්සමක් මගින් කළ හැක්කේය. එවැනි ඉල්ලීමක් පිළිබඳව ක්‍රියාකිරීමට අභියාචනාධිකරණයෙන් පූර්ව අවසරයක් ලබාගැනීමෙන් අනතුරුව පමණක් එවැනි ඉල්ලීමක් පිළිබඳව ක්‍රියාකරගෙන යා හැකිවන අතර, අවස්ථාවෝචිත පරිදි ඒ අවසරය ප්‍රදානය කිරීම හෝ අවසරය දීම ප්‍රතික්ෂේප කිරීම හෝ එකී අධිකරණයේ විනිශ්චයකාරවරුන් දෙදෙනෙකුට නොඅඩු සංඛ්‍යාවක් විසින් කළහැක්කේය.
- (3) මේ ව්‍යවස්ථාවේ සඳහන් යම් පෙත්සමක් හෝ යොමුකිරීමක් සම්බන්ධයෙන් අවස්ථාගත කරුණු අනුව යුක්තිසහගත යැයි හා සාධාරණ යැයි අභියාචනාධිකරණය සලකන සහනයක් ප්‍රදානය කිරීමට හෝ විධානයක් දීමට හෝ XXX පරිච්ඡේද මගින් ප්‍රකාශ කොට පිළිගෙන ඇති මූලික අයිතිවාසිකමක් හෝ භාෂා අයිතිවාසිකමක් කඩවී නොමැති බව අධිකරණයේ මතය වේ නම් එම කාරණය යොමුකළ අධිකරණය වෙත ආපසු යොමුකිරීමටත් අභියාචනාධිකරණයට බලය ඇත්තේය.

අධිකරණයේ ක්‍රියාවක් හේතුවෙන් මූලික අයිතිවාසිකමක් හෝ භාෂා අයිතිවාසිකමක් කඩවීම හෝ කඩවීමට අත්‍යාසන්න වීම සිදුවූ අවස්ථාවකදී නම්, අවංක අදහසකින් කටයුතු කළ අධිකරණ නිලධාරියකුට එරෙහිව වන්දි හෝ ගාස්තු ගෙවීමේ නියෝග පනවනු නොලබනු ඇති අතර ඒ වෙනුවට

ඕනෑම වන්දියක් හෝ ගාස්තුවක් ගෙවන මෙන් රජයට නියෝග කිරීමට අභියාචනාධිකරණයට හැකිය.

- (4) පෙත්සමක් හෝ මෙම ව්‍යවස්ථාවේ සඳහන් කර ඇති යොමුකිරීමක් විමසන අවස්ථාවේදී කරුණු පිළිබඳ විවාදගත වන ප්‍රශ්න තිබේනම් එවන් ප්‍රශ්න විමර්ශනය කර වාර්තා කිරීම සඳහා ලංකා මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාවට, රාජ්‍ය භාෂා කොමිෂන් සභාවට හෝ උචිත වෙනත් මණ්ඩලයක් හෝ පුද්ගලයකු වෙත යොමුකිරීමට අභියාචනාධිකරණයට හැකිය.
- (5) ඕනෑම පෙත්සමක් හෝ මෙම ව්‍යවස්ථාව යටතේ සිදුකෙරෙන යොමුකිරීමක් හැකිතාක් කඩිනමින් සහ කෙසේවෙතත් නඩුව ගොනු කළ දින සිට හෝ යොමුකිරීම සිදුකළ දිනසිට මාස තුනකට නොවැඩි කාලයක් තුළ විමසා අවසන් කිරීමට ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය විසින් කටයුතු කළයුත්තේය. මේ සඳහා මාස තුනක කාලය ගණනය කිරීමේදී හා ලංකා මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාවට, රාජ්‍ය භාෂා කොමිෂන් සභාවට හෝ උචිත වෙනත් මණ්ඩලයක් හෝ පුද්ගලයකු විසින් ඉහත ඡේදයේ (7) සඳහන් කර ඇති විමර්ශනය සහ වාර්තාව ඉදිරිපත් කිරීම සඳහා යොදාගත් කාලය බැහැර කළයුත්තේය.
- (6) පැමිණිල්ලට විෂය වූ රජයේ ක්‍රියාව ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ හෝ අභියාචනාධිකරණයේ විනිසුරකු හෝ විනිසුරන් විසින් සිදුකළ ක්‍රියාවක් වන්නේ නම් ඒ සම්බන්ධ නඩුව ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේදී විභාග කෙරෙනු ඇත. අවස්ථාවෝචිත පරිදි පූර්ව අවසරය ප්‍රදානය කිරීම හෝ ප්‍රතික්ෂේප කිරීම සිදුවිය හැකි වන අතර පූර්ව අවසරය ප්‍රදානය කරනු ලැබුවේ නම්, පැමිණිල්ලට ලක්වන විනිසුරුවරයා සහ ඊට සහභාගි වීමට අදහස් නොකරන ඕනෑම විනිසුරුවරයකු හැරුණුවිට ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ සියළුම විනිසුරන්ගෙන් සැදුම්ලත් මඩුල්ලක් විසින් එම කරුණ විභාග කෙරෙනු ඇත.

නීති සහ ව්‍යවස්ථාවන්හි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට අනුකූලභාවය

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ මීට පටහැණිව කුමක් සඳහන්ව තිබුණද පහත කරුණු සම්බන්ධයෙන් තනි හා අන්‍යන්‍ය අධිකරණ බලය ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය/ ආණ්ඩුක්‍රමව්‍යවස්ථා අධිකරණය සතු වනු ඇත:

- (අ) පළාත්සභාවක් විසින් සාදන ලද ඕනෑම නීතියක් හෝ ව්‍යවස්ථාවක් හෝ එහි ඇති ඕනෑම විධිවිධානයක් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ ඕනෑම විධිවිධානයකට අනනුකූල වන්නේ නම් එම අනනුකූලතාවයේ ප්‍රමාණයට එය වලංගු නොවන බව ප්‍රකාශ කිරීම
- (ආ) (1) වලංගු නොවන බවට කරන ප්‍රකාශයේ අතීතයට බලපෑම් ස්වභාවය සීමා කරවන නියෝගයක්
- (2) වලංගු නොවීමේ ප්‍රකාශය එවන් කාලසීමාවක් සඳහා අත්හිටුවා සැක පල කළ නීතිය හෝ ව්‍යවස්ථාව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ විධිවිධානයන්ට නොගැලපීම තවදුරටත් සිදුනොවන තත්වයට ගෙන ඒම සඳහා පාර්ලිමේන්තුවට හෝ පළාත් සභාවට ඉඩ සලසන

කොන්දේසිවලට යටත් කරවන්නා වූ නියෝගයක් වලංගු නොවීමේ ප්‍රකාශය එවන් කාලසීමාවක් සඳහා අත්හිටුවා සැක පල කළ නීතිය හෝ ව්‍යවස්ථාව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ විධිවිධානයන්ට නොගැලපීම තවදුරටත් සිදු නොවන තත්වයට ගෙන ඒම සඳහා පාර්ලිමේන්තුවට හෝ පළාත් සභාවට ඉඩ සලසන කොන්දේසිවලට යටත් කරවන්නා වූ නියෝගයක්

ඇතුළුව සාධාරණ හා යුක්තිසහගත වන කවර හෝ නියෝගයක් නිකුත් කිරීම

සටහන: ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව අර්ථනිරූපණය සම්බන්ධයෙන් ප්‍රශ්නයක් පැනනැගුණු විට නඩුවක් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට හෝ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා අධිකරණයට යොමුකිරීමට අදාළ විධිවිධාන සම්පාදනය

ගිවිසුම් ඒකාබද්ධ කිරීම ²²

- (1) සෑම මානව හිමිකම් ගිවිසුමක්ම අත්සන් තැබීමට අවම වශයෙන් මාසයකට පෙරාතුව, එයින් ඇතිවන බලපෑම් පැහැදිලි කරන සංදේශයක් ද සහිතව පාර්ලිමේන්තුවේ සභාගත කළයුතු බව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් නියම කරයි. අත්සන් තැබීමට, සීමාකිරීම් ඇතුළත් කිරීමට හෝ අත්සන් තැබීමෙන් වැළකීමට පවා නිර්දේශ කරන්නා වූ යෝජනාවක් සම්මත කරගැනීමට පාර්ලිමේන්තුවට හැකිය. එවන් යෝජනා සම්මතයක ඇති කොන්දේසිවලින් විධායකය බැඳෙනු ඇත. මානව හිමිකම් ගිවිසුමක් සඳහා උචිත නිර්වචනයක් ඇතුළත් කිරීමට කටයුතු කරනු ඇත.
- (2) එවන් ගිවිසුම් අපරානුමත කිරීම පිළිබඳව නොපමාව පාර්ලිමේන්තුවට දැනුම් දිය යුත්තේය.
- (3) මානව හිමිකම් ගිවිසුමක් අපරානුමත කිරීමේ සිට ගණනය කරනු ලබන වර්ෂ දෙකක කාලසීමාවක් ඉකුත්ව ගිය තැන් හි එම ගිවිසුමේ විධිවිධාන රටේ නීතියෙහි කොටසක් බවට පත්විය යුත්තේය. පාර්ලිමේන්තුවේ සිදුකරන යෝජනා සම්මතයක් හරහා එම කාලසීමාව තවත් වර්ෂයකින් දීර්ඝ කිරීමට හෝ එම කාලසීමාව අඩුකිරීමට හෝ හැකිය. වරකට එක් අවුරුද්දකට නොවැඩි කාලසීමාවක් සඳහා සිදුකළ හැකි එවන් කාලය දීර්ඝ කිරීම් සඳහා තුනෙන් දෙකක බහුතරයක් වුවමනා වේ. රටේ නීතියට ස්වයංක්‍රීයව ඒකාබද්ධවීමට පෙරාතුව සම්පූර්ණ ගිවිසුම නොව එම ගිවිසුමේ කොටසක් ඒකාබද්ධ කරමින් පාර්ලිමේන්තුවේ නීතියක් සම්මත කරනු ලැබුවහොත්, එසේ ඒකාබද්ධ නොකළ කොටස, අදාළ කාලසීමාව අවසානයේදී රටේ නීතිය බවට පත්වනු ලැබේ.
- (4) නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා විධිවිධාන බලාත්මක වන අවස්ථාව වන විටත් ශ්‍රී ලංකාව පාර්ලිමේන්තුවක වන මානව හිමිකම් ගිවිසුම් සම්බන්ධයෙන් ඉහත කී

²² මෙහි (1) හා (2) ඡේද සඳහා සියළුම සාමාජික මන්ත්‍රීහු එකඟවූහ. (3) සහ (4) ඡේද ඊට අමතරව මානව හිමිකම් ගිවිසුම් සඳහා ද අදාළ කරගත යුතු බව ගරු ජයම්පති වික්‍රමරත්න මහතාගේ අදහස විය.

දෙවර්ෂයක කාලසීමාව ආරම්භවනු ඇත්තේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා විධිවිධාන බලාත්මක වන අවස්ථාවේ සිටය.

භාෂා අයිතිවාසිකම් සම්බන්ධයෙන් වන නිර්දේශ

පරිච්ඡේදය .....

ජාතික, රාජ්‍ය සහ සම්බන්ධීකරණ භාෂා

ජනරජයේ ජාතික සහ රාජ්‍ය භාෂා වශයෙන් සිංහල සහ දෙමළ භාෂා පිළිගත යුතු බව කාරක සභාව විසින් යෝජනා කරනු ලැබේ. ජාතික භාෂා භාවිතා කරන පුරවැසියන්ට තමන්ගේ භාෂා ඉගෙනීමට, ව්‍යවහාර කිරීමට සහ ප්‍රවර්ධනය කිරීමට සමාන අයිතිවාසිකම් ඇත. ඉංග්‍රීසි, ජනරජයේ සම්බන්ධක භාෂාව වනු ඇත.

රාජ්‍ය ආයතනවලින් හෝ පෞද්ගලික හෝ ලාභ අපේක්ෂා නොකරන සංවිධානයකින් පොදු වැදගත්කමකින් යුතු තොරතුරු ජාතික භාෂා හෝ සම්බන්ධක භාෂාව යන භාෂාවලින් කවර භාෂාවකින් වුවද ඉල්ලා සිටීමට සෑම පුරවැසියකුටම අයිතිය ඇත්තේය.

පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයකුට හෝ පළාත් සභාවක මන්ත්‍රීවරයකුට හෝ පළාත් පාලන ආයතනයක සභිකයකුට ජාතික භාෂා හෝ සම්බන්ධක භාෂාව යන ඒවායින් කවර භාෂාවකින් වුවද තමාගේ කාර්යය හා කර්තව්‍ය ඉටු කිරීමට හිමිකම ඇත්තේය.

පරිපාලන භාෂා

සිංහල හා දෙමළ භාෂා ජනරජය මුළුල්ලේම පරිපාලන භාෂාවන් විය යුත්තේ ය. උතුරු සහ නැගෙනහිර පළාත්වල හැර, අනෙකුත් සියළුම පළාත්වල ජාතික සහ පළාත් රාජ්‍ය ආයතනවල සහ පළාත්පාලන ආයතනවල පොදු වාර්තා පවත්වාගෙන සඳහා සිංහල භාෂාව භාවිතා කළ යුතු අතර උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත්වල ඒ සඳහා දෙමළ භාෂාව භාවිතා කළ යුත්තේය..

යම් උප දිසාපති කොට්ඨාසයක සිංහල හෝ දෙමළ භාෂාමය සුළුතරය එකී ප්‍රදේශයේ මුළු ජනගහණයෙන් අටෙන් එකක් ඉක්මවන්නේ නම් සහ, ජනාධිපතිවරයා විසින් එසේ ප්‍රකාශයට පත්කොට ඇති අවස්ථාවල පොදු වාර්තා පවත්වාගෙන යාම සඳහා සිංහල සහ දෙමළ යන භාෂා භාවිතා කළ යුතු ය.

ලිපි ගනුදෙනු සම්බන්ධ අයිතිවාසිකම්

යම් නිලධරයකු සමගින් සිංහල, දෙමළ හෝ ඉංග්‍රීසි යන භාෂාවලින් කවර හෝ භාෂාවකින් ලිපි ගනුදෙනු කිරීමට හෝ කටයුතු කිරීමටත්, තමන් ලිපි ගනුදෙනු යැවූ භාෂාවෙන්ම එම නිලධරයාගෙන් ප්‍රතිචාර ලැබීමටත් හිමිකම ඇත්තේ ය. සිංහල, දෙමළ හෝ ඉංග්‍රීසි යන භාෂාවලින් එකකින් යම් ලේඛනයක පිටපතක් ලබාගැනීමට හෝ එහි පරිවර්තනයක් ලබාගැනීමට ඇති අයිතිවාසිකම තහවුරු කරනු ලැබේ.

ඕනෑම උපතක්, මරණයක් හෝ විවාහයක් සම්බන්ධයෙන් සිංහල, දෙමළ හෝ ඉංග්‍රීසි යන භාෂාවලින් එකකින් තොරතුරු ලබාදීමටත්, එවන් උපතක්, මරණයක්

හෝ විවාහයකට අදාළ මුල් සහතිකය එකී භාෂාවෙන්ම ලබාගැනීමටත් ඇති අයිතිවාසිකම සහ කවර හෝ වරදක් සිදුකිරීම සම්බන්ධයෙන් සිංහල, දෙමළ හෝ ඉංග්‍රීසි යන භාෂාවලින් එකකින් තොරතුරු ලබාදීමට ඇති අයිතිවාසිකම ද තහවුරු කරනු ලැබේ.

පළාත් සභා පරිපාලනයන්හි සහ පළාත් පාලන ආයතනවල අයිතිවාසිකම්

සිංහල හෝ දෙමළ භාෂාවෙන් තම පොදු වාර්තා පවත්වාගෙන යන යම් පළාත් සභාවකට හෝ පළාත් පාලන ආයතනයකට අදාළ වන පරිදි සිංහල භාෂාවෙන් හෝ දෙමළ භාෂාවෙන් කවර වූ හෝ නිලධරයකුගෙන් ඒ නිලධරයාගේ තත්වයෙන් ලිපි ගනුදෙනු භාර ගැනීමට, ඒ නිලධරයාට නිල තත්වයෙන් ලිපි ගනුදෙනු යැවීමට සහ ඒ නිලධරයා සමගින් ඒ තත්වයෙන් කටයුතු කිරීමට හිමිකම ඇත්තේ ය.

රාජ්‍ය සේවාවන්ට බඳවා ගැනීම සඳහා පවත්වනු ලබන විභාගවල භාෂා මාධ්‍යය

කිසියම් ජාතික හෝ පළාත් රාජ්‍ය සේවයකට හෝ රජයේ ආයතනයකට පුද්ගලයින් බඳවා ගැනීමේදී, සාධාරණ කාලසීමාවක් තුළදී එම පුද්ගලයා අදාළ පරිදි ප්‍රමාණවත් සිංහල හෝ දෙමළ භාෂා දැනුමක් ලබා ගත යුතුය යන කොන්දේසියකට යටත්ව, ඕනෑම විභාගයකදී සිංහල හෝ දෙමළ හෝ ඉංග්‍රීසි යන ඕනෑම භාෂා මාධ්‍යයකින් විභාගයට පෙනී සිටීමට හිමිකම තිබිය යුතුය. අදාළ ධුරය හෝ රැකියාව සඳහා සිංහල හෝ දෙමළ හෝ ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙහි ප්‍රමාණවත් දැනුමක් තිබීම අවශ්‍ය වන්නේ නම් බඳවා ගැනීමේ කොන්දේසියක් ලෙස එම පුද්ගලයාට සිංහල හෝ ඉංග්‍රීසි හෝ දෙමළ යන භාෂාවන්හි ප්‍රමාණවත් දැනුමක් ලබා ගත යුතු යැයි නියම කරනු ලැබිය හැක.

නීති පැනවීමේ භාෂාව

සියලුම පාර්ලිමේන්තු පනත්, පළාත් සභාවල ව්‍යවස්ථා සහ අනු ව්‍යවස්ථා සිංහල, දෙමළ හෝ ඉංග්‍රීසි භාෂාවලින් නීති ගත කළ හැක. එවැනි ලිඛිත නීති පනවන හෝ සම්පාදනය කරනු ලබන අධිකාරිය විසින් අන්‍යාකාරයකින් විධිවිධාන සලසන්නේ නම් මිස එම සියලුම වගන්ති එක හා සමාන ලෙස බල සහිත විය යුත්තේය.

අධිකරණයේ භාෂාව

ජනරජයෙහි සෑම ප්‍රදේශයකම පවතින අධිකරණයේ භාෂාවන් සිංහල සහ දෙමළ විය යුත්තේය. උතුරු සහ නැගෙනහිර පළාත්වල හැර ජනරජයෙහි අන් සියලුම ප්‍රදේශවල පිහිටි අධිකරණවල වාර්තාකිරීමේ සහ අධිකරණ කටයුතු පවත්වගෙන යාමේ භාෂාව සිංහල විය යුතු අතර උතුරු සහ නැගෙනහිර පළාත්වල ඒ සඳහා දෙමළ භාෂාව භාවිතා කළ යුතුය. ඕනෑම අධිකරණයක වාර්තා පවත්වාගෙන යාම සහ අධිකරණ කටයුතු අධිකරණයේ භාෂාවට අමතරව ජාතික භාෂාවකින් ද සිදු කළ යුතු බවට අධිකරණ අමාත්‍යවරයා විසින් නියෝග කරනු ලැබිය හැක.

අධිකරණයේ කටයුතු පැනවීම සහ ආයතනය කිරීම සහ වෙනත් ලිපිලේඛන සිංහල, දෙමළ හෝ ඉංග්‍රීසි භාෂාවලින් ඉදිරිපත් කළ හැක. විනිශ්චයකාරවරයාට, පූර්වසහතිකයන්ට, පාර්ශවකරුවන්ට හෝ අයදුම්කරුවන්ට හෝ වෙනත් අදාළ පුද්ගලයින්ට අධිකරණයෙහි ක්‍රියාත්මක වන කටයුතු අවබෝධ කර ගැනීමට සහ එයට සහභාගීවීමට හැකි වන පරිදි රජය විසින් සිංහල, දෙමළ හෝ ඉංග්‍රීසි භාෂාවන්ට භාෂණ සහ භාෂා පරිවර්තනයන් සපයා දිය යුතුය. ඕනෑම අධිකරණයකදී ඉංග්‍රීසි භාෂාව භාවිතා කිරීමට අධිකරණ අමාත්‍යවරය විසින් අවසර දෙනු ලැබිය හැක.

උපදෙස් ලබාදීමේ මාධ්‍යය

යම් පුද්ගලයෙකුට සිංහල හෝ දෙමළ මාධ්‍යවලින් සහ පහසුකම් තිබේ නම් ඉංග්‍රීසි මාධ්‍යයෙන් අධ්‍යාපනය ලැබීමේ හිමිකම තිබිය යුත්තේය.

කිසියම් උසස් අධ්‍යාපන ආයතනයකදී යම් පුද්ගලයෙකු තෝරාගනු ලබන ජාතික භාෂාවකින් පුහුණුව ලැබීම සාධාරණ ලෙස ප්‍රායෝගික නම්, එම ආයතනයේදී තමන් කැමති ජාතික භාෂා මාධ්‍යයකින් පුහුණුව ලබා ගැනීමට එම පුද්ගලයාට හිමිකම තිබිය යුත්තේය. එසේ වුවත් කිසියම් උසස් අධ්‍යාපන ආයතනයක පුහුණුව ලබාදීමේ භාෂාව ජාතික භාෂාවක් නොවන භාෂාවක් නම්, එම ආයතනයට මෙම විධිවිධාන අදාළ නොවිය යුත්තේය.

රජය විසින් අරමුදල් සපයනු ලබන කිසියම් උසස් අධ්‍යාපන ආයතනයක පාඨමාලාවක, දෙපාර්තමේන්තුවක හෝ පීඨයක පුහුණුව ලබාදීමේ මාධ්‍යය එක් ජාතික භාෂාවක් වන අවස්ථාවලදී, වෙනත් කිසියම් විශ්වවිද්‍යාලයක හෝ එවැනි උසස් අධ්‍යාපන ආයතනයක ශාඛාවක හෝ ඒ හා සමාන උසස් අධ්‍යාපන ආයතනයක ඒ හා සමාන පාඨමාලාවක, දෙපාර්තමේන්තුවක හෝ පීඨයක පුහුණුව ලබාදීමේ මාධ්‍යය එකී අනෙක් ජාතික භාෂාව නොවන්නේ නම්, ඉහතකී ආයතනයට ඇතුළත්වීමට පෙර අනෙක් ජාතික භාෂාවෙන් අධ්‍යාපනය ලැබූ ශිෂ්‍යයින් සඳහා එම ජාතික භාෂාව ද පුහුණුව ලබා දීමේ භාෂා මාධ්‍ය බවට පත් කළ යුත්තේය.

ආබාධිත හෝ විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත පුද්ගලයින්ගේ සංනිවේදන කටයුතු

ආබාධිත හෝ විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත පුද්ගලයින්ට මෙම පරිච්ඡේදයේ සඳහන් කර ඇති පරිපාලන, අධ්‍යාපන හෝ අධිකරණ කාර්යන් ඉටු කර ගැනීමේදී බ්‍රෙල් අකුරු, විශාල ප්‍රමාණයේ අකුරු, සංඥා භාෂාව, දෘශ්‍ය මාධ්‍ය මෙන්ම මෙන්ම සරල භාෂාවෙන් ලියන ලද පිටපත් වැනි වර්ධනය කරන ලද හෝ විකල්ප සංනිවේදන ක්‍රම සහ විධි ද ඇතුළත්ව තමන් කැමති සංනිවේදන ක්‍රමයක් මගින් සංනිවේදනය කිරීමේ සහ තොරතුරු ලබාගැනීමේ අයිතිය භුක්ති විඳීමට අවශ්‍ය පහසුකම් ප්‍රමාණවත් පරිදි රජය විසින් සපයා දිය යුත්තේය. බිහිරි පුද්ගලයන්ගේ සන්නිවේදන භාෂාව ලෙස සංඥා භාෂාව පළිගත යුතු අතර එය භාවිතා කිරීම ප්‍රවර්ධනය කළ යුතු වේ.

ප්‍රජාවන්ගේ භාෂා සංරක්ෂණය කිරීම

සංඛ්‍යාත්මක වශයෙන් කුඩාවූ ඕනෑම භාෂා ප්‍රජාවක් විසින් භාවිතා කරනු ලබන භාෂාවක් සංරක්ෂණය කිරීම හෝ පෝෂ්‍ය කිරීම සඳහා පහසුකම් සලසා දීම රාජ්‍ය භාෂා කොමිසම විසින් නිර්දේශ කර තිබේ නම්, එසේ සංරක්ෂණය කිරීම හෝ පෝෂ්‍ය කිරීම සඳහා රජය විසින් පහසුකම් සලසා දිය යුත්තේය. .

..... පරිච්ඡේදය

රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්තිය මෙහෙයවීමේ මූලධර්ම සහ මූලික යුතුකම්

- (1) මෙහි අන්තර්ගතව ඇති රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්ති මෙහෙයවීමේ මූලධර්ම රාජ්‍ය පාලනයේදී මූලික වන අතර සාධාරණ, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සහ නිදහස් සමාජයක් ස්ථාපිත කිරීම සඳහා ඒවා අනුගමනය කිරීම රජයේ යුතුකම විය යුතුය.
- (2) රජයේ සියලු අංශ සහ ජාතික, පළාත් සහ පළාත් පාලන මට්ටමේ සියලු රාජ්‍ය නිලධාරීන් සහ සියළුම තැනැත්තන් කිසිදු අවස්ථාවක -
  - (අ) ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව අදාළ කර ගැනීමේදී හෝ අර්ථ නිරූපනය කිරීමේදී,
  - (ආ) යම් නීතියක් පැනවීමේදී, අදාළ කර ගැනීමේදී හෝ අර්ථ නිරූපනය කිරීමේදී, හෝ
  - (ඇ) රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්තිමය තීරණ ගැනීමේදී හෝ ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී,
 මෙම මූලධර්ම ගුරුකොට ගත යුතුය.

භූමිය හා ස්වෛරීභාවය

- (1) ශ්‍රී ලංකාවේ ස්වාධීනත්වය, ස්වෛරීභාවය, එක්සත් බව සහ දේශපුරුණත්වය රජය විසින් ආරක්ෂා කරනු ලැබිය යුතුය.

සාමය හා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය

- (1) ශ්‍රී ලංකාවේ බහුවිධ ගතිලක්ෂණය පවත්වා ගන්නා අතරම සියලු ජනවාර්ගික, ආගමික සහ සමාජ කණ්ඩායම් අතර සාමකාමී සහජීවනය හා සංහිදියාව සහතික කිරීම රාජ්‍යයේ හා සියලු තැනැත්තන්ගේ යුතුකම විය යුතුය.
- (2) රාජ්‍යය රජයේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ව්‍යුහය සහ ජනතාවගේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අයිතිවාසිකම් සුරක්ෂිත කොට ශක්තිමත් කළ යුතු අතර සාමකාමී, සාධාරණ සහ සර්වජනග්‍රාහී සමාජයක් ප්‍රවර්ධනය කළ යුතුය.

ආර්ථික කරුණු සහ සමාජ ක්‍රමය

- (1) රජය සාධාරණ, යුක්තිසහගත සහ සදාචාරාත්මක සමාජ ක්‍රමයක් ස්ථාපිත කළ යුතු අතර එහි අරමුණු අතර -
  - සියලු තැනැත්තන්ගේ මූලික අයිතිවාසිකම් සහ නන්වැදෑරුම් නිදහස පුරුණ ලෙස සාක්ෂාත් කර ගැනීම
  - ජාතික ජීවිතයේ සියලු ආයතන සඳහා සාමාජීය, ආර්ථික සහ දේශපාලනික යුක්තිය විසින් මග පෙන්වනු ලබන්නා වූ සමාජ ක්‍රමයක් හැකි තාක් පලදායී ලෙස සුරක්ෂිත කිරීම සහ ප්‍රවර්ධනය කිරීම මගින් ජනතාවගේ සුභසිද්ධිය ප්‍රවර්ධනය කිරීම
 අන්තර්ගත විය යුතුය.

පරිසරය හා සංවර්ධනය

- (1) ජනතා කේන්ද්‍රීය තිරසාර සංවර්ධනයක නියෝජිතයින් සහ ප්‍රතිලාභීන් ලෙස කාන්තාවන් හා පිරිමින් පූර්ණ හා සමාන ලෙස සහභාගිවීම රාජ්‍යය විසින් සහතික කරනු ලැබිය යුතු අතර එයට පහත කාරණා ඇතුළත් විය යුතුය:
  - (අ) සර්වජන ග්‍රාහක හා තිරසාර ආර්ථික වර්ධනය, රැකියා නියුක්තිය හා සෑමට ආචාර සම්පන්න රැකියා ප්‍රවර්ධනය කිරීම
  - (ආ) දිළිඳුකම හා අසාක්ෂරතාව මුලිනුපුටා දැමීම හා අසමානතා අවම කිරීම
  - (ඇ) සෑමට මිල දැරිය හැකි, විශ්වාසය තැබිය හැකි හා තිරසාර බලශක්තිය සහතික වීම
  - (ඈ) තිරසාර ආහාර නිෂ්පාදන පද්ධති හා කුඩා පරිමාණ ගොවීන් සඳහා ආධාර සහතික වීම සහ
  - (ඉ) පොදු යහපත විශිෂ්ටතම අයුරින් සැලසෙන සේ ස්වභාවික හා ද්‍රව්‍යමය සම්පත් සහ සාමාජීය නිපැයුම සාධාරණ ලෙස බෙදී යාම සහතික වීම.
- (2) ශ්‍රී ලංකාවේ සුපෝෂිත ජෛව විවිධත්වයද ඇතුළුව එහි ස්වභාවික උරුමය පොදුජන භාණ්ඩයක් ලෙස සලකනු ලැබිය යුතු අතර රාජ්‍යය හා සියලු පුරවැසියෝ එය ආරක්ෂා කෙරෙන බවටද, තිරසාර ලෙස භාවිතා කෙරෙන බවටද වගබලාගත යුත්තෝය.
- (3) රාජ්‍යය හා සියලු පුරවැසියෝ දේශගුණික විපර්යාස හානි අවම කිරීමටත්, ජනතාව හා සියලු ජීවී පද්ධති මත එහි අහිතකර බලපෑම් සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කිරීමටත් හැකි සියලු ක්‍රියාමාර්ග ගත යුතුය.
- (4) සියලුම මානව නොවන ජීවීන්ට මෙම ත්‍රියයෙන් යුතුව සැලකීම සහ මානව නිරෝගීභාවයේ, සුභසාධනයේ හා ආරක්ෂාවේ අවශ්‍යතාවන්ට යටත්ව ඔවුන් අනවශ්‍ය වේදනාව හා සංතාපය කෙරෙහි ආරක්ෂා කෙරෙන බවට වගබලා ගැනීම සෑම තැනැත්තකුගේම යුතුකම විය යුතුය.
- (5) රාජ්‍යය හා සෑම තැනැත්තෙක්ම වත්මන් හා අනාගත පරපුරු වෙනුවෙන් සංස්කෘතික හා පුරාවිද්‍යාත්මක උරුමය ආරක්ෂා කිරීම හා සංරක්ෂණය කිරීම කළ යුතුය.
- (6) රාජ්‍යය හා සෑම තැනැත්තෙක්ම ශ්‍රී ලංකාවේ දේශීය දැනුම ආරක්ෂා කිරීම හා සංරක්ෂණය කිරීමත් එය අවභාවිතය වැළැක්වීමත් කළ යුතුය.

වෙනත් කරුණු

- (1) රාජ්‍යය දේශ දේශාන්තර සංවිධානාත්මක අපරාධ, මිනිස් ජාවාරම, බලහත්කාර ශ්‍රමය හා ඇබ්බැහි වන ද්‍රව්‍ය පරිභෝජනය නිවාරණය සඳහා ප්‍රමාණවත් ක්‍රියාමාර්ග ගත යුතු අතර, මිනිස් ජාවාරම්වල වින්දිතයින් සඳහා සප්‍රමාණවත් ආරක්ෂක විධිවිධාන සම්පාදනය කළ යුතුය.

- (2) රාජ්‍ය නිලධාරීන් හෝ පෞද්ගලික රංගකයින් යන කවරකු විසින් වුවද සිදු කරනු ලබන දූෂිත ක්‍රියා තහනම් කිරීමටත්, දූෂණයේ වින්දිතයින් වන තැනැත්තන් මෙන්ම කණ්ඩායම් හඳුනා ගැනීමට හා ඔවුන් දෝෂමුක්ත කිරීමටත්, වංචනික ලෙස ලබා ගත් අරමුදල්වලින් හඳුනා ගත හැකි වින්දිතයින්ට වන්දි සහතික කිරීමේ උචිත මාර්ගයක් ස්ථාපනය කිරීමටත් රාජ්‍යය උචිත සියලු ක්‍රියාමාර්ග ගත යුතුය.
- (3) රාජ්‍යය ජාත්‍යන්තර සාමය, ආරක්ෂාව හා සහයෝගිතාව ඇති කර ගැනීමත්, සාධාරණ හා යුක්තිසහගත ජාත්‍යන්තර ආර්ථික හා සාමාජීය ක්‍රමයක් ඇති කර ගැනීමත් ප්‍රවර්ධනය කළ යුතු අතර, ජාත්‍යන්තර නීතිය පිළිපැදීම වර්ධනය කළ යුතුය.

රාජ්‍යයේ හා එහි නිලධාරීන්ගේ මූලික යුතුකම්

- (1) ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව දේශයේ උත්තරීතර හා මූලික නීතිය වශයෙන් පිළිගෙන එහි විධිවිධානයන්ට අවනත වීම රාජ්‍යයේ, රාජ්‍ය ආයතනවල සහ ඒවායේ නියෝජිතයින්ගේ හා නිලධාරීන්ගේ ප්‍රාථමික යුතුකමයි.
- (2) රට තුළ සෘජුව හෝ වක්‍රව වර්ගවාදීත්වය, කවර හෝ අකාරයකින් ප්‍රවර්ධනය කිරීමෙන් වැළකී සිටීම රාජ්‍යයේ මූලික වගකීම වේ. වඩා දැනුවත්භාවයක් සහිත ආගමික සහ අනාගමික මූලධර්මයන්, මූලික මානව අයිතිවාසිකම් සහ විශ්වදේශවාදය මත පදනම්ව රාජ්‍යය විසින් ප්‍රජා ජාතිවාදීත්වය සහ විමුක්තිවාදී දේශප්‍රේමීත්වය ප්‍රවර්ධනය කරනු ලබන්නේය.

පුරවැසියන්ගේ මූලික අයිතිවාසිකම්

පහත පරිදි කටයුතු කිරීම සෑම පුරවැසියකුගේම වගකීම වන්නේය.

- අ. ශ්‍රී ලංකාවේ ස්වාධීනත්වය, ස්වෛරීත්වය, එක්සත්භාවය සහ භෞමික අඛණ්ඩතාවය පවත්වා ගැනීම හා රැකගැනීම.
- ආ. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සහ එහි පරමාදර්ශයන් සහ ආයතන පවත්වා ගැනීම සහ ආරක්ෂා කිරීම.
- ඇ. ජාතික එක්සත්භාවය පෝෂණය කිරීම සහ ශ්‍රී ලංකාවේ සියළු ජනතාව අතර සමගීය ප්‍රවර්ධනය කිරීම.
- ඈ. අන් අයගේ අයිතිවාසිකම් සහ නිදහසට ගරු කිරීම.
- ඉ. පෙළඹවීම් ඇතිවීමට හෝ සමාජ අසමගීය ඇතිවීමට තුඩුදෙන දේවේශ කතාබහ සහ අදහස් ප්‍රකාශ කිරීම වලින් වැළකී සිටීම.
- ඊ. අපගේ සංයෝගී සංස්කෘතියේ සාරවත් උරුමය අගය කිරීම සහ සංරක්ෂණය කිරීම.
- උ. පරිසරය ආරක්ෂා කිරීම සහ වැඩිදියුණු කිරීම, එහි සාරවත් බව රැකගැනීම සහ එහි ඇති සියළුම ආකාරයේ ජීවයන් අගය කිරීම.

- ඌ. පොදු දේපළ සුරැකීම සහ ආරක්ෂා කිරීම සහ ඒවා නාස්තියට සහ අවහාවිතා කිරීමට එරෙහිව සමත් කිරීම.
- එ. කලාත්මක හෝ ඓතිහාසික භාණ්ඩ සහ ජාතික වැදගත්කමක් සහිත ස්ථාන සුරැකීම සහ ආරක්ෂා කිරීම.
- ඒ. අල්ලස් සහ දූෂණ කටයුතු වලට සෘජුව හෝ වක්‍රව සහභාගිවීමෙන් වැළකී සිටීම.
- ඔ. නීතියේ ආධිපත්‍යය පවත්වාගැනීම සහ සියළුම ආකාරයේ ප්‍රචණ්ඩත්වයන් ප්‍රතික්ෂේප කිරීම.
- ඕ. යම් පුරවැසියකු විසින් තෝරා ගන්නා ලද රැකියාව තුළ හෘදය සාකෂානුගාමීව කටයුතු කිරීම.

රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්තියේ මූලධර්ම සහ මූලික අයිතිවාසිකම් පිළිබඳව නීතිය මගින් ක්‍රියාවේ යෙදවීමක් කළ නොහැකිය.

1. මෙම පරිච්ඡේදයේ විධිවිධාන කවර හෝ අධිකරණයක හෝ විනිශ්චය සභාවක බලාත්මක කළ නොහැකිය.

**அடிப்படை உரிமைகள் பற்றிய உப குழுவின்
அறிக்கை**

2016 ஓகத்து 24

அறிமுகம்

மனித உரிமைகளின் அங்கீகாரம் மற்றும் அவற்றிற்கான மதிப்பு என்பது வரலாற்று ரீதியான மற்றும் உலகளாவிய எண்ணக்கரு ஒன்றாகும். நீதி மற்றும் சமூகமொன்றின் உறுப்பினர்களின் உரிமைகளைப் போற்றுவதல் என்னும் பாரம்பரியம் பல நூற்றாண்டுகளாகக் காணப்படுவதுடன், “அனைத்துச் சமூகங்களும், வாய்மூல அல்லது எழுத்துமூல பாரம்பரியத்திலாக இருப்பினும், தகுதியுடைமை மற்றும் நீதி முறைகளையும் அதன் உறுப்பினர்களது சுகாதாரம் மற்றும் சேமநலனைப் பராமரிப்பதற்கான வழிகளையும் கொண்டிருந்துள்ளன.”¹ ஒருவருக்கொருவர் மீதான மற்றும் அரசு மற்றும் பிரசைகளுக்கிடையே என்ற வகையிலான மக்களின் உரிமைகள், கடமைகள் மற்றும் பொறுப்புக்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ள பழைமை வாய்ந்த மூலங்கள் பல்வேறு மத மற்றும் தத்துவ போதனைகளை உள்ளடக்குகின்றன. 1948 ஆம் ஆண்டில் “அனைத்து மக்களுக்கும் அனைத்து நாடுகளுக்கும்மான பொதுவான நியமமொன்றாக” மனித உரிமைகளின் உலகளாவிய பிரகடனத்தை ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுச்சபை வகுத்தமைத்தது. 30 உறுப்புரைகளைக் கொண்டுள்ள இப்பிரகடனம், குடியியல் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் அத்துடன் பொருளாதார, சமூக மற்றும் கலாசார உரிமைகள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்குகின்றது. உரிமைகளின் இவ்விரு பிரிவுகளும், 1966 இன் இரு வெவ்வேறு சமவாயங்களான குடியியல் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் பற்றிய சர்வதேச சமவாயம் மற்றும் பொருளாதார, சமூக மற்றும் கலாசார உரிமைகள் பற்றிய சர்வதேச சமவாயம் ஆகியவற்றில் மேலும் மீள வலியுறுத்தப்பட்டன. மனித உரிமைகளின் சர்வதேச சட்டமூலம் என அறியப்படும் மூன்று ஆவணங்களிலும் இலங்கை கையொப்பாரொருவராக உள்ளது.

இலங்கையின் அரசியலமைப்புசார் மனித உரிமைகளின் (அடிப்படை உரிமைகள்) வரலாறு, சுதந்திரத்திற்குப் பின்னரான காலப்பகுதியின் மூன்று அரசியலமைப்புகளின் ஊடாகக் கண்டறியப்படலாம். சோல்பெரி அரசியலமைப்பு உரிமைகளின் சட்டமூலமொன்றைக் கொண்டிருக்கவில்லை, ஆனால், உறுப்புரை 29 (2) இனூடாக சிறுபான்மையினரின் நலன்களைப் பாதுகாக்க விழைந்தது.²

1972 ஆம் ஆண்டின் முதலாவது குடியரசு அரசியலமைப்பு, அனைத்துப் பிரசைகளினதும் அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் சுதந்திரங்களை உள்ளடக்கிய சோசலிச சனநாயகமொன்றிற்கான குறிக்கோள்களை அடைவதற்கு உறுதிபூண்டது. குடியியல் மற்றும் அரசியல் உரிமைகளுக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்ட “அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் சுதந்திரங்கள்” பற்றிய தனியான அத்தியாயமொன்றை அரசியலமைப்பு அறிமுகம் செய்தது. சட்டங்களை இயற்றுவதல் மற்றும் இலங்கையின் ஆட்சி ஆகியவற்றை வழிநடத்துவதற்கு அரசு கொள்கையின் கோட்பாடுகளையும் அரசியலமைப்பு உள்ளடக்கியது, ஆனால் அவை சட்டத்தின் முன் கொண்டுவரப்படமுடியாது. இவ்வுரிமைகளை அமுலாக்குவதற்காக விசேட பொறிமுறைகள் எவையும் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. 1978 ஆம் ஆண்டின்

¹ <http://hrlibrary.umn.edu/edumat/hreduseries/hereandnow/Part-1/short-history.htm>

² உறுப்புரை 29. (1) இக்கட்டளையின் ஏற்பாடுகளுக்கமைவாக, தீவின் சமாதானம், ஒழுங்கு மற்றும் நல்லாட்சிக்காக சட்டங்களை இயற்றுவதற்கு பாராளுமன்றம் அதிகாரத்தைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்; (2) இத்தகைய எந்தவொரு சட்டமும் (அ) எந்தவொரு மதத்தினதும் சுதந்திரமான பிரயோகத்தைத் தடுத்தல் அல்லது கட்டுப்படுத்தலாகாது; அல்லது (ஆ) எந்தவொரு சமூகத்தையோ மதத்தையோ சார்ந்த ஆட்களை ஏனைய சமூகத்தையோ மதத்தையோ சார்ந்த ஆட்கள் உட்படுத்தப்படாத தகைமையினங்களுக்கு அல்லது கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்படுத்தல் ஆகாது (இ) எந்தவொரு சமூகத்தையோ மதத்தையோ சார்ந்த ஆட்களுக்கு வழங்கப்படாத எந்தவொரு சலுகையையோ அல்லது பயனையோ ஏனைய சமூகத்தையோ மதத்தையோ சார்ந்த ஆட்களுக்கு வழங்குதல் ஆகாது, அல்லது (ஈ) எந்தவொரு மத அமைப்பினதும் அரசியலமைப்பை, அவ்வமைப்பை ஆளும் அதிகாரத்தின் இணக்கம் பெறப்பட்டாலன்றி, மாற்றியமைத்தலாகாது, ஆயினும், மத அமைப்பொன்று சட்டமொன்றினால் கூட்டிணைக்கப்பட்டுள்ள எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும், அவ்வமைப்பை ஆளும் அதிகாரத்தின் கோரிக்கையின்பாலன்றி, இத்தகைய மாற்றங்கள் எதுவும் செய்யப்படலாகாது; ஆயின், இந்தியா மற்றும் பாகிஸ்தானில் வதிவோர் (பிரசாவுரிமை) சட்டத்தின் கீழ் இலங்கைப் பிரசைகளாகப் பதிவு செய்யப்பட்டோரைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதற்கான பிரதிநிதிகள் சபையின் உறுப்பினர்கள் தேர்தலுக்கான, அதனுடன் சம்பந்தப்பட்ட, அல்லது தொடர்புடைய எந்தவொரு சட்டம் இயற்றும் ஏற்பாட்டிற்கும் இவ்வுட்பிரிவின் முற்போந்த ஏற்பாடுகள் ஏற்புடையதாகாது.

இரண்டாம் குடியரசு அரசியலமைப்பும் அடிப்படை உரிமைகள் பற்றிய அத்தியாயமொன்றை உள்ளடக்கியிருந்ததுடன், அது மீளவும் குடியியல் மற்றும் அரசியல் உரிமைகளுக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. இவ்வரிமைகள் விரிவுபடுத்தப்பட்டிருந்தபோதும், பரந்த கட்டுப்பாடுகளுக்கும் உட்படுத்தப்பட்டிருந்தன. 1972 ஆம் ஆண்டின் அரசியலமைப்பின் வாழும் உரிமைக்கான வாசகம் வேண்டுமென்றோ அல்லது கருதாப்பிழையினாலோ நீக்கப்பட்டிருந்தது. மேலும், ஆட்சித்துறை அல்லது நிருவாக நடவடிக்கை தொடர்பில் நிவர்த்திப்பதற்கான நடவடிக்கை தொடுக்கப்பட மாத்திரமே முடியுமென்பதுடன் சட்டவாக்கத்திற்குப் பின்னரான நீதித்துறை மீளாய்வு எதுவும் காணப்படவில்லை. அரசு கொள்கையின் வழிகாட்டிக் கோட்பாடுகள் பற்றிய அத்தியாயம் முன்னரை விட மிகவும் விரிவாக காணப்பட்டதுடன் ஆட்களின் சமூக மற்றும் பொருளாதார முன்னேற்றம் தொடர்பில் மேலும் குறித்துரைக்கப்பட்ட ஏற்பாடுகளைக் கொண்டிருந்தது. ஆயினும், அவை சட்டத்தின் முன் கொண்டுவரப்படமுடியாது என்பதுடன் உரிமைகள் என்னும் அந்தஸ்திற்கு உயர்த்தப்படவில்லை.

2000ஆம் ஆண்டின் அரசியலமைப்புச் சட்டமூலம் மேம்படுத்தப்பட்டதோர் உரிமைகள் சட்டமூலத்தைக் கொண்டிருந்தது. பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட புதிய அடிப்படை உரிமைகளில் உயிர் வாழ்வதற்கான உள்ளார்ந்த உரிமை காணப்பட்டது. தேசிய அல்லது சமூகத் தோற்றம், பிரசாவுரிமையைப் பெற்றுக்கொண்ட வழி, திருமண அந்தஸ்து, தாய்மைத்துவம் மற்றும் மற்றும் பெற்றோர் அந்தஸ்து போன்ற மேலதிக அடிப்படைகளிலமைந்த பாரபட்சம் தடுக்கப்பட்டது. ஆதன உடைமைக்கான உரிமை, தனித்த மற்றும் குடும்ப வாழ்க்கைக்கான உரிமை என்பனவும் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தன. நடைமுறைப்படுத்தக்கூடிய அடிப்படை உரிமைகளாக சிறுவர்களுக்கான விசேட உரிமைகள் மற்றும் பல்வேறு சமூக மற்றும் பொருளாதார உரிமைகள் சேர்க்கப்பட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்க அம்சமொன்றாகும். பொதுநல வழக்காடல் வெளிப்படையாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. சட்டவாக்கத்திற்கு முன்னரான மற்றும் சட்டவாக்கத்திற்குப் பின்னரான நீதித்துறை மீளாய்விற்கான ஏற்பாடு, மட்டுப்பாடுகளுடன் காணப்பட்டது. இவ்வாறான சட்டம் அல்லது ஏற்பாடொன்று, சட்டவாக்கம் செய்யப்பட்டு இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள் மாத்திரமே ஆட்சேபனைக்குட்படுத்தப்பட முடியுமென்பதுடன், அச்சட்டம் சட்டவாக்கத்திற்கு முன்னைய கட்டத்தில் ஆட்சேபிக்கப்பட்டிருக்குமாயின், ஆட்சேபனைக்கான அடிப்படை ஒன்றாக இருத்தல் ஆகாது.

அத்தகைய உரிமைகளின் பட்டயமொன்றிற்கான முன்மொழிவுகளை மேற்கொள்வதற்கு 2006 ஆம் ஆண்டில் குழுவொன்று நியமிக்கப்பட்டது. சம்பந்தப்பட்ட விடயப்பரப்புகளைச் சார்ந்த பல்வேறு நிபுணர்களின் கருத்துகளைக் கேட்டறிந்ததுடன் பல்வேறு வகையிலான சர்வதேச மனித உரிமைகள் கருவிகளின்³ உள்ளடக்கங்களையும் ஆராய்ந்த பின்னர், நடைமுறையிலிருந்த அரசியலமைப்பின் அடிப்படை உரிமைகள் அத்தியாயத்தை மாற்றீடு செய்வதற்காக 2009 ஆம் ஆண்டில் வரைவு அத்தியாயமொன்றை அக்குழு முன்மொழிந்தது.

அரசியலமைப்புச் சபையினால் தாபிக்கப்பட்டுள்ள அடிப்படை உரிமைகள் பற்றிய உப குழுவின் தற்போதைய அறிக்கை, தற்போதைய முன்மொழிவுகளை மேற்கொள்வதற்கான தனது உசாத்துணை ஆவணமாக 2009ஆம் ஆண்டின் வரைவு அரசியலமைப்பைப் பயன்படுத்தியுள்ளது. 2016, மே மாதத்தின் பொதுப் பிரதிநிதித்துவக் குழுவின் அறிக்கையில் (இதனகத்துப்பின் PRC அறிக்கை என குறிப்பிடப்படும்) அடங்கியுள்ள விதப்புரைகளையும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட அரசியல்

³ மனித உரிமைகளின் உலகளாவிய பிரகடனம், பொருளாதார, சமூக மற்றும் கலாசார உரிமைகள் பற்றிய சர்வதேச சமவாயம், குடியியல் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் பற்றிய சர்வதேச சமவாயம், அனைத்து வகையிலான இனரீதியான பாரபட்சங்களையும் ஒழித்தல் பற்றிய சர்வதேச சமவாயம், பெண்களுக்கெதிரான அனைத்து வகையிலான பாரபட்சங்களையும் ஒழித்தல் பற்றிய சமவாயம், பிள்ளையின் உரிமைகள் பற்றிய சமவாயம், சித்திரவதை, மற்றும் ஏனைய கொடூரமான, மனிதாபிமானமற்ற அல்லது இழிவான நடத்துகை அல்லது தண்டனைக்கெதிரான சமவாயம்.

கட்சிகள், இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு, இலங்கை சட்டத்தரணிகள் சங்கத்தை உள்ளடக்கிய தொழில்சார் நிறுவனங்கள், சிவில் சமூக நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றின் வாய்மூல அல்லது எழுத்துமூல சமர்ப்பணங்களையும் மற்றும் மே மாதம் முதல் ஓகத்து மாதம் வரை இடம்பெற்ற அதன் அமர்வுகளில் முன்வைக்கப்பட்ட சர்வதேச மற்றும் உள்ளூர் நிபுணர்களின் சமர்ப்பிப்புகளையும் இது பரிசீலித்துள்ளது.

2016 ஆகஸ்ட் மாத ஆரம்பத்தில் உப குழுவைச் சேர்ந்த பல உறுப்பினர்கள் தென் ஆபிரிக்க அரசியலமைப்பின் தொழிற்பாட்டில் சமூக மற்றும் பொருளாதார உரிமைகள் மற்றும் நீதித்துறை மீளாய்வு மீதான அரசின் நடவடிக்கை தொடர்பில் விசேட முக்கியத்துவத்தைச் செலுத்தி ஆய்வு செய்வதற்காகத் தென் ஆபிரிக்காவுக்கு விஜயமொன்றை மேற்கொண்டனர்.

உப குழுவானது உத்தேச உரிமைகள் சட்டமூலத்தின் கட்டமைப்பைத் தீர்மானிக்கும் செயற்பாட்டில் நவீன அரசியலமைப்புக்களில் அடிப்படை உரிமைகள் சம்பந்தமான அத்தியாயங்கள் எவ்வாறு உருவாக்கப்பட்டுள்ளன என்ற தற்போதைய உலகளாவிய போக்கையும் பரிசீலனைக்கு எடுத்தது. கடந்த தசாப்தத்தில், பல்வேறு தெற்குலக நாடுகள் தங்களது அரசியலமைப்புகளை மீள வரைந்துள்ளன. மோதல் மற்றும் குழப்பமான காலப்பகுதியொன்றிலிருந்து மீண்ட பின்னரே இவற்றுள் பல இதனை மேற்கொண்டுள்ளன. அவற்றுள் நேபாளம் (2015), துனிசியா, எகிப்து (2014), வியட்நாம், சிம்பாப்வே (2013), ஹெய்ட்டி, சோமாலியா (2012) மற்றும் தென் சூடான் (2011) ஆகியவை உள்ளடங்குகின்றன. சமாதானம் மற்றும் சனநாயகத்தில் அழுத்தம் மற்றும் ஒரு பலமான உரிமைகளின் சட்டமூலம் ஆகியன இவற்றுள் பெரும்பாலான அரசியலமைப்புகளின் ஒத்ததோர் அம்சமாகும். குடியியல் மற்றும் அரசியல் (முதலாம் தலைமுறை உரிமைகள்), பொருளாதார, சமூக மற்றும் கலாசார (இரண்டாம் தலைமுறை உரிமைகள்) மற்றும் சுற்றாடல் மற்றும் அபிவிருத்தி உரிமைகளைக் (மூன்றாம் தலைமுறை உரிமைகள்) ஆகியவற்றை உரிமைகளின் சட்டமூலம் கூட்டிணைக்கின்றது. தமது முற்போக்குடைய மற்றும் புத்தாக்க உரிமைகள் சட்டமூலங்களுக்காகக் குறிப்பிடக்கூடிய சில அரசியலமைப்புகள் தென்னாபிரிக்கா (1997), கிழக்குத் திமோர் (2001), ஈக்குவடோர் (2008), பொலிவியா (2009) மற்றும் கென்யா (2010) ஆகியவற்றை உள்ளடக்குகின்றன.

நவீன அரசியலமைப்புக்களில் குறிப்பாக சமூக பொருளாதார உரிமைகள் குறிப்பாக சட்ட வரம்புக்கு உட்பட்டவாறு உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள விதத்தை உப குழு பரிசீலனைக்கு எடுத்தது. தற்போதைய அரசியலமைப்பை 1978 ஆம் ஆண்டில் பிரகடனம் செய்யும்வேளையில் அவ்வாறான உரிமைகள் உலகளாவிய கவனத்தைப் பெற்றிருக்கவில்லை. எனவே, இந்த உரிமைகள் அரசு தத்துவத்தின் பணிப்புரைக் கொள்கைகளின் பிரகாரம் அத்தியாயமொன்றில் கீழ்நிலைக்குத் தள்ளப்படும் வகையில் அரசியலமைப்பு உருவாக்கமானது இடம்பெற்றது. இருப்பினும் கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களில் அரசியல் உரிமைகள் மற்றும் சுதந்திரம் ஆகியவற்றுக்கு இடையிலான உள்ளார்ந்த தொடர்பு மற்றும் பொருளாதார வளங்களுக்கான வழி மற்றும் சிறந்த தரத்திலான வாழ்க்கை ஆகியவற்றைப் புறக்கணிக்க முடியாதென்பது மனித உரிமைகள் பற்றிய உலகளாவிய அபிவிருத்தியின் பிரகாரம் தெளிவாகின்றது. கடந்த காலத்தில் அவ்வாறான வளங்களை இழக்கச் செய்தமை முரண்பாட்டு மோதலொன்றுக்கு இட்டுச் சென்ற வரலாற்றைக் கொண்ட எம்மைப் போன்ற நாட்டிற்கு மேற்படி நிலைமை பொருத்தமாகவுள்ளது. அவ்வாறான உரிமைகள் தென் ஆபிரிக்கா, கிழக்கு திமோர், கென்யா, நேபாளம் மற்றும் லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளின் அரசியலமைப்புக்களால் அடிப்படை உரிமைகளாக ஏற்றுக் கொண்டுள்ளமை உலகளாவிய போக்காக அமைந்துள்ளமைக்குச் சான்றாய் அமைந்துள்ளது. இலங்கையும் நிலையான அபிவிருத்தி இலக்குகளுக்கு உறுதிபூண்டுள்ளதால் புதிய அரசியலமைப்பில் இந்த உறுதிமொழிகளை வெளிப்படுத்தல் பொருத்தமாகவுள்ளது.

இந்த உரிமைகள் 2000 ஆண்டின் அரசியலமைப்புச் சட்டமூலம் மற்றும் 2000 ஆண்டின் முன்மொழிவுகள் ஆகியவற்றிலும் உள்ளடக்கப்பட்டன. ஆகையால் உரிமைகள் பற்றிய முன்னோடியான மற்றும் எதிர்கால சட்டமூலம் உருவாக்கும் செயற்பாட்டில் சட்டவரம்புக்கு உட்பட்ட சமூக பொருளாதார உரிமைகளை உள்ளடக்குவது மிகவும் அவசியமானது என உப குழுவானது தீர்மானித்தது.

அதனளவில் சரியாக மட்டுமல்லாது உரிமையின் குறிப்பிட்ட வெளிப்பாட்டையும் தெளிவாக வெளிப்படுத்தல் அவசியம் என்பதால், தெளிவுபடுத்தலின் நலன்கருதி முன்மொழிவுகள் வரைவு ஏற்பாடுகள் வடிவத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் சுதந்திரங்கள்

ஆளொருவரின் உள்ளார்ந்த உரிமைகள்

- (1) ஒவ்வொருவரும் மனிதரின் வாழ்வதற்கான உள்ளார்ந்த உரிமை, மாண்பு, சமத்துவம், சுதந்திரம் மற்றும் பாதுகாப்பினைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.
- (2) சட்டத்தின் முன்னிலையில் ஆளொருவராக அங்கீகரிக்கப்படுவதற்கான உரிமை ஒவ்வொருவருக்கும் இருத்தல் வேண்டும்.
- (3) ஆளெவரையும் எதேச்சையாக உயிரிழக்கச் செய்தல் அல்லது அவருக்கு மரண தண்டனை விதித்தலாகாது.

கைது செய்யப்பட்ட, தடுத்து வைக்கப்பட்ட மற்றும் குற்றஞ் சாட்டப்பட்ட ஆட்களின் உரிமைகள்

- (1) சட்டத்தினால் தாபிக்கப்பட்ட நடவடிக்கைமுறைக்கிணங்கவன்றி ஆள் எவரும் கைது செய்யப்படுதலோ, தடுத்து வைக்கப்படுதலோ அல்லது வேறுவகையில் அவரது சொந்த சுதந்திரம் பறிக்கப்படுதலோ ஆகாது.
- (2) கைது செய்யப்பட்டிருக்கும், தடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் அல்லது வேறுவகையில் அவரின் சொந்த சுதந்திரம் பறிக்கப்பட்ட ஆளொருவர் மனிதரின் உள்ளார்ந்த மாண்பிற்காக மதிப்புடன் நடத்தப்படுதல் வேண்டும்.
- (3) சட்டத்தினால் வேறுவகையாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டாலன்றி, ஆளெவரும், சட்டத்தினால் விதிக்கப்படும் நடவடிக்கைமுறைக்கிணங்க, கைது செய்யப்பட்டு தகுதிவாய்ந்த நீதிமன்றமொன்றின் முன் கொண்டுவரப்படுவதற்காக நீதித்துறை அலுவலர் ஒருவரினால் வழங்கப்படும் ஆணையின் கீழன்றி, கைது செய்யப்படலாகாது.
- (4) கைது செய்யப்படும் ஒவ்வொரு ஆளுக்கும், கைதுக்கான காரணம் மற்றும் இவ்வறுப்புரையின் (5) மற்றும் (6) அம் பந்திகளின் கீழ் அவ்வாளின் உரிமைகள் என்பன, அவரால் புரிந்து கொள்ளக்கூடியதாகத் தோன்றும் மொழியில் தெரியப்படுத்தப்படல் வேண்டும்.
- (5) கைது செய்யப்படும் ஒவ்வொரு ஆளும் அவர் விரும்பும் எந்தவொரு உறவினர் அல்லது நண்பருடன் தொடர்பு கொள்வதற்கு உரிமையுடையவராதல் வேண்டும் என்பதுடன் அவ்வாள் அவ்வாறு வேண்டுகோள் விடுக்குமிடத்து, அத்தகைய உறவினர் அல்லது நண்பருடன் தொடர்புகொள்வதற்கான வழிகளை அவ்வாளுக்கு ஏற்படுத்திக்கொடுத்தல் வேண்டும்.
- (6) கைது செய்யப்படும் ஒவ்வொரு ஆளும், அவர் கைதுசெய்யப்பட்ட காலத்திலிருந்து, அவர் விரும்பும் சட்டத்தரணியொருவரைத் தெரிவு செய்வதற்கும் ஆலோசனையைப் பெறுவதற்கும் உரித்துடையவராதல் வேண்டும். அரசானது, கைது செய்யப்பட்ட ஆளின் பயனுறுதிமிக்க பிரதிநிதித்துவத்தை இயலச்செய்வதற்கான சகல நியாயமான வசதிகளையும் அளித்தல் வேண்டும்.
- (7) கைது செய்யப்பட்ட எந்தவொரு ஆளும், வழக்கின் எல்லாச் சூழ்நிலைகளின் கீழும் நியாயமானதைவிட நீண்டதொரு காலப்பகுதிக்கு கட்டுக்காவலில் தடுத்து வைக்கப்படுதல் அல்லது மறித்து வைக்கப்படுதல் ஆகாது என்பதுடன் கைது செய்யப்பட்ட இடத்திலிருந்து நீதிபதி முன்னிலையில் செல்வதற்கு அவசியமான நேரம் நீங்கலாக, கைது செய்யப்பட்டு இருபத்தி நான்கு மணித்தியாலங்களுக்குள் தகுதிவாய்ந்த நீதிமன்றமொன்றின் நீதிபதிக்கு முன் கொண்டுவரப்படல் வேண்டும். சட்டத்தினால் தாபிக்கப்பட்ட நடவடிக்கை முறைக்கிணங்க அத்தகைய நீதிபதியொருவரினால் வழங்கப்படும்

ஆணையொன்றினாலன்றி, எந்தவோர் ஆளும் அக்காலப்பகுதிக்கு மேற்பட்டு கட்டுக்காவலில் தடுத்து வைக்கப்படலாகாது.

- (8) சட்டத்தினால் வேறுவகையாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டாலன்றி, கட்டுக்காவலில் தடுத்து வைக்கப்பட்ட அல்லது மறித்து வைக்கப்பட்ட ஒவ்வோர் ஆளும் பிணையில் அல்லது பிணை உடன்படிக்கையொன்றினால் விடுவிக்கப்படுவதற்கு உரித்துடையவராவர். அப்பிணைக்குரிய தொகை மற்றும் அத்தகைய பிணை உடன்படிக்கைக்குரிய தொகை, குறித்த வழக்கின் சூழ்நிலைகேற்றவாறு நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டுமென்பதுடன் அது மிகைப்படுத்தப்படலாகாது.
- (9) குற்றத்தை இழைத்தாகச் சந்தேகிக்கப்படும் ஒவ்வோராளும், நியாயமற்ற தாமதமின்றி, சம்பவத்தின் உண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளின் உன்னிப்பான நோக்கினடிப்படையில் குற்றம் சாட்டப்படல் வேண்டும் அல்லது குற்றப்பகர்வு செய்யப்படல் வேண்டும் அல்லது விடுவிக்கப்படல் வேண்டும்.
- (10) குற்றமொன்றிற்காக குற்றம் சாட்டப்படும் அல்லது குற்றப்பகர்வு செய்யப்படும் ஒவ்வோராளும் நேரடியாக விசாரிக்கப்படுவதற்கு அல்லது அந்த ஆளின் சொந்தத் தெரிவான சட்டத்தரணி மூலமாக விசாரிக்கப்படுவதற்கும் உரித்தைக் கொண்டுள்ளதுடன் அது அவருக்கு நீதிபதி மூலம் அறிவிக்கப்படுதலும் வேண்டும்.
- (11) (அ) குற்றமொன்று தொடர்பாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டிருக்கும் அல்லது குற்றப் பகர்வு செய்யப்பட்டிருக்கும் ஓர் ஆள்,
 (i) தேவையற்ற தாமதமின்றி;
 (ii) தகைமை வாய்ந்த நீதிமன்றத்தின் மூலம்;
 (iii) நியாயமான வழக்கு விசாரணை மூலம்;
 (iv) பகிரங்க விசாரணையில் இந்தப் பந்தியின் உப பந்தி (ஆ) இற்கு உட்பட்டு விசாரிக்கப்படுவதற்கான உரித்தைக் கொண்டுள்ளார்.
- (ஆ) பாலியல் விடயங்கள் தொடர்பான வழக்கு விசாரணை நடைபெறுகையில், தேவையென நீதிபதி கருதும் பட்சத்தில், அல்லது பராயமடையாதவர்களின் நலன்கள் அவ்வாறு தேவைப்படுத்தும் பட்சத்தில் அல்லது ஜனநாயக சமூகத்தில் தேவையான பந்தோபஸ்து அல்லது பொதுமக்கள் பாதுகாப்பினைப் பாதுகாக்க அல்லது அவ்வாறான நீதிமன்ற வளவினாள் ஒழுங்கு மற்றும் பாதுகாப்பின் நலனுக்காக அந்த வழக்கு விசாரணைகளின் நோக்கங்களுக்குத் தேவையற்றவர்களை நீதிபதியின் தற்றுணியின் பேரில் நீதிபதி அங்கிருந்து விலக்கி வைக்கலாம்.
- (12) (அ) ஒவ்வோராளும் அவர் குற்றமுடையவர் என நிரூபிக்கப்படும் வரை அவர் குற்றமற்றவராகவே கருதப்படுவார்.
- (ஆ) குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் மீது குறிப்பிட்ட உண்மைகளை நிரூபிக்கும் சுமையை சுமத்தும் அளவிற்கு எந்தவொரு சட்டத்திலும் உள்ளடங்கியுள்ள எதுவும் இந்தப் பந்தியின் உப பந்தி (அ) உடன் ஒத்திசையாததாகக் கருதப்படலாகாது.
- (13) தனக்கெதிராக சாட்சியளிக்குமாறு அல்லது குற்றத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு எந்தவோராளும் நிர்ப்பந்திக்கப்படலாகாது.
- (14) எந்தவொரு செயலையும் செய்கையில் அல்லது செய்யத் தவறுகையில் அத்தகைய செயலை அல்லது செய்யாமையினை அவ்வாறான செயல் குற்றமொன்றாக கருதப்படாதவிடத்து, எந்தவோராளும் அக்குற்றத்தினை

இழைத்தவராகமாட்டார். எந்தவொரு குற்றத்திற்குமான அபராதம் அக்குற்றம் இழைக்கப்படுகையில் வலுவிலுள்ள அபராதத்தை விட மிகவும் அதிகமாக விதிக்கப்படலாகாது.

குற்றம் ஒன்றிற்கான அபராதத்தினை அக்குற்றத்தை இழைக்கையில் அக்குற்றத்திற்கென குறித்துரைக்கப்பட்டுள்ள ஆகக்கூடிய அபராதத்தினை விஞ்சாமலிருக்கும் வகையில் ஆகக்குறைந்த அபராதமாக விதிக்குமாறு வேண்டுவது இந்த உறுப்புரையின் மீறுதலாக அமையாது.

எந்தவொரு செயலை அல்லது செய்யாமையை இழைக்கையில் அவை இழைக்கப்படும் நேரத்தில் தேசங்களின் சமுதாயத்தினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட சட்டத்தின் பொதுவான கோட்பாடுகளுக்கு அமைய அவை குற்றச் செயலாக இருப்பின் அக்குற்றச் செயலுக்கான வழக்கு விசாரணை மற்றும் தண்டனையை இந்த உறுப்புரையிலுள்ள எவையும் பங்கப்படுத்துதல் ஆகாது.

(15) சட்டத்திற்கமைய தகைமை வாய்ந்த நீதிமன்றினால் குற்றச்செயல் ஒன்றிற்காகக் குற்றவாளியெனத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்ட அல்லது குற்றமற்றவரென விடுதலை செய்யப்பட்ட ஒவ்வொருவரும் அதே குற்றத்திற்காக, மேன்முறையீட்டை அல்லது மீளாய்வு நியாயாதிக்கத்தினைக் கொண்டுள்ள நீதிமன்றின் கட்டளையின்றி விசாரிக்கப்படுவதற்கு உரியவரல்லர்.

(16) (அ) தகைமை வாய்ந்த நீதிமன்றின் கட்டளை மற்றும் சட்டத்தினால் நிலைநாட்டப்பட்ட நடவடிக்கைமுறைக்கமைவாக அன்றி எந்தவொருவரும் சிறைத்தண்டனை மூலம் தண்டிக்கப்படலாகாது.

(ஆ) ஆளொருவரின் கைது, தடுப்புக்காவலில் வைத்திருத்தல், தடுத்துவைத்தல் அல்லது தனிப்பட்ட சுதந்திரத்தை வேறு விதமாக அகற்றுதல் –

(i) நடைபெற்றுவரும் விசாரணை அல்லது வழக்கு விசாரணை காரணமாகவெனின், சூழ்நிலையைக் கருத்திற்கொள்வது நியாயமற்றது எனின், தண்டனையாகமாட்டாது;

(ii) குடிவருவோர், குடியகல்வோர் சட்டத்தின் ஏற்பாடுகளின் கீழ் மேற்கொள்ளப்பட்ட அல்லது அதற்கான பதிலீடாக சட்டவாக்கம் செய்யப்படக்கூடிய அத்தகைய வேறு சட்டத்தின் கீழ் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகற்றற் கட்டளை அல்லது துறைகடத்தும் கட்டளையின் காரணமாக அது இந்தப் பந்தியினை மீறுவதாக அமையமாட்டாது.

(17) (அ) இந்த உறுப்புரையின் பந்தி (2), பந்தி (10), பந்தி (11) இன் உப பந்தி (அ) வின் விடயங்கள் (ii) மற்றும் (iii), பந்தி (14), பந்தி (15) மற்றும் பந்தி (16) ஆகியவற்றினால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு அங்கீகரிக்கப்பட்ட உரிமைகளின் மீது எவ்வித கட்டுப்பாடுகளும் விதிக்கப்படலாகாது.

(ஆ) சனநாயக சமூகமொன்றில் தேசிய பாதுகாப்பிற்காக, பொது ஒழுங்கினைப் பாதுகாப்பதற்காக அல்லது ஏனையோரின் உரிமைகள் மற்றும் சுதந்திரத்திற்கு உரிய அங்கீகாரத்தையும் மரியாதையையும் பெற்றுக்கொடுப்பதற்காக தேவையானதெனச் சட்டத்தினால் குறித்துரைக்கப்பட்டுள்ள அவ்வாறான கட்டுப்பாடுகள் தவிர்ந்த, இந்த உறுப்புரையின் பந்திகள் (1), (3), (4), (5), (6), (7), (8), (9), பந்தி (11)

⁴ “பொதுமக்கள் ஒழுங்கு” எனும் சொற்றொடர் “சட்டமும் ஒழுங்கும்” என உப குழுவினால் பிரதியீடு செய்யப்பட்டது. கௌரவ ஜயம்பதி விக்ரமரத்ன, கௌரவ அரவிந்த குமார், கௌரவ எம். எச். எம். சல்மான் ஆகியோர் இதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர்.

இன் உப பந்தி (அ) வின் விடயங்கள் (i) மற்றும் (iv), மற்றும் பந்திகள் (12) மற்றும் (13) ஆகியவற்றினால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு அங்கீகரிக்கப்பட்ட உரிமைகளின் மீது எவ்வித கட்டுப்பாடுகளும் விதிக்கப்படலாகாது.

வலுக்கட்டாயமாக காணாமற்போதலுக்கு உட்படாதிருப்பதற்கான உரிமை⁵

- (1) எந்தவோராரும் வலுக்கட்டாயமாக காணாமற்போகச் செய்தலுக்கு உட்படுத்தப்படலாகாது.
- (2) யுத்த நிலைமை அல்லது யுத்த அச்சுறுத்தல், உள்நாட்டு அரசியல் ஸ்திரமின்மை அல்லது வேறு பொது அவசரகால நிலைமை ஆகியவற்றை உள்ளிட்ட எந்தவொரு சூழ்நிலையும் வலுக்கட்டாயமாக காணாமற்போகச் செய்தலுக்கு நியாயப்படுத்தலாக அமையமுடியாது.

சித்திரவதையிலிருந்து சுதந்திரம்⁶

- (1) ஆளெவரும் சித்திரவதைக்கு, அல்லது கொடுமமான மனிதாபிமானமற்ற அல்லது இழிவான நடத்துகைக்கு அல்லது தண்டனைக்கு உட்படுத்தப்படலாகாது.
- (2) இந்த உறுப்புரையினால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ள அடிப்படை உரிமையை நிறைவேற்றுவதில் கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்படலாகாது.

ஆளொருவரின் பாதுகாப்பு

- (1) எந்த ஓர் ஆளினதும் உடல் ரீதியான பூரணத்துவம் தன்னிச்சையாக அகற்றப்படலாகாது.
- (2) எந்த ஓர் ஆளினதும் தகவறிந்த சம்மதமின்றி அந்த ஆள் மருத்துவ அல்லது அறிவியல் பரிசோதனைகளுக்கு உட்படுத்தப்படலாகாது.

சமத்துவத்துக்கான உரிமை மற்றும் ஓரம்காட்டுதலில் இருந்து சுதந்திரம்

- (1) சட்டத்தின் முன்பு ஆட்கள் எல்லோரும் சமமானவர்கள் அத்துடன் அவர்கள் சட்டத்தினால் சமமாகப் பாதுகாக்கப்படுவதற்கு உரித்துடையவர்கள்.
- (2) குடும்பம், அரசியல், பொருளாதாரம், சமூகம் மற்றும் கலாசார வாழ்க்கையின் எல்லா விடயப் பரப்புகளிலும் பெண்களும் ஆண்களும் ஒரே உரிமைகளையும் கடமைகளையும் கொண்டிருப்பர்.⁷
- (3) (அ) எந்த ஒரு ஆளுக்கும் இனம், பால்நிலை, பால், பாலியல் நாட்டம், பால்நிலை தனித்துவம், தாய்மை, திருமண அந்தஸ்து, பெற்றோரின் அந்தஸ்து, சாதி, இன அல்லது சமூக மூலம், வயது, இயலாமை, மதம், மனச்சாட்சி அல்லது நம்பிக்கை, அரசியல் அல்லது வேறு அபிப்பிராயம், கலாசாரம், மொழி, பிறப்பிடம் அல்லது வதிவிடம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் தன்னிச்சையாக ஓரம்காட்டப்படலாகாது.

அத்தகைய ஓரங்காட்டுதல் கட்டாயமற்றது எனும் பட்சத்தில் பிரசைகளுக்கும் பிரசைகள் அல்லாதோருக்கும் இடையில் ஓரம்காட்டப்படுவதை இப்பந்தியில் உள்ள எவையும் தடுக்கலாகாது.

⁵ இந்த ஏற்பாடு தேவைக்கு மிகுதியானதாகவுள்ளது எனக் கருதிய கௌரவ வாசுதேவ நாணாயக்கார அவர்கள் இதற்கு ஒப்புதலளிக்கவில்லை.

⁶ இந்த ஏற்பாடு தேவைக்கு மிகுதியானதாகவுள்ளது எனக் கருதிய கௌரவ வாசுதேவ நாணாயக்கார அவர்கள் இதற்கு ஒப்புதலளிக்கவில்லை.

⁷ இந்த ஏற்பாடு முஸ்லிம் தனியார் சட்டத்தினால் ஆளுகை செய்யப்படும் உரிமைகளுக்கு எவ்வாறு பாதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றது எனத் தெளிவுபடுத்துமாறு கௌரவ எம். எச். எம். சல்மான் கோரினார்.

- (ஆ) பகிரங்க சேவையில் ஒவ்வொரு பிரசையும் வாய்ப்பிற்கான சமத்துவ உரிமையைக் கொண்டுள்ளார்.
- (இ) அரச சேவையில் அல்லது பகிரங்க சேவையில், மாகாண பகிரங்க சேவையில் அல்லது பகிரங்கக் கூட்டுத்தாபனத்தில் உள்ள ஏதேனும் ஊழியத்திற்கான அல்லது பதவிக்கான கடமைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு ஏதேனும் தேசிய மொழியை அறிந்திருத்தல் நியாயமாக அவசியமானதாகவுள்ளவிடத்து அத்தகைய ஏதேனும் ஊழியத்திற்கான அல்லது பதவிக்கான தகைமையாக அம்மொழியில் போதிய அறிவை நியாயமான காலத்தினுள் பெறுதல் வேண்டுமென ஆளொருவர் தேவைப்படுத்தப்படுவது சட்ட முறையானதாகத் வேண்டும்.
- (ஈ) அத்தகைய ஊழியத்திற்கான அல்லது பதவிக்கான பணிகளுள் எவற்றையும் ஏதேனும் மொழியை அறிந்திருத்தல் தவிர வேறு விதத்தில் நிறைவேற்ற முடியாமலிருக்குமிடத்து அத்தகைய ஏதேனும் ஊழியத்துக்கு அல்லது பதவிக்கு சேர்த்துக்கொள்வதற்கான தகைமையாக அம்மொழியில் போதிய அறிவை உடையவராக இருத்தல் வேண்டுமென ஆளொருவர் தேவைப்படுத்தப்படுவது சட்ட முறையானதாகத் வேண்டும்.

- (4) இந்த உறுப்புரையின் பந்தி 2 (அ) வின் உப பந்தியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள எந்தவொரு காரணத்தின் அடிப்படையில் எந்தவோராரும் கடைகள், பொது உணவுச்சாலைகள், விடுதிகள், பொதுக் களியாட்டவிடங்கள், தனது மதத்திற்குரிய பொது வழிபாட்டிடங்கள் என்பவற்றிற்குச் செல்லுதல் தொடர்பில் ஏதேனும் தகுதியினத்துக்கு, பொறுப்புக்கு, மட்டுப்பாட்டுக்கு அல்லது நிபந்தனைக்கு உட்பட்டவராதலாகாது.
- (5) இவ்வறுப்புரையிலுள்ளதெதுவும், அனுகூலம் கிட்டாத, அல்லது விளிம்பு நிலையிலுள்ள தனியாட்களின் அல்லது குழுக்களின் இனத்துவம், பால்நிலை, பால், வயது, மனநலப் பாதிப்பு அல்லது உடல் அங்கவீனம் அல்லது வரலாற்று ரீதியான ஓரங்காட்டல் அல்லது யுத்தம் மற்றும் மோதல், குழப்பங்கள் மற்றும் அனர்த்தங்களினால் பாதிக்கப்பட்ட தனியாட்கள் அல்லது சமுதாயங்கள் உள்ளடங்கலாக பாதிப்பு அல்லது மேம்பாட்டிற்காக அல்லது தன்னிலையான சமத்துவத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்காக சட்டத்தின் மூலம், துணைநிலைச் சட்டவாக்கத்தின் மூலம் அல்லது ஆட்சித்துறை நடவடிக்கை மூலம் சிறப்பேற்பாடு செய்யப்படுவதைத் தடுத்தலாகாது.
- (6) சனநாயக சமூகமொன்றில் தேசிய பாதுகாப்பு, சட்டம் ஒழுங்கு⁸ ஆகியவற்றைப் பாதுகாப்பதற்கு அல்லது பொது சுகாதாரத்தை பாதுகாப்பதற்கு அல்லது ஏனையோரின் உரிமைகள் மற்றும் சுதந்திரத்திற்கு உரிய அங்கீகாரம் மற்றும் மரியாதையைப் பெற்றுக்கொள்ளும் நோக்கத்துக்காக தேவைப்படுத்தப்படும் சட்டத்தினால் குறித்துரைக்கப்பட்டுள்ள கட்டுப்பாடுகள் தவிர்த்து இந்த உறுப்புரையினால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு அங்கீகரிக்கப்பட்ட உரிமைகளின் பிரயோகத்தில் எவ்வித கட்டுப்பாடுகளும் விதிக்கப்படலாகாது.

சிந்தனை செய்யும் சுதந்திரம், மனச்சாட்சியைப் பின்பற்றும் சுதந்திரம், மத சுதந்திரம்

- (1) ஆளொவ்வொருவரும் தான் விரும்பும் மதத்தை அல்லது நம்பிக்கையை உடையவராயிருத்தற்கான அல்லது மேற்கொள்வதற்கான சுதந்திரமுட்பட,

⁸ “பொதுமக்கள் ஒழுங்கு” எனும் சொற்றொடர் “சட்டமும் ஒழுங்கும்” என உப குழுவினால் பிரதியீடு செய்யப்பட்டது. கௌரவ ஜயம்பதி விக்ரமரத்ன, கௌரவ அரவிந்த குமார், கௌரவ எம். எச். எம். சல்மான் ஆகியோர் இதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர்.

சிந்தனை செய்யும் சுதந்திரம், மனச்சாட்சியைப் பின்பற்றும் சுதந்திரம், மத சுதந்திரம் என்பவற்றுக்கு உரித்துடையவராதல் வேண்டும்.

- (2) இந்த உறுப்புரையினால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ள அடிப்படை உரிமையைப் பிரயோகிப்பதற்கு எவ்வித கட்டுப்பாடுகளும் விதிக்கப்படலாகாது.

மதத்தை வெளிப்படுத்துவதற்கான சுதந்திரம்

- (1) ஒவ்வொரு ஆளும்/ பிரசையும் தனது மதத்தை அல்லது நம்பிக்கையை வணக்கத்தின் மூலம், அனுஷ்டிப்பின் மூலம், ஈடுபாட்டின் மூலம், பரப்புதலின் மூலம், போதிப்பதன் மூலம், தனியாகவோ அல்லது ஏனையோருடன் சேர்ந்தோ, பகிரங்கமாகவோ அந்தரங்கமாகவோ வெளிப்படுத்துவதற்கான உரித்தினைக் கொண்டுள்ளார்.
- (2) எந்தவொரு ஆளும் அவர் விரும்பும் மதத்தை அல்லது நம்பிக்கையை உடையவராயிருப்பதில் அல்லது மேற்கொள்வதில் உள்ள சுதந்திரத்தில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் பலவந்தப்படுத்தலுக்கு உட்படலாகாது.
- (3) சனநாயக சமூகமொன்றில் தேசிய பாதுகாப்பு, சட்டம் ஒழுங்கு⁹ ஆகியவற்றைப் பாதுகாப்பதற்கு அல்லது பொது சுகாதாரத்தை பாதுகாப்பதற்கு அல்லது இந்த உறுப்புவரையின் பந்தி (1) இனால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட சுதந்திரம் உள்ளடங்கலான ஏனையோரின் உரிமைகள் மற்றும் சுதந்திரத்திற்கு உரிய அங்கீகாரம் மற்றும் மரியாதையைப் பெற்றுக்கொள்ளும் நோக்கத்துக்காக தேவைப்படுத்தப்படும் சட்டத்தினால் குறித்துரைக்கப்பட்டுள்ள கட்டுப்பாடுகள் தவிர்த்து இந்த உறுப்புவரையின் பந்தி (1) இனால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு அங்கீகரிக்கப்பட்ட உரிமைகளின் பிரயோகத்தில் எவ்வித கட்டுப்பாடுகளும் விதிக்கப்படலாகாது.

அபிப்பிராயங்களைக் கொண்டிருப்பதற்கான சுதந்திரம்

- (1) ஒவ்வொருவரும் இடையூறு இன்றி அபிப்பிராயங்களைக் கொண்டிருப்பதற்கான உரிமையைக் கொண்டுள்ளார்.
- (2) இந்த உறுப்புவரையின் பந்தி (1) இனால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு அங்கீகரிக்கப்பட்ட உரிமைகளில் எவ்வித கட்டுப்பாடுகளும் விதிக்கப்படலாகாது.

கலாசாரத்தை அனுபவித்து மேம்படுத்துவதற்கும் மொழியைப் பயன்படுத்துவதற்குமான உரிமை

- (1) ஒவ்வொரு ஆளும்/ பிரசையும் அந்த ஆளின்/ பிரசையின் கலாசாரத்தை தனியாகவோ அல்லது ஏனையோருடன் ஒன்றுசேர்ந்தோ அனுபவிப்பதற்கும் மேம்படுத்துவதற்கும் அந்த ஆளின்/பிரசையின் மொழியைப் பயன்படுத்துவதற்கும் உரித்தினைக் கொண்டுள்ளார்.
- (2) கலாசார அல்லது மொழிச் சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஆட்கள் அந்த சமூகத்தின் ஏனைய உறுப்பினர்களுடன் சேர்ந்து அவர்களின் சொந்த கலாசாரத்தை அனுபவிப்பதற்கு அல்லது அவர்களின் சொந்த மொழியைப் பயன்படுத்துவதற்கு உள்ள உரிமை மறுக்கப்படலாகாது.

⁹ “பொதுமக்கள் ஒழுங்கு” எனும் சொற்றொடர் “சட்டமும் ஒழுங்கும்” என உப குழுவினால் பிரதியீடு செய்யப்பட்டது. கௌரவ ஜயம்பதி விக்ரமரத்ன, கௌரவ அரவிந்த குமார், கௌரவ எம். எச். எம். சல்மான் ஆகியோர் இதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர்.

- (3) சனநாயக சமூகமொன்றில் சட்டம்¹⁰ ஒழுங்கைப் பாதுகாப்பதற்காகவும் இன அல்லது மத ஒற்றுமைக்காகவும் பொது ஒழுங்கு அல்லது நெறிகளின் பாதுகாப்புக்காகவும் சுற்றுச்சூழல் அல்லது ஏனையோரின் உரிமைகள் மற்றும் சுதந்திரத்திற்கு உரிய அங்கீகாரம் மற்றும் மரியாதையைப் பெற்றுக்கொடுப்பதற்காகவும் தேவைப்படுத்தப்படும் சட்டத்தினால் குறித்துரைக்கப்பட்டுள்ள கட்டுப்பாடுகள் தவிர்த்து இந்த உறுப்புரையினால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு அங்கீகரிக்கப்பட்ட உரிமைகளின் பிரயோகத்தில் எவ்வித கட்டுப்பாடுகளும் விதிக்கப்படலாகாது.

வெளியீடு உள்ளடங்கலாக பேச்சு மற்றும் கருத்து வெளிப்பாட்டிற்கான சுதந்திரமும் தகவலுக்கான சுதந்திரமும்

- (1) ஒவ்வொரு பிரசையும் வெளியீடு உள்ளடங்கலாக பேச்சு சுதந்திரத்தையும் கருத்து வெளிப்பாட்டிற்கான சுதந்திரத்தையும் கொண்டுள்ளார். இந்த உரிமை அபிப்பிராயங்களை வெளியிடுவதற்கான சுதந்திரத்தையும் தகவல்களையும் கருத்துக்களையும் வாய் மூலம், எழுத்து மூலம், அச்சு மூலம், கலை வடிவம் மூலமாக அல்லது வேறு ஊடகம் மூலமாக தேடுதல், பெறுதல், பரப்புதல் ஆகியவற்றுக்கான சுதந்திரத்தையும் ஏனைய ஊடகங்களுக்கான சுதந்திரத்தையும் கலைநயம் மிக்க ஆக்கத்திறன் சுதந்திரத்தையும் கல்வியியல் சுதந்திரத்தையும் உள்ளடக்கியுள்ளது.

- (2) உப பிரிவு (1) இல் உள்ள உரிமை பின்வருவனவற்றிற்கு நீடித்தலாகாது

(அ) யுத்தத்திற்கான பிரசாரம்

(ஆ) வன்முறையைத் தூண்டுதல்

(இ) வன்முறை/தீங்கு விளைவிப்பதற்கு தூண்டுதலை ஏற்படுத்தும் இன, சாதி, பால்நிலை அடிப்படையிலான அல்லது மத வெறுப்பை அல்லது சமுதாயங்களுக்கிடையிலான பற்றின்மையை ஆதரித்து வாதாடல்.

- (3) சனநாயகச் சமூகமொன்றில் தேசிய பாதுகாப்பு, பொது ஒழுங்கு ஆகியவற்றைப் பாதுகாப்பதற்கு; பொது சுகாதாரம் அல்லது ஒழுக்கம் ஆகியவற்றைப் பாதுகாப்பதற்கு; இனம் மற்றும் சமய நல்லிணக்கத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு; அல்லது பாராளுமன்ற சிறப்புரிமைகள், நீதிமன்ற அவமதிப்பு, அவதூறு அல்லது குற்றமொன்றைத்தூண்டுதல் அல்லது மற்றவர்களது உரிமைகள், சுதந்திரம் ஆகியவற்றிற்குரிய அங்கீகாரம், மதிப்பு ஆகியவற்றை பெற்றுக்கொள்ளும் நோக்கில் அவசியமென சட்டத்தினால் விதந்துரைக்கப்பட்டவைகள் தொடர்பில்ன்றி இவ்வறுப்புரையினால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு அங்கீகரிக்கப்பட்ட உரிமை மீது எவ்வித மட்டுப்பாடுகளையும் விதிக்கக்கூடாது.

தகவலைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கான உரிமை

- (1) பின்வருவோரிடமுள்ள பிரசையொருவரின் உரிமையைப் பாதுகாப்பதற்கு அல்லது பிரயோகிப்பதற்கு அவசியமான தகவல்களாகிய சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதன் பிரகாரம் ஏதாவது தகவலைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான உரிமை ஒவ்வொரு பிரசைக்கும் இருத்தல் வேண்டும்.

(அ) அரசு, அமைச்சொன்று அல்லது ஏதாவது அரசாங்கத் திணைக்களம் அல்லது ஏதாவது சட்டத்தின் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட அல்லது தாபிக்கப்பட்ட ஏதாவது நியதிச்சட்ட சபை.

¹⁰ “பொதுமக்கள் ஒழுங்கு” எனும் சொற்றொடர் “சட்டமும் ஒழுங்கும்” என உப குழுவினால் பிரதியீடு செய்யப்பட்டது. கௌரவ ஜயம்பதி விக்ரமரத்ன, கௌரவ அரவிந்த குமார், கௌரவ எம். எச். எம். சல்மான் ஆகியோர் இதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர்.

(ஆ) மாகாணமொன்றின் அமைச்சர்கள் சபையின் அமைச்சரொருவரின் ஏதாவது அமைச்ச அல்லது மாகாணசபை நியதிச்சட்டத்தின் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட அல்லது தாபிக்கப்பட்ட ஏதாவது திணைக்களம் அல்லது ஏதாவது நியதிச்சட்ட சபை.

(இ) ஏதாவது உள்ளூராட்சி அதிகாரசபை; மற்றும்

(ஈ) இப்பந்தியின் உப பந்திகளான (அ), (ஆ) அல்லது (இ) இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஏதாவது நிறுவனம் தொடர்பிலான அத்தகைய தகவல்களைக் கொண்டுள்ள வேறு எவரேனும் ஆள்.

(2) சனநாயகச் சமூகமொன்றில் தேசிய பாதுகாப்பு, ஆட்புல ஒருமைப்பாடு அல்லது பொதுப்பாதுகாப்பு நலன்களை கருத்திற்கொண்டு ஒழுங்கீனம் அல்லது குற்றத்தை தடுப்பதற்காக சுகாதாரம் அல்லது அறநெறிகள், நற்பெயர் அல்லது மற்றவர்களது உரிமைகள் ஆகியவற்றை பாதுகாப்பதற்கு; தேசிய பொருளாதாரம், அந்தரங்கத்தன்மை ஆகியவற்றை பாதுகாப்பதற்கு; நீதிமன்ற அவமதிப்பை தடுப்பதற்கு; பாராளுமன்ற சிறப்புரிமைகளை பாதுகாப்பதற்கு; இரகசியமாக தொடர்பாடல் செய்யப்பட்ட தகவல்களை வெளியிடுவதைத் தடுப்பதற்கு; அல்லது நீதித்துறையின் அதிகாரம் மற்றும் பக்கச்சார்பின்மை ஆகியவற்றைப் பேணுவதற்கு; அவசியமென சட்டத்தினால் விதந்துரைக்கப்பட்டவைகளன்றி இவ்வுறுப்புரையினால் பிரகடனப் படுத்தப்பட்டு அங்கீகரிக்கப்பட்ட உரிமை மீது எவ்வித மட்டுப்பாடுகளையும் விதிக்கக்கூடாது.

(3) இவ்வுறுப்புரையில் “பிரசை” என்பது அமைப்பொன்றின் நான்கில் மூன்றை விட குறைவான உறுப்பினர்கள் பிரசைகளாக இல்லாதவிடத்து கூட்டிணைக்கப்பட்ட அல்லது கூட்டிணைக்கப்படாத அத்தகைய அமைப்பை உள்ளடக்கியதாகும்.

சமாதானமாக ஒன்று கூடுவதற்கான சுதந்திரம்

(1) சமாதானமாக ஒன்று கூடுவதற்கான சுதந்திரத்திற்கான தகுதி ஒவ்வொரு பிரசைக்கும் உண்டு.

(2) சனநாயகச் சமூகமொன்றில் தேசிய பாதுகாப்பு, சட்டம் ஒழுங்கு¹¹, இனம் அல்லது சமய நல்லிணக்கம் ஆகியவற்றை பாதுகாப்பதற்கு; பொது சுகாதாரத்தை பாதுகாப்பதற்கு; அல்லது மற்றவர்களது உரிமைகள், சுதந்திரம் ஆகியவற்றிற்குரிய அங்கீகாரம், மதிப்பு ஆகியவற்றை பெற்றுக்கொள்ளும் நோக்கில் அவசியமென சட்டத்தினால் விதந்துரைக்கப்பட்டவை தொடர்பில் அன்றி, இவ்வுறுப்புரையினால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு, அங்கீகரிக்கப்பட்ட உரிமைகளை பிரயோகிப்பது தொடர்பில் எவ்வித மட்டுப்பாடுகளையும் விதிக்கக்கூடாது.

ஒருங்கு செய்வதற்கான சுதந்திரம்

(1) ஒவ்வொரு பிரசையும் ஒருங்கு செய்வதற்கான உரித்துடையவராவர்.

(2) சனநாயகச் சமூகமொன்றில் தேசிய பாதுகாப்பு, சட்டம் ஒழுங்கு¹², இனம் அல்லது சமய நல்லிணக்கம், தேசிய பொருளாதாரம் ஆகியவற்றை பாதுகாப்பதற்கு; பொது சுகாதாரம் அல்லது அறநெறிகள் ஆகியவற்றை பாதுகாப்பதற்கு; அல்லது மற்றவர்களது உரிமைகள், சுதந்திரம் ஆகியவற்றிற்குரிய அங்கீகாரம், மதிப்பு ஆகியவற்றை பெற்றுக்கொள்ளும் நோக்கில் அவசியமென சட்டத்தினால்

¹¹ “பொதுமக்கள் ஒழுங்கு” எனும் சொற்றொடர் “சட்டமும் ஒழுங்கும்” என உப குழுவினால் பிரதியீடு செய்யப்பட்டது. கௌரவ ஜயம்பதி விக்ரமரத்ன, கௌரவ அரவிந்த குமார், கௌரவ எம். எச். எம். சல்மான் ஆகியோர் இதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர்.

¹² “பொதுமக்கள் ஒழுங்கு” எனும் சொற்றொடர் “சட்டமும் ஒழுங்கும்” என உப குழுவினால் பிரதியீடு செய்யப்பட்டது. கௌரவ ஜயம்பதி விக்ரமரத்ன, கௌரவ அரவிந்த குமார், கௌரவ எம். எச். எம். சல்மான் ஆகியோர் இதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர்.

விதந்துரைக்கப்பட்டவை தொடர்பில் அன்றி, இவ்வுறுப்புரையினால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு, அங்கீகரிக்கப்பட்ட உரிமைகளை பிரயோகிப்பது தொடர்பில் எவ்வித மட்டுப்பாடுகளையும் விதிக்கக்கூடாது.

நடமாடுவதற்கான சுதந்திரம்

- (1) குடியரசினுள் சட்டபூர்வமாக வாழ்கின்ற ஒவ்வொரு ஆளும் குடியரசினுள் சுதந்திரமாக நடமாடுவதற்கும், அத்தகைய ஆள் வசிப்பிடத்தை குடியரசினுள் தெரிவு செய்வதற்கான உரித்துடையவராதல் வேண்டும்.
- (2) சட்டத்தின் பிரகாரம் தடுத்துவைக்கப்பட்டாலன்றி ஒவ்வொரு ஆளுக்கும் குடியரசை விட்டு வெளியேறுவதற்கான சுதந்திரம் உண்டு.
- (3) சனநாயகச் சமூகமொன்றில் தேசிய பாதுகாப்பு அல்லது சட்டம் ஒழுங்கு¹³, அல்லது தேசிய பொருளாதாரம் அல்லது பொது சுகாதாரம் அல்லது அறநெறிகள் ஆகியவற்றை பாதுகாப்பதற்கு; அல்லது மற்றவர்களது உரிமைகள், சுதந்திரம் ஆகியவற்றிற்குரிய அங்கீகாரம், மதிப்பு ஆகியவற்றை பெற்றுக்கொள்ளும் நோக்கில் அல்லது குற்றவாளியை குடியரசிலிருந்து அவரது நாட்டிடம் ஒப்படைப்பதற்கு அவசியமென சட்டத்தினால் விதந்துரைக்கப்பட்டவை தொடர்பில் அன்றி, இவ்வுறுப்புரையினால் 4 ஆம் பந்தியினால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு, அங்கீகரிக்கப்பட்ட உரிமைகளை பிரயோகிப்பது தொடர்பில் எவ்வித மட்டுப்பாடுகளையும் விதிக்கக்கூடாது.
- (4) ஒவ்வொரு பிரசையும் இலங்கைக்குத் திரும்புவதற்கான உரித்துடையவராவர்.
- (5) இவ்வுறுப்புரையின் பந்தி 4 இனால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு, அங்கீகரிக்கப்பட்ட உரிமைகளை பிரயோகிப்பது தொடர்பில் எவ்வித மட்டுப்பாடுகளையும் விதிக்கக்கூடாது.

ஏதாவது சட்டபூர்வமான வாழ்வாதாரம், வியாபாரம், வேலை, தொழில், வணிகம் அல்லது வணிக முயற்சி ஆகியவற்றில் ஈடுபடுவதற்கான சுதந்திரம்

- (1) ஏதாவது சட்டபூர்வமான வாழ்வாதாரம், வியாபாரம், வேலை, தொழில், வணிகம் அல்லது வணிக முயற்சி ஆகியவற்றில் தனியாகவோ அல்லது மற்றவர்களுடன் கூட்டிணைந்தோ ஈடுபடுவதற்கான சுதந்திரத்திற்கான உரித்து ஒவ்வொரு பிரசைக்கும் உண்டு.
- (2) இந்த உறுப்புரையின் பந்தி (1) இல் வெளிப்படுத்திய உரிமையை இலங்கையினுள் அல்லது இலங்கைக்கு வெளியே பயன்படுத்துவதற்கு ஒவ்வொரு பிரசையும் உரித்துடையவராக்கப்படல் வேண்டும்.
- (3) சனநாயகச் சமூகமொன்றில் தேசிய பொருளாதாரம், தேசிய பாதுகாப்பு, சட்டம் ஒழுங்கு¹⁴ ஆகியவற்றை பாதுகாப்பதற்கு; பொது சுகாதாரம், அறநெறிகள் ஆகியவற்றைப் பாதுகாப்பதற்கு; சுற்றாடலை பாதுகாப்பதற்கு அல்லது மற்றவர்களது உரிமைகள், சுதந்திரம் ஆகியவற்றிற்குரிய அங்கீகாரம், மதிப்பு ஆகியவற்றை பெற்றுக்கொள்ளும் நோக்கில் அல்லது,
  - (அ) ஏதாவது தொழிலை மேற்கொள்வதற்கு அவசியமான தொழில், தொழில்நுட்பம், கல்வி, நிதி மற்றும் வேறு தகைமைகள் அல்லது ஏதாவது தொழில், வியாபாரம், வணிகம் அல்லது வணிக முயற்சி ஆகியவற்றை மேற்கொள்கின்ற மற்றும் தொழில் ஒன்றை மேற்கொள்கின்ற

¹³ “பொதுமக்கள் ஒழுங்கு” எனும் சொற்றொடர் “சட்டமும் ஒழுங்கும்” என உப குழுவினால் பிரதியீடு செய்யப்பட்டது. கௌரவ ஜயம்பதி விக்ரமரத்ன, கௌரவ அரவிந்த குமார், கௌரவ எம். எச். எம். சல்மான் ஆகியோர் இதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர்.

¹⁴ “பொதுமக்கள் ஒழுங்கு” எனும் சொற்றொடர் “சட்டமும் ஒழுங்கும்” என உப குழுவினால் பிரதியீடு செய்யப்பட்டது. கௌரவ ஜயம்பதி விக்ரமரத்ன, கௌரவ அரவிந்த குமார், கௌரவ எம். எச். எம். சல்மான் ஆகியோர் இதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர்.

ஆளொருவருக்கான உரிமமளிப்பு மற்றும் ஒழுக்கக்கட்டுப்பாடு அல்லது அத்தகைய அடிப்படை உரிமைகளை பிரயோகிக்கின்றபோது மேற்கொள்கின்ற தொழில், வியாபாரம், வணிகம் அல்லது வணிக முயற்சி மற்றும்;

- (ஆ) அரசு, அரசு முகவரொருவர் அரசிற்கு முழுமையாக சொந்தமான கம்பனி ஆகியவற்றினால் கொண்டு நடத்தப்படுகின்ற அல்லது ஏதாவது வியாபாரம், வணிகம், கைத்தொழில், சேவை, வணிக முயற்சி தொடர்பான பொதுக் கூட்டுத்தாபனமொன்று பிரசைசுள் தொடர்பில் முழுமையாக அல்லது பகுதியாக தவிர்க்கப்பட்டவை எதுவானாலும் அல்லது வேறுவிதமாக அவசியமென சட்டத்தினால் விதந்துரைக்கப்பட்டவை தொடர்பிலன்றி, இவ்வறுப்புரையினால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு, அங்கீகரிக்கப்பட்ட உரிமைகளை பிரயோகிப்பது தொடர்பில் எவ்வித மட்டுப்பாடுகளையும் விதிக்கக்கூடாது.

தொழில் உரிமைகள்

குறிப்பாக பின்வருவனவற்றை உறுதிப்படுத்துகின்ற நீதியான, சாதகமான வேலை நிலைமைகளை அனுபவிப்பதற்கான உரிமை ஒவ்வொரு பிரசைசுக்கும் உண்டு.

- (1) நியாயமான கூலியை வழங்குகின்ற ஊதியம் மற்றும் எவ்வித வேறுபாடும் காட்டாத சம பெறுமதியுடைய வேலைக்கு சம ஊதியம்,
- (2) கண்ணியமான வேலை மற்றும் பாதுகாப்பான சுகாதார வேலை நிலைமைகள்,
- (3) பொருத்தமானவிடத்து மூப்புரிமை மற்றும் அனுபவம் உள்ளடங்கலாக தேர்ச்சி மற்றும் பொருத்தமான தகைமைகள் ஆகியவற்றைத்தவிர ஏனையவற்றை பரிசீலிக்காத நிபந்தனையின் அடிப்படையில் வேலையில் பொருத்தமான உயர்மட்டத்திற்கு அனைவரையும் பதவி உயர்த்தக்கூடிய சமத்துவ வாய்ப்புகள் மற்றும்,
- (4) ஓய்வு, பொழுதுபோக்கு மற்றும் நியாயபூர்வமான மட்டுப்பாடுகளுடைய வேலை நேரங்கள் மற்றும் சம்பளத்துடன் கூடிய காலமுறை விடுமுறைகள்.

தொழிற்சங்க உரிமைகள்

- (1) ஆளொருவரின் தெரிவுக்கேற்ப தொழிற்சங்கமொன்றை உருவாக்குவதற்கும், அதில் இணைந்து கொள்வதற்கும் அத்தகைய தொழிற்சங்கமானது தகாத இடையூறுகளுக்கு உட்படாமல் செயற்படுவதற்குமான சுதந்திரத்திற்கான உரித் து ஒவ்வொரு ஆளுக்கும்/பிரசைசுக்கும் உண்டு.
- (2) தொழிற்சங்க நடவடிக்கையில் பங்குபற்றும் சுதந்திரத்திற்கான உரித்து ஒவ்வொரு ஆளுக்கும் உண்டு. ஆயினும் சட்டத்திற்கேற்ப உரிமை பிரயோகிக்கப்படுதல் வேண்டும்.
- (3) சனநாயகச் சமூகமொன்றில் தேசிய பாதுகாப்பு, சட்டம் ஒழுங்கு¹⁵, இனம் அல்லது சமய நல்லினக்கம் ஆகியவற்றை பாதுகாப்பதற்கு; அல்லது மற்றவர்கள், சுதந்திரம் ஆகியவற்றிற்குரிய அங்கீகாரம், மதிப்பு ஆகியவற்றை பெற்றுக்கொள்ளும் நோக்கில் அவசியமென சட்டத்தினால் விதந்துரைக்கப்பட்டவை தொடர்பிலன்றி, இவ்வறுப்புரையினால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு, அங்கீகரிக்கப்பட்ட உரிமைகளை பிரயோகிப்பது தொடர்பில் எவ்வித மட்டுப்பாடுகளையும் விதிக்கக்கூடாது.

¹⁵ "பொதுமக்கள் ஒழுங்கு" எனும் சொற்றொடர் "சட்டமும் ஒழுங்கும்" என உப குழுவினால் பிரதியீடு செய்யப்பட்டது. கௌரவ ஜயம்பதி விக்ரமரத்ன, கௌரவ அரவிந்த குமார், கௌரவ எம். எச். எம். சல்மான் ஆகியோர் இதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர்.

கரண்டப்படாமல் இருப்பதற்கான சுதந்திரம்

- (1) எந்தவொரு ஆளும் வஞ்சக்கடத்தல், அடிமைத்தனம், அடிமைத்தனத்தை ஒத்த வழக்கங்கள், கட்டாய உழைப்பு ஆகியவற்றிற்கு உட்படாமல் இருத்தல் வேண்டும்.
- (2) இவ்வுறுப்புரையின் (1) ஆம் பந்தியில் பயன்படுத்தப்பட்ட கட்டாய உழைப்பு தகுதிவாய்ந்த நியாயாதிக்கமுடைய நீதிமன்றமொன்றின் தீர்ப்பிற்கு பின்னரான உழைப்புரீதியான செயலாற்றுகைகள் அல்லது சாதாரண சிவில் கடப்பாடுகளின் ஒரு அங்கத்தை உருவாக்குகின்ற ஏதாவது வேலை அல்லது சேவை ஆகியவற்றை உள்ளடக்கக்கூடாது

அந்தரங்கத்திற்கான உரிமை

- (1) பின்வருவன உள்ளடங்கலாக அந்தரங்கத்தை பேணுவதற்கான உரிமை ஒவ்வொரு ஆளுக்கும் உண்டு.
  - (அ) குடும்ப வாழ்க்கையில் தான்தோன்றித்தனமான தலையீடுகளை மேற்கொள்ளல் அல்லது வீட்டில் அவமதிக்கப்படல் ஆகியவற்றிலிருந்து பாதுகாக்கப்படுவதற்கான உரிமை.
  - (ஆ) சட்டத்தினால் ஆக்கப்பட்ட நடவடிக்கைமுறைக்கு இணங்கவன்றி ஆளொருவரின் வீடு அல்லது சொத்து ஆகியவற்றை சோதனையிடாமல் இருத்தல் அல்லது ஆளொருவரின் உடைமைகள் பறிமுதல் செய்யப்படாமல் இருத்தல் ஆகியவற்றிற்கான உரிமை.
  - (இ) ஆளொருவரது கடிதத்தொடர்பாடல்களுக்கான அந்தரங்கத்தன்மை மற்றும் தொடர்பாடல்கள் ஆகியன மீறப்படாமல் இருப்பதற்கான உரிமை.
- (2) சனநாயகச் சமூகமொன்றில் தேசிய பாதுகாப்பு, சட்டம் ஒழுங்கு¹⁶, அல்லது தேசிய பொருளாதாரம் ஆகியவற்றை பாதுகாப்பதற்கு; அல்லது பொது சுகாதாரம் அல்லது அறநெறிகள் ஆகியவற்றைப் பாதுகாப்பதற்கு; அல்லது மற்றவர்களது உரிமைகள், சுதந்திரம் ஆகியவற்றிற்குரிய அங்கீகாரம், மதிப்பு ஆகியவற்றை பெற்றுக்கொள்ளும் நோக்கில் அல்லது தகுதிவாய்ந்த நீதிமன்றமொன்றில் உத்தரவு அல்லது தீர்ப்பு ஆகியவற்றை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு அவசியமென சட்டத்தினால் விதந்துரைக்கப்பட்டவை தொடர்பிலன்றி, இவ்வுறுப்புரையினால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு, அங்கீகரிக்கப்பட்ட உரிமைகளை பிரயோகிப்பது தொடர்பில் எவ்வித மட்டுப்பாடுகளையும் விதிக்கக்கூடாது.

குடும்ப உரிமைகள்

- (1) திருமண வயதை உடைய ஒவ்வொரு ஆளுக்கும் திருமணம் செய்வதற்கும், குடும்பமொன்றை கொண்டு நடத்துவதற்கும் உரித்துண்டு. குடும்பத்தினுள் வாழ்க்கைத் துணைக்கான உரிமைகள் சமமாக இருத்தல் வேண்டும்.
- (2) உத்தேச வாழ்க்கைத்துணைவர்களின் சுதந்திரமானதும் முழுமையானதுமான சம்மதமின்றி திருமணம் பதிவுசெய்யப்படலாகாது.¹⁷

ஆதன சொத்துவத்திற்கான உரிமை

- (1) சுற்றாடலைப்பேணுதல் மற்றும் பாதுகாத்தல் சமூகத்தின் உரிமைகள் ஆகிய நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டு தனியாக அல்லது ஏனையோருடன் இணைந்து

¹⁶ “பொதுமக்கள் ஒழுங்கு” எனும் சொற்றொடர் “சட்டமும் ஒழுங்கும்” என உப குழுவினால் பிரதியீடு செய்யப்பட்டது. கௌரவ ஜயம்பதி விக்ரமரத்ன, கௌரவ அரவிந்த குமார், கௌரவ எம். எச். எம். சல்மான் ஆகியோர் இதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர்.

¹⁷ முஸ்லிம் தனியார் சட்டம்மீது இந்த உறுப்புரையின் தாக்கம் பற்றிய கரிசனையை கௌரவ எம். எச். எம். சல்மான் தெரிவித்தார்.

ஆதனத்தை சொந்தமாக வைத்திருப்பதற்கு ஒவ்வொரு பிரசையும் உரித்துடையவராவர்.

- (2) சட்டத்தினால் அனுமதிக்கப்பட்டவாறன்றி ஆளெருவரும் ஆதனத்தை இழக்கச் செய்தலாகாது.
- (3) (அ) தெளிவாக விபரிக்கப்பட்ட பொது நோக்கம் தவிர்ந்த மற்றும் அத்தகைய சுவீகரிப்பு வேளையின்போது ஆதனத்தின் சந்தைப்பெறுமதிக்கு இணங்க நியாயமான நட்டஈட்டுக் கொடுப்பனவை வழங்குகின்ற சட்ட அதிகாரத்தினாலன்றி எவ்வாதனமும் கட்டாயத்தின்பேரில் சுவீகரிக்கப்படலாகாது.
(ஆ) பொதுப்பயன்பாடு அல்லது சட்டம் ஒழுங்கு¹⁸ ஆகிய காரணங்கள் தவிரவும் சட்ட அதிகாரத்தினாலன்றியும் எவ்வாதனம் தொடர்பாகவும் தேவைக் கோரிக்கை மேற்கொள்ளப்படலாகாது.
(இ) ஆயுதப்போராட்டத்தின்போது அரசினால் தேவைக்கோரிக்கை விடுக்கப்பட்ட ஆதனம் தகாத காலதாமதமின்றி சட்டரீதியான உரிமையாளர்களிடம் மீளளிக்கப்படல் வேண்டும்.

கல்விக்கான உரிமை

- (1) ஒவ்வொரு ஆளும் கல்விக்கான உரிமை உடையவராவர்.
- (2) ஆரம்ப மற்றும் இடைநிலைக்கல்வி கட்டாயமானதாகும் என்பதுடன் அது அரசினால் வழங்கப்படல் வேண்டும்.
- (3) ஆற்றல், சமவாய்ப்பு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் சகலருக்கும் மூன்றாம் நிலைக்கல்வி அரசினால் இலவசமாக வழங்கப்படல் வேண்டுமென்பது.
- (4) வகுப்பினரீதியான அல்லது ஏதேனும் வழிமுறையில் தனியார் கல்வி நிறுவனத்தினால் வழங்கப்படும் கல்வியை தெரிவுசெய்வது பற்றி சிறுவரின் சார்பாக பணியாற்றும் சிறுவரின் சட்டரீதியான பாதுகாவலர் அல்லது பராயமடைந்த எவரினதும் உரிமை இந்த உறுப்புரையினால் எவ்வகையிலும் நிராகரிக்கப்படக்கூடாது.

சுகாதாரத்திற்கான உரிமை

- (1) நோய் தவிர்ப்பு மற்றும் குணப்படுத்தக்கூடிய சுகாதார பராமரிப்புச் சேவைகளை அரசினால் வழங்கப்படும் இலவச சுகாதார சேவைகள் மூலம் அணுகுவதற்கும் உயர் அடைவுத்தரத்திலான உடல் மற்றும் உள்சுகாதாரத்தை அனுபவிப்பதற்குமான உரிமை ஒவ்வொரு பிரசைக்கும் உள்ளது.
- (2) அவசர மருத்துவ சிகிச்சை எந்த ஆளுக்கும் மறுக்கப்படக்கூடாது.
- (3) பந்தி (1) இல் உத்தரவாதமளிக்கப்பட்ட உரிமைகளின் முன்னேற்றகரமான யதார்த்தத்தை எய்தும் நோக்கத்துடன் அரசு நியாயமான சட்டவாக்க மற்றும் ஏனைய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளல் வேண்டும்.

சமூக உரிமைகள்

- (1) நிலைத்து நிற்கும் பொருளாதார, சமூக, கலாசார மற்றும் அரசியல் அபிவிருத்தியின் நன்மைகள் தொடர்பில் சமமாகவும் பாரபட்சமின்றியும் பங்கேற்று பங்குகளிப்புச்செய்து அனுபவிப்பதற்கான உரிமை ஒவ்வொரு பிரசைக்கும் உள்ளது.

¹⁸ “பொதுமக்கள் ஒழுங்கு” எனும் சொற்றொடர் “சட்டமும் ஒழுங்கும்” என உப குழுவினால் பிரதியீடு செய்யப்பட்டது. கௌரவ ஜயம்பதி விக்ரமரத்ன, கௌரவ அரவிந்த குமார், கௌரவ எம். எச். எம். சல்மான் ஆகியோர் இதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர்.

(2) ஒவ்வொரு பிரசைக்கும்,

(அ) போதியளவு உணவு மற்றும் போசாக்கு;

(ஆ) தூய நீர் மற்றும் துப்புரவேற்பாடு;

(இ) போதியளவு வீடமைப்பு மற்றும் உறையுள்; அத்துடன்

(ஈ) பிரசை மற்றும் பிரசையில் தங்கிவாழ்வோர்களுக்கு ஆதரவளிக்க முடியாதபோது சமூகப்பாதுகாப்பு உட்பட பொருத்தமான சமூக உதவி; மற்றும்

(உ) கண்ணியமான தொழில் ஆகியவற்றுக்கான உரிமை உண்டு.

(3) பந்தி (2) இல் உத்தரவாதமளிக்கப்பட்ட உரிமைகளின் முன்னேற்றகரமான யதார்த்தத்தை எய்தும் நோக்கத்துடன் அரசுக்கு கிடைக்கக்கூடியதாகவுள்ள வளங்களினுள் நியாயமான சட்டவாக்க மற்றும் ஏனைய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளல் வேண்டும்.

(4) சட்டத்தினால் அனுமதிக்கப்பட்டாலன்றி ஆளின் வீட்டிலிருந்து ஆள் எவரும் வெளியேற்றப்படக்கூடாது அல்லது அந்த ஆளின் வீடு அழிக்கப்படக்கூடாது.

சுற்றாடல் மற்றும் இயற்கை வளங்களுக்கான உரிமை

(1) வாழ்வின் சகல முறைமைகளிலும் நிலைத்து நிற்கச்செய்யக்கூடிய ஆரோக்கியமான சுற்றாடலுக்குரிய உரிமை சகல ஆட்களுக்கும் உள்ளது.

(2) எல்லா ஆட்களுக்கும்,

i. மாசடைதல் மற்றும் சூழலியல் அழிவைத்தடுத்து நிறுத்துதல்,

ii. பாதுகாத்தலை ஊக்குவித்தல் மற்றும்,

iii. சூழலியல்ரீதியாக நிலைத்து நிற்கும் அபிவிருத்தியைப் பேணுதல் மற்றும் இயற்கை வளங்களின் பாவனை ஆகியவற்றிற்கான நியாயமான சட்டவாக்க மற்றும் ஏனைய நடவடிக்கைகள் மூலமாக பாதுகாக்கப்பட்ட சுற்றாடல் ஆகியவற்றிற்கான உரிமை உண்டு.

(3) இலங்கையின் இயற்கை வளங்களிலிருந்து சமமாக நன்மையடையும் உரிமை சகல ஆட்களுக்கும் உள்ளதோடு அரசு அத்தகைய வளங்களை தற்போதைய மற்றும் எதிர்கால சந்ததியினருக்கு நம்பிக்கையுடன் பேணவேண்டும்.

சிறுவரின் உரிமைகள்

(1) ஒவ்வொரு பிள்ளையும் குடும்பத்தாலும், சனசமூகத்தாலும், அரசாலும் விசேட பாதுகாப்புக்கான உரிமையைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். குறிப்பாக, கைவிடப்படுதல், பாரபட்சம், வன்முறை, அடக்குமுறை, பாலியல் துஷ்பிரயோகம் மற்றும் சுரண்டலின் எல்லா வடிவங்களுக்கு எதிராகவும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்

(2) ஒவ்வொரு பிள்ளையும்,

(அ) தனது பிறப்பைப் பதிவுசெய்வதுடன் பிறந்த திகதி தொடக்கம் பெயர் ஒன்றைக் கொண்டிருத்தல்;

(ஆ) தேசிய இனத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல்;

(இ) குடும்பச் சூழலிலிருந்து அகற்றப்பட்டபோது குடும்பப்பராமரிப்பு அல்லது பெற்றோர் பராமரிப்பு அல்லது பொருத்தமான மாற்றுப் பராமரிப்பு;

- (ஈ) அடிப்படை போசாக்கு, உறையுள், அடிப்படை சுகாதார பராமரிப்புச் சேவைகள் மற்றும் சமூக சேவைகள்;
- (உ) கணிசமான அநீதி ஏற்படும் பட்சத்தில், சிறுவரைப் பாதிக்கும் குற்றவியல் நடவடிக்கைகளின்போது அரசு செலவினத்தில் அரசினால் வழங்கப்படும் சட்ட உதவியைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல்;
- (ஊ) இறுதித்தீர்வு நடவடிக்கையாக அன்றி தடுத்துவைக்கப்படாத சந்தர்ப்பத்தில் சிறுவர் குறுகிய தகுந்த காலப்பகுதிக்கு மட்டும் தடுத்து வைக்கப்படுவதோடு;
- i. 18 வயதிற்கு மேற்பட்ட தடுத்து வைக்கப்பட்ட ஆட்களிடமிருந்து பிரித்து வேறாக வைக்கப்படுதல் மற்றும்,
- ii. சிறுவரின் வயதைக் கருத்திற்கொண்டு பராமரிக்கப்படும் முறை மற்றும் சிறுவரை வைத்திருக்கும் நிலைமைகள் ஆகியவற்றுக்கான உரிமையைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல்.
- (ஏ) ஆயுதப்போராட்டத்தில் நேரடியாக ஈடுபடுத்தாது ஆயுதப் போராட்டத்தின்போது பாதுகாக்கப்படுதல் ஆகியவற்றுக்கான உரிமை உள்ளது.
- (3) சிறுவரின் அல்லது அவரது பெற்றோர்கள் அல்லது சட்டரீதியான பாதுகாவலரின் இனம், நிறம், பால், பாலியல் நிர்ணயம், மொழி, மதம், அரசியல் அல்லது ஏதேனும் அபிப்பிராயம், தேசிய, இனத்துவ அல்லது சமூக மூலம், ஆதனம், இயலாமை, பிறப்பு அல்லது பெற்றோர்களின் விவாக அந்தஸ்து உட்பட ஏனைய அந்தஸ்து ஆகியவற்றினடிப்படையில் சிறுவர் எவருக்கும் ஓரம் காட்டப்படலாகாது.
- (4) சிறுவரின் உடல்நலத்திற்குத் தீங்கான கெட்டபழக்கங்களுக்கு அடிமையாக்கும் பதார்த்தங்களின் பாவனையால் ஏற்படும் எதிர்மறையான விளைவுகளிலிருந்து பாதுகாக்கப்பட்ட சுற்றாடலில் வளர்வதற்கான உரிமை ஒவ்வொரு சிறுவருக்கும் உள்ளது.
- (5) அரசினால் வழங்கப்படும் இலவசக்கல்விக்கான உரிமை ஒவ்வொரு சிறுவருக்கும் உள்ளது.
- (6) சிறுவர் ஏதேனும் ஆபத்தான செயற்பாடுடைய தொழிலில் ஈடுபடுத்தப்படக்கூடாது. சுரண்டல் தன்மையான தொழில் நடவடிக்கைகளில் இருந்து பாதுகாக்கப்படல் வேண்டும். அத்துடன்,
- (அ) அந்த சிறுவரின் வயதுடைய ஆள் ஒருவருக்குப் பொருத்தமற்ற
- (ஆ) சிறுவரின் நல்வாழ்வு, கல்வி, உடல் அல்லது உளச்சுகாதாரம் அல்லது ஆன்மீக நடத்தை அல்லது சமூக மேம்பாடு ஆகியவற்றிற்கு இடர்விளைவிக்கும் தொழிலைப்புரிவதற்கு அல்லது சேவைகளை வழங்குவதற்கு தேவைப்படுத்தப்படல் அல்லது அனுமதித்தலாகாது.
- (7) இந்த அத்தியாயத்தின் கீழ் சிறுவரை பிரசையாக அல்லது ஆளாக உரித்துடையவராக்கும் ஏதேனும் மற்றைய உரிமைக்கு மரியாதைக்குறைவின்றி இந்த உறுப்புரையினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட உரிமைகள் மேலதிகமாக அமைய வேண்டும்.
- (8) இந்த உறுப்புரையின் தேவைகளுக்காக “சிறுவர்” என்பது பதினெட்டு வயதிற்கு கீழ் உள்ள ஆள் எனப் பொருள்படும்.
- (9) அரசு அல்லது பொதுசன நிறுவனங்கள் அல்லது தனியார் சமூக நலன்புரி நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றால் பொறுப்பேற்கப்படும் சிறுவர்கள்

சம்பந்தப்பட்ட சகல விடயங்களிலும் சிறுவரின் சிறந்த கரிசனையே அதிகூடிய முக்கியத்துவம் பெறுதல் வேண்டும்.

சிரேஷ்ட பிரசைசுளின் உரிமைகள்

ஒவ்வொரு சிரேஷ்ட பிரசையும் அரசின் சமூகப் பாதுகாப்பு உட்பட விசேட பாதுகாப்பு உரிமையைக் கொண்டிருப்பர்.

இயலாமைகள் மற்றும் விசேட தேவைகளுடன் கூடிய பிரசைசுளின் உரிமை

- (1) இயலாமைகள் மற்றும் விசேட தேவைகளுடன் கூடிய பிரசைசுள் ஏனைய பிரசைசுள் போன்று அதே உரிமைகளை அனுபவிப்பார்கள் என்பதுடன், அதே கடமைகளை செய்ய வேண்டியோராய் இருப்பர்.
- (2) இயலாமையுடைய ஆட்கள் சட்டத்தின் முன் ஒவ்வோர் இடத்திலும் ஆட்களாக அங்கீகரிக்கப்படுவதற்கான உரிமையைக் கெரண்டிருப்பதுடன் வாழ்க்கையின் சகல அம்சங்களிலும் ஏனையோருடன் ஒத்த அடிப்படையில் சட்ட ரீதியான இயலுமையை அனுபவித்தல் வேண்டும்.
- (3) இயலாமையுடைய ஆட்களின் உள்ளார்ந்த கண்ணியம் மற்றும் தன்னாட்சியுரிமை, தமது சுயதெரிவுகளை மேற்கொள்வதற்கான அவர்களது சுதந்திரம் ஆகியன அரசினால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு மதிப்பளிக்கப்படல் வேண்டும்.
- (4) வாழ்க்கையின் சகல அம்சங்களிலும் இயலாமையுடைய ஆட்களுக்குரிய சமவாய்ப்புக்கான உரிமையை உறுதி செய்யும் பொருட்டு, கட்டியமைத்த சுற்றாடல், போக்குவரத்து, தகவல் மற்றும் தொடர்பாடல், நகர் மற்றும் கிராமப் புறங்களில் பொதுமக்களுக்கு அனுமதியளித்து உபயோகிக்கப்படும் சகல ஏனைய வசதிகள், சேவைகள் ஆகியன இயலாமையுடைய ஆட்களுக்குச் சென்றடைவதை அரசு ஊக்குவித்தல் வேண்டும். அதற்கிணங்க சென்றடைவதற்கான தடைகள் யாவற்றினதும் முன்னேற்றகரமான இணங்காணுதலையும் அகற்றுதலையும் அரசு உறுதிசெய்தல் வேண்டும்.
- (5) வாய்மொழி சாராத தொடர்பாடல் முறைகள் (AAC) உள்ளடங்கலாக தமது தெரிவுக்கேற்பச் சகல தொடர்பாடல் வடிவங்களிலும் தகவல்களை நாடி, பெற்றுக்கொள்வதற்கான உரிமை இயலாமையுடன்கூடிய ஆட்களுக்கும் உண்டு.
- (6) இயலாமையுடன் மற்றும் விசேட தேவைகளுடன் கூடிய பிரசைசுளின் பாதுகாப்பை நடைமுறை ரீதியான வகையிலும் சட்டத்தின் பிரகாரமும் அரசு ஊக்குவிக்கும்.
- (7) இயலாமை மற்றும் விசேட தேவைகளுடன் கூடிய பிரசைசுளுடன் கூடிய ஒவ்வொரு பிரசையும் கொண்டிருக்கும் உரிமைகளாவன :
  - (அ) தனது குடும்பத்தினரால் அவரின் குடும்பத்தினரால் மற்றும் அரசால் பாதுகாக்கப்படுதல்.
  - (ஆ) அவரின் சாதகத் தன்மைகள் மற்றும் இயலுமைகளுடன் உடன்படக்கூடிய ஒரு மகத்துவமான வாழ்வை உறுதிப்படுத்துதல் நியாயமான பதிலுபகாரத்துடன் கூடிய பொருத்தமான நிலைமைகளில் வேலை செய்தல்.
  - (இ) அவரது தனிப்பட்ட இயலுமைகளை விருத்தி செய்தல்

நீதியைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கான உரிமை

- (1) நீதிமன்றங்கள் அல்லது வேறு ஏதேனும் நியாயசபைகள் ஊடாக நீதியைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கான உரிமையை ஒவ்வொரு ஆளும் கொண்டிருக்கின்றார்.
- (2) போதியளவு வளங்கள் இல்லாதவர்களுக்கு அரசினால் சட்ட உதவிகள் வழங்கப்பட வேண்டும். பயனுறுதிமிக்கமுறையில் நீதியைப் பெற்றுக்கொள்வதை உறுதிசெய்வதற்கு இதுவரையில் அத்தகைய உதவிகள் அவசியப்படுகின்றன.

நீதியான நிர்வாக நடவடிக்கையை அடைந்துகொள்வதற்கான உரிமை

சட்டரீதியானதும், நியாயமானதும் செயன்முறையின்படி நியாயமானதுமான விகிதசமமான அரசு நடவடிக்கைக்கான உரிமையை ஒவ்வொரு ஆளும் கொண்டுள்ளனர்.

நுகர்வோர் உரிமைகள் மற்றும் பொதுச்சேவைகளுக்கான உரிமைகள்

- (1) நல்ல தரமான பொருட்களையும் சேவைகளையும் உண்மையான தகவல்கள் மற்றும் அவர்களது சுகாதாரம், பாதுகாப்பு, நியாயமான விலைகள் மற்றும் சேதங்களுக்கான நட்டஈடு என்பவற்றின் பாதுகாப்புடன் எல்லா ஆட்களும் உரிமையைக் கொண்டிருப்பர்.
- (2) பொதுச்சேவையானது எல்லா ஆட்களுக்கும் ஓரங்கட்டப்படாமலும் பாரபட்சமின்றியும் நியாயமான முறையிலும் தேவையற்ற தாமதங்கள் இன்றியும் வழங்கப்படும்.

அடிப்படை உரிமைகளை மதிப்பதற்கும், பாதுகாப்பதற்கும், முன்கொண்டு செல்வதற்குமான அரசின் பொறுப்பு

இந்த அத்தியாயத்தில் பிரகடனம் செய்யப்பட்டு அங்கீகரிக்கப்பட்ட, உரிமைகளின் முழுமையான நிலைநாட்டுகைக்காக, அரசின் எல்லாப் பிரிவுகளும், எல்லாத் தேவையான ஏற்பாடுகளையும் தேவையான சட்டவாக்கங்களை மேற்கொள்ளுதல் மற்றும் நடைமுறைப்படுத்தல் உட்பட பொருத்தமான கொள்கைகள் மற்றும் நிகழ்ச்சித்திட்டங்களைக் கடைப்பிடித்து மற்றும் நடைமுறைப்படுத்தும்.

பொது அவசரகால நிலைமைகளில் அடிப்படை உரிமைகளைப் பாதுகாத்தல்

- (1) இவ்வறுப்புரையின் (2) மற்றும் (3) ஆம் பந்திகளுக்கேற்ப மற்றும் (பொதுப்பாதுகாப்பு தொடர்பான அத்தியாயம்) ஏற்பாடுகளைத் தொடர்ந்து உரியமுறையில் பிரகடனமொன்று மேற்கொள்ளப்படும்பொழுது, அத்தகைய நடவடிக்கைகள் உறுப்புரை xx (சமத்துவம்) 2 ஆம் பந்தியின் கீழ் அங்கீகரிக்கப்பட்டவை தொடர்பில் ஓரங்கட்டவில்லையெனவும், சனநாயக சமூகமொன்றிற்கு அவசியமானது என்றவகையில் நெருக்கடி நிலைமைக்கு மாத்திரம் அவசியமானது என்றவகையில் இவ் அத்தியாயத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்டு பிரகடனப்படுத்தப்பட அடிப்படை உரிமைகளை பயன்படுத்துதல் மற்றும் பிரயோகித்தல் ஆகியவற்றை வலுக்குறைப்பது தொடர்பான செயன்முறையை சட்டத்தினால் குறிப்பிடமுடியும் என்பதுடன், இவ்வறுப்புரையின் நோக்கத்தின் அடிப்படையில் “சட்டம்” எனும் பொழுது பொதுப் பாதுகாப்புடன் தொடர்புடைய தற்காலிக வலுவுள்ள சட்டத்தின்கீழ் உருவாக்கப்பட்ட ஒழுங்குவிதிகளையும் உள்ளடக்கியதாக இருக்கும்.
- (2) இவ்வறுப்புரையின் (1) ஆம் பந்தியின் கீழ் நடவடிக்கைகளை குறிப்பிடுகின்றபொழுது எவ்வித வலுக்குறைப்பும் இருத்தல் கூடாது.
  - (அ) (.....உறுப்புரையினால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு, அங்கீகரிக்கப்பட்ட உரிமைகள் பதிய இலக்கங்கள் வழங்கப்படவேண்டும்) சிந்தனைச் சுதந்திரம், மனசாட்சி மற்றும் சமய சுதந்திரம், மனித மதிப்பிற்கான

உரிமை, நபரொருவரது உள்ளார்ந்த உரிமைகள், சட்டத்தின் முன் அங்கீகரிக்கப்படுவதற்கான உரிமை, சித்திரவதையிலிருந்து சுதந்திரம், நபரின் பாதுகாப்பு, வலுக்கட்டாயமாக காணாமல் ஆக்கப்படாமல் இருப்பதற்கான சுதந்திரத்திற்கான உரிமை, கருத்துகளை கொண்டிருப்பதற்கான உரிமை, குடும்ப உரிமைகள், சிறுவர் உரிமைகள், சுரண்டப்படாமல் இருப்பதற்கான உரிமை.

(ஆ) குறிப்பிட்ட தருணத்தில் சட்ட ஏற்பாடுகள் பின்வருவனவற்றின் தேவைப்பாடுகளை எடுத்துரைக்காதவிடத்து கைதுசெய்யப்பட்டவர், தடுப்புக்காவலில் வைக்கப்பட்டவர், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் ஆகியோரின் உரிமைகள் தொடர்பில் (xx) ஆம் பந்தியில் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு அங்கீகரிக்கப்பட்ட உரிமைகள்.

- i. கைது இடம்பெற்ற இடத்தை சேர்ந்த நீதிபதிக்கு அத்தகைய கைது பற்றி அறிவித்தல் மற்றும்;
- ii. வழக்கின் சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப நியாயபூர்வமான காலத்தில் கைதுசெய்யப்பட்டவர் யாராவது நீதிபதி முன்னிலையில் ஆஜர்ப்படுத்தப்படல் வேண்டும்.

(3) இவ்வறுப்பரையின் (1) ஆம் பந்தியின் கீழ் நடவடிக்கைகளை குறிப்பிடுகின்றபொழுது, xx ஆம் உறுப்புரைகளில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஆகக்குறைந்த அவசியமான உரிமை மட்டங்களை திருப்திகரமான முறையில் உறுதிப்படுத்துவதற்கான ஆகக்குறைந்த மையக்கடப்பாடு அரசிற்குண்டு. [கல்விக்கான உரிமை, தொழில் உரிமைகள், சுகாதாரத்திற்கான உரிமை, சமூக உரிமைகள், சுற்றாடல் தொடர்பான உரிமை மற்றும் அத்தகைய கடப்பாடுகளை நிறைவேற்றுகின்றபொழுது உறுப்புரை xx இல் (ஓரம் காட்டுதலைத் தடைசெய்யும் காரணிகள்) குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதன் பிரகாரம் எந்தக் காரணங்கொண்டும் அரசு ஓரங்கட்டக்கூடாது]

தற்போதுள்ள எழுத்திலான சட்டம் மற்றும் எழுதாத சட்டம்

- (1) இவ்வரசியலமைப்பு நடைமுறைக்கு வருகின்ற தருணத்தில் நடைமுறையிலுள்ள சகல எழுதிய மற்றும் எழுதாத சட்டங்கள் (ஆள்கள் பற்றிய சட்டம் தவிர) ஆகியன (புதிய) அரசியலமைப்பின் ஏற்பாடுகளுக்கு ஏற்ப வாசிக்கப்படல் வேண்டும். அத்தகைய ஏதாவது சட்டம் அத்தகைய ஏதாவது ஏற்பாடுகளுக்கு முரணானது என நீதிமன்றமொன்று பிரகடனப்படுத்துகின்ற சந்தர்ப்பத்தில் அத்தகைய முரண்பாட்டின் தன்மைக்கேற்ப, அத்தகைய சட்டமானது வலுவற்றதாக கருதப்படும்.¹⁹
- (2) இந்த அரசியலமைப்பு வலுவுள்ளதாக நடைமுறைக்கு வருகின்றபொழுது தனிப்பட்ட சட்டங்களுக்கு (தனிப்பட்ட சட்டங்களுக்குப் பொருத்தமான வரைவிலக்கணமொன்றை வழங்கவும்) இவ்வறுப்புரையின் 1ஆம் பந்தியிலுள்ள ஏற்பாடுகள் ஏற்புடையதாகாது.²⁰
- (3) (அ) இந்த அரசியலமைப்பு தொடங்கப்பட்டு மூன்று மாத காலப்பகுதியினுள் சகலவிதமான தற்போதைய எழுதிய மற்றும் எழுதப்படாத சட்டங்களை (தனிப்பட்ட சட்டங்கள்) ஆராய்ந்து அத்தகைய ஏதாவது சட்டம் அரசியலமைப்பு ஏற்பாடுகளுக்கு முரணாக உள்ளதா என சனாதிபதிக்கு அறிக்கையிடுவதற்காக சட்டம் அல்லது மனித உரிமை ஆகிய துறைகளில் சிறப்புத் தேர்ச்சிபெற்ற ஐந்திற்கு மேற்படாத நபர்களைக் கொண்ட

¹⁹ ஒப்புதலளித்தவர்கள் - கௌரவ மஹிந்த சமரசிங்க, கௌரவ ஜயம்பதி விக்கிரமரத்ன, கௌரவ (டாக்டர்) துசிதா விஜேமான்ன

²⁰ ஒப்புதலளித்தவர் - கௌரவ எம். எச். எம். சல்மான்

ஆணைக்குழுவொன்றை சனாதிபதி தாபிக்கலாம். இவர்களுள் ஒருவரை தவிசாளராக சனாதிபதி நியமிக்க முடியும்.

(ஆ) அத்தகைய ஆணைக்குழுவுக்கு உறுப்பினர்களை நியமிக்கும்பொழுது, ஆணைக்குழுவில் பிரதான சமுதாயங்களது பிரதிநிதித்துவங்களை உறுதிப்படுத்துவதற்கு அவசியமான உரிய கவனத்தை சனாதிபதி செலுத்த வேண்டும்.

(இ) ஆணைக்குழு தாபிக்கப்பட்ட திகதியிலிருந்து ஒரு வருட காலப்பகுதியினுள் அதனது அறிக்கையைச் சனாதிபதிக்குச் சமர்ப்பித்தல் வேண்டும். நடைமுறைச் சாத்தியத்திற்கேற்ப விரைவில் அவ்வறிக்கை பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்படுவதற்கான நடவடிக்கையை சனாதிபதி மேற்கொள்ள வேண்டும்.²¹

அரசு நடவடிக்கை காரணமாக அடிப்படை உரிமைகள் மீறப்படுவதன் மீதான பரிகாரம்

- (1) இந்த உறுப்புரையின் கீழ்வரும் பந்திகளுக்கு அமைய, ஒவ்வொரு ஆளும் உறுப்புரை xxx இன் ஏற்பாடுகளின் படி அரசு நடவடிக்கை காரணமாக ஓர் அடிப்படை உரிமை மீறல் அல்லது அதன் உடன்திகழ்த்து மீறல் தொடர்பாக ஒவ்வொரு ஆளும் மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தில் மனு தாக்கல் செய்வதற்கு உரித்துடையவராதல் வேண்டும். அதற்காக அத்தகைய ஆள் இந்த அத்தியாயத்தின் ஏற்பாடுகளின் கீழ் உரித்துடையவராவார்.
- (2) நியாயமான காரணத்துக்காக உறுப்புரை xxx இன் கீழ் மனு தாக்கல் செய்வதற்கு குறித்த இன்னலுற்ற ஆளுக்கு இயலாதவிடத்து, அத்தகைய ஆளொருவர் சார்பாக அத்தகைய ஆளின் உறவினராலோ அல்லது நண்பராலோ இன்னலுற்ற குறித்த ஆள் அத்தகைய மனுவுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்காது விட்டால் மனு ஒன்று தாக்கல் செய்யப்படலாம்.
- (3) பொது அக்கறையின் பேரில் ஆளொவராலுமோ அல்லது நன்னோக்காக செயற்படும் கூட்டிணைக்கப்பட்ட அல்லது கூட்டிணைக்கப்படாத ஆட்கள் குழுவினாலோ பாதிக்கப்பட்ட ஏதாவது குழு அல்லது வகுப்பினர் தொடர்பாகவும் ஒரு மனு தாக்கல் செய்யப்படலாம்.
- (4) இந்த உறுப்புரையினதும் உறுப்புரை xxx இனதும் நோக்கங்களுக்காக “அரசு நடவடிக்கை” என்பது சட்டவாக்க நடவடிக்கை, ஆட்சித்துறை நடவடிக்கை அல்லது நிர்வாக நடவடிக்கை மற்றும் நீதித்துறை நடவடிக்கை ஆகியவற்றையும் உள்ளடக்குகிறது.

நிரந்தரமாக மற்றும் சட்ட ரீதியில் வதியும் பிரசையல்லாதவர்களின் உரிமைகள்

(புதிய) அரசிலமைப்பு வலுவுக்கு வரும் திகதியில் எந்த நாட்டினதும் பிரசையாகா இல்லாத குடியரசில் நிரந்தரமாகவும் சட்டரீதியாகவும் வதியுமொருவர் தொடர்ந்தும் அவ்வாறு வதிபவராக இருக்கின்ற நிலையில் இந்த அத்தியாயத்தினால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு அங்கீகரிக்கப்பட்ட அனைத்து உரிமைகளுக்கும் இலங்கைப் பிரசையொருவர் உரித்துடையவராவதைப் போன்றே உரித்துடையவராதல் வேண்டும்.

அடிப்படை உரிமைகள் ஏற்பாடுகளின் பொருள்கோடல்

²¹ 1978ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 16(1)ஆனது, தொடர்ந்து வைத்திருக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தைக் கொண்டிருந்த கௌரவ வாசுதேவ நாணாயக்காரவால் ஒப்புதலளிக்கப்பட்டது. மனித உரிமைகள் ஏற்பாடுகளுடன் அவை எவ்வாறு ஒன்றிப்படையவேண்டுமென முன்மொழிவுகளைச் செய்வதற்கும், தனிப்பட்ட சட்டங்களை மீளாய்வு செய்வதற்கும் ஓர் ஆணைக்குழு நியமிக்கப்படவேண்டும் எனக் குறிப்பிடும் ஓர் ஏற்பாடு உடனடியாக அதனைப் பின்தொடர்ந்து வரவேண்டும்.

- (1) இந்த அத்தியாயத்தினால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு அங்கீகரிக்கப்பட்ட உரிமைகளுக்கு பொருள்கோடல் வழங்கும்போது ஒரு நீதிமன்றமோ, நியாயசபையோ அல்லது வேறு குழுவோ
- (அ) அத்தியாயம் XXXஇல் உள்ளடக்கப்பட்ட அரசு கொள்கையின் பணிப்புத் தத்துவங்களில் கவனம் எடுக்கவேண்டும்.
- (ஆ) மனித மாண்பு, சமத்துவம் மற்றும் சுதந்திரம் ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு திறந்த சனநாயக சமூகத்தை கட்டியெழுப்பும் பெறுமானங்களை ஊக்குவிக்க வேண்டும்.
- (இ) குடியரசின் சர்வதேச சட்ட கடப்பாடுகளையும் ஏனைய சர்வதேச சட்ட மூலங்களையும் கவனத்தில் கொள்ளுதல் வேண்டும் மற்றும்
- (ஈ) வெளிநாட்டு சட்டங்களை கவனத்தில் கொள்ளலாம்.
- (2) ஒவ்வொரு நீதிமன்றமும் நியாயசபையும் அல்லது வேறு குழுவும் ஏதாவது எழுத்திலான சட்டத்துக்கோ அல்லது வழக்கச் சட்டத்துக்கோ பொருள்கோடல் வழங்கும் போது இந்த அத்தியாயத்தின் மெய்க்கருத்து, இலக்குகள் மற்ும் குறிக்கோள்களை ஊக்குவிக்க வேண்டும்.
- (3) இவ்வத்தியாயத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதான உரிமைகள், பொதுச் சட்டம், வழமைச்சட்டம் அல்லது சட்டவாக்கம் என்பவற்றால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட அல்லது அதிகாரமளிக்கப்பட்ட வேறேதேனும் உரிமைகளை அல்லது சுதந்திரங்களை, அவை அவ்வத்தியாயத்துடன் ஒத்திருக்கும் அளவிற்கு, குன்றச்செய்யாது.

அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் மொழி உரிமைகள் நியாயாதிக்கம் மற்றும் அவற்றின் பிரயோகம்

- (1) அரசு அல்லது அரசு சார்பற்ற நடவடிக்கையின் மூலம் மீறப்பட்டமை அல்லது உடனடியாக மீறப்படவுள்ளமை பற்றிய ஏதேனும் பிரச்சினையையும் அல்லது ஏதேனும் அத்தியாயம் XXX அல்லது அத்தியாயம் XXX இனால் வெளிப்படுத்தப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதான அடிப்படை உரிமையின் அல்லது மொழி உரிமையின் ஏதேனும் ஏற்பாட்டினதும் ஒவ்வாமை பற்றிய ஏதேனும் பிரச்சினையையும் விசாரணை செய்வதற்கும் தீர்மானிப்பதற்கும் மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றம் தனியானதும் பிரத்தியேகமானதுமான நியாயாதிக்கத்தைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.
- (2) அப்போதைக்கு நடைமுறையிலிருக்கக்கூடிய அத்தகைய நீதிமன்ற விதிகளுக்கிணங்க, உறுப்புரை XX இனால் குறிப்பீடு செய்யப்பட்டுள்ள எந்தவோர் ஆள் அல்லது ஆட்களைக்கொண்ட குழுவினால் இவ்வுறுப்புரையின் கீழுள்ள மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தின் நியாயாதிக்கம் வேண்டப்படலாம். அத்தியாயங்கள் XXX இனால் வெளிப்படுத்தப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஏதேனும் அடிப்படை உரிமையின் அல்லது மொழி உரிமையின் அத்தகைய மீறுகை அல்லது உடனடியாக மீறப்படவுள்ளமை தொடர்பில் நிவாரணம் அல்லது பரிகாரம் வழங்குமாறு கோரி அத்தகைய நீதிமன்றத்திற்கு முகவரியிட்டனுப்பப்பட்ட எழுத்துமூல மனுவொன்றின் மூலம் அத்தகைய எந்தவோர் ஆள் அல்லது ஆட்களைக் கொண்ட குழு மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றத்திற்கு விண்ணப்பிக்கலாம். தொடர்ந்து விசாரிக்கப்படுவதற்கான மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தின் அனுமதியை முதலில் கேட்டுப் பெற்ற பின்னரே அவ்விண்ணப்பம் மேற்கொண்டு செல்லப்படலாம், அத்தகைய அனுமதி இரண்டு பேர்களுக்கு குறையாத நீதிபதிகளால், விடயத்திற்கேற்ப, வழங்கப்படலாம் அல்லது

மறுக்கப்படலாம். அனுமதி மறுக்கப்படுமிடத்து மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றம் அதற்கான காரணங்களைப் பதிவுசெய்தல் வேண்டும்.

- (3) மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றம், இவ்வறுப்புரையில் குறிப்பீடு செய்யப்பட்ட ஏதேனும் மனு அல்லது ஆற்றுப்படுத்துகை தொடர்பில், அச்சந்தர்ப்பத்தில் நீதியானதும் ஒப்புரவானதும் என அது கருதக்கூடியவாறாக அத்தகைய நிவாரணத்தை வழங்குவதற்கு அல்லது அத்தகைய பணிப்புகளை ஆக்குவதற்குத் தத்துவத்தை கொண்டிருத்தல் வேண்டும், அல்லது அதன் அபிப்பிராயப்படி அத்தியாயங்கள் XXX இனால் வெளிப்படுத்தப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதான அடிப்படை உரிமை அல்லது மொழி உரிமை மீறப்படாவிட்டால், அந்த கருமத்தை சாற்றுதலை மேற்கொண்ட நீதிமன்றத்திற்கு திருப்பியனுப்புதல் வேண்டும்.

ஆயின் சட்ட நடவடிக்கையின் மூலம் அடிப்படை உரிமையொன்று அல்லது மொழி உரிமையொன்று மீறப்பட்டமை அல்லது உடனடியாக மீறப்படவுள்ள சந்தர்ப்பத்தில், நல்லெண்ணத்துடன் செயற்பட்ட சட்டத்துறை அலுவலரொருவருக்கெதிராக நட்டஈட்டிற்கான அல்லது செலவிற்கான கட்டளை பிறப்பிக்கப்படலாகாது என்பதுடன் மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றம் இதற்குப் பதிலாக, ஏதேனும் நட்டஈடு அல்லது செலவை மேற்கொள்ளுமாறு அரசைப் பணிக்கலாம்.

- (4) மனுவொன்றின் விசாரணையின்போது அல்லது இவ்வறுப்புரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஆற்றுப்படுத்துகையின்போது, ஆட்சேபிக்கப்பட்ட நிகழ்வுப் பிரச்சினைகள் காணப்படுமிடத்து, புலனாய்வு மேற்கொள்வதற்காகவும் அறிக்கையிடுவதற்காகவும் இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு, அரசு கருமமொழிகள் ஆணைக்குழு அல்லது வேறு தகுந்த குழு அல்லது ஆளுக்கு இத்தகைய பிரச்சினைகளை மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றம் ஆற்றுப்படுத்தலாம்.

- (5) மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றம், இவ்வறுப்புரையின் கீழான ஏதேனும் மனுவை அல்லது ஆற்றுப்படுத்துகையை, எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும் விடயத்திற்கேற்ப, அத்தகைய மனு கோப்பிடப்பட்ட அல்லது அத்தகைய ஆற்றுப்படுத்துகை செய்யப்பட்ட மூன்று மாதங்களுக்குப் பிந்தாது, இயன்றளவு துரிதமாக விசாரணை செய்து முற்றாக முடிவு செய்தல் வேண்டும். மூன்று மாத கால அளவை கணிப்பிடும் போது இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு, அரசுகரும மொழிகள் ஆணைக்குழு அல்லது (7)ஆம் பந்தியில் குறிப்பிடப்பட்ட ஏதேனும் குழு அல்லது ஆள் மூலம் விசாரணைக்காகவும் அறிக்கைக்காகவும் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட காலப்பகுதி விலக்கப்பட வேண்டும்.

- (6) உயர் நீதிமன்ற அல்லது மேன்முறையீட்டு நீதிபதி ஒருவர் அல்லது நீதிபதிகள் மீதான அரசு நடவடிக்கை தொடர்பில் முறைப்பாடு செய்யப்படுமிடத்து குறித்த வழக்கு உயர் நீதிமன்றத்தில் விசாரிக்கப்படும். முறைப்பாட்டிற்குட்பட்ட நீதிபதிகளையும் பங்குபற்ற விரும்பாத நீதிபதிகளையும் தவிரந்த உயர் நீதிமன்றத்தின் அனைத்து நீதிபதிகளையும் உள்ளடக்கிய நீதிபதிகள் குழுவினால் வழக்கு நடவடிக்கையைத் தொடர்வதற்கான அனுமதி வழங்கப்படவோ மறுக்கப்படவோ முடியுமென்பதுடன் அனுமதி வழங்கப்பட்டால் குறித்த கருமம் விசாரிக்கப்படுதலும் வேண்டும்)

சட்டங்களினதும் நியதிச்சட்டங்களினதும் அரசியலமைப்புத்தன்மை

அரசியலமைப்பில் முரணாக எது எவ்வாறிருப்பினும், உயர் நீதிமன்றம்/ அரசியலமைப்பு நீதிமன்றமானது தனியானதும் பிரத்தியேகமானதுமான நியாயாதிக்கத்தை கொண்டிருக்க வேண்டுமென்பதுடன் (...)

(அ) அரசியலமைப்பின் ஏதேனும் ஏற்பாட்டுடன் ஒவ்வாததாக இருக்கும் பாராளுமன்றத்தினால் ஆக்கப்பட்ட ஏதேனும் சட்டம், மாகாண சபை ஒன்றினால் ஆக்கப்பட்ட ஏதேனும் நியதிச் சட்டம் அல்லது அவற்றிலுள்ள ஏற்பாடு ஒவ்வாதிருக்கின்ற அளவுக்கு செல்லுபடியற்றது என பிரகடனமொன்றைச் செய்வதற்கும்; மற்றும்

(ஆ) (i) செல்லுபடியற்றதாகும் பிரகடனத்தின் கடந்த காலத்தையும் உள்ளடக்கும் பயனை வரையறுக்கும் ஒரு கட்டளை; மற்றும்

(ii) பாராளுமன்றத்திற்கோ அல்லது மாகாணசபை ஒன்றிற்கோ ஆட்சேபிக்கப்பட்ட சட்டமோ அல்லது நியதிச்சட்டமோ அரசியலமைப்பின் ஏற்பாடுகளுடன் ஒவ்வாதிருக்கின்றமையை இல்லாதொழிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு இயல்பெய்யும் வகையில் செல்லுபடியற்றதாகும் பிரகடனத்தை அத்தகைய காலத்துக்கும் அத்தகைய நிபந்தனைகளுக்கும் அமைய இடைநிறுத்தும் ஒரு கட்டளை உள்ளடங்கலாக நீதியானதும் ஒப்புரவானதுமான ஏதாவது கட்டளையை இடுவதற்கும் தத்துவத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

குறிப்பு: அரசியலமைப்பின் பொருள்கோடல் தொடர்பாக பிரச்சினையொன்று எழும்போது ஒரு விடயத்தை உயர் நீதிமன்றத்துக்கு/ அரசியலமைப்பு நீதிமன்றத்திற்கு ஆற்றப்படுத்துவதற்கான ஏற்பாடு மேற்கொள்ளப்படும்.

உடன்படிக்கைகளை கூட்டிணைத்தல்²²

(1) ஒவ்வொரு மனித உரிமைகள் உடன்படிக்கையும் ஏற்புறுதி செய்வதற்கு ஆகக் குறைந்தது ஒரு மாதத்திற்கு முன்னராவது அதன் விளைவுகள் பற்றிய விவரக்குறிப்புடன் பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும் என அரசியலமைப்பு தேவைப்படுத்தும். ஏற்புறுதியை, அபிப்பிராயங்களை அல்லது ஏற்புறுதியின்மையைக் கூட விதந்துரைத்து பாராளுமன்றம் தீர்மானமொன்றை நிறைவேற்றலாம். ஆட்சித்துறை அத்தகைய தீர்மானத்தின் நியதிகளால் கட்டுப்பட்டு இருக்கும். மனித உரிமைகள் உடன்படிக்கை ஒன்றிற்கான பொருத்தமான வரைவிலக்கணம் ஒன்று உள்ளடக்கப்பட வேண்டும்.

(2) அத்தகைய ஒவ்வொரு உடன்படிக்கையின் ஏற்புறுதி பற்றியும் பாராளுமன்றத்திற்கு உடனடியாக தெரிவிக்கப்பட வேண்டும்.

(3) ஏற்று இசைவளித்த திகதியிலிருந்து கணிக்கப்பட்ட இரண்டு வருடங்களின் முடிவில், மனித உரிமைகள் ஒப்பந்தத்தின் ஏற்பாடுகள் உள்நாட்டுச் சட்டத்தின் ஒரு பாகமாக மாறும். பாராளுமன்றத் தீர்மானமானது, அக்காலப்பகுதியை ஒரு வருடத்தால் நீடிக்க அல்லது குறைக்கக்கூடியது. ஒரு நேரத்தில் ஒரு வருடத்தை விஞ்சாத, இக்காலப்பகுதியின் வேறு ஏதும் விஸ்தரிப்பானது, மூன்றிலிரண்டு பெரும்பான்மையை வேண்டிநிற்கும். தன்னியக்கமான கூட்டிணைப்புக்கு

²² பந்தி (1) மற்றும் பந்தி (2) என்பவற்றுடன் எல்லா உறுப்பினர்களும் இணங்கினர். மனித உரிமைகள் ஒப்பந்தங்களுக்குப் பிரயோகிப்பதற்காக, மேலதிகமாக 3ஆம், 4ஆம் பந்திகளையும் கௌரவ ஜயம்பதி விக்கிரமரத்ன விரும்பியிருந்தார்.

முன்பாக, ஒப்பந்தம் முழுவதையும் அல்லாமல் ஒரு பகுதியைக் கூட்டிணைக்கும் ஒரு சட்டத்தைப் பாராளுமன்றம் நிறைவேற்றிவிட்டது, அச்சம்பந்தப்பட்ட காலப்பகுதியின் முடிவில் கூட்டிணைக்கப்படாத ஏற்பாடுகளும் உள்நாட்டுச் சட்டமாக மாறும்.

- (4) புதிய அரசியலமைப்பின் ஏற்பாடுகள் நடைமுறைக்கு வரும் நேரத்தில் இலங்கை ஒரு தரப்பாக உள்ள மனித உரிமை பொருத்தனைகள் தொடர்பாக அத்தகைய நேரத்திலிருந்து செயற்படுவதற்கு இரண்டு வருட காலப்பகுதி ஆரம்பமாதல் வேண்டும்.

மொழி உரிமைகள் பற்றிய பரிந்துரைகள்

அத்தியாயம்???

தேசிய, அரசகரும மற்றும் இணைப்பு மொழிகள்

குடியரசின் தேசிய மற்றும் அரச கருமமொழிகளாகச் சிங்களமும், தமிழும் அங்கீகரிக்கப்படல் வேண்டுமெனக் குழு பரிந்துரைக்கின்றது. தேசிய மொழிகளைப் பயன்படுத்தும் பிரசைகள் அவர்களின் மொழிகளைக் கற்பதிலும், பயன்படுத்துவதிலும், மேம்படுத்துவதிலும் சமமான உரிமைகளைக் கொண்டுள்ளனர். குடியரசின் இணைப்பு மொழியாக ஆங்கிலம் இருக்கும்.

ஒவ்வொரு பிரசையும் தேசிய மொழிகளில் இரண்டில் எந்த மொழியிலுமோ அல்லது இணைப்பு மொழியிலோ அரசாங்க நிறுவனம் அல்லது தனியார் அல்லது இலாப நோக்கற்ற நிறுவனங்களிலிருந்து பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தகவல்களைக் கோருவதற்கான உரிமையினைக் கொண்டுள்ளனர்.

பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் அல்லது மாகாணசபை உறுப்பினர் ஒருவர் அல்லது உள்ளூராட்சி அதிகாரசபை உறுப்பினர் ஒருவர் தேசிய மொழிகளில் எவற்றிலும் அல்லது இணைப்பு மொழியிலும் தனது கடமைகளை நிறைவேற்றுவதற்கான மேலும் தனது செயற்பாடுகளை மேற்கொள்வதற்கான உரித்தினைக் கொண்டுள்ளார்.

நிர்வாக மொழிகள்.

குடியரசு முழுவதிலும் சிங்களமும், தமிழும் நிர்வாக மொழிகளாக இருக்கும். வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்கள் தவிர்ந்த ஏனைய சகல மாகாணங்களிலுமுள்ள தேசிய மற்றும் மாகாண அரச நிறுவனங்கள் மற்றும் உள்ளூராட்சி அதிகாரசபைகளின் அரச பதிவுகளைப் பேண சிங்களமொழி பயன்படுத்தப்படும். வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களில் தமிழ்மொழி பயன்படுத்தப்படும்.

எந்தவொரு பிரதேச செயலகப் பிரிவிலும் வாழும் சிங்கள அல்லது தமிழ் மொழிச் சிறுபான்மையினர் மொத்த சனத்தொகையின் எட்டில் ஒன்றினை மிகைத்து ஜனாதிபதியினால் அவ்வாறாகப் பிரகடனப்படுத்தப்படுகையில், அப்பிரதேச செயலகப் பிரிவின் அரச பதிவுகளைப் பேண சிங்களமும், தமிழும் பயன்படுத்தப்படும்.

தொடர்பால் தொடர்பான உரிமைகள்.

எந்தவொரு உத்தியோகத்தருடனும் சிங்களம், தமிழ் அல்லது ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளில் எவற்றிலாவது நபர் ஒருவர் தொடர்பாட அல்லது அலுவல்களை நிறைவேற்ற உரித்தினைக் கொண்டுள்ளார் என்பதுடன், அந்த நபர் தொடர்பாடிய மொழியிலேயே அந்த உத்தியோகத்தரிடமிருந்து பதிலினைப் பெறுவதற்கும் உரித்தினைக் கொண்டுள்ளார். சிங்களம், தமிழ் அல்லது ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளில் அல்லது அவற்றின் மொழிபெயர்ப்பில் ஆவணம் ஒன்றின் பிரதியினைப் பெறுவதற்கான உரிமை உத்தரவாதப்படுத்தப்படுகின்றது.

பிறப்பு, இறப்பு அல்லது திருமணம் பற்றிய தகவல்களை சிங்களம், தமிழ் அல்லது ஆங்கிலத்தில் வழங்குவதற்கும் அவ்வாறான பிறப்பு, இறப்பு அல்லது திருமணச் சான்றிதழ்களை அவ்வாறான மொழிகளில் பெறுவதற்குமான உரிமையும் குற்றமிழைத்தமை தொடர்பான தகவல்களை சிங்களம், தமிழ் அல்லது ஆங்கிலத்தில் வழங்குவதற்கான உரிமையும் உத்தரவாதப்படுத்தப்படுகின்றது.

மாகாணசபை நிர்வாகம் மற்றும் உள்ளூராட்சி அதிகாரசபைகளின் உரிமைகள்.

தனது அரச பதிவுகளை சிங்களம் அல்லது தமிழில் பேணுகின்ற மாகாணசபை அல்லது உள்ளூராட்சி அதிகாரசபை உத்தியோகபூர்வ தகுதியினைக்கொண்ட எந்தவொரு உத்தியோகத்தருடனும் சிங்களத்தில் அல்லது தமிழில் தொடர்பாடலை

மேற்கொள்வதற்கும் மேலும் அவரிடமிருந்து தொடர்பாடலைப் பெறுவதற்கும் அலுவல்களை அவருடன் நிறைவேற்றுவதற்கும் உரித்தினைக் கொண்டுள்ளது.

அரச சேவைகளுக்கு சேர்த்துக்கொள்வதற்கான பரீட்சை மொழி

குறித்த ஆள் ஒரு நியாயமான காலத்தில் விடயத்துக்கேற்ப தமிழ் மொழியின் அல்லது சிங்கள மொழியின் போதிய அறிவை பெற்றுக்கொள்ளத் தேவைப்படுத்தப்படலாம் என்ற நிபந்தனைக்கு அமைய ஏதேனும் தேசிய அல்லது மாகாண சேவை அல்லது ஏதேனும் அரச நிறுவனம் என்பவற்றுக்கு ஆட்களை சேர்த்துக்கொள்வதற்கான ஏதேனும் பரீட்சையில் ஆளொருவர் ஒன்றில் சிங்களத்திலோ அல்லது தமிழிலோ அல்லது ஆங்கிலத்திலோ பரீட்சிக்கப்பட உரித்துடையவராதல் வேண்டும். சேர்த்துக்கொள்வதற்கான நிபந்தனையொன்றாக ஆளொருவர் சிங்கள அல்லது தமிழ் அல்லது ஆங்கில அறிவை போதியளவு கொண்டிருக்க வேண்டுமென்று அத்தகைய பதவிக்கோ அல்லது ஊழியத்துக்கோ அத்தகைய மொழியின் போதிய அறிவு தேவைப்படும் போது தேவைப்படுத்தப்படலாம்.

சட்டவாக்க மொழி

அனைத்து பாராளுமன்றச் சட்டங்களும் மாகாண சபை நியதிச் சட்டங்களும் துணைநிலைச் சட்டவாக்கங்களும் சிங்களத்திலும் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் சட்டமாக்கப்படுதலும் அல்லது இயற்றப்படுதலும் வேண்டும். அத்தகைய ஒவ்வொரு உரையும் அத்தகைய எழுத்திலான சட்டத்தை சட்டமாக்கும் அல்லது இயற்றும் அதிகாரம் வேறுவகையாக ஏற்பாடு செய்தாலொழிய சம்மத்துவமான அதிகாரமுடையதாக கருதப்பட வேண்டும்.

நீதிமன்றங்களின் மொழி

குடியரசு முழுவதும் சிங்களம் தமிழும் நீதிமன்றங்களின் மொழியாக இருத்தல் வேண்டும். வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களைத் தவிரந்த குடியரசின் ஏனைய அனைத்து பிரதேசங்களிலும் அமைந்துள்ள நீதிமன்றங்களில் பதிவுக்காகவும் வழக்கு நடவடிக்கைகளுக்காகவும் சிங்கள மொழி பயன்படுத்தப்படல் வேண்டும். அவ்வாறே வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களில் தமிழ் மொழி பயன்படுத்தப்படல் வேண்டும். குறித்த நீதிமன்றமொழியல்லாத தேசிய மொழியொன்றிலும் ஏதேனும் நீதிமன்றத்தின் பதிவேடுகள் பேணப்பட வேண்டும் என்றும் அத்துடன் வழக்கு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்றும் நீதி அமைச்சர் பணிக்கலாம்.

சிங்களத்தில், தமிழில் அல்லது ஆங்கிலத்தில் வழக்கு நடவடிக்கைகள் தொடுக்கப்படலாம் என்பதுடன் சிங்களத்தில், தமிழில் அல்லது ஆங்கிலத்தில் வழங்குரைகளும் ஏனைய ஆவணங்களும் சமர்ப்பிக்கப்படலாம். நீதிமன்றமொன்றின் முன்னிலையில் உள்ள வழக்கு நடவடிக்கைகளை நீதிபதிகள், யூரர், கட்சிக்காரர் அல்லது விண்ணப்பக்காரர் விளங்கிக் கொள்வதனையும் அவற்றில் பங்குபற்றுவதனையும் இயலச்செய்வதற்காக நீதிமன்றம் சிங்களம், தமிழ் அல்லது ஆங்கிலத்தில் உரைபெயர்ப்புகளையும் மொழிபெயர்ப்புகளையும் வழங்க வேண்டும். எந்த நீதிமன்றத்திலும் ஆங்கிலம் பயன்படுத்தப்படுவதை நீதி அமைச்சர் அனுமதிக்கலாம்.

போதனா மொழி

சிங்கள மொழியிலோ அல்லது தமிழ் மொழியிலோ ஆள் ஒருவர் கல்வி கற்பதற்கு உரித்துடையவராதல் வேண்டுமென்பதுடன் வசதிகள் இருந்தால் ஆங்கில மொழியிலும் அவ்வாறு உரித்துடையவராதல் வேண்டும்.

தனது தெரிவுக்குரிய ஏதேனும் தேசிய மொழியிலும் ஏதேனும் உயர் கல்வி நிறுவனத்திலும் அத்தகைய மொழி மூலம் அத்தகைய பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி கற்பது நியாயமானமுறையில் சாத்தியப்படுமானால் கல்வி கற்பதற்கு ஆளொருவர் உரித்துடையவராதல் வேண்டும். ஆயின், இந்த ஏற்பாடுகள் தேசிய மொழியல்லாத ஒரு

மொழியை கல்வி மொழியாகக் கொண்டுள்ள உயர் கல்வி நிறுவனமொன்றுக்கு ஏற்புடையனவாதலாகாது.

அரசினால் நிதியளிக்கப்படும் ஏதாவது உயர் கல்வி நிறுவனத்தில் ஏதேனும் கற்கைநெறியில், பகுதியில் அல்லது துறையில் ஒரு தேசிய மொழியே கல்வி மொழியாக இருக்கின்றவிடத்து அத்தகைய உயர் கல்வி நிறுவனமொன்றின் வேறேதேனும் வளாகத்தில் உள்ள அல்லது கிளையில் உள்ள அல்லது அதையொத்த வேறேதேனும் உயர் கல்வி நிறுவனத்தில் உள்ள ஏதேனும் ஒத்த கற்கைநெறியில், பகுதியில் அல்லது துறையில் கல்வி மொழியாக மற்ற தேசிய மொழி இருந்தாலொழிய அனுமதிக்கு முன்னதாக மற்ற தேசிய மொழியில் கல்வி கற்றுவந்த மாணவர்களுக்கு அந்த மற்ற தேசிய மொழியையும் கல்வி மொழியாக ஆக்குதல் வேண்டும்.

அங்கவீனமுற்ற அல்லது விசேட தேவைகளையுடைய ஆட்களுக்கான தொடர்பாடல்

இந்த அத்தியாயத்தில் குறிப்பிடப்படும் நிருவாக, கல்வி அல்லது நீதித்துறை தொழிற்பாடுகளை பிரயோகிக்கும் போது புடையெழுத்து, பெரிய எழுத்து, சைகைமொழி, கட்புல ஊடகம் அதே போன்று எளிதாக்கப்பட்ட வடிவங்கள் போன்ற பெரிதுணர்ந்து மற்றும் மாற்று வழிகள் மூலமான தொடர்பாடல் முறைகள் உள்ளடங்கலாக தனது தெரிவின் அடிப்படையில் அனைத்து தொடர்பாடல் முறைகள் மூலமாகவும் அங்கவீனமுற்ற அல்லது விசேட தேவைகளுடைய ஆட்களுக்கு தொடர்பாடல் மற்றும் தகவல் அறியும் உரிமையை பிரயோகிப்பதற்காக அரசு போதுமான வசதிகளை வழங்க வேண்டும். சைகை மொழி செவிப்புலனற்றவர்களுக்கான தொடர்பாடல் மொழியாக அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டுமென்பதுடன் அதன் பாவனை ஊக்குவிக்கப்படவும் வேண்டும்.

மொழியியல் சமூகங்களின் மொழிகளைப் பாதுகாத்தல்

எண்ணிக்கை ரீதியில் குறைவான ஏதேனும் மொழியியல் சமூகம் பயன்படுத்தும் மொழியொன்றை பாதுகாப்பதற்காக அல்லது வளர்ப்பதற்காக வசதிகள் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று அரசுகளும் மொழிகள் ஆணைக்குழுவால் விதந்துரைக்கப்பட்டால் அத்தகைய வசதிகளை அரசு வழங்க வேண்டும்.

அத்தியாயம் ???

அரசு கொள்கையின் பணிப்புத் தத்துவங்களும் அடிப்படைக் கடமைகளும்

1. இங்கே உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள அரசு கொள்கையின் பணிப்புத் தத்துவங்களானவை நாட்டின் ஆட்சியின் அடிப்படையாக உள்ளன. அத்துடன் நீதியானதும், ஜனநாயகமானதும், சுதந்திரமானதுமான சமூகத்தை நிறுவுவதற்காக அவைகளைப் பின்பற்றுவது அரசின் கடமையாக இருக்கும்.
2. இந்தப் பணிப்புத் தத்துவங்களானவை அரசாங்கத்தின் எல்லா அங்கங்களையும் வழிநடாத்துவதுடன் தேசிய, மாகாண, உள்ளூராட்சி மட்டங்களிலுள்ள எல்லா உத்தியோகத்தர்களையும் அவர்களினல் யாதும் ஒருவர்
(அ) அரசியலமைப்பை பிரயோகிக்குகையில் அல்லது பொருள்கோடலில்
(ஆ) ஏதும் சட்டத்தை செயற்படுத்துகையில், பிரயோகிப்பதில் அல்லது பொருள்கோடலில் அல்லது
(இ) அரசு கொள்கைத் தீர்மானங்களைச் செய்கையில் அல்லது அமுல்படுத்துகையில் எல்லா ஆட்களையும் வழிநடாத்தும்

ஆட்புலமும் இறைமையும்

- (1) அரசானது இலங்கையின் சுயாதீனம், இறைமை, ஐக்கியம், ஆட்புல ஒருமைப்பாடு என்பவற்றைப் பாதுகாக்கும்

அமைதியும் ஜனநாயகமும்

- (1) இலங்கையின் பன்மை அம்சத்தைப் பேணும் அதேவேளையில் எல்லா இன, மத, சமூக குழுக்களிடையேயும் அமைதியான சகவாழ்வையும், ஒருமைப்பாட்டையும் உறுதிப்படுத்துவது அரசினதும் எல்லா ஆட்களினதும் கடமையாக இருக்கும்
- (2) அரசானது அரசாங்கத்தின் ஜனநாயகக் கட்டமைப்பையும் மக்களின் ஜனநாயக கட்டமைப்பையும், மக்களின் ஜனநாயக உரிமையையும் பாதுகாத்து பலப்படுத்துவதுடன், அமைதியான, நியாயமான அனைத்தையும்; உள்ளடக்கிய சமூகத்தை ஊக்குவிக்கும்.

பொருளாதார விடயங்களும் சமூக ஒழுங்கும்

- (1) ஒரு நீதியானதும், சமத்துவமானதும், அறநெறியுடையதுமான சமூக ஒழுங்கை உருவாக்கும் அரசின் இலக்குகளில் உள்ளடங்குவனவாவன
  - எல்லா ஆட்களின் அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் சுதந்திரத்தை முழுமையாக அடையச் செய்தல்
  - சமூக பொருளாதார மற்றும் அரசியல் நீதி எல்லா நிறுவனங்களையும் தேசிய வாழ்வையும் வழிநடத்தும் ஒரு சமூக ஒழுங்கில் வினைத்திறனாக இருக்கக்கூடிய வகையில் பாதுகாப்பதன் மூலமாக மக்களின் நலனோம்பலை மேம்படுத்தல்

சுற்றாடலும் அபிவிருத்தியும்

- (1) மக்கள் மையப்படுத்தப்பட்ட நீடித்து நிலைக்கக்கூடிய அபிவிருத்தியின் முகவர்களாகவும் பயன்பெறுனர்களாகவும் ஆண்களின் பெண்களின் முழுமையானதும் சம அளவினதானதுமான பங்குபற்றுதலை அரசு உறுதிப்படுத்தும் அதில் உள்ளடங்குவனவாவன
  - அ) உள்ளடக்கிய மற்றும் நிலைபேறான பொருளாதார வளர்ச்சியை மேம்படுத்தல், அனைவருக்கும் தொழில், கண்ணியமான வேலை.

- ஆ) வறுமை, படிப்பறிவின்மை ஆகியவற்றை இல்லாதொழித்தல், சமத்துவமின்மைகளைக் குறைத்தல்.
- இ) தாங்கத்தகுந்த, நம்பகமான, நிலைபேறான சக்தியை அனைவரும் அணுகிப் பெறுவதை உறுதி செய்தல்.
- ஈ) நிலைபேறான உணவு உற்பத்தி முறையை உறுதி செய்தல் மற்றும் சிறிய விவசாயிகளுக்கு உதவுதல்.
- உ) பொதுநலன் தொடர்பில் சிறப்பாகச் சேவையாற்றும் முகமாக இயற்கை, பொருள் சார்ந்த வளங்கள், சமூக உற்பத்தி ஆகியன நியாயமான முறையில் பகிரப்பட்டுள்ளமையை உறுதி செய்தல்.
- (2) இலங்கையின் இயற்கை மரபுடைமை அதன் செழிப்பான உயிர்ப்பல்வகைமை ஆகியவற்றைப் பொதுநலன் தொடர்பில் பரிசீலித்தல் மற்றும் இது பாதுகாக்கப்பட்டு நிலைபேறான முறையில் பயன்படுத்தப்படுவதை அரசு மற்றும் சகல பிரசைகளும் உறுதிசெய்தல்.
- (3) காலநிலை மாற்றத்தைத் தணிப்பதற்கான சகல சாத்தியப்பாடுள்ள நடவடிக்கைகளையும் அரசு மற்றும் அனைத்துப் பிரசைகளும் மேற்கொள்ளல் மற்றும் மக்கள், சகல உயிரின முறைகள் ஆகியவற்றின் மீது இதன் பாதுகாமான தாக்கம் தொடர்பில் செயற்படல்.
- (4) தேவையற்ற வலி, துன்பங்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து மனிதனல்லாத உயிரினங்கள் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன என்பதை உறுதிசெய்யும் முகமாக மனித சுகாதாரம், நலனோம்புகை, பாதுகாப்பு ஆகிய நலன்களைக் கருத்திற்கொண்டு சகலவிதமான மனிதனல்லாத உயிரினங்களையும் கருணையுடன் நடத்துவது, அரசு மற்றும் ஒவ்வொரு நபர் ஆகியோரின் கடமையாகும்.
- (5) தற்போதைய, எதிர்காலச் சந்ததியினருக்காக இலங்கையின் கலாசாரம், தொல்பொருளியல் மரபுடைமை ஆகியவற்றை அரசு, ஒவ்வொரு நபர் ஆகியோர் பேணிப் பாதுகாத்தல் வேண்டும்.
- (6) இலங்கையின் சுதேச அறிவைப் பேணிப் பாதுகாத்து, அது பிழையாகப் பயன்படுத்தப்படுவதை அரசு, ஒவ்வொரு நபர் ஆகியோர் தடுத்தல் வேண்டும்.

ஏனைய விடயங்கள்

- (1) நாடுகடந்து புரியும் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட குற்றங்கள், மனித வஞ்சக்கடத்தல், பலவந்த வேலை, அடிமைப்படுத்தும் போதைப்பொருட்களைப் பாவித்தல் ஆகியவற்றைத் தடுப்பதற்கான போதிய நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்வதோடு, மனித வஞ்சக்கடத்தலினால் பாதிக்கப்பட்ட நபர்களுக்குப் போதியளவு பாதுகாப்பும் அளித்தல் வேண்டும்.
- (2) அரசு அதிகாரிகள் அல்லது தனியார் செயற்பாட்டாளர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்களினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஊழல் நடவடிக்கைகளைத் தடுத்தல், ஊழலினால் பாதிக்கப்பட்ட தனிப்பட்ட, குழுக்களை இனங்கண்டு இழப்பீடுகளை வழங்குதல், இனங்காணக்கூடிய பாதிக்கப்பட்டவர்கள் பறிமுதல் நிதியத்திலிருந்து நட்டஈடுகளைப் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய பொருத்தமான வழிமுறைகளைத் தாபித்தல் ஆகியன தொடர்பில் போதியளவு நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும்.
- (3) சர்வதேச சமாதானம், பாதுகாப்பு, ஒத்துழைப்பு ஆகியவற்றை மேம்படுத்தல், மற்றும் நீதியான, நேர்மையான சர்வதேசப் பொருளாதார ஒழுங்குகளைத் தாபித்தல் மற்றும் சர்வதேச சட்டம் மீதான நன்மதிப்பைப் பாதுகாத்தல் ஆகியவற்றை அரசு மேற்கொள்ளவேண்டும்.

அரசு மற்றும் அதன் அதிகாரிகளது அடிப்படைக் கடமைகள்

- (1) அரசியலமைப்பே நாட்டின் மீயுயர் மற்றும் அடிப்படைச் சட்டம் என்பதை அங்கீகரித்து அதன் ஏற்பாடுகளுக்கு அடிபணிந்து நடப்பது, அரசு, சகல அரச நிறுவனங்கள், பிரதிநிதிகள்/ அதிகாரிகள் ஆகியோரது ஆரம்பக் கடமையாகும்.
- (2) நாட்டில் உள்ள இனத்துவ தேசியவாதத்தை நேடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ ஏதேனும் வழிமுறையில் ஊக்குவிப்பதிலிருந்து விலகியிருத்தல் அரசின் முதன்மையான கடமையாகும். எனவே, அரசு பூரண அறிவூட்டும் மதம்சார் நீடித்து நிலவுகின்ற கோட்பாடுகளினடிப்படையில் மக்கள் தேசியவாதம், தாராளமய தேசியப்பற்று ஆகியவற்றை ஊக்குவிக்க வேண்டும்.

பிரசைகளின் முதன்மையான கடமைகள்

ஒவ்வொரு பிரசையினதும் கடமையாக –

- (அ) இலங்கையின் சுதந்திரம், இறைமை, ஐக்கியம், ஆள்புல ஒருமைப்பாடு ஆகியவற்றைப் பேணிப் பாதுகாத்தல்;
- (ஆ) அரசியலமைப்பு மற்றும் அதன் குறிக்கோள்களையும் தாபித்தல்களையும் பேணிப் பாதுகாப்பளித்தல்;
- (இ) இலங்கை மக்கள் அனைவரிடத்திலும் தேசிய ஐக்கியத்தைப் பேணி, இணக்கத்தை ஊக்குவித்தல்;
- (ஈ) ஏனையோரின் உரிமைகளையும் சுதந்திரங்களையும் மதித்து நடத்தல்;
- (உ) போராட்டம் அல்லது சமூக இணக்கமின்மைக்கு வழிவகுத்துச் செல்லுகின்ற காழ்ப்புணர்ச்சியுடைய உரை அல்லது வெளிப்படுத்தல்களிலிருந்து விலகியிருத்தல்;
- (ஊ) எமது கூட்டுக் கலாசாரத்தில் செழுமையான மரபுரிமைக்கு மதிப்பளித்துப் பேணிக்காத்தல்;
- (ஏ) சுற்றாடலைப் பாதுகாத்து மேம்படுத்துதல், அதன் வளங்களையும் சலக உயிரினத் தோற்றங்களின் விழுமியங்களையும் பேணுதல்;
- (ஏ) கலைத்திறன் அல்லது வரலாற்றுப் பொருட்கள், தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடங்கள் ஆகியவற்றை காப்புச் செய்து பேணிப்பாதுகாத்தல்;
- (ஐ) பொது ஆதனங்களைக் காப்புச் செய்து பாதுகாத்தல்,
- (ஓ) இலஞ்சம் அல்லது ஊழல் ஆகியவற்றில் நேரடியாக அல்லது மறைமுகமாக ஈடுபடுவதிலிருந்து விலகியிருத்தல்;
- (ஔ) சட்ட ஆட்சியைப் பேணி சகல விதமான வன்முறைகளையும் ஒழித்தல்;
- (ஔ) பிரசை தெரிவு செய்த தொழிலில் கடமையுணர்வுடன் பணியாற்றுதல் ஆகியன காணப்படுதல் வேண்டும்.

நியாயம் காட்டமுடியாத அரசு கொள்கைகள் பற்றி கோட்பாடுகளும் முதன்மையான கடமைகளும்

- (1) இந்த அத்தியாயத்தில் உள்ள ஏற்பாடுகள் ஏதேனும் நீதிமன்றில் அல்லது நியாயசபையில் வற்புறுத்தப்பட முடியாதவையாகும்.

Report
of the
Sub Committee on Fundamental Rights

Introduction

Recognition of and respect for human rights is a historical and universal concept. A tradition of justice and of upholding the rights of members of a community date back centuries and it has been noted that “all societies, whether in oral or written tradition, have had systems of propriety and justice as well as ways of tending to the health and welfare of their members.”¹ Ancient sources containing the rights, duties and responsibilities of people vis-à-vis each other and as between the State and citizen include various religious and philosophical teachings. In 1948 the UN General Assembly adopted the Universal Declaration of Human Rights as “*a common standard for all peoples and all nations.*” The Declaration, consisting of thirty Articles, covers civil and political rights as well as economic, social and cultural rights. These two categories of rights were further reinforced in the two separate Covenants of 1966 – the International Covenant on Civil and Political Rights and the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights. Sri Lanka is a signatory to all three documents known as the International Bill of Human Rights.

The history of constitutional human rights (i.e. fundamental rights) in Sri Lanka can be traced through the three Constitutions of the post-independence period. The Soulbury Constitution did not contain a bill of rights, but sought to protect minority interests through Section 29(2).²

The First Republican Constitution of 1972 pledged to realise the objectives of a socialist democracy including the fundamental rights and freedoms of all citizens. The Constitution introduced a separate Chapter on “Fundamental Rights and Freedoms” which was limited to civil and political rights. The Constitution also included Principles of State Policy to guide the making of laws and the governance of Sri Lanka but these were not justiciable. There were no

---

¹ <http://hrlibrary.umn.edu/edumat/hreduseries/hereandnow/Part-1/short-history.htm>

² Section 29. (1) Subject to the provisions of this Order, Parliament shall have power to make laws for the peace, order and good government of the Island; (2) No such law shall - (a) prohibit or restrict the free exercise of any religion; or (b) make persons of any community or religion liable to disabilities or restrictions to which persons of other communities or religions are not made liable; or (c) confer on persons of any community or religion any privilege or advantage which is not conferred on persons of other communities or religions, or (d) alter the constitution of any religious body except with the consent of the governing authority of that body, so, however, that in any case where a religious body is incorporated by law, no such alteration shall be made except at the request of the governing authority of that body: Provided, however, that the preceding provisions of this subsection shall not apply to any law making provision for, relating to, or connected with, the election of Members of the House of Representatives, to represent persons registered as citizens of Ceylon under the Indian and Pakistani Residents (Citizenship) Act.

special mechanisms set out for enforcement of these rights. The Second Republican Constitution of 1978 also contained a Chapter on Fundamental Rights, which was again limited to civil and political rights. Although these rights were expanded, they were also subject to extensive restriction. The right to life clause of the 1972 Constitution was deleted. Further, action for redress could only be filed as regards executive or administration action and there was no post enactment judicial review. The Chapter on Directive Principles of State Policy was more expansive than earlier and contained more specific provisions relating to the social and economic advancement of persons. However, not being justiciable, they were not elevated to the status of rights.

The Constitution Bill of 2000 contained an enhanced Bill of Rights. Among the new fundamental rights declared was the inherent right to life. Discrimination was prohibited on the additional grounds of national or social origin, mode of acquisition of citizenship, marital status, maternity and parental status. The right to ownership of property and the right to private and family life were also included. A significant feature was the inclusion of special rights of children and several social and economic rights as enforceable fundamental rights. Public interest litigation was expressly provided for. There was provision for both pre-enactment and post-enactment judicial review of legislation but with limitations. A law or provision thereof could be challenged only within two years of enactment and the grounds of challenge could not be the same if the law had been challenged at the pre-enactment stage. The Bill did not become law.

In 2006, a committee was appointed by the Inter-Ministerial Committee on Human Rights to make proposals for a Charter of Rights. The Committee, after having heard various experts in the relevant areas and taking note of the contents of a range of international human rights instruments,³ proposed a draft Chapter in 2009 to replace the Chapter on Fundamental Rights in the current Constitution.

The present Report of the Sub-committee on Fundamental Rights established by the Constitutional Assembly in 2016 has used the 2009 Draft Bill as its reference document in making the current proposals. It has also considered the recommendations contained in the Public Representation Committee Report of May 2016 and the oral and written submissions of recognized political parties, the Human Rights Commission of Sri Lanka, representations of religious bodies, professional organizations including the Bar Association of Sri Lanka, civil society organizations and the submissions of international and

---

³Universal Declaration of Human Rights, the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights, International Covenant on Civil and Political Rights, International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination, Convention on the Discrimination of All Forms of Discrimination Against Women, Convention on the Rights of the Child, Convention against Torture, and other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment.

local experts that have been adduced before it during several sittings from May to August 2016.

In early August 2016, several members of the Sub-Committee undertook a tour of South Africa to study the working of the South African Constitution, with special emphasis of the implementation of social and economic rights and judicial review of State action.

In determining the structure of the proposed Bill of Rights the Sub-Committee also took into consideration the current global trends in the formulation of fundamental rights chapters in modern constitutions. In the last decade, several countries of the global south have re-drafted their constitutions. Many of these have done so after emerging from periods of conflict and turmoil. These include Nepal (2015), Tunisia and Egypt (2014), Vietnam and Zimbabwe (2013), Haiti and Somalia (2012), and South Sudan (2011). A consistent feature of many of these constitutions is the emphasis on peace and democracy and a strong Bill of Rights. The Bills of Rights which incorporate civil and political (first generation rights), economic, social and cultural (second generation rights) and environment and development rights (third generation rights). Some Constitutions, which are noted for their progressive and innovative Bills of Rights, include South Africa (1997), East Timor (2001), Ecuador (2008), Bolivia (2009) and Kenya (2010).

The Sub-Committee considered in particular the inclusion of justiciable socio-economic rights in modern constitutions. At the time of promulgation of the present constitution in 1978, such rights had not received global attention. Therefore, relegating these rights to a chapter on Directive Principles of State Policy was consistent with the formulation of constitutions of the time. However, in the last two decades, in the light of global developments in human rights it has become clear that the intrinsic link between political rights and freedoms and access to economic resources and a better quality of life can no longer be overlooked. This is particularly so in a country such as ours where deprivation of such resources has led to violent conflicts in the past. The global trend is to recognize such rights as fundamental rights as evidenced by the constitutions of South Africa, East Timor, Kenya, Nepal and Latin American countries. Sri Lanka has also committed to the Sustainable Development Goals and it is appropriate that these commitments be given expression in the new constitution. These rights were also included in the Constitution Bill of 2000 and the proposals of 2009. The Sub-Committee therefore determined that in the formulation of a progressive and futuristic Bill of Rights, the inclusion of justiciable socio-economic rights was of paramount importance.

Since it is essential to articulate not merely the right *per se*, but also the specific expression of the right, in the interests of clarity the proposals on fundamental rights are submitted in the form of draft provisions.

FUNDAMENTAL RIGHTS AND FREEDOMS

Inherent rights of the person

- (1) Every person shall have the inherent right to life, dignity, equality, freedom and security of the human person.
- (2) Every person shall have the right to recognition as a person before the law.
- (3) No person shall be arbitrarily deprived of his or her life or punished with death.

Rights of arrested, detained and accused persons

- (1) No person shall be arrested, detained or otherwise deprived of his or her personal liberty except according to procedure established by law.
- (2) Every person so arrested, detained or otherwise deprived of his or her personal liberty, shall be treated with respect for the inherent dignity of the human person.
- (3) Save as otherwise provided by law, no person shall be arrested except under a warrant issued by a judicial officer causing such person to be apprehended and brought before a competent court in accordance with procedure prescribed by law.
- (4) Every person arrested shall be informed, in a language which the person appears to understand, of the reason for the arrest and of the person's rights under paragraphs (5) and (6) of this Article.
- (5) Every person arrested shall have the right to communicate with any relative or friend of the person's choice, and, if the person so requests, such person shall be afforded means of communicating with such relative or friend.
- (6) Every person arrested shall, from the time of his or her arrest, have the right to choose and consult an attorney-at-law of his or her choice. The State shall afford all reasonable facilities to enable the effective representation of the arrested person.
- (7) No person arrested shall be detained in custody or confined for a longer period than under all the circumstances of the case is reasonable, and shall, in any case, be brought before the judge of a competent court within twenty-four hours of the arrest, exclusive of the time necessary for the journey from the place of arrest to such judge. No person shall be detained in custody beyond such period except upon, and in terms of, the order of such judge made in accordance with procedure established by law.
- (8) Every person detained in custody or confined, has the right to be released on bail or upon the execution of a bond unless otherwise provided by law.

The amount of bail and the amount of every such bond shall be fixed with due regard to the circumstances of the case and shall not be excessive.

- (9) Every person suspected of committing an offence shall be charged or indicted or released without unreasonable delay, having regard to the facts and circumstances of the case.
- (10) Every person charged with or indicted for an offence shall be entitled to be heard in person or by an attorney-at-law of the person's own choosing and shall be so informed by the judge.
- (11) (a) Every person charged with or indicted for an offence shall be entitled to be tried –
- (i) without undue delay;
  - (ii) by a competent court;
  - (iii) at a fair trial; and
  - (iv) subject to sub-paragraph (b) of this paragraph, at a public hearing.
- (b) A judge may, at the judge's discretion, whenever the judge considers it necessary, in proceedings relating to sexual matters or where the interests of juveniles so require or for the protection of national security or public safety necessary in a democratic society or in the interests of order and security within the precincts of such court, exclude there from, persons who are not necessary for the purposes of those proceedings.
- (12) (a) Every person shall be presumed innocent until the person is proved guilty.
- (b) Nothing contained in any law shall be held to be inconsistent with sub-paragraph (a) of this paragraph to the extent that such law imposes upon an accused the burden of proving particular facts.
- (13) No person shall be compelled to testify against himself or herself or to confess guilt.
- (14) No person shall be held guilty of an offence on account of any act or omission which did not, at the time of such act or omission, constitute such an offence, and no penalty shall be imposed for any offence more severe than the penalty in force at the time such offence was committed.

It shall not be a contravention of this Article to require the imposition of a minimum penalty for an offence provided that such penalty does not exceed the maximum penalty prescribed for such offence at the time such offence was committed.

Nothing in this article shall prejudice the trial and punishment of any person for any act or omission which, at the time when it was committed, was criminal according to the general principles of law recognized by the community of nations.

- (15) Every person who has been convicted or acquitted of an offence in accordance with law by a competent court shall not be liable to be tried for the same offence save on the order of a court exercising appellate or revisionary jurisdiction.
- (16) (a) No person shall be punished with imprisonment except by order of a competent court and in accordance with procedure established by law.
- (b) The arrest, holding in custody, detention or other deprivation of personal liberty of a person –
- (i) pending investigation or trial shall, if not unreasonable having regard to the circumstances, not constitute punishment;
- (ii) by reason of a removal order or a deportation order made under the provisions of the Immigrants and Emigrants Act or other such law as may be enacted in substitution therefor, shall not be a contravention of this paragraph.
- (17) (a) No restrictions shall be placed on the rights declared and recognized by paragraph (2), paragraph (10), items (ii) and (iii) of sub-paragraph (a) of paragraph (11), paragraph (14), paragraph (15) and paragraph (16) of this Article.
- (b) No restriction shall be placed on the rights declared and recognized by paragraphs (1), (3), (4), (5), (6), (7), (8), (9), items (i) and (iv) of sub-paragraph (a) of paragraph (11) and paragraphs (12) and (13) of this Article other than such restrictions prescribed by law as are necessary in a democratic society for the protection of national security, law and order⁴, or for the purpose of securing due recognition and respect for the rights and freedoms of others.

Right not to be subjected to enforced disappearance⁵

- (1) No person shall be subjected to enforced disappearance.

---

⁴ The phrase “public order” was replaced with “law and order” by the Sub-Committee. This was opposed by Hon. Jayampathy Wickramaratne, Hon. Aravinda Kumar and HonMHH Salman.

⁵ This was not endorsed by Hon. Vasudeva Nanayakkara who considered this provision to be superfluous.

- (2) No circumstances whatsoever, including a state of war or a threat of war, internal political instability or any other public emergency, shall be invoked as a justification for enforced disappearance.

Freedom from torture⁶

- (1) No person shall be subject to torture or to cruel, inhuman or degrading treatment or punishment.
- (2) No restrictions shall be placed on the exercise of the fundamental right declared and recognized by this Article.

Security of the Person

- (1) No person shall be arbitrarily deprived of his or her bodily integrity.
- (2) No person shall be subjected to medical or scientific experiment without such person's informed consent.

Right to equality and freedom from discrimination

- (1) All persons are equal before the law and have the right to the equal protection of the law.
- (2) Women and men shall have equal rights and duties in all areas of public, family, political, economic, social and cultural life. ⁷
- (3) (a) No person shall be arbitrarily discriminated against on any ground including race, gender, sex, sexual orientation, gender identity, maternity, marital status, parental status, caste, ethnic or social origin, age, disability, religion, conscience or belief, political or other opinion, culture, language, place of birth, or place of residence.

Nothing in this paragraph shall prevent discrimination between citizens and non-citizens provided that such discrimination is not arbitrary.

- (b) Every citizen shall have the right of equality of opportunity in public employment.
- (c) It shall be lawful to require a person to acquire within a reasonable time sufficient knowledge of any national language as a qualification for any employment or office in the service of the State or in the service of any Public Service, Provincial Public Service, local government service or

---

⁶ This was not endorsed by Hon. Vasudeva Nanayakkara who considered this provision to be superfluous.

⁷ Hon. M.H.M. Salman requested clarification as to how this provision would affect the rights of those governed by Muslim personal law.

public corporation, where such knowledge is reasonably necessary for the discharge of the duties of such employment or office.

(d) It shall be lawful to require a person to have sufficient knowledge of any language as a qualification for any such employment of office where no function of that employment or office can be discharged otherwise than with knowledge of that language.

(4) No person shall, on any of the grounds referred to in subparagraph (a) of paragraph (2) (a) of this Article, be arbitrarily subject to any disability, liability, restriction or condition with regard to access to shops, public restaurants, hotels, places of public entertainment and places of public worship of the person's own religion.

(5) Nothing in this Article shall prevent special measures being taken by law, subordinate legislation or executive action where necessary for the sole purpose of the protection or advancement of, or ensuring substantive equality for, disadvantaged or underprivileged individuals or groups including those that are disadvantaged or underprivileged because of ethnicity, gender, sex, age, mental or physical disability or historical marginalization or of individuals and communities affected by war and conflict, disturbances and disasters.

(6) No restriction shall be placed on the exercise of the rights declared and recognized by this Article other than such restrictions prescribed by law as are necessary in a democratic society for the protection of national security, law and order⁸ or the protection of public health or for the purpose of securing due recognition and respect for the rights and freedoms of others.

Freedom of thought, conscience and religion

(1) Every person is entitled to freedom of thought, conscience and religion, including the freedom to have or to adopt a religion or belief of the person's choice.

(2) No restrictions shall be placed on the exercise of the fundamental right declared and recognized by this Article.

Freedom to manifest religion

(1) Every person is entitled to the freedom, either alone or in association with others, and either in public or in private, to manifest the person's religion or belief in worship, observance, practice, propagation and teaching.

---

⁸ The phrase "public order" was replaced with "law and order" by the Sub-Committee. This was opposed by Hon. Jayampathy Wickramaratne, Hon. Aravinda Kumar and Hon. MHM Salman.

- (2) No one shall be subject to coercion which would impair the freedom to have or to adopt a religion or belief of his or her choice.
- (3) No restriction shall be placed on the rights declared and recognized by paragraph (1) of this Article other than such restrictions prescribed by law as are necessary in a democratic society for the protection of national security, law and order⁹, or for the purpose of securing due recognition and respect for the rights and freedoms of others including the freedom declared by paragraph (2) of this Article.

Freedom to hold opinions

- (1) Every person shall have the right to hold opinions without interference.
- (2) No restriction shall be placed on the rights declared and recognized by paragraph (1) of this Article.

Right to enjoy and promote culture and use of language

- (1) Every person is entitled alone or in association with others to enjoy and promote such person's culture and, to use the language of such person's choice.
- (2) Persons belonging to a cultural or linguistic community shall not be denied the right, with other members of that community, to enjoy their own culture or to use their own language.
- (3) No restriction shall be placed on the exercise of the rights declared and recognized by this Article other than such restrictions prescribed by law as are necessary in a democratic society for the protection of law and order¹⁰, racial or religious harmony, the protection of public health or morality, the protection of the environment or for the purpose of securing due recognition and respect for the rights and freedoms of others.

Freedom of speech and expression including publication and freedom of information

- (1) Every citizen is entitled to the freedom of speech and expression including publication and this right shall include the freedom to express opinions and to seek, receive and impart information and ideas in any form, including

---

⁹ The phrase "public order" was replaced with "law and order" by the Sub-Committee. This was opposed by Hon. Jayampathy Wickramaratne, Hon. Aravinda Kumar and Hon, MHM Salman.

¹⁰ The phrase "public order" was replaced with "law and order" by the Sub-Committee. This was opposed by Hon. Jayampathy Wickramaratne, Hon. Aravinda Kumar and Hon, MHM Salman.

orally, in writing, in print, in the form of art, or through any other medium, freedom of the media, freedom of artistic creativity, and academic freedom.

- (2) The right in subsection (1) does not extend to
- (a) propaganda for war,
  - (b) incitement to violence, or
  - (c) advocacy of racial, ethnic, gender based or religious hatred or disaffection among communities.
- (3) No restrictions shall be placed on the right declared and recognized by this Article other than such restrictions prescribed by law as are necessary in a democratic society for the protection of national security, law and order¹¹, the protection of public health or morality, racial and religious harmony or in relation to parliamentary privilege, contempt of court, defamation or incitement to an offence or for the purpose of securing due recognition and respect for the rights and freedoms of others.

Right of Access to Information

- (1) Every citizen shall have the right of access to any information as provided for by law, being information that is required for the exercise or protection of a citizen's right held by:
- (a) the State, a Ministry or any Government Department or any statutory body established or created by or under any law;
  - (b) any Ministry of a Minister of the Board of Ministers of a Province or any Department or any statutory body established or created by a statute of a Provincial Council;
  - (c) any local authority; and
  - (d) any other person, who is in possession of such information relating to any institution referred to in sub- paragraphs (a) (b) or (c) of this paragraph.
- (2) No restrictions shall be placed on the right declared and recognized by this Article, other than such restrictions prescribed by law as are necessary in a democratic society, in the interests of national security, territorial integrity or public safety, for the prevention of disorder or crime, for the protection of health or morals and of the reputation or the rights of others, for the protection of the national economy, privacy, prevention of contempt of court, protection of parliamentary privilege, for preventing the disclosure

---

¹¹ The phrase "public order" was replaced with "law and order" by the Sub-Committee. This was opposed by Hon. Jayampathy Wickramaratne, Hon. Aravinda Kumar and Hon, MHM Salman.

of information communicated in confidence, or for maintaining the authority and impartiality of the judiciary.

- (3) In this Article, "citizen" includes a body whether incorporated or unincorporated, if not less than three-fourths of the members of such body are citizens.

Freedom of peaceful assembly

- (1) Every citizen is entitled to the freedom of peaceful assembly.
- (2) No restrictions shall be placed on the exercise of the right declared and recognized by this Article other than such restrictions prescribed by any law as are necessary in a democratic society for the protection of national security, law and order¹², racial or religious harmony, the protection of public health or for the purpose of securing the due recognition and respect for the rights and freedoms of others.

Freedom of association

- (1) Every citizen is entitled to the freedom of association.
- (2) No restrictions shall be placed on the exercise of the rights declared and recognized by this Article other than such restrictions prescribed by law as are necessary in a democratic society for the protection of national security, law and order¹³, racial or religious harmony, national economy the protection of public health or morals or for the purpose of securing due recognition and respect for the rights and freedoms of others.

Freedom of movement

- (1) Every person lawfully resident within the Republic is entitled to the freedom of movement within the Republic and of choosing such person's residence within the Republic.
- (2) Every person shall be free to leave the Republic unless detained in accordance with the law.
- (3) No restrictions shall be placed on the exercise of the rights declared and recognized by paragraphs (1) and (2) this Article other than such restrictions prescribed by law as are necessary in a democratic society for

---

¹² The phrase "public order" was replaced with "law and order" by the Sub-Committee. This was opposed by Hon. Jayampathy Wickremaratne, Hon. Arvindh Kumar and Hon, MHM Salman.

¹³ The phrase "public order" was replaced with "law and order" by the Sub-Committee. This was opposed by Hon. Jayampathy Wickremaratne, Hon. Arvindh Kumar and Hon, MHM Salman.

the protection of national security or law and order¹⁴ or national economy or the protection of public health or morality or for the purpose of securing due recognition and respect for the rights and freedoms of others or for the extradition of persons from the Republic.

- (4) Every citizen shall be entitled to return to the Republic.
- (5) No restrictions shall be placed on the exercise of the right declared and recognized by paragraph (4) of this Article.

Freedom to engage in any lawful livelihood, trade, occupation, profession, business or enterprise

- (2) Every citizen is entitled to the freedom to engage alone or in association with others in any lawful livelihood, trade, occupation, profession, business or enterprise.
- (2) Every citizen shall be entitled to exercise the right declared in paragraph (1) of this Article within or outside Sri Lanka.
- (2) No restrictions shall be placed on the exercise of the rights declared and recognized by this Article other than such restrictions prescribed by law as are necessary in a democratic society for the protection of the national economy, national security, law and order¹⁵, protection of public health or morality, the protection of the environment or for the purpose of securing due recognition and respect for the rights and freedoms of others or in relation to –
  - (a) the professional, technical, academic, financial and other qualifications necessary for practising any profession or carrying on any occupation, trade, business or enterprise, and the licensing and disciplinary control of a person practising a profession or carrying on an occupation, trade, business or enterprise in the exercise of such fundamental right; and
  - (b) the carrying on by the State, a State agency, a company fully owned by the State or a public corporation of any trade, business, industry, service or enterprise, whether to the exclusion, complete or partial, of citizens or otherwise.

---

¹⁴ The phrase “public order” was replaced with “law and order” by the Sub-Committee. This was opposed by Hon. Jayampathy Wickremaratne, Hon. Arvindh Kumar and Hon, MHM Salman.

¹⁵ The phrase “public order” was replaced with “law and order” by the Sub-Committee. This was opposed by Hon. Jayampathy Wickremaratne, Hon. Arvindh Kumar and Hon, MHM Salman.

Labour rights

Every citizen has the right to the enjoyment of just and favorable conditions of work that ensures, in particular:

- (1) remuneration which provides fair wages and equal remuneration for work of equal value without distinction of any kind;
- (2) decent work and safe and healthy working conditions;
- (3) equal opportunity for everyone to be promoted in employment to an appropriate higher level, subject to no considerations other than those of competence and appropriate qualifications including seniority and experience where relevant; and
- (4) rest, leisure and reasonable limitation of working hours and periodic holidays with pay.

Trade Union Rights

- (1) Every person is entitled to the freedom to form and join a trade union of the person's choice and for such trade union to function without undue hindrance.
- (2) Every person is entitled to the right to participate in trade union action, provided that the right is exercised in conformity with law.
- (3) No restrictions shall be placed on the exercise of the rights declared and recognized by this Article other than such restrictions prescribed by law as are necessary in a democratic society for the protection of national security, law and order, racial or religious harmony or for the purpose of securing due recognition and respect for the rights and freedoms of others.

Freedom from Exploitation

- (1) No person shall be subjected to trafficking, slavery, practices similar to slavery, or forced labour.
- (2) Forced labour as used in paragraph (1) of this Article shall not include performance of labour pursuant to a sentence of a court of competent jurisdiction or any work or service which forms a part of normal civic obligations.

Right to privacy

- (1) Every person has the right to privacy, including
  - (a) the right to be protected from arbitrary interference with family life or the inviolability of the home,
  - (b) the right not to have the person's home or property searched or the person's possessions seized, except according to procedure established by law;

(c) the right not to have privacy of the person's correspondence and communications infringed.

(2) No restriction shall be placed on the exercise of the rights declared and recognized by this Article other than such restrictions prescribed by law as are necessary in a democratic society for the protection of national security, law and order¹⁶ or the protection of public health or morality or for the purpose of securing due recognition and respect for the rights and freedoms of others or for the enforcement of a judgment or order of a competent court.

Family rights

(1) Every person of marriageable age shall be entitled to marry and to found a family. The rights of spouses within the family shall be equal.

(2) No marriage shall be entered into without the free and full consent of the intending spouses.¹⁷

Right to ownership of property

(1) Every citizen is entitled to own property alone or in association with others subject to the preservation and protection of the environment and the rights of the community.

(2) No person shall be deprived of property except as permitted by law.

(3) (a) No property shall be compulsorily acquired save for a clearly described public purpose and except by authority of law which provides for the payment of fair compensation having regard to the prevalent market value of the property at the time of such acquisition.

(b) No property shall be requisitioned save for reasons of public utility or law and order¹⁸ and except by authority of law.

(c) Property requisitioned by the State shall be restored to their lawful owners without undue delay.

Right to education

(1) Every person has the right to education.

---

¹⁶ The phrase "public order" was replaced with "law and order" by the Sub-Committee. This was opposed by Hon. Jayampathy Wickramaratne, Hon. Aravinda Kumar and Hon. MHM Salman.

¹⁷ Hon. M.H.M. Salman expressed concern as to the effect of this Article on Muslim personal law.

¹⁸ The phrase "public order" was replaced with "law and order" by the Sub-Committee. This was opposed by Hon. Jayampathy Wickramaratne, Hon. Aravinda Kumar and Hon. MHM Salman.

- (2) Primary and secondary education shall be compulsory and shall be provided free by the State.
- (3) Tertiary education shall be provided free by the State to all on the basis of capacity and equitable opportunity, which shall be progressively realized.
- (4) Nothing in this Article shall exclude the right of a lawful guardian of a child, acting on that child's behalf, or of any adult to select an education provided by a private institution of education whether denominational or otherwise.

Right to health

- (1) Every citizen has the right to enjoy the highest attainable standard of physical and mental health and to have access to preventive and curative health-care services through free health services provided by the State.
- (2) No person may be denied emergency medical treatment.
- (3) The State shall take reasonable legislative and other measures with a view to achieving the progressive realization of the rights guaranteed by paragraph (1).

Social rights

- (1) Every citizen shall have the right to participate in, contribute to and enjoy the benefits of sustainable economic, social, cultural and political development equally and without discrimination. ?
- (2) Every citizen has the right of access to –
  - (a) sufficient food and nutrition;
  - (b) clean water and sanitation;
  - (c) adequate housing and shelter;
  - (d) appropriate social protection including social security when unable to support the citizen and the citizen's dependents; and
  - (e) decent employment
- (3) The State shall take reasonable legislative and other measures with a view to achieving the progressive realization of the rights guaranteed by paragraph (2).
- (4) No person shall be evicted from the person's home or have the home demolished, except as permitted by law.

Right to environment and natural resources

- (1) All persons have the right to a healthy environment that is not harmful to their health or well- being and that can sustain all forms of life.
- (2) All persons have the right to have the environment protected through reasonable legislative and other measures that -

- (i) prevent pollution and ecological degradation;
- (ii) promote conservation; and
- (iii) secure ecologically sustainable development and use of natural resources

(3) All persons have the right to benefit equally from the natural resources of Sri Lanka and the State shall hold such resources in trust for present and future generations.

Rights of children

(1) Every child shall have the right to special protection by the family, the community and the State, particularly against all forms of abandonment, maltreatment, neglect, discrimination, violence, oppression, abuse including sexual abuse and exploitation.

(2) Every child shall have the right –

- (a) to have his or her birth registered and to have a name from his or her date of birth;
- (b) to acquire nationality;
- (c) to family care or parental care or to appropriate alternative care when removed from the family environment;
- (d) to basic nutrition, shelter, basic health care services and social services;
- (e) to have legal assistance provided by the State at State's expense in criminal proceedings affecting the child, if substantial injustice would otherwise result;
- (f) not to be detained except as a measure of last resort, in which instance, the child may be detained only for the shortest appropriate period of time, and has the right to be –
  - (i) kept separately from detained persons over the age of 18 years; and
  - (ii) treated in a manner, and kept in conditions, that take account of the child's age; and
- (g) not to be used in armed conflict and to protection in times of armed conflict.

(3) No child shall be discriminated against on the ground of the child's or his or her parent's or legal guardian's race, colour, sex, sexual orientation, language, religion, political or other opinion, national, ethnic or social origin, property, disability, birth or other status including the marital status of parents.

- (4) Every child shall have the right to grow up in an environment protected from the negative consequences of the consumption of addictive substances harmful to the health of the child and, to the extent possible, from the promotion of such substances.
- (5) Every child shall have the right to free education provided by the State.
- (6) A child shall not be employed in any hazardous activity, shall be protected from exploitative labour practices and shall not be required or permitted to perform work or provide services that-
  - (a) are inappropriate for a person of that child's age;
  - (b) places at risk, the child's wellbeing, education, physical or mental health or spiritual, moral or social development.
- (7) The rights recognized by this Article shall be in addition to and not in derogation of any other right to which a child is entitled as a citizen or person under this Chapter.
- (8) For the purposes of this Article "child" means a person under the age of eighteen years.
- (9) In all matters concerning children, whether undertaken by institutions of state or public or private social welfare institutions, the best interest of the child shall be of paramount importance.

Rights of Senior Citizens

Every senior citizen shall have the right to special protection by the State to social security.

Rights of citizens with disabilities or special needs

- (1) Citizens with a disability or special needs shall enjoy the same rights as all other citizens.
- (2) Persons with disabilities have the right to recognition everywhere as persons before the law and shall enjoy legal capacity on an equal basis with others in all aspects of life.
- (3) The State shall recognize and respect the inherent dignity and autonomy of persons with disabilities and their freedom to make their own choices.
- (4) In order to ensure the right to equal opportunity for persons with disabilities in all aspects of life, the State shall promote persons with disabilities access to the built environment, transportation, information and communication, and all other facilities and services open to and used by the public in urban and rural areas. Accordingly, the State shall ensure the progressive identification and elimination of all barriers to accessibility.

- (5) Persons with disabilities have a right to seek and receive information through all forms of communication of their choice including augmentative and alternative means and modes of communication
- (6) The State shall promote the protection of citizens with a disability or special needs as may be practicable and in accordance with the law.
- (7) Every citizen who has a disability or special needs shall have the right:
  - (a) To be protected by his or her family and by the State.
  - (b) To work in appropriate conditions, consistent with his or her possibilities and capacities, with fair remuneration that assures a dignified life.
  - (c) To the development of his or her individual potential.

Right of access to justice

- (1) Every person has the right of access to justice through courts or any other tribunal.
- (2) Legal aid shall be made available by the State to those who lack sufficient resources in so far as such aid is necessary to ensure effective access to justice.

Right of access to fair State action

Every person has the right to State action that is lawful, reasonable, procedurally fair and proportionate.

Consumer rights and right to public services

- (1) Every person shall have the right to goods and services of good quality, to truthful information and protection of their health and safety, fair prices and to reparation for damages.
- (2) Public services shall be provided to all persons without discrimination and in a manner that is reasonable and without undue delay.

Responsibility of the State to respect, secure and advance Fundamental Rights

All organs of State shall take all necessary measures including the enactment and implementation of necessary legislation and the adoption and implementation of appropriate policies and programmes for the full realization of the rights declared and recognized by this Chapter.

Protection of fundamental rights in times of public emergency

- (1) Where a Proclamation has been duly made pursuant to the provisions of [the Chapter on Public Security], and subject to paragraphs (2) and (3) of this Article, measures may be prescribed by law derogating from the

exercise and operation of the fundamental rights declared and recognized in this Chapter to the extent strictly required by the exigencies of the situation and necessary in a democratic society, provided that such measures do not involve discrimination on grounds recognized under paragraph (2) of Article XX [Equality] and for the purpose of this Article "law" includes regulations made under the law for the time being in force relating to public security.

- (2) In prescribing measures under paragraph (1) of this Article, there shall be no derogation -
- (a) from [any of the rights declared and recognized by Articles ... new numbers to be given] freedom of thought, conscience and religion, right to human dignity, inherent rights of the person, right to recognition as a person before the law, freedom from torture, security of the person, right of freedom from enforced disappearance, freedom to hold opinions, family rights, rights of the child and freedom from exploitation;
  - (b) from the right declared and recognized by paragraph (XX) of the rights of arrested, detained and accused persons [Article number to be inserted] unless at the same time legal provision is made requiring –
    - (i) the Magistrate of the area in which such arrest was made to be notified of the arrest; and
    - (ii) the person arrested to be produced before any Magistrate, within such time as is reasonable in all the circumstances of the case.
- (3) In prescribing measures under paragraph (1) of this Article, the State shall have a minimum core obligation to ensure the satisfaction of minimum essential levels of the rights recognized by Articles XX [right to education, labour rights, right to health, social rights and right to environment and in discharging such obligation the State shall not discriminate solely on any of the grounds set out in Article XX (prohibited grounds of discrimination)].

Existing written law and unwritten law

- (1) All written and unwritten laws in force at the time of coming into force of this Constitution including the Chapter on Fundamental Rights shall be read subject to the provisions of the [new] Constitution and in the event of a court declaring that any such law is inconsistent with any such provision, such law shall be deemed to be void to the extent of such inconsistency.¹⁹

---

¹⁹ Endorsed by Hon. Mahinda Samarasinghe, Hon. Jayampathy Wickramaratne and Hon. (Dr) Thusitha Wijemanne.

- (2) The provisions of paragraph (1) of this Article shall not apply to personal laws (provide an appropriate definition of 'personal laws') in force at the time of coming into force of this Constitution.²⁰
- (3) (a) Within three months of the commencement of the Constitution, the President shall establish a Commission consisting of not more than five persons, appointed under the hand of the President, who have distinguished themselves in the fields of law or human rights, of whom one shall be appointed Chairperson, to examine all existing written or unwritten (personal laws) and report to the President as to whether any such law is inconsistent with the provisions of the Constitution.
- (b) In appointing the members of such Commission, the President shall have due regard to the necessity of ensuring the representation of the major communities on the Commission.
- (c) The Commission shall submit its report to the President within a period of one year from the date of its establishment and the President shall, as soon as practicable, cause such report to be placed before Parliament.²¹

Remedy for infringement of fundamental rights by State and non-State action

- (1) Subject to following paragraphs of this Article, every person shall be entitled to apply to the Court of Appeal as provided by Article XXX in respect of the infringement or imminent infringement by State action or non-State action of a fundamental right to which such person is entitled under the provisions of this Chapter;
- (2) Where the person aggrieved is unable to make an application under Article XXX owing to reasonable cause, an application may be made on behalf of such a person, by any relative or friend of such person, if the person aggrieved raises no objection to such application.
- (3) An application may also be made in respect of any individual, group or class of persons affected or in the public interest, by any person or by any incorporated or unincorporated body of persons, acting bona fide.
- (4) For the purposes of this Article and Article XXX, "State action" includes legislative action, executive or administrative action and judicial action.

---

²⁰ Endorsed by Hon MHM Salman.

²¹ Endorsed by Hon Vasudeva Nanayakkara who was of the view that Article 16 (1) of the 1978 Constitution should be retained. It should be immediately followed by a provision which states that a Commission shall be appointed up by the President to review personal law and make proposals as to how they could be harmonized with fundamental rights provisions.

Rights of non-citizens permanently and legally resident

A person who, not being a citizen of any country, has been permanently and legally resident in the Republic on the date on which the Constitution comes into force and continues to be so resident, shall be entitled to all the rights declared and recognized by this Chapter, to which a citizen of Sri Lanka is entitled.

Interpretation of fundamental rights provisions

- (1) In interpreting the rights declared and recognized by this Chapter, a court, tribunal or other body -
  - (a) shall take cognizance of the Directive Principles of State Policy contained in Chapter XXX;
  - (b) shall promote the values that underlie an open and democratic society based on human dignity, equality and freedom;
  - (c) shall have regard to the international legal obligations of the Republic and other sources of international law; and
  - (d) may have regard to foreign law.
- (3) When interpreting any written or customary law, every court, tribunal or other body shall promote the spirit, aims and objects of this Chapter.
- (4) The rights declared and recognized in this Chapter do not derogate from any other rights or freedoms that are recognised or conferred by common law, customary law or legislation, to the extent that they are consistent with this Chapter.

Fundamental rights and language rights jurisdiction and its exercise

- (1) The Court of Appeal shall have sole and exclusive jurisdiction to hear and determine any question relating to the infringement or imminent infringement by State action or non-State action of any fundamental right or language right declared and recognised by Chapter XXX or Chapter XXX.
- (2) The jurisdiction of the Court of Appeal under this Article may be invoked by any person or body of persons referred to in Article XX in accordance with such rules of Court as may be in force. Any such person or body of persons may apply to the Court of Appeal by way of petition in writing addressed to such Court praying for relief or redress in respect of such infringement or imminent infringement of any fundamental right or language right declared and recognised by Chapters XXX. Such application may be proceeded with only with leave to proceed first had and obtained from the Court of Appeal, which leave may be granted or refused as the case may be by not less than two Judges of such Court. Where leave is refused, the Court of Appeal shall record the reasons therefor.

(3) The Court of Appeal shall have power to grant such relief or make such directions as it may deem just and equitable in the circumstances in respect of any petition or reference referred to in this Article or refer the matter back to the Court making the reference if, in its opinion, there is no infringement of a fundamental right or language right declared and recognised by Chapters XXX.

Provided that in the case of an infringement or imminent infringement of a fundamental right or language right by judicial action, no order for compensation or costs shall be made against a judicial officer who had acted bona fide and the Court of Appeal may, in lieu thereof, order the State to pay any compensation or costs.

(4) Where at the hearing of a petition or reference referred to in this Article there are any disputed questions of fact, the Court of Appeal may refer such questions to the Human Rights Commission of Sri Lanka, the Official Languages Commission or other appropriate body or person for inquiry and report.

(5) The Court of Appeal shall hear and finally dispose of any petition or reference under this Article as expeditiously as possible and in any event, not later than three months of the filing of the petition or the making of the reference, as the case may be. In computing the period of three months, any period taken for inquiry and report by the Human Rights Commission of Sri Lanka, the Official Languages Commission or any other body or person referred to in paragraph (7) shall be excluded.

(6) Where the State action complained of is that of a Judge or Judges of the Supreme Court or Court of Appeal, the case will be heard in the Supreme Court. Leave to proceed shall be granted or refused and the matter shall be heard, if leave to proceed is granted, by a Bench comprising all the Judges of the Supreme Court save those whose action is complained of and any Judge who does not wish to participate.

Constitutionality of laws and statutes

Notwithstanding anything to the contrary in the Constitution, the Supreme Court/Constitutional Court shall have sole and exclusive jurisdiction [.....] and power to make-

- (a) a declaration that any law made by Parliament, any statute made by a Provincial Council or provision thereof that is inconsistent with any provision of the Constitution is invalid to the extent of the inconsistency; and

(b) any order that is just and equitable, including –

- (i) an order limiting the retrospective effect of the declaration of invalidity; and
- (ii) an order suspending the declaration of invalidity for such period and subject to such conditions as would enable Parliament or a Provincial Council to take steps to make the impugned law or statute cease to be inconsistent with the provisions of the Constitution.

Note: Provision to be made for a case to be referred to the Supreme Court/Constitutional Court when a question of interpretation of the Constitution arises.

Incorporation of treaties²²

- (1) The Constitution would require that every treaty, along with a memorandum explaining its implications, be tabled in Parliament at least one month before ratification. Parliament may adopt a resolution recommending ratification, reservations or even non-ratification. The executive would be bound by the terms of such resolution.
- (2) Parliament shall be informed of the ratification of every such treaty forthwith.
- (3) The provisions of a human rights treaty shall become a part of the domestic law on the expiry of a period of two years reckoned from the date of ratification. Parliament may by resolution extend such period by one year or reduce such period. Any further extension of the period, not exceeding one year at a time, would require a two-thirds majority. Where Parliament passes a law incorporating a part but not the entirety of a treaty before automatic incorporation, the unincorporated provisions would become domestic law at the end of the period concerned.
- (4) In relation to human rights treaties to which Sri Lanka is a party at the time the new constitutional provisions come into effect, the two-year period shall begin to run from such time.

---

²² All members agreed to paragraphs (1) and (2). Hon Jayampathy Wickramaratne wanted paragraphs (3) and (4), in addition, to apply to human rights treaties.

RECOMMENDATIONS ON LANGUAGE RIGHTS

Chapter ???

National, Official and Link languages

The Committee proposes that Sinhala and Tamil be recognized as the national and official languages of the Republic. Citizens who use the national languages have equal rights in learning, practicing and promoting their languages. The link language of the Republic shall be English.

Every citizen has the right to seek information of public importance from the government institutions or private or non-profit organization in either of the national languages or link language

A Member of Parliament or a Member of a Provincial Council or a member of a local authority shall be entitled to perform the duties and discharge his/her functions in any of the national languages or link language.

Languages of administration

Sinhala and Tamil shall be the languages of administration throughout the Republic. Sinhala shall be the language used for the maintenance of public records by national and provincial public institutions and local authorities in all the Provinces other than the Northern and Eastern Provinces, wherein Tamil shall be used.

Sinhala and Tamil shall be used as the languages for the maintenance of public records in any Divisional Secretary area where the Sinhala or Tamil linguistic minority, as the case may be, in such area exceeds one eighth of the total population of that area and is declared as such by the President.

Rights relating to communication

A person shall be entitled to communicate or transact business with any official in Sinhala, Tamil or English and to receive a response from such official in the language in which the person communicated. The right to obtain a copy of a document in Sinhala, Tamil or English or a translation thereof shall be guaranteed.

The right to give information as regards any birth, death or marriage in Sinhala, Tamil or English and to receive the original certificate of such birth, death or marriage in such language and the right to give information with regard to the commission of an offence in Sinhala, Tamil or English shall also be guaranteed.

Rights of Provincial Council Administrations & Local Authorities

A Provincial Council or local authority which maintains its public records in Sinhala or Tamil, shall be entitled to receive communications from and to

communicate and transact business with, any official, in his or her official capacity, in Sinhala or Tamil, as the case may be.

Language of Examinations for Admission to Services of the State

A person shall be entitled to be examined through the medium of either Sinhala or Tamil or English at any examination for the admission of persons to any national or provincial service or any public institution, subject to the condition that the person may be required to acquire a sufficient knowledge of Tamil or Sinhala, as the case may be, within a reasonable time. A person may be required to have a sufficient knowledge of Sinhala or Tamil or English as a condition for admission when a sufficient knowledge of such language is required for such office or employment.

Language of legislation

All Acts of Parliament, Statutes of Provincial Councils and subordinate legislation shall be enacted or made in Sinhala, Tamil and English. Each such text shall be regarded as equally authoritative unless the authority enacting or making such written law shall otherwise provide.

Language of the Courts

Sinhala and Tamil shall be the languages of the courts throughout the Republic. Sinhala shall be used as the language of the record and proceedings in the courts situated in all the areas of the Republic except in the Northern and Eastern Provinces, wherein Tamil shall be used. The Minister of Justice may direct that the record of any court shall also be maintained and the proceedings conducted in a national language other than the language of the court.

Proceedings may be instituted and pleadings and other documents be submitted in Sinhala, Tamil or English. The State shall provide interpretations and translations into Sinhala, Tamil or English to enable the judge, juror, party or applicant or other person to understand and participate in the proceedings before a court. The Minister of Justice may permit the use of English in any court.

Medium of instruction

A person shall be entitled to be educated through the medium of either Sinhala or Tamil and if facilities are available, through the medium of English.

A person shall be entitled to be instructed in any institution of higher education in any national language of the person's choice if instruction in such language at such University is reasonably practicable. Provided that these provisions shall not apply to an institution of higher education where the medium of instruction is a language other than a national language.

Where one national language is a medium of instruction for or in any course, department or faculty of any institution of higher education financed by the State, the other national languages shall also be made the media of instruction for students who were educated in the other national language prior to their admission, unless such other national language is the medium of instruction for or in any like course, department or faculty either at any other campus or branch of such institution of higher education or of any other like institution of higher education.

Communication of persons who have disabilities or special needs

The State shall provide adequate facilities for the persons with disabilities or special needs to exercise the right to communicate and seek information through all forms of communication of their choice including augmentative and alternative means and modes of communication such as Braille, large print, sign language, visual media as well as simplified versions when exercising the administrative, educational or judicial function stated in this chapter. Sign Language shall be recognized as the language of communication for the deaf community and its use should be promoted.

Preservation of languages of linguistic communities

The State shall provide facilities to preserve or foster a language used by any numerically small linguistic community if the grant of such facilities has been recommended by the Official Language Commission.

Chapter ???

Directive Principles of State Policy And Fundamental Duties

- (1) The Directive Principles of State Policy herein contained are fundamental in the governance of the country and it shall be the duty of the State to follow them for the establishment of a just, democratic and free society.
- (2) These Directive Principles shall guide all organs of government and all public officers at national, provincial and local government levels and all persons whenever any of them,
  - (a) Applies or interprets the Constitution;
  - (b) Enacts, applies or interprets any law, or
  - (c) Makes or implements public policy decisions.

Territory, and Sovereignty

- (1) The State shall safeguard the independence, sovereignty, unity and the territorial integrity of Sri Lanka.

Peace, democracy

- (1) It shall be the duty of the State and all persons to ensure peaceful coexistence and harmony among all ethnic, religious and social groups while maintaining the plural character of Sri Lanka;
- (2) The State shall safeguard and strengthen the democratic structure of government and the democratic rights of the People and promote a peaceful, just and inclusive society.

Economic matters and the social order

- (1) The State shall establish a just, equitable and moral social order, the objectives of which include-
  - The full realization of the fundamental rights and freedoms of all persons;
  - The promotion of the welfare of the People by securing and protecting as effectively as it may, a social order in which social, economic and political justice shall guide all institutions of national life

Environment and development

- (1) The State shall ensure the full and equal participation of women and men as agents and beneficiaries of people-centred sustainable development which includes:
  - (a) promoting inclusive and sustainable economic growth, employment and decent work for all

- (b) eradicating poverty and illiteracy and reducing inequalities
  - (c) ensuring access to affordable, reliable and sustainable energy for all
  - (d) ensuring sustainable food production systems and support for small farmers.
  - (e) ensuring the equitable distribution of natural and material resources, and the social product, so as best to serve the common good
- (2) The natural heritage of Sri Lanka including its rich biodiversity shall be considered a public good and the state and all citizens shall ensure that it is protected and used sustainably.
  - (3) The state and all citizens shall take all possible measures to mitigate climate change and address its adverse impacts on people and all living systems
  - (4) It shall be the duty of the State and every person to treat all nonhuman living creatures with compassion and subject to the interests of human health, welfare and security to ensure that they are protected from unnecessary pain and suffering.
  - (5) The State and every person shall preserve and protect the cultural and archaeological heritage of Sri Lanka for present and future generations.
  - (6) The State and every person shall protect and preserve the indigenous knowledge of Sri Lanka and prevent its misappropriation.

Other matters

- (1) The State shall take adequate measures to prevent transnational organized crime, human trafficking, forced labor, consumption of addictive substance while providing sufficient safeguards to victims of trafficking of persons.
- (2) The State shall take all appropriate means to prohibit corrupt practices whether undertaken by public officials or private actors and identify and indemnify victims of corruption, both individuals and groups, and establish appropriate means by which to secure compensation for identifiable victims from disgorged funds.
- (3) The State shall promote international peace, security and co-operation, and the establishment of a just and equitable international economic and social order and shall foster respect for international law.

Fundamental Duties of State and its Officials

- (1) It is the primary duty of the State, all State institutions and representatives/ officials to recognize the Constitution as the supreme and the fundamental law of the country and obey its provisions.

(2) It is the fundamental duty of the State, to refrain from promoting in any manner ethno-nationalism in the country directly or indirectly. The State shall promote civic nationalism and liberal patriotism based on most enlightened religious and secular principles, fundamental human rights and cosmopolitanism.

Fundamental Duties of Citizens

It shall be the duty of every citizen to-

- a) Uphold and protect the independence, sovereignty, unity and territorial integrity of Sri Lanka;
- b) Uphold and defend the Constitution and its ideals and institutions;
- c) Foster national unity and promote harmony amongst all the People of Sri Lanka;
- d) Respect the rights and freedoms of others;
- e) Refrain from hate speech or expressions that could lead to incitement or social disharmony
- f) Value and preserve the rich heritage of our composite culture;
- g) Protect and improve the environment, conserve its riches, and the value of all forms of life;
- h) Safeguard and preserve artistic or historical objects and places of national importance;
- i) Safeguard and protect public property and combat its waste and misuse;
- j) Refrain from directly and indirectly participating in bribery or corruption;
- k) Uphold the rule of law and renounce all forms of violence;
- l) Work conscientiously in that citizen's chosen occupation.

Principles of State Policy and Fundamental Duties not justiciable

(1) The provisions of this Chapter are not enforceable in any court or tribunal.

ஊன்துதலு வாவஸ்டா ஡ன்தலசே ஡ெதெதுதீ கதீடுவ
அதிகரணச தீலீடுஅ அதுகாரக ஸதாவே
வார்தாவ

அரசியலதைத்புச சதையின் வழித்படுத்தற் குழு

நீதித்துறை தற்றிய உத குழுதின்
அறிக்தை

The Steering Committee of the Constitutional Assembly

REPORT
of the
Sub-Committee on Judiciary

අධිකරණය පිළිබඳ අනුකාරක සභාව

වාර්තාව

1. අධිකරණය පිළිබඳ අනුකාරක සභාව පහත සඳහන් ගැටලු පිළිබඳව අවධානය යොමු කළ අතර, එහි වාර්තාව එම ගැටලු මත පදනම් විය.

- (අ) අධිකරණයේ ස්වාධීනත්වය
- (ආ) අධිකරණ සංවිධාන ව්‍යුහය
- (ඇ) අධිකරණ සමාලෝචනය ඇතුළුව අධිකරණවල අධිකරණ බලය
- (ඈ) ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා අධිකරණය හා එහි අධිකරණ බලය

2. අධිකරණයේ ස්වාධීනත්වය.

වර්තමාන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙහි xv පරිච්ඡේදය [අධිකරණය] තුළ “අධිකරණයේ ස්වාධීනත්වය” යන අනු මාතෘකාව යටතේ වගන්ති කිහිපයක් අන්තර්ගත වුවද, එකී වගන්ති මූලික වශයෙන්ම අදාළ වනුයේ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයෙහි සහ අභියාචනාධිකරණයෙහි විනිසුරුවරුන් පත් කිරීම, ධුර කාලය, -සේවයෙන් ඉවත් කිරීම, විශ්‍රාම ගනු ලබන වයස සහ වැටුප් පිළිබඳව වන අතර, රටෙහි අධිකරණයෙහි ස්වාධීනත්වය යන මූල ධර්මය තහවුරු කිරීමේ වැදගත්කම හා අවශ්‍යතාව නියම කරනු ලබන ප්‍රකාශිත විධිවිධානයක් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව තුළ නොමැත.

අධිකරණ ක්ෂේත්‍රය තුළ රට මුහුණ පා ඇති අත්දැකීම් සැලකිල්ලට ගනිමින්, අධිකරණයේ ස්වාධීනත්වය පිළිබඳ මූල ධර්මය තහවුරු කිරීම හා ආරක්ෂා කිරීම සඳහා කිසියම් ප්‍රකාශිත විධිවිධාන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව තුළට ඇතුළත් කිරීම සුදුසු බවට අනුකාරක සභාව නිර්දේශ කරයි. රාජ්‍යයෙහි විධායකය හා ව්‍යවස්ථාදායකය යන ආයතනවලින් අධිකරණය ස්වාධීන බවට සහ අධිකරණයේ කටයුතු හා ක්‍රියාවලීන්ට මැදිහත්වීමට කිසිදු බලධාරියකුහට කිසිදු බලයක් නොමැති බවට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව විසින් පැහැදිලි විධිවිධාන සැලසිය හැකිය. විනිසුරුවරුන් විසින් සිය කාර්යයන් හා කර්තව්‍යයන් ඉටු කිරීමේදී කිසියම් පුද්ගලයකු හෝ බලධාරියකු විසින් සෘජුවම හෝ අනියම් ලෙස සිදු කරනු ලබන කිසියම් වූ සීමා කිරීම්, බලපෑම්, මැදිහත්වීම්, පෙළඹවීම්, බියගැන්වීම්වලින් තොරව ක්‍රියා කළ යුතු බවට සහ නීතිය හා කරුණු බවට තමා විසින් කල්පනා කරනු ලබන ආකාරයට අදාළ කරුණු කෙරෙහි නීතිය යොදවමින් අධිකරණමය හෘදය සාක්ෂියට අනුකූලව කටයුතු කළ යුතු බවට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව විසින් තවදුරටත් විධිවිධාන සැලසිය හැකිය.

මේ සම්බන්ධයෙන් දකුණු අප්‍රිකානු ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව විසින් ඉතා හොඳ මාර්ගෝපදේශයක් ලබා දෙනු ලැබේ. 165 වන වගන්තිය ප්‍රකාරව විධිවිධාන සලසා දෙනු ලබන පරිදි “අධිකරණ ස්වාධීන ආයතන වන අතර, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට හා නීතියට පමණක් යටත්ව ක්‍රියා කරනු ලබයි; ඒවා විසින් අපක්ෂපාතී ලෙස සහ කිසිදු බියකින්, අනුග්‍රහය දැක්වීමකින් හෝ අගතියකින් තොරව නීතිය ක්‍රියාත්මක කරනු ලැබේ”; “කිසිදු පුද්ගලයකු හෝ රජයේ ආයතනයක් අධිකරණයේ කටයුතුවලට මැදිහත් නොවිය යුතුය” “අධිකරණවල ස්වාධීනත්වය, අපක්ෂපාතී

බව, ගරුත්වය, යුක්තිය කරා ප්‍රවේශ වීමට ඇති ඉඩකඩ සහ අධිකරණවල කාර්ය සාධකත්වය තහවුරු කිරීම සඳහා රාජ්‍ය ආයතන විසින් නීති සම්පාදනය හා අනිකුත් පියවර මගින් අධිකරණයට සහාය වීම සහ ආරක්ෂා කිරීම සිදු කළ යුතු වේ.”

ජනතාවගේ අධිකරණ බලය ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව මගින් සෘජුවම අධිකරණ වෙත පැවරීම අත්‍යවශ්‍ය හා යෝග්‍ය කටයුත්තක් වේ. එකී අධිකරණ බලය පාර්ලිමේන්තුව මගින් අධිකරණ හා විනිශ්චය සභා හරහා ක්‍රියාත්මක කරනු ලබන වර්තමාන ක්‍රමවේදය අසතුටුදායක වන අතර, එය වෙනස් කළ යුතු වේ. මෙමගින් අධිකරණයේ ස්වාධීනත්වය පිළිබඳ මූල ධර්මය තවදුරටත් ශක්තිමත් කිරීමද සිදු කරනු ඇත.

අනික් අතට, විශේෂිත විනිශ්චය කිරීමේ බලතල සහ විකල්ප ආරවුල් නිරාකරණ බලතල හිමි ආයතන එනම් අර්ධ අධිකරණ ආයතන අධිකරණය වෙත පැවරී ඇති අධිකරණමය බලය අනුපූරණය කරනු පිණිස නියත කරුණු අරභයා පාර්ලිමේන්තුව විසින් සම්මත කරනු ලබන නීති ප්‍රකාරව පිහිටුවිය හැකිය.

ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ සහ අභියාචනාධිකරණයෙහි විනිසුරුවරුන් පත් කිරීම, සේවා කාලය, විශ්‍රාම යාම, සේවයෙන් ඉවත් කිරීම, විනය පාලනය, වැටුප්, විශ්‍රාම ප්‍රතිලාභ, විශ්‍රාම ලැබූ පසු රැකියා අවස්ථා ලබා දීම, වෙනත් සේවාවන් සඳහා ඔවුන් යෙදවීම පිළිබඳ ප්‍රතිඥාවන්ට අමතර ප්‍රකාශිත ප්‍රතිඥාවන් මෙහි අන්තර්ගත වේ.

මේ සම්බන්ධයෙන් පහත සඳහන් නිර්දේශ ඉදිරිපත් කරනු ලැබේ.

පත් කිරීම:-

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවට හිටපු ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ විනිසුරුවරුන්ගෙන් සැදුම් ලත් මණ්ඩලයක් වෙතින් ලද නාම යෝජනා අනුව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවේ නිර්දේශය මත උපරිමාධිකරණවල විනිසුරුවරුන් ජනාධිපතිවරයා විසින් පත් කළ යුතු වේ. එම හිටපු ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ විනිසුරු මණ්ඩලයට හිටපු අගවිනිසුරුවරයෙකුද ඇතුළත් වන අතර එකී මණ්ඩලය සඳහා දැනට ධුරයේ සිටින අගවිනිසුරුවරයා විසින් නීතිපතිවරයා සහ නීතිඥ සංගමයේ සභාපතිවරයා සමඟ සාකච්ඡා කොට සාමාජිකයන් නම් කළ යුතු වේ. හිටපු ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ විනිසුරුවරුන් මෙම මණ්ඩලයට පත් කිරීමේදී ඔවුන් විශ්‍රාම ලැබූ දිනය හා ඔවුන් මෙම මණ්ඩලයට පත් කරනු ලබන දිනය අතර අවම වශයෙන් අවුරුදු දෙකක කාල පරිච්ඡේදයක් ගත වී තිබිය යුතු වේ.

විශ්‍රාම ගැනීමේ වයස:-

සියලුම උපරිමාධිකරණ විනිසුරුවරුන්ගේ විශ්‍රාම ගැනීමේ වයස එකම වයසක් විය යුතු අතර එම වයස අවුරුදු 65 වේ නම් වඩාත් සුදුසු වේ. සමහර විනිසුරුවරුන් විශ්‍රාම ලැබූ පසු ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවේ නිර්දේශය මත පහළ අධිකරණවල විනිසුරුවරුන්ගේ නිපුණතාවය සහ සේවා සැපයීම දියුණු කිරීම හා වැඩිදියුණු කිරීම උදෙසා එම විනිසුරුවරුන්ට උපදෙස් ලබා දීම සහ ඔවුන් අධීක්ෂණය කිරීම සඳහා සේවයේ යෙදවිය හැකිය. මෙම විනිසුරුවරුන්ට වයස අවුරුදු 70 දක්වා සේවය කල හැක.

විනිසුරුවරුන්ගේ වැටුප් :-

උපරිමාධිකරණවල විනිසුරුවරුන්ගේ වැටුප් පාර්ලිමේන්තුව විසින් තීරණය කළ යුතු අතර එම වැටුප් විනිසුරුවරුන් ධුරය දරන කාලය තුළදී අඩු නොකළ යුතු වේ. සියලුම උපරිමාධිකරණවල විනිසුරුවරුන්ගේ වැටුප් එක සමාන විය යුතුය.

විනය පාලනය සහ සේවයෙන් පහ කිරීම:-

උපරිමාධිකරණ විනිසුරුවරුන්ගේ විනය පාලනය හා සේවයෙන් පහ කිරීම සඳහා උපරිමාධිකරණ විනිසුරුවරුන්ගේ විනය පාලන කොමිෂන් සභාවක් තිබිය යුතු අතර ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවේ නිර්දේශය මත ජනාධිපතිවරයා විසින් එහි සාමාජිකයන් පත් කළ යුතු වේ. කිසියම් විෂමාවාරයක් හෝ අඛණ්ඩතාවයක් පිළිබඳ වෝදනා එම කොමිෂන් සභාව විසින් විමර්ශනය කර ඒ පිළිබඳ වාර්තාවක් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවට ඉදිරිපත් කළ යුතු වේ. එවැනි කිසියම් විනිසුරුවරයකු සේවයෙන් පහ කිරීම සඳහා ජනාධිපතිවරයා වෙත නිර්දේශ කිරීමේ බලය ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව සතු වන අතර ජනාධිපතිවරයා විසින් ඉන් අනතුරුව එකී විනිසුරුවරයා සේවයෙන් පහ කළ යුතු වේ. කෙසේ වුවද එලෙස විනිසුරුවරයෙකු සේවයෙන් පහ කිරීම සඳහා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව විසින් කරනු ලබන නිර්දේශය ජනාධිපතිවරයා වෙත යැවීමට ප්‍රථම එකී නිර්දේශය පාර්ලිමේන්තුව විසින් අනුමත කළ යුතු වේ.

විශ්‍රාම ගැන්වීමේදී ගෙවීම් :-

උපරිමාධිකරණවල විනිසුරුවරුන් හට ඔවුන් විශ්‍රාම ලබන අවස්ථාවේදී ලැබුණු ඒකාබද්ධ පාරිශ්‍රමිකය (වැටුප සහ දීමනා) හෝ ප්‍රචර්තන කාලයෙහි විනිසුරුවරුන්හට ලැබෙන ඒකාබද්ධ පාරිශ්‍රමිකය (වැටුප හා දීමනා) යන දෙකින් වැඩි පාරිශ්‍රමිකය විශ්‍රාම වැටුප ලෙස ලබා දිය යුතු බව කාරක සභාවේ මතය වේ.

දැනට සේවයේ නියුතු හෝ විශ්‍රාම ලැබූ විනිසුරුවරුන්හට වෙනත් කාර්යයක් සිදු කිරීම සඳහා ආරාධනා කිරීම:-

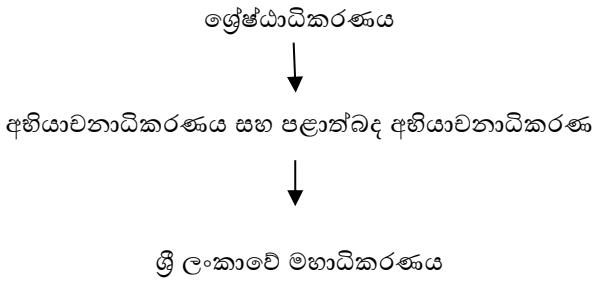
වෙනත් කාර්යයක් ඉටු කිරීම සඳහා සේවයේ නිරත කරවීමට විනිසුරුවරුන් යෝග්‍ය වුවද, උපරිමාධිකරණවල විනිසුරුවරුන්ගේ ස්වාධීනත්වය සැබැවින්ම නැති වී යන සහ එලෙස නැති වී යතැයි සිතිය හැකි තත්ත්වයක් උදාවීම වැළැක්වීම සඳහා වැටුප් ලබන හෝ වැටුප් නොලබන කිසියම් කාර්යයක් සිදු කිරීමට භාර ගැනීමට දැනට සේවයේ නියුතු හෝ විශ්‍රාමික විනිසුරුවරුන්හට අවසර ලබා නොදීම යෝග්‍ය බව අනුකාරක සභාවේ මතය වේ. කෙසේවුවද, උපරිමාධිකරණවල සහ අනිකුත් අධිකරණවල විනිසුරුවරුන්හට සීමිත කෙටි කාල සීමාවන් කීපයක් විදේශීය අධිකරණවල සේවය කිරීමට අවසර ලබා දී විදේශීය රටවල අත් දැකීම් ලබා ගැනීමට අවස්ථාව ලබා දීම සම්බන්ධයෙන් අනුකාරක සභාවේ විරුද්ධත්වයක් නොමැත. උපරිමාධිකරණවල විනිසුරුවරුන්හට ඔවුන්ගේ නිලය හා පුහුණුව සඳහා යෝග්‍ය තනතුරු භාර ගැනීමට අවසර දෙනු ලැබූ කල්හි එම කාල පරිච්ඡේදය තුළදී ඔවුන්හට වැටුප් රහිත නිවාඩු ලබා දිය යුතු වේ. මේ සඳහා අනුමැතිය ලබා දීමේදී විදේශීය රටවල අධිකරණ පද්ධති සහ ප්‍රජාතන්ත්‍රීය ස්වභාවය පිළිබඳවද අවධානය යොමු කළ යුතු වේ. එවැනි ඉල්ලීම් සඳහා අවසර ලබා දීමේ බලය ඇත්තේ ජනාධිපතිවරයාට වන අතර ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව විසින් ඒ සඳහා තම නිර්දේශය ජනාධිපතිවරයාට ලබා දීමට පෙර එකී ඉල්ලීම් ඇගයීමට ලක් කළ යුතු වේ.

මෙහිදී, මෙලෙස විනිසුරුවරුන් කෙටි කාලයක් සඳහා විදේශගත වීම නිසා ඇති වන පුරප්පාඩු පිරවීමට සහ රටෙහි අධිකරණයෙහි ගුණාත්මකභාවය ඉහළ නැංවීම සහ පෝෂණය කිරීම සඳහා උපරිමාධිකරණ සඳහා කෙටි කාලීනව විටින් විට සිදු කරනු ලබන විනිසුරුවරුන්ගේ පත් කිරීම ප්‍රධාන පෙළේ නීතිඥවරුන් අතුරින් සිදු කළ හැකි බව අනුකාරක සභාවේ අදහස වේ.

3. අධිකරණ සංවිධාන ව්‍යුහය.

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව මගින් පිළිගත යුතු අධිකරණ සංවිධාන ව්‍යුහය පහත දැක්වෙන පරිදි විය යුතුය.

අනිකුත් අධිකරණ සහ ඒවායේ ව්‍යුහය සම්බන්ධයෙන් පාර්ලිමේන්තුව විසින් සම්මත කරනු ලබන නීති ප්‍රකාරව විධිවිධාන සැලසිය යුතු වේ. දිසා අධිකරණය, පවුල් අධිකරණය, මහෙස්ත්‍රාත් අධිකරණය, ප්‍රාථමික අධිකරණය/ සුළු හිමිකම් අධිකරණය අනිකුත් අධිකරණ විය යුතු බවට අනුකාරක සභාව පිළිගනියි.

4. අධිකරණවල සංයුතිය හා අධිකරණ බලය.

ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය විනිසුරුවරුන් පහළොස්දෙනෙකුගෙන් සමන්විත වේ. රටෙහි අවසාන අභියාචනා අධිකරණ බලය ඇත්තේ මෙම අධිකරණය වෙතය. එම අධිකරණයට කිසිදු ප්‍රථමවර අධිකරණ බලයක් නොමැත.

අභියාචනාධිකරණය විනිසුරුවරුන් හතළිස් පස්දෙනෙකුගෙන් සමන්විත විය යුතුය. පළාත් බදව අභියාචනාධිකරණ ස්ථාපිත කල යුතු අතර, එම අධිකරණ අදාළ පළාත්බද අභියාචනාධිකරණයන් ලෙස හැඳින් වේ. අභියාචනාධිකරණයේ සභාපති විනිසුරුවරයා විසින් පළාත්බද අභියාචනාධිකරණවල නඩු විභාග කරන විනිසුරුවරුන් අභියාචනාධිකරණයේ විනිසුරුවරුන් අතුරින් නම් කළ යුතු වේ. අභියාචනාධිකරණයේ විවිධ අංශ ද තිබිය හැකිය. උදාහරණයක් ලෙස අභියාචනාධිකරණයෙහි අපරාධ අංශයක් සහ වාණිජ අංශයක් ඇත.

මූලික අයිතිවාසිකම් සහ ඊට ආඥා නිකුත් කිරීම සඳහා අධිකරණ බලය අභියාචනාධිකරණය සතු වනු ඇත. මුල් අවස්ථා අධිකරණ එනම් මහාධිකරණය, දිසා අධිකරණය, පවුල් අධිකරණය, මහෙස්ත්‍රාත් අධිකරණ, සහ ප්‍රාථමික අධිකරණ/සුළු හිමිකම් අධිකරණ වෙතින් සිදු කරනු ලබන අධිකරණ කටයුතු පිළිබඳ අභියාචනා අධිකරණ බලය මෙම අධිකරණය සතු වනු ඇත. කම්කරු විනිශ්චය සභාව, ගොවිපන සේවා විනිශ්චය සභාව සහ ඒ හා සමාන අර්ධ අධිකරණ ආයතන වෙතින් යොමු වන අභියාචනා ද අභියාචනාධිකරණය විසින් විභාග කළ හැකිය.

ශ්‍රී ලංකාවේ මහාධිකරණය.

බරපතළ අපරාධ සම්බන්ධයෙන් අපරාධ අධිකරණ බලය පැවරී ඇත්තේ මහාධිකරණය වෙතය. මහාධිකරණය විසින් ලබා දෙන ලද තීන්දු හා සම්බන්ධ අභියාචනා අභියාචනාධිකරණයේ අපරාධ අංශය හෝ කොළඹ පිහිටි අපරාධ අභියාචනාධිකරණය විසින් විභාග කළ යුතු වේ. ඊට ආඥා නිකුත් කිරීම හෝ අභියාචනා හා සම්බන්ධ කිසිදු අධිකරණ බලයක් මහාධිකරණය සතු නොවනු ඇත.

5. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා අධිකරණය හා එහි අධිකරණය බලය.

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව හා සම්බන්ධයෙන් වැදගත් වන ගැටලු ක්ෂේත්‍රයෙහි විශේෂඥවරුන් විසින් විනිශ්චය කිරීමේ අවශ්‍යතාව හඳුනා ගනිමින්, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවෙහි නිර්දේශය මත ජනාධිපතිවරයා විසින් පත් කරනු ලබන සාමාජිකයන්/විනිසුරුවරුන් හත් දෙනෙකුගෙන් සමන්විත ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා අධිකරණයක් පිහිටුවිය යුතු බවට අනුකාරක සභාව නිර්දේශ කරයි. අධිකරණ ක්ෂේත්‍රය තුළ කීර්තියක් ලබා ඇති සහ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා නීතිය පිළිබඳ විශේෂ දැනුමක් සහිතව නෛතික අධ්‍යාපනයක් හෝ පරිචයක් ලබා ඇති පුද්ගලයන් අතුරින් මෙහි සාමාජිකයන් තෝරා ගත යුතු වේ. අවුරුදු පහක කාල පරිච්ඡේදයක් සඳහා ඔවුන් පත් කළ යුතු අතර, නැවත පත් කරනු ලැබීමට ඔවුහු සුදුසුකම් නොලබනු ඇත.

සාමාජිකයන්/විනිසුරුවරුන් හත් දෙනාම අධිකරණයේ විනිශ්චයාසනාරූඪ විය යුතුය. මෙම අධිකරණය අධිකරණ සංවිධාන ව්‍යුහය තුළට ඇතුළත් නොවේ. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ප්‍රකාරව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා අධිකරණයෙහි අධිකරණ බලයට යටත් වන කිසියම් ගැටලුවක් රටෙහි කිසියම් අධිකරණයක් ඉදිරියෙහි විභාග වන නඩුවකදී පැන නගිනු ලබයි නම්, එකී ගැටලුව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා අධිකරණය වෙත යොමු කළ යුතු වේ.

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා අධිකරණයෙහි අධිකරණ බලය පහත දැක්වෙන පරිදි වේ:-

- (අ) කිසියම් කරුණක්/ගැටලුවක් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව අර්ථ නිරූපණය කිරීමේ විෂය පථයට ඇතුළත් වේද යන්න තීරණය කිරීමේ බලය ඇතුළුව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව අර්ථ නිරූපණය කිරීමේ බලය.
- (ආ) පනත් කෙටුම්පත්වල අධිකරණ සමාලෝචනය.
- (ඇ) නීති හා ව්‍යවස්ථාවල අධිකරණ සමාලෝචනය.
- (ඈ) මධ්‍යම ආණ්ඩුව සහ/හෝ පළාත් අතර ඇති වන ගැටලු.
- (ඉ) පාර්ලිමේන්තුවෙහි වරප්‍රසාද කඩ කිරීම.
- (ඊ) තම අධිකරණය විසින්ම ලබා දෙන ලද තීන්දු සමාලෝචනය කිරීම.

நீதித்துறை பற்றிய உப குழுவின் அறிக்கை

1. நீதித்துறை பற்றிய உப குழு பின்வரும் விடயங்களில் கவனம் செலுத்தியது. அதன் அறிக்கை பின்வரும் விடயங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது.

அ. நீதித்துறையின் சுதந்திரம்

ஆ. நீதிமன்றங்களின் கட்டமைப்பு

இ. நீதித்துறை மீளாய்வு உள்ளடங்கலான நீதிமன்றங்களின் நியாயாதிக்கம்

ஈ. அரசியலமைப்பு நீதிமன்றமும் அதன் நியாயாதிக்கமும்

2. நீதித்துறையின் சுதந்திரம்

தற்போதைய அரசியலமைப்பு XV ஆம் அத்தியாயத்தின் [நீதித்துறை] “நீதித்துறைச் சுதந்திரம்” எனும் உப தலைப்பின்கீழ் சில வாசகங்களைக் கொண்டிருந்தாலும், அவ்வாசகங்கள் பிரதானமாக உயர் நீதிமன்றம் மற்றும் மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றம் ஆகியவற்றின் நீதிபதிகளின் நியமனம், பதவிக்காலம், பதவி நீக்கம், இளைப்பாறும் வயது மற்றும் சம்பளம் முதலிய விடயங்களுடன் தொடர்புபடுக் காணப்படுகின்றன. நாட்டின் சுயாதீன நீதித்துறையின் அவசியத்தையும் மற்றும் நீதித்துறை சார்ந்த கோட்பாட்டை உறுதிசெய்வதன் முக்கியத்துவத்தையும் குறிப்பீடுசெய்யும் எந்தவிதமான வெளிப்படுத்தல் ஏற்பாடும் அரசியலமைப்பில் கூட்டிணைக்கப்பட்டதாகவில்லை.

நாடு நீதித்துறையில் அடைந்துள்ள அனுபவத்தைக் கருத்திற்கொண்டு உப குழு, நீதித்துறை சுதந்திரத்தின் கோட்பாட்டிற்கு உத்தரவாதமளிக்கின்றதும் மற்றும் பாதுகாப்பளிக்கின்றதுமான சில ஏற்பாடுகளை அரசியலமைப்பில் உள்ளடக்க வேண்டும் என விதந்துரைக்கின்றது. நாட்டின் நிறைவேற்றுத்துறையும் சட்டவாக்கத்துறையும் சுயாதீனமாக இருத்தல் வேண்டும் என்பதையும் நீதித்துறையின் தத்துவங்களில் தலையிடும் அதிகாரம் எந்தவோர் அதிகார சபைக்கும் இல்லை என்பதையும் அரசியலமைப்பினால் தெளிவாக வெளிப்படுத்த முடியும். நீதிபதிகள் அவர்களின் செயற்பாடுகளையும் கடமைகளையும் நிறைவேற்றுகையில், எவரேனும் நபர் ஒருவரிடமிருந்து அல்லது அதிகார அமைப்பிடமிருந்து வரும் எவ்வித நேரடியான அல்லது மறைமுகமான தடைகள், அழுத்தம், இடையீடு, தூண்டுதல், அச்சுறுத்தல் முதலியவற்றிலிருந்து விடுபட்டு, உண்மையான விடயங்கள் என அவர்கள் ஊகிக்கும் விடயங்களுக்கு சட்டத்தைப் பிரயோகித்து அவர்களின் மன நீதிக்கும் மனசாட்சிக்கும் இணங்க செயற்படும் வகையில் அரசியலமைப்பு மேலும் ஏற்பாடுகளை செய்து வழங்கலாம்.

இது தொடர்பில் தென்னாபிரிக்காவின் அரசியலமைப்பு சிறந்த வழிகாட்டலை வழங்குகின்றது. “நீதிமன்றங்கள் சுயாதீனமானவை, அந்த நீதிமன்றங்கள் அரசியலமைப்புக்கும் சட்டத்திற்கும் மாத்திரமே கட்டுப்பட்டவை. சட்டத்தை பக்க சார்ப்பற்றதாகவும், அச்சமின்றியும் பரிவு இன்றியும் பங்கம் இன்றியும் பிரயோகிக்க

வேண்டும். “நீதிமன்றங்களின் செயற்பாட்டில் எந்தவோர் நபரோ அல்லது அரசு பிரிவினரோ தலையிடக் கூடாது.” அரசின் பிரிவுகள் சட்டவாக்கத்தினூடாகவும் ஏனைய நடவடிக்கைகளினூடாகவும் நீதிமன்றங்களின் சுயாதீனத்தையும், பக்க சார்பற்ற தன்மையையும், நன்மதிப்பையும், அணுகத்தகுதன்மையையும் மற்றும் பயன்தகுதன்மையையும் உறுதிப்படுத்துவதற்கும் அதே நேரம் நீதிமன்றங்களைப் பாதுகாப்பதற்கும் உதவ வேண்டும்” என 165 ஆம் உறுப்புரை எடுத்துரைக்கின்றது.

மக்களின் நியாயாதிக்க அதிகாரத்தத்துவம் அரசியலமைப்பினால் நேரடியாக நீதித்துறைக்கு உரித்தளிக்கப்படுதல் வேண்டும் என்பது அவசியமானதும் விரும்பத்தக்கதுமாகும். நீதிமன்றங்கள், நியாயாதிக்க சபைகள் முதலியவற்றினூடாக பாராளுமன்றத்தினால் பிரயோகிக்கப்படுகின்ற தற்போதைய நிலை திருப்தியற்றதாகக் காணப்படுகின்றது. இந்த நிலை மாற்றியமைக்கப்படுதல் வேண்டும். இவை நீதித்துறையின் சுயாதீனக் கோட்பாட்டை மேலும் வலுப்படுத்தும்.

வேறுவகையில் கூறுவதானால், நீதித்துறைக்கு உரித்தளிக்கப்பட்டுள்ள நியாயாதிக்க அதிகாரத் தத்துவங்களை விஷேட சந்தர்ப்பங்களில் நிறைவேற்றும் பொருட்டு விஷேட நியாயாதிக்க அதிகாரத்தத்துவங்களையும் மற்றும் பிரதியீட்டு பிணக்குத் தீர்த்தல் அதிகாரத்தத்துவங்களையும் பிரயோகிக்கும் காதி நீதிவான் நியாயாதிக்க சபைகள் போன்ற நிறுவனங்கள் பாராளுமன்றத்தின் மூலம் அமைக்கப்படலாம்.

இந்த வெளிப்படுத்தல் உத்தரவாதங்கள் உயர் நீதிமன்றங்களினதும் மற்றும் மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றங்களினதும் நீதிபதிகளின் நியமனம், இளைப்பாறல், பதவி விலக்கல், ஒழுக்காற்றுக் கட்டுப்பாடு, சம்பளங்கள், ஓய்வூதிய நன்மைகள், ஓய்வூதியத்தின் பின்னரான தொழில், ஏனைய சேவைகள் தொடர்பான அவர்களின் ஈடுபாடு முதலியவற்றுடன் தொடர்புடைய உத்தரவாத விடயங்களுக்கு மேலதிகமானவையாகும்.

இவை தொடர்பாக, பின்வரும் சிபாரிசுகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன:

குறிப்பு: நியமனம்

உயர் நீதிமன்றங்களின் நீதிபதிகள், உயர் நீதிமன்றத்தின் முன்னாள் நீதிபதிகள் அடங்கிய ஒரு குழாமிலிருந்து பெயர் மனுக்கள் கிடைக்கப்பெற்றுள்ள அரசியலமைப்பு சபையினது சிபாரிசின் பேரில் ஜனாதிபதியினால் நியமிக்கப்படுதல் வேண்டும். முன்னாள் நீதிபதிகள் அடங்கிய அந்தக் குழு, அந்தக் குழுவுக்கான உறுப்பினர்களை நியமிப்பதில் கௌரவ சட்டமா அதிபருடனும் மற்றும் சட்டத்தரணிகள் சங்கத்தின் தலைவருடனும் கலந்தாலோசித்து பிரதம நீதியரசரினால் முன்னாள் பிரதம நீதியரசர் ஒருவர் அடங்கலாக நியமிக்கப்படுதல் வேண்டும். அந்த நீதிபதிகள் அடங்கிய குழாமுக்கு நியமிக்கப்பட வேண்டிய உயர் நீதிமன்றத்தின் முன்னாள் நீதிபதிகள் தொடர்பில், அந்தக் குழுவுக்கு பெயர்குறிக்கப்பட்டிருக்கின்ற அவர்களின் ஓய்வுபெற்ற திகதிக்கு இடையில் ஆகக்குறைந்தது இரண்டு வருடங்களாவது பூர்த்தியடைந்திருத்தல் வேண்டும்.

குறிப்பு: ஓய்வுபெறும் வயது

எல்லா உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகளினதும் ஓய்வு பெறும் வயது ஒரேயளவாக இருத்தல் வேண்டும், அதாவது 65 வயது விரும்பத்தக்கதாகும். சில நீதிபதிகள் ஓய்வுபெறும் போது அந்த நீதிபதிகள், அரசியலமைப்பு சபையின் சிபாரிசின் பேரில் சிறு நீதித்துறை சார்ந்த நீதிபதிகளின் தேர்ச்சியையும் சேவை வழங்கலையும் மேம்படுத்தும் பொருட்டு மேற்பார்வை செய்வதில் சேவையை வழங்கும் வகையில் சேவையில் ஈடுபடுத்தப்படலாம். இந்த நீதிபதிகள் 70 வயது வரை அவ்வாறு ஈடுபடுத்தப்படலாம்.

குறிப்பு: நீதிபதிகளின் சம்பளங்கள்

உயர் நீதிமன்றங்களினது நீதிபதிகளின் சம்பளங்கள் பாராளுமன்றத்தினால் தீர்மானிக்கப்படுதல் வேண்டும். அந்த நீதிபதிகளின் பதவிக்காலத்தின் போது அத்தகைய சம்பளங்கள் குறைக்கப்படக் கூடாது. எல்லா உயர் நீதிமன்றங்களினதும் நீதிபதிகளின் சம்பளங்கள் ஒரேயளவாக இருத்தல் வேண்டும்.

குறிப்பு: ஒழுக்காற்றுக் கட்டுப்பாடும் பணிநீக்கமும்

உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகளின் ஒழுக்காற்று பற்றிய ஒரு ஆணைக்குழு இருத்தல் அவசியமாகும். இந்த ஆணைக்குழுவின் உறுப்பினர்கள் அரசியலமைப்பு சபையினால் சிபார்சு செய்யப்பட்டு ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்படுதல் வேண்டும். இந்த ஆணைக்குழு பிழையான நடத்தை அல்லது தகவின்மை தொடர்பான ஏதாவது குற்றச்சாட்டுகளை விசாரித்து, அரசியலமைப்பு சபைக்கு அறிக்கையை சமர்ப்பித்தல் வேண்டும். அரசியலமைப்பு சபை அத்தகைய நீதிபதி ஒருவரை நீக்குமாறு ஜனாதிபதிக்கு சிபாரிசு செய்வதற்கு அதிகாரத்தைக் கொண்டிருக்கும் என்பதுடன் அந்த சிபாரிசின் பேரில் ஜனாதிபதி அத்தகைய நீதிபதியை நீக்கவும் வேண்டும். எனினும், அரசியலமைப்பு சபையின் அந்த சிபாரிசானது அவ்வாறு அந்த நீதிபதியை நீக்குமாறு ஜனாதிபதிக்கு குறிப்பீடு செய்வதற்கு முன்னர் பாராளுமன்றத்தினால் அங்கீகரிக்கப்படுதல் வேண்டும்.

குறிப்பு: ஓய்வூதியக் கொடுப்பனவு

உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகள் அவர்கள் ஓய்வுபெறும் நேரத்தில் அவர்களுக்குக் கிடைத்த சில ஒன்றுதிரட்டிய வேதனங்கள் (சம்பளம், படிகள்) அல்லது சமகாலப்பகுதியில் நீதிபதிகளினால் பெற்றுக்கொள்ளப்படும் ஒன்றுதிரட்டிய வேதனங்கள் (சம்பளம் மற்றும் படிகள்) ஆகியவற்றில் எது கூடியதோ, அது அவர்களுக்குச் செலுத்தப்படுதல் வேண்டுமென்பது குழுவின் கருத்தாகும்.

குறிப்பு: சேவையிலுள்ள அல்லது ஓய்வுபெற்ற நீதிபதிகளை ஏனைய தொழிற்பாடுகளை நிறைவேற்றுவதற்காக அழைத்தல்

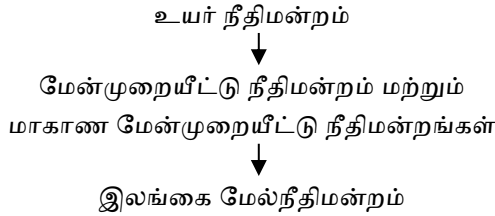
ஏனைய தொழிற்பாடுகளில் ஈடுபடுத்தப்படுவதற்கு நீதிபதிகளே மிகவும் பொருத்தமானவர்களாக இருக்கலாம் என்றாலும், உயர் நீதிமன்றங்களின் ஏதாவது உண்மையான அல்லது ஊகிக்கக் கூடிய சுயாதீனத்தன்மை அற்றுப்போவதை தவிர்த்துக்கொள்ளும் பொருட்டு, கடமையாற்றும் அல்லது

ஓய்வுபெற்ற நீதிபதிகளை, கட்டணம் செலுத்தப்படாத அல்லது கட்டணம் செலுத்தப்படும் ஏதாவது பணிகளை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு அனுமதிக்காதிருப்பது விரும்பத்தக்கதாகும் என்பது உபகுழுவின் கருத்தாகும். எவ்வாறாயினும் உயர் நீதிமன்றங்களின் நீதிபதிகளையும் மற்றும் ஏனைய நீதிமன்றங்களின் நீதிபதிகளையும் வெளிநாட்டு நீதித்துறைகளுக்கு ஒரு சொற்ப வரையறையான காலப்பகுதிற்கு நீதித்துறையில் பணியாற்ற அவர்களை அனுமதிப்பதன்மூலம் வெளிநாட்டில் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் வாய்ப்புகளுக்கு உபகுழுவின் ஆட்சேபணைகள் ஏதும் இருக்காது. உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகள் பயிற்சியுடன் நிலைத்திருக்கக்கூடிய பதவிநிலைகளை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு அனுமதிக்கப்படும்போது அக்காலத்தில் அவர்கள் சம்பளமற்ற நிலையில் அமர்த்தப்படுதல் வேண்டும். இந்தப் பின்னணியில், இத்தகைய அங்கீகாரத்தை வழங்குவதில், நீதித்துறை முறைமைகளும் மற்றும் வெளிநாடுகளின் ஜனநாயகப் பண்புகளும் மனதிற்கொள்ளப் படுதல் வேண்டும். இவ்வாறான வேண்டுகோள்களுக்கு அதிகாரமளிக்கக்கூடிய ஜனாதிபதிக்கு, அரசியலமைப்பு சபை தனது சிபார்சுகளை முன்வைப்பதற்கு முன்பதாக, அத்தகைய வேண்டுகோள்களை மதிப்பீடுசெய்தல் வேண்டும்.

இத்தகைய சூழ்நிலையில், நாட்டில் நீதியின் தரத்தை மேம்படுத்தவும் இத்தகைய குறுங்கால வரவின்மையினால் எழுகின்ற பதவி வெற்றிடங்களுக்கு முன்னணி சட்டத்தரணிகளிலிருந்து உயர் நீதிமன்றங்களுக்கு குறுகியகால சமயோசித நியமனங்களை வழங்குவது என்ற கருத்தையும் உபகுழு கொண்டிருக்கின்றது.

3. நீதிமன்றங்கள் கட்டமைப்பு

அரசியலமைப்பினால் அங்கீகரிக்கப்படும் வகையில் நீதிமன்றங்களின் கட்டமைப்பு பின்வருமாறு அமைதல் வேண்டும்:

ஏனைய நீதிமன்றங்களும் அவற்றின் கட்டமைப்பும் பாராளுமன்றத்தினால் நிறைவேற்றப்படும் சட்டவாக்கத்தின் மூலம் ஏற்பாடுசெய்யப்படுதல் வேண்டும். உப குழு மாவட்ட நீதிமன்றம், குடும்ப நீதிமன்றம், நீதிவான் நீதிமன்றம், முதன்நிலை நீதிமன்றம்/சிறிய கோரல்கள் நீதிமன்றம் முதலிய நீதிமன்றங்களை ஏனைய நீதிமன்றங்கள் என அங்கீகரிக்கின்றது.

4. நீதிமன்றங்களின் நீதிபதிகளும் நியாயாதிக்கமும்

உயர் நீதிமன்றம் பதினைந்து நீதிபதிகளை உள்ளடக்கி இருத்தல் வேண்டும். இந்த நீதிமன்றம் நாட்டில் இறுதி மேன்முறையீட்டு நியாயாதிக்கத்தைக் கொண்டதாக இருத்தல் வேண்டும். இதற்கு எத்தகைய மூல நியாயாதிக்கமும் கிடையாது.

மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றம் நாற்பத்தைந்து நீதிபதிகளைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றங்கள் மாகாணங்களில் கூடுதல் வேண்டும். அத்தகைய நீதிமன்றங்கள் அந்தந்த மாகாணங்களின் மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றங்கள் என அழைக்கப்படுதல் வேண்டும். மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தின் தலைவர் மாகாண மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றங்களில் அமர்வதற்கு மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தின் நீதிபதிகளுக்கு இடையில் பெயர்குறித்து நீதிபதிகளை நியமிக்க வேண்டும். மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தில் பல்வேறு பிரிவுகள் காணப் படலாம். உதாரணமாக, மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தின் குற்றவியல் பிரிவு மற்றும் வர்த்தகப் பிரிவு என்பன காணப்படலாம்.

மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றம் அடிப்படை உரிமைகள் நியாயாதிக்கம் மற்றும் எழுத்தாணை நியாயாதிக்கம் ஆகியவற்றைக் கொண்டிருக்கும். மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றம் முதன்நிலை நீதிமன்றங்களான உயர் நீதிமன்றம், மாவட்ட நீதிமன்றம், குடும்ப நீதிமன்றங்கள் மற்றும் நீதவான் நீதிமன்றம், ஆரம்ப நீதிமன்றங்கள்/சிறு கோரிக்கை நீதிமன்றங்கள் ஆகியவற்றிலிருந்தும் மேன்முறையீட்டு நியாயாதிக்கத்தைக் கொண்டிருக்கும். தொழில் நியாயசபை, கமநல நியாயசபை மற்றும் அவற்றையொத்த காத் நீதி மன்றங்கள் முதலிய சட்டமன்றங்களிலிருந்து கிடைக்கும் மேன்முறையீடுகளும் மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தால் விசாரிக்கப்படலாம்.

இலங்கை மேல் நீதிமன்றம்

மேல் நீதிமன்றம் கடுமையான குற்றச் செயல்கள் மீதான குற்றவியல் நியாயாதிக்கத்தை மாத்திரமே பிரயோகிக்கும். மேல் நீதிமன்றத் தீர்ப்புக்களிலிருந்து எழுகின்ற மேன்முறையீடுகள் மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தின் குற்றவியல் பிரிவினால் அல்லது கொழும்பிலுள்ள குற்றவியல் மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தால் விசாரிக்கப்படுதல் வேண்டும். எழுத்தாணை நியாயாதிக்கத்தை அல்லது மேன்முறையீட்டு நியாயாதிக்கத்தை உயர்நீதிமன்றம் கொண்டிராது.

5. அரசியலமைப்பு நீதிமன்றமும் அதன் நியாயாதிக்கமும்

அரசியலமைப்பு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விடயங்களிலுள்ள பிரச்சினைகள் அத்துறை சார்ந்த நிபுணர்களால் விளங்கித் தீர்க்கப்பட வேண்டியதற்கான தேவையை உணர்ந்து, அரசியலமைப்புப் பேரவையினது சிபாரிசின் பேரில் ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்படும் ஏழு உறுப்பினர்களை/ நீதிபதிகளை உள்ளடக்கிய அரசியலமைப்பு நீதிமன்றமொன்று தாபிக்கப்படுவதை உப குழு விதந்துரைக்கின்றது. சட்டத்துறையிலும் சட்ட செயன்முறைப் பிரயோகத்திலும் நிபுணத்துவம் வாய்ந்த அல்லது அரசியலமைப்பு சட்டத்தில் விஷேட அறிவுடைய சட்டக் கல்வித் தகைமை வாய்ந்த ஆட்களுக்கு மத்தியிலிருந்து உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுதல் வேண்டும். இவர்கள் ஐந்து வருட காலத்துக்கு நியமிக்கப்படுதல் வேண்டும். அத்துடன் மீண்டும் நியமனம் பெறுவதற்கு தகுதியற்றவர்களாகக் கருதப்படுதலும் வேண்டும்.

நீதிமன்றம் என்ற ரீதியில் ஏழு உறுப்பினர்கள்/ நீதிபதிகள் அமர வேண்டும் எனவும் சிபாரிசு செய்யப்படுகின்றது. இந்த நீதிமன்றம் நீதிமன்றக் கட்டமைப்புக்குள் வராது. அரசியலமைப்பின் பிரகாரம் அரசியலமைப்பு நீதிமன்றத்தின் நியாயாதிக்கத்துக்குள் வரும் ஏதேனும் கருமம் நாட்டின் ஏதேனும் நீதிமன்றத்தின் முன்னிலையிலுள்ள ஏதேனும் வழக்கில் எழுமிடத்து அத்தகைய கருமம் அரசியலமைப்பு நீதிமன்றத்துக்கு குறிப்பீடுசெய்யப்படுதல் வேண்டும்.

அரசியலமைப்பு நீதிமன்றத்தின் நியாயாதிக்கம் பின்வருமாறு அமைதல் வேண்டும்:

- அ) ஒரு கருமம்/விடயம் அரசியலமைப்பின் பொருள்கோடல் பரப்பெல்லைக்குள் வருகின்றதா என்பதை தீர்மானிப்பதற்கான அதிகாரம் உட்பட அரசியலமைப்புக்கு பொருள்கோடல் வழங்கல்;
- ஆ) சட்டமூலங்களின் நீதிமுறை மீளாய்வு;
- இ) சட்டங்களினதும் நியதிச்சட்டங்களினதும் நீதிமுறை மீளாய்வு;
- ஈ) மத்திய அரசுக்கும் மற்றும் மாகாணங்களுக்கும் இடையிலும் மற்றும்/அல்லது அவற்றுக்கு மத்தியிலும் எழும் விடயங்கள்;
- உ) பாராளுமன்ற சிறப்புரிமைகள் மீறல்;
- ஊ) அதன் சொந்தத் தீர்ப்புகளின் மீளாய்வு;

Sub-Committee on Judiciary

REPORT

1. The Report of the Sub-Committee on Judiciary focused on the following issues and its report is based on those issues:

- a) Independence of the Judiciary
- b) Courts' Structure
- c) Courts' Jurisdiction including Judicial Review
- d) Constitutional Court and its Jurisdiction

2. Independence of the Judiciary

Although the present Constitution contains in Chapter XV [The Judiciary] a few Articles under the sub-title "Independence of the Judiciary", those Articles deal with primarily with the appointment, tenure, removal, age of retirement, salaries of judges of the Supreme Court and the Court of Appeal, there is no express provision incorporated in the Constitution which lays down the requirement and importance of ensuring the principle of judicial independence in the country.

Taking into consideration the experience which the country has undergone in the judicial sphere, the Sub-Committee recommends that it is desirable to incorporate some express provisions in the Constitution guaranteeing and securing the principle of judicial independence. The Constitution can make it clear that the judiciary shall be independent of the executive and legislative organs of the State and that no authority shall have any

power to interfere with the judicial functions and processes. The Constitution can further provide that the judges shall, in the performance of their functions and duties, act without any restriction, pressure, interference, inducement, intimidation, direct or indirect, from any person or authority and

shall act according to their judicial conscience and applying the law to the facts as they deem the law and facts are.

In this respect, the Constitution of South Africa provides good guidance. In terms of Article 165, it is provided that “the Courts are independent and subject only to the Constitution and the law, which they must apply impartially and without fear, favour or prejudice”, that “no person or organ of state may interfere with the functioning of the courts” and that “organs of state, through legislative and other measures, must assist and protect the courts to ensure the independence, impartiality, dignity, accessibility and effectiveness of the courts.”

It is also necessary and desirable that the judicial power of the People has to be vested directly in the Judiciary by the Constitution. The present position of it being exercised by Parliament through courts, tribunals, etc., is unsatisfactory and should be altered. These will also further strengthen the principle of judicial independence.

On the other hand, institutions exercising specialized adjudicatory powers and alternative dispute resolution powers, viz., quasi-judicial bodies, may be set up by Parliamentary legislation in specific cases to complement the judicial power vested in the Judiciary.

These express guarantees are in addition to the guarantee with regard to the appointment, tenure, retirement, removal, disciplinary control, salaries, retirement benefits, employment after retirement, engagement of them with regard to other services etc. of the Supreme Court and Court of Appeal judges.

In these respects, the following recommendations are made:

Re Appointment:

Judges of the superior courts shall be appointed by the President on the recommendation by the Constitutional Council, which has received nominations from a panel of former judges of the Supreme Court. The panel

of former judges, including a former Chief Justice, shall be nominated by the sitting Chief Justice who shall consult the Hon. Attorney General and the President of the Bar Association in nominating the members to the Panel. For the former Judges of the Supreme Court to be nominated to the Panel, a minimum period of two years must have lapsed between their date of retirement and being nominated to the Panel.

Re Age of Retirement:

The age of retirement of judges of all the superior courts shall be the same, preferable, 65 years of age. Some of the judges when they retire could be engaged, on the recommendation of the Constitutional Council, to provide service in overseeing and mentoring the judges of the minor judiciary to develop and improve upon their competence and service delivery. These judges can go up to 70 years of age.

Re Salaries of Judges:

The salaries of judges of superior courts shall be fixed by Parliament and they shall not be reduced during the tenure of the judges. The salaries of judges of all superior courts shall be the same.

Re Disciplinary Control & Dismissal:

There shall be a Superior Courts Judges Disciplinary Commission, the members of which shall be recommended by the Constitutional Council and appointed by the President, which shall inquire into any allegations of misconduct or incapacity and submit a report to the Constitutional Council. The Constitutional Council shall have authority to recommend the removal of any such judge to the President who shall thereupon remove such judge. However, the recommendation of the Constitutional Council shall be approved by Parliament before it is sent to the President for removal.

Re Retirement Payment:

It is the opinion of the Committee that the judges of the superior courts shall be paid the same consolidated emoluments (salary and allowances) that they obtained at the time of their retirement or whatever the consolidated emoluments (salary and allowances) that are received by the judges of the contemporary period whichever is more.

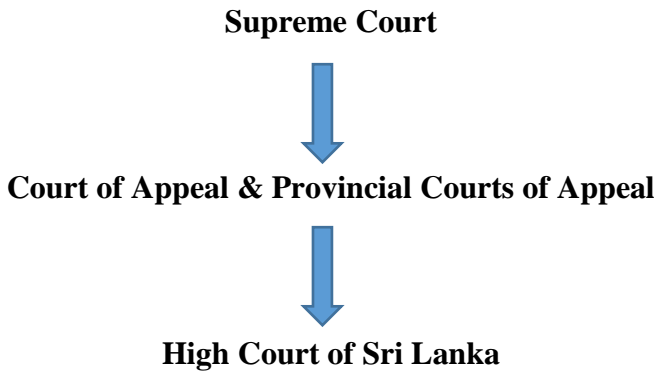
Re Inviting serving or retired judges to perform other functions:

Although the judges may be well suited to be engaged in other functions, the Sub Committee is of opinion that it is desirable not to permit any sitting or retired judges to accept any paid or unpaid role in order to avoid any real or perceived lack of independence of the judges of the superior courts. However, the Sub-Committee is not averse to the idea of judges of the superior courts and other courts being given opportunities to foreign exposures by permitting them to work for a few limited spells in foreign jurisdictions. When superior court judges are permitted to accept positions tenable with their standing and training, they should be placed on no-pay during that period. In this context, the judicial systems and democratic nature of the foreign countries must be borne in mind in granting this approval. The Constitutional Council shall have to evaluate such requests before making its recommendation to the President who shall have the authority to grant such requests.

In this context, the Sub-Committee also holds the view that short-term ad-hoc appointments to the superior courts could be made from leading practitioners to tide over the vacancies arising out these short spells of absence and to enrich and uplift the quality of justice in the country.

3. The Courts Structure

The following shall be the structure of courts to be recognized by the Constitution.

The other courts and their structure shall be provided for by the legislation passed by Parliament. The Sub-Committee recognizes that the other courts can be the District Court, Family Court, Magistrate’s Court, Primary Court/Court of Small Claims.

4. The Composition & Jurisdiction of the Courts

The Supreme Court shall consist of fifteen judges. The Court shall have the final appellate jurisdiction in the country. It will not have any original jurisdiction.

The Court of Appeal shall have forty five judges. The Court of Appeal shall sit in the Provinces and they shall be known as the respective Provincial Court of Appeal. The President of the Court of Appeal shall nominate from among the judges of the Court of Appeal to sit in the Provincial Court of Appeal. There can be different divisions of the Court of Appeal. For instance, there could be Criminal Division and Commercial Division of the Court of Appeal.

The Court of Appeal will have the fundamental right jurisdiction and writ jurisdiction. The Court will also have appellate jurisdiction from the courts of first instance, viz., the High Court, District Court, Family Courts and Magistrates' Court Primary Courts /Small Claims Courts. The appeals from the Labour Tribunal, Agrarian Services Tribunal and similar quasi-judicial bodies can also be heard by the Court of Appeal.

The High Court of Sri Lanka

The High Court will only exercise criminal jurisdiction over grave crimes. The appeals from the judgements of the High Court shall be heard by the Criminal Division of the Court of Appeal or Criminal Court of Appeal in Colombo. The High Court will not have any writ jurisdiction or appellate jurisdiction.

5. Constitutional Court & its Jurisdiction

Realizing the need for the adjudication of issues of Constitutional importance by specialists in the field, the Sub Committee recommends the establishment of a Constitutional Court consisting of seven members/judges who are appointed by the President on the recommendation of the Constitutional Council. The members shall be chosen from among persons who have distinguished themselves in the judicial sphere and legal practice or legal education with specialized knowledge on Constitutional Law. They shall be appointed for a term of five years and they will not be eligible for reappointment again.

It is also recommended that all seven members/judges shall sit as the Court. This Court will not fall within the court structure. Where any matter which falls within the jurisdiction of the Constitutional Court as per the Constitution, arises in any case before any court in the country, such matter shall be referred to the Constitutional Court.

The jurisdiction of the Constitutional Court shall be as follows:

- a) Interpretation of the Constitution, including the authority to determine whether a matter/issue falls within the ambit of interpretation of the Constitution;
- b) Judicial Review of Bills;
- c) Judicial Review of Laws & Statutes;
- d) Issues arising between and/or among the Centre and Provinces;
- e) Breach of privileges of Parliament;
- f) Review of its own judgments.

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලයේ මෙහෙයුම් කමිටුව

මුදල් පිළිබඳ අනුකාරක සභාවේ
වාර්තාව

අரசියලමෙමපුස් සපෙයින් වමිප්පඊත්තර් උමු

නිති පර්නිඃ උප උමුවින් අරිඊකෙ

The Steering Committee of the Constitutional Assembly

REPORT
of the
Sub-Committee on Finance

ගරු සභාපති,
මෙහෙයුම් කමිටුව,
ව්‍යවස්ථාදායක මණ්ඩලය.

2016 මැයි මස 5 වැනි දින ව්‍යවස්ථාදායක මණ්ඩලය විසින් සම්මත කරගන්නා ලද යෝජනාවකට අනුව ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට සංශෝධන සම්බන්ධයෙන් නිර්දේශ ඉදිරිපත් කිරීම පිණිස අනුකාරක සභා භයක් පත් කරන ලදී.

xvii පරිච්ඡේදය (මූල්‍යය) පිළිබඳ යෝජනා ඉදිරිපත් කිරීමේ කාර්යය පහත සඳහන් සාමාජිකයන්ගෙන් සමන්විත මුදල් පිළිබඳ අනුකාරක සභාවට පවරන ලදී.

- ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා(සභාපති)
- ගරු (ආචාර්ය) සරත් අමුණුගම මහතා
- ගරු ඩී.එස්. රාධක්‍රිෂ්ණන් මහතා
- ගරු(වෛද්‍ය) අනෝමා ගමගේ මහත්මිය
- ගරු (ආචාර්ය) හර්ෂ ද සිල්වා මහතා
- ගරු ඉරාන් වික්‍රමරත්න මහතා
- ගරු මුතුසිවලිංගම් මහතා
- ගරු කෙහෙලිය රඹුක්වැල්ල මහතා
- ගරු සුනිල් හඳුන්තොත්ති මහතා
- ගරු ඊ. සරවනපවන් මහතා
- ගරු තාරක බාලසූරිය මහතා

2016 ජූනි මස 06 වැනි දින සිය පළමු රැස්වීම පැවැත්වූ කාරක සභාව, රාජ්‍ය මූල්‍යය කළමනාකරණ ක්ෂේත්‍රයෙහි විශේෂඥයන්ගේ හා විද්වතුන්ගේ අදහස් ලබා ගැනීමට තීරණය කළේය. ඒ අනුව , කාරක සභාව සමඟ සිය විශේෂඥ අදහස් බෙදා හදා ගැනීම පිණිස කාරක සභාව හමුවට පැමිණෙන ලෙස මහ බැංකුව, විගණකාධිපති දෙපාර්තමේන්තුව, දේශීය ආදායම් දෙපාර්තමේන්තුව ආදී ආයතන වල විශ්‍රාමලත් ජ්‍යෙෂ්ඨ නිලධාරීන්ගෙන් ඉල්ලා සිටින ලදී.

එයට අතිරේකව,වෙනත් විවිධ ආයතන වල බොහෝ විද්වතුන්ටද කාරක සභාව ඉදිරියේ ඔවුන්ගේ අදහස් දැක්වීමට අවස්ථාව ලබා දෙන ලදී.

මෙම වාර්තාව පිළියෙළ කිරීම සඳහා කාරක සභාව දේශපාලන පක්ෂ වල හා මහජන අදහස් විමසීමේ කමිටුවේ අදහස්ද සැලකිල්ලට ගත්තේය.

මෙම ප්‍රයත්නය සාර්ථක කරගැනීම පිණිස ලබා දුන් අගනා දායකත්වය වෙනුවෙන් විද්වතුන්ටද විශේෂඥ සම්පත් දායකයන්ටද මහජනයාගේ අදහස් විමසීමේ කමිටුවේ නියෝජිතයන්ටද දේශපාලන පක්ෂ වල නියෝජිතයන්ටද කාරක සභාව වෙනුවෙන් මාගේ හෘදයාංගම සම්භාවනාව පිරිනැමීමට මම මෙය අවස්ථාව කර ගන්නෙමි.

ලේකම් කටයුතු වලදී ලබාදුන් කැපවීමෙන් යුතු සහාය සම්බන්ධයෙන් ලේකම් කාර්යාලයටද මාගේ අවංක ස්තූතිය පිරි නැමීමට මම කැමැත්තෙමි.

බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා (පා.ම.)

සභාපති

මුදල් පිළිබඳ අනු කාරක සභාව

2016 අගෝස්තු 31

කාරක සභාව

- ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා(සභාපති)
- ගරු (ආචාර්ය) සරත් අමුණුගම මහතා
- ගරු ඩී.එස්. රාධක්‍රිෂ්ණන් මහතා
- ගරු (වෛද්‍ය) අනෝමා ගමගේ මහත්මිය
- ගරු (ආචාර්ය) හර්ෂ ද සිල්වා මහතා
- ගරු ඉරාන් වික්‍රමරත්න මහතා
- ගරු මුතුසිවලිංගම් මහතා
- ගරු කෙහෙලිය රඹුක්වැල්ල මහතා
- ගරු සුනිල් හඳුන්නෙත්ති මහතා
- ගරු ඊ. සරචනපවන් මහතා
- ගරු තාරක බාලසූරිය මහතා

සම්පත් දායකයින්

- ආචාර්ය ඩබ්ලිව්.ඩී.ලක්ෂ්මන් මහතා කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලයේ හිටපු උපකුලපති සහ ශ්‍රී ලංකා ප්‍රතිපත්ති අධ්‍යයන ආයතනයේ හිටපු සභාපති
- ආචාර්ය සිරිමල් අබේරත්න මහතා, කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලයේ ආර්ථික විද්‍යා දෙපාර්තමේන්තුව
- සරත්චන්ද්‍ර මායාදුන්නේ මහතා, හිටපු විගණකාධිපති
- අසෝක ගුණවර්ධන මහතා, හිටපු සභාපති, මුදල් කොමිෂන් සභාව
- චන්ද්‍රා ජයරත්න මහතා, හිටපු සභාපති, වාණිජ මණ්ඩලය
- ඩබ්ලිව්.ඒ.විජේවර්ධන මහතා, ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවේ හිටපු නියෝජ්‍ය අධිපති
- ආචාර්ය සමන් කැලේගම මහතා, විධායක අධ්‍යක්ෂ, ශ්‍රී ලංකා ප්‍රතිපත්ති අධ්‍යයන ආයතනය
- ආචාර්ය දුෂානි චීරකෝන් මත්මිය, නියෝජ්‍ය අධ්‍යක්ෂ, ශ්‍රී ලංකා ප්‍රතිපත්ති අධ්‍යයන ආයතනය
- ඩී.ඩී.එම්.වෛද්‍යසේකර මහතා, ජ්‍යෙෂ්ඨ කර්තෘ මණ්ඩල උපදේශක, ශ්‍රී ලංකා ප්‍රතිපත්ති අධ්‍යයන ආයතනය සහ දේශීය ආදායම් දෙපාර්තමේන්තුවේ හිටපු කොමසාරිස්
- ආචාර්ය අනිලා ඩයස් බණ්ඩාරනායක මහත්මිය, ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවේ හිටපු සහකාර අධිපති
- රෝස් කුරේ මහත්මිය, ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවේ හිටපු සහකාර අධිපති සහ හිටපු මූල්‍ය ප්‍රතිපත්ති හා ආර්ථික කටයුතු අධ්‍යක්ෂ ජනරාල්

කැඳවන ලද නිලධාරීන්

- ආචාර්ය ආර්.එච්.එස්.සමරතුංග මහතා, මුදල් අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්
- එච්.එම්.ගාමිණි විජේසිංහ මහතා, විගණකාධිපති

ආරාධිතයන්

- ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මහතා, පා.ම., ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී වාමාංශික පෙරමුණ
- ඒ. අරච්චන්ද්‍ර කුමාර් මහතා, පා.ම., උඩරට ජනතා පෙරමුණ
- එම්.ඒ.සුමන්තිරන් මහතා, පා.ම., මෙහෙයුම් කමිටුවේ සාමාජික
- තේමිය හුරුල්ලේ මහතා, මහජන අදහස් විමසීමේ කමිටුවේ සාමාජික
- එස්.විජේසන්දිරන් මහතා, මහජන අදහස් විමසීමේ කමිටුවේ සාමාජික
- ඩී. කලන්සූරියාරච්චි මහතා, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී වාමාංශික පෙරමුණ
- ජී.වී.ඩී.තිලකසිරි මහතා, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී වාමාංශික පෙරමුණ
- සෝමවීර චන්ද්‍රසිරි මහතා, පොදුජන එක්සත් පෙරමුණේ උප සභාපති
- නිස්ස යාපා මහතා, පොදුජන එක්සත් පෙරමුණේ ලේකම්

1. සංවිචාරණ:

ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මහතාගේ සහාපතිත්වයෙන් යුතුව මුදල් අනු කාරක සභාව (කාරක සභාව) 2016 ජූනි මස 06 වැනි දින සිය පළමු රැස්වීමේ සිට රැස්වීම් අටක් පැවැත්වීය. පහත සඳහන් කරුණු කාරක සභාව නිරීක්ෂණය කළේය:

- කාරක සභාවේ විෂය ක්ෂේත්‍රය ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ xvii පරිච්ඡේදය මඟින් නියම කෙරේ.
- රාජ්‍ය මූල්‍යය යටතේ සලකා බැලිය යුතු විශේෂිත කරුණු සම්බන්ධයෙන් මෙහෙයුම් කමිටුව කාරක සභාවට දැනුම් දෙයි.
- කාරක සභාවට අවශ්‍ය නම් මහා භාණ්ඩාගාරයේ නිරීක්ෂණ ලබා ගත හැකිවන අතර අවශ්‍ය නම් කවර හෝ විශේෂඥයන් බඳවා ගැනීමේ හැකියාව ඇත.
- කාරක සභාවේ සංවිචාරණ අවශ්‍යයෙන්ම පළාත් සභා සහ පළාත් පාලන මූල්‍යය කරා ව්‍යාප්ත වනු ඇත.

1.1 යොමු කිරීම් අනුදේශයන්

මෙහෙයුම් කමිටුව විසින් කාරක සභාව වෙනුවෙන් නියම කරන ලද යොමු කිරීම් අනුදේශයන් පහත දැක්වෙන කරුණු වලින් සමන්විත විය:

1. මධ්‍යම රජය සහ පළාත් සභා අතර මුදල් වෙන් කිරීම්.
2. භාණ්ඩාගාරයේ නිරීක්ෂණ කැඳවිය යුතුය.
3. රාජ්‍ය ව්‍යවසාය - පාලනය හා වාර්තාකරණය පිණිස යාන්ත්‍රණ
4. මුදල් කොමිෂන් සභාවෙහි කාර්ය භාරය සහ එහි සංයුතිය
5. මුදල් කොමිෂන් සභාවෙහි ස්වාධීනත්වය ආදී කරුණු
6. මහ බැංකුවේ කාර්යය සහ එහි ස්වාධීනත්වය වෙනුවෙන් විධිවිධාන
7. විගණකාධිපති වරයාගේ සහ විගණන සේවා කොමිෂන් සභාවේ කර්තව්‍යයන් හා කාර්යයන්. එක් එක් පළාත් සභාව වෙනුවෙන් අභ්‍යන්තර හා ස්වාධීන විගණන අංශ වල අවශ්‍යතාව.
8. විගණකාධිපති වරයා පත් කිරීම, ඉවත් කිරීම හා නිල කාලයෙහි සුරක්ෂිතතාව.
9. රාජ්‍ය මුදල් පිළිබඳ කාරක සභාව, පොදු ව්‍යාපාර පිළිබඳ කාරක සභාව සහ රාජ්‍ය ගිණුම් කාරක සභාව යන ආයතන වල කාර්යයන්ට ව්‍යවස්ථානුකූල තත්ත්වය ලබා දිය යුතුද යන්න.

10. පරිපූර්ණ වගවීම් තත්ත්වය.

යොමු කිරීම් අනුදේශවල නිත්‍ය අන්තර්ගතය පහත සඳහන් ක්ෂේත්‍ර හය සම්බන්ධයෙන් වන බව කාරක සභාව සිය සංවිචාරණ වලදී නිරීක්ෂණය කළේය.

අ. මධ්‍යම, පළාත් සහ පළාත් පාලන මූල්‍යයන් සහ කාර්ය භාරය, මුදල් කොමිෂන් සභාවේ තත්ත්වය සහ සංයුතිය.

ආ. රාජ්‍ය ව්‍යවසායයන්හි මූල්‍යයන් සහ ඒවායේ පාලනය සහ වාර්තාකරණය සඳහා යාන්ත්‍රණ.

ඇ. මහ බැංකුව, එහි කාර්යයන් සහ එහි ස්වාධීනත්වය වෙනුවෙන් විධිවිධාන.

ඈ. විගණනය, විගණකාධිපති වරයා සහ විගණන සේවා කොමිෂන් සභාව. ඔවුන්ගේ වගකීම් සහ කාර්යයන් හා විගණකාධිපති වරයා පත් කිරීම, නිල කාලය හා ඉවත් කිරීම.

ඉ. රාජ්‍ය මූල්‍යයන් අධීක්ෂණය සඳහා පත් කර ඇති රාජ්‍ය මුදල් පිළිබඳ කාරක සභාව, පොදු ව්‍යාපාර පිළිබඳ කාරක සභාව සහ රාජ්‍ය ගිණුම් කාරක සභාව යන පාර්ලිමේන්තු කාරක සභා වල කාර්යයන්ට ව්‍යවස්ථානුකූල තත්ත්වය ලබා දිය යුතුද යන්න.

ඊ. රාජ්‍ය මූල්‍යය වෙනුවෙන් පරිපූර්ණ වගවීම් තත්ත්වයක්.

රාජ්‍ය මූල්‍යය වෙනුවෙන් දැනට පවතින ව්‍යවස්ථානුකූල රාමුව ක්‍රියාවට නැංවීමේදී ඇති දුර්වලතා, සංකල්පමය ගැටළු හා ප්‍රතිසංස්කරණ අත්‍යවශ්‍යතාව වලට පාදක වන කරුණු විශ්ලේෂණයකින් ආරම්භකර යොමු කිරීම් අනුදේශයන්හි සඳහන් කරුණු හා ජනරජයෙහි රාජ්‍ය මූල්‍යය කාර්යක්ෂම සහ සඵලදායක ලෙස කළමනාකරණය කිරීම සඳහා වැදගත් සේ සැලකෙන වෙනත් කවර හෝ කරුණු ආමන්ත්‍රණය කිරීම පිණිස නිශ්චිත නිර්දේශ ලබා දීම දක්වා xvii පරිච්ඡේදයෙහි විධිවිධාන යන සන්දර්භය තුළ ඉහත කරුණු පිළිබඳව සාකච්ඡා කිරීමට කාරක සභාව තීරණය කළේය. එසේ කිරීමේදී, මහජන අදහස් විමසීමේ කමිටු වාර්තාවෙහි හඳුනා ගන්නා ලද ගැටළු හා නිර්දේශද කාරක සභාව සැලකිල්ලට ගත්තේය.

1.2 රාජ්‍ය මූල්‍යය වෙනුවෙන් දැනට පවතින ව්‍යවස්ථානුකූල රාමුව ක්‍රියාවට නැංවීමේදී ඇති දුර්වලතා

රාජ්‍ය මූල්‍යය කළමනාකරණය සම්බන්ධයෙන් වර්තමාන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙහි තිබෙන ඇතැම් විධිවිධාන යළි පිහිටා යන මතය ප්‍රකාශ විය. අනෙක් අතට, රට “ආර්ථික ප්‍රතිපත්ති යහ පාලනය” සංකල්පය කරා ගමන් කරමින් සිටී. ඉහළ මැදි ආදායම් තත්ත්වය හා ඉතා ඉහළ මානව සංවර්ධනය කරා ළඟා වීමට අවශ්‍ය ආයෝජන පරිමාණය අනුව ගත් කළ, රාජ්‍ය මූල්‍යය උපයෝජනය කරමින් සිදු කරනු ලබන “ව්‍යාපෘති” පිළිබඳව පාර්ලිමේන්තුව මඟින් කරනු ලබන සඵලදායක පාලනය සහ පූර්ණ අධීක්ෂණය ස්ථාපනය කිරීම අවශ්‍ය වේ. රජයේ ආයෝජන ලෙස හෝ

රජයේ හා පෞද්ගලික අංශයේ හවුල්කාරීත්වයන් ලෙස හෝ වේවා සිදු කරනු ලබන ප්‍රධාන රජයේ ආයෝජන වල වාසි සහ අවාසි පිළිබඳව ජනතාව දැනුවත් කිරීම අත්‍යාවශ්‍ය කරුණකි.

අනෙක් අතට, රාජ්‍ය අංශය දිගින් දිගටම මධ්‍යගත ආකාරයෙන් ක්‍රියාත්මක වන අතර ඒ හේතුවෙන්ද රාජ්‍ය මූල්‍යය මධ්‍යගත ලෙස පාලනය අවශ්‍ය වේ. රාජ්‍ය ආයතන හා ව්‍යවසාය වල වුවත් පාලනයෙහි උප ජාතික මට්ටම් වලදී වුවත් රාජ්‍ය මූල්‍යය කළමනාකරණයෙහි කාර්යක්ෂම බව සහ වගවීම වැඩිදියුණු කිරීම සඳහා වගකීම විමධ්‍යගත කිරීම මූලික සාධකයකි. ආයතන හා ව්‍යවසාය මෙන්ම උප ජාතික මට්ටම් පාලන මෙහෙයුම් සමරූපතාවක සිර කරමින් මුලපිරීම හා නවෝත්පාදනය සීමා කරන ආකාරයෙන් මූල්‍ය පාලන ක්‍රියාත්මක වේ.

දුර්වලතාවයෙහි තීරණාත්මක ක්ෂේත්‍ර පහත සඳහන් පරිදි හඳුනා ගන්නා ලදී:

අ. රාජ්‍ය මූල්‍යය අරමුණු:

පද්ධතිය ක්‍රියාත්මක කරවීම සඳහා අරමුණු (එක් එක් පුරවැසියාගේ යහ පැවැත්ම, පරිසරය හා සම්පත් ආරක්ෂා කිරීම)හෝ කාර්ය සාධනය (කාර්යක්ෂමතාව, සඵලදායක බව හා තිරසාරබව) හෝ අධීක්ෂණය (මූල්‍ය අවංකභාවය, වගකීම, විනිවිද භාවය හා වගවීම) හා සම්බන්ධව පද්ධති ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී මහපෙන්වීම පිණිස රාජ්‍ය මූල්‍ය පිළිබඳ සංගත අරමුණු සමූහයක් නොමැති වීම.

ආ. තිරසාර වර්ධනය කෙරෙහි යොමුවක් පවත්වා ගැනීම

කාර්යක්ෂම සහ සඵලදායක ආර්ථික තීරණ ගැනීම/ කළමනාකරණය සහ පාලනය, ස්වාභාවික/ජාතික සම්පත් සහ රාජ්‍ය මූල්‍යය අපක්ෂපාතීව සහ සාධාරණ ලෙස වෙන්කිරීම හා ප්‍රඥාවන්ත ලෙස භාවිතා කිරීම හරහා තිරසාර වර්ධනය හා සෞභාග්‍යය අත්කර ගැනීම කෙරෙහි යොමුවක්ද නොමැති වීම.

ඇ. රාජ්‍ය මූල්‍යය වෙනුවෙන් පාර්ලිමේන්තුවේ වගකීමෙහි විෂයපථය:

රාජ්‍ය මූල්‍ය කළමනාකරණයෙහිදී ,ආදායම රැස් කිරීම, විශේෂයෙන්ම බදු අය කිරීම,වියදම් කිරීම හා අයවැය පිළියෙළ කිරීම, ගිණුම්කරණය සහ විගණනය ආවරණය කරමින් මූල්‍ය අවංකභාවය, වග වීම සහ වග කීම සහතික කිරීම පිණිස පාර්ලිමේන්තුවේ වගකීම සම්බන්ධයෙන් පැහැදිලි බවක් නොමැති වීම සහ වඩාත් සඵලදායක පාලන/වාර්තාකරණ යාන්ත්‍රණවල අවශ්‍යතාව.

ඈ. රාජ්‍ය වියදම් මත පාලනය:

රාජ්‍ය වියදම් මත සඵලදායක පාලනය කාර්යක්ෂම රාජ්‍ය මූල්‍යය රාමුවක අත්‍යවශ්‍ය පදනම සාදයි. වර්තමාන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 150 වැනි ව්‍යවස්ථාව ඒකාබද්ධ අරමුදලින් මුදල් ආපසු ගැනීම සම්බන්ධයෙන්

විධිවිධාන සලස්වන නමුත් ඉන් අනතුරුව සිදුවන අරමුදල් භාවිතා කිරීමේදී වගවීමක් නොමැත.

ඉ. ණය ගැනීම සහ අසම්භව්‍ය බැරකම මත පාලනය :

ණය ගැනීම සහ අසම්භව්‍ය බැරකම මත පාලනයට අදාළව ඌනතාවක් පවතී. දැනට පාර්ලිමේන්තුවේදී අයවැය කථාව තුළ අයවැය බදු වලයෙහි දක්වා ඇති පරිදි වාර්ෂික විසර්ජන පනත යටතේ දළ ණය ගැනුම් සීමා කරනු ලැබේ.

ඊ. අයවැය ක්‍රියාවලිය ව්‍යුහගත කිරීම:

පිළියෙල කිරීම, අනුමත කිරීම, ක්‍රියාත්මක කිරීම, පශ්චාත් සමාලෝචනය හා විශ්ලේෂණය ආවරණය කරන්නාවූද, අයවැය සකස් කිරීමේදී වගවීමට හේතු වන්නාවූ හා විවෘත භාවයට, විනිවිද භාවයට හා මහජන අදහස් විමසීමට විධිවිධාන සලස්වන්නා වූද ව්‍යුහගත අයවැය ක්‍රියාවලියක් වෙනුවෙන් ශක්තිමත් නෛතික පදනමක් වර්තමාන ව්‍යවස්ථානුකූල රාමුව තුළ නොමැත.

උ. රාජ්‍ය මූල්‍යය පාලනය:

පාලන හා අධීක්ෂණ යාන්ත්‍රණයක් ලෙස රාජ්‍ය මූල්‍යය පිළිබඳ තොරතුරු හෙළිදරව් කිරීම ප්‍රමාණවත් නැත. යහ පාලනය ස්ථාපනය කිරීමේ සහ වගකිවයුතු මුදල් ප්‍රතිපත්ති මූලධර්ම සඵලදායක ලෙස ක්‍රියාත්මක කිරීමේ අරමුණ ඇතිව මූල්‍ය කළමනාකරණ වගකීම් පනත හඳුන්වා දෙන ලදී. කෙසේ වෙතත්, අනුකූලතාව, වගවීම හා මූල්‍ය කළමනාකරණ වගකීම් පනත උල්ලංඝනය කිරීම් වල ප්‍රතිවිපාක මෙන්ම ස්වාධීන අයවැය අධීක්ෂණය සම්බන්ධ විධිවිධාන වල අඩුවක් ඇත.

ඌ. පළාත් සභා සහ පළාත් පාලන මූල්‍යය කොන් කිරීම:

13 වැනි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය මගින් පළාත් සභා සහ පළාත් පාලන මූල්‍යය සම්බන්ධයෙන් සැලකිය යුතු විධිවිධාන ප්‍රමාණයක් නියම කරනු ලැබ ඇත. ජාතික මූල්‍යය පළාත් සභා සහ පළාත් පාලන මූල්‍යය වෙතින් වෙන් කර සැලකීම විමධ්‍යගත කිරීමේ මූල්‍යය පදනම් පීඩාවට පමුණුවයි. ඒ අනුව රාජ්‍ය සේවා සැපයීම වෙනුවෙන් පළාත් සභා සහ පළාත් පාලන ක්ෂේත්‍රවල රාජ්‍ය මූල්‍යය වගකීම වගවීමෙන් තොර වන අතර තීරණ ගැනීමේදී ස්වායත්තතාව හා වර්ධනයෙහි හා සංවර්ධනයෙහි ප්‍රමාණවත් නිරතවීම පිණිස මූල්‍යය අවකාශය සීමා කරයි.

1.3 නිර්දේශ වෙනුවෙන් රාමුව:

රාජ්‍ය මූල්‍යය හා සම්බන්ධ ප්‍රධාන අංශ තුන, එනම් ආදායම (බදුකරණය), වියදම සහ අයවැය හා ගිණුම්කරණය සහ විගණනයට අදාළව පාලන මූලධර්ම ආවරණය

කිරීම සඳහා ඉහත හඳුනාගන්නා ලද දුර්වලතා සහිත ක්ෂේත්‍රවලට ප්‍රමාණවත් විධිවිධාන අවශ්‍ය කෙරේ. ශ්‍රී ලංකාවේ රාජ්‍ය මූල්‍යය කළමනාකරණය ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව, වාර්ෂික විසර්ජන පනත සහ මූල්‍ය කළමනාකරණ වගකීම් පනත මගින් පුළුල් ලෙස පාලනය වන අතර රජය සතු ව්‍යවසායයන්හි මූල්‍ය පාලනය මුදල් පනතට හා වරලත් ගණකාධිකාරී ආයතනය හා එක්ව මුදල් අමාත්‍යාංශය විසින් නිකුත් කරනු ලබන රාජ්‍ය අංශයේ ගිණුම්කරණ ප්‍රමිති වලට යටත් වේ. විශේෂයෙන්ම අයවැය පිළියෙල කිරීම, අනුමත කිරීම, ක්‍රියාත්මක කිරීම හා අයවැය වගවීම සම්බන්ධයෙන් යෙදෙන ක්‍රියාවලි සිය ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවන්හි ඇතුළත් කිරීම මගින් ඇතැම් රටවල් රාජ්‍ය මූල්‍යය හා ඒ හා සබැඳි මූලධර්ම මත පාර්ලිමේන්තු පාලනය වෙනුවෙන් විධිවිධාන සලස්වා ඇති බව නිරීක්ෂණය කරන ලදී. අනෙකුත් රටවල් සවිස්තරාත්මක විධිවිධාන සලස්වන නීති මගින් ක්‍රියාවලි ආවරණය කිරීමට ඉඩ හරිමින් පුළුල් රාමුව පමණක් සපයයි. ඉහත පෙන්වාදෙන ලද පරිදි මෙම ක්ෂේත්‍ර ආවරණය කරන නීති ගණනාවක් ශ්‍රී ලංකාවේ තිබෙන අතර රාජ්‍ය මූල්‍යයෙහි සමස්ත අරමුණු සාක්ෂාත් කෙරෙන බව සහතික කිරීම පිණිස මෙම නීති මගින් රාමුවක් සකසනු ලැබීමත්, ඒවා එකිනෙකට සංගත වීමත්, ඒවා ක්‍රියාත්මක කිරීම මනා ලෙස සම්බන්ධීකරණය කරනු ලැබීමත් අත්‍යාවශ්‍ය වේ.

කලින් කරන ලද වර්තමාන රාජ්‍ය මූල්‍ය තත්ත්වයෙහි දුර්වලතා මෙන්ම කාරක සභාව වෙනුවෙන් යොමු කිරීම් අනුදේශයන් පිළිබඳ ගැටළු විශ්ලේෂණය කිරීමේ සිට රාජ්‍ය මූල්‍ය පිළිබඳ ව්‍යවස්ථාමය අධීක්ෂණය ශක්තිමත් කිරීම සඳහා නිර්දේශ සකස් කිරීම කරා යොමු වීමේදී කාරක සභාව එම එක් එක් දුර්වලතාව ආමන්ත්‍රණය කරන්නාවූ මූලධර්ම පහත දැක්වෙන ආකාරයට සලකා බැලුවේය:

අ. තිරසාර වර්ධනය හා සංවර්ධනය කෙරෙහි යොමුවක් පවත්වා ගැනීම :

දැනට පවතින නිශ්චල නඩත්තු ප්‍රකාරය ඉක්මවා ගතික ඵලදායක තත්ත්වයක් කරා රාජ්‍ය මූල්‍ය කාර්යසාධනය මෙහෙයවීම පිණිස සාක්ෂාත් කර ගත යුතු පැහැදිලි අරමුණු සමූහයක් තිබීම අවශ්‍ය වේ.

ආ. රාජ්‍ය මූල්‍යය වෙනුවෙන් පාර්ලිමේන්තුවේ වගකීමෙහි විෂය පථය :

පාලන සහ වාර්තාකරණ යාන්ත්‍රණ හරහා ආදායම් රැස්කිරීම, විශේෂයෙන්ම බදුකරණය, වියදම් හා අයවැය සැකසීම හා ගිණුම්කරණය සහ විගණනය ආවරණය කරමින් මූල්‍ය ඒකාග්‍රතාව, වගවීම සහ රාජ්‍ය මූල්‍ය කළමනාකරණ වගකීම සහතික කිරීම සම්බන්ධයෙන් පාර්ලිමේන්තුව අධීක්ෂණයෙහි යෙදීමේ අවශ්‍යතාව පවතී.

ඇ. අයවැය ක්‍රියාවලිය ව්‍යුහගත කිරීම :

මහජන අදහස් විමසීම සහ සහභාගිත්වය සහිතව ව්‍යුහගත අයවැය ක්‍රියාවලියක් වෙනුවෙන් ශක්තිමත් නෛතික පදනමක් සම්පාදනය කිරීම අවශ්‍ය වේ. රාජ්‍ය මූල්‍ය ක්‍රියාවලිය තුළ අයවැය ප්‍රමුඛ ස්ථානය ගන්නා අතර

වඩාත් වැඩි විවෘත භාවය, විනිවිද භාවය හා සහභාගිත්වය සහ යෙදවුම්, නිමැවුම් හා රජයේ සම්පත් යෙදවීම් වල ප්‍රතිඵල පිළිබඳ තොරතුරු හරහා පාර්ලිමේන්තුවේ වගකීම ඉටු වැඩි වනු ඇත.

ඇ. රාජ්‍ය වියදම මත පාලනය:

වැඩි වගවීම ඇති කිරීම පිණිස අරමුදල් භාවිතයෙහි වැඩි විවෘතභාවය සහ සහභාගිත්වය අවශ්‍ය වේ. මෙහෙයුම් මූලධර්ම රාමුවක ආකාරයෙන් වන විධිවිධාන, රාජ්‍ය වියදම මත සඵලදායක පාලනය ඇතිකිරීමට වඩාත් දායක විය හැකිය.

ඉ. ණය ගැනීම සහ අසම්භව්‍ය බැරකම් මත පාලනය :

සියළු ණය ගැනීම් ග්‍රහණය කර ගැනීම පිණිස රජය වෙනුවෙන් රාජ්‍ය ව්‍යාපාර විසින් ගනු ලබන ණය මෙන්ම ඒකාබද්ධ අරමුදල මත බැරකමක් නිර්මාණය කරන අයිතවන්ද ඇතුළුව දළ ණය ගැනීම් පැහැදිලිව නිශ්චය කිරීම වැදගත් වේ. එයට අතිරේකව අසම්භව්‍ය බැරකම් අවසානයේදී මහජන මුදල් යොදා ගනිමින් පියවීමට සිදුවන අතර එබැවින් අදාළ අනුමත කරන ලද සීමාවන්ට ඒවා යටත් කිරීම අවශ්‍ය වේ. කෙසේ වෙතත්, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව තුළ සීමා පැනවීම ඥානාන්විත නොවන බවත් පවතින සන්දර්භයට අනුව ආර්ථිකය කළමනාකරණය කිරීම සම්බන්ධයෙන් තීරණ ගැනීමට නම්‍යශීලීබව ඡන්දයෙන් තේරී පත්වන රජයකට තිබිය යුතු බවත් සාකච්ඡා වලදී සැලකිල්ලට ගන්නා ලද්දේ කෙසේ වෙතත් දේශපාලන උපායෝගතාව සඳහා විනයකින් තොර මූල්‍ය කළමනාකරණය තුරන් කර දැමීමේ අත්‍යවශ්‍යකය සැලකිල්ලට ගනිමිනි.

ඊ. රාජ්‍ය මූල්‍යය පාලනය:

රාජ්‍ය මූල්‍ය පිළිබඳ තොරතුරු හෙළිදරව් කිරීම රාජ්‍ය මූල්‍ය පාලනයෙහි ප්‍රධාන ප්‍රතිෂ්ඨාව සාදයි. අනුකූලතාව, වගවීම සහ මූල්‍ය වගකීම උල්ලංඝනය කිරීමේ ප්‍රති විපාක සම්බන්ධයෙන් විධිවිධාන අවශ්‍යව ඇත. රාජ්‍ය මූල්‍යය යහපත් ලෙස පාලනය කිරීම සහතික කිරීම සඳහා ප්‍රමාණවත් ස්වාධීන අයවැය අධීක්ෂණය අවශ්‍ය වේ.

උ. පළාත් සභා සහ පළාත් පාලන මූල්‍යය කොන් කිරීම :

රාජ්‍ය සම්පත් වෙන් කිරීමේදී වැඩි කාර්යක්ෂම බව සඳහා පළාත් සභා සහ පළාත් පාලන මූල්‍යය රාජ්‍ය මූල්‍ය රාමුව තුළට ගෙන ඒම අවශ්‍ය වේ. පළාත් සභා සහ පළාත් පාලන විෂයයන්හි මූල්‍ය සම්පාදනය රාජ්‍යයෙහි රාජ්‍ය මූල්‍යය වෙන් කිරීමේ හා භාවිතා කිරීමේ රාමුව තුළට ගෙන ඒම සිදු කර පහත කරුණු වෙනුවෙන් විධිවිධාන සැලැස්විය යුතුය:

අ. පළාත් පාලන ක්ෂේත්‍රයෙහි අවශ්‍යතාවන්ට සේවා සම්පාදන ප්‍රතිචාර වෙනුවෙන් මූල පිරිමට හා නවෝත්පාදනයට අවශ්‍ය ප්‍රමාණවත් මට්ටමේ මූල්‍ය ස්වායත්තතා මට්ටමක් සහතික කරන ආදායම් උත්පාදන බලතල;

ආ. සිරස් සහ තිරස් යන දෙආකාරයෙන්ම , මූල්‍ය දුබලතාවන්ට සහන සැලසීම පිණිස ජාතික ආදායමෙන් සාධාරණ කොටස්;

ඇ. සේවා සම්පාදනය වැඩිදියුණු කිරීම සඳහා අවශ්‍ය ප්‍රාග්ධන සම්පත් කරා ප්‍රවේශය සපයමින් ණය ගැනීමේ බලතල;

ඈ. පළාත් ප්‍රමුඛතාවන් වෙනුවෙන් වියදම් කිරීම පිණිස අයවැයෙන් ප්‍රමාණවත් ධනය

ඉ. අදාළ පළාත් තුළ පුරවැසියන්ගේ වැඩිදියුණු වූ මට්ටමේ සේවා සැපයුම් ඉල්ලුම් කිරීම් වලට ප්‍රතිචාර දැක්වීම පිණිස පළාත් සභා සහ පළාත් පාලන ක්ෂේත්‍රවලට හැකියාව ලබා දෙන පරිදි සම්පත් කරා ප්‍රවේශයෙහි ක්‍රමානුකූල වර්ධනය.

1.4 නිර්දේශ සකස් කිරීම සඳහා මාර්ගෝපදේශ:

සංවිචාරණය සඳහා යොමු කරන ලද කරුණු පිලිබඳව සිය නිර්දේශ ලබා දීමේදී පහත සඳහන් මාර්ගෝපදේශ වලට කාරක සභාවේ එකඟතාව හිමි විය.

අ. වෙන් වෙන් පරිච්ඡේද වලදී ආමන්ත්‍රණය කිරීම සඳහා පැහැදිලි කොටස් දෙකක් ලෙස රාජ්‍ය මූල්‍යය විගණනය වෙතින් වෙන් කිරීම.

ආ. හිඳැස්, නව විධිවිධාන සහ සංශෝධන හඳුනා ගැනීම සඳහා වර්තමාන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙහි තිබෙන රාජ්‍ය මූල්‍යය පිළිබඳ පරිච්ඡේදයේ රාමුව භාවිතා කිරීම.

ඇ. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව පුළුල් රාමුවක් තුළ පමණක් ප්‍රතිපත්ති වෙනුවෙන් විධිවිධාන සැලැස්විය යුතුය. විශේෂිත කරුණු නීති විය යුතුය (උදා. මූල්‍ය කළමනාකරණ වගකීම් පනත, මුදල් කොමිෂන් සභාව, කොමිෂන් සභාව).

ඈ. පැන නගින ආර්ථික ගැටළු සඳහා විසඳුම් සැපයිය හැකි ආකාරයෙහි නම්‍යශීලී බව සීමා කරමින් රජය මත සීමාවන් පැනවීම සිදු නොකිරීම සඳහා දැඩි නීති හා රෙගුලාසි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙහි අන්තර්ගත කිරීමෙන් වැළකීම.

ඉ. ජාතික, පළාත් සභා සහ පළාත් පාලන ක්ෂේත්‍ර හරහා රාජ්‍ය මූල්‍ය කාර්යය ඒකාබද්ධ කිරීම? සහ බද්ධ කිරීම ?

ඊ. ශක්තිමත් මූල්‍ය කළමනාකරණයෙහි යහපාලන අත්‍යවශ්‍යකයන් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට සැලකිල්ලට ගැනීම.

උ.අනු කාරක සභාව වෙත යොමු කරන ලද කරුණු සංවිචාරණයෙහිදී මහජන අදහස් විමසීමේ කමිටුවෙහි නිර්දේශ සැලකිල්ලට ගැනීම.

2. මහජන අදහස් විමසීමේ කමිටු නිර්දේශ

රාජ්‍ය මූල්‍යය සම්බන්ධයෙන් මහජන අදහස් විමසීමේ කමිටු නිර්දේශ වාර්තාවෙහි 16.2.7. කොටසෙහි දක්වා ඇත. මහජන නියෝජන කමිටුව රාජ්‍ය මූල්‍යය සම්බන්ධයෙන් නිර්දේශ තුනක් පමණක් ඉදිරිපත් කරයි. ඒවා නම්:

අ. රාජ්‍ය මූල්‍යය සම්බන්ධයෙන් වර්තමාන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙහි තිබෙන 148 සිට 151 දක්වා ව්‍යවස්ථා ඵලෙසම රඳවා ගැනීම.

අදහස:

කෙසේවෙතත් පළාත් වල මුදල් බලතල පිළිගැනීමේදී විධිවිධාන වැඩිදියුණු කරන අතරම වර්තමාන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙහි තිබෙන 148 සිට 151 දක්වා ව්‍යවස්ථා ඵලෙසම රඳවා ගන්නා ලෙස කමිටුව යෝජනා කරයි.

ආ. ව්‍යවස්ථාදායක සභාවේ නිර්දේශය මත ජනාධිපතිවරයා විසින් මුදල් කොමිෂන් සභාව පත් කළ යුතුය. එය භාණ්ඩාගාරය තුළ නොවිය යුතුය. රජයේ මුළු ආදායමෙන් ප්‍රතිශතය සහ පාර්ලිමේන්තුව විසින් මාරු කරනු ලබන අරමුදල් පළාත් අතර වෙන් කිරීමේ ප්‍රතිශතය සහ නිර්ණායක මුදල් කොමිෂන් සභාව විසින් පිළියෙළ කර පාර්ලිමේන්තුව වෙත ඉදිරිපත් කළ යුතුය.

අදහස:

ව්‍යවස්ථාදායක සභාවේ නිර්දේශය මත (19 වැනි සංශෝධනය) ජනාධිපතිවරයා විසින් මුදල් කොමිෂන් සභාව පත්කිරීම (13 වැනි සංශෝධනය) සඳහා විධිවිධාන වර්තමාන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙහි ඇත. මුදල් කොමිෂන් සභාව දැනට භාණ්ඩාගාරය තුළ නොපවතී.

ඇ. පළාත් සභා සහ පළාත් පාලන ආයතන වෙනුවෙන් අවම වෙන් කිරීම බදුකරණය හෝ ණය ගැනීම් මඟින් උපයා ගන්නා රාජ්‍ය ආදායමෙන් 25%ක් විය යුතු අතර එය මුදල් කොමිෂන් සභාව විසින් පළාත් සභා සහ පළාත් පාලන ආයතන අතර බෙදා හැරිය යුතුය (යෝජිත අනුපාතය පළාත් සභා වෙනුවෙන් 18%ක් සහ පළාත් පාලන ආයතන වෙනුවෙන් 7% කි). විමධ්‍යගත කිරීම අර්ථවත් වීම සඳහා පළාත් සභා වෙනුවෙන් අවම වෙන් කිරීම රාජ්‍ය ආදායමෙන් 40%ක් විය යුතු බව එක් සාමාජිකයෙකු යෝජනා කළේය. (පළාත් සභා වෙනුවෙන් 30%ක් සහ පළාත් පාලන ආයතන වෙනුවෙන් 10% කි).

අදහස:

පළාත් වල අවශ්‍යතා ඉටු කිරීම පිණිස මුදල් කොමිෂන් සභාව සභාවෙන් තොරතුරු විමසමින් සහ එහි නිර්දේශ මත රජය විසින් ප්‍රමාණවත් අරමුදල් වෙන් කරනු ලැබීම සඳහා විධිවිධාන වර්තමාන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙහි ඇත. පළාත් වෙත මාරු කිරීම සඳහා රාජ්‍ය ආදායමෙන් අවම පංගුවක් නිශ්චය කර නොමැත. පළාත් සභා සහ පළාත් පාලන ආයතන වෙත මාරු කිරීම සඳහා රාජ්‍ය

ආදායමෙන් පංගුවක් නිශ්චය කිරීම අර්ථනාමික නොවනු ඇති බවත් පළාත් සභා සහ පළාත් පාලන ආයතන වෙත මාරු කළ යුතු ආදායමෙන් පංගුව තීරණය කිරීම සඳහා පදනම් කර ගත යුතු නිර්ණායක වෙනුවෙන් විධිවිධාන සැලැස්වීම වඩාත් යෝග්‍ය වනු ඇති බවත් කාරක සභාවේ මතය විය.

16.2.7. කොටසෙහි සෙසු නිර්දේශ විගණනය සහ විගණකාධිපතිවරයා සම්බන්ධයෙන් වන අතර ඒවා සම්බන්ධයෙන් වෙනම සාකච්ඡා කෙරේ.

3.නිර්දේශ

යහපත් රාජ්‍ය මූල්‍ය අවශ්‍යතා සම්බන්ධයෙන් ඉහත විශ්ලේෂණය මත පදනම් වෙමින් කාරක සභාව පහත දැක්වෙන නිර්දේශ ඉදිරිපත් කරයි.

i. මුදල් විෂය අමාත්‍ය මණ්ඩලය තුළට පැවරීම:

(1) රාජ්‍යයේ හෝ ආණ්ඩුවේ නායකයාඅමාත්‍ය මණ්ඩලය තුළ මුදල් විෂය භාර අමාත්‍ය ධුරය නොදැරිය යුතුය.

ii. තිරසාර වර්ධනය සහ සංවර්ධනය වෙත යොමුවීමක් පවත්වා ගැනීම:

(2) ජනරජයේ ආණ්ඩුවේ සියළු ක්ෂේත්‍ර තුළ රාජ්‍ය මූල්‍ය ව්‍යවහාරයන් පහත දැක්වෙන මූලධර්ම වලට අනුකූලව විය යුතුයි.

- අ. ආණ්ඩුවේ ක්ෂේත්‍ර තුළ මූල්‍ය වගකීම් වල පැහැදිලි බව.
- ආ. ආණ්ඩුවේ ක්ෂේත්‍ර සහ පළාත් සභා සහ පළාත් පාලන ඒකක අතර කාර්යක්ෂම හා සාධාරණ ලෙස සම්පත් බෙදා ගැනීම.
- ඇ. වර්තමාන සහ අනාගත පරපුර අතර සමානව සම්පත් බෙදාගැනීම
- ඈ. රාජ්‍ය මූල්‍ය භාවිතයේදී විනිවිදභාවය සහ වගවීම.
- ඉ. ඥානාන්විතව සහ වගකීම් සහිතව මහජන මුදල් භාවිතය.
- ඊ. මූල්‍ය වගකීම් සහ වාර්තාකරණය.

ඉහත දක්වා ඇති මූලධර්ම ජාතික ප්‍රතිපත්තිය මගින් බලාත්මක කෙරෙනු ඇත.

iii. රාජ්‍ය මූල්‍යය සම්බන්ධයෙන් පාර්ලිමේන්තුවේ වගකීම:

(3) පාර්ලිමේන්තුවේ අධිකාරය මගින් හෝ යටතේ හැර කිසිදු බද්දක් පැනවීම නොකළ යුතුය.

(4) පාලනයෙහි පළාත් සභා සහ පළාත් පාලන ක්ෂේත්‍රවලට ප්‍රමාණවත් ආදායම් ප්‍රභව කරා ප්‍රවේශය තිබිය යුතුය.

(5) නිශ්චිත කාර්යයන් වෙනුවෙන් නීති මගින් යොමු කරනු නොලැබූ ජනරජයේ අරමුදල් එක් ඒකාබද්ධ ගිණුමක තිබිය යුතු අතර සියළු බදු, අයබදු,වරිපනම්,තීරු බදු සහ ගාස්තු වල ආදායම සහ ජනරජයේ අනෙකුත් සියළු ආදායම් සහ ලැබීම් එයට ගෙවිය යුතුය.

(i) රාජ්‍ය ණය මත පොළිය ,නිදන් අරමුදල් ගෙවීම,පිරිවැය,ඒකාබද්ධ අරමුදලට මුදල් රැස් කිරීම,කළමනාකරණය හා ලැබීම් වලට ආනුෂාංගික අයකිරීම් හා වියදම් හා පාර්ලිමේන්තුව තීරණය කරන්නාවූ වෙනත් කවර හෝ වියදම් ඒකාබද්ධ අරමුදලට අය කළ යුතුය.

(ii) යම් නිශ්චිත කාර්යයක් වෙනුවෙන් ස්ථාපනය කරන ලද අරමුදලක්, පාර්ලිමේන්තුව විසින් අනුමත කරන ලද්දේ නම් හැර වෙනත් කාර්යයක් වෙනුවෙන් භාවිතා කළ නොහැකිය.

(6) පළාත් සභාවක් වෙත ලැබෙන සියළු ආදායම්, එම පළාත් සභාවට උපවිය වන සියළු ගාස්තු, එම සභාව ලබා ගන්නා සියළු ණය සහ එබඳු ණය ආපසු ගෙවීමේදී එම සභාව වෙත ලැබෙන සියළු මුදල් පළාතේ පළාත් අරමුදල ලෙස හැඳින්වෙන එක් අරමුදලක තිබිය යුතුය.

(7) යම් පළාත් පාලන ආයතනයක, අදාළ නීති යටතේ සපයනු ලබන සේවාවන් වෙනුවෙන් ලැබෙන වර්පනම් , එම පළාත් පාලන ආයතනය එහි වගකීම් ඉටු කිරීමේදී දැරීමට සිදුවන සියළු පිරිවැය , සපයනු ලබන සේවාවන් වෙනුවෙන් එම පළාත් පාලන ආයතනය විසින් අය කරනු ලබන සියළු ගාස්තු , එම පළාත් පාලන ආයතනය විසින් ලබා ගන්නා සියළු ණය සහ එබඳු ණය ආපසු ගෙවීමේදී එම පළාත් පාලන ආයතනය වෙත ලැබෙන සියළු මුදල් ඇතුළු සියළු ආදායම් අදාළ පළාත් පාලන ආයතනයේ පළාත් පාලන ආයතන අරමුදල ලෙස හැඳින්වෙන එක් අරමුදලක තිබිය යුතුය.

iv. අයවැය ක්‍රියාවලිය ව්‍යුහගත කිරීම:

(8) ජාතික, පළාත් සභා සහ පළාත් පාලන මට්ටම් වලදී අයවැය සහ අයවැය ක්‍රියාවලි සඳහා ශක්තිමත් මූල්‍ය කළමනාකරණ මූලධර්ම මගින් මහපෙත්වීම ලැබිය යුතු අතර නීතියට හෝ ප්‍රඥප්තියට අනුකූලව පූර්ණ විනිවිදභාවයෙන් සහ වගවීමෙන් යුක්ත විය යුතුය.

v. රාජ්‍ය වියදම් මත පාලනය:

(9) ඒකාබද්ධ අරමුදලින්, පළාත් අරමුදලකින් හෝ පළාත් පාලන ආයතන අරමුදලකින් මුදල් ආපසු ගැනීම නීතියට හෝ ප්‍රඥප්තියට අනුකූලව සිදු කළ යුතු අතර ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව යටතේ විධිවිධාන සලස්වා ඇති කාර්යයන් වෙනුවෙන් හා ආකාරයෙන් විය යුතුය.

(i) ඒකාබද්ධ අරමුදලින් මුදල් ආපසු ගැනීම මුදල් විෂය භාර අමාත්‍ය වරයාගේ අත්සනින් නිකුත් කරන ලද අවසරයක අධිකාරත්වය යටතේ සිදු විය යුතුය.

(ii) මුදල් ආපසු ගැනීම සිදු කෙරෙන වර්ෂය තුළ නිශ්චිත පොදු සේවාවන් වෙනුවෙන් පාර්ලිමේන්තුවේ යෝජනා සම්මතයක් මගින් හෝ වෙනත් නීතියක් මගින් එම මුදල ප්‍රදානය කර තිබේ නම් හෝ වෙනත් ආකාරයකින් නීත්‍යානුකූලව ඒකාබද්ධ අරමුදලින් අය කෙරෙන්නේ නම් හැර එබඳු අවසරයක් නිකුත් කිරීම නොකළ යුතුය.

(iii) මුදල් වර්ෂය වෙනුවෙන් විසර්ජන පනත් කෙටුම් පත නීතිය බවට සම්මත වීමට පෙර ජනාධිපතිවරයා පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවන

අවස්ථාවක, ඒ වන විටත් පාර්ලිමේන්තුව ප්‍රතිපාදන සලස්වා නොමැතිව තිබුණහොත් හැර , නව පාර්ලිමේන්තුවේ රැස්වීම කැඳවනු ලබන දින සිට මාස තුනක කාලයක් ඉකුත් වන තෙක් පොදු සේවාවන් වෙනුවෙන් අවශ්‍ය බවට එතුමන් විසින් සලකනු ලබන මුදල් ප්‍රමාණ ඒකාබද්ධ අරමුදලින් නිකුත් කිරීමට සහ එම මුදල් ප්‍රමාණ වියදම් කිරීමට ජනාධිපතිවරයා විසින් බලය පවරනු ලැබිය හැක්කේය.

(iv) ජනාධිපතිවරයා පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවා හැර මහ මැතිවරණය වෙනුවෙන් දිනයක් හෝ දින නියම කරන අවස්ථාවක, ඒ වන විටත් පාර්ලිමේන්තුව ඒ වෙනුවෙන් ප්‍රතිපාදන සලස්වා නොමැතිව තිබුණහොත් හැර , මැතිවරණ කොමසාරිස් වරයාගේ අදහස්ද විමසීමෙන් පසු එබඳු මැතිවරණ වෙනුවෙන් අවශ්‍ය බවට එතුමන් විසින් සලකනු ලබන මුදල් ප්‍රමාණ ඒකාබද්ධ අරමුදලින් නිකුත් කිරීමට සහ එම මුදල් ප්‍රමාණ වියදම් කිරීමට ජනාධිපතිවරයා විසින් බලය පවරනු ලැබිය හැක්කේය.

(10) එවන් පනත් කෙටුම්පතක් හෝ යෝජනාවක් සඳහා අමාත්‍ය මණ්ඩල අනුමැතිය හෝ අමාත්‍ය මණ්ඩලය විසින් අවසර ලබාදෙන වෙනත් ක්‍රමයකින් අනුමැතිය ලබාදී ඇතිනම් මිස අමාත්‍යවරයකු හැරුණුවිට වෙනත් පුද්ගලයකු විසින් ජනරජයේ අනෙකුත් අරමුදල් තාවකාලිකව බැහැරකිරීම සඳහා අනුමැතිය ලබාදෙන, හෝ, කවර හෝ බද්දක් පනවන, හෝ අවලංගු කරන, වැඩි කරවන හෝ අඩුකරවන පනත් කෙටුම්පතක් හෝ යෝජනාවක් පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් නොකරනු ඇත.

- i. නියම කරනු ලබන ප්‍රධාන ගිණුම් නිලධාරියාගේ මහ පෙන්වීම, පාලනය සහ අධීක්ෂණයට යටත්ව සහ ගිණුම් කිරීමේ වගකීම යටතේ අවසර සැලසීමේ බලපත්‍රයේ දක්වා ඇති පරිදි සියලුම අවශ්‍යතායන් සඳහා අදාළ අවස්ථාවට අනුව එලෙස නැවත ලබාගනු ලබන සියලුම මුදල් අදාළ අමාත්‍යාංශය හෝ දෙපාර්තමේන්තුව හෝ අනෙකුත් ආයතනය හෝ ව්‍යාපාර මඟින් රඳවා තබා ගැනීම හෝ වැය කිරීම කළ යුත්තේය.
- ii. මෙහි කලින් සඳහන් කරන ලද පරිදි මෙම කටයුත්ත සඳහා ප්‍රධාන ගිණුම් නිලධාරියා වනුයේ අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්වරයා වන අතර එවන් අරමුදල් වෙන් කිරීම් තුළින් අපේක්ෂා කරනු ලබන ඉලක්ක සහ ප්‍රතිඵල සාක්ෂාත් කර ගැනීම සහ අත්පත් කර ගැනීම සහතික කරමින් එවන් අරමුදල් රඳවා තබා ගැනීම හෝ වැය කිරීම පිළිබඳ වගකීම දරනුයේද ඔහු විසිනි.

(මෙම නිර්දේශය තුළින් දැනට පවත්නා 52(2) වගන්තියට පහත පරිදි සංශෝධන සිදු කිරීම අවශ්‍ය වේ)

43(2) සහ 44(2) වගන්ති අනුව අමාත්‍යාංශයේ විෂයයන් සහ කාර්ය භාරයන් වශයෙන් අමාත්‍යවරයාට පැවරී ඇති රජයේ දෙපාර්තමේන්තු සහ අනෙකුත් ආයතනවල පොදු පරිපාලනමය පාලන කටයුතු, පරීක්ෂා කිරීම් සහ අධීක්ෂණය තම අමාත්‍යවරයාගේ ප්‍රතිපත්තිමය මඟ පෙන්වීමට යටත්ව අමාත්‍යාංශ ලේකම්වරයා විසින් ක්‍රියාවෙහි යෙදවිය යුතු අතර, එවන් අමාත්‍යාංශයක ප්‍රධාන ගිණුම් නිලධාරියා ලෙස පත් කරනු ලබන්නේ වන අතර, එම තනතුරේදී පැවරී ඇති විෂයයන් සහ වගකීම් සඳහා වගකීම සාධනීය අයුරින් ඉටු කිරීම සම්බන්ධයෙන් අමාත්‍යවරයාද සමඟින් වගකිව යුතු වන්නේය.)

vi. ණය ගැනීම් සහ අසම්භාව්‍ය වගකීම් පිළිබඳ පාලනය.

(11) පාර්ලිමේන්තුව විසින් කලින් කලට නියම කරනු ලබන සීමාවන් තුළ සිට ශ්‍රී ලංකාවේ ඒකාබද්ධ අරමුදල ඇපයට තබමින්, සෘජු සහ වක්‍ර ණය ගැනීම් සිදු කිරීම දක්වා ජනරජයේ විධායක බලය ව්‍යාප්ත වන අතර එලෙස නියම කරනු ලබන පරිදි එවන් ඇපයන් ලබාදීමද එයට අදාළ වේ.

(12) මෙම පරිච්ඡේදයේ විධිවිධානයන් එසේ තිබියදී, හදිසි සහ බලාපොරොත්තු නොවූ වියදම් සඳහා ඉඩකඩ සැලසීමේ අරමුණින් පාර්ලිමේන්තුව විසින් නීතියට අනුව සම්භාව්‍යතා අරමුදලක් නිර්මාණය කළ හැක්කේය.

(i) මුදල් විෂය භාරව කැබිනට් මණ්ඩලය තුළ සිටින අමාත්‍යවරයා විසින්:

අ- එවන් කවර හෝ වියදම් සිදුකිරීම සඳහා අවශ්‍යතාව පවතින බවට ; සහ

ආ - එවන් වියදම් සිදු කිරීම සඳහා කවර හෝ විධිවිධානයක් නොපවතින බවට සෑහීමකට පත් වනුයේ නම්,

පාර්ලිමේන්තුවේ අපර අනුමැතිය ලබා ගැනීමට නියමිතව සම්භාව්‍යතා අරමුදලෙන් අත්තිකාරමක් වශයෙන් ලබාදීමට බලය ලබා දිය හැක්කේය.

ඇ- එවන් සෑම අත්තිකාරම් ලබාදීමකින්ම පසුව මාස තුනක කාල පරිච්ඡේදයක් ඇතුළත, එලෙස අත්තිකාරම් ලෙස ලබා දෙන ලද මුදල ප්‍රතිස්ථාපනය කිරීම සඳහා පරිපූරක ඇස්තමේන්තුවක් පාර්ලිමේන්තුවේ සභාගත කළ යුත්තේය.

(13) පළාත් සභාවක් විසින් අසම්භාව්‍යතා අරමුදලක් වශයෙන් නම් කරනු ලබන අග්‍රිමය ස්වරූපයේ අසම්භාව්‍යතා අරමුදලක් ව්‍යවස්ථාව පරිදි ස්ථාපිත කළ හැකි අතර, එවන් ව්‍යවස්ථාවක් මඟින් තීරණය කරනු ලබන පරිදි කලින් කලට එවන් මුදල් මෙම අරමුදලට ගෙවනු ලැබිය හැක්කේය, සහ බලාපොරොත්තු නොවූ වියදම් සිදු කිරීමේ කාර්යය සඳහා පළාතේ

ප්‍රධාන අමාත්‍යවරයාගේ කැමැත්ත සහිතව එවන් අරමුදලකින් පළාත් අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ මුදල් විෂය භාර අමාත්‍යවරයාගේ නියම කිරීම පරිදි අත්තිකාරම් ගෙවීම් සිදු කිරීම සඳහා යොදා ගත හැක්කේය; සහ එවන් අත්තිකාරම් ලබාදීමකින් පසුව මාසයක කාල සීමාවක් ඇතුළත එලෙස අත්තිකාරම් වශයෙන් ලබා දී ඇති මුදල් ප්‍රමාණ ප්‍රතිස්ථාපනය කිරීමේ කාර්යයන් සඳහා පරිපූරක ඇස්තමේන්තුවක් පළාත් සභාව වෙත ඉදිරිපත් කළ හැක්කේය.

vii. පළාත් සභා සහ පළාත් පාලන ආයතනවල මූල්‍ය ආන්තිකරණයට ලක් කිරීම.

(14) රජයේ ක්ෂේත්‍රයන් වන පළාත් සභා සහ පළාත් පාලන ආයතනවලට පැවරී ඇති වියදම් වගකීම් සපුරාලීම සඳහා ප්‍රමාණවත් වන පරිදි ජාතික වශයෙන් උපයා ගන්නා ලද ආදායමේ සමාන කොටස් පළාත් සභා සහ පළාත් පාලන ක්ෂේත්‍රයන් වෙත සපයනු ලැබිය යුත්තේය.

(15) ජාතික වශයෙන් උපයාගන්නා ලද ආදායමේ එවන් කොටස් වෙන් කිරීම සඳහා තුන් අවුරුදු මධ්‍ය කාලීන මූල්‍ය විමධ්‍යගත රාමුවක් පාර්ලිමේන්තුවේ සභාගත කොට අනුමත කරනු ලබන අතර එම රාමුව තුළ රජයේ වාර්ෂික අය වැයෙන් පළාත් සභා සහ පළාත් පාලන ආයතන ක්ෂේත්‍රයන් වෙත වාර්ෂික ප්‍රතිපාදන වෙන් කිරීම් සිදුකරනු ලැබිය යුතුය.

(i) පළාත් සභා සහ පළාත් පාලන ආයතන සඳහා වන සාධාරණ මධ්‍ය කාලීන සහ වාර්ෂික කොටස් වෙන් කිරීම් තීරණය කිරීම තුළින් පහත ඉඩකඩ සැලසෙන්නේය:

- අ- ජාතික, පළාත් සභා සහ පළාත් පාලන ආයතන ක්ෂේත්‍රයන්ගේ අදාළ එක් එක් කොටස් තීරණය කිරීම;
- ආ - පළාත් සභා සඳහා වෙන් කරන ලද කොටසින් එක් එක් පළාත් සභාවේ කොටස තීරණය කිරීම.
- ඇ - පළාත් පාලන ආයතන සඳහා වෙන්කරන ලද කොටසින් එක් එක් පළාත් පාලන ආයතනය සඳහා වන කොටස තීරණය කිරීම.
- ඈ- විශේෂ කාර්යයන් සඳහා පළාත් සභාවකට හෝ පළාත් පාලන ආයතන බල ප්‍රදේශයකට, ජාතික වශයෙන් වෙන්කරන ලද කොටසෙන් සිදුකරනු ලබන වෙනත් කවර හෝ වෙන්කිරීම්.

(ii) මධ්‍ය කාලීන සහ වාර්ෂික සාධාරණ කොටස් වෙන් කිරීම් පිළිබඳ එවන් තීරණය කිරීමක් පහත සඳහන් තත්ත්වයන් සැලකිල්ලට ගනු ලබන්නේය.

- අ - ජාතික රාජ්‍ය මූල්‍ය බැඳීම.
- ආ - රජයේ පළාත් සභා සහ පළාත් පාලන ආයතන ක්ෂේත්‍රයන් වෙත පැවරී ඇති විෂයයන් සහ කාර්ය භාරයන් සම්බන්ධයෙන් වන වගකීම් ඉටුකිරීම තුළ ස්වාධීනත්වය, සාධාරණත්වය, කාර්යක්ෂමභාවය සහ ප්‍රමාණවත් බව.
- ඇ - රජයේ පළාත් සභා සහ පළාත් පාලන ආයතන වෙත පැවරී ඇති විෂයයන් සහ කාර්ය භාරයන් සම්බන්ධයෙන් වන වගකීම් ඉටුකිරීමේදී එවන් පළාත් සභා සහ පළාත් පාලන ආයතනවල අවශ්‍යතා, නියමයන් සහ කාර්යසාධනය;
- ඈ - ජාතික, පළාත් සභා සහ පළාත් පාලන ආයතන ක්ෂේත්‍රයන් අතර සංවර්ධන වැඩසටහන්වලදී රාජ්‍ය මුදල් භාවිතාවේ යෙදවීම සම්බන්ධයෙන් කාර්යක්ෂම සහ සාධාරණ සම්පත් බෙදා හදා ගැනීම.
- ඉ - පළාත් සභා සහ පළාත් පාලන ක්ෂේත්‍රයන්ට අදාළ බලසීමාවන් තුළ පුරවැසියන් විසින් සිදුකරනු ලබන දියුණු මට්ටමේ සේවා සැපයීමේ ඉල්ලීම්වලට ප්‍රතිචාර දැක්වීම සඳහා එම ක්ෂේත්‍රයන් වෙත හැකියාව නිර්මාණය කරමින් සම්පත් වෙත ප්‍රවේශවීම සම්බන්ධයෙන් ප්‍රගාමී වැඩිදියුණුව.

(16) පළාත් සභා සඳහා වන සාධාරණ කොටස පළාත් අතර නිසි පරිදි බෙදා වෙන් කිරීම තුළ පළාත්වල විශදම් සිදුකිරීමේ වගකීම් සපුරාලීම සඳහා පළාත්වල මූල්‍ය ශක්‍යතාවයන් සමාන තත්ත්වයට පත්කිරීමේ පරමාර්ථය තිබිය යුතු අතර, රාජ්‍ය මූල්‍ය පිළිබඳ මූලධර්ම තුළින් එයට මහපෙන්වීම සැලසිය යුතුය. මෙහිදී පහත තත්ත්වයන් සැලකිල්ලට ගැනීමද අවශ්‍ය වේ.

- අ එක් එක් පළාතේ ජනගහනය.
- ආ එක් එක් පළාතේ භූමි ප්‍රමාණය
- ඇ පළාත තුළ සිටින සියලුම පුද්ගලයින් ඇතුළත් වන පරිදි සේවාවන් වෙත සාධාරණ ප්‍රවේශය
- ඈ පළාත් අතර සමාජ සහ ආර්ථික විෂමතාවයන් අඩුකිරීම ක්‍රමිකව සිදුකිරීමේ අවශ්‍යතාවය.
- ඉ පළාත් සභා ක්ෂේත්‍රයට පැවරී ඇති විෂයයන් සහ කාර්යභාරයන් සම්බන්ධයෙන් එක් එක් පළාත තුළ සපයනු ලබන රාජ්‍ය සේවාවන්ගේ තත්ත්වය.

ඊ පළාත් සභා ක්ෂේත්‍රයට පැවරී ඇති විෂයයන් සහ කාර්යභාරයන් සම්බන්ධයෙන් ගත් කල අදාළ පළාත විසින් සේවා සැපයීම තුළ මුහුණ දෙනු ලබන කවර හෝ බාධාවන්.

(17) පළාත් සභා සහ පළාත් පාලන ආයතන සඳහා වන සාධාරණ කොටස් සඳහා වාර්ෂික ප්‍රතිපාදන වෙන්කිරීම් ජාතික භාණ්ඩාගාරය විසින් එක් එක් පළාත් භාණ්ඩාගාරය වෙත ගෙවනු ලැබේ.

(i) පහත 11.6.1. යටතේ දක්වා ඇති පරිදි පළාත් සභා සහ පළාත් පාලන ක්ෂේත්‍රයන් සඳහා වන සාධාරණ කොටස් පළාත් භාණ්ඩාගාරය මගින් ගෙවනු ලැබේ.

(18) රජයේ පළාත් සභා සහ පළාත් පාලන ආයතන දක්ෂ වියදම් කිරීමේ නිසි බලධාරීන් වන්නේය.

(i) ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව යටතේ සහ පළාත් පාලන ක්ෂේත්‍රය පාලනය කරනු ලබන අදාළ නීතීන් තුළ දක්වා ඇති පරිදි රජයේ පළාත් සභා ක්ෂේත්‍රය වෙත බදු නියම කිරීමේදී දක්වා ඇති පරිදි බදු, අයබදු සහ තීරුබදු පැනවීම.

(අ) කෙසේ වුවද, පළාත් සභාවක් විසින් පළාතේ ජනතාවගේ සමාජ සහ ආර්ථික හිමිකම් ප්‍රගාමී අයුරින් සාක්ෂාත් කර ගැනීම සිදු කිරීම සඳහා පළාතේ සම්පත් ඉහළ නැංවීමට අවශ්‍ය වන සහ අනුයෝජිතවය පිළිබඳ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථානුකූල මූලධර්මයට අනුකූලව, සාධාරණ වන තත්වයන් යටතේ ජාතික සහ පළාත් පාලන ආයතන ක්ෂේත්‍රයන්ගේ ආදායම් හිමිකම් හා නොගැටෙන මූලාශ්‍රයන්ගෙන් ආදායම් ඉහළ නංවාගත හැක්කේය.

(ආ) එවන් මූලාශ්‍රයන්ගෙන් ලබා ගන්නා ආදායම් සැලකීමේදී, මුදල් කොමිෂන් සභාව මගින් නියම කරනු ලබන පරිදි, අදාළ පළාත විසින් යම් කොටසක් වෙන් කරනු ලැබිය හැකි අතර, පහත 10.6.1. යටතේ දක්වා ඇති පළාත් මූල්‍ය අනු කමිටුව මගින් සම්පාදනය කරනු ලබන මූලධර්මයන්ට අනුකූලව එම කොටස් වෙන් කිරීම් සිදු කරනු ලැබිය යුතුය.

(ඇ) ආයෝජන සහ වර්ධන අවස්ථාවන් සඳහා තරග කිරීමෙන් පළාතේ යහපත වෙනුවෙන් ඉවහල් වන විට, එවන් ආදායම් ගෙවීම්වලින් නිදහස් කරන්නා වූ දිරි දීමනා ප්‍රදානය කිරීමට බලය පළාත් සභාවක් සතු විය යුතුය.

(ii) පාර්ලිමේන්තුව මගින් සකසනු ලබන කවර හෝ නීතියක් මගින් හෝ නීතියක් යටතේ ඉඩකඩ සලසනු ලබන ප්‍රමාණයට දේශීය වශයෙන් මුදල් ණයට ගැනීම සහ ප්‍රදාන අරමුදල් වෙත ප්‍රවේශය.

අ - එවන් ණය ගැනීම් පළාතේ පළාත් අරමුදල ඇපයක් වශයෙන් සලකා සිදු කළ යුත්තේය.

(iii) පළාත් සභාවන් සහ පළාත් පාලන ආයතනයන් වෙත පැවරී ඇති විෂයයන් සහ කාර්ය භාරයන් සඳහා පළාත් අරමුදල සහ පළාත් පාලන ආයතන අරමුදල වෙත පළාත් සභාවක් සහ පළාත් පාලන ආයතනයක් විසින් ගෙවනු ලබන රාජ්‍ය මුදල් වියදම් කිරීම.

අ පළාත් සභාවන් සහ පළාත් පාලන ආයතන වෙත පැවරී ඇති විෂයයන් සහ කාර්ය භාරයන් සම්බන්ධයෙන් රාජ්‍ය සේවාවන් සැලසීමේදී අදාළ අරමුදල්වලින් මුදල් වෙන් කරනු ලබන අරමුණු තීරණය කිරීමේ බලය පළාත් සභාවන් සහ පළාත් පාලන ආයතනයන් සතු විය යුතුය.

ආ යම් විශේෂිත අරමුණු සඳහා මුදල් වෙන් කිරීම් සපයා ඇති විටෙක, එවන් අරමුදල් එම අදාළ විශේෂිත අරමුණු සඳහා පමණක් වැය කළ යුත්තේය.

(19) ව්‍යවස්ථාදායක සභාවේ නිර්දේශය මත ජනාධිපතිවරයා විසින් පත් කරනු ලබන මූල්‍ය කොමිෂන් සභාවක් පවතිනු ලබන අතර, පළාත් සභා සහ පළාත් පාලන ආයතනවල මූල්‍ය පිළිබඳ කරුණු සම්බන්ධයෙන් මෙම පරිච්ඡේදය තුළ දක්වා ඇති නිර්දේශයන් එම කොමිෂන් සභාවෙන් සිදු කරනු ලැබේ.

(i) ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට සහ නීතියට පමණක් යටත්ව කොමිෂන් සභාව ස්වාධීනව කටයුතු කරනු ලබන අතර, එහි බලතල සහ ක්‍රියා පටිපාටි සම්බන්ධයෙන් නීතිය මගින් සලසනු ලබන විධිවිධානවලට අනුකූලව ක්‍රියාත්මක වනු ලබන්නේය.

(ii) කොමිෂන් සභාව පහත කාර්තවත් සහ පුරුෂයින්ගෙන් සමන්විත වන්නේය.

අ- කොමිෂන් සභාව තුළ ප්‍රධාන ජනවර්ග ත්‍රිත්වය නියෝජනය වන බවට සහතික කරමින් මුදල්, නීතිය, පරිපාලනය, ව්‍යාපාර හෝ අධ්‍යාපනය යන ක්ෂේත්‍රයන් තුළ අග්‍රගණ්‍ය තත්ත්වයක් අත්පත් කරගෙන තිබෙන හෝ ඉහළ නිලතල දරා ඇති සාමාජිකයින් පස් දෙනෙකු

- ආ- නීතිය මඟින් පනවා ඇති ක්‍රියා පටිපාටියට අනුකූලව පළාත් නියෝජනය කිරීම සඳහා සාමාජිකයින් තිදෙනෙක්
- ඇ- නීතිය මඟින් පනවා ඇති ක්‍රියා පටිපාටියට අනුකූලව පළාත් පාලන ආයතන නියෝජනය කිරීම සඳහා එක් සාමාජිකයෙකු
- ඇ - ඉහත (i) යටතේ පත්කිරීමට නියමිත අය අතරින් එක් සාමාජිකයකු කොමිසමේ සභාපතිවරයා වශයෙන් ජනාධිපතිවරයා විසින් පත්කරනු ලබන්නේය.
- (ii) ඉහත 3 (අ) පරිදි පත් කරනු ලබන කොමිසමේ සෑම සාමාජිකයකුම, නියමිත කාලසීමාව ඉකුත් වීමට පෙර ඉල්ලා අස්වනුයේ නම් හැරුණු විට, වසර පහක කාලසීමාවක් සඳහා එම තනතුර දරනු ලබන්නේය. 3(ii) සහ 3(iii) යටතේ පත්කරනු ලබන මන්ත්‍රීවරුන් නීතිය මඟින් දක්වා ඇති පරිදි තනතුරු දරනු ලබන්නේය.
- (iii) රජයේ පළාත් සභා සහ පළාත් පාලන ආයතන වෙතට ආදායම පිළිබඳ සමාන කොටස් වෙන් කිරීම සම්බන්ධයෙන් රාජ්‍ය මුදල් පරිච්ඡේදය යටතේ දක්වා ඇති කරුණු පිළිබඳව කොමිසම විසින් ජනාධිපතිවරයා වෙත නිර්දේශ කරනු ලැබෙන අතර වියදම් කිරීමේ නිසි බලධාරීන් වශයෙන් පළාත් සභා සහ පළාත් පාලන ආයතන විසින් එලෙස සිදුකිරීමේදී අදාළ වගන්ති යටතේ දක්වා ඇති විධිවිධාන සැලකිල්ලට ගත යුත්තේය.
- (iv) පළාත් අතර පළාත් පාලන ආයතන වෙත වෙන්කරන ලද ජාතික ආදායමේ සාධාරණ කොටස නිසි පරිදි බෙදා වෙන් කිරීම පිළිබඳව කොමිෂන් සභාව විසින් නිර්දේශ සිදුකරනු ලබන්නේය.
- (v) නීතිය යටතේ පිහිටුවන ලද පළාත් මූල්‍ය උප කමිටු විසින් පළාත තුළ අදාළ පළාත් පාලන ආයතන අතර බෙදීමට පළාත් වශයෙන් වෙන් කරන ලද මුදල් ප්‍රමාණය නිසි පරිදි බෙදා වෙන් කරනු ලබන්නේය.
- (vi) කොමිෂන් සභාව විසින් එය වෙත ජනාධිපතිවරයා විසින් යොමු කරන ලද පරිදි පළාත් සභා සහ පළාත් පාලන ආයතනවල මූල්‍ය හා සම්බන්ධ අත් කවර හෝ කරුණක් පිළිබඳව නිර්දේශ සිදු කරනු ලබන්නේය.
- (vii) කොමිෂන් සභාව විසින් සිදු කරනු ලබන සෑම නිර්දේශයක්ම පාර්ලිමේන්තුව ඉදිරියට ඉදිරිපත් කිරීමට ජනාධිපතිවරයා විසින් කටයුතු කරනු ලබන අතර ඉන්පසුව ගනු ලබන ක්‍රියාමාර්ග පිළිබඳව පාර්ලිමේන්තුව වෙත දැනුම් දෙනු ලබන්නේය.

(viii) පළාත් සභා සහ පළාත් පාලන ආයතනවල මූල්‍ය සම්බන්ධයෙන් වන කරුණු අනුමත කිරීමේදී පාර්ලිමේන්තුව මූල්‍ය කොමිෂන් සභාවේ නිර්දේශයන් පිළිබඳව නිසි දැනුවත්භාවයක් ලබන්නේය.

(20) අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ මුදල් විෂයභාර අමාත්‍යවරයා විසින් මූල්‍යසනය දරනු ලබන සහ පළාත් අමාත්‍ය මණ්ඩලයන්හි මුදල් විෂයභාර අමාත්‍යවරුන්ගෙන් සමන්විත වන මුදල් අමාත්‍යවරුන්ගේ සංසදයක්, පළාත් පාලන ආයතන සහ පළාත් සභාවන්ගේ මූල්‍ය කටයුතු ආශ්‍රිත කරුණු සම්බන්ධයෙන් ජාතික, පළාත් සහ පළාත් පාලන ආයතන අංශයන් අතර ප්‍රමාණවත් සාකච්ඡා කිරීම් සඳහා ඉඩකඩ සලසනු වස් අර්ධ වාර්ෂික වශයෙන් රැස්විය යුතුය. භාණ්ඩාගාර ලේකම්වරයා සහ මූල්‍ය කොමිෂන් සභාවේ සභාපතිවරයා මෙම සංසදය සඳහා සම ලේකම්වරුන් වශයෙන් කටයුතු කළ යුතුය.

viii. රාජ්‍ය මුදල් පිළිබඳ පාලනය

- (21) ජාතික අය වැය පිළිබඳව පාර්ලිමේන්තුව වෙත වාර්තා කිරීම.
- (22) ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව විසින් ණය ගැනීම් සහ අසම්භාව්‍යතා වගකීම් තත්ත්වය පිළිබඳව පාර්ලිමේන්තුව වෙත වාර්තා කිරීම.
- (23) පළාත් සභා සහ පළාත් පාලන ආයතනවල මූල්‍ය පිළිබඳව මූල්‍ය කොමිෂන් සභාව විසින් වාර්ෂිකව වාර්තාවක් පාර්ලිමේන්තුවේ සභාගත කිරීමට නියමිතය.

ix. වෙනත්

(24) සේවක සංඛ්‍යා, වැටුප් සහ නියමයන් සහ කොන්දේසි ආවරණය කරනු ලබන ව්‍යවස්ථානුකූල කාර්යාලවල වැය ශීර්ෂ පාර්ලිමේන්තුවේ අනුමැතිය ලබා ගැනීමට යටත් විය යුත්තේය.

රජයේ විගණන සහ විගණකාධිපතිවරයා සඳහා යෝජනා.

දැනට පවතින වගන්තිය-

XVII පරිච්ඡේදය - මුදල්

153 සහ 154 වගන්ති XVII පරිච්ඡේදය යටතේ දක්වා තිබීම, රජයේ විගණනය රජයේ මූල්‍යවල උප කොටසක් වශයෙන් වර්ගීකරණය කරනු ලබන බව හඟවයි.

දැනට පවත්නා වගන්තිය -

153(1) වගන්තිය.

153(1) වගන්තියට අනුව, විගණකාධිපතිවරයා, සුදුසුකම්ලත් විගණකවරයෙකු විය යුත්තේය. 154(8) අ. වගන්තියට අනුව සුදුසුකම්ලත් විගණකවරයෙකු වශයෙන් අදහස් කරනුයේ වෘත්තීයමය ගිණුම්කරණ සුදුසුකම් සහිත පුද්ගලයෙකි.

දැනට පවත්නා වගන්තිය -

153(3)(ඇ) වගන්තිය.

153(3)(ඇ) වගන්තිය- විගණකාධිපති ධුරය පුරප්පාඩුව පැවතීම. වයස අවුරුදු 60ට එළැඹීමේ දී තනතුර පුරප්පාඩු වන බව ප්‍රකාශ කොට ඇත.

දැනට පවත්නා වගන්තිය -

153(3)(ඇ) වගන්තිය

සෞඛ්‍ය ගැටලුවක් හෝ ශාරීරික හෝ මානසික දුබලතාවක් හේතුකොටගෙන ජනාධිපතිවරයා විසින් විගණකාධිපතිවරයා ඉවත් කිරීම පිළිබඳව

නිර්දේශිත සංශෝධන

රජයේ විගණනය රජයේ මූල්‍යවල උප කොටසක් වශයෙන් නොව වෙනමම පරිච්ඡේදයක් යටතේ පෙන්වීම අවශ්‍ය බව නිර්දේශ කෙරේ.

නිර්දේශිත සංශෝධනය.

සුදුසුකම්ලත් විගණකවරයෙකු, පිළිගත් වෘත්තීයයෙකු විය යුතු වුවද, ගිණුම්කරණ වෘත්තීය පමණක් ඒ සඳහා පදනම් වීම සුදුසු නොවන අතර, වෘත්තීයයකුවීම පමණක් ව්‍යවස්ථාව තුළ ඇතුළත් කිරීම යෝග්‍ය වේ. එනම්, “සුදුසුකම්ලත් වෘත්තීයයෙකු වන විගණකාධිපතිවරයෙකු සිටිය යුත්තේය” යනුවෙන් (වෘත්තීයයෙකු යන වචනය අර්ථ නිරූපණය කිරීම යෝග්‍ය වේ.)

නිර්දේශිත සංශෝධනය.

වයස අවුරුදු 60 වෙනුවට “ධුර කාලය අවුරුදු 07 වන්නේ ය” යනුවෙන් මෙය සංශෝධනය කිරීම යෝග්‍ය වේ.

නිර්දේශිත සංශෝධනය.

ව්‍යවස්ථාමය විධිවිධාන 153(3)(ඇ) ඉවත් කොට ඒ වෙනුවට පහත කොටසක් ඇතුළත් කිරීම යෝග්‍ය වේ. “විගණකාධිපතිවරයාගේ තනතුර පුරප්පාඩු වන විට, එම තනතුර මසක් ඇතුළත පිරවීම සඳහා ජනාධිපතිවරයා විසින් පියවර ගත යුත්තේය සහ එලෙස පත් කරනු ලබන විගණකාධිපතිවරයා එම පත් කරනු ලබන දිනයේ සිට වර්ෂ 07ක කාල සීමාවක් සඳහා සිය තනතුර දරනු ලබන්නේය”

දැනට පවත්නා වගන්තිය-

153(ඇ)2(අ) වගන්තිය.

විගණන සේවා කොමිසමේ බලතල සහ කාර්යභාරයන් යටතේ “නීතිය මඟින් ස්ථාපිත ජාතික විගණන සේවාවේ වාර්ෂික ඇස්තමේන්තු පිළියෙළ කිරීම” යන්න කාර්යභාරයක් වශයෙන් සඳහන් වේ.

දැනට පවත්නා වගන්ති

153(ඇ) 2(ඇ) වගන්තිය.

නිර්දේශිත සංශෝධනය.

පහත පරිදි සංශෝධනය කිරීම යෝග්‍ය වේ.

“152 වගන්තියේ විධිවිධානවල කුමක් සඳහන් වුවද, නීතිය මඟින් ස්ථාපිත කොට ඇති ජාතික විගණන කාර්යාලයේ සහ විගණන සේවා කොමිසමේ වාර්ෂික ඇස්තමේන්තු පිළියෙළ කිරීම, සහ පාර්ලිමේන්තුවේ අනුමැතිය ලබා ගැනීම සඳහා පාර්ලිමේන්තුව වෙත ඉදිරිපත් කිරීම” පිණිස පාර්ලිමේන්තු අයවැය කාරක සභාව වෙත ඉදිරිපත් කිරීම

නිර්දේශිත සංශෝධනය.

153(ඇ) 2(ඇ) වගන්තිය යටතේ අලුතින් ඇතුළත් කිරීමට-

“විගණකාධිපතිවරයාගේ රාජකාරී සහ කාර්යභාරයන් සම්බන්ධයෙන් මහපෙත්වීම සහ උපදෙස් සැපයීම සහ” දැනට 153(ඇ)2(අ) වගන්තිය යටතේ දක්නට ලැබෙන “දැන්” යන පදනය ඉවත් කිරීමට

153(ඇ) 6 යටතේ පහත කොටස අලුතින් ඇතුළත් කිරීමට.

උප වගන්ති 153(ඇ) 2 (ඇ)ට අනුකූලව, විගණකාධිපතිවරයා වෙත මහපෙත්වීම සහ උපදෙස් සැපයීම සඳහා විගණන සේවා කොමිසම වෙත විධිවිධාන සැකසීමේ දී සිය වගකීම් සහ කාර්යභාරයන් ඉටු කිරීම සම්බන්ධයෙන් විගණකාධිපතිවරයා වෙත ලබා දී ඇති අභිමතානුසාරී බලය සසම්බන්ධයෙන් වැරදි අවබෝධයකින් තොරව සංවරණ හා තුලන ක්‍රමය භාවිතයට ගැනීම යෝග්‍ය වේ.

ඒ සම්බන්ධයෙන් විගණන සේවා කොමිෂන් සභාව වසින් ඉදිරිපත් කරනු ලබන කවර හෝ උපදෙස් හෝ මහපෙත්වීම පිලිගැනීමට හෝ ප්‍රතික්ෂේප කිරීමට

දැනට පවත්නා වගන්තිය.

153 A (අ) (1) “අ” වගන්තිය

නියෝජ්‍ය විගණක ජනරාල් හෝ ඊට වඩා ඉහළ තනතුරක් දරා ඇති විගණකාධිපති දෙපාර්තමේන්තුවේ විශ්‍රාමික නිලධාරීන් දෙදෙනෙකු

දැනට පවත්නා වගන්තිය.

153 A –(2) (අ) (II) වගන්තිය.

“මෙම පනතේ විධිවිධාන පරිදි දූරයෙන් ඉවත් කරනු ලැබේ.”

දැනට පවත්නා වගන්තිය.

153 (ආ) (2) වගන්තිය.

ජේදයට යටත්ව, පාර්ලිමේන්තුව විසින්, කොමිසමේ රැස්වීම් සඳහා විධිවිධාන සැලසීම, ශ්‍රී ලංකා රාජ්‍ය විගණන සේවය පිහිටුවීම සඳහා විධිවිධාන සැලසීම සහ ඒ හා සම්බන්ධ වන සහ අනුෂාංගික වන අනෙකුත් කාරණා සඳහා විධිවිධාන සැලසීම සිදු කරන්නේය.

විගණකාධිපතිවරයාට නිබිය යුතු අභිමතානුසාරී බලයට යටත්ව, ඔහු එසේ පිළිනොගන්නේ නම් හේතු දක්වමින් පාර්ලිමේන්තුවට වාර්තා කිරීමට විගණකාධිපතිවරයාට හා විගණන කොමිෂන් සභාවට අවස්ථාව සලසන විධිවිධාන සැලැස්වීම යෝග්‍ය වේ.

නිර්දේශිත සංශෝධනය.

153 A (1) (අ) නියෝජ්‍ය විගණකාධිපති හෝ ඊට වඩා ඉහළ තනතුරක් දරා ඇති විගණකාධිපති දෙපාර්තමේන්තුවේ විශ්‍රාමික නිලධාරියකු

153 A (1) (ඇ)

සාමාන්‍ය වෘත්තීමය ජීවිතය තුළ ගෞරවයට පාත්‍ර වී ඇති විශිෂ්ටත්වය සහ අවංකභාවය සහිත පරිසර හිතකාමී පුද්ගලයකු සහ කවර හෝ දේශපාලන පක්ෂයක සාමාජිකයකු නොවන පුද්ගලයකු

නිර්දේශිත සංශෝධනය.

“153 A (3) උප වගන්තියේ විධිවිධාන පරිදි දූරයෙන් ඉවත් කරනු ලැබේ.”

නිර්දේශිත සංශෝධනය.

ජේදයට යටත්ව, පාර්ලිමේන්තුව විසින් කොමිසමේ රැස්වීම්, ජාතික විගණන කාර්යාලය පිහිටුවීම සහ ශ්‍රී ලංකා රාජ්‍ය විගණන සේවය පිහිටුවීම සහ ඒ හා සම්බන්ධ වන සහ අනුෂාංගික වන අනෙකුත් කාරණා සඳහා විධිවිධාන සැලසීම කළ යුතුය.

දැනට පවත්නා වගන්තිය -

154 (1) වගන්තිය.

(පළාත් සභාවන්ගේ විගණනය සම්බන්ධයෙන් මෙයට ප්‍රථමයෙන් සුවිශේෂිත ව්‍යවස්ථාමය විධිවිධාන නොමැතිවීම.)

දැනට පවත්නා වගන්තිය.

154 (1) වගන්තිය.

“රජය හෝ රජයේ සමාගමක් හෝ පළාත් පාලන ආයතනයක් කොටස්වලින් සියයට පනහක් හෝ ඊට වැඩි ප්‍රමාණයක් දරනු ලබන .....”

දැනට පවත්නා වගන්තිය.

154 (2) වගන්තිය.

නිර්දේශිත සංශෝධනය.

පළාත් සභා යන වචනයද මෙම ඡේදය තුළ ඇතුළත් කළ යුතුය.

නිර්දේශිත සංශෝධනය.

රජය හෝ රජයේ සංස්ථාවක්, සමාගමක්, සමුපාකාරයක් හෝ පළාත් පාලන ආයතනයක් හෝ 148 වගන්තිය යටතේ දක්වා ඇති සියලු ආයතන (සෘජුව හෝ වක්‍රව) කොටස්වලින් සියයට පනහක් හෝ ඊට වඩා වැඩි ප්‍රමාණයක් දරනු ලබන .....” යන්න මෙතැනට ඇතුළත් කළ යුතුය.

නිර්දේශිත සංශෝධනය.

ව්‍යවස්ථානුකූල විධිවිධාන 154 (2) ඉවත් කිරීම යෝග්‍ය වේ.

இலங்கைச் சனநாயக சோசலிசக் குடியின் அரசியலமைப்பின்

அத்தியாயம் xvii (நிதி) ஐத் திருத்துவதற்கான

பிரேரணைகள்

நிதி பற்றிய உப குழுவின் அறிக்கை

கௌரவ தவிசாளர்
வழிப்படுத்தும் குழு
அரசியலமைப்புச் சபை

2016 மே 5 ஆம் திகதி அரசியலமைப்புச் சபையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தின் பிரகாரம் இலங்கைச் சனநாயக சோசலிசக் குடியரசின் அரசியலமைப்பில் திருத்தங்களைக் கொண்டு வருவதற்கான பரிந்துரைகளை மேற்கொள்ளும் வகையில் ஆறு உப குழுக்கள் நியமிக்கப்பட்டன.

பின்வரும் உறுப்பினர்களை உள்ளடக்கிய நிதி பற்றிய உப குழுவிடம் அத்தியாயம் xvii (நிதி) பற்றிய அதன் பிரேரணைகளைச் சமர்ப்பிக்கும் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டது.

- கௌரவ பந்துல குணவர்தன (தலைவர்)
- கௌரவ (டாக்டர்) சரத் அமுனுகம
- கௌரவ வீ. எஸ். இராதாகிருஷ்ணன்
- கௌரவ (டாக்டர்) திருமதி அனோமா கமகே
- கௌரவ (டாக்டர்) ஹர்ஷ த சில்வா
- கௌரவ இரான் விக்கிரமரத்ன
- கௌரவ முத்து சிவலிங்கம்
- கௌரவ கெஹலிய ரம்புகுவெல்ல
- கௌரவ சுனில் ஹந்துன்னெத்தி
- கௌரவ ஈ. சரவணபவன்
- கௌரவ தாரக்க பாலசூரிய

குழு அதன் முதலாவது கூட்டத்தை 2016 யூன் 06 ஆம் திகதி கூட்டி, பகிரங்க நிதி முகாமைத்துவத் துறையிலுள்ள நிபுணர்கள் மற்றும் புத்திஜீவிகளின் கருத்துக்களைப் பெற்றுக் கொள்ளத் தீர்மானித்தது. அதற்கிணங்க மத்திய வங்கி, கணக்காய்வாளர் தலைமையதிபதி திணைக்களம், உள்நாட்டு இறைவரித் திணைக்களம் போன்றவற்றில் இருந்து ஓய்வுபெற்ற சிரேட்ட அதிகாரிகளைக் குழு முன்னிலையில் தோன்றி அவர்களின் நிபுணத்துவக் கருத்துக்களைக் குழுவுடன் பகிர்ந்து கொள்ளுமாறு குழு கேட்டுக் கொண்டது.

மேலும் வேறு பல நிறுவனங்களைச் சேர்ந்த புத்திஜீவிகளுக்கும் அவர்களின் கருத்துக்களைக் குழு முன்னிலையில் சமர்ப்பிப்பதற்கான சந்தர்ப்பம் வழங்கப்பட்டது.

இவ்வறிக்கை தயாரிப்பில் அரசியல் கட்சிகள் மற்றும் பொதுமக்கள் கருத்தறியும் குழு ஆகியவற்றின் கருத்துக்களும் குழுவினால் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன.

இம்முயற்சியின் வெற்றிக்காகப் புத்திஜீவிகள், நிபுணத்துவ வளவாளர்கள், பொதுமக்கள் கருத்தறியும் குழு உறுப்பினர்கள் மற்றும் அரசியல் கட்சிப் பிதிநிதிகள் ஆகியோரால் வழங்கப்பட்ட விலைமதிப்பற்ற பங்களிப்புக்குக் குழுவின் சார்பில் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவிப்பதற்கு இச்சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றேன்.

மேலும் செயலகம் அதன் செயலகப் பணியில் காட்டிய அர்ப்பணிப்பான ஆதரவுக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

பந்துல குணவர்தன (பா.உ.)

தலைவர்

நிதி பற்றிய உப குழு

2016 ஆகஸ்ட் 31

குழு உறுப்பினர்கள்

- கௌரவ பந்துல குணவர்தன (தலைவர்)
- கௌரவ (டாக்டர்) சரத் அமுனுகம
- கௌரவ வீ.எஸ். இராதாகிருஷ்ணன்
- கௌரவ (டாக்டர்) திருமதி அனோமா கமகே
- கௌரவ (டாக்டர்) ஹர்ஷ த சில்வா
- கௌரவ இரான் விக்கிரமரத்ன
- கௌரவ முத்து சிவலிங்கம்
- கௌரவ கௌலிய ரம்புகுவெல்ல
- கௌரவ சுனில் ஹந்துன்னெத்தி
- கௌரவ ஈ. சரவணபவன்
- கௌரவ தாரக்க பாலசூரிய

● வளவாளர்கள்

1. பேராசிரியர் டபிள்யூ.டி.லக்ஷ்மன், முன்னாள் உப வேந்தர், கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம், முன்னாள் தலைவர், இலங்கை கொள்கைக் கற்கைகள் நிறுவகம்
2. பேராசிரியர் சிறிமால் அபயரத்ன, பொருளியல் திணைக்களம், கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம்
3. திரு. சரத்சந்திர மாயாதுன்ன, முன்னாள் கணக்காய்வாளர் நாயகம்
4. திரு. அசோக குணவர்தன, முன்னாள் தலைவர், பகிரங்க நிதி ஆணைக்குழு
5. திரு. சந்திரா ஜயரத்ன, முன்னாள் தலைவர், வர்தகச் சம்மேளனம்
6. திரு. டபிள்யூ. ஏ. விஜேவர்தன, முன்னாள் பிரதி ஆளுநர், மத்திய வங்கி
7. கலாநிதி சமன் கேலேகம, நிறைவேற்றுப் பணிப்பாளர், இலங்கைக் கொள்கைக் கற்கைகள் நிறுவகம்
8. கலாநிதி (மிஸ்) துஸ்னி வீரகோன், பிரதிப் பணிப்பாளர், இலங்கைக் கொள்கைக் கற்கைகள் நிறுவகம்
9. திரு. டி.டி.எம். வைத்தியசேகர, சிரேட்ட பதிப்பு ஆலோசகர், இலங்கைக் கொள்கைக் கற்கைகள் நிறுவகம், முன்னாள் இறைவரி ஆணையாளர்
10. கலாநிதி நிசான் த மெல், பணிப்பாளர், வரையறுக்கப்பட்ட பெரைட் ஆய்வு (தனியார்)
11. கலாநிதி (திருமதி) அனிலா டயஸ் பண்டாரநாயக்க, முன்னாள் உதவி ஆளுநர், மத்திய வங்கி
12. திருமதி ரோஸ் குரே, முன்னாள் பிரதி ஆளுநர், மத்திய வங்கி, முன்னாள் பணிப்பாளர் நாயகம், நிதிக் கொள்கை மற்றும் பொருளாதார அலுவல்கள்

வரவழைக்கப்பட்ட அதிகாரிகள்

1. கலாநிதி ஆர்.எம்.எஸ். சமரதுங்க, செயலாளர், நிதி அமைச்சு
2. திரு. எச்.எம். காமினி விஜேசிங்க, கணக்காய்வாளர் தலைமை அதிபதி

அழைக்கப்பட்டோர்

1. கௌரவ வாசுதேவ நாணாயக்கார (பா.உ.), சனநாயக இடதுசாரி முன்னணி
2. கௌரவ ஏ. அரவிந் குமார் (பா.உ.), மலையக மக்கள் முன்னணி
3. கௌரவ எம்.ஏ. சுமந்திரன் (பா.உ.), வழிப்படுத்தல் குழு உறுப்பினர்
4. திரு. தேமிய ஹுருள்ளே, பொதுமக்கள் கருத்தறியும் குழு உறுப்பினர்
5. கலாநிதி எஸ். விஜேசந்திரன், பொதுமக்கள் கருத்தறியும் குழு உறுப்பினர்
6. திரு. டி. கலன்சூரிய ஆராச்சி, சனநாயக இடதுசாரி முன்னணி
7. திரு. ஜி.வீ.டி. திலகசிறி, சனநாயக இடதுசாரி முன்னணி
8. திரு. சோமவீர சந்திரசிறி, உப தலைவர், மக்கள் கூட்டணி
9. திரு. தில்ல யாப்பா, செயலாளர், மக்கள் கூட்டணி

1. கலந்தாரய்வுகள்

நிதி (குழு) பற்றிய உபகுழு, 2016 ஜூன் 06 ஆந்திகதி ஆரம்பமாக கூடியதிலிருந்து எட்டுக் கூட்டங்களை கௌரவ பந்துல குணவர்தன அவர்களின் தலைமையில் நடாத்தியுள்ளது. குழு கீழ்வருவனவற்றைக் குறித்துக் காட்டியது.

- அரசியலமைப்பின் XVII வது அத்தியாயத்தினால் குழுவின் விடயப் பரப்பு அமைக்கப்பட்டுள்ளது.
- பகிரங்க நிதியின் கீழ் பரிசீலிக்கப்பட வேண்டிய திட்டவட்டமான கருமங்கள் தொடர்பாக வழிப்படுத்தும் குழு (SC) குழுவுக்கு தெரிவிக்கும்.
- தேவைப்படின பொதுத் திறைசேரியின் அவதானங்களை குழு பெற்றுக் கொள்ள முடியுமென்பதுடன் அவ்வாறே விரும்பினால் நிபுணர்களின் கருத்துக்களையும் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.
- மாகாண மற்றும் உள்ளூர் நிதி தொடர்பாகவும் குழுவின் கலந்தாராய்வுகள் கட்டாயமாகப் பொருந்தும்.

1.1 விசாரணை நியதிகள்

வழிப்படுத்தும் குழுவால் குழுக்களின் விசாரணை நியதிகளாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவற்றில் கீழ்வருவனவும் உள்ளடங்குகின்றன:

1. மத்திக்கும் சுற்றயலுக்கும் இடையிலான நிதி ஒதுக்கீடு
2. கோரப்படுவிருக்கும் திறைசேரியின் அவதானங்கள்
3. அரசாங்க பொறுப்புமுயற்சிகள் – கட்டுப்பாட்டிற்கும் அறிக்கையிடுவதற்குமான பொறிமுறைகள்
4. நிதி ஆணைக்குழுவின் வகிபாகமும் அதன் ஆக்க அமைவும்
5. நிதி ஆணைக்குழுவின் சுயாதீனத்தன்மை போன்றவை
6. மத்திய வங்கியின் பணிகளும் அதன் சுயாதீனத் தன்மைக்கான ஏற்பாடுகளும்
7. கணக்காய்வாளர் தலைமையதிபதியினதும் கணக்காய்வுச் சேவை ஆணைக்குழுவினதும் கடமைகளும் பணிகளும். ஒவ்வொரு மாகாண சபைக்குமான உள்ளக மற்றும் சுயாதீன கணக்காய்வுப் பிரிவின் தேவை
8. கணக்காய்வாளர் தலைமையதிபதியின் நியமனமும் நீக்கமும் பதவிக்காலத்தை நுண்ணாய்வுக்கு உட்படுத்துதலும்
9. அரசாங்க நிதிக் குழு, அரசாங்க பொறுப்புமுயற்சிகள் பற்றிய குழு மற்றும் அரசாங்கக் கணக்குக் குழு ஆகியவற்றுக்கு அரசியலமைப்பு அந்தஸ்து வழங்கப்பட வேண்டுமா என்பது பற்றி

10. பூரணமான வகைப்பொறுப்புத் திட்டம்

விசாரணை நியதிகளின் குறிப்பிடத்தக்களவு உள்ளடக்கம் பின்வரும் ஆறு பகுதிகள் தொடர்பானது என குழு அதன் கலந்தாராய்வுகளின் போது குறித்துக் காட்டியது

- அ. மத்திய, மாகாண மற்றும் உள்ளூர் நிதிகளும் நிதி ஆணைக்குழுவின் வகிபாகம், அந்தஸ்து மற்றும் ஆக்க அமைவும்
- ஆ. அரசாங்க பொறுப்புமுயற்சிகளின் நிதிகளும் அவற்றைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கும் அறிக்கையிடுவதற்குமான பொறிமுறைகளும்
- இ. மத்திய வங்கி, அதன் பணிகளும் அதன் சுயாதீனத் தன்மைக்கான ஏற்பாடுகளும்
- ஈ. கணக்காய்வு, கணக்காய்வாளர் தலைமையதி, கணக்காய்வுச் சேவை ஆணைக்குழு. அவற்றின் கடமைகளும் பணிகளும் மற்றும் கணக்காய்வாளர் தலைமையதியின் நியமனமும் பதவிக்காலமும் நீக்கமும்.
- உ. அரசாங்க நிதிக் குழு, அரசாங்க பொறுப்புமுயற்சிகள் பற்றிய குழு மற்றும் அரசாங்கக் கணக்குக் குழு போன்ற பகிரங்க நிதிகளை மேற்பார்வை செய்வதற்காக நியமிக்கப்பட்ட பாராளுமன்றக் குழுக்களின் பணிகளுக்கு அரசியலமைப்பு அந்தஸ்து அளிக்கப்பட வேண்டுமா என்பது பற்றி
- ஊ. அரசாங்க நிதி மீதான பூரணமான வகைப்பொறுப்புத் திட்டம்.

அரசாங்க நிதிக்கான தற்போதைய அரசியலமைப்புச் சட்டகத் தொழிற்பாட்டின் பலவீனங்களின் பகுப்பாய்வு, எண்ணக் கருசார் விடயங்கள் மற்றும் சீர்திருத்தத்துக்கான இன்றியமையாத காரணிகளை நிலைநாட்டல் முதலானவற்றுடன் ஆரம்பித்து குடியரசின் பகிரங்க நிதி முகாமைத்துவத்தின் வினைத்திறனுக்கும் பயனுறுதித்தன்மைக்கும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது எனக் கருதப்படும் ஏனைய விடயங்களையும் உள்ளடக்குவதுடன் விசாரணை நியதிகளில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் விடயங்களை கையாளுவதற்கான திட்டவட்டமான விதப்புரைகளை வழங்கல் வரைக்கும் XVII ஆவது அத்தியாயத்தின் ஏற்பாட்டின் சூழ்நிலையில் மேலே விடயங்களைப் பற்றி கலந்தாராய்வதற்கு குழு தீர்மானித்தது. அவ்வாறு செய்யும்போது மக்கள் பிரதிநிதித்துவக் குழுவின் அறிக்கையில் (PRC) குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விடயங்களையும் விதப்புரைகளையும் குழு கருத்தில் கொண்டது.

1.2 அரசாங்க நிதிக்கான தற்போதைய அரசியலமைப்புச் சட்டகத் தொழிற்பாட்டின் பலவீனங்கள்:

பகிரங்க நிதி முகாமைத்துவம் தொடர்பாக தற்போதைய அரசியலமைப்பின் சில ஏற்பாடுகள் வழக்கொழிந்துள்ளன என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது.

மறுபுறத்தில் நாடு 'பொருளாதார கொள்கை நல்லாட்சி' என்ற எண்ணக்கருவை நோக்கிப் பயணித்துக்கொண்டிருக்கிறது. மேல் நடுத்தர வருமான அந்தஸ்தையும் உயர் மனித அபிவிருத்தியையும் அடைவதற்கான முதலீடுகளின் அளவை கருதும்போது அரசாங்க நிதியைப் பயன்படுத்தி மேற்கொள்ளப்படுகின்ற 'கருத்திட்டங்கள்' மீதான கட்டுப்பாட்டையும் முழுமையான மேற்பார்வையையும் கொண்டிருப்பது அத்தியாவசியமாகும். அரசாங்கத்தாலோ அல்லது அரச-தனியார் பங்குடமை ரீதியாகவோ மேற்கொள்ளப்படுகின்ற பாரிய அரசாங்க முதலீடுகளின் அனுகூலங்கள் மற்றும் பிரதிகூலங்கள் பற்றி மக்களுக்கு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவது இன்றியமையாததாகும்.

மறுபுறத்தில், அரசதுறை தொடர்ந்தும் மத்திய கட்டுப்பாட்டிலே இயங்கிக்கொண்டிருப்பதின் விளைவாக அரசாங்க நிதியின் மத்திய கட்டுப்பாட்டிற்கே இடமளிக்கிறது. அரசாங்க நிறுவனங்களானாலும் பொறுப்புமுயற்சிகளானாலும் சரி அல்லது மாகாண சபை மட்டத்திலும் சரி பகிரங்க நிதி முகாமைத்துவத்தின் விளைத்திறனையும் வகைப்பொறுப்பையும் மேம்படுத்துவதற்கு பொறுப்புகளை பன்முகப்படுத்துவது அடிப்படையாகும். செயற்பாடுகளைச் சீராக்கும் திட்டமொன்றில் நிறுவனங்களையும் பொறுப்புமுயற்சிகளையும் அதேபோலவே மாகாண சபைகளையும் பூட்டிட்டு முன்னெடுப்புகளையும் புத்தாக்கங்களையும் பல வகையிலும் கட்டுப்படுத்துவதற்காக நிதிக் கட்டுப்பாடுகள் செயற்படுகின்றன.

மிகப்பிரதானமான பலவீனங்களாக இனங்காணப்பட்ட பகுதிகள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

அ. அரசாங்க நிதியின் குறிக்கோள்கள்:

நோக்கமோ (ஒவ்வொரு பிரசையினதும் நல்வாழ்வு, சுற்றுச்சூழலையும் வளங்களையும் பாதுகாத்தல்) செயலாற்றுகையோ (வினைத்திறன், பயனுறுதி மற்றும் நிலையானதன்மை) அல்லது மேற்பார்வையோ (நிதியியல் நாணயம், பொறுப்பு, வெளிப்படைத்தன்மை மற்றும் வகைப்பொறுப்பு) தொடர்பாக முறைமையை வழிநடாத்துவதற்கு அரச நிதி பற்றி ஒரு தொகுதி ஒருங்கிணையும் குறிக்கோள்கள் இல்லாமை.

ஆ. நிலையான அபிவிருத்தியின் மீது அவதானமொன்றை பேணுதல்:

வினைத்திறன்மிக்க பயனுறுதியான பொருளாதார முடிவெடுத்தல் / முகாமைத்துவம் மற்றும் கட்டுப்பாடு; ஒப்புரவான, நியாயமான ஒதுக்கீடு இயற்கை/ தேசிய வளங்களினதும் அரச நிதிகளினதும் விவேகமான பயன்பாடு ஆகியவற்றின் மூலம் நிலையான அபிவிருத்தியையும் சுபிட்சத்தையும் அடைவதிலுள்ள அவதானமின்மை.

இ. அரசு நிதிக்கான பாராளுமன்ற பொறுப்பின் பரப்பெல்லை

அரசு நிதிகள், வருமான சேகரிப்பு மேற்கொள்ளல், குறிப்பாக வரி விதிப்பு, செலவினம் மற்றும் வரவு-செலவுத் திட்டமிடல் மற்றும் கணக்கீடு மற்றும் கணக்காய்வு போன்றவற்றின் முகாமைத்துவத்தில் நிதியியல் நாணயத்தை, வகைப்பொறுப்பை மற்றும் பொறுப்பை உறுதிப்படுத்துவதற்காக மேற்பார்வையை மேற்கொள்வதற்கான பாராளுமன்றத்தின் பொறுப்பு பற்றிய தெளிவின்மையும் அதிக வினைத்திறன்மிக்க கட்டுப்பாட்டிற்கும்/ அறிக்கையிடலுக்குமான பொறிமுறைகளின் தேவையும்.

ஈ. அரசு செலவு மீதான கட்டுப்பாடு

அரசு செலவு மீதான செயற்றிறன்மிகு கட்டுப்பாடானது வினைத்திறன்மிகு அரசு நிதிச் சட்டத்தின் அத்திவாரமாக இருக்கின்றது. தற்போதைய அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 150, திரட்டிய நிதியிலிருந்து பணத்தினை மீளப் பெறுவதைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றபோதிலும் அவ்வாறு மீளப் பெற்ற நிதியின் பயன்பாடு தொடர்பில் வகைப்பொறுப்பு இல்லாமல் லை உள்ளது.

உ. கடன் பெறல் மற்றும் வருநிகழ்வுப் பொறுப்புக்கள் மீதான கட்டுப்பாடு

கடன் பெறல் மற்றும் வருநிகழ்வுப் பொறுப்புக்கள் தொடர்பில் வெற்றிடம் ஒன்று காணப்படுகின்றது. தற்போது, வரவு செலவுத்திட்ட உரையில் பாராளுமன்றத்திற்குச் சமர்ப்பிக்கப்படும் வரவு செலவுத்திட்ட ஒதுக்கீட்டில் வழங்கப்பட்டவாறு மொத்தக் கடன் பெறல் எல்லைகள் வருடாந்த ஒதுக்கீட்டுச் சட்டத்தின் கீழ் குறித்துரைக்கப்பட்டுள்ளன.

ஊ. வரவு செலவுத்திட்டச் செயன்முறையினைக் கட்டமைத்தல்

தற்போதைய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் இல்லாத பின்வருவனவற்றினை உள்ளடக்கிய, கட்டமைக்கப்பட்ட வரவு செலவுத்திட்டச் செயன்முறைக்கான உறுதியான சட்ட அடிப்படை: தயாரிப்பு, அங்கீகாரம் நிறைவேற்றல், பின் மீளாய்வு மற்றும் பகுப்பாய்வு மற்றும் விளைவாக ஏற்படும் வகைப்பொறுப்பு மற்றும் வெளிப்படைத் தன்மை மற்றும் வரவு செலவுத்திட்ட உருவாக்கத்தில் பொது மக்களுடனான கலந்தாலோசிப்பு.

எ. அரசு நிதியின் ஆளுகை

(எ) கட்டுப்பாடு மற்றும் கண்காணிப்புப் பொறிமுறையாக அரசு நிதி பற்றிய தகவல்களை வெளிக்கூறுவதானது போதாததாக உள்ளது. நல்லாட்சியினையும் பொறுப்புவாய்ந்த அரசினைக் கொள்கைக் கோட்பாடுகளின் செயற்றிறன்மிகு அமுல்படுத்தலையும் படிப்படியாக நிலை நிறுத்தும் குறிக்கோளினைத் தொடர்ந்து FMRA சட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. எவ்வாறாயினும் இயைபுரல், வகைப்பொறுப்பு, FMRA மீறப்படுவதன் விளைவுகள் மற்றும் சுயாதீனமான வரவு செலவுத்திட்டக் கண்காணிப்பு ஆகியவற்றிற்கான ஏற்பாடுகள் இல்லாமலுள்ளன.

ஏ. மாகாண மற்றும் உள்ளூராட்சி நிதியினை வலுவற்றதாகக்கல்

மாகாண மற்றும் உள்ளூராட்சி நிதி தொடர்பான தன்னிலையான ஏற்பாடுகள் 13 ஆவது திருத்தத்தில் குறித்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. தேசிய நிதியினை மாகாண மற்றும் உள்ளூராட்சி நிதியிலிருந்து வேறான ஒன்றாக நடத்துவது பரவலாக்கத்தின் அரசிறை அத்திவாரத்தினை கீழறுக்கின்றது. இக்காரணத்தினால், அரச சேவையினை வழங்குவதற்கான மாகாண மற்றும் உள்ளூராட்சிப் பரப்புக்களின் அரச நிதிப் பொறுப்பானது வகைப்பொறுப்பு அற்றதாக இருப்பதுடன் வளர்ச்சி மற்றும் அபிவிருத்தியில் போதிய ஈடுபாட்டிற்கான தீர்மானம் வகுத்தலுக்கான மற்றும் அரசிறைப் பரப்பிற்கான இறைமையினைக் கட்டுப்படுத்துகின்றது.

1.3 பரிந்துரைகளுக்கான சட்டகம்

மேலே அடையாளம் காணப்பட்ட பலவீனங்களின் பரப்புக்கள் அரச நிதியின் மூன்று பிரதான அம்சங்கள் தொடர்பான கட்டுப்பாடுகளின் கோட்பாடுகளை உள்ளடக்குவதற்கான போதிய ஏற்பாடுகளைத் தேவைப்படுத்துகின்றன. அதாவது: வருமானம் (வரியிறுப்பு), செலவு மற்றும் வரவு செலவுத்திட்ட உருவாக்கம் மற்றும் கணக்கீடுகள் மற்றும் கணக்காய்வு. இலங்கையில் அரச நிதி முகாமைத்துவமானது அரசியமைப்பினாலும் வருடாந்த ஒதுக்கீட்டுச் சட்டத்தினாலும் அரசிறை முகாமைத்துவ பொறுப்புச் சட்டத்தினாலும் பரந்த அளவிற்கு ஆளுகை செய்யப்படுகின்றது. அதேவேளை, அரசிற்குச் சொந்தமான பொறுப்பு முயற்சிகளின் நிதிக் கட்டுப்பாடானது பட்டயக் கணக்காளர்கள் நிறுவனத்துடன் சேர்ந்து நிதி அமைச்சினால் விநியோகிக்கப்பட்ட நிதிச் சட்டம் மற்றும் அரசதுறைக் கணக்கீட்டுத் தராதரங்களுக்கு உட்படுகின்றது. சில நாடுகள் அரச நிதி மீதான பாராளுமன்றக் கட்டுப்பாட்டிற்கான ஏற்பாடுகளை வழங்கியுள்ளதுடன், குறிப்பாக வரவு செலவுத்திட்ட தயாரிப்பு, அங்கீகாரம், நிறைவேற்றம் மற்றும் வரவு செலவுத்திட்ட வகைப்பொறுப்பு ஆகியவற்றைக் கையாளுவதுடன் தொடர்புபடும் கோட்பாடுகள் அவற்றுடன் இணைந்து செல்லும் செயன்முறைகளுடன் அரசியலமைப்பில் பொதியப்படுகின்றமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஏனைய நாடுகள் பரந்த சட்டகத்தினை மாத்திரம் வழங்குகின்றன. விரிவான ஏற்பாடுகளை வழங்கும் சட்டவாக்கச் செயன்முறைகளை அவை விட்டுவிடுகின்றன. மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவாறு இப்பரப்புக்களை ஆளுகை செய்கின்ற பல சட்டங்களை இலங்கை கொண்டுள்ளது. இவை ஒரு சட்டகத்தினை உருவாக்க வேண்டும் என்பதுவும் ஒன்று மற்றையதுடன் ஒத்திசைய வேண்டும் என்பதுவும் அரச நிதியின் ஒட்டுமொத்த குறிக்கோள் அடையப்படுவதை உறுதிப்படுத்த இவற்றின் அமுல்படுத்தல் நன்கு ஒருங்கிணைக்கப்படல் வேண்டும் என்பதுவும் தவிர்க்க முடியாததாகும்.

தற்போதைய அரச நிதிப் பரப்பின் பலவீனங்களின் மேற்சொன்ன பகுப்பாய்விலிருந்து அதேபோல் குழுவின்கான TOR தொடர்பான பிரச்சினைகளிலிருந்தும் நகர்ந்து அரச நிதியின் அரசியமைப்பு ரீதியான மேற்பார்வையினை வலுப்படுத்துவதற்கான பரிந்துரைகளை

உருவாக்குவதற்குச் செல்கையில், அந்தப் பலவீனங்கள் ஒவ்வொன்றினையும் கையாளும் கோட்பாடுகளைக் குழு பின்வருமாறு பரிசீலித்துள்ளது.

அ. நீடுறுதியான வளர்ச்சி மற்றும் அபிவிருத்தி மீதான கவனக் குவிப்பினைப் பேணல்.

தற்போதுள்ள இயக்கமற்ற முகாமைத்துவ முறைக்கு அப்பால் இயங்குநிலையும் ஆக்கத்திறனும் மிகு நிலைக்கு அரசு நிதியின் செயலாற்றுகையினை நகரச் செய்வதற்கு அடையப்படவேண்டிய குறிக்கோள்களின் தெளிவான தொகுதி அவசியமானதாகும்.

ஆ. அரசு நிதிக்கான பாராளுமன்றப் பொறுப்பின் நோக்கெல்லை

வருமானச் சேகரிப்பு, குறிப்பாக வரியிறுப்பு, செலவு மற்றும் வரவு செலவுத்திட்ட உருவாக்கம் மற்றும் கணக்கீடு மற்றும் கட்டுப்பாடு/ அறிக்கையிடல் பொறிமுறைகள் மூலம் கணக்காய்வு அடங்கலாக அரசு நிதிகளின் முகாமைத்துவத்தில் நிதி நேர்மை, வகைப்பொறுப்பு மற்றும் பொறுப்பினை உறுதிப்படுத்துவது தொடர்பில் பாராளுமன்றம் மேற்பார்வையினை வழங்குவதற்கான தேவை இருக்கின்றது.

இ. வரவு செலவுத்திட்டச் செயன்முறையினைக் கட்டமைத்தல்

பொதுமக்களுடனான கலந்துரையாடல் மற்றும் பொதுமக்களின் பங்கேற்பு ஆகியவற்றுடன் கட்டமைக்கப்பட்ட வரவு செலவுத்திட்டச் செயன்முறைக்கான உறுதியான சட்ட அடிப்படையை வழங்குவது அவசியமானதாகும். வரவு செலவுத்திட்டமானது அரசு நிதிச் செயன்முறைக்கு மையமானதாகும். அரசாங்க வளங்களின் பாரிய தடையின்மை, வெளிப்படடைத்தன்மை மற்றும் பங்கேற்பு மற்றும் உள்ளீடுகள், வெளியீடுகள் மற்றும் பலாபலன்களின் மூலமாக பாராளுமன்றப் பொறுப்பு அதிகரிக்கப்படல் வேண்டும்.

ஈ. அரசு செலவினம் மீதான கட்டுப்பாடு

பாரிய வகைப்பொறுப்பினைக் கொண்டுவருவதற்கு நிதிகளின் பயன்பாட்டில் பாரிய வெளிப்படடைத் தன்மையும் பங்கேற்பும் அவசியமானதாகும். வழிகாட்டற் கோட்பாடுகளின் சட்ட வடிவில் ஏற்பாடுகளை வழங்குவது அரசு செலவின் செயற்திறன் மிகு கட்டுப்பாட்டிற்கு மேலும் பங்களிப்பு வழங்கலாம்.

உ. கடன்பெறல் மற்றும் வருநிகழ்வுப் பொறுப்புக்கள் மீதான கட்டுப்பாடு

அரசாங்கத்தின் சார்பில் அரசு பொறுப்பு முயற்சிகளின் கடன்கள் அதேபோல் திரட்டிய நிதியத்தின் மீது பொறுப்பினை ஏற்படுத்தும் மேலதிகப் பற்றுக்கள் உள்ளடங்கலாக சகல கடன்களையும் உள்ளடக்க மொத்தக் கடன்பெறலினைத் தெளிவாக வரையறை செய்வது முக்கியமானதாகும். இதற்கு மேலதிகமாக, வருநிகழ்வுப்

பொறுப்புக்கள் இறுதியின் அரசு நிதியைக் கொண்டே பூர்த்திசெய்யப்படல் வேண்டும். எனவே, அவை சம்பந்தப்பட்ட அங்கீகரிக்கப்பட்ட எல்லைகளுக்கு வரையறுக்கப்படல் வேண்டும். எவ்வாறாயினும் அரசியல் ..... ஒழுக்கமற்ற நிதி முகாமைத்துவத்தினை இல்லாதொழிப்பதன் அவசியத்தினைக் கவனத்தில் கொண்டு அரசியலமைப்பில் எல்லைகளை விதிப்பது சாதூர்யமிக்கதல்ல என்பதுவும் தெரிவுசெய்யப்படும் அரசாங்கம் நிலவுகின்ற சூழமைவுக்கு அமைவாக பொருளாதார முகாமைத்துவம் தொடர்பான தீர்மானங்களை வகுப்பதற்கு நெகிழ்வுத் தன்மையினைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதுவும் கலந்துரையாடல் அமர்வில் கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டன.

ஊ. அரசு நிதி ஆளுகை

அரசு நிதி பற்றிய தகவல்களை வெளிக்கூறுவது அரசு நிதி ஆளுகையின் அத்திவாரமாக இருக்கின்றது. இயைபுறல், வகைப்பொறுப்பு மற்றும் அரசிறைப் பொறுப்பினை மீறலின் விளைவுகள் தொடர்பில் ஏற்பாடுகள் அவசியமாகும். அரசு நிதியின் சிறந்த ஆளுகையினை உத்தரவாதப்படுத்த போதிய சுயாதீனமான வரவு செலவுத்திட்ட கண்காணிப்பு அவசியமானதாகும்.

எ. மாகாண மற்றும் உள்ளூராட்சி நிதியினை வலுவற்றதாக்கல்

அரசு வளங்களின் ஒதுக்கலின் பாரிய வினைத்திறனிற்காக அரசு நிதிச் சட்டகத்தினுள் மாகாண மற்றும் உள்ளூராட்சி நிதியினைக் கொண்டுவருவது அவசியமானதாகும். மாகாண மற்றும் உள்ளூராட்சிப் பரப்புக்களின் நிதியிடலானது அரசின் அரசு நிதியின் ஒதுக்கீடு மற்றும் பயன்பாட்டின் சட்டகத்தினுள் கொண்டுவரப்பட்டு பின்வருவனவற்றிற்கான ஏற்பாடுகள் வழங்கப்படல் வேண்டும்.

(அ) உள்நாட்டுத் தேவைகளுக்கு சேவை வழங்கல் பதிற் செயற்பாட்டினை முன்னெடுத்துப் புத்தாக்கம் மிக்கதாக ஆக்குவதற்குத் தேவைப்படும் அரசிறைச் சுயாதீனத்தின் போதிய மட்டத்தினை உத்தரவாதப்படுத்தும் வருமானத் திரட்டல் அதிகாரங்கள்.

(ஆ) நிலையாகவும் இடையாகவும் அரசிறை இயலாமைக்கு நட்டஈடு செலுத்துவதற்காக தேசிய வருமானத்தின் ஒப்புரவு மிகு பங்குகள்.

(இ) சேவை வழங்கலை மேம்படுத்துவதற்குத் தேவைப்படும் மூலதன வளங்களுக்கு அணுகலை வழங்கும் கடன்பெறுவதற்கான அதிகாரங்கள்.

(ஈ) மாகாண முன்னுரிமைகளின் மீது செலவழிப்பதற்கான வரவு செலவுத்திட்ட ஆற்றல்கள்.

(உ) சம்பந்தப்பட்ட நியாயாதிக்கத்தில் பிரசைகளின் சேவை விநியோக கோரிக்கைகளின் மேம்படுத்தப்பட்ட மட்டங்களுக்கு பதின்செயற்பாடாற்றுவதற்கு மாகாண மற்றும் உள்ளூராட்சி பரப்புக்களினை இயலுமாக்கும் வளங்களின் அணுகலுக்கு படிப்படியான மேம்பாடு.

1.4 பரிந்துரைகளை உருவாக்குவதற்கான வழிகாட்டல்கள்

குழுவின் கலந்துரையாடலுக்காக ஆற்றுப்படுத்தப்பட்ட விடயங்கள் தொடர்பில் குழுவின் பரிந்துரைகளை வழங்குவதற்கு பின்வரும் வழிகாட்டல்கள் குழுவின் கருத்தொருமிப்பை பெற்றுள்ளன.

(அ) வெவ்வேறான அத்தியாயங்களில் கையாளப்படுவதற்காக அரசு நிதியினை கணக்காய்விலிருந்து பிரித்து இரண்டு தனித்துவமான பரப்புக்களைக் கொண்டு வருதல்.

(ஆ) இடைவெளிகளையும் புதிய ஏற்பாடுகளையும் திருத்தங்களையும் அடையாளம் காண்பதற்கு தற்போதுள்ள அரசியலமைப்பில் அரசு நிதி பற்றிய அத்தியாயத்தின் சட்டகத்தினைப் பயன்படுத்தல்.

(இ) ஒரு பரந்த சட்டகத்தினுள் உள்ள கோட்பாடுகளுக்காக மாத்திரம் அரசியலமைப்பு ஏற்பாடுகளை வழங்க வேண்டும். தனித்துவமாகக் குறிப்பிடப்படுபவைகள் சட்டங்களாக இருக்க வேண்டும். (உதா. FMRA நிதி ஆணைக்குழு, ஆணைக்குழு)

(ஈ) உருவாகி வரும் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் எவ்வாறு தீர்க்கப்படுகின்றன என்பது தொடர்பில் நெகிழ்வுத் தன்மையினைக் கட்டுப்படுத்தி அரசாங்கத்தை ஓர் இறுக்கமான கட்டுக்குள் கொண்டுவராமலிருப்பதற்காக இறுக்கமான விதிகளையும் ஒழுங்கு விதிகளையும் அரசியலமைப்பில் எழுதுவதனைத் தவிர்த்தல்.

(உ) ஐக்கியப்படுத்தல்? ஒன்றுதிரட்டல்? அரசு நிதி தேசிய, மாகாண மற்றும் உள்ளூராட்சிப் பரப்பினூடே செயற்படல்.

(ஊ) அரசியலமைப்பில் உறுதியான அரசிறை முகாமைத்துவத்தின் நல்லாட்சி ரீதியான தவிர்க்க முடியாதவைகளைக் கருத்திற்கொள்ளல்.

(எ) உப குழுவிற்கு ஆற்றுப்படுத்தப்பட்ட விடயங்கள் தொடர்பில் கலந்துரையாடுவதற்கு அரசு பிரதிநிதிகள் குழுவின் (PRC) பரிந்துரைகளைக் கருத்திற் கொள்ளல்.

2. பொதுமக்கள் கருத்தறியும் குழுவினது சிபார்சுகள்

பகிரங்க நிதி குறித்து பொதுமக்கள் கருத்தறியும் குழுவின் சிபார்சுகள் அறிக்கையின் 16.2.7ஆம் பிரிவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. பொதுமக்கள் கருத்தறியும் குழு பகிரங்கநிதி தொடர்பில் மூன்று சிபார்சுகளை மட்டுமே உருவாக்குகிறது. அவையாவன:

அ. தற்போதைய அரசியலமைப்பில் பகிரங்கநிதி பற்றிய உறுப்புரைகள் 148 தொடக்கம் 151 வரையானவற்றைத் தக்கவைத்துக்கொள்ளுதல்

கருத்துரை:

மாகாணங்களின் நிதித் தத்துவங்களை அங்கீகரிக்கும் ஏற்பாடுகளின் அடிப்படையில் கட்டியெழுப்புகின்றபோதிலும், தற்போதைய அரசியலமைப்பின் உறுப்புரைகள் 148 தொடக்கம் 151 வரையானவற்றைத் தக்கவைத்துக்கொள்ளுமாறு குழு பிரேரிக்கிறது.

ஆ. நிதி ஆணைக்குழு அரசியலமைப்புப் பேரவையின் சிபார்சின் பேரில் சனாதிபதியால் நியமிக்கப்படவேண்டும். அது திறைசேரியில் அமையக்கூடாது. வருமானம் மற்றும் சதவீதம், பாராளுமன்றத்தால் மாற்றப்பட்ட நிதியை மாகாணங்களுக்கிடையில் ஒதுக்கீடு செய்வதற்கான தகவுதிறன் ஆகியன நிதி ஆணைக்குழுவால் தயாரிக்கப்பட்டு பாராளுமன்றத்திற்கு சமர்ப்பிக்கப்படல் வேண்டும்.

கருத்துரை:

அரசியலமைப்புப் பேரவையின் சிபார்சின் பேரில் (19ஆவது திருத்தம்) சனாதிபதியால் நிதி ஆணைக்குழுவின் நியமனத்திற்கு (13ஆவது திருத்தம்) தற்போதைய அரசியலமைப்பு ஏற்பாடுகள் ஏற்பாடுசெய்கின்றன. நிதி ஆணைக்குழு திறைசேரியில் இடம்பெறவில்லை.

இ. வரியிடல் அல்லது கடன்பெறுகை மூலமாக ஏற்படுத்தப்பட்ட அரச வருமானத்தின் 25 சதவீதமானது மாகாணசபைகள் மற்றும் உள்ளூராட்சிமன்றங்களுக்கான அதிகுறைந்த ஒதுக்கீடாக இருப்பதோடு, அது நிதிஆணைக்குழுவால் மாகாணசபைகளுக்கும் (PC) உள்ளூராட்சிமன்றங்களுக்கும் (LG) ஒதுக்கப்படல்வேண்டும். (பிரேரிக்கப்பட்ட விகிதம் மாகாணசபைகளுக்கு 18 வீதமும் உள்ளூராட்சிமன்றங்களுக்கு 7 வீதமும் உள்ளது.) அதிகாரப் பகிர்வு அர்த்தமுள்ளதாவதற்கு மாகாணசபைக்குரிய அதிகுறைந்த ஒதுக்கீடு அரச வருமானத்தின் 40 சதவீதமாக (மாகாணசபைகளுக்கு 30 வீதம் மற்றும் உள்ளூராட்சிமன்றங்களுக்கு 10 வீதம்) இருக்கவேண்டுமென உறுப்பினரொருவர் பிரேரித்தார்.

கருத்துரை:

மாகாணத்தின் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்வதற்கு நிதிஆணைக்குழுவின் ஆலோசனையுடனும் சிபார்சின் பேரிலும் அரசாங்கம் போதுமான நிதியை ஒதுக்கீடு செய்வதற்கு தற்போதைய அரசியலமைப்பு ஏற்பாடுகள் ஏற்பாடு செய்கின்றன. அரசாங்க வருமானத்தின் அதிகுறைந்த பங்கு மாகாணங்களுக்கு மாற்றப்படுவதற்குத் தீர்மானிக்கப்படவில்லை. எனவே, மாகாண சபைகள், உள்ளூராட்சி மன்றங்களுக்கு மாற்றப்படவிருக்கும் வருமானத்தின் பங்கு எந்த அடிப்படையில் தீர்மானிக்கப்படவேண்டும் என்பதற்கான தகவுதிறனை வழங்குவது மிகப் பொருத்தமானதாகையால் மாகாண சபைகள் மற்றும் உள்ளூராட்சி மன்றங்களுக்கு மாற்றுவதற்கான அரசாங்க வருமானத்தின் பங்கு ஒன்றைத் தீர்மானிப்பது அர்த்தமுள்ளதாக இராது என குழு கருதியது.

பிரிவு 16.2.7இல் உள்ள ஏனைய சிபார்சுகள் கணக்காய்வு மற்றும் கணக்காய்வாளர் தலைமை அதிபதி பற்றி காணப்படுவதுடன் அவை தனியாகக் கையாளப்படுகின்றன.

3. விதப்புரைகள்

சிறந்த பகிரங்க நிதித்தேவைகள் பற்றி மேற்சொன்ன பகுத்தாய்வின் அடிப்படையில் பின்வரும் சிபார்சுகளை குழு மேற்கொள்கின்றது.

I. நிதியமைச்சுப் பதவியை அமைச்சரவை அமைச்சர்களுக்கு ஒப்படைத்தல்

(1) அமைச்சரவை அமைச்சர்களுள் அரசு அல்லது அரசாங்கத் தலைவர் நிதியமைச்சுப் பதவியை வகிக்கக்கூடாது.

II. நிலைத்து நிற்கும் வளர்ச்சி மற்றும் மேம்பாடு பற்றிய கவனத்தைப் பேணுதல்

(2) பின்வரும் கோட்பாடுகள் குடியரசு அரசாங்கத்தின் சகல துறைகளிலும் பகிரங்கநிதியின் செயற்பாட்டிற்கு வழிகாட்டவேண்டும்.

அ) அரசாங்கத்துறைகள் தொடர்பான நிதிப் பொறுப்புகளின் உள்ள தெளிவு

ஆ) அரசாங்கத்துறை ககள், மாகாணசபை மற்றும் உள்ளூராட்சிப் பிரிவுகளுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் இடையில் வினைத்திறனுடன் நியாயமான வளப்பங்கீடு செய்தல்

இ) தற்போதுள்ள மற்றும் எதிர்கால சந்ததியினர்களுக்கு இடையில் நியாயமான வளப்பங்கீடு செய்தல்

ஈ) பகிரங்கநிதிப் பிரயோகம் பற்றிய வெளிப்படைத் தன்மை மற்றும் வகைப் பொறுப்புக்கூறுதல்

உ) பகிரங்க நிதிகளின் சாதாரணமான பொறுப்பு மிக்க பாவனை

ஊ) நிதிப் பொறுப்புடமையும் அறிக்கையிடலும்

மேற்சொன்ன கோட்பாடுகள் தேசியக் கொள்கையினால் நடைமுறைப்படுத்தப்படும்

III. பகிரங்க நிதிக்கான பாராளுமன்றப் பொறுப்புடமை

(3) பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரத்தின்கீழ் அல்லது அது தவிர வரி ஏதும் அறிவிடப்படக்கூடாது.

(4) போதியளவு வருமான மூலங்கள் மாகாண சபை மற்றும் உள்ளூர் அரசாங்கத் துறைகளைச் சென்றடையக்கூடியதாய் இருத்தல்வேண்டும்.

(5) குறித்த நோக்கங்களுக்கெனச் சட்டத்தினால் குறித்தொதுக்கப்படாதகுடியரசின் நிதிகள் ஒரு திரட்டு நிதியமாக அமைதல்வேண்டும்; குறித்த நோக்கங்களுக்கென குறித்தொதுக்கப்படாத குடியரசின் எல்லா வரிகள், விதிப்பனவுகள், வீதவரிகள், தீர்வைகள் என்பவற்றின் வரவுகளும் மற்றெல்லா வருமானங்களும் வரவுகளும் இதனுள் செலுத்தப்படல் வேண்டும்.

i. பகிரங்கக்கடன் மீதான வட்டி, கடனாழ்நிதியக் கொடுப்பனவுகள், திரட்டு நிதியத்துக்கான பணங்களைச் சேகரித்தல், அதனை முகாமைசெய்தல், அதற்கெனப் பெற்றுக்கொள்ளுதல் என்பவற்றின் இடை நேர்விளைவான செலவுகள், கட்டணங்கள், செலவினங்கள் என்பனவும் பாராளுமன்றம் தீர்மானிக்கக்கூடியவாறான அத்தகைய வேறு செலவுகளும் திரட்டுநிதியத்தின் மீது பொறுப்பிக்கப்படுதல் வேண்டும்.

ii. தனிப்பயன் நோக்கத்துக்காக தாபிக்கப்பட்ட நிதியமொன்று பாராளுமன்றத்தால் அவ்வாறு அங்கீகரிக்கப்பட்டாலன்றி அத்தகைய நோக்கத்திற்கு மட்டும் பாவிக்கப்படவேண்டும்.

- (6) மாகாண சபையால் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட சகல வருமானங்கள், மாகாண சபைக்கு அட்டுறுவாகும் சகல கட்டணங்கள், அந்த சபையால் எழுப்பப்பட்ட சகல கடன்கள் மற்றும் அந்த கடன் கொடுப்பனவுகளுக்கென அந்த சபையால் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட சகல பணங்கள் ஆகியன மாகாணத்தின் “மாகாணசபை நிதியம்” எனும் நிதியமொன்றை உருவாக்குகின்றது.
- (7) புதிய சட்டங்களின்கீழ் வழங்கப்பட்ட சேவைகளுக்காகப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கட்டணங்கள், உள்ளூராட்சிச் சபைகள் தமது கடமைகளின் செயலாற்றுகை நிமித்தமாக ஏற்பட்ட எல்லாச் செலவினங்களினதும் வரவுதொகைகள், வழங்கப்பட்ட சேவைகளுக்காக உள்ளூராட்சிச் சபையால் அறவிடப்படும் கட்டணங்களும் உள்ளூராட்சிச் சபைகளினால் எடுக்கப்படும் கடன்கள் அனைத்தும் மற்றும் கடன்களை மீள்ச் செலுத்துவதில் பெற்றுக்கொள்ளப்படும் எல்லாப் பணங்களும் உட்பட உள்ளூராட்சிச் சபை ஒன்றினால் பெற்றுக்கொள்ளப்படும் எல்லா வருமானங்களும் குறிப்பிட்ட உள்ளூராட்சிச் சபையின் உள்ளூராட்சி நிதி என அழைக்கப்படும் ஒரு நிதியமாக உருவாக்கப்படும்.

iv. வரவுசெலவுத் திட்டச் செயன்முறையைக் கட்டமைத்தல்

- (8) தேசிய மாகாண மற்றும் உள்ளூராட்சி மட்டங்களிலான வரவுசெலவுத் திட்டம் மற்றும் வரவுசெலவுத் திட்டச் செயன்முறைகளாவன பொருளாதாரத்தின் சிறந்த நிதி முகாமைத்துவக் கொள்கைகளினால் வழிநடாத்தப்படும் என்பதுடன் சட்டம் அல்லது நியாயதிக்கத்தின் பிரகாரம் முழுமையான வெளிப்படைத்தன்மை மற்றும் பொறுப்புக்கூறலை உறுதிப்படுத்தும்.

v. பொதுச் செலவினம் மீதான கட்டுப்பாடு

- (9) ஒரு மாகாண நிதியம் அல்லது உள்ளூராட்சி நிதியம் திரட்டிய நிதியத்திலிருந்து பணத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதானது அரசியலமைப்பின்கீழ் வழங்கப்பட்ட முறைகளிலும் நோக்கங்களுக்காகவும் சட்டத்தின் பிரகாரம் அல்லது நியாயதிக்கத்தின் பிரகாரம் இருக்கும்.

- i. திரட்டிய நிதியத்திலிருந்து பணத்தொகையை எடுத்துக்கொள்வதானது நிதி விடயத்திற்குப் பொறுப்பான அமைச்சரின் கையினால் வழங்கப்பட்ட ஓர் உத்தரவாதத்தின் அதிகாரத்தின் கீழே வழங்கப்படும்.
- ii. பாராளுமன்றத் தீர்மானம் ஒன்றை அத்தொகை கொண்டிருத்தல் அல்லது அப்பணஎடுப்பு இடம்பெறும் நிதியாண்டில் விதந்துரைக்கப்பட்ட பொதுச் சேவைகளுக்காக ஏதாவது சட்டம் இடமளித்திருந்தல், அல்லது திரட்டிய நிதியத்தினமீது சட்டரீதியாக அறவீடு செய்யப்பட்டிருந்தாலொழிய அவ்வாறான எந்த உத்தரவாதங்களும் கொடுக்கப்படமாட்டாது.
- iii. நிதியாண்டிற்கான ஒதுக்குச் சட்டமூலத்தைச் சட்டமாக நிறைவேற்றுவதற்கு முன்பாக ஜனாதிபதி பாராளுமன்றத்தைக்

கலைத்துவிடும்பொழுது, பாராளுமன்றம் ஏற்கனவே ஏற்பாடுகளைச் செய்திருந்தாலொழிய, அவர் திரட்டிய நிதியத்திலிருந்து விடுவிடுப்பதற்கு அதிகாரமளிக்கக்கூடும். அத்துடன் புதிய பாராளுமன்றம் கூடுவதற்கு அழைக்கப்படும் திகதியிலிருந்து மூன்று மாதங்களுக்கான காலப்பகுதி முடியப்பெறும் வரைக்கும் பொதுச்சேவைகளுக்கு அவசியமானவை என அவரால் கருதப்படுபவைகளுக்கான செலவினங்களின் தொகையைத் திரட்டிய நிதியத்திலிருந்து விடுவிக்க அவர் அதிகாரமளிக்க முடியும்.

iv. ஜனாதிபதி பாராளுமன்றத்தைக் கலைத்து பொதுத்தேர்தலுக்கான திகதியை அல்லது திகதிகளைக் குறிக்கும் நிலையில் பாராளுமன்றம் ஏற்கனவே அதுசார்பாக ஏற்பாடுகளைச் செய்திருந்தால் அன்றி, திரட்டிய நிதியத்திலிருந்து விடுவிக்கப்படுவதற்கு ஜனாதிபதி அதிகாரமளிக்கமுடியும். அத்துடன் அவ்வாறான தேர்தல்களுக்குத் தேவையானவைகளை பரிசீலித்து தேர்தல்கள் ஆணையாளர்களுடன் கலந்தாலோசித்த பிற்பாடு, அவர் அவ்வாறான தொகைகளின் செலவினங்களைத் திரட்டிய நிதியத்திலிருந்து விடுவிப்பதற்கு அதிகாரமளிக்கமுடியும்

(10) குடியரசின் ஏனைய நிதியங்களை அல்லது விடுவிப்பதற்கு அதிகாரமளிக்கும் ஏதும் சட்டமூலங்கள் அல்லது பிரேரணைகள் அல்லது அந்நேரத்தில் மாத்திரம் அமுலில் இருப்பதற்காக ஏதாவது வரிகளைக் இல்லாது ஒழித்தல், கூட்டுதல் அல்லது குறைத்தல் அல்லது ஏதாவது வரிகளை விதித்தல் அவ்வண்ணமான சட்டமூலங்கள் அல்லது பிரேரணைகள், அமைச்சரவை அமைச்சர்களாலோ அல்லது அமைச்சரவையால் அதிகாரமளிக்கப்பட்டவாறான ஒரு முறையிலோ அங்கீகரிக்கப்பட்டாலேயே அமைச்சர் தவிர்ந்தவரால் பாராளுமன்றத்தில் அறிமுகம் செய்யப்படமுடியும்.

(i) எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட எல்லாப் பணமும் வைத்திருக்கப்படுவதுடன் அல்லது உரிய அமைச்சு அல்லது திணைக்களம் அல்லது ஏனைய நிறுவனங்கள் அல்லது அதிகாரியின் உத்தரவாதத்தில் முன்வைக்கப்பட்டவாறான முறையில், பதவிநிலை கொடுக்கப்பட்ட பிரதம கணக்கியல் உத்தியோகத்தரின் மேற்பார்வை, கட்டுப்பாடு, வழிநடத்துகைக்கு உட்பட்டு, பொறுப்புக்கூறலின்கீழ் அதிகாரியின் உத்தரவாதத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்டமுறையிலும், நோக்கங்களுக்காகவும் தேவைக்கு ஏற்றபடி பகிர்ந்தளிக்கப்படும்.

(ii) இங்கு ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதுபோல இந்த நோக்கத்திற்காக பிரதம கணக்கியல் உத்தியோகத்தர் அமைச்சரின் செயலாளராக இருப்பதுடன் நிதியங்களை ஒதுக்கீடு செய்வதினால் விரும்பப்பட்ட விளைவுகளையும் இலக்குகளின் சாதிப்புக்களையும் நிலைநாட்டிக்கொள்வதை உறுதிசெய்யும்பொருட்டு அந்நிதியங்களை வைத்திருப்பதற்கும் பகிர்ந்துகொள்வதற்கும் பொறுப்புக்கூறுபவராக இருப்பார்.

(இந்தச் சிபார்சானது தற்போதைய உறுப்புரை 52 (2) இற்கு பின்வருமாறான திருத்தத்தை வேண்டிநிற்கும்.)

அமைச்சின் செயலாளரானவர் அமைச்சரின் கொள்கைவழிகாட்டலுக்கு உட்பட்டு உறுப்புரை 43 (2), 44 (2) இன் பிரகாரம் அமைச்சின் தொழிற்பாடுகள் மற்றும் விடயங்களாக அமைச்சருக்கு ஒதுக்கப்பட்ட அரசாங்க நிறுவனங்கள் மற்றும் ஏனைய நிறுவகங்கள் மீதான பொதுவான நிர்வாகக் கட்டுப்பாட்டையையும், மேலோட்டப் பார்வையையும் செயற்படுத்துவார். அத்துடன் அவ் அமைச்சின் பிரதம கணக்கியல் உத்தியோகத்தராகப் பதவி உயர்த்தப்படுவதுடன், அந்த இயல்தகைமையில் ஒதுக்கப்பட்ட விடயங்கள் மற்றும் தொழிற்பாடுகளுக்கான பொறுப்புக்கூறலின் செயல்விளைவுடைய செயற்படுத்துகைக்காகப் பாராளுமன்றத்திற்கும், அமைச்சரவைக்கும் அமைச்சருடன் கூட்டிணைந்து பதிலளிக்கவேண்டியவராக உள்ளார்.

vi. இரவல் பெறுகைகள் மற்றும் எதிர்பாராப் பொறுப்புகள் மீதானகட்டுப்பாடு

(11) குடியரசின் நிறைவேற்று அதிகாரமானது இலங்கையின் திரட்டிய நிதியத்தின் பாதுகாப்புப் பிணையம் மீது நேரடியான அல்லது மறைமுகமான இரவல் பெறுகைகளை பாராளுமன்றம் காலத்திற்குகாலம் அமைத்துக்கொள்வதும் அவ்வாறு அமைத்துக்கொள்வதற்கு உத்தரவாதங்களை வழங்குவதற்குமான எல்லைகளுக்குள்ளாக விஸ்தரிக்கும்.

(12) இவ் அத்தியாயத்தின் ஏற்பாடுகளின் எதனையும் கருத்தில் எடுக்காது பாராளுமன்றம் எதிர்பாராததும் அவசரமானதுமான செலவினங்களுக்கு வழங்கும் நோக்கத்திற்காக ஒரு எதிர்பாராத நிலைக்கான நிதியத்தை சட்டத்தினால் உருவாக்கமுடியும்.

(i) நிதி விடயத்திற்குப் பொறுப்பாக உள்ள அமைச்சர்களின் அமைச்சரவையின் அமைச்சரானவர் பின்வருவனவற்றுக்கு திருப்திப்படுவராயின்

அ) அவ்வாறான ஏதும் ஒரு செலவினத்திற்கான தேவையுள்ளது எனவும் மற்றும்

ஆ) அவ்வண்ணமான செலவினங்களுக்காக எந்தவித ஏற்பாடுகளும் இல்லாத நிலையில் பாராளுமன்றத்தின் அங்கீகாரம் வரவிருக்கும்நிலையில், எதிர்பாராத நிலைக்கான நிதியிலிருந்து ஒரு முற்பணத்தினால் அதன் நிமித்தமாக செய்து ஏற்பாடுகளை அதிகாரபூர்வப்படுத்தமுடியும்.

இ) ஒவ்வொரு முற்பணத்திற்கும் பிற்பாடும் மூன்றுமாத காலப்பகுதிக்குள்ளாக ஒரு குறைநிரப்பு மதிப்பீடானது முற்பணம் செய்யப்பட்ட தொகையை மீளவைக்கும் நோக்கத்திற்காக பாராளுமன்றத்திற்குச் சமர்ப்பிக்கப்படவேண்டும்.

(13) மாகாண சபையானது நியாயதிக்கத்தால் மாகாணத்தின் எதிர்பாராத நிகழ்வு நிதியத்திற்குஉரித்தாக்கப்படுவதற்கான ஒருமுற்பண இயல்பில் ஒரு திரட்டிய நிதியத்தை நிறுவிக்கொள்ள முடியும் என்பதுடன் நியாயதிக்கத்தால் தீர்மானிக்கப்படும் வகையில் அந்தத்

தொகைக்கு காலத்திற்குகாலம் பணம் செலுத்தப்படவேண்டும் என்பதுடன், அந் நிதியமானது நிதி அலுவலுக்கு பொறுப்பான மாகாண அமைச்சர்களின் சபையின் அமைச்சரிடம் அமைச்சரின் கைகளில் ஒவ்வொரு முற்பணத்திற்கும் பிற்பாடு எதிர்பார்க்காத செலவினங்களைப் பூர்த்திசெய்யும் நோக்கத்திற்காக மாகாணத்தின் முதலமைச்சரின் இணக்கத்துடன் அந்நிதியத்திற்குஅம் அமைச்சரால் முற்பணங்கள் செய்யப்படுவதை இயலச்செய்வதுடன் ஒவ்வொரு முற்பணத்திற்கும் பிற்பாடு மூன்று மாதத்திற்கு உட்பட்ட காலப்பகுதிக்குள்ளாக ஒருகுறைநிரப்பும் திட்டீடு, முற்பணம் செய்யப்பட்ட தொகையை மீளவைக்கும் நோக்கத்திற்காக மாகாண சபைக்குச் சமர்ப்பிக்கப்படவேண்டும்.

vii. மாகாண மற்றும் உள்ளூராட்சி நிதியங்களை ஓரங்கட்டுதல்

(14) தேசியரீதியாகச் சேகரிக்கப்பட்ட வருமானத்தின் சமதையான பங்குகளானது அரசாங்கத்தின் இந்தப் பரிணாமங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பொறுப்புக்களின் செலவினங்களைப் போதிய அளவில் பூர்த்திசெய்வதற்காகப் மாகாண மற்றும் உள்ளூர் பரிணாமங்களுக்கு வழங்கப்படும்.

(15) தேசியரீதியாக சேகரிக்கப்பட்ட வருமானத்தின் அவ்வாறான பங்குகளின் ஒதுக்கீட்டிற்காக ஒரு மூன்று வருட இடைக்கால நாணயப் பங்கீட்டுக் கட்டமைப்பானது பாராளுமன்றத்திற்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு அங்கீகரிக்கப்பட்டு, அந்தக் கட்டமைப்பிற்குள்ளாக அரசாங்க வருடாந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்தின் மாகாண மற்றும் உள்ளூராட்சிப் பரிமாணங்களுக்காக வருடாந்த ஒதுக்கீடுகள் வழங்கப்படும்.

(i) இடைத்தரகால மற்றும் வருடாந்த சமதையான மாகாண மற்றும் உள்ளூராட்சிப் பங்குகளின் தீர்மானிப்பானது பின்வருவனவற்றுக்காக வழங்கப்படும்.

- அ) தேசிய, மாகாண மற்றும் உள்ளூராட்சிப் பரிமாணங்களின் உரிய பங்குகளைத் தீர்மானித்தல்
- ஆ) மாகாணப் பங்கில் ஒவ்வொரு மாகாணத்தின் பங்கையும் தீர்மானித்தல்
- இ) உள்ளூராட்சிப் பங்கில் ஒவ்வொரு உள்ளூர் அதிகாரசபையினதும் பங்கைத் தீர்மானித்தல்
- ஈ) விசேடித்த நோக்கங்களுக்காகத் தேசிய பரிணாமத்திலிருந்து மாகாண அல்லது உள்ளூராட்சி அதிகாரசபைப் பகுதிக்குச் செய்யப்படக்கூடிய வேறு ஏதாவது ஒதுக்கீடுகள்

(ii) இடைத்தரகால மற்றும் வருடாந்த சமதையான பங்குகளின் அவ்வாறான தீர்மானிப்புக்களானவை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

- (அ) தேசிய பொதுநிதிக் கடப்பாடுகள்
- (ஆ) அரசாங்கத்தின் மாகாண மற்றும் உள்ளூர் ஆட்சிப் பிரிவுகளுக்கு குறித்தொதுக்கப்பட்ட விடயங்கள் மற்றும் தொழிற்பாடுகள் தொடர்பிலான பொறுப்புக்களை நிறைவேற்றுவதில் தன்னாட்சிமுறை, ஒப்புரவு, வினைத்திறன் மற்றும் போதுமை ;

(இ) அரசாங்கத்தின் அத்தகைய ஆட்சிப் பிரிவுகளுக்கு குறித்தொதுக்கப்பட்ட விடயங்கள் மற்றும் தொழிற்பாடுகள் தொடர்பிலான பொறுப்புக்களை நிறைவேற்றுவதில் மாகாண மற்றும் உள்ளூர் ஆட்சிப் பிரிவுகளின் தேவைகள், நியமங்கள் மற்றும் செயலாற்றுகை;

(ஈ) அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித்திட்டங்களில் பகிரங்க நிதியைப் பயன்படுத்தும்போது தேசிய, மாகாண மற்றும் உள்ளூர் ஆட்சிப்பிரிவுகளுக்கிடையே வினைத்திறனுடைய மற்றும் ஒப்புரவுடனான வளப் பகிர்வு;

(உ) உரிய நியாயாதிக்கங்களில் மேம்படுத்தப்பட்ட மட்டங்களிலான பிரசைகளின் சேவை விநியோக கோரிக்கைகளுக்கு பதிலளிப்பதை மாகாண மற்றும் உள்ளூர் ஆட்சிப்பிரிவுகளுக்கு இயலச்செய்வதற்காக வளங்களுக்கான அணுகலுக்கான படிப்படியான விரிவாக்கம்.

(16) மாகாணங்களின் செலவினப் பொறுப்புக்களை நிறைவேற்றுவதற்காக மாகாணங்களின் அரசிறைக் கொள்திறனை சமப்படுத்துவதை மாகாண ஒப்புரவுப் பங்கின் மாகாணங்களுக்கிடையிலான பங்கீடு குறிக்கோளாகக் கொண்டிருப்பதுடன் பகிரங்க நிதிக் கொள்கைகளால் வழிகாட்டப்பட்டு பின்வருவனவற்றைக் கருத்தில் கொள்ளும்:

அ. ஒவ்வொரு மாகாணத்தினதும் சனத்தொகை.

ஆ. ஒவ்வொரு மாகாணத்தினதும் நிலப்பரப்பு.

இ. மாகாணத்திலுள்ள அனைத்து மக்களையும் உள்ளடக்குவதற்காக சேவைகளுக்கான ஒப்புரவுடனான அணுகல்.

ஈ. மாகாணங்களுக்கிடையேயான சமூக மற்றும் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளைப் படிப்படியாகக் குறைப்பதற்கான தேவை.

உ. மாகாண ஆட்சிப் பிரிவிற்கு குறித்தொதுக்கப்பட்ட விடயங்கள் மற்றும் தொழிற்பாடுகள் தொடர்பில் ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் வழங்கப்படும் பகிரங்க சேவைகளின் அந்தஸ்து.

ஊ. மாகாண ஆட்சிப்பிரிவிற்கு குறித்தொதுக்கப்பட்ட விடயங்கள் மற்றும் தொழிற்பாடுகள் தொடர்பிலான சேவைகள் வழங்குவதில் மாகாணசபை எதிர்கொள்ளும் ஏதாவது குறைபாடுகள்.

(17) மாகாண மற்றும் உள்ளூர் ஒப்புரவுப் பங்குகளின் வருடாந்த ஒதுக்கீடுகள் தேசிய திறைசேரியினால் ஒவ்வொரு மாகாணத் திறைசேரிக்கும் பிரித்தளிக்கப்படல் வேண்டும்.

(i) கீழுள்ள 11.6.1 இன் கீழ் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளவாறாக, மாகாண உள்ளூர் ஆட்சிப்பிரிவின் ஒப்புரவுப் பங்கினை மாகாணத் திறைசேரி பிரித்தளித்தல் வேண்டும்.

(18) அரசாங்கத்தின் மாகாண மற்றும் உள்ளூர் ஆட்சிப் பிரிவுகள் தகுதிவாய்ந்த செலவிடும் அதிகாரங்களாக இருத்தல் வேண்டும்.

(i) அரசியலமைப்பின் கீழ் அரசாங்கத்தின் மாகாண ஆட்சிப் பிரிவினர்கான வரிகள் குறித்த ஒதுக்கீட்டில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளவாறாகவும் உள்ளூர் ஆட்சிப் பிரிவை ஆளுகை செய்யும் குறித்த சட்டங்களில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளவாறாகவும் வரிகள், அறவீடுகள் மற்றும் தீர்வைகள் விதித்தல்.

(அ) ஆயினும், தேசிய அல்லது உள்ளூர் ஆட்சிப்பிரிவுகளின் வருமான உரித்துடைமைகளுடன் முரண்படாத மூலங்களிலிருந்தான வருமானங்களை, அவை நியாயமாகவும், அரசியலமைப்பின் துணைத் தொழிற்பாட்டு நெறிகளுடன் ஒத்திசைவுள்ளதாகவும் மற்றும் மாகாணத்தினுடைய பிரசைகளின் சமூக மற்றும் பொருளாதார உரித்துடைமைகளின் படிப்படியான அடைவை எட்டுவதற்காக மாகாண வளங்களைப் பெருக்குவதற்கு அவசியமாகவும் காணப்படுமாயின், மாகாணசபை உயர்த்தலாம்.

(ஆ) இத்தகைய மூலங்களிலிருந்தான வருமானங்களில் நிதி ஆணைக்குழுவால் விதித்துரைக்கப்படும் பங்கொன்றினை மாகாண சபையொன்று ஒதுக்க வேண்டுமென்பதுடன் அத்தகைய பங்கு கீழுள்ள 10.6.1 இன் கீழ் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளவாறாக மாகாண நிதி உப குழுக்களினால் வகுக்கப்பட்ட நெறிகளின் பிரகாரம் ஒதுக்கப்படல் வேண்டும்.

(இ) மாகாண நலன்கள் கருதி முதலீடுகள் மற்றும் வளர்ச்சி வாய்ப்புக்களுக்காகப் போட்டியிடும்போது அத்தகைய வருமானக் கொடுப்பனவுகளிலிருந்து விலக்களிப்பதன் மூலம் ஊக்குவிப்புகளை வழங்குவதற்கான அதிகாரத்தை மாகாண சபையொன்று கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

(ii) பாராளுமன்றத்தால் ஆக்கப்பட்ட எந்தவொரு சட்டத்தினாலும் அல்லது சட்டத்தின் கீழும் அனுமதிக்கப்பட்ட அளவிற்கு பணத்தைக் கடனாகப் பெறுதல் மற்றும் மானிய நிதிகளை அணுகல்.

(அ) அத்தகைய கடன் பெறுகைகள் மாகாணத்தின் மாகாண நிதியத்தின் பிணைப் பொறுப்பின் மீது அமைதல் வேண்டும்.

(iii) அத்தகைய சபைகளுக்கும் அதிகாரசபைகளுக்கும் குறித்தொதுக்கப்பட்ட விடயங்கள் மற்றும் தொழிற்பாடுகள் தொடர்பில் மாகாணசபைகளாலும் உள்ளூர் அதிகாரசபைகளாலும் மாகாண நிதியம் மற்றும் உள்ளூர் நிதியம் ஆகியவற்றிற்கு செலுத்தப்பட்ட பகிரங்க நிதியை செலவிடல்.

(அ) அத்தகைய சபைகளுக்கும் அதிகாரசபைகளுக்கும் குறித்தொதுக்கப்பட்ட விடயங்கள் மற்றும் தொழிற்பாடுகள் தொடர்பில் பகிரங்க சேவைகளை வழங்குவதற்காக உரிய நிதியங்களிலிருந்து பணம் ஒதுக்கப்படும் நோக்கங்களை நிர்ணயிக்கும் அதிகாரத்தை மாகாண சபைகளும் உள்ளூர் அதிகாரசபைகளும் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

(ஆ) குறிப்பிட்ட நோக்கங்களுக்காக எந்தவோர் ஒதுக்கீடுகளும் ஒதுக்கப்படும் பட்சத்தில், அத்தகைய நோக்கங்களுக்காக மாத்திரமே அத்தகைய நிதிகள் பிரித்தளிக்கப்படும்.

(19) மாகாண மற்றும் உள்ளூர் நிதி விடயங்கள் தொடர்பில் இவ்வத்தியாயத்தில் எதிர்நோக்கப்பட்டுள்ள விதப்புரைகளை செய்கின்றதும், அரசியலமைப்புப் பேரவையின் விதந்துரையின்பேரில் சனாதிபதியால் நியமிக்கப்படுகின்றதுமான நிதி ஆணைக்குழுவொன்று இருத்தல் வேண்டும்.

(i) அரசியலமைப்பிற்கும் சட்டத்திற்கும் மாத்திரமே உட்பட்டு ஆணைக்குழு சுயாதீனமாக இருத்தல் வேண்டுமென்பதுடன் அதன் அதிகாரங்கள் மற்றும் நடைமுறைகள் தொடர்பில் சட்டத்தால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஏற்பாடுகளுக்கமைவாக தொழிற்படல் வேண்டும்.

(ii) ஆணைக்குழு பின்வருவோரை, பெண்கள் மற்றும் ஆண்கள், கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

(அ) நிதி, சட்டம், நிருவாகம், வியாபாரம் அல்லது கல்விசார் துறைகளில் தமக்கென்று சிறந்த நிலைகளை ஏற்படுத்திக் கொண்ட அல்லது உயர் பதவிகளை வகித்த ஐந்து உறுப்பினர்கள். ஆணைக்குழுவில் மூன்று பெரும்பான்மை சமூகங்களைச் சேர்ந்தோரும் பிரதிநிதித்துவம் செய்தல் உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

ஆ) சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நடைமுறையின் பிரகாரம் மூன்று உறுப்பினர்கள் மாகாணங்களைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்தல் வேண்டும்.

இ) சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நடைமுறையின் பிரகாரம் ஒரு உறுப்பினர் உள்ளூராட்சி மன்றங்களைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்தல் வேண்டும்.

ஈ) மேற்படி (i)இன் கீழ் உறுப்பினர்களாக நியமிக்கப்படவுள்ளவர்களில் ஒருவரை ஆணைக்குழுவின் தலைவராக சனாதிபதி நியமித்தல் வேண்டும்.

(iii) மேற்படி (3)(அ)வின் கீழ் நியமிக்கப்பட்ட ஆணைக்குழுவின் ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் முன்கூட்டியே இராஜிநாமாச் செய்யாத பட்சத்தில், ஐந்து வருட காலம் பதவி வகித்தல் வேண்டும். (3)(ii) மற்றும் (3)(iii)இன் கீழ் நியமிக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதன் பிரகாரம் பதவி வகித்தல் வேண்டும்.

(iv) மாகாண மற்றும் உள்ளூராட்சிப் பிரதேச அரசாங்கத்திற்கு மற்றும் அதிகாரமிக்க செலவுசெய்யும் உள்ளூராட்சிப் பிரதேச அமைப்பு என்ற முறையில் வருமானத்தில் நியாயமான பங்குகளை ஒதுக்கீடு செய்கின்ற போது சம்பந்தப்பட்ட உறுப்புகளின் கீழ்க் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஏற்பாடுகளைக் கருத்திற்கொண்டு பொது நிதி அத்தியாயத்தின் கீழ்க் கருதப்பெற்ற விடயங்கள் தொடர்பில் சனாதிபதிக்கு விதப்புரைகளை ஆணைக்குழு மேற்கொள்ளவேண்டும்.

(v) மாகாணங்களுக்கிடையிலான உள்ளூராட்சிப் பிரதேசங்களுக்குத் தேசிய வருமானத்தை நியாயபூர்வமான பங்குடன் பங்கீடுசெய்து

ஒதுக்கியமை தொடர்பில் ஆணைக்குழு விதப்புரைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும்.

- (vi) சட்டத்தின் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட மாகாண நிதி உப குழுவானது மாகாணத்தில் சம்பந்தப்பட்ட உள்ளூராட்சி அதிகார அமைப்புகளுக்கிடையில் மாகாண உள்ளூராட்சி ஒதுக்கத்தைப் பங்கீடு செய்தல் வேண்டும்.
- (vii) சனாதிபதியினால் அதற்கு ஆற்றுப்படுத்தப்பட்டதன் பிரகாரம் மாகாணம் மற்றும் உள்ளூராட்சி நிதி பற்றிய வேறு ஏதாவது விடயம் தொடர்பில் ஆணைக்குழு தனது விதரப்புரைகளை மேற்கொள்ளலாம்.
- (viii) ஆணைக்குழுவினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒவ்வொரு விதரப்புரையையும் பாராளுமன்றத்தில் சனாதிபதி முன்வைப்பதோடு அது தொடர்பில் மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகள் பற்றிப் பாராளுமன்றத்திற்கு அறிவிக்கவேண்டும்.
- (ix) மாகாண மற்றும் உள்ளூராட்சி நிதி ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடைய விடயங்களுக்கு ஒப்புதலளிக்கின்றபொழுது நிதி ஆணைக்குழுவின் விதப்புரைகள் தொடர்பில் உரிய கவனத்தைப் பாராளுமன்றம் எடுத்தல் வேண்டும்.
- (20) மாகாண மற்றும் உள்ளூராட்சி நிதியுடன் தொடர்புடைய விடயங்களைத் தேசிய, மாகாண, உள்ளூராட்சிப் பிரதேச அரசாங்கத்திற்கிடையில் போதியளவு கலந்தாராய்வுகளை அனுமதிக்கும் முகமாக அமைச்சரவையில் நிதிக்குப் பொறுப்பான அமைச்சரின் தலைமையுடன், மாகாண அமைச்சர்கள் சபையில் நிதிக்குப் பொறுப்பான அமைச்சர்களை உள்ளடக்கிய நிதி அமைச்சர்களுக்கான ஒன்றியம் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கொருமுறை சந்தித்தல் வேண்டும். இவ்வொன்றியத்தின் இணைச் செயலாளர்களாகத் திறைசேரியின் செயலாளர், நிதி ஆணைக்குழுவின் தலைவர் ஆகியோர் பணியாற்றுவார்கள்.

VIII. பொது நிதி ஆளுகை:

- (21) தேசிய வரவு செலவுத்திட்டம் தொடர்பில் பாராளுமன்றத்திற்கு அறிக்கையிடல்.
- (22) கடன் வாங்கல் நிலைமை மற்றும் இலங்கை மத்திய வங்கியின் நிகழ்சாத்தியப் பொறுப்புக்கள் ஆகியன தொடர்பில் பாராளுமன்றத்திற்கு அறிக்கையிடல்.
- (23) மாகாண மற்றும் உள்ளூராட்சி நிதி நிலைமைகள் பற்றிய அறிக்கையை நிதி ஆணைக்குழு வருடாந்தம் பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கவேண்டும்.

IX) ஏனையவை:

- (24) பதவியணி, சம்பளங்கள், நிபந்தனைகள், விதிமுறைகள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய அரசியலமைப்பு அலுவலகங்கள்

தொடர்பான செலவுத் தலைப்பு பாராளுமன்றத்தினால் ஒப்புதல்
அளிக்கப்படல் வேண்டும்.

அரசாங்கக் கணக்காய்வுக்கும் கணக்காய்வாளர் தலைமை அதிபதிபதிக்குமான

பிரேரணைகள்

அரசாங்கக் கணக்காய்வுக்கும் கணக்காய்வாளர் தலைமை அதிபதிபதிக்குமான

பிரேரணைகள்

அரசியலமைப்பிற்குத் திருத்தங்களாகப் பிரேரிக்கப்பட்ட விடயங்கள் (153 மற்றும் 154ஆம் வாசகங்கள் தொடர்பில்)

தற்போதைய வாசகம் – அத்தியாயம் XVII – நிதி

153ஆம் வாசகம், 154ஆம் வாசகம் ஆகியன XVII ஆம் அத்தியாயத்தின் கீழ் காட்டப்பட்டுள்ளன. அரசாங்கக் கணக்காய்வாளரது அரசாங்க நிதியின் உப பிரிவாக வகைப்படுத்தப்பட வேண்டுமென நிதி ஆலோசிக்கிறது.

தற்போதைய வாசகம் – வாசகம் 153(1)

153(1) இன் பிரகாரம் கணக்காய்வாளர் தலைமை அதிபதி ஒரு தகைமைபெற்ற கணக்காய்வாளராக இருத்தல் வேண்டும். 154(8)ஆம் வாசகத்தின் பிரகாரம் தகைமை பெற்ற கணக்காய்வாளர் எனும் பொழுது தொழில்வாண்மைமிக்க கணக்கியல் தகைமைபெற்ற ஆளொருவர்.

தற்போதைய வாசகம் – வாசகம் 153(3) (இ)

153(3)(இ)இன் பிரகாரம் கணக்காய்வாளர் தலைமை அதிபதியின் பதவி வறிதாகின்றபொழுது, அதாவது அறுபது வயதை அடைவதன் மேல் வறிதாகல் வேண்டுமெனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

விதப்புரை செய்யப்பட்ட திருத்தம்

அரசாங்கக் கணக்காய்வானது தனியான அத்தியாயமொன்றின் கீழ் காட்டப்படுவது அவசியமாகும், அரசாங்க நிதியின் உப பிரிவாகக் காட்டப்படக்கூடாது.

விதப்புரை செய்யப்பட்ட திருத்தம்

தகைமைபெற்ற கணக்காய்வாளர் ஒருவர் அங்கீகரிக்கப்பட்ட தொழில் வாண்மையுடையவராக இருத்தல் வேண்டுமென்றபொழுதிலும்கூட, இதற்கு அடிப்படையாக கணக்கியல் தொழில் மாத்திரம் இருத்தல் முறையாகாது, அரசியலமைப்பில் தொழில்வாண்மையுடையவர் என மாத்திரம் உள்ளடக்குவது பொருத்தமானதாகும். அதாவது, “கணக்காய்வாளர் தலைமை அதிபதியொருவர் இருத்தல் வேண்டும், அவர் தகைமைபெற்ற தொழில்வாண்மையுடையவராக இருத்தல் வேண்டும்.” (தொழில்வாண்மை என்ற சொல்லை வரையறை செய்வது பொருத்தமாகும்)

விதப்புரை செய்யப்பட்ட திருத்தம்

அறுபது வயது என்பதற்குப் பதிலாக “பதவிக் காலம் 07 வருடங்கள்” என திருத்தப்படுவது பொருத்தமானதாகும்.

**தற்போதைய வாசகம் – வாசகம் 153(3)
(ஈ)**

சுகவீனம் காரணமாக, அல்லது உடற்பலவீனம், மனப்பலவீனம் காரணமாக கணக்காய்வாளர் தலைமை அதிபதி சனாதிபதியினால் பதவியிலிருந்து அகற்றப்படுதல்.

**தற்போதைய வாசகம் – வாசகம்
153(இ) 2 (ஆ)**

கணக்காய்வுச் சேவை ஆணைக்குழுவின் அதிகாரங்கள் மற்றும் செயற்பாடுகள் ஆகியவற்றின்கீழ் “சட்டத்தினால் தாபிக்கப்பட்ட தேசிய கணக்காய்வுச் சேவை வருடாந்த மதிப்பீடுகளைத் தயார் செய்தல்” ஒரு செயற்பாடு எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

**தற்போதைய வாசகம் – வாசகம்
153(இ) 2 (இ)**

விதப்புரை செய்யப்பட்ட திருத்தம்

அரசியலமைப்பின் 153(3)(ஈ) ஏற்பாடுகளை அகற்றிவிட்டு அதற்குப் பதிலாக “கணக்காய்வாளர் தலைமை அதிபதியின் பதவி வறிதாகின்றபொழுது, இப்பதவியை நிரப்புவதற்கான நடவடிக்கைகளை ஒரு மாத காலப்பகுதியினுள் சனாதிபதி மேற்கொள்ளல் வேண்டும், அவ்வாறு நியமிக்கப்பட்ட கணக்காய்வாளர் தலைமை அதிபதி, தான் நியமிக்கப்பட்ட திகதியிலிருந்து 07 வருட காலம் பதவி வகிக்க முடியும்.

விதப்புரை செய்யப்பட்ட திருத்தம்

152ஆம் வாசகத்தின் ஏற்பாடுகள் எப்படியிருந்தபொழுதிலும், சட்டத்தினால் தாபிக்கப்பட்ட தேசிய கணக்காய்வு அலுவலகம், மற்றும் கணக்காய்வுச் சேவை ஆணைக்குழு ஆகியவற்றின் வருடாந்த மதிப்பீடுகளைத் தயார் செய்தல் மற்றும் பாராளுமன்ற ஒப்புதலுக்காக பாராளுமன்ற வரவு செலவுத் திட்டக் குழுவிடம் சமர்ப்பித்தல் என திருத்துவது பொருத்தமாகும்.

விதப்புரை செய்யப்பட்ட திருத்தம்

153(இ)2(இ) இன் கீழ் புதியதொன்றைச் சேர்த்தல் – “கணக்காய்வாளர் தலைமை அதிபதியின் கடமைகள் மற்றும் செயற்பாடுகள் தொடர்பில் வழிகாட்டிகளையும், பணிப்புரைகளையும் வழங்குதல்” மற்றும்

தற்போது 153(இ)2(ஆ) இன் கீழ் காணப்படுகின்ற “இப்பொழுது” என்பதை அகற்றிவிட்டு 153(இ) 6 இன் கீழ் புதியதொன்றைச் சேர்த்தல்.

153(இ)2 இ உப வாசகத்தின் பிரகாரம் கணக்காய்வாளர் தலைமை அதிபதிக்கு வழிகாட்டிகளையும் அறிவுறுத்தல்களையும் வழங்கும் முகமாக கணக்காய்வுச் சேவை ஆணைக்குழுவிற்கு ஏற்பாடுகளை உருவாக்குகின்றபொழுது, தனது கடமைகளையும்

செயற்பாடுகளையும்
 நிறைவேற்றுகின்றபொழுது
 கணக்காய்வாளர் தலைமை அதிபதிக்கு
 வழங்கப்பட்ட தற்றுணிபு அதிகாரத்திற்கு
 எவ்வித பங்கமும் ஏற்படாத வகையில்
 சமவலுத்தன்மையைப் பிரயோகிப்பது
 பொருத்தமாகும். கணக்காய்வு சேவை
 ஆணைக்குழுவினால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட
 ஏதாவது அறிவுறுத்தல்கள் அல்லது
 வழிகாட்டிகளை ஏற்றுக்கொள்கின்ற
 அல்லது அவற்றை நிராகரிப்பது
 தொடர்பில் கணக்காய்வாளர் தலைமை
 அதிபதிக்கு காணப்பட வேண்டிய
 தற்றுணிபு அதிகாரம் தொடர்பில் அவர்
 ஏற்றுக்கொள்ளாத பட்சத்தில்
 ஏற்பாடுகளை உருவாக்குவது
 பொருத்தமாகும். அத்தகைய
 தருணங்களில் கணக்காய்வாளர் தலைமை
 அதிபதி மற்றும் கணக்காய்வு
 ஆணைக்குழு ஆகியன அதற்கான
 காரணங்களைத் தெரிவித்து
 பாராளுமன்றத்திற்கு அறிக்கையிட
 வேண்டும்.

தற்போதைய வாசகம் – வாசகம்
153(அ) 1 (அ)

பிரதிக்கணக்காய்வாளர் தலைமை
 அதிபதி அல்லது அதற்கு மேல் பதவி
 வகித்த கணக்காய்வாளர் தலைமை
 அதிபதி திணைக்களத்தைச் சேர்ந்த
 இரண்டு ஓய்வுபெற்ற அதிகாரிகள்

தற்போதைய வாசகம் – வாசகம்
153(அ) 2 (அ)(1)

“இச்சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டதன்
 பிரகாரம் பதவியிலிருந்து
 அகற்றப்பட்டவர்”

விதப்புரை செய்யப்பட்ட திருத்தம்

153(அ)(1)(அ) பிரதி கணக்காய்வாளர்
 தலைமை அதிபதி அல்லது அதற்கு மேல்
 பதவி வகித்த கணக்காய்வாளர் தலைமை
 அதிபதி திணைக்களத்தைச் சேர்ந்த
 ஓய்வுபெற்ற அதிகாரியொருவர் 153(அ)(1)ஈ
 ஏதாவது அரசியல் கட்சியில் உறுப்பினர்
 அல்லாத, பொது தொழிற்றுறையில்
 பாராட்டப்பெற்ற சிறப்பான சுற்றாடல்
 நேயமும் நன்மதிப்பும் கொண்ட
 ஆளொருவர்.

விதப்புரை செய்யப்பட்ட திருத்தம்

“153(அ)(3) உப வாசகத்தில்
 குறிப்பிடப்பட்டதன் பிரகாரம்
 பதவியிலிருந்து அகற்றப்பட்டவர்”

தற்போதைய வாசகம் – வாசகம் 153(ஆ)(2)

(1)ஆம் பந்தியின் பிரகாரம் ஆணைக்குழு கூட்டங்கள், இலங்கை அரசு கணக்காய்வு சேவையைத் தாபித்தல், அத்தகைய தொடர்புடைய ஏனைய விடயங்கள் மற்றும் அதனோடு இடைநேர்விளைவான விடயங்கள் ஆகியவற்றைப் பாராளுமன்றம் வழங்க வேண்டும்.

தற்போதைய வாசகம் – வாசகம் 154 (1)

(மாகாண சபைகள் கணக்காய்வு தொடர்பில் ஏற்கனவே திட்டவட்டமான அரசியலமைப்பு ஏற்பாடுகள் இன்மை)

தற்போதைய வாசகம் – வாசகம் 154 (1)

“..... ஐம்பது வீதம் அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட பங்குகளைக் கொண்ட அரசாங்கம் அல்லது பொதுக் கம்பனி அல்லது உள்ளூராட்சி அதிகார சபை ....”

தற்போதைய வாசகம் – வாசகம் 154(2)

விதப்புரை செய்யப்பட்ட திருத்தம்

(1)ஆம் பந்தியின் பிரகாரம் ஆணைக்குழு கூட்டங்கள், தேசிய கணக்காய்வு அலுவலகம் மற்றும் இலங்கை அரசு கணக்காய்வு சேவை ஆகியவற்றைத் தாபித்தல் அத்தகைய தொடர்புடைய ஏனைய விடயங்கள் மற்றும் அதனோடு இடைநேர்விளைவான விடயங்கள் ஆகியவற்றைப் பாராளுமன்றம் வழங்க வேண்டும்.

விதப்புரை செய்யப்பட்ட திருத்தம்

மாகாண சபைகள் என்ற சொற்களும் இப்பந்தியில் உள்ளடக்கப்படல் வேண்டும்.

விதப்புரை செய்யப்பட்ட திருத்தம்

“..... ஐம்பது வீதம் அல்லது மேற்பட்ட பங்குகளைக் கொண்ட (நேரடியாக அல்லது மறைமுகமாக) அரசாங்கம், அல்லது அரசாங்க கூட்டுத்தாபனம், கம்பனி, கூட்டுறவு அல்லது உள்ளூராட்சி அதிகார சபை அல்லது 148ஆம் வாசகத்தின் கீழ் வரையறை செய்யப்பட்ட சகல நிறுவனங்கள் .....”

விதப்புரை செய்யப்பட்ட திருத்தம்

154(2) அரசியலமைப்பு ஏற்பாடுகளை அகற்றுவது பொருத்தமாகும்.

**Proposals for Amendments to the Chapter XVII (Finance)
of the Constitution of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka.**

Report of the Subcommittee on Finance

Hon. Chairman,
Steering Committee,
Constitutional Assembly.

According to a resolution passed by the Constitutional Assembly on 5th May 2016 six Subcommittees were appointed to make the recommendations with regard to the amendments to the Constitution of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka.

The Subcommittee on Finance comprising the following members was entrusted to submit its proposals on the Chapter XVII (Finance).

- Hon. Bandula Gunawardana (Chairman)
- Hon. (Dr.) Sarath Amunugama
- Hon. V.S. Radhakrishnan
- Hon. (Dr.) (Mrs.) Anoma Gamage
- Hon. (Dr.) Harsha De Silva
- Hon. Eran Wickramaratne
- Hon. Muthu Sivalingham
- Hon. Keheliya Rambukwella
- Hon. Sunil Handunnetti
- Hon. E. Saravanapavan
- Hon. Tharaka Balasuriya

The Committee, convened its first meeting on the 06th June 2016 and decided to obtain views of the experts and intellectuals in the field of management of Public Finance. Accordingly, the retired senior officials of the Central Bank, Auditor General's Department, Inland Revenue Department etc., were requested to present before the Committee to share their expertise views with the Committee.

In addition to that many intellectuals of various other institutions were also given the opportunity to present their views before the Committee.

The Committee also considered views of the political parties, and the Public Representations Committee for the preparation of this report.

On behalf of the Committee, I would take this opportunity to record my deep appreciations to the intellectuals, expert resource persons, Public Representation Committee representatives and Political Party Representatives for their invaluable contribution for making this effort a success.

I would also like to extend my sincere gratitude to the Secretariat for its dedicated support in the secretarial work.

Bandula Gunawardana(M.P.)

Chairman

Sub Committee on Finance

31st August 2016

COMMITTEE MEMBERS

- Hon. Bandula Gunawardana (Chairman)
- Hon. (Dr.) Sarath Amunugama
- Hon.V.S. Radhakrishnan
- Hon. (Dr.) (Mrs.) Anoma Gamage
- Hon. (Dr.) Harsha De Silva
- Hon. Eran Wickramaratne
- Hon. Muthu Sivalingam
- Hon. Keheliya Rambukwella
- Hon. Sunil Handunnetti
- Hon. E. Saravanapavan
- Hon. Tharaka Balasuriya

RESOURCE PERSONS

1. Prof. W.D. Lakshman Former Vice Chancellor of University of Colombo
Former Chairman of the Institute of Policy Studies of Sri Lanka
2. Prof. SirimalAbeyrathna Dept. of Economics. University of Colombo
3. Mr. SarathChandra Mayadunne Former Auditor General
4. Mr. Asoka Gunawardena Former Chairman, Public Finance Commission
5. Mr. Chandra Jayarathna Former Chairman, Chamber of Commerce
6. Mr. W.A. Wijeywardena Former Deputy Governor, Central Bank
7. Dr. SamanKelegama Executive Director, Institute of Policy Studies of Sri Lanka
8. Dr. (Ms.) Dushni Weerakoon Deputy Director, Institute of Policy Studies of Sri Lanka
9. Mr. D.D.M. Waidyasekera Senior Editorial Consultant, Institute of Policy Studies of Sri Lanka
Former Commissioner of Inland Revenue
10. Dr. Nishan De Mel Director, Verite Research (pvt) Ltd,
11. Dr. (Mrs.) Anila Dias Former Assistant Governor, Central Bank
Bandaranaike
12. Mrs. Rose Cooray Former Deputy Governor, Central Bank.
Former Director General, Fiscal Policy and Economic Affairs

OFFICIALS SUMMONED

1. Dr. R.H.S. Samarathunga Secretary to the Ministry of Finance
2. Mr. H. M. Gamini Wijesinghe Auditor General

INVITEES

1. Hon. VasudewaNanayakkara (M.P.) Democratic Left Front.
2. Hon. A. Aravindh Kumar (M.P.) Up Country People's Front.
3. Hon. M.A. Sumanthiran (M.P.) Committee Member
Steering Committee
4. Mr. ThemiyaHurulle Committee Member
Public Representations Committee
5. Dr. S. Vijesandiran Committee Member
Public Representations Committee
6. Mr. D. Kalansooriyaarachchi Democratic Left Front.
7. Mr. G. V. D. Thilakasiri Democratic Left Front.
8. Mr. SomaweeraChandrasiri Vice President of People's Alliance
9. Mr. ThissaYapa Secretary of People's Alliance

1. DELIBERATIONS:

The Subcommittee on Finance (Committee), with Hon. Bandula Gunawardena at the Chair, held eight meetings, since first convening on 06 June, 2016. The Committee noted that:

- the subject area of the Committee is constituted by Chapter XVII of the Constitution.
- the Steering Committee(SC) would inform the Committee as to specific matters to be considered under public finance.
- the Committee could obtain observations of the General Treasury if required and co-opt any experts if so desired.
- the Committee's deliberations would necessarily extend to provincial and local finance.

1.1 Terms of Reference:

The terms of reference (TOR) for the Committee as set out by the Steering Committee comprised of the following:

1. Allocation of funds between the centre and the periphery.
2. Observations of the Treasury to be called.
3. Public Enterprises – Mechanisms for control and reporting.
4. Role of the Finance Commission and its composition.
5. Independence of the Finance Commission etc.
6. Function of the Central Bank and provisions for its independence.
7. Duties and functions of the Auditor General and the Audit Services Commission. The need for internal and independent audit divisions for each Provincial Council.
8. Appointment, removal and security of tenure of the Auditor General.
9. Whether the functions of the Public Finance Committee, Cope and PAC should be given constitutional status.

10. Comprehensive accountability regime.

The Committee in its deliberations noted that the substantive content of the TOR concerned the following six areas.

- a. Central, Provincial and Local finances and the role, status and composition of the Finance Commission.
- b. Finances of Public Enterprises and mechanisms for their control and reporting.
- c. The Central Bank, its functions and provisions for its independence.
- d. Audit, Auditor General and the Audit Services Commission. Their duties and functions and the appointment, tenure and removal of the Auditor General.
- e. Whether to accord constitutional status to the functions of Parliamentary Committees appointed for oversight of public finances such as the Public Finance Committee, COPE and PAC.
- f. A comprehensive accountability regime for public finance.

The Committee decided to deliberate on the above matters in the context of the provisions of Chapter XVII, moving from an analysis of the weaknesses in the working of the current constitutional framework for public finance, conceptual issues and underpinnings of reform imperatives, to making specific recommendations to address matters referred to in the TOR, and including any other matters considered important to the efficient and effective management of public finance of the Republic. In doing so, the Committee took account of the issues and recommendations identified in the Report of the PRC.

1.2 Weaknesses in the working of the current constitutional framework for public finance:

The view was expressed that certain provisions in the current constitution with regard to public finance management are obsolete. On the one hand, the country is moving towards a concept of “economic

policy good governance". In the context of the scale of investment required to move to upper middle income status and very high human development, it is necessary to establish effective parliamentary control and thorough supervision over "projects" undertaken utilizing public finance. It is imperative that people are made aware of the advantages and disadvantages of major public investments undertaken whether as public or public-private partnerships.

On the other hand, the public sector continues to function in a centralized manner which in turn makes for centralized control of public finance. Decentralization of responsibility is fundamental to improving efficiency and accountability in the management of public finance, whether of public institutions and enterprises or subnational levels of government. Financial controls work in ways to restrict initiative and innovation, locking institutions and enterprises as well as subnational governments in a regime of operational uniformity.

The critical areas of weakness were identified as follows.

a. Objectives of Public Finance:

The absence of a coherent set of objectives on public finance to guide the working of the system, whether relating to purpose (well-being of each citizen, safeguarding environment and resources) performance (efficiency, effectiveness and sustainability) or oversight (financial integrity, responsibility, transparency and accountability)

b. Maintaining a Focus on Sustainable Growth:

There is also an absence of a focus on realizing sustainable growth and prosperity through efficient and effective economic decision making/management and control; equitable, fair allocation and judicious use of natural/national resources and public finances.

c. Scope of Parliamentary Responsibility for Public Finance:

The lack of clarity in regard to the responsibility of Parliament to provide oversight with respect to ensuring financial integrity, accountability and responsibility in the management of public finances, covering revenue collection, particularly taxation, expenditure and budgeting and accounting and auditing and the need for more effective control/reporting mechanisms.

d. Control over Public Expenditure:

Effective control over public expenditure constitutes a cornerstone of an efficient public finance framework. While Article 150 of the present Constitution deals with the withdrawal of monies from the Consolidated Fund, there is a lack of accountability in the ensuing use of funds.

e. Control over Borrowing and Contingent Liabilities:

There is a lacuna in regard to control over borrowing and contingent liabilities. At present gross borrowing limits are specified under the Annual Appropriation Act as given in the budgetary outturn presented to Parliament in the Budget Speech.

f. Structuring of the Budget Process:

A firm legal basis for a structured budget process is lacking in the current constitutional framework, covering preparation, approval, execution, post-review and analysis and resulting accountability and providing for openness, transparency and public consultation in budget making.

g. Governance of Public Finance:

The disclosure of information on public finance as a control and monitoring mechanism is inadequate. The FMRA Act was introduced pursuant to the objective of instilling good governance and effective implementation of the principles of responsible fiscal policy.

However, there is a lack of provisions for compliance, accountability and consequences of violations of the FMRA as well as independent budget monitoring.

h. The Marginalization of Provincial and Local Finance:

Substantive provisions relating to provincial and local finance are set out in the 13th Amendment. The separate treatment of National finance from Provincial and Local finance undermines the fiscal foundations of devolution. Ensuing public finance responsibility of the provincial and local spheres for the provision of public services, lack accountability, restrict autonomy for decision making and fiscal space for adequacy engagement in growth and development.

1.3 Framework for recommendations:

The areas of weakness identified above require adequate provision to cover the principles of controls with regard to the three main aspects of public finance, i.e., revenue (taxation), expenditure and budgeting, and accounting and auditing. The management of public finance in Sri Lanka is broadly governed by the Constitution, the Annual Appropriation Act, and the Fiscal Management Responsibility Act, while financial control of State Owned Enterprises (SOEs) are subject to the Finance Act and the Public Sector Accounting Standards issued by the Ministry of Finance together with the Institute of Chartered Accountants. It is noted that some countries have provided for parliamentary control over public finance and related principles with the attendant processes being enshrined in their Constitutions dealing with especially budget preparation, approval, execution and budget accountability. Other countries give only the broad framework, leaving the processes to be covered in legislation that provide detailed provisions. Sri Lanka has several laws that govern these areas, as pointed out above, and it is imperative that these form a framework, are consistent with each other and their implementation is well coordinated to ensure that the overall objectives of public finance are achieved.

In moving from the foregoing analysis of the weaknesses of the current public finance regime as well as issues in respect of the TOR for the Committee, to formulating recommendations for strengthening constitutional oversight of public finance, the Committee gave consideration to the principles that would address each of those weaknesses as follows:

a. Maintaining a Focus on Sustainable Growth and Development:

A clear set of objectives to be achieved is necessary to drive performance of public finance to a dynamic productive state beyond the current static maintenance mode.

b. Scope of Parliamentary Responsibility for Public Finance:

There is a need for Parliament to provide oversight with respect to ensuring financial integrity, accountability and responsibility in the management of public finances, covering revenue collection, particularly taxation, expenditure and budgeting and accounting and auditing through control/reporting mechanisms.

c. Structuring of the Budget Process:

It is necessary to provide for a firm legal basis for a structured budget process with public consultation and participation. The budget is central to the public finance process and parliamentary responsibility would be enhanced through greater openness, transparency and participation and information on inputs, outputs and outcomes of the applications of government resources.

d. Control over Public Expenditure:

Greater openness and participation in the use of funds is necessary to bring about greater accountability. Provisions in the form of a framework of guiding principles could further contribute to effective control of public expenditure.

e. Control over Borrowing and Contingent Liabilities:

It is important to define gross borrowings clearly to capture all borrowings, including those of state enterprises on behalf of the Government, as well as overdrafts which create a liability on the Consolidated Fund. Additionally, contingent liabilities may eventually have to be met with public funds and therefore need to be restricted to relevant approved limits. However, the deliberations noted that it would not be prudent to impose limits in the Constitution and that an elected Government should have the flexibility in making decisions on the management of the economy according to the prevailing context, noting however the imperative of eradicating undisciplined financial management for political expediency.

f. Governance of Public Finance:

The disclosure of information on public finance constitutes the cornerstone in the governance of public finance. Provisions are necessary with regard to compliance, accountability and consequences of violations of fiscal responsibility. Adequate independent budget monitoring is necessary to guarantee good governance of public finance.

g. The Marginalization of Provincial and Local Finance:

It is necessary to bring provincial and local finance within the framework of public finance for greater efficiency in the allocation of public resources. The financing of provincial and local spheres should be brought within the framework of the allocation and use of public finance of the State and provide for:

- a. revenue raising powers guaranteeing an adequate level of fiscal autonomy required to initiate and innovate service provision responses to local needs;
- b. equitable shares of national revenue to compensate for fiscal disabilities, both vertically and horizontally;

- c. borrowing powers providing access to capital resources required for improving service provision;
- d. Budgetary competences to spend on provincial priorities.
- e. Progressive enhancement in access to resources enabling provincial and local spheres to respond to improved levels of service delivery claims of citizens in the respective jurisdictions.

1.4 Guidelines for formulating recommendations:

Following guidelines received the consensus of the Committee in making its recommendations on the matters referred for deliberation.

- a. Separate Public Finance from Audit into two distinct areas to be addressed in separate chapters.
- b. Use the framework of the Chapter on Public Finance in the current Constitution for identifying gaps, new provisions and amendments.
- c. The Constitution should only provide for principles within a broad framework. Specifics should be laws (e.g. FMRA, Finance Commission, Commission).
- d. Avoid writing into the Constitution strict rules and regulations so as not to place the government in a straightjacket and restrict flexibility as to how emergent economic problems are addressed.
- e. Unify? Consolidate? public finance function across national, provincial and local spheres.
- f. Take into account good governance imperatives of sound fiscal management in the Constitution.
- g. Take into account recommendations of the Public Representatives Committee (PRC) in deliberating on the matters referred to the Subcommittee.

2. RECOMMENDATIONS OF THE PRC:

Recommendations of the PRC in respect of Public Finance are set out in Section 16.2.7 of the Report. The PRC makes only three recommendations in regard to Public Finance. These are:

- a. Retain Articles 148 to 151 Of the present Constitution on Public Finance.

Comment:

The Committee proposes retaining the Articles, 148 – 151 of the present Constitution, however, while building on the provisions in recognizing fiscal powers of the provinces.

- b. Finance Commission should be appointed by the President on the recommendation of the Constitutional Council. Should not be within the Treasury. The percentage from the total Government Revenue and the percentage and criteria for allocating funds transferred by Parliament among the provinces should be prepared by the Finance Commission and submitted to Parliament.

Comment:

The current constitutional provisions provide for the appointment of the Finance Commission by the President (the 13th Amendment), on the recommendation of the Constitutional Council (19th Amendment). The Finance Commission is not within the Treasury.

- c. Minimum allocation to the PCs and LGs should be 25% of state revenue generated through taxation or borrowing and that should be allocated amongst the PCs and LGs by the Finance Commission (proposed ratio is 18% for PCs and 7% for LGs). One member proposed that in order for devolution to be meaningful, the minimum allocation to the PC to be 40% of state revenue (30% to PCs and 10% to LGs).

Comment:

The current constitutional provisions provide for the Government allocating adequate funds, in consultation with and on the recommendation of the Finance Commission to meet the needs of the Provinces. A minimum share of government revenue is not fixed to transfer to provinces. The Committee was of the view that it would not be meaningful to fix a share of revenue of the government for transfer to PCS and LGs, rather more appropriate would be to provide for criteria on the basis of which the share of revenue to be transferred to PC and LGs would be determined.

The rest of the recommendations in Section 16.2.7 are in respect of Audit and Auditor General and are dealt with separately.

3. RECOMMENDATIONS:

The Committee makes the following recommendations on the basis of the above analysis of good public finance requirements.

I. Assignment of the Portfolio of Finance in the Cabinet of Ministers:

- (1) The Head of State or Government shall not hold the portfolio of Finance in the Cabinet of Ministers.

II. Maintaining a Focus on Sustainable Growth and Development:

- (2) The following principles shall guide the practice of public finance at all spheres of government in the Republic.
  - (i) Clarity in fiscal responsibilities of the spheres of government.
  - (ii) Efficient and equitable sharing of resources between the spheres of government and the units of provincial and local governments.
  - (iii) Equitable sharing of resources between the present and the future generations.
  - (iv) Transparency and accountability in the application of public finance.
  - (v) Prudent and responsible use of public funds.
  - (vi) Fiscal responsibility and reporting

Above principles will be given effect by National Policy.

III. Parliamentary Responsibility for Public Finance:

- (3) No tax shall be imposed except by or under the authority of the Parliament.
- (4) Provincial and Local spheres of government shall have access to adequate sources of revenue.

(5) Funds of the Republic not allocated by law to specific purposes shall form one Consolidated Fund into which shall be paid the produce of all taxes, imposts, rates, duties, fees and all other revenues and receipts of the Republic not allocated to specific purposes.

(i) The interest on public debt, sinking fund payments, the costs, charges and expenses incidental to the collection, management and receipt of the Consolidated Fund and such other expenditure as Parliament may determine shall be charged on the Consolidated Fund.

(ii) A Fund established for a dedicated purpose can be used only for such purpose unless so approved by Parliament.

(6) All revenues received by a Provincial Council, all fees accruing to the Provincial Council, all loans raised by such Council and all monies received by such Council

in repayment of such loans shall form one fund called the Provincial Fund of the Province.

(7) All revenues received by a Local Authority, including rates received for services provided under respective laws, proceeds of all costs incurred by such Local Authority in the performance of its duties, all fees charged by the Local Authority for services provided, all loans raised by the Local Authority and all monies received in repayment of such loans shall form one fund called the Local Authority Fund of the respective Local Authority.

IV. Structuring of the Budget Process:

(8) Budget and budgetary processes at the National, Provincial and Local levels shall be guided by principles of sound financial management of the economy and ensure fullest transparency and accountability in accordance with a law or statute.

V. Control over Public Expenditure:

- (9) Withdrawal of monies from the Consolidate Fund, a Provincial Fund or a Local Fund shall be in accordance with law or Statute and for the purposes and in the manner provided for under the Constitution.
- (i) Withdrawal of sums of money from the Consolidated Fund shall be under the authority of a warrant issued under the hand of the Minister in charge of the subject of Finance.
  - (ii) No such warrant shall be issued unless the sum has by resolution of Parliament or by any law been granted for specified public services for the financial year during which the withdrawal is to take place or is otherwise lawfully charged on the Consolidated Fund.
  - (iii) Where the President dissolves Parliament before the Appropriation Bill for the financial year has passed into law, he may, unless Parliament shall have already made provision, authorize the issue from the Consolidated Fund and the expenditures of such sums as he may consider necessary for the public services until the expiry of a period of three months from the date on which new Parliament is summoned to meet.
  - (iv) Where President dissolves Parliament and fixes a date or dates for General Election the President may, unless Parliament has already made provision in that behalf, authorize the issue from the Consolidated Fund and the expenditure of such sums as he may, after consultation with the Commissioner of Elections, consider necessary for such elections.
- (10) No Bill or motion, authorizing the disposal of, or other funds of the Republic, or the imposition of any tax or the repeal, augmentation or reduction of any tax for the time being in force shall be introduced in Parliament except by a Minister, and unless

such Bill or motion has been approved either by the Cabinet of Ministers or in such manner as the Cabinet may authorize.

- (i) All monies so withdrawn shall be retained and disbursed by the relevant ministry or department or other institutions or enterprises as the case may be, for the purposes and in the manner as set out in the warrant of authority, under the accountability and subject to the direction, control and oversight supervision of the designated Chief Accounting Officer.
- (ii) The Chief Accounting Officer for this purpose will be the Secretary to the Ministry, as herein before mentioned, who will be accountable to retain and disburse such funds assuring the realization and achievement of the goals and outcomes desired from the allocation of such funds.

(This recommendation will require amendment to the current Article 52 (2) as follows:

The Secretary to a Ministry, subject to the policy direction of his Minister, shall exercise general administrative control, supervision and oversight over the departments of government and other institutions assigned to the Minister as subjects and functions of the Ministry in terms of Articles 43 (2) and 44(2); and will be designated the Chief Accounting Officer of such Ministry and such capacity will be answerable, conjointly with the Minister, to the Cabinet and Parliament for the effective discharge of the accountability for the subjects and functions assigned.)

VI. Control over Borrowing and Contingent Liabilities:

- (11) The executive power of the Republic extends to direct or indirect borrowing upon the security of the Consolidated Fund of Sri Lanka, within such limits as the Parliament may fix from time to time and to give such guarantees as may be so fixed.

(12) Notwithstanding any of the provisions in this Chapter, Parliament may by law create a Contingencies Fund for the purpose of providing for urgent and unforeseen expenditure.

(i) The Minister of the Cabinet of Ministers in charge of the subject of Finance, if satisfied -

- a. That there is need for any such expenditures; and
- b. That any provision does not exist for such expenditures, may, pending subsequent approval by Parliament, authorise provision to be made therefore by an advance from the Contingencies Fund.
- c. After each such advance, a supplementary estimate shall, within a period of three months, be presented to Parliament for the purpose of replacing the amount so advanced.

(13) A Provincial Council may by Statute establish a Contingency Fund in the nature of an imprest to be entitled the Contingency Fund of the Province, into which shall be paid from time to time such sums as may be determined by such Statute, and such Fund shall be placed at the disposal of the Minister of the Board of Ministers of the Province in charge of the subject of Finance to enable advances to be made by such Minister out of such Fund with the consent of the Chief Minister of the Province for purpose of meeting unforeseen expenditure and after each such advance, a supplementary estimate shall, within a period of one month, be presented to the Provincial Council for purposes of replacing the amounts so advanced.

VII. The Marginalization of Provincial and Local Finance:

(14) Equitable shares of nationally raised revenue shall be provided to the Provincial and Local spheres adequate to fulfil expenditure responsibilities assigned to these spheres of government.

(15) A three-year medium-term fiscal devolution framework for the allocation of such shares of nationally raised revenue shall be tabled in and approved by Parliament, within the framework of which, annual allocations shall be provided for the provincial and local spheres from government's Annual Budget.

(i) The determination of medium-term and annual equitable provincial and local shares shall provide for:

- a. The determination of the respective shares of national, provincial and local spheres;
- b. The determination of each province's share of the provincial share;
- c. The determination of each local authority's share of the local share;
- d. Any other allocations that may be made from the national share to a province or a local authority area for specific purposes.

(ii) Such determination of medium-term and annual equitable shares shall take into account:

- a. National public finance obligations;
- b. Autonomy, equity, efficiency and adequacy in fulfilling responsibilities in respect of the subjects and functions assigned to the provincial and local spheres of government;
- c. Needs, norms and performance of provincial and local spheres in fulfilling responsibilities in respect of subjects and functions assigned to such spheres of government;
- d. Efficient and equitable sharing of resources in the application of public finance in development programs between national, provincial and local spheres.

- e. Progressive enhancement in access to resources enabling provincial and local spheres to respond to improved levels of service delivery claims of citizens in the respective jurisdictions.
- (16) The apportionment of the provincial equitable share between provinces shall have the objective of equalizing the fiscal capacities of the provinces to fulfil expenditure responsibilities of the provinces and be guided by the Principles of Public Finance and take into account:
- a. Population of each province.
  - b. Land area of each province.
  - c. Equitable access to services to include all people in the province.
  - d. The need progressively to reduce social and economic disparities between provinces.
  - e. The status of public services provided in each province in respect of the subjects and functions assigned to the provincial sphere.
  - f. Any disabilities encountered by the province in the delivery of services in respect of subjects and functions assigned to the provincial sphere.
- (17) Annual allocations of the equitable provincial and local shares shall be disbursed by the National Treasury to each Provincial Treasury.
- (i) The Provincial Treasury shall disburse the equitable share of the provincial local sphere as provided for under 11.6.1 below.
- (18) The provincial and local spheres of government shall be competent spending authorities.

- (i) Impose taxes, levies and duties as provided for in the assignment of taxes to the Provincial sphere of government under the Constitution and as provided for in the respective laws governing the Local sphere.
  - a. A Provincial Council may, however, raise revenues from sources that are not in conflict with the revenue entitlements of National or Local spheres provided that such are reasonable, consistent with the constitutional Principle of Subsidiarity and necessary to augment provincial resources to meet progressive realization of social and economic entitlements of the citizenry of the Province.
  - b. Where revenue from such sources a Province shall allocate a share prescribed by the Finance Commission and such share shall be allocated according to principles formulated by the Provincial Finance Sub-Committees as provided for under 10.6.1 below.
  - c. A Provincial Council shall have the power to grant incentives by exemptions from such revenue payments where it is in the Provincial interests of competing for investments and growth opportunities.
- (ii) Borrow money and access grant funds domestically to the extent permitted by or under any law made by Parliament.
  - a. Such borrowings shall be on the security of the Provincial Fund of the Province.
- (iii) Spend public money paid into the Provincial Fund and the Local Fund by the Provincial Councils and Local Authorities on subjects and functions assigned to such Councils and Authorities.
  - a. Provincial Councils and Local Authorities shall have the power to determine the purposes for which monies from

the respective Funds are allocated in providing for the public services in respect of subjects and functions assigned to such Councils and Authorities.

- b. Where any allocations have been provided for specific purposes, such funds shall be disbursed for such purposes only.

(19) There shall be a Finance Commission appointed by the President on the recommendation of the Constitutional Council, which will make recommendation envisaged in this chapter on matters of provincial and local finance.

(i) The Commission shall be independent subject only to the Constitution and the law, and shall function in terms of provisions made by law in regard to its powers and procedures.

(ii) The Commission shall consist of the following, women and men.

- a. Five members who have distinguished themselves, or held high office, in the fields of finance, law, administration, business or learning, ensuring that the three major communities are represented in the Commission.
- b. Three members to represent the provinces in accordance with the procedure laid down in law.
- c. One member to represent local government in accordance with the procedure laid down in law.
- d. The President shall appoint one of the members from among those to be appointed under (i) above as Chairperson of the Commission.

(iii) Every member of the Commission appointed under (3) (a) above shall, unless resigns earlier, hold office for a period of five years. Members appointed under (3) (ii) and (3) (iii) shall hold office as provided for in law.

- (iv) The Commission shall make recommendations to the President on matters envisaged under the Chapter on Public Finance, in respect of Allocation of equitable shares of revenue to provincial and local spheres of government and Provincial and local spheres as competent spending authorities, and in so doing take into account provisions set out under the respective Articles.
  - (v) The Commission shall make recommendation on the apportionment of the equitable share of national revenue allocated to the local sphere between the provinces.
  - (vi) Provincial Finance Sub-Committees constituted under the law shall apportion the provincial local allocation between the respective local authorities of the province.
  - (vii) The Commission shall make its recommendation on any other matter relating to provincial and local finance as may be referred to it by the President.
  - (viii) The President shall cause every recommendation made by the Commission to be laid before Parliament, and shall notify Parliament as to action taken thereon.
  - (ix) Parliament shall take due cognizance of the recommendations of the Finance Commission in the approval of matters pertaining to provincial and local finance.
- (20) A Forum of Finance Ministers chaired by the Minister in charge of Finance in the Cabinet of Ministers and comprised of Ministers in charge of Finance in the provincial Boards of Ministers shall meet bi-annually to allow for adequate consultation between the national, provincial and local spheres of government in matters relating to provincial and local finance. Secretary to the Treasury and the Chairperson of the Finance Commission will function as joint secretaries to the Forum.

VIII. Governance of Public Finance:

- (21) Reporting to Parliament on the National Budget.
- (22) Reporting to Parliament on the state of borrowing and contingent liabilities by the Central Bank of Sri Lanka.
- (23) The Finance Commission to table a report in Parliament, annually, on the State of Provincial and Local Finance.

IX. Other:

- (24) Votes of Constitutional Offices covering cadres, salaries and terms and conditions shall be subject to approval of Parliament.

Proposals for Government Audit and Auditor General

Matters proposed as amendments to the Constitution (In respect of clauses 153 and 154)

Current clause – Chapter XVII – Finance

Clauses 153 and 154 being shown under Chapter XVII – Finance suggests that government audit is being classified as a sub section of Government Finance.

Recommended amendment

It is necessary that government audit should be shown under a separate chapter, and not as a sub section of Government Finance

Current clause – Clause 153 (1)

According to 153 (1), the Auditor General shall be a qualified Auditor. According to clause 154 (8) a qualified Auditor means only a person with professional accountancy qualifications

Recommended amendment

Even though a qualified Auditor should be a recognized professional, as it is not proper that the accountancy profession only should be based for it, it is proper that only being a professional should be included in the Constitution, that is as, “There shall be an Auditor-General who shall be a qualified professional”. (It is appropriate that the word professional be defined)

Current clause – Clause 153 (3) (c)

153 (3) (c) The office of the Auditor General becoming vacant. It is stated that on reaching the age of 60 years the office becomes vacant.

Recommended amendment

It is appropriate that this be amended as “the term of office shall be 07 years” in lieu of the age of 60 years

Current clause – Clause 153 (3) (d)

On the removal of the Auditor General by the President on account of ill health or physical or mental infirmity

Recommended amendment

It is appropriate to repeal constitutional provision 153 (3) (d) and insert in lieu “When the office of the Auditor General becomes vacant, the President shall take action to fill this office within a month, and the Auditor General so appointed shall hold his office for a period of 7 years from the date of that appointment.

Current clause – Clause 153 (c) 2 (b)   *Recommended amendment*

Under the powers and functions of the Audit Service Commission, “preparation of the annual estimates of the National Audit Service established by law” is stated as a function.

It is appropriate to amend as “Notwithstanding any provision in clause 152, preparation of the annual estimates of the National Audit Office and the Audit Service Commission established by law, and submitting to the Parliamentary Budget Committee for presenting to the Parliament for Parliamentary approval

Current clause – Clause 153 (c) 2 (c)   *Recommended amendment*

To insert afresh under 153 (c) 2 (c) – “Providing guidance and directions in respect of the duties and functions of the Auditor General; and”

To repeal “now” currently appearing under 153 (c)2 (b)

To insert afresh under 153 (c) 6 –

In making provisions for the Audit Service Commission to provide guidance and instructions to the Auditor General in accordance with sub clause 153 (c) 2 (c), it is appropriate to apply checks and balances without prejudice to the discretionary power given to the Auditor General in the performance of his duties and functions. It is appropriate to make provisions, if he does not accept, subject to the discretionary power that should be available to the Auditor General to either accept or reject any instruction or guidance submitted by the Audit Service Commission in that behalf, for the Auditor General and the Audit Commission to report to the Parliament showing cause.

Current clause – Clause 153 A (2) (a)   *Recommended amendment*
(ii)

“is removed from office as provided in this Act;”

“is removed from office as provided in sub Clause 153 A (3);”

Current clause – Clause 153 B (2)   *Recommended amendment*

Parliament shall, subject to paragraph (1), provide for meetings of the Commission, the establishment of the Sri Lanka State Audit Service and such other matters connected with and incidental thereto.

Parliament shall, subject to paragraph (1), provide for meetings of the Commission, the establishment of a National Audit Office and the Sri Lanka State Audit Service and such other matters connected with and incidental thereto.

Current clause – Clause 154 (1)   *Recommended amendment*

(Lack of specific constitutional provisions earlier in respect of the audit of Provincial Councils)

The words Provincial Councils too shall be included in this paragraph.

Current clause – Clause 154 (1)   *Recommended amendment*

“.....in which the Government or a public company or local authority holds fifty per centum or more of the shares ....”

“.....in which the Government or a public corporation, company, co-operative or local authority or all institutions defined under clause 148 hold (directly or indirectly) fifty per centum or more of the shares....” should be included here.

Current clause – Clause 154 (2)   *Recommended amendment*

It is appropriate to repeal constitutional provision 154 (2)

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලයේ මෙහෙයුම් කමිටුව

ජාතික හා මහජන ආරක්ෂාව සහ පොලීසිය හා නීතිය ක්‍රියාත්මක
කිරීම පිළිබඳ අනුකාරක සභාවේ
වාර්තාව

අரசියලමෙප්පුස් සපෙයින් වැழිප්පුද්ද්තර් ජුජු

දේසිය මර්ණුම පොතුමකකස් පාතුකාප්පු,
පොතු ඔමුඤ්ඤු මර්ණුම පොලියස්, සද්ද වලුවුද්ද්ද්ද්
පර්ණිය උප ජුජුවියන් අර්කිකේ

The Steering Committee of the Constitutional Assembly

REPORT

of the

**Sub-Committee on National & Public Security,
Public Order and Police & Law Enforcement**

**ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ පාර්ලිමේන්තුවේ
ව්‍යවස්ථාදායක මණ්ඩලයේ ජාතික හා මහජන ආරක්ෂාව සහ පොලිසිය
හා නීතිය ක්‍රියාත්මක කිරීම පිළිබඳ අනු කමිටුවේ වාර්තාව.**

ව්‍යවස්ථාදායක මණ්ඩලය විසින් සම්මත කරන ලද යෝජනාවක් ප්‍රකාරව, ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ පාර්ලිමේන්තුවේ මෙම අනු කමිටුව 2016 මැයි මස 5 වන දින පත් කරන ලදී. ව්‍යවස්ථාදායක මණ්ඩලයේ මෙහෙයුම් කමිටුව විසින් නියම කර ඇති පරිදි, එහි විධි නියෝගය පහත පරිදි වේ.

ජාතික හා මහජන ආරක්ෂාව සහ පොලිසිය හා නීතිය ක්‍රියාත්මක කිරීම පිළිබඳ අනු කමිටුව¹

- ගරු සාගල රත්නායක මහතා (සභාපති)
- ගරු ඩබ්ලිව්.ඩී.ජේ.සෙනෙවිරත්න මහතා
- ගරු පලනි දිගම්බරම් මහතා
- ගරු අමීර් අලි සිභාබ්දීන් මහතා
- ගරු අජිත් පෙරේරා මහතා
- ගරු ඩග්ලස් දේවානන්ද මහතා
- ගරු අනුර දිසානායක මහතා
- ගරු එම්.එස්.තොමික් මහතා
- ගරු මාවෙව් සෝ සේනාධිරාජා මහතා
- ගරු නාමල් රාජපක්ෂ මහතා
- ගරු ෂෙහාන් සේමසිංහ මහතා

අනු කමිටුව 2016 මැයි 25 වන දින සිය සාකච්ඡා අරඹන ලදී. එය විසි (20) වරක් රැස් වුණි. අනු කමිටුවේ අවසන් රැස්වීම 2016 අගෝස්තු 29 වන දින පවත්වන ලදී. සිය රැස්වීම අතරතුරදී, සිය විධි නියෝගයේ අන්තර්ගත කරුණු නිශ්චිත තේමා දෙකක් යටතේ සාකච්ඡා කරන ලදී. ඒවා නම්, “ පොලිසිය සහ නීතිය ක්‍රියාත්මක කිරීම” සහ “ ජාතික සහ මහජන ආරක්ෂාව, මහජන සාමය සහ හදිසි අවස්ථාව” වේ. අනුකමිටුවේ යෝජනා මෙම තේමා දෙක යටතේ වර්ගීකරණය කොට ඇති අතර, ඒ ආකාරයෙන් ඉදිරිපත් කරනු ලැබේ.

මෙහෙයුම් කමිටුවේ අවසරය ලබා ගෙන, අනු කමිටුව විශේෂඥයන් දෙදෙනෙකුගේ සේවා ලබා ගන්නා ලදී. ඔවුන් නම් අතිරේක සොලිසිටර් ජෙනරාල් ජනාධිපති නීතිඥ යසන්ත කෝදාගොඩ මහතා සහ හිටපු පොලිස්පති එන්.කේ. ඉලංගකෝන් මහතායි. අනු කමිටුවේ සියලු සාකච්ඡාවන්ට ඔවුන් සහභාගි විය. අනු කමිටුවේ සාකච්ඡාවලදී තමන් ප්‍රකාශ කරන අදහස් තමන්ගේම මතය බවත් ඒවා

¹ මහජන ආරක්ෂක ආඥා පනත ඇතුළත් කිරීම පිණිස 2016 ජූනි 08 වන දින පැවැති රැස්වීමේදී ජනාධිපති නීතිඥ ගරු ජයම්පති වික්‍රමරත්න මහතා විසින් කමිටුවේ විධි නියෝගයේ විෂය පථය පැහැදිලි කරන ලදී.)

ගරු නීතිපතිවරයාගේ අදහස් අවශ්‍යයෙන්ම නියෝජනය නොකරන බවත් ජනාධිපති නීතිඥ යසන්ත කෝදාගොඩ මහතා අනු කමිටුවට දැනුම් දුනි. මෙහෙයුම් කමිටුව විසින් නම් කරන ලද තවත් විශේෂඥයන් දෙදෙනෙකුගේ සහායද අනු කමිටුවට ලැබුණි. ඔවුන් නම් නීතිඥ නිරාන් ඇන්කෙටෙල් සහ මහාචාර්ය කපිල පෙරේරා යන මහතුන්ය. එසේම කමිටුව විසින් කරන ලද ඉල්ලීමක් මත මහාචාර්ය සූරි රත්නපාල මහතාගේ සහාය ද කමිටුවට ලබා ගැනීමට හැකි විය. එම විශේෂඥයන්ගේ ඇතැම් අදහස් මෙම වාර්තාවේ පිළිබිඹු වේ. යම් කරුණුවලට අදාළව වාර්තාවේ අන්තර්ගත යෝජනා ඇතැම් විශේෂඥයන්ගේ අදහස්වලට වඩා වෙනස් වේ. කෙසේ වෙතත්, වාර්තාවේ දෙවන කොටසේ අන්තර්ගත යෝජනා අවශ්‍යයෙන්ම අනු කමිටුව විසින් පත් කරන ලද විශේෂඥයන් දෙදෙනා විසින් සිදු කරන ලද යෝජනාවලින් මතු වූ ඒවාය. සියලුම විශේෂඥයන් ස්වේච්ඡා පදනමෙන් සිය සේවා ලබා දුණි. එම විශේෂඥයන් විසින් සපයන ලද සේවා වෙනුවෙන් අනු කමිටුව සිය අවංක ප්‍රසාදය ඔවුන් වෙත පළ කරයි.

පහත දැක්වෙන දේශපාලන පක්ෂ සහ ආයතනවලින් ලැබුණු ලිඛිත කරුණු දැක්වීම් අනු කමිටුව සැලකිල්ලට ගන්නා ලදී.

01. ලංකා සමසමාජ පක්ෂය.
02. මහජන එක්සත් පෙරමුණ.
03. ශ්‍රී ලංකාවේ කොමියුනිස්ට් පක්ෂය.
04. සමාජවාදී සන්ධානය.
05. ශ්‍රී ලංකා ජනතා පෙරමුණ.
06. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී වාමාංශික පෙරමුණ.
07. කඳුරට ජනතා පෙරමුණ.
08. අකිල ඉලංතෙයි තමිල් මහසභා.
09. උතුරු පළාත් සභාව.

මධ්‍යම රජය සහ පළාත් සභා පිළිබඳ අනු කමිටුව සමඟ පැවැති ඒකාබද්ධ රැස්වීමකදී ප්‍රධාන අමාත්‍යවරුන්ගේ සහ ඔවුන්ගේ නියෝජිතයන්ගේ අදහස් සැලකිල්ලට ගැනීමේ අවස්ථාව අනු කමිටුවට ලැබුණි.

තව අදහස් ඉදිරිපත් කරන ලෙස පහත දැක්වෙන සංවිධානවලට සහ නිලධාරීන්ටද අනු කමිටුව ආරාධනා කළ අතර, ඔවුන්ගෙන්ද ප්‍රයෝජනවත් අදහස් ලබා ගැනීමට හැකි විය.

- 01 ශ්‍රී ලංකා මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාව.
- 02 ශ්‍රී ලංකා නීතිඥ සංගමය.
- 03 ආරක්ෂක කාර්ය මණ්ඩල ප්‍රධානි.
- 04 ශ්‍රී ලංකා යුධ හමුදාවේ හමුදාපති.
- 05 ශ්‍රී ලංකා නාවික හමුදාවේ හමුදාපති.
- 06 ශ්‍රී ලංකා ගුවන් හමුදාවේ හමුදාපති.
- 07 පොලිස්පති.

- 08 පාර්ලිමේන්තුවේ කාන්තා මන්ත්‍රීවරියන්ගේ සංසඳය.
- 09 ජාතික කාන්තා කමිටුව.
- 10 පාර්ලිමේන්තුවේ ඒකාබද්ධ විපක්ෂය

ආණ්ඩුකම ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණ පිළිබඳ මහජන අදහස් විමසීමේ කමිටුවේ වාර්තාවද අනු කමිටුව සුපරීක්ෂාකාරීව අධ්‍යයනය කරන ලදී. ජනාධිපති නීතිඥ යසන්ත කෝදාගොඩ මහතා විසින් අනු කමිටුවේ විධි නියෝගයේ ක්ෂේත්‍ර දෙක පිළිබඳව සංකල්පීය පත්‍ර සහ එන්.කේ. ඉලංගකෝන් මහතා විසින් නියෝගයේ පළමු ක්ෂේත්‍රය පිළිබඳව සංකල්පීය පත්‍රයක් සහාගත කිරීමෙන් අනතුරුව අනු කමිටුවේ සාකච්ඡා ආරම්භ විය. නිරාන් ආන්කටෙල් මහතා ද ක්ෂේත්‍ර දෙකම පිළිබඳව සිය අදහස් ඉදිරිපත් කරන ලදී. යසන්ත කෝදාගොඩ මහතාගේ සංකල්පීය පත්‍රිකාව පිළිබඳව මහාචාර්ය සූරි රත්නපාල මහතාගෙන් ලිඛිත අදහස් ලැබුණි.

ගරු ඩග්ලස් දේවානන්ද (පා.ම.) සහ ගරු එම්. සේනාධිරාජා (පා.ම.) යන මහතන් අවස්ථා දෙකකදී ලිඛිතව සිය අදහස් ඉදිරිපත් කළ අතර, ඒවායේ අන්තර්ගත කරුණු සාකච්ඡාවට බඳුන් විය.

අනු කමිටුවේ බොහෝ රැස්වීම් සඳහා එහි ආරාධනයෙන් ජනාධිපති නීතිඥ ගරු ආචාර්ය ජයම්පති වික්‍රමරත්න මහතා (පා.ම.) සහ ගරු එම්.ඒ. සුමන්තිරත් මහතා (පා.ම.) සහභාගී වූ බැවින් ඔවුන්ගේ අදහස් ද කමිටුවට ලැබුණි.

ඉහත කී පුළුල් ක්ෂේත්‍ර දෙක සම්බන්ධයෙන් ව්‍යවස්ථාදායක මණ්ඩලය විසින් පිළි ගත යුතු යැයි අනු කමිටුව යෝජනා කරන ප්‍රතිපත්තිය සහ නෛතික රාමුව පහත දැක්වේ. ශ්‍රී ලංකාවේ යෝජිත නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙහි පහත දැක්වෙන මූලධර්ම හා ලක්ෂණ සමස්තයම අන්තර්ගත කිරීමට නොහැකි බව (එසේ කිරීමට අවශ්‍ය නොවන බවද) අනු කමිටුව පිළි ගනී. කෙසේ වෙතත්, යෝජිත ව්‍යවස්ථාවේ අන්තර්ගත කිරීමට හැකි සහ නොහැකි මූලධර්ම සහ විධි විධාන, යෝජිත නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සම්මත කිරීමෙන් ඉනික්බිතිවම පාර්ලිමේන්තුව පැන විය යුතු නව නීති දෙකෙහි අවශ්‍යයෙන්ම ඇතුළු කළ යුතු බව අනු කමිටුවේ මතය විය. ඒවා නම්, ජාතික සහ මහජන ආරක්ෂාව සහ හදිසි අවස්ථා පනත (මහජන ආරක්ෂක පනත පරිච්ඡින්න කිරීම සහ ප්‍රතිස්ථාපනය කිරීම පිණිස) සහ නව පොලිස් පනත (පොලිස් ආඥාපනත පරිච්ඡින්න හා ප්‍රතිස්ථාපනය කරන) වේ. මෙම නව නීති දෙකෙහි අන්තර්ගත විය යුතු මූලධර්ම සහ විධි විධාන අනු කමිටුව විසින් හඳුනා ගෙන ඇති අතර මෙම වාර්තාවේ ඇල අකුරින් මුද්‍රණය කර ඇත. නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ ඇතුළත් කිරීම සඳහා යෝජනා කරනු ලබන මූලධර්ම, මෙම වාර්තාවේ ඇල අකුරින් මුද්‍රණය කර ඇති විධි විධාන අන්තර්ගත කර ඇති ඉහත කී නව නීති දෙක පනවනු ලබන්නේ නම් මිස, බලාත්මක වීමේ හැකියාව ලබා නොගනු ඇත. අනු කමිටුවේ නිර්දේශයන්හි සියලු වැදගත් ලක්ෂණ පිළිබඳ සම්මුතියක් ඇති කර ගැනීමට තැත් කරනු ලැබුවේ වුවත්, එසේ කිරීමට නොහැකි වුණි. වාර්තාවේ අන්තර්ගත වනුයේ අනු කමිටුවේ සාමාජිකයන්ගේ බහුතරයේ අදහස වේ. කාලය පිළිබඳව පැවැති ගැටලු හේතුවෙන් පහත දැක්වෙන ආයතන විසින් ලිඛිතව ඉදිරිපත් කරනු ලැබූ අදහස් පූර්ණ වශයෙන් සැලකිල්ලට ගැනීමට අනු කමිටුවට නොහැකි වුණි.

01. පාර්ලිමේන්තුවේ කාර්තා මන්ත්‍රීවරියන්ගේ සංසදය

02. ශ්‍රී ලංකා මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාව

එකී ලිඛිත කරුණු දැක්වීම් ඇමුණුම් ලෙස මෙම වාර්තාවේ ඇමුණා ඇත.

කොටස I

පොලිසිය සහ නීතිය බලාත්මක කිරීම

1. ශ්‍රී ලංකා පොලිසිය ²

අ. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව අනුව පිහිටුවනු ලබන පොලිසියක් සහ “ශ්‍රී ලංකා පොලිසිය” ලෙස හඳුන්වනු ලබන පනතක් ශ්‍රී ලංකාවේ තිබිය යුතුය.

ආ. ශ්‍රී ලංකා පොලිසිය ජනරජයේ අපරාධ නීති බලාත්මක කිරීමේ ප්‍රමුඛතම නියෝජිතායතනය විය යුතුය.

ඇ. ශ්‍රී ලංකා පොලිසිය පහත දැක්වෙන පරිදි සමන්විත විය යුතුය.

- i. ශ්‍රී ලංකා ජාතික පොලිසිය
- ii. ශ්‍රී ලංකා පළාත්බද පොලිසිය.

ඈ. පහත දැක්වෙන නිලයන් දරන නිලධාරියා ශ්‍රී ලංකා පොලිසියේ සිටිය යුතුය.

- i. පොලිස්පති
- ii. ජ්‍යෙෂ්ඨ නියෝජ්‍ය පොලිස්පති
- iii. නියෝජ්‍ය පොලිස්පති
- iv. ජ්‍යෙෂ්ඨ පොලිස් අධිකාරි
- v. පොලිස් අධිකාරි
- vi. සහකාර පොලිස් අධිකාරි
- vii. ප්‍රධාන පොලිස් පරීක්ෂක
- viii. පොලිස් පරීක්ෂක
- ix. උප පොලිස් පරීක්ෂක
- x. පොලිස් සැරයන්
- xi. පොලිස් කොස්තාපල්

ඉ. ඉහත නිලයන් සම්මත වන නමුදු, පොලිස්පතිවරයාගේ නිර්දේශය මත ජාතික පොලිස් කොමිෂන් සභාව කලින් කලට එම නිලයන් සංශෝධනය කිරීම, ඉවත් කිරීම හෝ එකතු කිරීම කළ හැකිය.

ඊ. පොලිස් කොස්තාපල්ගේ සිට ප්‍රධාන පොලිස් පරීක්ෂක දක්වා නිලයන්ට පහත දැක්වෙන විශේෂායන තිබිය යුතුය.

- i. අපරාධ විමර්ශනය
- ii. රහස් පරීක්ෂණ කටයුතු
- iii. අපරාධ වැළැක්වීම හා ප්‍රජා පොලිස් කටයුතු
- iv. රථ වාහන නියාමනය
- v. නඩු පැවරීම
- vi. ආරක්ෂාව

² පොලිසිය “බලකාය” ක් ලෙස වත්මනෙහි කරන සඳහන් කිරීම ඉවත් කිරීමට අනු කමිටුව තීරණය කරන ලදී.

- vii. අපරාධ විසඳීම සඳහා උසාවියට අදාළ කටයුතු
- viii. බුද්ධි තොරතුරු
- ix. තොරතුරු තාක්ෂණය සහ සයිබර් ආරක්ෂාව
- x. වින්දිතයන් සහ සාක්ෂිකරුවන්ට සහායවීම හා ආරක්ෂාව
- xi. කළමනාකරණය සහ පරිපාලනය
- xii. මූල්‍ය
- xiii. මානව සම්පත් සංවර්ධනය හා පුහුණුව
- xiv. පොලිස්පතිවරයාගේ නිර්දේශය මත ජාතික පොලිස් කොමිෂන් සභාව විසින් කලින් කලට පිළිගෙන ගැසට් කරනු ලබන වෙනත් යම් ක්ෂේත්‍ර

උ. පහත දැක්වෙන දෑ ශ්‍රී ලංකා පොලිසියේ ප්‍රමුඛ රාජකාරි විය යුතුය.

- i. නීතියේ ආධිපත්‍ය පවත්වා ගැනීම
- ii. සාමය සහ නීතිය හා විනය පවත්වා ගැනීම
- iii. වැරදි සිදු කිරීම මඟින් සිදුවන අනර්ථයන්ගෙන් මහජනතාව ආරක්ෂා කිරීම
- iv. නීතිය මඟින් විධි විධාන සලසා ඇති පරිදි අපරාධ නීතිය බලාත්මක කිරීම.
- v. සිදු කළේ යැයි පැවසෙන පරිදි කඩිනමින්, අපක්ෂපාතීව, සාධාරණව හා පුළුල්ව විමර්ශනය කිරීම, වැරදි සිදු කළ අය හඳුනා ගැනීම සහ අත් අඩංගුවට ගැනීම හා ඒ තැනැත්තන්ට එරෙහිව අපරාධ නඩු කටයුතු ආරම්භ කිරීම.
- vi. අපරාධයක වින්දිතයන්ගේ අයිතිවාසිකම් සහ හිමිකම් ආරක්ෂා කිරීම.
- vii. වැරදි පිළිබඳ සාක්ෂිකරුවන්ගේ හිමිකම් ආරක්ෂා කිරීම.
- viii. වැරදි සිදු කළ බවට සැක කරනු ලබන සහ චෝදනා එල්ල වී ඇති තැනැත්තන් ඇතුළුව තැනැත්තන්ගේ මූලික අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කිරීම.

ඌ. පහත දැක්වෙන දෑ ශ්‍රී ලංකා පොලිසියේ ප්‍රමුඛ කර්තව්‍ය විය යුතුය.

- i. ශ්‍රී ලංකාවේ ජාතික ආරක්ෂාව සහ රාජ්‍ය ආරක්ෂාව ආරක්ෂා කිරීම.
- ii. ශ්‍රී ලංකාවේ ජනතාවගේ ආරක්ෂාව ආරක්ෂා කිරීම
- iii. ශ්‍රී ලංකාවේ ආරක්ෂක හමුදා සමඟ එක්ව ශ්‍රී ලංකාවේ ඒකීයභාවය, භෞමික අඛණ්ඩතාව සහ ස්වෛරීභාවය ආරක්ෂා කිරීම.
- iv. ත්‍රස්තවාදයට එරෙහිවීම.
- v. රාජ්‍ය දේපළ සහ ජාතික වැදගත්කමකින් යුතු ස්ථාන ආරක්ෂා කිරීම.
- vi. වැරදි සිදු කිරීම වැළැක්වීම.
- vii. වැරදි සිදු කිරීම සොයා ගැනීම.
- viii. වැරදිකරුවන් හඳුනා ගැනීම, අත් අඩංගුවට ගැනීම ඇතුළුව වැරදි සිදු කිරීම පිළිබඳ විමර්ශනය කිරීම.
- ix. නීතිය හා සාමය පවත්වා ගැනීම.

- X. අයුතු ජනරාශි සහ අත්‍යවශ්‍ය සේවා හා සැපයුම් පවත්වා ගැනීම අවහිර කරන අනෙකුත් මහජන කණ්ඩායම් ගැසීම් විසුරුවා හැරීම.
- xi. නීතිපතිවරයාගේ බලතල හා කර්තව්‍යයන්ට යටත්ව, වැරදිකරුවන්ට එරෙහිව අපරාධ නඩු කටයුතු ආරම්භ කිරීම හා වැරදිකරුවන්ට එරෙහිව මහේස්ත්‍රාත් අධිකරණයේ නඩු පැවරීම.
- xii. මහජන කරදර වැළැක්වීම හා ඉවත් කිරීම.
- xiii. නීතිය මඟින් පොලිසියට පැවරීමට ඉඩ ඇති වෙනත් කර්තව්‍ය ඉටු කිරීම.

එ. පොලිස් පනතේ “අ” ඇමුණුමේ පෙන්වුම් කර ඇති පරිදි ධජයක් ශ්‍රී ලංකා පොලිසියට තිබිය යුතුය.

ඒ. පොලිස් පනතේ “ආ” ඇමුණුමෙහි පෙන්වුම් කර ඇති පරිදි ලාංඡනයක් ශ්‍රී ලංකා පොලිසියට තිබිය යුතුය.

ඔ. පොලිස්පතිවරයා විසින් ජාතික පොලිස් කොමිෂන් සභාව විමසා කලින් කලට නියම කරනු ලැබිය හැකි පරිදි ශ්‍රී ලංකා පොලිසියේ සියලු නිලධාරීන් (ඔවුන් අනුයුක්තව සිටින්නේ ජාතික පොලිසියටද නැතහොත් පළාත්බද පොලිසියටද යන්න නොතකා) එකම නිල ඇඳුම සහ පදවි ලාංඡනය පැළඳිය යුතුය. එම පදවි ලාංඡනය ඒ නිලධාරියාගේ නිලය, විශේෂායනය සහ ඔහු අනුයුක්තව සිටින්නේ ජාතික පොලිසියටද, නැතහොත් පළාත්බද පොලිසියටද යන්න පැහැදිලිව පෙන්වුම් කළ යුතුය. කෙසේ වෙතත්, පළාත් පොලිස් නිලධාරීන්ට, ඒ නිලධාරියා අනුයුක්ත වන්නේ කවර පළාත් පොලිසියටද යන්න පෙන්වුම් කිරීම සඳහා විශේෂක උරහිස් පළඳනාවක් පැළඳීමට පොලිස්පතිවරයා අවසර දිය යුතුය. එබඳු පළඳනාවක් නිර්මාණය කළ යුත්තේ ඒ පළාතේ ආණ්ඩුකාරවරයා, ප්‍රධාන අමාත්‍යවරයා, අදාළ පළාතේ පොලිස් කොමිෂන් සභාව සහ අදාළ පළාතේ පොලිස් කොමසාරිස්වරයා විමසාය. ශ්‍රී ලංකා පොලිස් ධජයට අමතරව, ජාතික පොලිස් කොමිෂන් සභාව සහ අදාළ පළාත් පොලිස් කොමිෂන් සභාව විසින් අනුමත කරනු ලබන පරිදි, පළාත දක්වන ධජයන්ද පළාත් පොලිසියට තිබිය යුතුය.

ඕ. ශ්‍රී ලංකා පොලිසියට මූල්‍ය සම්පත් සැපයීම සිදු කළ යුත්තේ ශ්‍රී ලංකා රජය මඟින් පමණි.

ක. ශ්‍රී ලංකා පොලිසියට අවශ්‍ය ආයුධ හා උණ්ඩ, වාහන හා උපකරණ ශ්‍රී ලංකා රජය විසින් පමණක් මිලයට ගෙන ශ්‍රී ලංකා පොලිසියට පැවරිය යුතුය.

2. ශ්‍රී ලංකා ජාතික පොලිසිය

- අ. ශ්‍රී ලංකා ජාතික පොලිසිය පහත සඳහන් ඒවායින් සමන්විත විය යුතුය.
  - i. ශ්‍රී ලංකා පොලිස් මූලස්ථානය
  - ii. කළමනාකරණ, මූල්‍ය, පරිපාලන, මානව සම්පත් සහ සුබසාධන කොට්ඨාස

- iii. ජාතික පොලිස් කොමිෂන් සභාව සහ පොලිසිය විෂය භාර අමාත්‍යවරයා විමසා පොලිස්පතිවරයා විසින් නිශ්චය කරනු ලබන කෘත්‍යාත්මක සහ ප්‍රාදේශීය කොට්ඨාස
- iv. අපරාධ පරීක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුව
- v. මත්ද්‍රව්‍ය පාලන සහ විමර්ශන නියෝජිතායතනය
- vi. ත්‍රස්තවාදයට එරෙහිවීමේ නියෝජිතායතනය
- vii. පොලිස් සමුද්‍රිය කොට්ඨාසය
- viii. අපරාධයක වින්දිතයන් සහ සාක්ෂිකරුවන්ට සහායවීමේ සහ ආරක්ෂා කිරීමේ කොට්ඨාසය
- ix. කොළඹ නාගරික පොලිසිය
- x. අපරාධ බුද්ධි තොරතුරු නියෝජිතායතනය
- xi. කාන්තා සහ ළමා කොට්ඨාසය
- xii. විශේෂ කාර්ය බලකාය
- xiii. බරපතල මූල්‍ය සහ ආර්ථික විමර්ශන ආයතනය
- xiv. අභ්‍යන්තර කටයුතු කොට්ඨාසය
- xv. විශේෂ ශාඛාව
- xvi. ජාත්‍යන්තර සබඳතා සහ සම්බන්ධීකරණ ආයතනය
- xvii. පොලිස් මධ්‍යම අවි ගබඩාව සහ වෙඩි පිටි
- xviii. ජාතික පොලිස් ඇකඩමිය
- xix. ශ්‍රී ලංකා පොලිස් විද්‍යාලය සහ එහි ඒකක
- xx. ශ්‍රී ලංකා පොලිස් උප සේවය

ආ. ශ්‍රී ලංකා ජාතික පොලිසියේ සංවිධාන ව්‍යුහය ප්‍රදේශ, කොට්ඨාස, නියෝජිතායතන, කාර්යාංශ, ඒකක, පොලිස් ස්ථාන, පොලිස් මුර පොළ සහ පොලිස්පතිවරයා විසින් නිර්ණය කරනු ලබන සහ ජාතික පොලිස් කොමිෂන් සභා විසින් අනුමත කරනු ලබන වෙනත් ආකෘති ආකාරයෙන් පැවතිය යුතුය.

ඇ. ජාතික පොලිසිය සහ පළාත් පොලිසිය අතර අන්තර් ක්‍රියා සහ සහයෝගීතාවට පහසුකම් සැපයීම පිණිස පොලිස්පතිවරයා තමාගේ සෘජු අධීක්ෂණය යටතේ ඒකකයක් ස්ථාපිත කර පවත්වාගෙන යා යුතුය.

ඈ. පළාත් පොලිසියේ ඉල්ලීමක් මත, ජාතික පොලිස් කොමිෂන් සභාව පොලිස්පතිවරයා විමසා ජාතික පොලිසියේ නිශ්චිත පොලිස් නිලධාරීන් සංඛ්‍යාවක් අදාළ පළාතේ පොලිසියට නිදහස් කළ යුතුය.

3. පළාත් පොලිසිය.

- අ. එක් එක් පළාත සඳහා පළාත් පොලිසියක් තිබිය යුතුය.
- ආ. පළාත් පොලිසිය “.....(පළාතේ නම)..... පළාත් පොලිසිය” (උදා: සබරගමුව පළාත් පොලිසිය) ලෙස හැඳින්විය යුතුය.
- ඇ. සෑම පළාත් පොලිසියක්ම පහත දැක්වෙන ඒවායින් සමන්විත විය යුතුය.

- i. පළාත් පොලිස් මූලස්ථාන කාර්යාංශය
- ii. සෑම පරිපාලන දිස්ත්‍රික්කයක් සඳහාම දිස්ත්‍රික් කාර්යාංශයක් (ප්‍රාදේශික)
- iii. ප්‍රධාන අමාත්‍යවරයා සහ අදාළ පළාත් පොලිස් කොමිෂන් සභාව විමසා පළාත් පොලිස් කොමසාරිස් විසින් නිශ්චය කරනු ලබන පරිදි කෘත්‍යාත්මක කාර්යාංශ ගණනාවක්
- iv. පළාත් පොලිස් පුහුණු ආයතනය

ඇ. පළාත් පොලිසියේ සංවිධාන ව්‍යුහය පළාත් පොලිස් මූලස්ථානය, කාර්යාංශ, ඒකක, පොලිස් ස්ථාන සහ පොලිස් මුරපොළ ආකෘතිය ගතයුතුය.

ඉ. අදාළ පළාත් පොලිස් කොමිෂන් සභාව සහ ප්‍රධාන අමාත්‍යවරයා විමසා පළාත් පොලිස් කොමසාරිස් විසින් නිශ්චය කරනු ලබන පරිදි පළාත් පොලිස් මූලස්ථානය, කාර්යාංශ, ඒකක, පොලිස් ස්ථාන සහ පොලිස් මුරපොළ ස්ථාපිත කළ යුතුය.

ඊ. පළාත් පොලිසියේ පොලිස් නිලධාරීන් සාමාන්‍යයෙන් තව බලතල සහ කර්තව්‍ය ක්‍රියාත්මක කළ යුත්තේ අදාළ පළාත තුළ පමණි. කෙසේ වෙතත්, පළාත් පොලිස් කොමසාරිස්වරු විමසා පොලිස්පතිවරයා විසින් තත්කාර්යය සඳහා නිකුත් කරනු ලබන මාර්ගෝපදේශ ප්‍රකාරව, තමන් වෙත පවරන ලද නෛතික වගකීමක් බලාත්මක කිරීමේ කාර්යය සඳහා පළාත් පොලිස් නිලධාරීන්ට තම පළාතෙන් පිටත තම බලතල සහ කර්තව්‍ය ක්‍රියාත්මක කළ හැකිය.

උ. පොලිස්පතිවරයා විමසා ජාතික පොලිස් කොමිෂන් සභාව විසින් නිකුත් කරනු ලබන මාර්ගෝපදේශ මත පදනම්ව පළාත් පොලිසිය ජාතික පොලිසිය සමඟ සහයෝගයෙන් කටයුතු කළ යුතුය.

ඌ. පළාත් පොලිසි දෙකක් හෝ වැඩි ගණනක් හෝ ජාතික පොලිසිය හා පළාත් පොලිසියක් හෝ ජාතික පොලිසිය සහ පළාත් පොලිසි දෙකක් හෝ වැඩි ගණනක් ඒකාබද්ධ විමර්ශන හෝ මෙහෙයුම් භාර ගැනීම සහ සිදු කිරීම නීත්‍යානුකූල විය යුතුය.

එ. ස්වාභාවික ආපදාවකට ප්‍රතිචාරයක් ලෙස හැර, හදිසි අවස්ථාවක් ප්‍රකාශයට පත් කර ඇති විටදී මතුව ඇති තත්ත්වයට ඵලදායීව ප්‍රතිචාර දැක්වීමේ අරමුණින් යුතුව පොලිස්පතිවරයා පළාත් පොලිසි එකක් හෝ ඊට වැඩි ගණනක් තමන්ගේ සෘජු අණ යටතට ගත හැකිය.

ඵ. ක්‍රමාණුකූල සහ පුළුල්ව පැතිරුණු (අ) අකිංකරතාවක් හෝ (ආ)රාජකාරි සහ කර්තව්‍ය භිතාමතාව උල්ලංඝනය කිරීමක් හෝ පැහැර හැරීමක් (ඇ) කැරලි ගැසීමක් හෝ කළහකාරි හැසිරීමක් හෝ (ඈ) ශ්‍රී ලංකාවේ ඒකීය භාවය, භෞමික අඛණ්ඩතාවය හෝ සෛවරීත්වය කෙරෙහි තර්ජනයක් හෝ අත්‍යාසන්න තර්ජනයක් ඇතැයි යන මතය ජාතික පොලිස් කොමිෂන් සභාව සහ අදාළ පළාත් පොලිස් කොමිෂන් සභාව විමසා සහ අදාළ පළාත් පොලිස් කොමසාරිස්වරයාට අවස්ථාවක් ලබා දීමෙන් පසුව පොලිස්පතිවරයා ඇති

කර ගත් විටදී, ජනාධිපතිවරයාගේ අනුමැතිය ඇතිව, ඔහු අදාළ පළාත් පොලිසියේ ක්‍රියාකාරිත්වය අත්හිටුවිය යුතු අතර, අදාළ පළාත් පොලිසියේ නිලධාරීන් නිරායුධ කිරීමට පියවර ගත යුතුය. ඉන් පසුව ඔහු අදාළ පළාත් පොලිසියේ රාජකාරි සහ කර්තව්‍ය ජාතික පොලිසිය විසින් ඉටු කරනු ලැබීමට පැවරිය යුතුයි. විමර්ශනයකින් අනතුරුව, කිසියම් අවස්ථාවක, අදාළ පළාත් පොලිසියේ නිලධාරීන් තම රාජකාරි, බලතල හා කර්තව්‍ය නියමිත පරිදි ඉටු කරනු ඇතැයි යන මතය පොලිස්පතිවරයා ඇති කර ගන්නේ නම්, පැණවූ තහනම ඔහු ඉවත් කර ගත යුතු අතර, අදාළ පළාත් පොලිසිය සිය කර්තව්‍ය යළි ආරම්භ කරනු ඇත. තහනම ඉවත් කිරීම යෝග්‍ය නොවන බව පළාත් ආණ්ඩුකාරවරයා, ප්‍රධාන අමාත්‍යවරයා සහ පළාත් පොලිස් කොමසාරිස්වරයා විමසා පොලිස්පතිවරයා තීරණය කරන්නේ නම් ඔහු ජනාධිපතිවරයාගේ අවසරය ඇතිව අදාළ පළාත් පොලිසිය විසුරුවා හැරිය යුතුය. පළාත් පොලිසියක් විසුරුවා හැරීමෙන් පසුව එහි රාජකාරි, බලතල සහ කර්තව්‍ය ජාතික පොලිසිය විසින් ඉටු කරනු ලැබිය යුතුය. විසුරුවා හැරීමෙන් පසුව අදාළ පළාත් පොලිසිය පුනස්ථාපනය කිරීමට සහ සක්‍රීය කිරීමට පොලිස්පතිවරයා අදාළ පළාත් පොලිස් කොමිෂන් සභාවට සහාය විය යුතුය.

4. ජාතික පොලිස් කොමිෂන් සභාව.

- අ. ආණ්ඩු ක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ප්‍රකාරව ස්ථාපනය කරනු ලැබූ ජාතික පොලිසියක් තිබිය යුත්තේය.
- ආ. ජාතික පොලිස් කොමිෂන් සභාව එහි සභාපතිවරයාගේ සහ තවත් සාමාජිකයන් හතර දෙනෙකුගෙන් සමන්විත විය යුතුය.
- ඇ. ජනාධිපතිවරයාගේ අනුමැතිය ලබා ගෙන ව්‍යවස්ථාදායක සභාව විසින් ජාතික පොලිස් කොමිෂන් සභාවේ සභාපතිවරයා සහ සාමාජිකයන් පත් කරනු ලැබිය යුතුය.
- ඈ. ජාතික පොලිස් කොමිෂන් සභාවේ සභාපතිවරයා සහ එහි සාමාජිකයන් පොලිස් කළමනාකරණය, රාජ්‍ය පරිපාලනය, අපරාධ යුක්තිය සහ සමාජ විද්‍යාව යන ක්ෂේත්‍රයන්හි අත්දැකීම් සහිත තැනැත්තන් විය යුතුය.
- ඉ. පොලිස් කොමිෂන් සභාවේ සාමාජිකයන්ගෙන් නිශ්චිත සංඛ්‍යාවකට නොඅඩු සංඛ්‍යාවක් කාන්තාවන් විය යුතුය.³
- ඊ. ජාතික පොලිස් කොමිෂන් සභාවේ සභාපති සහ සාමාජිකයන් පූර්ණ කාලීන පදනමකින් සේවය කළ යුතුය.

---

³ මෙම සංඛ්‍යාව යථා කාලයේදී ව්‍යවස්ථාදායක මණ්ඩලය විසින් තීරණය කරනු ඇත

- උ. ජාතික පොලිස් කොමිෂන් සභාවේ සභාපති සහ සාමාජිකයන් වසර 05ක කාල සීමාවක් සඳහා ධුර දැරිය යුත්තේය.
- ඌ. ජාතික පොලිස් කොමිෂන් සභාවට එහි ලේකම්වරයා විසින් (ජාතික පොලිස් කොමිෂන් සභාව විසින් පත් කරනු ලබන) සහ එහි ලේකම් කාර්යාලය විසින් සහාය ලබා දෙනු ලැබිය යුතුය.
- එ. ජාතික පොලිස් කොමිෂන් සභාවේ බලතල සහ කර්තව්‍ය පහත දැක්වෙන ඒවා විය යුතුය.
  - i. ජාතික පොලිසියේ නිලධාරීන්ගේ බඳවා ගැනීම්, පත් කිරීම්, ස්ථාන මාරු කිරීම්, උසස් කිරීම්, විනය පාලන (සේවය අත්හිටුවීම ඇතුළුව) ක්‍රමවේද සකස් කිරීම සහ පිළිගැනීම.
  - ii. ජාතික පොලිසියේ පොලිස් නිලධාරීන් සම්බන්ධයෙන් ඉහත සඳහන් යෝජනා ක්‍රම බලාත්මක කිරීම.
  - iii. ජාතික පොලිස් කොමිෂන් සභාව විසින් සාදන ලද, පළාත් පොලිස් නිලධාරීන්ගේ බඳවා ගැනීම්, පත් කිරීම්, ස්ථාන මාරු කිරීම්, උසස් කිරීම්, විනය පාලන ක්‍රමවේද අනුමත කිරීම.
  - iv. පළාත් පොලිස් කොමිෂන් සභා විසින් පළාත් පොලිසියට සිදු කරන පත් වීම් අපරානුමත කිරීම්.
  - v. පොලිස්පතිවරයාගේ නිර්දේශය මත (අ) අපරාධ පරීක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුවේ කොමසාරිස් (ආ) විශේෂ කාර්ය බලකායේ අණ දෙන නිලධාරී (ඇ) ජාතික පොලිසියේ කෘත්‍යාත්මක සහ ප්‍රාදේශීය කොට්ඨාසවල ප්‍රධානීන් පත් කිරීම.
  - vi. අභ්‍යන්තර කටයුතු කොට්ඨාසයේ අධ්‍යක්ෂ පත් කිරීම.
  - vii. පොලිස්පතිවරයා විසින් සිදු කරන නිර්දේශ මත ජාතික පොලිසිය තුළ පොලිස් නිලධාරීන් මාරු කිරීම.
  - viii. අභ්‍යන්තර කටයුතු කොට්ඨාසය විසින් සිදු කරන පරීක්ෂණ සැලකිල්ලට ගනිමින්, වැරදි සිදු කිරීම සම්බන්ධයෙන් වග කිවයුතු බවට සොයා ගනු ලැබූ පොලිස් නිලධාරීන්ට එරෙහිව අපරාධ නඩු පැවරීම සලකා බැලීමට නීතිපතිවරයාට නිර්දේශ කිරීම.
  - ix. අදාළ පළාත් කොමිෂන් සභාවල අනුමැතිය සහිතව, පළාත් පොලිසියේ පොලිස් නිලධාරීන් ජාතික පොලිස් සේවයට අන්තර්ග්‍රහණය කිරීම
  - x. අදාළ පළාත් කොමිෂන් සභාවල අනුමැතිය සහිතව, අදාළ පළාත් පොලිසියට අන්තර්ග්‍රහණය කරනු පිණිස ජාතික පොලිසියේ පොලිස් නිලධාරීන් නිදහස් කිරීම.
- ඒ. පළාත් පොලිසියට පොලිස් නිලධාරීන් තෝරා ගැනීම බඳවා ගැනීම, පත් කිරීම, පුහුණු කිරීම සහ ඔවුන්ගේ විනය පාලනය පිළිබඳව, පළාත් පොලිස්

කොමිෂන් සභා විමසා ජාතික පොලිස් කොමිෂන් සභාව මාර්ගෝපදේශ, නීති සහ රෙගුලාසි සම්පාදනය කළ යුතුය. (මෙය සිදු කරනුයේ තෝරා ගැනීම, බඳවා ගැනීම, පත් කිරීම, පුහුණු කිරීම, උසස් කිරීම සහ විනය පාලනය ජාතික ප්‍රමිතීන්ට අනුකූල වීම සහතික කිරීම පිණිසය.)

- ඔ. ජාතික පොලිස් කොමිෂන් සභාව පළාත් පොලිස් කොමිෂන් සභාව විමසා ජාතික සහ පළාත් පොලිසියේ පොලිස් නිලධාරීන්ට ගෙවිය යුතු වැටුප් සහ අනෙකුත් දීමනා තීරණය කළ යුතුය.
- ඕ. රජය මගින් වෙනු කරනු ලබන අරමුදල්, ජාතික පොලිස් කොමිෂන් සභාව ජාතික පොලිසියට සහ පළාත් පොලිසිවලට බෙදා වෙන් කළ යුතුය.
- ක. තව කර්තව්‍ය එකක් හෝ වැඩි ගණනක් පොලිස්පතිවරයා වෙත පැවරීමට ජාතික පොලිස් කොමිෂන් සභාවට හිමි කම ඇත්තේය.
- ග. ජාතික පොලිස් කොමිෂන් සභාවේ තීරණ පරිපාලන අභියාචනා විනිශ්චය සභාවේදී අභියාචනා කළ හැකිය.
- ජ. ජාතික පොලිස් කොමිෂන් සභාවේ තීරණ, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ මූලික අයිතිවාසිකම් අධිකරණ බලයට සහ අභියාචනාධිකරණයේ රිටි අධිකරණ බලයට නතු විය යුතුය.

5. පළාත් පොලිස් කොමිෂන් සභා.

- (අ) ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව අනුව ස්ථාපනය කරන ලද පළාත් පොලිස් කොමිෂන් සභාවක් සෑම පළාතකම තිබිය යුතුය.
- (ආ) සෑම පළාත් පොලිස් කොමිෂන් සභාවක්ම එහි සභාපතිවරයාගෙන් සහ වෙනත් සාමාජිකයන් දෙදෙනෙකුගෙන් සමන්විත විය යුතුය.
- (ඇ) පළාතෙහි මහ ඇමතිවරයා සහ අදාළ පළාතෙහි විපක්ෂ නායකවරයා විසින් ඒකාබද්ධව ලබා දෙනු ලබන නාමයෝජනා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව මගින් සලකා බැලීමෙන් අනතුරුව පළාත් පොලිස් කොමිෂන් සභාවේ සභාපතිවරයා සහ සාමාජිකයෙක් පත් කරනු ලැබේ.
- (ඈ) පළාත් පොලිස් කොමිෂන් සභාවෙහි යම් සාමාජිකයන් සංඛ්‍යාවකට නොඅඩු සංඛ්‍යාවක් කාන්තාවන් විය යුතුය. ⁴
- (ඉ) පළාත් පොලිස් කොමිෂන් සභාවෙහි සභාපතිවරයා සහ සාමාජිකයන් පූර්ණ කාලීන පදනම මත සේවය කළ යුතුය.
- (ඊ) පළාත් පොලිස් කොමිෂන් සභාවෙහි සභාපතිවරයා සහ සාමාජිකයන් 5 අවුරුදු කාලසීමාවකට ධුර දැරිය යුතුය.

---

⁴ මෙම සංඛ්‍යාව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලය විසින් යථා කාලයේදී තීරණය කරනු ඇත.

- (උ) ලේකම්වරයා සහ මහ ලේකම් කාර්යාලය විසින් පළාත් පොලිස් කොමිෂන් සභාවට සහය ලබා දිය යුතුය. (අදාළ පළාත් කොමිෂන් සභාව මගින් පත් කරන ලද)
- (ඌ) පළාත් පොලිස් කොමිෂන් සභාවෙහි සභාපතිවරයා සහ සාමාජිකයන් පොලිස් කළමනාකරණය, රාජ්‍ය පරිපාලනය, නීතිය ආරක්ෂා කිරීම සහ අපරාධ යුක්තියෙහි අත්දැකීම් ලත් පුද්ගලයන් විය යුතුය.
- (එ) පළාත් පොලිස් කොමිෂන් සභාවෙහි කර්තව්‍යයන් පහත පරිදි වේ.
  - (i) අදාළ පළාත් පොලිසියෙහි නිලධාරීන්ට අදාළ බඳවා ගැනීම්, පත් කිරීම්, උසස් කිරීම්, ස්ථාන මරු සහ විනය පාලනය සම්බන්ධ පටිපාටි සම්මත කොට ගැනීම සහ වැඩිදියුණු කිරීම සහ ජාතික පොලිස් කොමිෂන් සභාවෙන් එකී පටිපාටි අනුමත කොට ගැනීම.
  - (ii) අදාළ පළාත් පොලිසියෙහි සේවය කිරීම පිණිස පොලිස් නිලධාරීන් බඳවා ගැනීම, පත් කිරීම, උසස්වීම් ලබා දීම සහ ජාතික පොලිස් කොමිසමෙන් එකී තීරණ සඳහා අනුමැතිය ලබා ගැනීම, පළාත් පොලිසියෙහි සේවය කිරීම පිණිස නිලධාරීන් බඳවා ගන්නා අවස්ථාවෙහිදී, එකී පළාතෙහි පුරවැසියන් භාවිත කරන භාෂාව පිළිබඳව සලකමින්, තෝරා ගනු ලැබීමට සලකා බලනු ලබන පුද්ගලයන්ගේ භාෂා හැකියාව පිළිබඳව නිසි අවධානය යොමු කළ යුතුය.
  - (iii) අදාළ පළාතෙහි පොලිස් කොමසාරිස්වරයා පත් කිරීම පිළිබඳව ජාතික පොලිස් කොමිෂන් සභාව වෙත නිර්දේශ ඉදිරිපත් කිරීම.
  - (iv) අදාළ පළාතෙහි පොලිස් කොමසාරිස්වරයා විසින් ඉදිරිපත් ඉදිරිපත් කළ නිර්දේශ මත, පළාත් පොලිසිය තුළ පොලිස් නිලධාරීන් ස්ථාන මාරු කිරීම.
  - (v) අදාළ පොලිස් කොමිෂන් සභාව හා සහයෝගයෙන් එක් පළාත් පොලිසියක සිට තවත් පළාත් පොලිසියකට නිලධාරීන් ස්ථාන මාරු කිරීම.
  - (vi) අදාළ පළාත් පොලිසියෙහි නිලධාරීන්ගේ සේවය අවසන් කිරීමද ඇතුළුව විනය පාලනය.
  - (vii) ජාතික පොලිස් කොමිෂන් සභාවෙහි එකඟතාවය ඇතිව, ජාතික පොලිස් හමුදාවෙන් නිදහස් කරනු ලබන පොලිස් නිලධාරීන්, ඒ ඒ පළාත් පොලිසිවල සේවය සඳහා අන්තර්ග්‍රහණය කරගැනීම
  - (viii) ජාතික පොලිස් කොමිෂන් සභාවෙහි එකඟතාවය ඇතිව, ජාතික පොලිස් හමුදාවට අන්තර්ග්‍රහණය කර ගනු පිණිස, පළාත් පොලිසියෙන් නිලධාරීන් නිදහස් කිරීම.

- (ඒ) පළාත් පොලිසියට අනුබද්ධව සේවය කිරීම පිණිස පොලිස් නිලධාරීන් බඳවා ගන්නා විටදී, අදාළ පළාතෙහි, ජන සහ භාෂා අනුපාතය පිළිබඳව අදාළ පළාත් කොමිසම නිසි සැලකිල්ල දැක්විය යුතුය.
- (ඔ) පළාත් පොලිසියට අනුබද්ධව සේවය කිරීම පිණිස පළාත් නිලධාරීන් බඳවා ගන්නා විටදී, සාමාන්‍යයෙන් අදාළ පළාත තුළ පදිංචි අයදුම්කරුවන්ට වැඩි සැලකිල්ලක් දැක්විය යුතුය.
- (ඕ) විශේෂිත පළාත් පොලිසියකට අනුබද්ධව සේවය කිරීම පිණිස පොලිස් නිලධාරීන් බඳවා ගන්නා විටදී, අදාළ පළාතෙහි ජනතාව ප්‍රමුඛව කලා කරන භාෂාව පිළිබඳව එකී නිලධාරීන්ගේ ප්‍රවීණතාවය පිළිබඳව නිසි සැලකිල්ල යොමු කළ යුතුය.
- (ක) ජ්‍යෙෂ්ඨ පොලිස් අධිකාරී නිලයට නොඅඩු ධුර දරණ අදාළ පොලිස් කොමසාරිස්වරයාට හෝ ජ්‍යෙෂ්ඨ පොලිස් අධිකාරී නිලයට නොඅඩු ධුර දරණ අදාළ පළාත් පොලිසියෙහි වෙනත් යම් නිලධාරියෙකුට සිය කාර්යයන්ගෙන් එකක් හෝ කිහිපයක් අභිනියෝජනය කිරීමට පළාත් පොලිස් කොමිසමට හැකිය.
- (ග) පළාත් පොලිස් කොමිෂන් සභාවෙහි තීරණයකින් අගතියට පත් වන ඕනෑම පොලිස් නිලධාරියකුට පරිපාලන අභියාචනා විනිශ්චය අධිකාරියට අභියාචනා කළ හැකිය.

6. පොලිස්පති

- (අ) ශ්‍රී ලංකා පොලිසියෙහි ප්‍රධානියා පොලිස්පතිවරයා විය යුතුය.
- (ආ) පළාත් පොලිසියෙහි කාර්යයන් හා කර්තව්‍යයන් ක්‍රියාත්මක කිරීම සහ සමස්ත කළමනාකරණය සහ පරිපාලනය සම්බන්ධ කරුණු සම්බන්ධයෙන් පළාත් පොලිස් කොමසාරිස්වරුන්ට නියෝග නිකුත් කිරීමට පොලිස්පතිවරයාට බලය තිබේ. කෙසේ වෙතත්, පළාත් පොලිසියකට විශේෂිත පාලනය පවරා දෙනු ලැබූ කරුණු සම්බන්ධයෙන් නියෝග ලබාදීමට පොලිස්පතිවරයාට බලය නොමැත්තේය.
- (ඇ) ජාතික පොලිසියෙහි පරිපාලනයට සහ කළමනාකරණයට පොලිස්පතිවරයා වගකිව යුතුය.
- (ඈ) ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව විසින් ඒ පිළිබඳව කරනු ලබන නිර්දේශ මත ජනාධිපතිවරයා විසින් පොලිස්පතිවරයා පත් කරනු ලැබේ.
- (ඉ) ඕනෑම (සහ ජ්‍යෙෂ්ඨ නියෝජ්‍ය පොලිස්පතිවරයකු පමණක්) ජ්‍යෙෂ්ඨ නියෝජ්‍ය පොලිස්පතිවරයකු පොලිස්පතිවරයා ලෙස පත් කරනු ලැබීමට සුදුසුකම් ලබයි. පළාත් පොලිස් කොමසාරිස්වරුන් එම ගණයට අයත් වේ.

- (ඊ) පොලිස්පතිවරයා ලෙස පත් කරනු ලැබීමෙන් අනතුරුව, ඔහු වයස අවුරුදු 63 දක්වා එම තනතුරෙහි සේවය කිරීමට හිමිකම් ලබන අතර, එකී වයස් සීමාවෙන් අනතුරුව ඔහුගේ සේවය දීර්ඝ නොකළ යුතුය.
- (උ) පොලිස්පතිවරයකුගේ උපරිම සේවා කාලය අවුරුදු 4ක් විය යුතුය.
- (ඌ) පොලිස්පතිවරයා සම්බන්ධයෙන් විනය පාලනය කිරීමේ බලය ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව වෙත ලබාදිය යුතුය.
- (එ) (අ) නීතිය බරපතල ලෙස උල්ලංඝනය කිරීම (ආ) අල්ලස, දූෂණය හෝ වංචාව (ඇ) බලය අනිසි ලෙස යෙදවීම (ඈ) පොලිස්පතිවරයාගේ නිලය අපකීර්තියට පත් කිරීම හෝ (ඉ) අයහපත් සෞඛ්‍ය යන හේතු මත මිස පොලිස්පතිවරයාගේ සේවය අවසන් නොකළ යුතුය. පරීක්ෂණයක් පැවැත්වීමෙන් අනතුරුව, ඉහත කී හේතු එකක් හෝ වැඩි ගණනක් මත පොලිස්පතිවරයා වරදකරුවකු වන බවට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව තීරණය කිරීමෙන් පසුව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව පාර්ලිමේන්තුව වෙත සන්දේශයක් යොමු කළ යුතු වන අතර, පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන් බහුතරයක් පොලිස්පතිවරයාගේ සේවය අවසන් කිරීම පිළිබඳ යෝජනාවට පක්ෂව ඡන්දය භාවිත කරන්නේ නම් පමණක් පොලිස්පතිවරයාගේ සේවය අවසන් කළ යුතු වන්නේය.
- (ඒ) ජාතික පොලිස් කොමිෂන් සභාවේ උපදෙස් ක්‍රියාත්මක කිරීමට පොලිස්පතිවරයා බැඳී සිටිය යුතුය.
- (ඔ) පරීක්ෂණ පැවැත්වීමද ඇතුළුව සිය කාර්යන් හා කර්තව්‍යයන් ඉටු කිරීමේදී පළාත් පොලිසිය විසින් අනුගමනය කළ යුතු ප්‍රමිතීන් හා උපදෙස් නියම කිරීමට පොලිස්පතිවරයාට බලය තිබිය යුත්තේය.
- (ඔ) අපරාධ කාරණාවලදී අන්‍යෝන්‍ය සහාය ලබාදීම පිළිබඳ පනතෙහි කාර්යන් සඳහා පොලිස්පතිවරයා “ප්‍රධාන බලධරයා” විය යුත්තේය.
- (ක) ජාත්‍යන්තර සමුළුවලදී ශ්‍රී ලංකා පොලිසිය නියෝජනය කිරීමටත්, විදේශීය නීති බලාත්මක කිරීමේ ඒජන්සි සමඟ එකඟතාවලට එළැඹීමටත් පොලිස්පතිවරයාට බලය තිබිය යුත්තේය.
- (ග) අපරාධ විමර්ශන සිදුකිරීමේ කාරණා සම්බන්ධයෙන් නිශ්චිත සිද්ධිවලට විශේෂිත උපදෙස් නිකුත් කිරීමේ බලය අමාත්‍යවරයාට නොතිබිය යුතුය.

7. පළාත් පොලිස් කොමසාරිස්වරුන්

- (අ) සෑම පළාතකටම පළාත් පොලිස් කොමසාරිස්වරයකු සිටිය යුත්තේය.
- (ආ) පළාත් පොලිස් කොමසාරිස්වරුන් අදාළ පළාත් පොලිස් හමුදාවෙහි ප්‍රධානියා විය යුතුය.
- (ඇ) අදාළ පළාත් පොලිසියෙහි නිලධාරීන් වෙත නියෝග නිකුත් කිරීමට පළාත් පොලිස් කොමසාරිස්වරුන්ට බලය ඇත්තේය.

- (ඇ) අදාළ පළාත් පොලිසියෙහි සමස්ත කළමනාකාරිත්වය සහ පරිපාලනය සඳහා පළාත් පොලිස් කොමසාරිස්වරුන් වගකිය යුත්තේය
- (ඉ) අදාළ පළාත් පොලිස් කොමිසම මඟින් නිකුත් කරනු ලබන නිර්දේශ මත ජාතික පොලිස් කොමිසම මඟින් පළාත් පොලිස් කොමසාරිස්වරුන් පත් කළ යුතුය.
- (ඊ) පළාත් පොලිස් කොමසාරිස්වරයකු ලෙස පත්කිරීම සඳහා සලකා බලනු ලැබීමට ඕනෑම ජ්‍යෙෂ්ඨ නියෝජ්‍ය පොලිස්පතිවරයකුට හිමිකම තිබිය යුතුය.
- (උ) පළාත් පොලිස් කොමසාරිස්වරයකු ලෙස පත් කරනු ලැබීමෙන් අනතුරුව ඔහු වයස අවුරුදු 61 දක්වා එම තනතුරෙහි සේවය කිරීමට හිමිකම් ලබන අතර එකී වයස් සීමාවෙන් අනතුරුව ඔහුගේ සේවය දීර්ඝ කරනු නොලැබේ.
- (ඌ) පළාත් පොලිස් කොමසාරිස්වරයකුගේ උපරිම සේවා කාලය අවුරුදු 3කි. ඉන් අනතුරුව, එම පළාතෙහිම, පළාත් පොලිස් කොමසාරිස්වරයා ලෙස නැවත පත් කරනු ලැබීමට ඔහු හිමිකම් නොලැබිය යුත්තේය.
- (එ) පළාත් පොලිස් කොමසාරිස්වරුන් සම්බන්ධ විනය පාලනය ක්‍රියාත්මක කිරීමට ජාතික පොලිස් කොමිසමට බලය ලබාදිය යුත්තේය.
- (ඒ) එක් පළාතක පොලිස් කොමසාරිස්වරයකු, පසුව වෙනත් පළාතක පළාත් පොලිස් කොමසාරිස්වරයකු ලෙස පත්කරනු ලැබීමට හිමිකම් තිබිය යුත්තේය.
- (ඔ) ජාතික පොලිස් හමුදාව හා සම්බන්ධවීමට පළාත් පොලිස් කොමසාරිස්වරයකුට හිමිකම් තිබිය යුත්තේය.
- (ඕ) පොලිස්පතිවරයා ලෙස පත්කරනු ලැබීමට පළාත් පොලිස් කොමසාරිස්වරයකුට හිමිකම් තිබිය යුත්තේය.
- (ක) (අ) නීතිය බරපතල ලෙස උල්ලංඝනය කිරීම (ආ) අල්ලස, දූෂණය හෝ වංචාව (ඇ) බලය අනිසි ලෙස යෙදවීම (ඈ) පොලිස්පතිවරයාගේ නිලය අපකීර්තියට පත් කිරීම හෝ (ඉ) අයහපත් සෞඛ්‍ය යන හේතු මත මිස පළාත් පොලිස් කොමසාරිස්වරයාගේ සේවය අවසන් නොකළ යුතුය. පරීක්ෂණයක් පැවැත්වීමෙන් අනතුරුව, ඉහත කී හේතු එකක් හෝ වැඩි ගණනක් මත පළාත් පොලිස් කොමසාරිස්වරයා වරදකරුවකු වන බවට ජාතික පොලිස් කොමිසම තීරණය කිරීමෙන් අනතුරුව, ජාතික පොලිස් කොමිසම පාර්ලිමේන්තුව වෙත සන්දේශයක් යොමු කළ යුතු වන අතර, පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන් බහුතරයක් පළාත් පොලිස් කොමසාරිස්වරයාගේ සේවය අවසන් කිරීම පිළිබඳ යෝජනාවට පක්ෂව ඡන්දය භාවිත කරන්නේ නම් පමණක් අදාළ පොලිස් කොමසාරිස්වරයාගේ සේවය අවසන් කළ යුතුය.

- (ග) අදාළ පළාත් පොලිස් කොමිෂන් සභාවේ උපදෙස් ක්‍රියාත්මක කිරීමට පළාත් පොලිස් කොමසාරිස්වරයා බැඳී සිටිය යුතුය.
- (ජ) නීතිය ක්‍රියාත්මක කිරීමේ ප්‍රතිපත්තිය, නීතිය හා සාමය, නීතිය ක්‍රියාත්මක කිරීමේ අවශ්‍යතා යන කරුණු සම්බන්ධයෙන් පළාත් පොලිස් කොමසාරිස්වරුන්, අදාළ පළාත් සභාවෙහි අමාත්‍ය මණ්ඩලයෙහි “නීතිය හා සාමය” විෂය භාර අමාත්‍යවරයා වෙත වගකිව යුතුය. කෙසේ වෙතත්, අපරාධ පරීක්ෂණය සම්බන්ධයෙන් එක් එක් කාරණයට විශේෂිතව උපදෙස් නිකුත් කිරීමට එකී පළාත් අමාත්‍යවරයාට බලය නොතිබිය යුතුය.

8. ජාතික පොලිසියෙහි බලතල හා කර්තව්‍යයන්

- (අ) පහත දැක්වෙන වරද සම්බන්ධයෙන් පරීක්ෂණ පැවැත්වීමට ජාතික පොලිසියට බලය හිමිවිය යුතුය.
  - (i) දණ්ඩනීති සංග්‍රහයෙහි 114, 116 සිට 126 දක්වා සහ 128 සිට 137 දක්වා වගන්ති යටතේ දඬුවම් ලබාදිය යුතු වරදද ඇතුළුව ජනරජයට එරෙහි ඕනෑම වරදක්;
  - (ii) ජාතික ආරක්ෂාව, භෞමික අඛණ්ඩතාවට සහ ස්වෛරීභාවයට හානිකර වන වැරදි;
  - (iii) ත්‍රස්තවාදය සහ ඒ හා ආශ්‍රිත වැරදි;
  - (iv) ජනාධිපතිවරයාට, අග්‍රාමාත්‍යවරයාට, පාර්ලිමේන්තුවේ කථානායකවරයාට, කැබිනට් මණ්ඩලයෙහි අමාත්‍යවරයකුට, නියෝජ්‍ය අමාත්‍යවරයකුට හෝ පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයකුට එරෙහි යම් වරදක්;
  - (v) ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයෙහි, අභියාචනාධිකරණයෙහි විනිශ්චයකාරවරයකු හෝ නීතිපති දෙපාර්තමේන්තුවෙහි නිලධාරීවරයකු, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවෙහි සාමාජිකයකු, ඕනෑම කොමිෂන් සභාවක් සාමාජිකයකු, ජාතික පොලිස් කොමිසමෙහි සාමාජිකයකු හෝ පළාත් පොලිස් කොමිසමක සාමාජිකයකු, පාර්ලිමේන්තු මහලේකම්වරයා, ශ්‍රී ලංකා පරිපාලන සේවයෙහි නිලධාරියකු හෝ ශ්‍රී ලංකා විදේශ සේවයෙහි නිලධාරියකුට එරෙහිව සිදු කරනු ලැබූ යම් වරදක්;
  - (vi) ශ්‍රී ලංකා පොලිසිය, ශ්‍රී ලංකා යුධ හමුදාව, ශ්‍රී ලංකා නාවික හමුදාව හෝ ශ්‍රී ලංකා ගුවන් හමුදාව හෝ ඒවායේ සාමාජිකයකුට සම්බන්ධ ඕනෑම වරදක්;
  - (vii) මැතිවරණ සම්බන්ධ ඕනෑම වරදක්;
  - (viii) ඕනෑම විදේශ රාජ්‍යයක රාජතාන්ත්‍රික හෝ කොන්සල් නියෝජිතවරයකුට හෝ සංචාරයෙහි නියුතු විදේශ රටක රාජ්‍ය නායකවරයකුට හෝ රජයේ ප්‍රධානියකුට එරෙහි වරදක්;

- (ix) අන්තර් රාජ්‍ය සංවිධානයක ඕනෑම නිලධාරියකුට එරෙහි වරදක්;
  - (x) කාසි, මුදල් නෝට්ටු සහ රජයේ මුද්දරවලට සම්බන්ධ වරදක්;
  - (xi) ජනරජයේ හෝ රාජ්‍ය සංස්ථාවකට සම්බන්ධ දේපළක් හෝ ජනරජය මගින් මුළුමනින්ම හෝ කොටසක් ප්‍රාග්ධනය යොදා ස්ථාපනය කරන ලද සමාගමක් සම්බන්ධ දේපළක් සම්බන්ධ වරදක්;
  - (xii) ඕනෑම ජාත්‍යන්තර හෝ දේශ සීමා ඉක්ම වූ අපරාධයක්;
  - (xiii) සංචාන ලැයිස්තුවෙහි සඳහන්, ඕනෑම නීතියක් යටතේ ගැනෙන ඕනෑම කරුණක් සම්බන්ධ වරදක් (පාර්ලිමේන්තුවට ව්‍යවස්ථාදායක බලය ඇති කරුණු සම්බන්ධයෙන්)
  - (xiv) කොළඹ මහ නගර සභා සීමාව තුළ සහ අපනගර භූමි ප්‍රදේශය තුළ සම්පූර්ණයෙන්ම හෝ කොටසක් වශයෙන් කරන ලද ඕනෑම වරදක්;
  - (xv) (අ) පරීක්ෂණය පැවැත්වීම පිණිස අවශ්‍ය වාර්තාව ඉහළ මට්ටමේ විශේෂඥභාවය අදාළ පළාත් පොලීසිය සතුව නොතිබෙන නිසා හෝ (ආ) අදාළ පළාත් පොලීසියට අදාළ පරීක්ෂණය පැවැත්වීමට නොහැකිවන්නා වූ හෝ නොකැමති හෝ අදාළ පරීක්ෂණය නොපවත්වන්නා වූ අවස්ථාවක හෝ (ඇ) අදාළ පරීක්ෂණය ජාතික පොලීසිය මගින් පැවැත්වීම අවශ්‍ය වන්නේ යැයි අදාළ පළාත් පොලීස් කොමසාරිස්වරයා / කොමිසම ඉල්ලා සිටින අවස්ථාවක, අදාළ පළාත් පොලීස් කොමසාරිස්වරයාගේ අදහස් විමසා පොලීස්පතිවරයා තීරණය කරන ඕනෑම වරදක්;
- (ආ) ජාතික පොලීසිය පහත කාර්යයන් ක්‍රියාත්මක කළ යුතුය.
- (i) ශ්‍රී ලංකාවෙහි ජාතික ආරක්ෂාව සහ රාජ්‍යාරක්ෂාව සුරැකීම.
  - (ii) ශ්‍රී ලංකාවේ මහජනතාවගේ සුරක්ෂිතභාවය ආරක්ෂා කිරීම.
  - (iii) ශ්‍රී ලංකා සන්නද්ධ හමුදාවෙහි සහයෝගයද ඇතිව, ශ්‍රී ලංකාවෙහි ඒකීයභාවය, භෞමික අඛණ්ඩතාවය සහ ස්වරෞච්ඡතාවය ආරක්ෂා කිරීම.
  - (iv) පොලීස්පතිවරයාගේ අදහස් විමසා “පොලීස්” විෂය භාර අමාත්‍යවරයා විසින් කලින්, කලට නියම කරනු ලබන ජාතික වැදගත්කමකින් යුතු රජයේ සම්පත් සහ මහජන ආයතන ආරක්ෂා කිරීම.
  - (v) ජාතික පොලීසියට පරීක්ෂා කිරීමට බලය තිබෙන වරද සිදු කිරීම වැළැක්වීම.

- (vi) ජාතික පොලීසියට පරීක්ෂා කිරීමට බලය තිබෙන වරද සිදු කිරීම හසු කර ගැනීම.
- (vii) කෝලාහල, කැරලි, සිවිල් විරෝධතා ව්‍යාපාර සහ ත්‍රස්තවාදී ක්‍රියා හේතුවෙන් බිඳවැටෙන අත්‍යවශ්‍ය සේවා සහ නීතිය හා සාමය පවත්වාගෙන යාම.
- (viii) නීතිපතිවරයාගේ බලතල සහ කාර්යන්ට යටත්ව වරදකරුවන්ට එරෙහිව අපරාධ නීති පටිපාටි ආරම්භ කිරීම සහ වරදකරුවන්ට එරෙහිව මහේස්ත්‍රාත් අධිකරණයකිනි නඩු පැවරීම.
- (ix) අපරාධ නඩු කටයුතු ඇරඹීම පිණිස පරීක්ෂණ සටහන් නීතිපතිවරයා වෙත ලබා දීම.

(ඇ) ජාතික පොලීසිය විසින් අයිතිව සිටිය යුතු සහ භාවිත කළ යුතු අවි සහ උණ්ඩ ප්‍රමාණයෙහි ස්වභාවය කලින් කලට පොලිස්පතිවරයා විසින් තීරණය කරනු ලැබිය යුතුය. එකී විස්තරයන්ට ඕනෑම පොලිස් නිලධාරියකු, සාමාන්‍යයෙන් සහ විශේෂිත අවස්ථාවන්වලදී සතුව සිටිය යුතු අවි සහ උණ්ඩවල ප්‍රමාණයෙහි ස්වභාවයද, නියම කරන ලද කාලයක් තුළ ජාතික පොලීසිය සතුව පැවතිය යුතු මුළු ප්‍රමාණයද, ඇතුළත් විය යුතුය.

9. පළාත් පොලීසියෙහි බලතල සහ කාර්යයන්

- (අ) පළාත් පොලීසියට පහත වරද සිදු කිරීම පිළිබඳ පරීක්ෂා කිරීමට හැකිය.
  - (i) ජාතික පොලීසියට විමර්ශනය කිරීමට නීතියෙන් බලය දී ඇති හෝ නීතිය ප්‍රකාරව අධිකාරී බලය පැවරී ඇති වැරදි හැර අන් වැරදි, සහ
  - (ii) අදාළ පළාත් සභාව මගින් පනවා ඇති ව්‍යවස්ථාපිතයක අඩංගුවන කවර හෝ වරදක්
- (ආ) පළාත් පොලීසිය පහත සඳහන් කර්තව්‍යයන් ක්‍රියාවේ දෙවිය යුතුය.
  - (i) අදාළ පළාතෙහි පළාත් ආරක්ෂාව සුරැකීම
  - (ii) අදාළ පළාතෙහි ජනතාවගේ ආරක්ෂාව සුරැකීම
  - (iii) ජාතික පොලීසිය විසින් ආරක්ෂා කරනු ලබන දේපළ හා ආයතන හැර පළාත තුළ පවත්නා රාජ්‍ය දේපළ ආරක්ෂා කිරීම
  - (iv) පළාත් පොලීසියට පරීක්ෂණ කිරීමේ බලය ඇති වරද සිදු කිරීම වැළැක්වීම
  - (v) ප්‍රජාව තුළ නීතිය හා සාමය සුරැකීම
  - (vi) පොලිස්පතිවරයා විසින් නිකුත්කරනු ලැබූ මාර්ගෝපදේශයන් මත පදනම්ව පළාත් මායිමෙන් එපිට සිදු වන අපරාධ පිළිබඳව පරීක්ෂණ පැවැත්වීම
  - (vii) පළාත් පොලීසියට පරීක්ෂා කිරීමට බලය ඇති වරද හසුකර ගැනීම

(viii) පළාත් තුළ නීතිය හා සාමය පවත්වාගෙන යාම

(ix) අපරාධ නඩු පටිපාටි ආරම්භ කිරීම පිණිස පරීක්ෂණ පමණක් නීතිපතිවරයා වෙත යොමු කිරීම

(x) නීතිපතිවරයාගේ බලතල සහ කාර්යයන්ට යටත්ව, පළාත් පොලිස් හමුදාවට පරීක්ෂා කිරීමට බලතල ඇති වරද සිදු කළා යැයි චෝදනා ලත් වරදකරුවන් සම්බන්ධව මහේස්ත්‍රාත් අධිකරණයෙහි නඩු කටයුතු ආරම්භ කිරීම

(xi) මහජන හිරිහැරය වැළැක්වීම සහ ඉවත් කිරීම

(ඇ) පොලිස්පතිවරයා විසින් කලින් කලට අදාළ ප්‍රමාණයද සමඟ නිර්දේශ කරනු ලබන අවි, භාණ්ඩ සහ දැරීමට පළාත් පොලිසියට හැකිවිය යුතුය. එවැනි කරුණු පිළිබඳව තීරණය කිරීමේදී පොලිස්පතිවරයා අදාළ පළාත් පොලිස් කොමසාරිස්වරයා විමසනු ලැබිය යුතුය. එම විස්තරයට ඕනෑම පොලිස් නිලධාරියෙකු සාමාන්‍යයෙන් සහ විශේෂිත අවස්ථාවන්වලදී සතුව තිබිය යුතු අවි, උණ්ඩ සහ උපකරණ ප්‍රමාණයෙහි ස්වභාවය සහ මුලු අවි, උණ්ඩ සහ උපකරණ ප්‍රමාණයද ඇතුළත් විය යුතුය.

10. අපරාධ පරීක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුව

(අ) අපරාධ පරීක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුව සංකීර්ණ අපරාධ පිළිබඳව පරීක්ෂා කිරීමට බලය ලත්, ශ්‍රී ලංකා පොලිසියෙහි ප්‍රමුඛතම ආයතනය විය යුතුය.

(ආ) ජ්‍යෙෂ්ඨ නියෝජ්‍ය පොලිස්පති තනතුරට නොඅඩු තනතුරක් දරණ පොලිස් නිලධාරියෙකු, කොමසාරිස්වරයකු ලෙස අපරාධ පරීක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුවෙහි ප්‍රධානත්වය දැරිය යුතුය.

(ඇ) පොලිස්පතිවරයාගේ නිර්දේශ මත ජාතික පොලිස් කොමිසම මඟින්, අපරාධ පරීක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුවෙහි කොමසාරිස්වරයා පත් කරනු ලැබේ.

(ඈ) පහත සඳහන් අවස්ථාවේදී බරපතල සහ සංකීර්ණ වරද සිදු කිරීම පිළිබඳව, අපරාධ පරීක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුව මඟින් පරීක්ෂණ පැවැත්විය යුතුය.

- (i) පොලිස්පතිවරයා විසින් නිකුත් කරනු ලබන උපදෙස් මත
- (ii) ජාතික පොලිස් කොමිසමෙහි උපදෙස් මත
- (iii) නීතිපතිවරයාගේ උපදෙස් මත
- (iv) පළාත් පොලිස් කොමසාරිස්වරයාගේ ඉල්ලීම මත

11. කොළඹ මහා නගර පොලීසිය

- (අ) කොළඹ මහා නගර සභා බල ප්‍රදේශයට අදාළව, ජාතික පොලීසියෙහි සහ බස්නාහිර පළාත් පළාත් පොලීසියෙහි බලතල හා කාර්යන්, කොළඹ මහ නගර පොලීසිය මගින් ක්‍රියාත්මක කළ යුතුය.
- (ආ) කොළඹ මහා නගර සභා බල ප්‍රදේශයට⁵ නියම කරනු ලබන භූගෝලීය ප්‍රදේශය අග්‍රාමාත්‍යවරයාගේ උපදෙස් පරිදි ජනාධිපතිවරයා විසින් තීරණය කරනු ලැබිය යුතුය. එම තීරණය ගැසට් පත්‍රයේ පළ කරනු ලැබිය යුතුය.
- (ඇ) කොළඹ මහා නගර ප්‍රදේශයෙහි ආරක්ෂාව පිළිබඳව කොළඹ මහ නගර පොලීසිය වග කිව යුතු වේ.
- (ඈ) කොළඹ මහා නගර බල ප්‍රදේශය තුළ අපරාධ වැළැක්වීම සහ හසුකර ගැනීම සම්බන්ධයෙන් කොළඹ මහ නගර පොලීසිය වගකිව යුතු යුතුය.
- (ඉ) කොළඹ මහා නගර බල ප්‍රදේශය තුළ සම්පූර්ණයෙන්ම හෝ කොටසක් ලෙස සිදු කරන ලද වරදක් පිළිබඳව පරීක්ෂණ කිරීම පිළිබඳව බලය කොළඹ මහ නගර පොලීසිය වෙත තිබිය යුතුය.
- (ඊ) කොළඹ මහා නගර බල ප්‍රදේශය සම්බන්ධයෙන් පළාත් පොලීස් බලතල ක්‍රියාත්මක කිරීමට බස්නාහිර පළාත් පළාත් පොලීසියට නොහැකි විය යුතුය.
- (එ) “කොළඹ මහා නගර පොලීස් කොමසාරිස්” ලෙසින් තනතුරු ලද පොලීස් කොමසාරිස්වරයකු කොළඹ මහ නගර පොලීසියෙහි ප්‍රධානියා විය යුතුය.
- (ඵ) පොලීස්පතිවරයාගේ නිර්දේශය මත ජාතික පොලීස් කොමිසම මගින් කොළඹ මහ නගර පොලීස් කොමසාරිස්වරයා පත් කරනු ලබන අතර නියෝජ්‍ය පොලීස්පතිවරයකුට නොඅඩු ධුර දරණ පොලීස් නිලධාරියකු විසින් එම තනතුර දැරිය යුතුය.

12. විශේෂ කාර්ය බලකාය

- (අ) විශේෂ කාර්ය බලකාය ශ්‍රී ලංකා පොලීසිය තුළ පවතින අතුරු හමුදා ඒකකයකි.
- (ආ) “විශේෂ කාර්ය බලකායෙහි අණදෙන නිලධාරී” ලෙසින් තනතුරු ලද අණ දෙන නිලධාරීවරයෙකු විශේෂ කාර්ය බලකායේ ප්‍රධානත්වය දරයි.
- (ඇ) පොලීස්පතිවරයාගේ නිර්දේශය මත ජාතික පොලීස් කොමිසම මගින් විශේෂ කාර්ය බලකායෙහි අණ දෙන නිලධාරීවරයා පත් කරනු ලබන අතර නියෝජ්‍ය පොලීස්පතිවරයකුට නොඅඩු ධුර දරණ පොලීස් නිලධාරියකු විසින් එම තනතුර දැරිය යුතුය.

⁵ කොළඹ මහා නගර පොලීසිය බලතල ක්‍රියාත්මක කරනු ලබන භූගෝලීය ප්‍රදේශය යෝජිත ව්‍යවස්ථාවේ අග නගරයට අයත් නගර සීමාවට සීමාවිය යුතු බවට අනු කාරක සභාවේ ඇතුළු සාමාජිකයන් අදහස් කළහ.

- (ඇ) ජාතික ආරක්ෂාව සුරක්ෂිත කිරීමෙහිදීත් ජනරජයෙහි භෞමික අඛණ්ඩතාවය සහ ස්වෛරීභාවය රැකීමේදීත් විශේෂ කාර්ය බලකාය සන්නද්ධ හමුදාවන්ට සහාය ලබා දිය යුතුය.
- (ඉ) ශ්‍රී ලංකා පොලීසියෙහි සියලුම පොලිස් නිලධාරීන් විසින් ක්‍රියාත්මක කරනු ලබන බලතල හා කාර්යන් ක්‍රියාත්මක කිරීමට විශේෂ කාර්ය බලකායෙහි නිලධාරීන්ට හැකි විය යුතුය.

13. අභ්‍යන්තර කටයුතු අංශය

- (අ) ජාතික සහ පළාත පොලීසියට අනියුක්ත පොලිස් නිලධාරීන් සම්බන්ධ පනත සඳහන් වෝදනා සහ තොරතුරු පරීක්ෂා කිරී පිණිස කොමසාරිස්වරයෙකුගේ ප්‍රධානත්වයෙන් යුතු අභ්‍යන්තර කටයුතු අංශයන් තිබිය යුතුය.
  1. දුෂණයද ඇතුළුව, වරදකාරී ක්‍රියා සිදු කිරීම.
  2. අභ්‍යන්තර නීති සහ රෙගුලාසි උල්ලංඝනය.
  3. බලය සහ අධිකාරිය අනිසි ලෙස භාවිතා කිරීම
  4. විනය කඩ කිරීම සහ ශ්‍රී ලංකා පොලීසිය අපකීර්තියට පත් කිරීම.
- (ආ) ජාතික පොලිස් කොමිසම මගින් කොමසාරිස්වරයා පත් කරනු ලබන අතර සෘජුවම ජාතික පොලිස් කොමිසම වෙත වාර්තා කරනු ලබයි.
- (ඇ) ජාතික පොලිස් කොමිසම විසින් පවත්වන්නට නියෝග කරනු ලබන පරීක්ෂණ සහ විමසා බැලීම් අභ්‍යන්තර කටයුතු අංශය විසින් භාරගත යුතුය.

14. විශේෂ ශාඛාව

- (අ) බුද්ධි තොරතුරු එකතු කිරීමට, සැකසීමට සහ ව්‍යාප්ත කිරීමට විශේෂ ශාඛාවක් තිබිය යුතුය.
- (ආ) කොමසාරිස්වරයෙකු විශේෂ ශාඛාවෙහි ප්‍රධානත්වය දැරිය යුතුය.
- (ඇ) පොලිස්පතිවරයාගේ නිර්දේශය මත ජාතික පොලිස් කොමිසම මගින් විශේෂ ශාඛාවෙහි කොමසාරිස්වරයා පත් කරනු ලැබිය යුතුය.
- (ඈ) පොලිස්පතිවරයාගේ නිර්දේශය මත ජාතික පොලිස් කොමිසම මගින් පත් කරනු ලබන පොලිස් නිලධාරීන්ගෙන් විශේෂ ශාඛාව සමන්විත විය යුතුය.
- (ඉ) විශේෂ ශාඛාවෙහි කොමසාරිස්වරයා සෘජුවම පොලිස්පතිවරයා වෙත වගකිව යුතුය.

15. විවිධ සහ සංක්‍රාන්තික විධි විධාන

- (අ) නව නීතියක් සම්මත වීමට නියමිතව තිබෙන විට පොලිස් ආඥා පනත මගින් ස්ථාපනය කොට වර්තමානයෙහි ක්‍රියාත්මක වන ශ්‍රී ලංකා පොලීසිය, අඛණ්ඩව ක්‍රියාත්මක විය යුතුය.

- (ආ) ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ක්‍රියාත්මකව තෙමසක් ඇතුළත ජාතික පොලිස් කොමිසම ස්ථාපනය කළ යුතුය.
- (ඇ) ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ක්‍රියාත්මකව මාස 06 ක් ඇතුළත පළාත් පොලිස් කොමිෂන් සභා ස්ථාපනය කළ යුතුය.
- (ඈ) ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ක්‍රියාත්මකව එක් අවුරුද්දක් ඇතුළත ජාතික සහ පළාත් පොලිසි ස්ථාපනය කොට ක්‍රියාත්මකභාවයට පැමිණිය යුතුය.
- (ඉ) ජාතික සහ පළාත් පොලිසි ස්ථාපනය කෙරෙන තුරු, ව්‍යවස්ථාව ක්‍රියාත්මක වීමට පෙරාතුව ස්ථාපනය කොට ක්‍රියාත්මක වූ ශ්‍රී ලංකා පොලිස් හමුදාව අඛණ්ඩව ක්‍රියාත්මක විය යුතුය.

දෙවන කොටස - ජාතික සහ රාජ්‍ය ආරක්ෂාව සහ මහජන සාමය ⁶

(1) හදිසි අවස්ථාව ප්‍රකාශයට පත් කළ හැකි සහ හදිසි අවස්ථා රෙගුලාසි සෑදිය හැකි අවස්ථා⁷

- (i) පහත දැක්වෙන අවස්ථාවන් එකක් හෝ වැඩි ගණනක් පැහැදිලිවම පැවතීම හෝ පැහැදිලිවම පැවතීමට අත්‍යාවශ්‍ය වීම මත පදනම්ව පහතින් දක්වා ඇති තත්ත්වයන් එකක් හෝ වැඩි ගණනක් යටතේ හදිසි අවස්ථා තත්ත්වයක් ප්‍රකාශයට පත් කළ හැකිය.
  - (අ) ශ්‍රී ලංකාවෙහි ඒකීයභාවයට, භෞමික අඛණ්ඩතාවය සහ ස්වෛරීභාවයට පහර එල්ල වීම.
  - (ආ) ශ්‍රී ලංකාව සම්බන්ධයෙන් සන්නද්ධ ආක්‍රමණ ඇති වීම.
  - (ඇ) ශ්‍රී ලංකාවේ ආරක්ෂාව සම්බන්ධයෙන් තර්ජන සහ පහර එල්ල වීම.
  - (ඈ) ජාතික ආරක්ෂාව සම්බන්ධයෙන් තර්ජන සහ පහර එල්ල වීම.
  - (ඉ) ශ්‍රී ලංකාවේ මහජනතාවගේ ආරක්ෂාව සම්බන්ධයෙන් තර්ජන සහ පහර එල්ල වීම.
  - (ඊ) මහජන සාමයට බරපතල ලෙස සහ පුළුල්ව පැතිරුණු ආකාරයෙන් ඇතිවන කඩාකප්පල්කාරී ක්‍රියා.
  - (උ) විශාල ස්වාභාවික සහ හදිසි ආපදා තත්ත්වයන් ඇති වීම.
  - (ඌ) මහජන හෝ වෙනත් අත්‍යවශ්‍ය සේවා සහ සැපයුම් පවත්වාගෙන යාමට බලපාන තත්ත්වයන්.
- (ii) ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙහි පහත දැක්වෙන විධි විධානයන් යටතේ ප්‍රකාශනයක් මගින් හදිසි නීතිය ප්‍රකාශයට පත් කළ හැකිය.
- (iii) හදිසි අවස්ථා තත්ත්වයක් ප්‍රකාශයට පත් කිරීමෙන් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙහි ක්‍රියාකාරීත්වයට බලපෑමක් ඇති නොවිය යුතුය. කෙසේ වෙතත්, හදිසි අවස්ථා තත්ත්වයක් ප්‍රකාශයට පත් කිරීමට පසුව ඒ අනුව සාදනු ලබන හදිසි අවස්ථා රෙගුලාසි මගින්, සමහරක් මූලික අයිතිවාසිකම් ක්‍රියාකාරීත්වය සහ ඒවායින් සලසා දෙන රැකවරණය,

⁶ වාර්තාවෙහි මෙම කොටසෙහි හදිසි අවස්ථා තත්ත්වය ප්‍රකාශයට පත් කිරීමට අදාළව පවත්නා ක්‍රමවේදය, ජනාධිපතිවරයා රාජ්‍යයෙහි විධායකයෙහි ප්‍රධානියා වන බවත්, ඔහු සතු විධායක බලය පවතින බවත් යන පදනම මත සකස් කොට දක්වා ඇත.

⁷ මෙය, විධායකය මගින් කඩිනම් පියවර ගැනීමට ඉඩසලසාලන, පැන නැගිය හැකි ජාතික වශයෙන් වැදගත් වන විශේෂ අවස්ථාවන් පිළිබඳ යොමුවකි. එකී පියවරයන් මූලික වශයෙන් අනු නීති සහ විශේෂ නීති සෑදීම ලෙස ගත හැකිය. සාමාන්‍ය පාර්ලිමේන්තු නීති පැනවීමේ ක්‍රියා පටිපාටිය කඩිනම් නොවන බැවින්, විධායකය වෙත එවැනි පියවර ගැනීමට බලය ලබා දීම අවශ්‍යවේ. එසේ වුවත්, අනුගමනය කළ යුතු ක්‍රියා පටිපාටීන් සහ එසේ සාදන ලද නීති, අවසාන වශයෙන් අත්‍යවශ්‍යයෙන්ම පාර්ලිමේන්තු පිරික්සුමට සහ පාලනයට යටත් විය යුතුය.

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව මගින් ඉඩ සලසන ප්‍රමාණයට සීමා කරනු ලැබීමට හෝ හීන කරනු ලැබීමට හැකි විය යුතුය.

(2) හදිසි අවස්ථාව ප්‍රකාශයට පත් කරමින්, ප්‍රකාශයක් නිකුත් කිරීමෙන් අනතුරුව, හදිසි නීති රෙගුලාසි සෑදීමෙහි අරමුණු

- (i) පහත දැක්වෙන අරමුණු එකක් පමණක් හෝ කිහිපයක් ඉටුකර ගැනීම පිණිස හදිසි අවස්ථා රෙගුලාසි සාදනු ලැබේ:
  - (අ) ශ්‍රී ලංකාවෙහි ඒකීයභාවය, භෞමික අඛණ්ඩතාවය සහ ස්වෛරීභාවය ආරක්ෂා කිරීම.
  - (ආ) ශ්‍රී ලංකාවෙහි ආරක්ෂාව සුරක්ෂිත කිරීම.
  - (ඇ) ජාතික ආරක්ෂාව ආරක්ෂා කිරීම.
  - (ඈ) ශ්‍රී ලංකාවේ ජනතාවගේ ආරක්ෂාව සහ යහපත් ආරක්ෂා කිරීම.
  - (ඉ) ශ්‍රී ලංකාවේ ඒකීයත්වය, භෞමික අඛණ්ඩතාව, සහ ස්වෛරීභාවය සහ ආරක්ෂාවට එල්ලවන ප්‍රහාර වැළැක්වීම.
  - (ඊ) මහජන සාමය සහ සාමාන්‍යත්වය නැවත ස්ථාපිත කිරීම සඳහා අවශ්‍ය පියවර.
  - (උ) මහජන සාමය පවත්වාගෙන යාම, ආරක්ෂා කිරීම සහ නියාමනය කිරීම.
  - (ඌ) අත්‍යවශ්‍ය සේවා සහ සැපයුම් නැවත ක්‍රියාකාරී කිරීම, නියාමනය කිරීම, කළමනාකරණය සහ පාලනය
  - (එ) විශාල ස්වාභාවික හෝ හදිසි ව්‍යසනයකින් පසුව ශ්‍රී ලංකාවේ ජනතාවගේ ජීවිත ආරක්ෂා කිරීම සහ (i)හානි අවම කිරීම (ii) පීඩාවට පත් ජනතාවගේ යහපැවැත්ම ආරක්ෂා කිරීම (iii) අත්‍යවශ්‍ය සේවා සහ සැපයුම් පවත්වාගෙන යාම සහ නැවත ප්‍රතිස්ථාපනය ආදියත් ඇතුළත්ව එම තත්ත්වයන්ට එලදායිව ප්‍රතිචාර දැක්වීම.
  - (ඒ) (i) ශ්‍රී ලංකාවේ ඒකීයත්වය, භෞමික අඛණ්ඩතාව සහ ස්වෛරීභාවය (ii) ජාතික ආරක්ෂාව (iii) ශ්‍රී ලංකාවේ ආරක්ෂාව (iv) ජනතාවගේ ආරක්ෂාව (v) මහජන සාමය (vi) ජනතාවගේ යහපත සහ (vii) අත්‍යවශ්‍ය සේවා සහ සැපයුම් පවත්වාගෙන යාම ආදියට අහිතකර බලපෑමක් ඇතිවන හැසිරීම් (වැරදි බවට පත්කිරීමෙන්) නීති විරෝධී කිරීම.
  - (ඔ) එවන් වැරදි කිරීම සම්බන්ධයෙන් හදිසි නීති රෙගුලාසි යටතේ දඬුවම් දීම සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කිරීම.
  - (ඔ) හදිසි නීති රෙගුලාසි යටතේ එවන් වැරදි කිරීම වැළැක්වීම සඳහා කටයුතු කිරීම.

- (ක) හදිසි නීති රෙගුලාසි යටතේ පුද්ගලයන් මෙවන් වැරදි කිරීම වැළැක්වීම සඳහා අවශ්‍ය වන ක්‍රියාමාර්ග ගැනීම සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කිරීම.
- (ග) හදිසි නීති රෙගුලාසි අනුව වැරදි කළ හැකි පුද්ගලයන් ඇතුළුවීම හෝ පිටවීම තහනම් කිරීම හෝ සීමා කිරීම.
- (ඵ) හදිසි නීති රෙගුලාසි යටතේ වරදකරුවන් හඳුනාගැනීම , අනාවරණය, අත්අඩංගුවට ගැනීම, රක්ෂිත බන්ධනාගාරගත කිරීම, පරීක්ෂණ පැවැත්වීම සඳහා ස්ථාන පරීක්ෂාව සහ පරීක්ෂණ පැවැත්වීම සඳහා වචල දේපල අත්අඩංගුවට ගැනීම සඳහා කටයුතු සම්පාදනය කිරීම.
- (ට) හදිසි නීති රෙගුලාසි යටතේ වැරදි කරන ලද අයට අපරාධ නඩු කටයුතු, නඩු විභාග සහ අභිචෝදනා ඉදිරිපත්කිරීම ආදිය ස්ථාපිත කිරීම.
- (ඩ) එවන් වරද කරන ලද පුද්ගලයන් මත පනවන ලද දණ්ඩන නියමයන් කළමනාකරණය කිරීමේ දඩුවම්.
- (ණ) හදිසි තත්වය ප්‍රකාශයට පත් කර ඇති තත්වයන්ට අහිතකර හෝ බරපතල තත්වයක් ඇතිකරන රෙගුලාසි (පාර්ලිමේන්තුව විසින් සම්මත කරන නීති සහ පළාත් සභාවලින් සම්මත කරන ප්‍රඥප්ති ද ඇතුළත්ව) හෝ නීති ප්‍රතිපාදන අත්හිටුවීම, සංශෝධනය කිරීම සහ නවීකරණය කිරීම. (හදිසි තත්වය ප්‍රකාශයට පත්කර ඇති තත්වයට අදාළ නොවන ඕනෑම නීතියක් අත් හිටවීම, සංශෝධනය කිරීම හෝ නවීකරණය කිරීම සම්බන්ධයෙන් විශේෂිත සීමාවක් තිබිය යුතුය.)
- (ත) හදිසි තත්වය ප්‍රකාශයට පත් කර ඇති තත්වයන්ට අහිතකර බලපෑමක් සිදු කෙරෙන මෙහෙයුම්, නීති සහ රෙගුලාසි භාවිතය සහ බලාත්මක කිරීම අත්හිටුවීම.
- (ද) හදිසි තත්වය ප්‍රකාශයට පත් කර ඇති හේතුව ශක්තිමත් කෙරෙන සඳහා යම් කිසි නීතියක් හෝ රෙගුලාසියක් සංශෝධන හෝ නවීකරණය කිරීම සහිතව යොදාගැනීම සඳහා කටයුතු සම්පාදනය කිරීම.
- (න) ජාතික හෝ මහජන ආරක්ෂාව, ජනතාවගේ යහපත හෝ අත්‍යවශ්‍ය සේවා සහ සැපයුම් පවත්වාගෙන යාම සඳහා යම් කිසි දේපළක් හෝ සේවාවක් අයත්කර ගැනීම, පාලනය කිරීම සහ කළමනාකරණය කිරීම හෝ භාවිතා කිරීම.
- (ප) ජාතික හෝ මහජන ආරක්ෂාව, ජනතාවගේ යහපත හෝ අත්‍යවශ්‍ය සේවා සහ සැපයුම් පවත්වාගෙන යාම සඳහා යම් කිසි සේවාවක් අත්‍යවශ්‍ය බවට ප්‍රකාශයට පත් කිරීම.

- (බ) යම් යම් ස්ථාන තහනම් හෝ සීමාකරන ලද බවට ප්‍රකාශයට පත්කිරීම සහ ඒ ස්ථාන වලට අදාළව කොන්දේසි පැනවීම.
  - (ඔ) නිශ්චය කරන ලද ස්ථාන වලට හෝ ඉන් පිටතට ජනතාව ගමන් කිරීම සීමා කිරීම.
  - (ඍ) පොදු ජනතාවගේ සාමාජිකයන් පොදු ස්ථානවලට ඇතුළත් වීම හෝ පිටවීම සම්බන්ධයෙන් රෙගුලාසි.
  - (ඊ) ඇදිරි නීතිය ප්‍රකාශයට පත් කිරීම
  - (උ) හදිසි නීති රෙගුලාසි බලාත්මක කිරීම සඳහා ඒවා අධීක්ෂණය කිරීම සහ පරීක්ෂාවට ලක් කිරීම සඳහා ‘නිසි බලධාරීන්’ පත් කිරීම.
  - (ච) අත්‍යවශ්‍ය සේවා සහ සැපයුම් සැපයීම කළමනාකරණය සහ පරිපාලනයට ‘නිසි බලධාරීන්’ පත් කිරීම.
  - (ඍ) සිවිල් පරිපාලනය සම්බන්ධීකරණය සඳහා ‘නිසි බලධාරීන්’ පත්කිරීම.
  - (භ) හදිසි නීති රෙගුලාසි සම්මත කිරීම නිසා පීඩාවට පත්වන පුද්ගලයන්ට සහන සැපයීම සඳහා සමාලෝචන මණ්ඩල පත් කිරීම.
  - (ඍ) හදිසි නීති රෙගුලාසිවල ප්‍රතිපාදන ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා සහ පොලිස් බලතල ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා හමුදාව කැඳවීම.
  - (අඅ) හදිසි තත්ත්වය ප්‍රකාශයට පත්කිරීමට හේතුවූ තත්ත්වය නිසා ඇතිවූ තත්ත්වයන් තුළ පීඩාවට පත්වූ හෝ ඉන් බලපෑමට ලක්වූ ඕනෑම පුද්ගලයෙකුට සහන සැලසීම.
  - (ආආ) හදිසි නීති රෙගුලාසි බලාත්මක කිරීමේදී පීඩාවට පත්වන පුද්ගලයන්ට වන්දි ගෙවීම සඳහා සහන සැපයීම .
  - (ඇඇ) හදිසි නීති රෙගුලාසි මෙහෙයුම් හෝ බලාත්මක කිරීම සඳහා සේවා සපයන පුද්ගලයන්ට ගාස්තු ගෙවීම.
- (ii) ඊට සම්බන්ධ හා ආනුෂංගික කරුණු
  - (iii) හදිසි නීති රෙගුලාසි සකස් කළ හැකි වන්නේ රටෙහි ඇතිවී තිබෙන හදිසි තත්ත්වයකට ප්‍රතිචාර දැක්වීම සඳහා පමණි.
  - (iv) හදිසි තත්ත්වයක් ප්‍රකාශ කිරීමේ අවශ්‍යතාව ඇතිවී තිබෙන තත්ත්වය එක් පළාතකට පමණක් සීමා වන්නේ නම් හදිසි තත්ත්වය ප්‍රකාශයට පත්කිරීම එම විශේෂිත පළාතට පමණක් සීමා කළ යුතුය.
  - (v) වෙනත් කිසිම හේතුවක් සඳහා හදිසි අවස්ථා රෙගුලාසි සකස් නොකළ යුතුය.
  - (vi) හදිසි නීති රෙගුලාසි සහ එම රෙගුලාසි බලගැන්වීම හෝ ක්‍රියාත්මක කිරීම තුළින් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව මගින් පනවා ඇති මූලික අයිතිවාසිකම්

බුක්ති විදීමට කිසිදු අහිතකර බලපෑමක් හෝ කඩකිරීමකට ලක්වීමක් සිදු නොවිය යුතුය. කෙසේ වෙතත් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව විසින් යම් කිසි වෙනස්කිරීමක් කිරීමට අවසර ලබා දී ඇති සීමාව තුළ යම් යම් අයිතිවාසිකම් බුක්ති විදීම මත යම් බලපෑමක් ඇතිවීම හදිසි අවස්ථා නීතිය නිසා සිදුවිය හැකිය.

3. හදිසි තත්ත්වයක් ප්‍රකාශයට පත් කිරීමට සහ හදිසි තත්ත්ව රෙගුලාසි හා හදිසි තත්ත්වයක් ප්‍රකාශයට පත් කිරීමේ නිවේදනයෙහි අත්තර්ගතය සෑදීමට බලය පැවරිය යුත්තේ කවුරුන් හටද:

- (i) හැකි සෑම අවස්ථාවකම අග්‍රාමාත්‍යවරයාගේ අදහස් විමසමින් හදිසි තත්ත්වයක් ප්‍රකාශයට පත් කිරීමටත් හදිසි තත්ත්වයක් ප්‍රකාශයට පත් කිරීම අනුව හදිසි තත්ත්ව රෙගුලාසි සෑදීමටත් ජනාධිපතිවරයාට බලය පැවරිය යුත්තේය.⁸
- (ii) හදිසි තත්ත්වයක් ප්‍රකාශයට පත් කිරීමේ නිවේදනයක් සෑදීමට පෙර ප්‍රායෝගික වන්නේ නම්, ජනාධිපතිවරයා දේශපාලන පක්ෂ නායකයන්ගේ අදහස් විමසිය යුතුය.⁹
- (iii) ජනාධිපතිවරයා මිය ගොස් නම්, අශක්ෂුකෘත නම් හෝ සිය පාලනයෙන් ඔබ්බෙහි වූ හේතු මත වෙනත් ආකාරයකින් සිය බලතල හෝ කර්තව්‍ය ක්‍රියාත්මක කිරීමට නොහැකි තත්ත්වයේ පසුවන්නේ නම් හා වැඩබලන ජනාධිපතිවරයෙකු පත් කරනු ලැබ නොමැත්තේ නම්, හදිසි තත්ත්වයක් ප්‍රකාශයට පත් කිරීමට සහ හදිසි තත්ත්ව රෙගුලාසි සෑදීමට අග්‍රාමාත්‍යවරයාට (ඔහුගේ පාර්ශ්වයෙන් යම් අතීතික හැසිරීමක් ජනාධිපතිවරයාගේ මරණයට හෝ ජනාධිපතිවරයාට සිය බලතල හෝ කර්තව්‍ය ක්‍රියාත්මක කිරීමට නොහැකි අශක්ෂුකෘත තත්ත්වයට හෝ නොහැකියාවට මහ පාදා නොමැති නම්) බලය පැවරිය යුත්තේය.
- (iv) ජනාධිපතිවරයා සහ අග්‍රාමාත්‍යවරයා යන දෙදෙනාම මිය ගොස් නම්, අශක්ෂුකෘත නම් හෝ සිය පාලනයෙන් ඔබ්බෙහි වූ හේතු මත වෙනත් ආකාරයකින් සිය බලතල හෝ කර්තව්‍ය ක්‍රියාත්මක කිරීමට නොහැකි තත්ත්වයේ පසුවන්නේ නම් හා වැඩබලන ජනාධිපතිවරයෙකු සහ වැඩබලන අග්‍රාමාත්‍යවරයෙකු පත් කරනු ලැබ නොමැත්තේ නම්, හදිසි

⁸ ජනාධිපතිවරයා රාජ්‍යයෙහි විධායක අංශයෙහි ප්‍රධානියා ලෙස තවදුරටත් සිටිනු ඇත යන පදනමින් මෙම විධිවිධානය සකස් කරන ලදී. කෙසේ වෙතත් මෙහෙයුම් කමිටුව විසින් තීරණය කර ඇතැයි කියවෙන පරිදි අග්‍රාමාත්‍ය වරයා රටේ විධායකයෙහි ප්‍රධානියා වුවහොත් , මෙම විධිවිධානය පහත සඳහන් පරිදි කියවිය යුතුය: අග්‍රාමාත්‍යවරයාගේ උපදෙස් මත හදිසි තත්ත්වයක් ප්‍රකාශයට පත් කිරීමට සහ හදිසි තත්ත්වයක් ප්‍රකාශයට පත් කිරීමෙන් අනතුරුව හදිසි තත්ත්ව රෙගුලාසි සෑදීමට ජනාධිපතිවරයාට බලය පැවරිය යුත්තේය. ඉන් අනතුරුව යෙදෙන විධිවිධාන ද අවශ්‍ය වෙනස්කම් සහිතව යෙදිය යුතු වනු ඇත.

⁹ ගරු මාවෙ ජෙනාදිරාසා මහතා විසින් කරන ලද යෝජනාවකට අනුව මෙම අවශ්‍යතාව එකතු කරන ලදී -2016 ජුනි 24 වැනි දින රැස්වීමේ කාර්ය සටහන් බලන්න.

තත්ත්වයක් ප්‍රකාශයට පත් කිරීමට සහ හදිසි තත්ත්ව රෙගුලාසි සෑදීමට නීතිය සහ සාමය යන විෂය භාර අමාත්‍යවරයාට (ඔහුගේ පාර්ශ්වයෙන් යම් අනීතික හැසිරීමක් ජනාධිපතිවරයාගේ සහ අග්‍රාමාත්‍යවරයාගේ මරණවලට හෝ ජනාධිපතිවරයාට සහ අග්‍රාමාත්‍යවරයාට සිය බලතල හෝ කර්තව්‍ය ක්‍රියාත්මක කිරීමට නොහැකි අශක්ෂකෘත තත්ත්වයට හෝ නොහැකියාවට මඟ පාදා නොමැති නම්) බලය පැවරිය යුත්තේය.

- (v) ජනාධිපතිවරයා හදිසි තත්ත්වයක් ප්‍රකාශයට පත් කිරීමට තමන් වෙත පැවරී ඇති බලය ක්‍රියාත්මක කර, ජාතික ආරක්ෂක මණ්ඩලයේ උපදෙස් මත හදිසි තත්ත්ව රෙගුලාසි සෑදීම කළ යුත්තේය.
- (vi) නිවේදනයක් සාදා එම නිවේදනය ගැසට් පත්‍රයෙහි පළ කිරීම මගින් හදිසි තත්ත්වයක් ප්‍රකාශයට පත් කිරීම කළ යුත්තේය.
- (vii) හදිසි තත්ත්වය වහාම බලාත්මක වන්නේද යන්න හෝ එසේ නොමැති නම් එය බලාත්මක වන දිනය සහ වේලාව එම නිවේදනයෙහි අඩංගු විය යුතුය. හදිසි තත්ත්වයක් ප්‍රකාශයට පත් කිරීමට හේතු සහ එම තත්ත්වය බලපවත්වන ප්‍රදේශය සහ කාල පරිච්ඡේදයද එම නිවේදනයෙහි සඳහන් විය යුතුය.

4. නිවේදනය නිකුත් කිරීමෙන් පසු හදිසි තත්ත්ව රෙගුලාසි සෑදීම:

- (i) හදිසි තත්ත්වයක් ප්‍රකාශයට පත් කිරීමේ නිවේදනයක් කිරීමෙන් අනතුරුව හදිසි තත්ත්වයක් ප්‍රකාශයට පත් කිරීමට හේතුවූ කරුණුවලට සාර්ථක ලෙස ප්‍රතිචාර දැක්වීම පිණිස හදිසි තත්ත්ව රෙගුලාසි සෑදීම සඳහා අදාළ වන පරිදි ජනාධිපතිවරයාට හෝ අග්‍රාමාත්‍යවරයාට හෝ නීතිය සහ සාමය යන විෂය භාර අමාත්‍යවරයාට බලය පැවරිය යුත්තේය.
- (ii) ජාතික ආරක්ෂක මණ්ඩලයේ උපදෙස් මත හදිසි තත්ත්ව රෙගුලාසි සෑදීම කළ යුත්තේය.
- (iii) එම හදිසි තත්ත්ව රෙගුලාසි වහාම ගැසට් පත්‍රයෙහි පළ කළ යුත්තේය.

5. හදිසි තත්ත්වයක් ප්‍රකාශයට පත් කිරීමේ නිවේදනයක් කිරීමේදී හා ඒ යටතේ හදිසි තත්ත්ව රෙගුලාසි සෑදීමේදී අනුගමනය කළ යුතු ක්‍රියාපටිපාටිය:

- (i) හදිසි තත්ත්වයක් ප්‍රකාශයට පත් කිරීමේ නිවේදනයක් කිරීමෙන් පසු අදාළ වන පරිදි ජනාධිපතිවරයා හෝ අග්‍රාමාත්‍යවරයා හෝ නීතිය සහ සාමය යන විෂය භාර අමාත්‍යවරයා හැකි තාක් ඉක්මනින් අමාත්‍ය මණ්ඩලය අමතා නිකුත් කරන ලද නිවේදනයට අමාත්‍ය මණ්ඩල එකඟතාව ලබා ගත යුතුය. නිකුත් කරන ලද නිවේදනයට අමාත්‍ය මණ්ඩලය එකඟතාව නොවුවහොත් අදාළ වන පරිදි ජනාධිපතිවරයා හෝ අග්‍රාමාත්‍යවරයා හෝ නීතිය සහ සාමය යන විෂය භාර අමාත්‍යවරයා එම නිවේදනය පිරිසුන් කළ යුතුය.

- (ii) නිවේදනය නිකුත් කිරීමට සහ රෙගුලාසි සෑදීමට හේතු වූ කරුණු අඩංගු නිල නිවේදනයක්ද සමඟ හදිසි තත්ත්වයක් ප්‍රකාශයට පත් කිරීමේ නිවේදනය සහ හදිසි තත්ත්ව රෙගුලාසි වහාම පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කළ යුතුය.
- (iii) නිවේදනය සහ රෙගුලාසි ලැබීමේ සිට දින 7 ක් ඇතුළත හැකි තාක් ඉක්මනින් පාර්ලිමේන්තුව රැස්වී එකී නිවේදනය සහ රෙගුලාසි සලකා බැලීම සඳහා ගත යුතුය.
- (iv) පාර්ලිමේන්තුව යෝජනාවක් බහුතර ඡන්දයෙන් සම්මත කිරීම මගින් නිවේදනය හා හෝ රෙගුලාසි සෑදීම අනුමත කිරීම හෝ නොකිරීම සිදු කළ යුතුය. එකී රෙගුලාසි වලට සම්පූර්ණයෙන්ම හෝ ඒවායින් කොටසකට විරුද්ධ වීමට හෝ එකී රෙගුලාසි සංශෝධනය කිරීමට පාර්ලිමේන්තුවට හිමිකම තිබිය යුත්තේය.
- (v) පාර්ලිමේන්තුව විසින් නිවේදනය අනුමත කරනුයේ නම්, පාර්ලිමේන්තුව විසින් වෙනයම් ආකාරයකට තීරණය කරනු ලබන්නේ නම් හැර (නිවේදනය අඩු කාලසීමාවක් සඳහා බල පැවැත්විය යුතු බවට), එවන් නිවේදනයක් සිදු කිරීමේ සිට දින 30 ක කාලසීමාවක් සඳහා හදිසි අවස්ථාව බලාත්මක වන්නේය. සංශෝධන සහිතව හෝ රහිතව පාර්ලිමේන්තුව විසින් අනුමත කරනු ලබන රෙගුලාසි ද, ඒවා සම්බන්ධයෙන් සැලකිරීමේදී එම රෙගුලාසි සම්පූර්ණයෙන්ම හෝ ඉන් කොටසක් අඩු කාලසීමාවක් සඳහා බලාත්මක වීම අවසන් විය යුතු බවට පාර්ලිමේන්තුව විසින් තීරණය කරනු ලබන්නේ නම් හැර දින 30 ක කාලයක් සඳහා බලාත්මකව පවතින්නේය. පාර්ලිමේන්තුව විසින් රෙගුලාසි එකක් හෝ ඊට වැඩි සංඛ්‍යාවක් සංශෝධනය කරනු ලබන්නේ නම්, එම සංශෝධිත පිටපත ගැසට් පත්‍රයේ පළ කරනු ලබන්නේය.
- (vi) පාර්ලිමේන්තුව නිවේදනය සහ රෙගුලාසි සම්බන්ධයෙන් එම රෙගුලාසි සහ ඒවායින් කොටසක් අනුමත නොකරනුයේ නම් නිවේදනය සහ රෙගුලාසි සම්පූර්ණ වශයෙන් හෝ එහි යම් කොටසක් බලාත්මක වීම අවසන් වන්නේය.
- (vii) හදිසි රෙගුලාසි සම්පූර්ණයෙන්ම හෝ ඉන් එකක් හෝ කිහිපයක් ගත් කළ ඒවායේ ව්‍යවස්ථානුකූලභාවය සම්බන්ධයෙන් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ මතය විමසීමටත්, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ උපදෙස් ලබාදීමේ බලය ලබා ගැනීමටත් පාර්ලිමේන්තුවට හිමිකම ඇත්තේය. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය වෙතින් එවන් මතයක් විමසීමේදී, පැවැත්වීමට නියමිත විභාග කිරීම සම්බන්ධයෙන් අධිකරණය විසින් ප්‍රසිද්ධ දැනුම්දීමක් නිකුත් කළ යුතු අතර විභාග කිරීම සඳහා අධිකරණය වෙත ඉල්ලුම් කරනු ලබන නීතිපතිවරයා හෝ එවන් වෙනත් පාර්ශ්වයක් විභාග කිරීමට ලක් කොට, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ මතය ඉල්ලීමේ සිට දින 10ක් ඇතුළත, එම මතය ලබාදිය යුත්තේය. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ පූර්ණ විනිසුරු මඩුල්ලක් විසින් එවන් කාරණාවක් විභාග කොට අධිකරණ මතය පිළියෙළ කළ යුත්තේය.

(viii) ජාතික ආරක්ෂක සභාවේ සමාජිකයන් එක් අයකු හෝ වැඩි දෙනෙකු (ජනාධිපතිවරයා සහ අග්‍රාමාත්‍යවරයා හැර) කැඳවීමට සහ අදහස් ලබා ගැනීමට පාර්ලිමේන්තුවේ ආරක්ෂක සහ නීතිය හා සාමය පිළිබඳ උපදේශක කාරක සභාවන්ට හිමිකම තිබෙන අතර හදිසි තත්ත්වයක් ප්‍රකාශයට පත් කිරීමට හේතු විමසීමට ද හිමිකම ඇත්තේය. ආරක්ෂක උපදේශක කාරක සභාවේ වැඩ කටයුතු රහස්සේ සිදු කළ යුත්තේය.

6. හදිසි තත්ත්වය සහ හදිසි රෙගුලාසි බලාත්මකව පවත්වා ගැනීම සඳහා අනුගමනය කළ යුතු ක්‍රියා පටිපාටිය.

- (i) අඩු කාලසීමාවක් තුළදී නිවේදනය සහ රෙගුලාසි අලුත් කිරීමට සලකා බැලීම සඳහා පාර්ලිමේන්තුව තීරණය කරනුයේ නම් හැරුණු විට, පාර්ලිමේන්තුව විසින් සෑම දින 30 කට වරක්ම හදිසි තත්ත්වය සහ රෙගුලාසි දීර්ඝ කිරීම සඳහා සලකා බැලිය හැක්කේය. පාර්ලිමේන්තුව සුළු බහුතරයක් මගින් හදිසි අවස්ථා තත්ත්වය සහ හෝ හදිසි රෙගුලාසිවලින් එකක් හෝ කිහිපයක් අත්හිටුවීමට තීරණය කරනුයේ නම්, අදාළ අවස්ථාව පරිදි නිවේදනය හෝ රෙගුලාසි හෝ එවන් රෙගුලාසි එකක් හෝ කිහිපයක් බලපැවැත්වීම එයින් වහාම අවසන් වන්නේය.
- (ii) දින 180 ක කාලසීමාවක් තුළ දී මාස 03 කට වඩා වැඩි කාලසීමාවක් සඳහා හෝ දින 90 කට වඩා වැඩි කාලසීමාවක් සඳහා අඛණ්ඩව හදිසි තත්ත්වය ක්‍රියාත්මකව පවතිනුයේ නම්, ජනාධිපතිවරයා, අග්‍රාමාත්‍යවරයා හෝ නීතිය හා සාමය පිළිබඳ අමාත්‍යවරයා විසින් අදාළ අවස්ථාව පරිදි පාර්ලිමේන්තුව අමතා හදිසි අවස්ථා තත්ත්වය දීර්ඝ කිරීමට සිදු වූයේ මන්ද යන්න පිළිබඳව හේතු දක්වනු ලබන්නේය.
- (iii) දින 180 ක කාලසීමාවක් තුළදී මාස 03 කට වඩා වැඩි කාලසීමාවක් සඳහා හෝ දින 90 කට වඩා වැඩි කාලසීමාවක් සඳහා අඛණ්ඩව හදිසි තත්ත්වය ක්‍රියාත්මකව පවතිනුයේ නම් එවන් හදිසි තත්ත්වය දීර්ඝ කිරීමක් සඳහා එම දීර්ඝ කිරීමට පක්ෂව විශේෂ බහුතර¹⁰ ඡන්දයක් අවශ්‍ය වන්නේය.

7. (අ) හදිසි තත්ත්වයක් ප්‍රකාශයට පත් කරමින් නිවේදනයක් සිදු කිරීමේ සහ (ආ) හදිසි රෙගුලාසි පිළිබඳ අධිකරණ සමාලෝචනය.

- (i) හදිසි තත්ත්වයක් නිවේදනය කිරීමෙන් අනතුරුව ඕනෑම වේලාවක ඕනෑම පුද්ගලයකු විසින් පහත සඳහන් තත්ත්වයන්ගෙන් එකක් හෝ කිහිපයක් සම්බන්ධයෙන් චෝදනා කරමින් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය වෙත පෙත්සමක් ඉදිරිපත් කළ හැකි අතර එවන් කාරණාවන් සම්බන්ධයෙන් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ ප්‍රකාශයක් ඉල්ලා සිටිය හැකිය:

¹⁰ මෙම විශේෂ බහුතර ඡන්දයේ ස්වභාවය (එනම් 2/3ක්ද යන්න) නිශ්චය නොකිරීමටත්, එය මෙහෙයුම් කමිටුව මගින් තීරණය කිරීම පිණිස විවෘතව තැබීමටත් අනුකාරක සභාව තීරණය කලාය.

- අ - හදිසි තත්ත්වය ප්‍රකාශයට පත් කිරීමේ යෝග්‍යතාවයක් නොමැති බව, ප්‍රමාණවත් හේතුවක් නොමැති බව හෝ එය අසාධාරණ බව
- ආ - හදිසි තත්ත්වය ප්‍රකාශයට පත් කිරීම සිදුකොට ඇත්තේ අසද්භාවයකින් සහ හෝ සමපාර්ශ්වීය අරමුණු සඳහා බව
- ඇ - හදිසි රෙගුලාසිවලින් එකක් හෝ කිහිපයක් අදාළ අවස්ථාව පරිදි, ජනාධිපතිවරයාගේ, අග්‍රාමාත්‍යවරයාගේ හෝ නීතිය හා සාමය පිළිබඳ අමාත්‍යවරයාගේ බලතල ඉක්මවා යන බව
- ඈ - හදිසි රෙගුලාසිවලින් එකක් හෝ කිහිපයක් සකස් කොට ඇත්තේ අසද්භාවයකින් සහ හෝ සමපාර්ශ්වීය අරමුණු සඳහා බව.
- ඉ - හදිසි රෙගුලාසිවලින් එකක් හෝ කිහිපයක් ව්‍යවස්ථාවේ විධි විධානයන්ට අනුකූල නොවන බව.

- (ii) ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ විනිශ්චයකාරවරුන් පස්දෙනෙකුට නොඅඩු සංඛ්‍යාවකින් සමන්විත ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ විනිසුරු මඩුල්ලක් ඉදිරියේ පවත්වනු ලබන ක්‍රියා පටිපාටියකදී ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය විසින් පෙන්සම්කරු සහ නීතිපතිවරයා විභාගයට ලක් කරනු ලැබේ. පෙන්සම් පිරවීමේ සිට දින 07 ක් ඇතුළත නඩු විභාගය පවත්වනු ලබන්නේය. නඩු විභාගය පවත්වා අවසාන කිරීමේ සිට සතියක කාලයක් ඇතුළත ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ තීන්දුව දැනුම්දිය යුත්තේය.
- (iii) හදිසි තත්ත්වය ප්‍රකාශයට පත් කිරීමේ නිවේදනය යෝග්‍යතාවයක් නොමැති වූවක් බව හෝ අසද්භාවයකින් සිදුකොට ඇති බව හෝ ව්‍යවස්ථාවට පටහැනි බව හෝ ජනාධිපතිවරයා විසින් සකසන ලද රෙගුලාසි සියල්ලම හෝ එකක් හෝ කිහිපයක් අසද්භාවයකින් සිදුකොට ඇති බව හෝ ව්‍යවස්ථාවට අනුකූල නොවන බව හෝ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය මගින් තීන්දු කොට ප්‍රකාශ කළ හැක්කේය.
- (iv) හදිසි රෙගුලාසිවලින් එකක් හෝ කිහිපයක් ජනාධිපතිවරයාගේ බලතල ඉක්මවා යන ආකාරයේ නම් හෝ ව්‍යවස්ථාවට පටහැනි බවට හෝ තීන්දුවක් ලබා දෙනු ලැබේ නම්, එවන් රෙගුලාසිවල නෛතික බලපෑම ඉන් අවසන් වන්නේය.
- (v) ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයෙහි මතය පාර්ලිමේන්තුව වෙත දැනුම් දිය යුතු අතර, ජනාධිපතිවරයා සහ පාර්ලිමේන්තුව ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයෙහි මතය සැලකිල්ලට ගත යුතු වේ.

8. ජාතික ආරක්ෂක මණ්ඩලය

- (i) පහත සඳහන් කාර්යයන් ක්‍රියාත්මක කරවීම පිණිස ජාතික ආරක්ෂක මණ්ඩලයක් තිබිය යුත්තේය :
  - (අ) ජාතික ආරක්ෂාවට, ශ්‍රී ලංකාවේ ඒකීයභාවයට, භෞමික අඛණ්ඩතාවයට සහ ස්වෛරීභාවයට එල්ල වන තර්ජනයන්ට සහ

ශ්‍රී ලංකාවේ ආරක්ෂක උපායමාර්ගවලට අදාළ රහස් තොරතුරු ලබා ගැනීම සඳහා කටයුතු කිරීමට.

- (ආ) එම රහස් තොරතුරු ක්‍රියාවලිගත කිරීමට සහ විශේෂණය කිරීමට.
- (ඇ) ශ්‍රී ලංකාවේ ජාතික ආරක්ෂාව, ඒකීයභාවය, භෞමික අඛණ්ඩතාවය සහ ස්වෛරීභාවය ආරක්ෂා කිරීම සඳහා ගත යුතු ක්‍රියාමාර්ග සකස් කිරීමට.
- (ඈ) මහජන සාමයට බාධා වීමට අදාළ සහ අත්‍යවශ්‍ය සේවා සහ සැපයුම් සපයා දීම අදාළ කරුණු පිළිබඳව අධීක්ෂණය කිරීමට.
- (ඉ) ජනාධිපතිවරයාට යුද්ධ ප්‍රකාශ කිරීම නිර්දේශ කිරීමට.
- (ඊ) හදිසි තත්ත්වයක් ප්‍රකාශයට පත් කිරීම පිළිබඳව සහ පැනවිය යුතු හදිසි අවස්ථා නියමයන් පිළිබඳව ජනාධිපතිවරයාට උපදෙස් දීමට.
- (උ) හදිසි අවස්ථා නියමයන් බලාත්මක කිරීම සහ යොදා ගැනීම පාලනය කිරීමට.

(ii) හදිසි අවස්ථා නියමයන් බලාත්මක කිරීම සහ යොදා ගැනීම අධීක්ෂණය කිරීම ජාතික ආරක්ෂක මණ්ඩලයේ වගකීම විය යුත්තේය.

(iii) සාමාන්‍ය සාමාන්‍ය තත්ත්වය ස්ථාපනය කර අවසන් වූ විගස, හදිසි තත්ත්වය ඉවත් කිරීමට පියවර ගන්නා ලෙසට ජාතික ආරක්ෂක මණ්ඩලය විසින් ජනාධිපතිවරයාට උපදෙස් දිය යුත්තේය. ඒ අනුව, ජනාධිපතිවරයා විසින් හදිසි තත්ත්වය ඉවත් කළ යුත්තේය.

(iv) රටෙහි පවතින තත්ත්වය සැලකිල්ලට ගැනීමේදී, කිසියම් හදිසි අවස්ථා නියමයන් එකක් හෝ වැඩි ගණනක් අවශ්‍ය නොවන බව ජාතික ආරක්ෂක මණ්ඩලයෙහි මතය වන්නේ නම්, එවැනි නියමයන් ඉවත් කරන ලෙසට මණ්ඩලය විසින් ජනාධිපතිවරයාට උපදෙස් දිය යුත්තේය. ඒ අනුව, ජනාධිපතිවරයා විසින් එම හදිසි අවස්ථා නියමයන් ඉවත් කළ යුත්තේය:

(v) ජාතික ආරක්ෂක මණ්ඩලය පහත සඳහන් අයගෙන් සමන්විත විය යුත්තේය:

- (අ). ජනාධිපතිවරයා (සභාපති)
- (ආ). අග්‍රාමාත්‍යවරයා
- (ඇ). නීතිය හා සාමය විෂය භාර අමාත්‍යවරයා හෝ එම අමාත්‍යවරයා නොමැති අවස්ථාවලදී එම අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්වරයා
- (ඈ). විදේශ කටයුතු විෂය භාර අමාත්‍යවරයා හෝ එම අමාත්‍යවරයා නොමැති අවස්ථාවලදී එම අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්වරයා

- (ඉ). නීතිපතිවරයා
- (ඊ). ආරක්ෂක අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්වරයා
- (උ). ආරක්ෂක මාණ්ඩලික ප්‍රධානී
- (ඌ). යුද හමුදාපති
- (එ). නාවික හමුදාපති
- (ඒ). ගුවන් හමුදාපති
- (ඔ). පොලිස්පති
- (ඕ). ජාතික බුද්ධි අංශ ප්‍රධානී
- (ක). රාජ්‍ය රහස් තොරතුරු සේවයේ ප්‍රධානී
- (ග). ජනාධිපතිවරයා විසින් අග්‍රාමාත්‍යවරයා සමඟ සාකච්ඡා කර පත්කරනු ලබන පුද්ගලයින් දෙදෙනෙකුට නොවැඩි සංඛ්‍යාවක්.

9. විවිධ

- i. මෙම පරිච්ඡේදය ප්‍රකාරව ජනාධිපතිවරයා වෙත පැවරී ඇති බලතල අයුතු ලෙස යොදා ගැනීම ජනාධිපතිවරයාට එරෙහිව දෝෂාභියෝගයක් ගෙන ඒමට හේතුවක් විය යුත්තේය.

ශ්‍රී ලංකා මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාව විසින් නීතිය හා සාමය පිළිබඳ
අනුකාරක සභාව වෙත ඉදිරිපත් කරන ලද යෝජනාව

2016 අගෝස්තු

මහජන ආරක්ෂක වැඩ පිළිවෙළක ප්‍රධාන අභිප්‍රාය ජනතාව ආරක්ෂා කිරීම වන බැවින් එය ජනතාවගේ අභිලාෂයන් සඳහා විශිෂ්ඨතම ලෙස සේවය සලසන පරිද්දෙන් සකස් විය යුතු බව ශ්‍රී ලංකා මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාව විශ්වාස කරයි. මේ සම්බන්ධයෙන් කොමිෂන් සභාව දකුණු අප්‍රිකාවේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 198 ව්‍යවස්ථාවේ දක්වා ඇති ජාතික ආරක්ෂාව පාලනය වන මූලධර්ම වෙත අනුකාරක සභාවේ අවධානය යොමු කරවයි.

අ. ජනතාවට තනි පුද්ගලයින් වශයෙන් හා ජාතියක් වශයෙන් සාමයෙන් හා සමාදානයෙන් විසීමට, බියෙන් හා අගහිඟකමෙන් තොරවීමට සහ වඩාත් යහපත් ජීවිතයක් උදා කර ගැනීමට ජනතාවට ඇති අධිෂ්ඨානය ජාතික ආරක්ෂාව පිළිබඳ විධිවිධාන මගින් පිළිඹිබු කළයුතුය.

ආ. ජාත්‍යන්තර නීතියද ඇතුළු නීති සමුදායට අනුකූලව ජාතික ආරක්ෂාව සඳහා විධිවිධාන සැලැස්විය යුතුය.

ඇ. ජාතික ආරක්ෂාව පාර්ලිමේන්තුවේ සහ ජාතික විධායකයේ අධිකාරි බලයට යටත්විය යුතුය.

මෙම කොමිෂන් සභාව 1996 අංක 21 දරන මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභා පනත තුළ දක්වා ඇති එහි කාර්ය පැවරුම අනුව පිහිටන පරිද්දෙන් මහජන ආරක්ෂාව පිළිබඳ වැඩපිළිවෙළ සඳහා වන සිය නිර්දේශයන් අනුකාරක සභාව වෙත පහත දක්වා ඇත.

මහජන ආරක්ෂාව අත්‍යවශ්‍ය වන නමුදු මහජන ආරක්ෂක විධිවිධාන සමූහය ශ්‍රී ලංකාවේ මානව හිමිකම් පිළිබඳ වගකීම්, විශේෂයෙන් සිවිල් සහ දේශපාලනික අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ ජාත්‍යන්තර ප්‍රඥප්තියේ 4 වගන්තිය සමඟ අනුකූල විය යුතු බව මෙම කොමිෂන් සභාව යළි යළිත් අවධානරණය කරයි. මෙම නිර්දේශ පදනම් වී ඇත්තේ එක්සත් ජාතීන්ගේ මානව හිමිකම් කමිටුවේ, හදිසි තත්වයකදී මානව හිමිකම් ප්‍රතිමානයන් පිළිබඳ පැරිස් අවම ප්‍රමිතීන් සහ සිවිල් සහ දේශපාලනික අයිතින් පිළිබඳ ජාත්‍යන්තර ප්‍රඥප්තියේ සීමා කිරීම සහ හිත කිරීම පිළිබඳ “සිරකුසා” මූලධර්ම මතය.

I. හදිසි තත්වය ප්‍රකාශයට පත්කිරීම සහ දීර්ඝ කිරීම.

- හදිසි අවස්ථා තත්වයක් ප්‍රකාශයට පත් කළයුත්තේ ජාතියේ ජන ජීවිතය තර්ජනයට ලක්වූ අවස්ථාවකදී පමණකි. මෙය තථ්‍ය හෝ අත්‍යවශ්‍යතා අසාමාන්‍ය අර්බුදකාරී අවස්ථාවක් හෝ මහජන අන්තරායක් වේ. එක්සත් ජාතීන්ගේ මානව හිමිකම් කමිටුවට සහ “සිරකුසා” මූලධර්ම වලට අනුව

අසාමාන්‍ය තර්ජනය යන්න පහත සාධක වලට යටත්ව අර්ථ නිරූපනය කළයුතුය.

- හදිසි අවස්ථා තත්ත්වය සැබෑ හෝ යටත් පිරිසෙයින් අත්‍යාසන්න විය යුතුය. එය නිවාරණය ස්වභාවයේ නොවිය යුතුය.
- හදිසි තත්ත්වය රටෙහි කොටසකට නොව මුළු රටටම බලපාන තරමේ විශාලත්වයකින් යුක්ත විය යුතුය.
- ජාතියේ පැවැත්ම තර්ජනයකට ලක්විය යුතුය. මෙය ජනගහනයේ භෞතික අඛණ්ඩතාව, භෞමික අඛණ්ඩතාව හෝ රාජ්‍ය ව්‍යුහයන්ගේ ක්‍රියාකාරිත්වය වෙත විය හැකිය.
- අර්බුදය හෝ අන්තරාය කෙතෙක් අසාමාන්‍ය වන්නේද යත් මහජනතාවගේ ආරක්ෂාව පවත්වාගෙන යාම සඳහා සාමාන්‍ය ක්‍රියාමාර්ග අප්‍රමාණවත් විය යුතුය. ඒ අනුව හදිසි තත්ත්වය ප්‍රකාශයට පත් කිරීම අවසාන ව්‍යායාමයක් ලෙස සැලකිය යුතුය.
- හදිසි තත්ත්වය තාවකාලික ක්‍රියාමාර්ගයක් විය යුතුය.

II. අධිකරණ සමාලෝචනය

- හදිසි තත්ත්වය ප්‍රකාශ කිරීමක්, හදිසි අවස්ථා රෙගුලාසි සහ නියෝග අධිකරණයේ සමාලෝචනයට භාජනය කළ හැකි බවට සහතික විය යුතුය. මෙයට පහත බලතල සහ අධිකරණ පාත්‍රතා ඇතුළත් විය යුතුය.
  - හදිසි අවස්ථාවක් ප්‍රකාශයට පත් කිරීමේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාමය වලංගුභාවය නිශ්චය කිරීම.
  - හදිසි අවස්ථා නීති සම්පාදන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට අනුකූල වේද, නොවේද යන්න නිශ්චය කිරීම.
  - හදිසි අවස්ථා බලතල ක්‍රියාවේ යෙදවීම ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට සහ හදිසි අවස්ථා නීති සම්පාදන වලට අනුකූල වේද, නොවේද යන්න නිශ්චය කිරීම.
  - හදිසි අවස්ථා රෙගුලාසි සහ නියෝග මගින් හීන කළ නොහැකි අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනය කිරීමක් සිදු නොවන බවටත්, හීන කළ හැකි අයිතිවාසිකම් හීන කිරීම සඳහා වූ ක්‍රියාමාර්ග සමානුපාතිකත්ව රීතියට අනුකූල වන බවටත් වගබලා ගැනීම.
  - ඉහත පරීක්ෂාවන් නොසපුරන කවර හෝ හදිසි අවස්ථා විධිවිධාන (ව්‍යවස්ථාදායක හෝ විධායක) හෝ යම් හදිසි අවස්ථා ක්‍රියාමාර්ග ව්‍යවහාරයේ යෙදවීමේ ක්‍රියාවක් පූර්ණ ලෙස බලරහිත හා අවලංගු බවට ප්‍රකාශ කිරීම.

- හදිසි අවස්ථා තත්ත්වයක් අඛණ්ඩව මාස 06කට වැඩි කාලයක් පවතී නම් එය දීර්ඝ කිරීම සඳහා පාර්ලිමේන්තුව විසින් විශේෂ බහුතරයක් සහිතව එය සම්මත කළයුතුය.

III. අයිතිවාසිකම් හීන කිරීම

මෙම කොමිෂන් සභාව 2009 අයිතිවාසිකම් ප්‍රඥප්ති කෙටුම්පතේ හදිසි අවස්ථාවක් පවතින කාලපරිච්ඡේදය තුළ අයිතිවාසිකම් හීනවීම පිළිබඳව විධිවිධාන අනුමත කරයි. ඒ අනුව -

- මූලික අයිතිවාසිකම් භුක්ති විදීම සහ ක්‍රියාත්මක කිරීම හීන කරවන්නා වූ නීතිය මගින් නියම කරන ක්‍රියාමාර්ගයන් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජයක් තුළ අවශ්‍ය වන ප්‍රමාණයට සහ අදාළ අවස්ථාවේ විශේෂ තත්ත්වයන් මගින් අතිශයින්ම අවශ්‍ය කෙරෙන ප්‍රමාණයට පමණක් විය යුතුය.
- අදාළ අයිතිවාසිකම් හීන කිරීම රාජ්‍යයේ වෙනත් ජාත්‍යන්තර වගකීම් භාරයන් සමඟ අනුකූල සහ ඒවාට සමානුපාතික විය යුතුය.
- අයිතිවාසිකම් හීන කිරීමේදී වෙනස් කොට සැලකීමක් සිදු නොවිය යුතුය. එනම්, එය යම් කණ්ඩායමකට හෝ ප්‍රජාවක් (උදා. කාන්තාවන්, යම් ජනවර්ගයක් හෝ ආගමික කණ්ඩායමක්) මත අහිතකර ලෙස බලනොපෑ යුතුය.

- 2009 අයිතිවාසිකම් ප්‍රඥප්ති කෙටුම්පත අනුව පහත සඳහන් අයිතිවාසිකම් හීන කළ නොහැක.

- ජීවිතයට ඇති අයිතිය
- මානව ගරුත්වයට ඇති අයිතිය
- ශරීරයේ ආරක්ෂාව
- වධහිංසා කෙරෙන් නිදහස
- වහල්භාවය සහ දාසකම කෙරෙන් නිදහස
- අතීතයට බලපාන දණ්ඩන නීති
- නීතිය ඉදිරියේ පුද්ගලයෙකු වශයෙන් පිළිගනු ලැබීමට ඇති අයිතිය
- සිතිමේ හාර්දය සාක්ෂියේ සහ ආගමක් ඇදහීමේ නිදහස
- මතයක් දැරීමට ඇති නිදහස
- පවුල් අයිතිවාසිකම්
- සුරාකෑම කෙරෙන් නිදහස
- යම් සිද්ධියක පසුබිම අනුව සාධාරණ වන්නාවූ කාලයක් තුළ -

1. මෙම අත්අඩංගුවට ගැනීම ප්‍රදේශයේ මහේස්ත්‍රාත්වරයා වෙත දැනුම්දීම.
2. අත්අඩංගුවට ගනු ලබන තැනැත්තා මහේස්ත්‍රාත්වරයෙකු ඉදිරියට පැමිණවීම

නියම කෙරෙන නෛයිතික විධිවිධාන යොදවනු ලබන්නේ නම් හැර 2009 අයිතිවාසිකම් ප්‍රඥප්ති කෙටුම්පතේ 13 (7) වගන්තිය මගින් පිළිගෙන ඇති අයිතිවාසිකම්.

IV. මහජන ආරක්ෂක ආඥාපනත සංශෝධනය කිරීම.

මහජන ආරක්ෂාවට අදාළ වන ව්‍යවස්ථාමය විධිවිධාන ප්‍රතිසංස්කරණය කිරීමේ කාර්යය සඳහා මහජන ආරක්ෂා ආඥාපනතද සමාලෝචනය කිරීමට මෙම කොමිෂන් සභාව නිර්දේශ කරයි.

ආචාර්ය. එන්.ඩී.උඩගම
 සභාපති
 ශ්‍රී ලංකා මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාව

ජාතික හා මහජන ආරක්ෂාව, මහජන සාමය සහ පොලීසිය හා නීති ක්‍රියාවට නැංවීම පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ව්‍යවස්ථාදායක සභා අනු කමිටු කෙටුම්පත් වාර්තාවට¹ (2016 අගෝස්තු 10) ඇතුළත් විය යුතු කාන්තා ඉල්ලීම් අඩංගු යෝජිත නිර්දේශ

(කමිටුවට ඉදිරිපත් කළේ 2016 අගෝස්තු 11 වන දින)

1 කොටස - පොලීසිය හා නීතිය ක්‍රියාවට නැංවීම¹

1. ශ්‍රී ලංකා පොලීසිය²

ඊ. පොලීසියේ පොලිස් කොස්තාපල් ධුරයේ සිට ප්‍රධාන පොලිස් පරීක්ෂක ධුරය දක්වා පහත දැක්වෙන විශේෂතා එකතු විය යුතුය.

- කාන්තාවන්ට හා ළමුන්ට එරෙහිව සිදු කරන අපරාධ ශ්‍රී ලංකා පොලීසියේ විශේෂතා ලෙස අන්තර්ගත කිරීම

උ. පහත දැක්වෙන දෑ ශ්‍රී ලංකා පොලීසියේ මූලික රාජකාරීන් බවට පත්වීම

- කාන්තාවන්ට හා ළමුන්ට එරෙහිව සිදු වන සියළු ආකාරවල හිංසන වැළැක්වීම අන්තර්ගත කිරීම

ඌ. ශ්‍රී ලංකා පොලීසියේ මූලික කටයුතු පහත පරිදි විය යුතුය.

- අත්අඩංගුවට පත් කාන්තාවන් හා ළමුන් ඇතුළුව කාන්තාවන් හා ළමුන්ට විශේෂ ආරක්ෂාව සැලසීම ශ්‍රී ලංකා පොලීසියේ කාර්යයක් ලෙස අන්තර්ගත කිරීම

එ. ශ්‍රී ලංකා පොලිස් නිලධාරීන් සියළුදෙනා (ශ්‍රී ලංකා ජාතික පොලීසියට හෝ පළාත් පොලීසියට අනුයුක්තවීම අදාළ නොවී) ජාතික පොලිස් කොමිසමේ අදහස් ඇතිව පොලිස්පතිවරයා වරින් වර නිර්දේශ කරනු ලබන සමාන නිල ඇදුමක් හා නිල ලාංඡන (විශේෂිත තත්වයන් අනුව) පැළඳිය යුතුය.

- පුරුෂ හා කාන්තා යන දෙවර්ගයට අයත් පොලිස් නිලධාරීන්ගේ අවශ්‍යතා පරිදි නිර්දේශිත නිල ඇදුම

¹ මහජන ආරක්ෂා ආඥාපනත, හදිසි නීති ප්‍රතිපාදන, ජාතික ආරක්ෂාව සහ පොලිස් බලතල අනු කමිටුවේ විෂය පථයට ඇතුළත් විය යුතු බව 2016 ජූනි 8 වන දින පැවති රැස්වීමේදී ජනාධිපති නීතිඥ ගරු (ආචාර්ය) ජයම්පති වික්‍රමරත්න මහතා පැහැදිලි කළේය. ජාතික හා පළාත් මට්ටම් අතර පවතින සහයෝගීතාවය හා සම්බන්ධතාවය අනු කමිටුව සැලකිල්ලට ගත යුතු බව ද ඔහු විස්තර කළේය.

² හමුදාවක් ලෙස පොලීසිය හැඳින්වීම නොකළ යුතු බවට අනු කමිටුව තීරණය කළාය.

2. ශ්‍රී ලංකා ජාතික පොලීසිය

- කාන්තාවන්ට හා ළමුන්ට අදාළ කරුණු සඳහා විශේෂ අංශයක් පිහිටුවීමට xi මගින් නිර්දේශ කර ඇත.

3. පළාත් පොලීසිය

ආ. සෑම පළාත් පොලීසියම පහත දැක්වෙන කරුණු වලින් සමන්විත විය යුතුය.

- කාන්තාවන් හා ළමුන් සඳහා සෑම පරිපාලන දිස්ත්‍රික්කයක් පාසාම දිස්ත්‍රික් කාර්යාංශයක් (පළාත්බද) අන්තර්ගතවීම

4. ජාතික පොලීස් කොමිසම

ආ. ජාතික පොලීස් කොමිසම එහි සභාපති හා වෙනත් සාමාජිකයන් හතර දෙනෙකුගෙන් සමන්විත විය යුතුය.

- සුදුසුකම්ලත් කාන්තාවන් කොමිසමේ සාමාජිකයන් ලෙස අන්තර්ගත කිරීම තුලින් කාන්තා නියෝජනය අනිවාර්යවීමේ අවශ්‍යතාවය

එ. ජාතික පොලීස් කොමිසමේ බලතල හා කාර්යභාරයන් පහත පරිදි විය යුතුය.

- ජාතික පොලීස් සේවය ස්ත්‍රීපුරුෂ සමාජභාවය ඇතුළුව ශ්‍රී ලාංකීය සමාජය බහුවිධතා ලක්ෂණ (1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 41බී වගන්තියේ අර්ථ දැක්වීම් වලින්) වලින් සමන්විත විය යුතුය.
- පළාත් පොලීස් සේවයේ බඳවා ගැනීමේ ප්‍රතිපත්ති වල සඳහන් කාන්තා නියෝජනය ප්‍රමාණවත් කරවීම සඳහා අවශ්‍ය ක්‍රමවේද අන්තර්ගත කිරීමේ අවශ්‍යතාවය

5. පළාත් පොලීස් කොමිසම් සභා

ආ. එක් එක් පළාත් පොලීස් කොමිසම එහි සභාපති හා වෙනත් සාමාජිකයන් හතර දෙනෙකුගෙන් සමන්විත විය යුතුය.

- - සුදුසුකම්ලත් කාන්තාවන් කොමිසමේ සාමාජිකයන් ලෙස අන්තර්ගත කිරීම තුලින් කාන්තා නියෝජනය අනිවාර්යවීමේ අවශ්‍යතාවය

එ. පළාත් පොලීස් කොමිසමේ බලතල හා කාර්යභාරයන් පහත පරිදි විය යුතුය.

- ජාතික පොලිස් සේවයේ ස්ත්‍රීපුරුෂ සමාජභාවය ඇතුළුව ශ්‍රී ලාංකීය සමාජය බහුවිධතා ලක්ෂණ (1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 41බී වගන්තියේ අර්ථ දැක්වීම් වලින්) වලින් සමන්විත විය යුතුය.

ඒ. පළාත් පොලිස් හමුදාවකට අනුයුක්තව පොලිස් නිලධාරීන් ලෙස රාජකාරී ඉටු කිරීම සඳහා පුද්ගලයන් බඳවා ගැනීමේ දී අදාළ පළාත් පොලිස් කොමිෂන් සභා විසින් අදාළ පළාතේ ජාතිකත්ව හා භාෂාමය අනුපාත කෙරෙහි අවධානය යොමු කළ යුතුය.

- පළාත් පොලිස් සේවයේ බඳවා ගැනීමේ ප්‍රතිපත්ති වල සඳහන් කාන්තා නියෝජනය ප්‍රමාණවත් කරවීම සඳහා අවශ්‍ය ක්‍රමවේද අන්තර්ගත කිරීමේ අවශ්‍යතාවය

13. අභ්‍යන්තර කටයුතු අංශය

අ. ජාතික හා පළාත් පොලිස් හමුදාවලට අනුයුක්තව සිටින පොලිස් නිලධාරීන්ට එරෙහි අදාළ පහත දැක්වෙන චෝදනා හා තොරතුරු විභාග කිරීම සඳහා කොමසාරිස්වරයෙකු ප්‍රධානත්වය උසුලන අභ්‍යන්තර කටයුතු අංශයක් තිබිය යුතුය.

- ලිංගික අතවර හා ස්ත්‍රීපුරුෂ සමාජභාවය මූලික වූ උල්ලංඝනය කිරීම් පිළිබඳ චෝදනා පරීක්ෂා කිරීම් අන්තර්ගත කිරීම

2 වන කොටස - ජාතික හා මහජන ආරක්ෂාව සහ මහජන සාමය³

5. හදිසි තත්වයක් ප්‍රකාශයට පත් කිරීමේ දැනුම්දීම සැකසීමේ දී හා ඒ යටතේ හදිසි රෙගුලාසි සැකසීමේ දී අනුගමනය කළ යුතු ක්‍රමවේදය

- හදිසි තත්වයක් ප්‍රකාශයට පත් කිරීම පිළිබඳ දැනුම්දීම සැකසීමේ දී හා ඒ යටතේ හදිසි රෙගුලාසි සැකසීමේ දී කාන්තාවන්ට හා ළමුන්ට විශේෂ ආරක්ෂාවක් ලබාදීම සහතික කරලීමේ වගකීමක් අන්තර්ගත කිරීම

වැඩිදුර නිර්දේශ

1. පොලිස් හමුදාවට අදාළව පනවා ඇති නීති, රීති හා රෙගුලාසි සියල්ල කාන්තාවන්ට හා ළමුන්ට විශේෂ ආරක්ෂාව සැපයීමේ අවශ්‍යතාවය මත නැවත සලකා බැලීම/ කෙටුම්පත් කළ යුතුය.
2. අපරාධ සිදුවීමට අදාළව වාර්තා හා දත්ත පවත්වාගෙන යාමට කටයුතු කළ යුතුය.

³ හදිසි තත්වයක් ප්‍රකාශයට පත් කිරීමට අදාළ වාර්තාවේ මෙම කොටසේ සඳහන් පටිපාටිය සකසා ඇත්තේ ජනාධිපතිවරයා විධායක බලතල දරණ, රාජ්‍යයේ විධායක අංශයේ ප්‍රධානියා යන පදනම මතය.

3. හදිසි තත්වයක් ප්‍රකාශයට පත් කිරීමට අදාළ වාර්තාවේ මෙම කොටසේ සඳහන් පරිපාටිය සකසා ඇත්තේ ජනාධිපතිවරයා විධායක බලතල දරණ, රාජ්‍යයේ විධායක අංශයේ ප්‍රධානියා යන පදනම මතය.

**இலங்கைச் சனநாயக சோசலிசக் குடியரசின் பாராளுமன்றத்தின்
அரசியலமைப்புச் சபை உப குழுவின்
தேசிய மற்றும் பொதுமக்கள் பாதுகாப்பு,
பொது ஒழுங்கு மற்றும் பொலிஸ், சட்ட வலுவூட்டல்
பற்றிய அறிக்கை**

அரசியலமைப்புச் சபையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானொன்றைத் தொடர்ந்து இலங்கைச் சனநாயக சோசலிசக் குடியரசின் பாராளுமன்ற அரசியலமைப்புச் சபை உப குழு 2016 மே 5ஆம் திகதி நியமிக்கப்பட்டது. அரசியலமைப்புச் சபையின் வழிப்படுத்தும் குழுவால் வழங்கியவாறு இதன் ஆணை பின்வருமாறு:

சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கு, பொதுமக்கள் பாதுகாப்பு, அவசரகால நிலைமை¹
இந்த உப குழு பின்வரும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களை உள்ளடக்குகின்றது:

- கௌரவ. சாகல ரத்நாயக்க, பா.உ. (தலைவர்)
- கௌரவ. டபிள்யூ.டி.ஜே. செனவிரத்ன, பா.உ.
- கௌரவ. பழனி திகாம்பரம், பா.உ.
- கௌரவ. அமீர் அலி சிறாப்தீன், பா.உ.
- கௌரவ. அஜித் பீ. பெரேரா, பா.உ.
- கௌரவ. டக்ளஸ் தேவானந்தா, பா.உ.
- கௌரவ. அநுர திஸாநாயக்க, பா.உ.
- கௌரவ. எம்.எஸ். தெளபீக், பா.உ.
- கௌரவ. மாவை எஸ். சேனாதிராஜா, பா.உ.
- கௌரவ. நாமல் ராஜபக்ச, பா.உ.
- கௌரவ. செஹான் சேமசிங்க, பா.உ.

உப குழுவானது அதன் கலந்தாராய்வுகளை 2016 மே, 25ஆம் திகதி ஆரம்பித்தது. இக்குழு இருபது (20) சந்தர்ப்பங்களில் கூடியுள்ளது. உப குழுவின் இறுதிக் கூட்டம் 2016 ஆகஸ்ட் 29ஆம் திகதி இடம்பெற்றது. உப குழு அதன் கூட்டங்களின்போது வழங்கப்பட்டுள்ள ஆணையில் உள்ளடக்கப்பட்ட விடயங்களை இரண்டு தனித்துவமான கருப்பொருள்களின் கீழ் கலந்துரையாடியது. அவை பொலிஸ் மற்றும் சட்ட வலுவூட்டல் மற்றும் தேசிய, பொது மக்கள் பாதுகாப்பு, பொது

---

¹ பொதுமக்கள் பாதுகாப்புக் கட்டளைச் சட்டத்தை உள்ளடக்குவதற்கான கூட்டமொன்று 2016 ஜூன் 8ஆம் திகதி நடைபெற்ற போது கௌரவ கலாநிதி ஜயம்பதி விக்ரமரத்ன ச.வ. அவர்களால் உபகுழுவின் ஆணையின் பரப்பெல்லை பற்றி தெளிவுபடுத்தப்பட்டது.

ஒழுங்கு மற்றும் அவசரகால நிலைமை ஆகியவையாகும். உப குழுவின் பிரேரணைகள் இவ்விரண்டு கருப்பொருள்களின் கீழ் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளதுடன், அதே முறையில் சமர்ப்பிக்கப்படுகின்றன.

வழிப்படுத்தல் குழுவின் உடன்பாட்டைப் பெற்றுக்கொண்டு, இரண்டு நிபுணர்களின் சேவைகளும் உபகுழுவால் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. மேலதிக மன்றாடி அதிபதியும் சனாதிபதி வழக்கறிஞருமான திரு. யசன்த கோதாகொடை மற்றும் முன்னாள் பொலிஸ் மா அதிபர் திரு.என்.கே. இலங்ககோன் ஆகிய இருவருமே அவர்களாவர். அவர்கள் உப குழுவின் அனைத்துக் கலந்தாலோசனைகளிலும் பங்குபற்றினர். உப குழுவின் கலந்தாலோசனையின்போது அவர் தெரிவித்திருந்த கருத்துக்கள் அவரின் சொந்தக் கருத்துக்களென்றும் அவை கௌரவ சட்டத்துறைத் தலைமை அதிபதியின் கருத்துக்களைப் பிரதிபலிக்கவில்லை எனவும் திரு.யசன்த கோதாகொடை உப குழுவிற்குத் தெரிவித்தார். உப குழு வழிப்படுத்தல் குழுவினால் பெயர் குறித்து நியமனம் செய்யப்பட்ட வேறு இரண்டு நிபுணர்களின் நன்மைகளையும் பெற்றிருந்தது. சட்டத்தரணி திரு. நிரான் அன்கடெல் மற்றும் பேராசிரியர் கபில பெரேரா ஆகியோரே அவர்கள் ஆவர். மேலும் உப குழு பேராசிரியர் சூரி இரத்தனபால அவர்களின் நிபுணத்துவ அபிப்பிராயத்தின் நன்மைகளையும் வேண்டுகோள் விடுத்ததன் பேரில் பெற்றுக்கொண்டது. நிபுணர்களின் சில கருத்துக்கள் இவ்வறிக்கையில் பிரதிபலிக்கின்றன. சில அம்சங்கள் தொடர்பில், அறிக்கையில் உள்ளடக்கப்பட்ட பிரேரணைகள் நிபுணர்களின் கருத்துக்கள் சிலவற்றுடன் வேறுபடுகின்றன. இருப்பினும், அறிக்கையின் பகுதி II இல் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள பிரேரணைகள், உப குழுவால் நியமிக்கப்பட்ட இரண்டு நிபுணர்கள் மேற்கொள்ளப்பட்ட பிரேரணைகளிலிருந்து எழுகின்றன. அனைத்து நிபுணர்களும் அவர்களின் சேவைகளைத் தன்னார்வத்தின் அடிப்படையில் வழங்கினர். உப குழு நிபுணத்துவர்களால் வழங்கப்பட்ட சேவைகள் தொடர்பில் அதன் மனமார்ந்த பாராட்டுதல்களைப் பதிவுசெய்ய விரும்புகின்றது.

உப குழு பின்வரும் அரசியல் கட்சிகள் மற்றும் அமைப்புக்களிடமிருந்து கிடைக்கப்பெற்ற எழுத்துமூலமான சமர்ப்பணங்களைப் பரிசீலனைக்கெடுத்தது.

1. லங்கா சமசமாஜ கட்சி
2. மஹாஜன எக்சத் பெரமுன
3. இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி

4. சோசலிச கூட்டணி
5. இலங்கை ஜனதா பெரமுன
6. ஜனநாயக இடதுசாரி முன்னணி
7. மலையக மக்கள் முன்னணி
8. அகில இலங்கைத் தமிழ் மஹா சபா
9. வட மாகாண சபை

'மத்திய - சுற்றயல் தொடர்புகள்' பற்றிய உப குழுவில் நடைபெற்ற இணைந்த கூட்டமொன்றில், முதலமைச்சர்கள் மற்றும் அவர்களின் பிரதிநிதிகளின் கருத்துக்களைக் கவனத்திற் கொள்ளும் வாய்ப்பு உப குழுவுக்குக் கிடைத்தது.

உப குழு பின்வரும் நிறுவனங்களுக்கும் அலுவலர்களுக்கும் அவர்களின் கருத்துக்களைச் சமர்ப்பிப்பதற்காக அழைப்பு விடுத்ததுடன் அவர்களின் பயனுள்ள கருத்துக்களை மகிழ்ச்சியுடன் பெற்றுக்கொண்டது.

1. இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு
2. இலங்கைச் சட்டத்தரணிகள் சங்கம்
3. பாதுகாப்புப் பணியாட்டொகுதியின் பிரதானி
4. இலங்கை இராணுவத் தளபதி
5. இலங்கைக் கடற்படைத் தளபதி
6. இலங்கை வான்ப்படையின் தளபதி
7. பொலிஸ் பரிசோதகர் தலைமை அதிபதி
8. பாராளுமன்றப் பெண் உறுப்பினர் ஒன்றியம்
9. தேசியப் பெண்கள் குழு
10. பாராளுமன்றக் கூட்டு எதிர்க்கட்சி

உப குழு அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தம் பற்றிய மக்கள் கருத்தறியும் குழுவின் அறிக்கையைக் கவனமாக ஆய்வு செய்து பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொண்டது.

சனாதிபதி சட்டத்தரணி திரு. யசன்த கோதாகொடவின் உப குழு ஆணை பற்றிய இரண்டு விடயப்பரப்புகளையும் உள்ளடக்கிய எண்ணக்கருப் பத்திரங்கள் மற்றும் திரு.என்.கே. இலங்கக்கோனின் உப குழு ஆணை பற்றிய முதல் விடயப்பரப்பு எண்ணக்கருப் பத்திரம் ஆகியவை சமர்ப்பிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து உப குழுவின் கலந்தாராய்வுகள் ஆரம்பமாகின. திரு. நிரான் அன்கடெல் அவர்களும் இரண்டு

விடயப்பரப்புகளையும் உள்ளடக்கிய அவரது கருத்துக்களைச் சமர்ப்பித்தார். திரு. யசன்த கோதாகொடவின் எண்ணக்கருப் பத்திரங்கள் தொடர்பான எழுத்து மூலமான அபிப்பிராயமொன்றும் பேராசிரியர் சூரி இரத்தனபாலாவிடம் இருந்து பெறப்பட்டது.

இரண்டு சந்தர்ப்பங்களில் கௌரவ டக்லஸ் தேவானந்தா பா.உ. மற்றும் கௌரவ எம். சேனாதிராஜா பா.உ. ஆகியோரின் கருத்துக்கள் எழுத்துவடிவில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டன. அவற்றின் உள்ளடக்கங்கள் அதனைத்தொடர்ந்து கலந்தாராய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன.

கௌரவ கலாநிதி ஜயம்பதி விக்ரமரத்ன பா.உ. மற்றும் கௌரவ எம்.ஏ. சுமந்திரன் பா.உ. ஆகியோர் அநேகமான உப குழுக் கூட்டங்களில் அழைப்பின் பேரில் சமூகமளித்திருந்தமையால் அவர்களின் கருத்துக்கள் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

மேலே கூறப்பட்டுள்ள இரண்டு பரந்த கருப்பொருள்கள் சம்பந்தமாக அரசியலமைப்புச் சபையால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுதற்கு உப குழுவினால் முன்மொழியப்படும் கொள்கை மற்றும் வேலைச்சட்டகம் பின்வருமாறு. இலங்கையின் உத்தேச புதிய அரசியலமைப்பில் பின்வரும் கொள்கைகள் மற்றும் அம்சங்களை ஒட்டுமொத்தமாக உள்ளடக்கக்கூடிய சாத்தியம் (அவசியமும் இல்லை) இல்லை என்ற விடயத்தை உப குழு பாராட்டுகின்றது. இருப்பினும், உத்தேச அரசியலமைப்பில் உள்ளடக்க முடியாத மற்றும் அவசியமில்லாத கொள்கைகள் மற்றும் ஏற்பாடுகள், உத்தேச புதிய அரசியலமைப்பு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதன் பின்னர், உடனே பாராளுமன்றத்தால் இயற்றப்பட வேண்டியுள்ள இரண்டு புதிய சட்டகங்களில் அவசியமாக உள்ளடக்கப்படல் வேண்டும். அவையாவன, தேசிய பொதுமக்கள் பாதுகாப்பு மற்றும் அவசரகால நிலைமைச் சட்டம் (பொது மக்கள் பாதுகாப்புக் கட்டளைச் சட்டத்தை நீக்கி மாற்றீடு செய்வதற்காக) மற்றும் புதியதொரு 'பொலிஸ் சட்டம்' (இது பொலிஸ் கட்டளைச் சட்டத்தை நீக்கி மாற்றீடு செய்யும்) ஆகியவையாகும். இந்தச் சட்டங்களில் உள்ளடக்கப்படவேண்டிய கொள்கைகள் மற்றும் ஏற்பாடுகள் உப குழுவால் இனங்காணப்பட்டு இவ்வறிக்கையில் 'சாய்வெழுத்தில்' அச்சிடப்பட்டுள்ளன. இவ்வறிக்கையில் 'சாய்வெழுத்தில்' அச்சிடப்பட்டுள்ள ஏற்பாடுகளை உள்ளடக்கவேண்டிய மேற்கூறிய இரண்டு புதிய சட்டங்கள் இயற்றப்படாவிட்டால், புதிய அரசியலமைப்பில் உள்ளடக்குவதற்காகப் பிரேரிக்கப்படும் கொள்கைகள்

நடைமுறைத் திறனை அடையாது என்பது பதிவுசெய்யப்பட வேண்டிய விடயமாகும்.

உப குழுவின் விதப்புரைகளில் அனைத்து முக்கியமான அம்சங்கள் தொடர்பில் இணக்கப்பாட்டை ஏற்படுத்துவதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டபோதிலும், அவை சாத்தியப்படவில்லை. இவ்வறிக்கை உப குழுவின் பெரும்பான்மை உறுப்பினர்களின் கருத்துக்களைக் கொண்டுள்ளது. போதிய அவகாசம் இல்லாத காரணத்தினால் பின்வரும் அமைப்புகளால் எழுத்துவடிவில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட கருத்துக்களை உப குழுவால் முழுமையாகப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ள முடியாமற் போய்விட்டது.

1. பாராளுமன்றப் பெண் உறுப்பினர்கள் ஒன்றியம்

2. இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு

சொல்லப்பட்ட எழுத்துமூலமான சமர்ப்பணங்கள் இவ்வறிக்கையில் பிற்சேர்க்கையாக இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

பகுதி 1

பொலிஸ் மற்றும் சட்ட வலுவூட்டல்

1. இலங்கைப் பொலிஸ்²

- அ. அரசியலமைப்பு மற்றும் பொலிஸ் சட்டம் ஆகியவற்றின் பிரகாரம் தாபிக்கப்பட்ட 'இலங்கைப் பொலிஸ்' என அழைக்கப்படும் பொலிஸ் ஒன்றை இலங்கை கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.
- ஆ. இலங்கைப் பொலிஸ் குடியரசின் தலைமைக் குற்றவியல் சட்ட வலுவூட்டல் முகவராண்மையாக இருத்தல் வேண்டும்.
- இ. இலங்கைப் பொலிஸ் பின்வரும் பிரிவுகளை உள்ளடக்கியிருத்தல் வேண்டும்.
- i. இலங்கைத் தேசியப் பொலிஸ்
  - ii. இலங்கை மாகாணப் பொலிஸ்
- ஈ. இலங்கைப் பொலிஸ் பின்வரும் தரங்களை வகிக்கும் அலுவலர்களைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.
- i. பொலிஸ் பரிசோதகர் தலைமையதிபதி
  - ii. சிரேஷ்ட பிரதிப் பொலிஸ் பரிசோதகர் தலைமையதிபதி
  - iii. பிரதிப் பொலிஸ் பரிசோதகர் தலைமையதிபதி
  - iv. சிரேஷ்ட பொலிஸ் கண்காணிப்பாளர்
  - v. பொலிஸ் கண்காணிப்பாளர்
  - vi. உதவிப் பொலிஸ் கண்காணிப்பாளர்
  - vii. பிரதான பொலிஸ் பரிசோதகர்
  - viii. பொலிஸ் பரிசோதகர்
  - ix. உதவிப் பொலிஸ் பரிசோதகர்
  - x. பொலிஸ் சார்ஜன்ட்
  - xi. பொலிஸ் கொஸ்தாப்பர்

---

² பொலிசு ஒரு "படையாகும்" என்று தற்போதுள்ள குறிப்பீட்டை நீக்குவதற்கு உபகுழு தீர்மானித்தது.

உ. இந்தப் பதவித் தரத்தினர் நியமமாக இருக்கும் அதேவேளை, தேசியப் பொலிஸ் ஆணைக்குழுவானது பொலிஸ் பரிசோதகர் தலைமையதிபதியின் விதப்புரைக்கிணங்க நேரத்திற்கு நேரம் இந்தப் பதவித்தரங்களைத் திருத்தலாம், நீக்கலாம் அல்லது மேலும் பதவித்தரங்களைச் சேர்க்கலாம்.

ஊ. பொலிஸ் கொஸ்தாப்புத் தொடக்கம் பொலிஸ் பரிசோதகர் வரையிலான பதவித்தரங்கள் பின்வரும் பிரிவுகளைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்:

i. குற்ற விசாரணை

ii. துப்பறிதல்

iii. குற்றத்தடுப்பு மற்றும் சமுதாயக்காவல்

iv. மோட்டார் போக்குவரத்து ஒருங்கமைப்பு

v. வழக்குத் தொடர்தல்

vi. பாதுகாப்பு

vii. தடயவியல்

viii. புலனாய்வு

ix. தகவல் தொழில்நுட்பம் மற்றும் இணையப் பாதுகாப்பு

x. பாதிக்கப்பட்டோர் மற்றும் சாட்சி ஆகியோருக்கு உதவியளித்தல் மற்றும் பாதுகாப்பு

xi. முகாமைத்துவம் மற்றும் நிர்வாகம்

xii. நிதி

xiii. மனிதவள அபிவிருத்தி மற்றும் பயிற்சி

xiv. பொலிஸ் பரிசோதகர் தலைமையதிபதியின் விதப்புரையின் பிரகாரம் தேசியப் பொலிஸ் ஆணைக்குவினால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு வர்த்தமானியில் வெளியிடப்படும் வேறேதேனும் விடயப்பரப்பு.

எ. இலங்கைப் பொலிசாரின் பிரதான கடமைகளாகப் பின்வருவன உள்ளன:

i. சட்டம் ஒழுங்கை நிலைநாட்டுதல்

- ii. அமைதி, சட்டவாட்சியைப் பேணுதல்
  - iii. குற்றங்கள் இழைக்கப்படுவதால் ஏற்படும் தீங்குகளில் இருந்து பொதுமக்களைப் பாதுகாத்தல்
  - iv. சட்டத்தால் வழங்கப்பட்ட பிரகாரம் குற்றவியல் சட்டங்களை அமுல்படுத்தல்
  - v. உடனுக்குடனும், நடுநிலையாகவும் நியாயமாகவும் அனைத்தையும் உள்ளடக்கியும் குற்றங்கள் இழைத்ததாக குற்றம் சாட்டப்படுவோரை விசாரித்தலும் இனம் காணுதலும், குற்றமிழைத்தவர்களைக் கைதுசெய்தலும் மற்றும் அவ்வாறான ஆட்களுக்கு எதிரான குற்றவியல் செயன்முறைகளை ஆரம்பித்தலும்
  - vi. குற்றத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் உரிமைகளையும் உரித்துக்களையும் பாதுகாத்தல்
  - vii. குற்றங்களின் சாட்சிகளின் உரித்துக்களைப் பாதுகாத்தல்
  - viii. குற்றங்களை இழைத்ததாகச் சந்தேகிக்கப்படும் அல்லது குற்றம் சாட்டப்படும் ஆட்கள் உட்பட ஆட்களின் அடிப்படை உரிமைகளை நிலைநாட்டுதல்
- ஏ. இலங்கைப் பொலிசின் பிரதான தொழிற்பாடுகளாகப் பின்வருவன இருக்கும்:
- i. இலங்கையின் பந்தோபஸ்து மற்றும் தேசிய பாதுகாப்பைப் பேணுதல்
  - ii. இலங்கை மக்களின் பாதுகாப்பை பாதுகாத்தல்
  - iii. இலங்கையின் ஆயுதப்படைகளுடன் இணைந்து இலங்கையின் ஐக்கியம், ஆட்புல ஒருமைப்பாடு மற்றும் இறைமையைப் பாதுகாத்தல்
  - iv. பயங்கரவாதத்தை எதிர்த்துப் போராடுதல்

- v. தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடங்களையும் அரசு சொத்துக்களையும் பாதுகாத்தல்
- vi. குற்றம் இழைக்கப்படுதலைத் தடுத்தல்
- vii. குற்றங்கள் இழைக்கப்படுதலை துப்புத் துலக்குதல்
- viii. குற்றம் இழைத்தலை விசாரித்தல் குற்றம் இழைத்தவர்களை அடையாளம் காணுதல், பிடித்தல், கைதுசெய்தல் உட்பட குற்றம் இழைப்புக்களை விசாரணை செய்தல்
- ix. சட்டம் ஒழுங்கைப் பேணுதல்
- x. அத்தியவசிய சேவைகள் மற்றும் வழங்கல்களின் பேணுகைக்கு இடையூறு ஏற்படுத்தும் சட்டத்திற்கு மாறான ஒன்றுகூடல்களையும் ஏனைய பொதுக் கூடுதல்களையும் கலைத்தல்
- xi. சட்ட மாஅதிபரின் அதிகாரங்கள் மற்றும் தொழிற்பாடுகளுக்கு உட்பட்டு குற்றமிழைத்தவர்களுக்கு எதிராக குற்றவியல் செயன்முறைகளை ஆரம்பித்தலும், குற்றமிழைத்தவர்களை நீதவான் நீதிமன்றத்திற்கு அழைத்தலும்
- xii. பொதுமக்கள் தொந்தரவுகளைத் தடுத்தலும் இல்லாதுசெய்தலும்
- xiii. பொலிசாரிடம் சட்டத்தால் ஒப்புவிக்கப்படக்கூடிய ஏனைய தொழிற்பாடுகள் இருப்பின் அவற்றை செயற்படுத்துதலும்
- ஐ. பொலிஸ் சட்டத்தின் பின்னிணைப்பு “அ” இல் காட்டப்பட்டவாறாக இலங்கைப் பொலிசார் ஒரு கொடியைக் கொண்டிருப்பர்.
- ஓ. பொலிஸ் சட்டத்தின் பின்னிணைப்பு “ஆ” இல் காட்டப்பட்டவாறாக இலங்கைப் பொலிசார் ஒரு இலச்சினையைக் கொண்டிருப்பர்
- ஓ. இலங்கைப் பொலிசின் எல்லா உத்தியோகத்தர்களும் (அவர்கள் தேசிய பொலிசோடு அல்லது மாகாணப் பொலிசோடு தொடர்புடையவர்களாக இருந்தாலும்) தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவுடன் ஆலோசித்து பொலிஸ் பரிசோதகர் தலைமை அதிபதியால் காலத்திற்குகாலம் விதிமுறை செய்யப்பட்டவாறாக

(குறித்துரைக்கப்பட்ட நிலைமைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு) ஒரே சீருடையையும், முத்திரையையும் அணிவார்கள். முத்திரையானது பதவித் தராதரத்தினையம் நிபுணத்துவத்தையும் அத்துடன் அவர் தேசிய பொலிசுடனா அல்லது மாகாணப் பொலிசுடனா இணைந்துள்ளார் என்பதையும் தெளிவுபடப் பிரதிபலிக்கும். எவ்வாறாயினும் மாகாணப் பொலிசு, அந்த உத்தியோகத்தர்கள் எந்த மாகாணத்துடன் தொடர்புடையவர்கள் எனப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் ஒருதனித்துவமான தோள் தெறிப்பியை அணிவதற்கு மாகாண பொலிஸ் உத்தியோகத்தர்களை பொலிஸ் பரிசோதகர் தலைமை அதிபதி அதிகாரமளிக்கமுடியும். இந்ததெறிப்பிகளானவை ஆளுநர், முதலமைச்சர் மற்றும் உரிய மாகாண பொலிஸ் ஆணைக்குழு மற்றும் உரிய மாகாணப் பொலிஸ் ஆணையாளர் என்போருடன் கலந்தாலோசித்தே வடிவமைக்கப்படும். பொலிஸ் கொடிக்கு மேலதிகமாக மாகாணப் பொலிசார் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு மற்றும் உரிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவால் அங்கீகரிக்கப்பட்டவாறாக மாகாணத்தைக் குறித்துக்காட்டும் ஒரு கொடியை வைத்திருப்பர்.

ஓள. இலங்கைப் பொலிசுக்கான நிதி வளங்களின் வழங்குகையானது இலங்கை அரசாங்கத்தினால் மாத்திரமானதாகவே இருக்கும்.

க. இலங்கைப் பொலிசுக்குத் தேவையான ஆயுதங்கள், வெடிபொருட்கள், வாகனங்கள், உபகரணங்களாகியவை இலங்கை அரசாங்கத்தினால் மாத்திரம் கொள்வனவு செய்யப்பட்டு இலங்கைப் பொலிசுக்கு ஒப்படைக்கப்படும்.

2. இலங்கைத் தேசிய பொலிஸ்

அ. இலங்கைத் தேசிய பொலிஸ் பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்குகிறது

- i. இலங்கைப் பொலிஸ் தலைமைச் செயலகம்
- ii. முகாமைத்துவம், நிதி, நிர்வாகம், மனித வளங்கள் மற்றும் நலனோம்பல் பிரிவு
- iii. பொலிஸ் விடயத்திற்கு பொறுப்பான அமைச்சர் மற்றும் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு என்பவற்றுடன் கலந்துரையாடி பொலிஸ் பரிசோதகர் தலைமையதிபதியால்

தீர்மானிக்கப்பட்ட தொழிற்பாட்டு மற்றும் பிராந்தியப் பிரிவுகள்

- iv. குற்றப் புலனாய்வுத் திணைக்களம்
- v. போதைப்பொருள் கட்டுப்பாடுமற்றும் விசாரணைப் பிரிவு
- vi. பயங்கரவாதத்திர்ப்புபிரிவுமுகவராலயம்
- vii. பொலிஸ் கடற் பிரிவு
- viii. குற்றத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உதவியும் பாதுகாப்பும் மற்றும் சாட்சிகள் பிரிவு
- ix. கொழும்பு நகரப் பொலிசார்
- x. குற்றப் புலனாய்வு முகவராலயம்
- xi. பெண்கள் சிறுவர்கள் பிரிவு
- xii. விசேட செயலணி
- xiii. பாரதூரமான நிதி மற்றும் பொருளாதாரக் குற்றங்களை விசாரிப்பதற்கான பிரிவு
- xiv. உள்ளக விவகாரங்கள் பிரிவு
- xv. விசேட கிளை
- xvi. சர்வதேச விவகாரங்கள் மற்றும் ஒருங்கிணைப்புபிரிவு
- xvii. பொலிஸ் மத்திய படைக்கலம் மற்றும் சூட்டுப் பயிற்சி அணி
- xviii. தேசிய பொலிஸ் கல்வியகம்
- xix. இலங்கை பொலிஸ் கல்லூரி மற்றும் அதன் பிரிவுகள்
- xx. இலங்கைப் பொலிஸ் சேமப்படை

ஆ. இலங்கை தேசிய பொலிஸ் படையின் நிறுவனப் பிரசன்னங்களானவை வீச்சுக்கள், பிரிவுகள், முகவரலாயங்கள், பணியகங்கள், அலகுகள் பொலிஸ் நிலையங்கள், பொலிஸ்

காவலர்கள் மற்றும் பொலிஸ் மாஅதிபரால் தீர்மானிக்கப்பட்டு தேசிய பொலிஸ் இராணுவக்குழுவால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஏனைய வடிங்களிலானவைகளுமாக உள்ளன.

இ. தேசிய பொலிசாருக்கும் மாகாணப் பொலிசாருக்கும் இடையிலான ஒரு ஊடாட்டத்தையும் ஒத்துழைப்பையும் வசதிப்படுத்துவதற்காக பொலிஸ் பரிசாதகர் தலைமை அதிபதிதனது நேரடி மேற்பார்வையின் கீழ் ஒரு அலகை நிறுவிப் பேணுவார்

ஈ. தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவானது, பொலிஸ் பரிசோதகர் தலைமை அதிபதியுடன் கலந்தாலோசித்து மாகாணப் பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் ஒருவேண்டுகோளின் பேரில் தேசிய பொலிசிலிருந்து ஒரு குறித்துரைக்கப்பட்ட எண்ணிக்கையான பொலிஸ் உத்தியோகத்தர்களை, உரிய மாகாணப் பொலிசுக்கு விடுவிக்கும்.

3. மாகாணப் பொலிஸ்

அ. ஒவ்வொரு மாகாணத்திற்குமென மாகாணப் பொலிஸ் காணப்படும்.

ஆ. மாகாணப் பொலிசானது (அம் மாகாணத்தின் பெயர்) மாகாணப் பொலிஸ் என அறியப்படும் (உதா: சப்பிரகமுவ மாகாணப் பொலிஸ்)

இ. ஒவ்வொரு மாகாணப் பொலிசும் பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்கும்:

i. மாகாணப் பொலிஸ் தலைமைப் பணியகம்

ii. ஒவ்வொரு நிர்வாக மாவடத்திற்குமான ஒரு மாவட்டப் பணியகம் (பிராந்தியம்)

iii. முதலமைச்சர் மற்றும் உரிய மாகாணத்தின் பொலிஸ் ஆணைக்குழு என்பவற்றுடன் கலந்தாலோசித்து மாகாணப் பொலிஸ் ஆணையாளரினால் தீர்மானிக்கப்பட்டவாறான எண்ணிக்கையிலான தொழிற்பாட்டுப் பணியகங்கள்

iv. மாகாணப் பொலிஸ் பயிற்சி நிறுவகம்

- ஈ. மாகாணப் பொலிசாரின் நிறுவனப் பிரசன்னமானது மாகாணப் பொலிஸ் தலைமையகம், பணியகங்கள், அலகுகள், பொலிஸ் நிலையங்கள், பொலிஸ் காவலரண்கள் என்ற வடிவங்களை எடுக்கும்
- உ. மாகாணப் பொலிஸ் தலைமையகம், பணியகங்கள், அலகுகள், பொலிஸ் நிலையங்கள், பொலிஸ் காவலரண்கள்; என்பன உரிய மாகாணப் பொலிஸ் ஆணைக்குழு மற்றும் முதலமைச்சருடன் கலந்துரையாடி உரிய மாகாணப் பொலிஸ் ஆணையாளரால் தீர்மானிக்கப்பட்டவாறாக அமைக்கப்படும்
- ஊ. ஒரு மாகாணப் பொலிசின் பொலிஸ் உத்தியோகத்தர்கள் உரிய மாகாணத்திற்குள் மாத்திரம் தமது அதிகாரங்களையும் தொழிற்பாடுகளையும் சாதாரணமாக செயற்படுத்துவர். எவ்வாறாயினும் மாகாண பொலிஸ் ஆணையாளருடனும் கலந்தாலோசித்து பொலிஸ் மாஅதிபரால் இது தொடர்பாகவெளியிடப்பட்ட வழிகாட்டுதல்களின் பிரகாரம் அவரிடம் ஒப்புவிக்கப்பட்ட சட்டபூர்வமான கடமைக்கு விளைவுகொடுக்கும் நோக்கத்திற்காக, மாகாணப் பொலிஸ் உத்தியோகத்தரானவர்கள் அவரது மாகாணத்திற்கு வெளியேயும் அதிகாரங்களையும் தொழிற்பாடுகளையும் ஆற்றமுடியும்.
- எ. பொலிஸ்மா அதிபருடன் கலந்தாலோசித்து விருத்திசெய்யப்பட்ட தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவால் வெளியிடப்பட்ட வழிகாட்டுதல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு மாகாணப் பொலிசார் தேசிய பொலிசாருடன் ஒத்துழைத்துச் செயற்படுவர்.
- ஏ. இரண்டு அல்லது பல மாகாணப் பொலிசாருக்காகவோ அல்லது தேசிய மற்றும் ஒரு மாகாணப் பொலிசாருக்காகவோ அல்லது தேசிய மற்றும் இரண்டு அல்லது பல பொலிசாருக்காகவோ ஒரு கூட்டு விசாரணையை அல்லது நடவடிக்கையை பொறுப்பெடுத்து நிறைவேற்றுவது சட்டரீதியானதாக இருக்கும்
- ஐ. ஒரு இயற்கை அனர்த்தத்திற்குப் பதிற்செயற்பாடு காட்டுவது தவிர்ந்த ஏனைய நிலைமைகளில் ஒரு அரசு அவசரகாலநிலை பிரகடனப்படுத்தும்பொழுது எழும் நிலைமைக்கான செயல்விளைவுடைய பதிற்செயற்பாட்டைச் செய்யும் நோக்குடன் பொலிஸ் பரிசோதகர் தலைமை அதிபதி ஒன்றோ அல்லது பலவோ

மாகாணப் பொலிசாரினை தனது நேரடிக் கட்டளையின் கீழ் கொண்டுவருவார்.

ஓ. உரிய மாகாண ஆணைக்குழு மற்றும் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவுடன் கலந்தாலோசித்து, பொலிஸ் பரிசாதகர் தலைமை அதிபதி உரிய மாகாணப் பொலிஸ் ஆணைக்குழுவிற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுத்து அங்கே முறைமை ரீதியானதும் பரந்துபட்டதுமான (அ) கீழ்ப்படியாமை அல்லது (ஆ) வேண்டுமென்ற மீறுகை அல்லது கடமைகள் மற்றும் தொழிற்பாடுகளில் பராதீனம் செய்தல் அல்லது (இ) புரட்சி அல்லது கலக நடத்தை அல்லது (ஈ) இலங்கையின் ஐக்கியம் பிராந்திய ஒருமைப்பாடு அல்லது இறைமைமீது தாக்குதல் அல்லது தாக்குதல் ஏற்படக்கூடிய நிலை என்ற எண்ணம் உருவாக்கப்படும்பொழுது ஜனாதிபதியின் இயைபுடன் அவர் உரிய மாகாணப் பொலிசின் தொழிற்பாடுகளை இடைநிறுத்துவதற்கும் உரிய பொலிஸ் உத்தியோகத்தர்களின் ஆயுதங்களைக் களைவதற்கும் படிநிலை எடுப்பார். அதற்குப் பின்பு அவர் உரிய மாகாணப் பொலிசுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட கடமைகளையும் பொறுப்புக்களையும் தேசிய பொலிஸ் படையால் நிறைவேற்றப்படச் செய்வார்; விசாரணையத் தொடர்ந்து ஒரு கட்டத்தில் உரிய மாகாண பொலிஸ் உத்தியோகத்தர்கள் உரியமுறையில் கடமைகளையும், அதிகாரங்களையும், தொழிற்பாடுகளையும் ஆற்றுகின்றனர் என்ற கருத்தை பொலிஸ் பரிசோதகர் தலைமை அதிபதி பெறுவாராயின் விதிக்கப்பட்ட இடைநிறுத்தத்தை அவர் பின்வாங்குவதுடன் உரிய மாகாணப் பொலிசார் தமது தொழிற்பாட்டை மீளத் தொடங்குவார். மாகாண ஆளுநர், பிரதம அமைச்சார், மாகாணப் பொலிஸ் ஆணையாளர் என்போருடன் கலந்தாலோசிப்பதைத் தொடர்ந்து பொலிஸ் மாஅதிபர் இடைநிறுத்தத்தை அகற்றுவது பொருத்தமற்றது எனக் கருத்துக் கொண்டிருப்பராயின் ஜனாதிபதியின் இணக்கத்துடன் உரிய மாகாண பொலிஸ் படை கலைக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து அதன் கடமைகள் அதிகாரங்கள் தொழிற்பாடுகள் என்பன தேசிய பொலிசாரால் மேற்கொள்ளப்படும். கலைப்பைத் தொடர்ந்து உரிய மாகாணப் பொலிஸ் ஆணைக்குழுவிற்கு உரிய மாகாண பொலிசினை மீள அமைத்துச் செயற்படுத்துவதற்குப் பொலிஸ் பரிசோதகர் தலைமை அதிபதி உதவுவார்.

4. தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு

- அ. அரசியலமைப்பின் பிரகாரம் நிறுவப்பட்ட ஒரு தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு காணப்படும்
- ஆ. தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவானது அதன் தவிசாளர் மற்றும் ஏனைய நான்கு உறுப்பினர்களைக் கொண்டிருக்கும்
- இ. தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் தவிசாளரும் உறுப்பினர்களும் ஜனாதிபதியின் இணக்கத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு அரசியலமைப்புச் சபையால் நியமிக்கப்படுவார்.
- ஈ. தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் தவிசாளரும், உறுப்பினர்களும் பொலிஸ் முகாமைத்துவம், பொலிஸ் நிர்வாகம்; குற்றவியல் நீதி, சமூகவியல் துறைகளில் அனுபவமுடைய ஆட்களாக இருப்பர்.
- உ. மாகாண பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் உறுப்பினர்களில் ஒருகுறிப்பிட்ட எண்ணிக்கைக்குக் குறைவாகப் பெண்கள் இருக்கக்கூடாது.³
- ஊ) தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் தவிசாளரும் உறுப்பினர்களும் முழு நேர அடிப்படையில் சேவை புரிய வேண்டும்.
- எ) தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் தவிசாளரும் உறுப்பினர்களும் 5 வருட காலப்பகுதிக்கு பதவி வகிக்க வேண்டும்
- ஏ) தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவுக்கு அதன் செயலாளரும் (தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவினால் நியமிக்கப்பட்ட) அதன் செயலகமும் ஒத்துழைக்க வேண்டும்.
- ஐ) தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் தத்துவங்களும் பணிகளும் கீழ்வருவனவாக இருத்தல் வேண்டும்
- i. தேசிய பொலிஸின் அலுவலர்களுக்கான ஆட்சேர்ப்பு, நியமனம், இடமாற்றம், பதவியுயர்வு, ஒழுக்காற்றுக் கட்டுப்பாடு (சேவையை முடிவுறுத்தல் உள்ளடங்கலாக) ஆகியவற்றுக்காக திட்டங்களை விருத்திசெய்தலும் வகுத்தமைத்தலும்.

³ இந்த எண்ணிக்கையானது அரசியலமைப்பு சபையினால் உரிய நேரத்தில் தீர்மானிக்கப்பட முடியும்.

- ii. தேசிய பொலிசின் பொலிசு அலுவலர்கள் தொடர்பாக மேற்படி திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தல்.
- iii. மாகாண பொலிசு ஆணைக்குழுக்களால் ஆக்கப்பட்ட மாகாண பொலிசின் அலுவலர்களின் ஆட்சேர்ப்பு, நியமனம், இடமாற்றம், பதவியுயர்வு, ஒழுக்காற்றுக் கட்டுப்பாடு ஆகியவற்றுக்காக திட்டத்தை அங்கீகரித்தல்,
- iv. மாகாண பொலிசு ஆணைக்குழுக்களால் மாகாண பொலிசுக்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட நியமனங்களை ஏற்புறுதி செய்தல்.
- v. பொலிசுப் பரிசோதகர் தலைமையதிபதியின் விதப்புரையின் பேரில், (அ) குற்றப் புலனாய்வுத் திணைக்களத்தின் ஆணையாளர் (ஆ) விசேட அதிரடிப் படையின் கட்டளைத் தளபதி மற்றும் (இ) தேசிய பொலிசின் தொழிற்பாட்டு மற்றும் பிரதேச பிரிவுகளின் தலைவர்கள் ஆகியவர்களின் நியமனம்.
- vi. உள்ளக அலுவல்கள் பிரிவின் பணிப்பாளரின் நியமனம்.
- vii. பொலிசுப் பரிசோதகர் தலைமையதிபதியின் விதப்புரைகளுக்கு அமைவாக பொலிசு அலுவலர்களின் தேசிய பொலிசின் உள்ளக இடமாற்றம்
- viii. உள்ளக அலுவல்கள் பிரிவினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட விசாரணைகளைக் கருத்தில் கொண்டு, குற்றங்களுக்குப் இழைத்தமைக்குப் பொறுப்பானவர் என கண்டுகொள்ளப்பட்ட பொலிசு அலுவலர்களுக்கு எதிரான குற்ற நடவடிக்கையைத் தொடர்ந்த நிறுவனத்தின் பரிசீலனையை, சட்டத்துறை தலைமையதிபதிக்கு விதந்துரைத்தல்.
- ix. உரிய மாகாண பொலிசு ஆணைக்குழுவின் ஒருப்பாட்டுடன் மாகாண பொலிசின் பொலிசு அலுவலர்களை தேசிய பொலிசுப் படைக்கு உள்வாங்குதல்.
- x. உரிய மாகாண பொலிசு ஆணைக்குழுவின் ஒருப்பாட்டுடன் உரிய மாகாண பொலிசுக்கு உள்வாங்குவதற்காக தேசிய பொலிசில் இருந்து பொலிசு அலுவலர்களை விடுவித்தல்.

ஓ) தெரிவுசெய்தல், ஆட்சேர்ப்பு, நியமனம், பயிற்சி, பதவியுயர்வு மற்றும் பொலிசு அலுவலர்களின் ஒழுக்காற்றுக் கட்டுப்பாடு தொடர்பான மாகாண பொலிசுக்கான வழிகாட்டு நெறிகள், விதிகள் மற்றும் ஒழுங்குவிதிகள் ஆகியவற்றை தேசிய பொலிசு ஆணைக்குழு மாகாண

பொலிசுடன் கலந்தாலோசித்து வகுத்தல் வேண்டும். (இது தெரிவுசெய்தல், ஆட்சேர்ப்பு, நியமனம், பயிற்சி, பதவியுயர்வு மற்றும் ஒழுக்காற்றுக் கட்டுப்பாடு ஆகியவற்றின் போது தேசிய நியமங்களுடனான பற்றுறுதியை உறுதிப்படுத்துவதற்காகும்).

ஓ) தேசிய மற்றும் மாகாண பொலிசின் பொலிசு அலுவலர்களுக்கு வழங்கப்படும் கவனிப்புகளையும் சம்பளங்களங்களையும் ஏனைய வேதனாதிகளையும் தேசிய பொலிசு ஆணைக்குழு மாகாண பொலிசு ஆணைக்குழுவுடன் கலந்தாலோசித்து தீர்மானிக்க வேண்டும்.

ஒள) அரசாங்கத்தால் தேசிய பொலிசுக்கும் மாகாண பொலிசுக்கும் ஒதுக்கப்பட்ட நிதியை தேசிய பொலிசு ஆணைக்குழு பங்கீடு செய்ய வேண்டும்.

க) தேசிய பொலிசு ஆணைக்குழு அதன் பணிகளில் ஒன்றையோ ஒன்றுக்கு மேற்பட்டதையோ பொலிசுப் பரிசோதகர் தலைமையதிபதிக்கு கையளிப்பதற்கு உரியத்துடையதாக இருத்தல் வேண்டும்.

ங) தேசிய பொலிசு ஆணைக்குழுவின் முடிபுகள் நிருவாக மேன்முறையீட்டு நியாயசபையில் மேன்முறையீடு செய்யப்பட முடியுமாக இருத்தல் வேண்டும்.

ச) தேசிய பொலிசு ஆணைக்குழு உயர் நீதிமன்றத்தின் அடிப்படை உரிமைகள் பற்றிய நியாயாதிக்கத்துடனும் மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தின் எழுத்தாணை பற்றிய நியாயாதிக்கத்துடனும் இசைந்து செல்ல வேண்டும்.

5. மாகாண பொலிசு ஆணைக்குழுக்கள்

அ) அரசியலமைப்புக்கிணங்க ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் ஒரு மாகாண பொலிசு ஆணைக்குழு தாபிக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.

ஆ) ஒவ்வொரு மாகாண பொலிசு ஆணைக்குழுவும் அதற்கான தவிசாளரையும் ஏனைய இரண்டு உறுப்பினர்களையும் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

இ) மாகாண முதலமைச்சரும் உரிய மாகாண சபையின் எதிர்க்கட்சித் தலைவரும் இணைந்து வழங்கிய பெயர்குறிப்பிடுதலை பரிசீலனை செய்த பின்னர் மாகாண பொலிசு ஆணைக்குழுக்களின் தவிசாளரும் உறுப்பினர்களும் அரசியலமைப்புப் பேரவையால் நியமிக்கப்படல் வேண்டும்.

- ஈ) மாகாண பொலிசு ஆணைக்குழுவின் உறுப்பினர்களில் பெண்கள்⁴ ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கைக்குக் குறையாமல் இருத்தல் வேண்டும்.
- உ) மாகாண பொலிசு ஆணைக்குழுக்களின் தவிசாளரும் உறுப்பினர்களும் முழு நேர அடிப்படையில் சேவை புரிய வேண்டும்
- ஊ) மாகாண பொலிசு ஆணைக்குழுக்களின் தவிசாளரும் உறுப்பினர்களும் 5 வருட காலப்பகுதிக்கு பதவி வகிக்க வேண்டும்.
- எ) மாகாண பொலிசு ஆணைக்குழுவுக்கு அதன் செயலாளரும் (உரிய மாகாண பொலிசு ஆணைக்குழுவினால் நியமிக்கப்பட்ட) அதன் செயலகமும் ஒத்துழைக்க வேண்டும்
- ஏ) பொலிசின் முகாமைத்துவம், பொது நிருவாகம், பொலிசு சேவை மற்றும் குற்றவியல் நீதி ஆகிய துறைகளில் அனுபவங்களைக் கொண்டவர்களாக மாகாண பொலிசு ஆணைக்குழுக்களின் தவிசாளரும் உறுப்பினர்களும் இருத்தல் வேண்டும்.
- ஐ) மாகாண பொலிசு ஆணைக்குழுவின் தத்துவங்களும் பணிகளும் கீழ்வருவனவாக இருத்தல் வேண்டும்.
- i. உரிய மாகாண பொலிசின் அலுவலர்களுக்கான ஆட்சேர்ப்பு, நியமனம், இடமாற்றம், பதவியுயர்வு, ஒழுக்காற்றுக் கட்டுப்பாடு ஆகியவற்றுக்காக திட்டங்களை விருத்திசெய்தலும் வகுத்தமைத்தலும் அத்தகைய திட்டங்களுக்காக தேசிய பொலிசு ஆணைக்குழுவின் அங்கீகாரத்தைப் பெறுதலும்,
  - ii. உரிய மாகாண பொலிசில் சேவை புரிவதற்காக பொலிசு அலுவலர்களை ஆட்சேர்ப்பதும் பதவியுயர்வு வழங்குவதும் மற்றும் குறிப்பிடப்பட்ட முடிபுகளுக்கான ஏற்புறுதியை தேசிய பொலிசு ஆணைக்குழுவிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்வதும் அத்துடன் மாகாண பொலிசு ஒன்றில் சேவையாற்றுவதற்காக ஆட்களை ஆட்சேர்ப்பு செய்யுமிடத்து குறிப்பிடப்பட்ட மாகாண மக்களால் பேசப்படும் மொழிகளைக் கவனத்தில் கொண்டு தெரிவுசெய்வதற்காக கருத்தில் கொள்ளப்படுகின்ற

⁴ அரசியலமைப்புப் பேரவையால் இந்த எண்ணிக்கை காலக் கிரமத்தில் தீர்மானிக்கப்படும்)

ஆளின் மொழியியல் ஆற்றல் தொடர்பாக உரிய கவனம் செலுத்தப்படல் வேண்டும்.

- iii. உரிய மாகாண பொலிசு ஆணையாளரின் நியமனம் தொடர்பாக தேசிய பொலிசு ஆணைக்குழுவுக்கு விதப்புரைகளை வழங்குதல்,
- iv. உரிய மாகாண பொலிசு ஆணையாளர்களின் விதப்புரையின் பேரில் மாகாண பொலிசு அலுவலர்களின் உள்ளக இடமாற்றம்,
- v. உரிய பொலிசு ஆணைக்குழுவின் ஒத்துழைப்புடன் பொலிசு அலுவலர்களை ஒரு மாகாண பொலிசிலிருந்து இன்னொரு மாகாண பொலிசுக்கு இடமாற்றம் செய்தல்,
- vi. சேவையை முடிவுறுத்தல் உள்ளடங்கலாக உரிய மாகாண பொலிசின் பொலிசு அலுவலர்களின் ஒழுக்காற்றுக் கட்டுப்பாடு,
- vii. தேசிய பொலிசு ஆணைக்குழுவின் ஒருப்பாட்டுடன் தேசிய பொலிசினால் விடுவிக்கப்பட்ட பொலிசு அலுவலர்களை உரிய மாகாண பொலிசில் சேவை புரிவதற்காக தேசிய பொலிசில் இருந்து உள்வாங்கல்,
- viii. தேசிய பொலிசு ஆணைக்குழுவின் ஒருப்பாட்டுடன் மாகாண பொலிசுப் படையிலிருந்து பொலிசு அலுவலர்களை தேசிய பொலிசுக்கு உள்வாங்கப்படுவதற்காக விடுவித்தல்,

ஓ) மாகாண பொலிசில் பொலிசு அலுவலர்களாக சேவை புரிவதற்காக ஆட்சேர்ப்புச் செய்யும் போது உரிய மாகாண பொலிசு ஆணைக்குழு அந்த மாகாணத்தின் இன மற்றும் மொழியியல் விகிதாசாரங்களை முறையாக கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

ஔ) குறித்தவொரு மாகாண பொலிசில் பொலிசு அலுவலர்களாக சேவை புரிவதற்காக ஆட்சேர்ப்புச் செய்யும் போது உரிய மாகாணத்தின் சாதாரணமாக வதியும் விண்ணப்பதாரிகளுக்கே முன்னுரிமை வழங்கப்பட வேண்டும்

ஓஎ) குறித்தவொரு மாகாண பொலிசில் பொலிசு அலுவலர்களாக சேவை புரிவதற்காக ஆட்சேர்ப்புச் செய்யும் போது உரிய மாகாண மக்களால் பேசப்படும் ஆதிக்கம் மிக்க மொழியை பேசும் திறனுள்ள அத்தகைய அலுவலர்கள் முறையாக கருத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும்

க) மாகாண பொலிசு ஆணைக்குழு அதன் பணிகளில் ஒன்றையோ அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவைகளையோ உரிய மாகாண பொலிசு ஆணையாளருக்கு அல்லது உரிய மாகாண பொலிசில் சிரேட்ட பொலிசுக் கண்காணிப்பாளர் பதவித்தரத்தை விடக் குறையாத பதவித்தரமொன்றை வகிக்கும் ஏனைய எந்த அலுவலருக்கும் கையளிக்கலாம்

ங) மாகாண பொலிசு ஆணைக்குழுவொன்றின் முடிவொன்றினால் இன்னலுற்ற எந்த பொலிசு அலுவலரும் நிருவாக மேன்முறையீட்டு நியாயசபைக்கு மேன்முறையீடு செய்யலாம்.

6. பொலிசுப் பரிசோதகர் தலைமையதிபதி

அ) பொலிசு பரிசோதகர் தலைமையதிபதி இலங்கை பொலிசின் தலைவராக இருத்தல் வேண்டும்

ஆ) ஒட்டுமொத்த முகாமைத்துவம், நிருவாகம் மற்றும் மாகாண பொலிசின் கடமைகளையும் பணிகளையும் நிறைவேற்றல் என்பவற்றுடன் தொடர்பான கருமங்கள் மீது மாகாண பொலிசு ஆணையாளர்களுக்கு பணிப்புரைகளை விடுக்க பொலிசுப் பரிசோதகர் தலைமையதிபதி தத்துவமளிக்கப்பட வேண்டும். ஆயின், எவ்வாறாயினும் மாகாண பொலிசுக்கு பிரத்தியேகமான நியாயதிக்கம் அளிக்கப்பட்டுள்ள கருமங்கள் தொடர்பாக மாகாண பொலிசு ஆணையாளர்களுக்கு பணிப்புரைகளை வழங்குவதற்கு பொலிசுப் பரிசோதகர் தலைமையதிபதிக்கு தத்துவமளிக்கப்படலாகாது.

இ) தேசிய பொலிசின் முகாமைத்துவத்துக்கும் நிருவாகத்துக்கும் பொறுப்பாக பொலிசுப் பரிசோதகர் தலைமையதிபதி இருத்தல் வேண்டும்.

ஈ) அரசியலமைப்புப் பேரவையின் விதப்புரையின் மீது பொலிசுப் பரிசோதகர் தலைமையதிபதி சனாதிபதியால் நியமிக்கப்பட வேண்டும்.

உ) எவரேனும் (ஒரேயொரு) சிரேஷ்ட பிரதிப் பொலிசுப் பரிசோதகர் தலைமையதிபதியே பொலிசுப் பரிசோதகர் தலைமையதிபதியாக நியமிக்கப்பட உரியத்துடையவராக இருத்தல் வேண்டும். மாகாண பொலிசு ஆணையாளர்கள் அந்த வகுதிக்கு உரியவர்களாக இருத்தல் வேண்டும்.

- ஊ) பொலிசுப் பரிசோதகர் தலைமையதிபதியின் நியமனத்தைத் தொடர்ந்து, அவர் அத்தகைய பதவியில் 63 வருட வயதை பூர்த்தி செய்யும் வரையில் சேவை புரிய உரித்துடையவராக இருத்தல் வேண்டுமென்பதுடன் அவரது சேவை அத்தகைய வயதுக்கு மேல் நீடிக்கப்படவும் கூடாது.
- எ) பொலிசுப் பரிசோதகர் தலைமையதிபதி ஒருவரின் உச்சபட்ச சேவைக் காலம் 4 வருடங்களாக இருத்தல் வேண்டும்.
- ஏ) பொலிசுப் பரிசோதகர் தலைமையதிபதி தொடர்பாக ஒழுக்காற்று கட்டுப்பாட்டைப் பிரயோகிக்க அரசியலமைப்புப் பேரவைக்கு தத்துவமளிக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.
- ஐ) (அ) சட்டத்தை பாராதாரமாக மீறல் (ஆ) இலஞ்சம், ஊழல் அல்லது மோசடி (இ) அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்தல் அல்லது தவறாகப் பயன்படுத்தல் (ஈ) பொலிசுப் பரிசோதகர் தலைமையதிபதிப் பதவிக்கு இழுக்கை ஏற்படுத்தல் அல்லது (உ) சுகவீனம் ஆகிய ஏதுக்கள் மீதல்லாது பொலிசுப் பரிசோதகர் தலைமையதிபதியின் சேவை முடிவுறுத்தப்படக் கூடாது. மேலே சொல்லப்பட்ட ஏதுக்களில் ஒன்றுக்கு அல்லது அதற்கு அதிகமானவற்றுக்கு பொலிசுப் பரிசோதகர் தலைமையதிபதி குற்றமுடையவராவார் என ஒரு விசாரணையைத் தொடர்ந்து தீர்மானமொன்று அரசியலமைப்புப் பேரவையால் எடுக்கப்படும் போது அரசியலமைப்புப் பேரவை பாராளுமன்றத்துக்கு நிருபம் ஒன்றை அனுப்பவேண்டுமென்பதுடன் பாராளுமன்றத்தின் பெரும்பான்மையான உறுப்பினர்கள் பொலிசுப் பரிசோதகர் தலைமையதிபதியின் சேவையை முடிவுறுத்தும் தீர்மானத்துக்குச் சார்பாக வாக்களிப்பதன் மீது மாத்திரம் பொலிசுப் பரிசோதகர் தலைமையதிபதியின் சேவை முடிவுறுத்தப்பட வேண்டும்.
- ஓ) தேசிய பொலிசு ஆணைக்குழுவின் ஆலோசனைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு பொலிசுப் பரிசோதகர் தலைமையதிபதி கடமைப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.
- ஔ) விசாரணைகளை மேற்கொள்ளல் உள்ளடங்கலாக கடமைகளையும் பணிகளையும் புரியும் போது மாகாண பொலிசினால் பின்பற்றப்பட வேண்டிய நியமங்களையும் வழிகாட்டு நெறிகளையும் குறிப்பிடுவதற்கு பொலிசுப் பரிசோதகர் தலைமையதிபதி உரியத்துடையவராதல் வேண்டும்.

- ஓள) குற்றவியல் கருமங்கள் சட்டத்தில் பரஸ்பர உதவியளித்தலின் பொருட்டு பொலிசுப் பரிசோதகர் தலைமையதிபதி 'மத்திய அதிகாரியாக இருத்தல் வேண்டும்.
- க) இலங்கைப் பொலிசை சர்வதேச மட்டத்தில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதற்கும் வெளிநாட்டு சட்ட அமுலாக்க முகவராண்மைகளுடன் ஒப்பந்தங்களுக்கு உட்படுவதற்கும் பொலிசுப் பரிசோதகர் தலைமையதிபதி உரித்துடையவராதல் வேண்டும்.
- ங) பொலிசுச் சேவையின் கொள்கைகள், பொலிசுச் சேவைக்கான தேவைகள் மற்றும் சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கு ஆகிய விடயங்கள் தொடர்பில் பொலிசுப் பரிசோதகர் தலைமையதிபதி 'பொலிசு' விடயத்துக்குப் பொறுப்பான அமைச்சருக்கு வகைப்பொறுப்பு உடையவராக இருத்தல் வேண்டும். ஆயின், எவ்வாறாயினும் குற்றவியல் விசாரணைகள் தொடர்பாக குறித்த விசாரணைகளை மையப்படுத்தி அறிவுறுத்தல்களை வழங்குவதற்கு அமைச்சருக்கு தத்துவமளித்தலாகாது.

7. மாகாணப் பொலிஸ் ஆணையாளர்கள்

- அ) ஒவ்வொரு மாகாணத்திற்கும் ஒரு மாகாணப் பொலிஸ் ஆணையாளர் நியமிக்கப்படுதல் வேண்டும்.
- ஆ) சம்பந்தப்பட்ட மாகாணப் பொலிசுப் படையின் பிரதானியாக மாகாணப் பொலிஸ் ஆணையாளர் இருத்தல் வேண்டும்.
- இ) சம்பந்தப்பட்ட மாகாணப் பொலிசின் பொலிஸ் உத்தியோகத்தர்களுக்கு பணிப்புரைகளை வழங்குவதற்கு மாகாணப் பொலிஸ் ஆணையாளர் அதிகாரம் பெற்றிருத்தல் வேண்டும்.
- ஈ) சம்பந்தப்பட்ட மாகாணப் பொலிசின் ஒட்டுமொத்த முகாமைத்துவத்திற்கும் நிர்வாகத்திற்கும் மாகாணப் பொலிஸ் ஆணையாளர் பொறுப்பாக இருத்தல் வேண்டும்.
- உ) சம்பந்தப்பட்ட மாகாணப் பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் விதப்புரையின் பிரகாரம் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவினால் மாகாணப் பொலிஸ் ஆணையாளர்கள் நியமிக்கப்படுதல் வேண்டும்.

- ஊ) மாகாணப் பொலிஸ் ஆணையாளராக நியமிக்கப்பட்டு பரிசீலிக்கப்படுவதற்கு எந்தவொரு சிரேஷ்ட பொலிசுப் பரிசோதகர் தலைமை அதிபதியும்; jகைமையுடையவராதல் வேண்டும்.
- எ) மாகாணப் பொலிஸ் ஆணையாளர் நியமிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து அந்த நியமனத்தில் அவர் 61 வயதைப் பூர்த்திசெய்யும் வரையில் சேவையாற்றுவதற்கான உரித்தினைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். அந்த வயதிற்கு அப்பால் அவரது சேவை நீடிக்கப்படலாகாது.
- ஏ) ஒரு குறிப்பிட்ட மாகாணத்தில் மாகாணப் பொலிஸ் ஆணையாளர் ஒருவர் சேவையாற்றுவதற்கான ஆகக்கூடுதலான வருடங்களின் எண்ணிக்கை 03 வருடங்களாக இருத்தல் வேண்டும். அதன் பின்னர் அதே மாகாணத்தில் மாகாணப் பொலிஸ் ஆணையாளராக அவர் மீள நியமிக்கப்படுவதற்கான உரித்தினைக் கொண்டிருத்தலாகாது.
- ஐ) மாகாணப் பொலிஸ் ஆணையாளர் தொடர்பில் ஒழுக்காற்றுக் கட்டுப்பாடுகளை மேற்கொள்வதற்கு தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு அதிகாரம் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.
- ஓ) ஒரு மாகாணத்தின் பொலிஸ் ஆணையாளர் தொடர்ந்து வேறு ஒரு மாகாணத்தின் மாகாணப் பொலிஸ் ஆணையாளராக நியமிக்கப்படுவதற்கான உரித்தினைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.
- ஔ) மாகாணப் பொலிஸ் ஆணையாளர் ஒருவர் தேசிய பொலிஸ் படையில் இணைவதற்கான உரித்தினைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.
- ஐ) பொலிசுப் பரிசோதகர் தலைமை அதிபதியாக நியமிக்கப்படுவதற்காகப் பரிசீலிக்கப்படுவதற்கு மாகாணப் பொலிஸ் ஆணையாளர் உரித்தினைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.
- க) பின்வரும் காரணங்களின் அடிப்படையிலன்றி மாகாணப் பொலிஸ் ஆணையாளர் ஒருவரின் சேவைகள் முடிவுறுத்தப்படலாகாது:

(அ) சட்டத்தைப் பாரதூரமாக மீறுதல்>

(ஆ) இலஞ்சம், ஊழல் அல்லது மோசடி>

(இ) அதிகாரத் துஷ்பிரயோகம் அல்லது தவறான பயன்பாடு>

(ஈ) பொலிஸ் மா அதிபர் பதவி; கு அபகீர்த்தியினை ஏற்படுத்துதல்

(உ) சுகவீனம்

மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள காரணங்கள் ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவற்றில் சம்பந்தப்பட்ட மாகாணப் பொலிஸ் ஆணையாளர் குற்றமுடையவராக இருக்கின்றார் என விசாரணை நடத்தப்பட்டு தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு தீர்மானத்திற்கு வந்த பின்னர், ஆணைக்குழு பாராளுமன்றத்திற்குப் பத்திரம் ஒன்றினைச் சமர்ப்பித்தல் வேண்டும். சம்பந்தப்பட்ட மாகாணப் பொலிஸ் ஆணையாளரின் சேவைகளை முடிவுறுத்தும் தீர்மானத்திற்கு பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களில் பெரும்பான்மையானோர் சார்பாக வாக்களிக்கும் பட்சத்தில் மாத்திரமே சம்பந்தப்பட்ட மாகாணப் பொலிஸ் ஆணையாளரின் சேவைகள் முடிவுறுத்தப்படுதல் வேண்டும்.

ங) சம்பந்தப்பட்ட மாகாணப் பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் ஆலோசனைகளைச் செயற்படுத்துவதற்கு மாகாணப் பொலிஸ் ஆணையாளர் கடப்பாடுடையவராக இருத்தல் வேண்டும்.

ச) பொலிஸ் சேவைக் கொள்கை, சட்டமும் ஒழுங்கும் பற்றிய விடயங்கள் மற்றும் பொலிஸ் சேவைத் தேவைப்பாடுகள் ஆகியவற்றின் மீது, உரிய மாகாண சபையின் அமைச்சர்கள் சபையின் 'சட்டமும் ஒழுங்கும்' என்னும் விடயத்திற்குப் பொறுப்பாகவுள்ள உரிய அமைச்சருக்கு மாகாணப் பொலிஸ் ஆணையாளர்கள் பொறுப்பாதல் வேண்டும். ஆயின், அத்தகைய மாகாண அமைச்சர், குற்றப் புலனாய்வுகளை நடாத்துதல் தொடர்பில் வழக்கிற்குக் குறித்த அறிவுறுத்தல்களை வழங்குவதற்குத் தத்துவமளிக்கப்படலாகாது.

8. தேசிய பொலிசின் தத்துவங்களும் பணிகளும்

அ) பின்வரும் குற்றங்களை இழைப்பதை விசாரிப்பதற்கு தேசிய பொலிஸ் உரித்தினைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

- i. தண்டனைச் சட்டக் கோவையின் 114,116 முதல் 120,128 முதல் 137வரையிலுமான பிரிவுகளின்படி, தண்டிக்கப்படக்கூடிய குற்றங்கள் உள்ளடங்களாக குடியரசிற்கு எதிரான எந்தக் குற்றமும்,
- ii. தேசிய பாதுகாப்பு, பிராந்திய ஒருமைப்பாடு மற்றும் இறைமைக்குப் பங்கமான குற்றம்,
- iii. பயங்கரவாதம் மற்றும் தொடர்புடைய குற்றங்கள்,
- iv. ஜனாதிபதி, பிரதம அமைச்சர், பாராளுமன்ற சபாநாயகர், அமைச்சரவையின் அமைச்சர், பிரதி அமைச்சர் அல்லது பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் ஆகியோருக்கு எதிராக இழைக்கப்பட்ட ஏதாவது குற்றம்,
- v. உயர் நீதிமன்ற நீதிபதி, மேன்முறையீட்டு நீதிமன்ற நீதிபதி, அல்லது வேறு யாராவது நீதித்துறை அதிகாரி சட்டத்துறைத் தலைமையதிபதி அல்லது சட்டத்துறை தலைமை அதிபதியின் திணைக்கள அதிகாரி, அரசியலமைப்புச் சபை உறுப்பினர், ஆணைக்குழு எவற்றினதும் உறுப்பினர், தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் அல்லது மாகாணப் பொலிஸ் ஆணைக்குழுக்களின் உறுப்பினர், பாராளுமன்றச் செயலாளர் நாயகம், இலங்கை நிர்வாக சேவை அல்லது இலங்கை வெளிநாட்டுச் சேவை அதிகாரி ஆகியோருக்கு எதிராக இழைக்கப்பட்ட ஏதாவது குற்றம்,
- vi. இலங்கை பொலிஸ், இலங்கை இராணுவம், இலங்கைக் கடற்படை, அல்லது இலங்கை விமானப்படை அல்லது அவற்றின் உறுப்பினர் ஒருவருக்கு எதிராக இழைக்கப்பட்ட ஏதாவது, குற்றம்,
- vii. தேர்தல்கள் தொடர்பான ஏதாவது குற்றம்,
- viii. இராஜதந்திர அல்லது வெளிநாட்டு அரசு ஒன்றின் கண்கலர் பிரதிநிதி, அல்லது விஜயம் செய்யும் வெளிநாட்டு அரசு தலைவர் அல்லது அரசாங்கத் தலைவர் ஆகியோருக்கு எதிராக இழைக்கப்பட்ட ஏதாவது குற்றம்,
- ix. அரசாங்கங்களுக்கிடையிலான நிறுவனம் ஒன்றின் அதிகாரிக்கு எதிராக இழைக்கப்பட்ட ஏதாவது, குற்றம்,

- x. நாணயக் குற்றி, நாணயத்தாள் மற்றும் அரசாங்க முத்திரைகள் தொடர்பான குற்றம்,
- xi. குடியரசு அல்லது அரசு கூட்டுத்தாபனத்துடன் தொடர்புடைய, அல்லது குடியரசினால் வழங்கப்பட்ட முதலீட்டின் பகுதியின் முழுவதையும் கொண்டு நிறுவப்பட்ட கம்பனியுடன் தொடர்புடைய ஏதாவது குற்றம்,
- xii. ஏதாவது சர்வதேச அல்லது தேசங்களுக்கிடையிலான குற்றச் செயல்,
- xiii. ஒதுக்கப்பட்ட பட்டியலில் உள்ள எந்தவொரு விடயத்துடனும் தொடர்புடைய எந்தவொரு சட்டத்தின் கீழான ஏதாவது குற்றம், (சட்டவாக்கத் தகுதியினைப் பாராளுமன்றம் கொண்டுள்ள விடயங்கள்)
- xiv. தலைநகரப் பிராந்தியத்தினுள் மற்றும் கொழும்பு பெருநகரப் பிரதேசத்தினுள் முழுவதுமாக அல்லது பகுதியாக இழைக்கப்பட்ட ஏதாவது குற்றம்,
- xv. பின்வருவன தொடர்பான அபிப்பிராயத்தினை சம்பந்தப்பட்ட மாகாணப் பொலிஸ் ஆணையாளருடன் சேர்ந்து கலந்தாலோசித்து பொலிஸ் பரிசோதகர் தலைமை அதிபதி எடுக்கும் ஏதாவது குற்றம்,

(அ) சம்பந்தப்பட்ட மாகாணப் பொலிசில் இல்லாத, விசாரணையை நடத்துவதற்குத் தேவைப்படக்கூடிய உயர்மட்ட நிபுணத்துவம் அல்லது (ஆ) சம்பந்தப்பட்ட விசாரணையை சம்பந்தப்பட்ட மாகாணப் பொலிஸ் நடத்துவதற்கு இயலாமலிருத்தல் அல்லது ஆர்வமற்று இருத்தல் அல்லது விசாரணையை நடத்தாது இருத்தல் அல்லது (இ) சம்பந்தப்பட்ட விசாரணையை தேசிய பொலிஸ் நடத்துவது தேவையென சம்பந்தப்பட்ட மாகாணப் பொலிஸ் ஆணையாளர்/ ஆணைக்குழு வேண்டுகோள் விடுத்தல்.

ஆ) பின்வரும் செயற்பாடுகளுக்கு தேசிய பொலிஸ் செயலாக்கமளிக்கும்

- i. இலங்கையின் தேசிய பந்தோபஸ்து மற்றும் பாதுகாப்பை பாதுகாத்தல்.

- ii. இலங்கை மக்களை இடரிலிருந்து பாதுகாத்தல்.
- iii. இலங்கை ஆயுதப் படையுடன் சேர்ந்து இலங்கையின் ஒற்றுமை, பிராந்திய ஒருமைப்பாடு மற்றும் இறைமையைப் பாதுகாத்தல்
- iv. பொலிஸ் பரிசோதகர் தலைமை அதிபதியுடன் கலந்தாலோசித்து 'பொலிஸ்,' என்னும் விடயத்திற்குப் பொறுப்பாகவுள்ள அமைச்சரினால் காலத்திற்குக் காலம் குறிப்பிட்டுத் தெரிவிக்கப்படுகின்ற தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அரசு சொத்துக்களையும் பொதுக் கருவிக் கல அமைப்புக்களையும் பாதுகாத்தல்.
- v. விசாரிப்பதற்கு தேசிய பொலிஸ் அதிகாரம் கொண்டுள்ள குற்றச் செயல்கள் இழைக்கப்படாமல் தடுத்தல்.
- vi. விசாரிப்பதற்கு தேசிய பொலிஸ் அதிகாரம் கொண்டுள்ள குற்றச் செயல்களைக் கண்டுபிடித்தல்
- vii. கலவரங்களினாலும் கிளர்ச்சிகளினாலும் சிவில் ஒத்துழைப்பை பிரச்சாரங்களினாலும் பயங்கரவாதச் செயல்களினாலும் குழப்பப்படக்கூடிய சட்டம் ஒழுங்கினையும் அத்தியாவசிய சேவைகளையும் பேணுதல்.
- viii. சட்டத்துறை தலைமை அதிபதியின் தத்துவங்கள் மற்றும் பணிகளுக்கு உட்பட்டு குற்றமிழைத்தோருக்கு எதிராகக் குற்றவியல் நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்து அவர்களுக்கு எதிராக நீதவான் நீதிமன்றங்களில் வழக்குத் தொடுத்தல்.
- ix. குற்றவியல் நடவடிக்கைகளுக்கான நிறுவனத்தின் பரிசீலனைக்காக விசாரணைக் குறிப்புகளைச் சட்டத்துறை தலைமை அதிபதியிடம் சமர்ப்பித்தல்.

இ) தேசிய பொலிஸ் வைத்திருக்கக்கூடிய மற்றும் பயன்படுத்தப்படக்கூடிய ஆயுதங்கள் மற்றும் வெடிபொருட்களின் தன்மை மற்றும் எண்ணிக்கையை காலத்திற்குக் காலம் பொலிஸ் பரிசோதகர் தலைமை அதிபதி தீர்மானிப்பார். எந்தவொரு தனிப்பட்ட அதிகாரியும் பொதுவாக வைத்திருக்கக்கூடிய மற்றும் குறிப்பிட்ட சந்தர்ப்பங்களில் வைத்திருக்கக்கூடிய ஆயுதங்கள் மற்றும் வெடிபொருட்களின் தன்மை மற்றும் எண்ணிக்கையையும் எந்தவொரு குறிப்பிட்ட சந்தர்ப்பத்திலும் தேசிய பொலிஸ் வசம்

இருக்கக்கூடிய ஆயுதங்கள் மற்றும் வெடிபொருட்களின் மொத்த எண்ணிக்கையையும் இவ்வாறான விபரங்கள் உள்ளடக்குதல் வேண்டும்.

9. மாகாணப் பொலிசின் தத்துவங்களும் பணிகளும்

அ) பின்வரும் குற்றங்கள் இழைக்கப்படுவதை விசாரிப்பதற்கு மாகாணப் பொலிஸ் தத்துவத்தை கொண்டிருக்கும் :

- i. தேசிய பொலிசை விசாரிப்பதற்கு சட்டத்தினால் தத்துவம் அளிக்கப்பட்ட அல்லது சட்டத்தின்படி, விசாரிப்பதற்கு அதிகாரம் பெற்ற குற்றங்கள் தவிர்ந்த ஏனைய சகல குற்றங்களும்,
- ii. சம்பந்தப்பட்ட மாகாண சபையினால் இயற்றப்பட்ட நியதிச் சட்டத்திலுள்ள ஏதாவது குற்றம்,

ஆ) மாகாணப் பொலிஸ் பின்வரும் செயற்பாடுகளை நிறைவேற்றுதல் வேண்டும்.

- i. சம்பந்தப்பட்ட மாகாணத்தின் மாகாணப் பந்தோபஸ்தினைப் பாதுகாத்தல்.
- ii. சம்பந்தப்பட்ட மாகாணத்திலுள்ள மக்களின் பந்தோபஸ்தினைப் பாதுகாத்தல்
- iii. தேசிய பொலிசினால் பாதுகாக்கப்படுகின்ற சொத்துக்கள் மற்றும் பொதுக் கருவிக் கல அமைப்புகள் தவிர்ந்த மாகாணத்திலுள்ள அரசு சொத்துக்களைப் பாதுகாத்தல்.
- iv. விசாரிப்பதற்கு மாகாணப் பொலிஸ் தத்துவத்தைக் கொண்டுள்ள குற்றங்கள் இழைப்படுவதைத் தடுத்தல்
- v. சமுதாயப் பொலிஸ் சேவை
- vi. பொலிஸ் பரிசோதகர் தலைமை அதிபதி வழங்கியுள்ள வழிகாட்டல்களின் அடிப்படையில் மாகாணங்களுக்கிடையிலான குற்றங்களின் விசாரணைகளை நடத்துதல்
- vii. விசாரிப்பதற்கு மாகாணப் பொலிஸ் அதிகாரத்தினைக் கொண்டுள்ள குற்றங்கள் இழைப்படுவதைத் கண்டுபிடித்தல்
- viii. மாகாணத்தினுள் சட்டம், ஒழுங்கினைப் பேணுதல்

ix. குற்றவியல் நடவடிக்கைகள் நிறுவனத்தின் பரிசீலனைக்காக விசாரணை குறிப்புக்களை சட்டத்துறைத் தலைமை அதிபதியிடம் சமர்ப்பித்தல்

x. சட்டத்துறை தலைமை அதிபதியின் தத்துவங்கள் மற்றும் பணிகளுக்கு உட்பட்டு, மாகாண பொலிஸ் படை விசாரிப்பதற்கு அதிகாரம் கொண்டுள்ள குற்றங்களை இழைத்ததாகக் கூறப்படுவோருக்கு எதிராக குற்றவியல் நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்து அவர்களுக்கு எதிராக நீதவான் நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடுத்தல்.

xi. பொதுத் தொந்தரவுகளை தடுத்தலும் ஆகற்றதலும்

இ) பொலிஸ் பரிசோதகர் தலைமை அதிபதி காலத்துக்குக் காலம் சம்பந்தப்பட்ட எண்ணிக்கையுடன் குறித்துரைக்கப்படும் ஆயுதங்களையும் வெடிபொருட்களையும் உபகரணங்களையும் எடுத்துச் செல்வதற்கும் பயன்படுத்துவதற்கும் மாகாணப் பொலிஸ் உரித்தினைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். இவ்வாறான விடயம் தொடர்பான தீர்மானத்தினை எடுக்கும்போது பொலிஸ் பரிசோதகர் தலைமை அதிபதி சம்பந்தப்பட்டமாகாணப் பொலிஸ் ஆணையாளருடன் கலந்தாலோசித்தல் வேண்டும். எந்தவொரு தனிப்பட்ட உத்தியோகத்தரும் பொதுவாகவும் குறிப்பிட்ட சந்தர்ப்பங்களிலும் வைத்திருக்கக்கூடிய ஆயுதங்கள் மற்றும் வெடிபொருட்களின் தன்மை மற்றும் எண்ணிக்கையையும் ஆயுதங்கள், வெடிபொருட்கள் மற்றும் உபகரணங்களின் மொத்த எண்ணிக்கையையும் இவ்வாறான விபரங்கள் உள்ளடக்குதல் வேண்டும்.

10. குற்றப் புலனாய்வுத் திணைக்களம்

அ. சிக்கலான தவறுகள் இழைக்கப்படுதல் பற்றிவிசாரணை செய்வதற்கு வலுவூட்டப்பட்ட, இலங்கைப் பொலிசின் முதன்மை நிறுவனமாக குற்றப் புலனாய்வுத் திணைக்களம் இருத்தல் வேண்டும்.

ஆ. குற்றப் புலனாய்வுத் திணைக்களத்திற்கு ஆணையாளரொருவர் தலைமை தாங்க வேண்டுமென்பதுடன், அவர் சிரேஷ்ட பிரதிப் பொலிசுப் பரிசோதகர் தலைமையதிபதி ஒருவருக்குக் குறையாத பதவித் தரமொன்றைக் கொண்டுள்ள பொலிஸ் அலுவலர் ஒருவராக இருத்தல் வேண்டும்.

இ. பொலிசுப்பரிசோதகர் தலைமையதிபதியின் விதப்புரையொன்றின் மீது தேசிய பொலிஸ் திணைக்களத்தால் குற்றப் புலனாய்வுத் திணைக்களத்தின் ஆணையாளர் நியமிக்கப்படுதல் வேண்டும்.

ஈ. கீழ்வரும் நிலைமைகளின் கீழ், தீவிரமான மற்றும் சிக்கலான தவறுகள் இழைக்கப்படுதல்பற்றிகுற்றப் புலனாய்வுத் திணைக்களம் விசாரணைகளை நடத்தல் வேண்டும்:

i. பொலிசுப் பரிசோதகர் தலைமையதிபதியால் வழங்கப்பட்ட பணிப்பொன்றின் மீது.

ii. தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் ஆலோசனையின் மீது.

iii. சட்டத்துறைத் தலைமையதிபதியின் ஆலோசனையின் மீது.

iv. மாகாணப் பொலிஸ் ஆணையாளர் ஒருவரின் கோரிக்கையின்மீது.

11. கொழும்பு நகர பொலிஸ்

அ. கொழும்பு நகரப் பிரதேசம் தொடர்பில், தேசிய பொலிஸ் மற்றும் மேல் மாகாணத்தின் மாகாண பொலிஸ் ஆகியவற்றின் தத்துவங்களையும் தொழிற்பாடுகளையும் பிரயோகிப்பதற்கு கொழும்பு நகர பொலிஸ் உரித்துடையவராதாதல் வேண்டும்.

ஆ. பிரதம அமைச்சரின் ஆலோசனையின் மீது “கொழும்பு நகரப் பிரதேசம்” எனப்பெயர் குறிப்பிடப்படும் புவியியல் பிரதேசத்தை காலத்துக்குக் காலம் தீர்மானிப்பதற்கு சனாதிபதி உரித்துடையவராதாதல் வேண்டும். அத்தீர்மானம் வர்த்தமானியில் வெளியிடப்படுதல் வேண்டும்.⁵

⁵ அறிக்கையின் இப்பகுதியில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள அவசரகால நிலை பிரகடனம் பற்றியதிட்டம், சனாதிபதி நாட்டின் ஆட்சித்துறைக்குத் தலைவராக இருத்தல் வேண்டும் மற்றும் அவர் நிறைவேற்று அதிகாரத்தைக் கொண்டிருப்பார் என்னும் அடிப்படையில் வகுக்கப்பட்டுள்ளது.

- இ. கொழும்பு நகரப் பிரதேசத்தின் பாதுகாப்பிற்கு கொழும்பு நகரப் பொலிஸ் பொறுப்பாதல் வேண்டும்.
- ஈ. கொழும்பு நகரப் பிரதேசத்தினுள் குற்றத் தடுப்பு மற்றும் கண்டுபிடிப்பு ஆகியவற்றிற்கு கொழும்பு நகரப் பொலிஸ் பொறுப்பாதல் வேண்டும்.
- உ. கொழும்பு நகரப் பிரதேசத்தினுள் முழுமையாகவோ அல்லது பகுதியாகவோ இழைக்கப்படும் எந்தவொரு தவறையும் விசாரிப்பதற்கு கொழும்பு நகரப் பொலிஸ் வலுவூட்டப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.
- ஊ. கொழும்பு நகரப் பிரதேசம் தொடர்பில், மாகாண பொலிஸ் அதிகாரங்களைப் பிரயோகிப்பதற்கு மேல் மாகாணத்தின் மாகாண பொலிஸ் உரித்துடையதாக மாட்டாது.
- எ. 'கொழும்பு நகரப் பொலிஸ் ஆணையாளர்' என்னும் பதவிப்பெயர் கொண்ட ஆணையாளரொருவர் மேல் மாகாணத்தின் மாகாண பொலிசிற்குத் தலைமை தாங்குதல் வேண்டும்.
- ஏ. பொலிசுப் பரிசோதகர் தலைமையதிபதியின் விதந்துரையின் மீது தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவினால் கொழும்பு நகரப் பொலிஸ் ஆணையாளர் நியமிக்கப்படுதல் வேண்டுமென்பதுடன் பிரதிப் பொலிசுப் பரிசோதகர் தலைமையதிபதியொருவருக்குக் குறையாத பதவித் தரத்தைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

12. விசேட செயலணி

- அ. இலங்கைப் பொலிசினுள் காணப்படும் துணை இராணுவ அலகொன்றாக விசேட செயலணி இருத்தல் வேண்டும்.
- ஆ. 'விசேட செயலணியின் கட்டளைத் தளபதி' என்னும் பதவிப்பெயர் கொண்ட கட்டளைத் தளபதியொருவர் விசேட செயலணிக்குத் தலைமை தாங்குதல் வேண்டும்.
- இ. பொலிசுப் பரிசோதகர் தலைமையதிபதியின் விதந்துரையின் பிரகாரம் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவினால் விசேட செயலணியின் கட்டளைத் தளபதி நியமிக்கப்படுதல் வேண்டுமென்பதுடன் பிரதிப் பொலிசுப் பரிசோதகர்

தலைமையதிபதியொருவருக்குக் குறையாத பதவித் தரத்தைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

ஈ. தேசிய பந்தோபஸ்தின் பாதுகாப்பு, குடியரசின் ஆள்புல கட்டுக்கோப்பு மற்றும் இறைமை ஆகியவற்றின் பாதுகாப்பு என்பவற்றில் ஆயுதந்தாங்கிய படைகளுக்கு விசேட செயலணி ஒத்துழைப்பு வழங்குதல் வேண்டும்.

உ. இலங்கைப் பொலிசின் அனைத்துப் பொலிஸ் அலுவலர்களினதும் தத்துவங்களையும் தொழிற்பாடுகளையும் பிரயோகிப்பதற்கு விசேட செயலணியின் அலுவலர்கள் உரித்துடையவர்களாதல் வேண்டும்.

13. உள்ளக அலுவல்கள் பிரிவு

அ. தேசிய மற்றும் மாகாண பொலிசில் இணைக்கப்பட்டுள்ள பொலிஸ் அலுவலர்கள் தொடர்பான, பின்வரும் குற்றச்சாட்டுகள் மற்றும் தகவல்களை விசாரணை செய்வதற்கு, ஆணையாளரொருவர் தலைமை தாங்கும் உள்ளக அலுவல்கள் பிரிவொன்று இருத்தல் வேண்டும்.

i. ஊழல் உள்ளடங்கலாக தவறுகள் இழைத்தல்.

ii. உள்ளக விதிகள் மற்றும் ஒழுங்குவிதிகளின் மீறுகை.

iii. தத்துவங்கள் மற்றும் அதிகாரங்களின் துர்ப்பிரயோகம் மற்றும் அவற்றைப் பிழையான முறையில் பயன்படுத்தல்.

iv. ஒழுங்கு மீறுகை மற்றும் இலங்கைப் பொலிசிற் கு களங்கம் விளைவித்தல்.

ஆ. தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவினால் ஆணையாளர்நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்பதுடன் அவர் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவிற்கு நேரடியாக அறிக்கையிடுதல் வேண்டும்.

இ. தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவினால் நடத்திச் செல்லுமாறு பணிக்கப்பட்ட புலனாய்வுகள் மற்றும் விசாரணைகளை உள்ளக அலுவல்கள் பிரிவு பொறுப்பேற்று நடத்தல் வேண்டும்.

14. விசேட கிளை

- அ. உளவுத்தகவல்கள் சேகரித்தல், செயன்முறைப்படுத்தல் மற்றும் பரப்புதல் ஆகியவற்றை மேற்கொள்வதற்கு விசேட கிளையொன்று இருத்தல் வேண்டும்.
- ஆ. விசேட கிளைக்கு ஆணையாளர் ஒருவர் தலைமை தாங்குதல் வேண்டும்.
- இ. பொலிசுப் பரிசோதகர் தலைமையதிபதியின் விதந்துரையின் மீதுதேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவினால் விசேட கிளையின் பொலிஸ் ஆணையாளர் நியமிக்கப்படுதல் வேண்டும்.
- ஈ. பொலிசுப் பரிசோதகர் தலைமையதிபதியின் விதந்துரையின் மீதுதேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவினால் நியமிக்கப்படும் பொலிஸ் அலுவலர்களை விசேட கிளை கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.
- உ. விசேட கிளையின் பொலிஸ் ஆணையாளர் பொலிசுப் பரிசோதகர் தலைமையதிபதிக்கு நேரடியாக அறிக்கையிடுதல் வேண்டும்.

15. நானாவித மற்றும் நிலைமாறுகால ஏற்பாடுகள்

- அ. புதிய சட்டமொன்றிற்கான சட்டவாக்கம் முடிவுறாதிருக்கும்போது, பொலிஸ் கட்டளைச்சட்டத்திற்கமைய தாபிக்கப்பட்டு அப்போது தொழிற்பட்டு வரும் இலங்கைப் பொலிஸ் படை தொடர்ந்தும் தொழிற்படுதல் வேண்டும்.
- ஆ. அரசியலமைப்பு நடைமுறைக்கு வந்து 3 மாதங்களுக்குள், தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு தாபிக்கப்படுதல் வேண்டும்.
- இ. அரசியலமைப்பு நடைமுறைக்கு வந்து 6 மாதங்களுக்குள், மாகாண பொலிஸ் ஆணைக்குழுக்கள் தாபிக்கப்படுதல் வேண்டும்.
- ஈ. அரசியலமைப்பு நடைமுறைக்கு வந்து ஒரு வருடத்திற்குள், தேசிய மற்றும் மாகாண பொலிஸ் தாபிக்கப்பட வேண்டுமென்பதுடன் நடைமுறைக்கு வருதலும் வேண்டும்.
- உ. தேசிய மற்றும் மாகாண பொலிஸ் தாபிக்கப்படும் வரை, அரசியலமைப்பு நடைமுறைக்கு வருமுன்னர் தாபிக்கப்பட்டு

அப்போது தொழிற்பட்டு வரும் இலங்கைப் பொலிஸ் படை
தொடர்ந்தும் தொழிற்படுதல் வேண்டும்.

தேசிய மற்றும் பொதுமக்கள் பாதுகாப்பும் பொது ஒழுங்கும்⁶

1. அவசரகாலமொன்றைப் பிரகடனப்படுத்தப்படக்கூடியவாறான மற்றும் அவசரகால ஒழுங்குவிதிகள் ஆக்கப்படக்கூடியவாறான நிலைமைகள்⁷

(i) ஒன்று அல்லது ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட பின்வரும் நிலைமைகளின் தெளிவான இருப்பு அல்லது தெளிவான உடனடி இருப்பு என்பவற்றை முன்னிட்டு, ஒன்று அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பின்வரும் சூழ்நிலைகளின் கீழ் மாத்திரமே அவசரகால நிலைமையொன்று பிரகடனப்படுத்தப்படலாம்:

- அ. இலங்கையின் ஒற்றுமை, ஆள்புலகட்டுக்கோப்பு மற்றும் இறைமையின் மீதான தாக்குதல்கள்.
- ஆ. இலங்கையின் மீது ஆயுதந்தாங்கிய ஆக்கிரமிப்பு.
- இ. இலங்கையின் பாதுகாப்பு அரண்கள் மீதான அச்சுறுத்தல்கள் மற்றும் அல்லது தாக்குதல்கள்.
- ஈ. தேசிய பந்தோபஸ்துக்குப் பங்கம் விளைவிக்கும் அச்சுறுத்தல்கள் மற்றும் தாக்குதல்கள்.
- உ. இலங்கை மக்களின் பாதுகாப்பு மீதான அச்சுறுத்தல்கள் மற்றும் தாக்குதல்கள்.
- ஊ. பொது ஒழுங்கிற்குத் தீவிரமான மற்றும் பரந்த தடங்கல்.
- எ. பாரிய இயற்கை அல்லது விபத்து அனர்த்தங்கள் ஏற்படுதல்.
- ஏ. பகிரங்க அல்லது ஏனைய அத்தியாவசிய சேவைகள் மற்றும் வழங்கல்களின் பேணுகைக்குப் பங்கம் விளைவிக்கும் நிலைமைகள்

(ii) அரசியலமைப்பின் பின்வரும் ஏற்பாடுகளுக்கமைவாக, அத்தகைய பிரகடனமொன்றைச் செய்வதன் மூலம் அவசரகாலமொன்று பிரகடனப்படுத்தப்படுதல் வேண்டும்.

⁶ அறிக்கையின் இப்பகுதியில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள அவசரகால நிலைப் பிரகடனம் பற்றிய திட்டம், சனாதிபதி நாட்டின் ஆட்சித்துறைக்குத் தலைவராக இருத்தல் வேண்டும் மற்றும் அவர் நிறைவேற்று அதிகாரத்தைக் கொண்டிருப்பார் என்னும் அடிப்படையில் வகுக்கப்பட்டுள்ளது.

⁷ இது ஆட்சித்துறைத் தலைவரால் உடனடி நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படுவதைக் கட்டுறுத்தி எழக்கூடிய, சாத்தியமுள்ள தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கள நிலைமைகளுக்கான குறிப்பீடு ஒன்றாகும். இத்தகைய நடவடிக்கை, முதனிலையில் துணை மற்றும் அதிவிசேட சட்டவாக்கங்களை ஆக்குதல் என்னும் வடிவத்தைக் கொண்டிருக்கும். வழமையான பாராளுமன்றச் சட்டவாக்க நடவடிக்கைமுறை உசிதமற்றதால், அத்தகைய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு ஆட்சித்துறைத் தலைவர் வலுவூட்டப்பட்டிருத்தல் அவசியம். ஆயினும், பின்பற்றவேண்டிய நடவடிக்கைமுறை மற்றும் அதனால் ஆக்கப்பட்ட சட்டவாக்கம் என்பன, அவசியமாகவும் இறுதியாகவும் பாராளுமன்றத்தின் நுண்ணாய்வு மற்றும் கட்டுப்பாட்டின் கீழ்க் கொண்டுவரப்படல் வேண்டும்.

(iii) அரசியலமைப்பின் நடைமுறையின் மீது அவசரகால நிலைமையொன்று பற்றிய ஒரு பிரகடனம் எத்தகைய வலுவின்னையும் கொண்டிராது. ஆயின், அவசரகால நிலைமையொன்றின் பிரகடனத்திற்குத் தொடர்ச்சியாக ஆக்கப்பட்ட அவசரகால ஒழுங்குவிதிகள், சில அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் அத்தகைய உரிமைகளால் ஏற்பாடு செய்யப்படும் பாதுகாப்புகள் ஆகியவற்றின் பிரயோகத்தை, அரசியலமைப்பிற்கமைவாக அத்தகைய திறக்குறைவுகள் மற்றும் மட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்படக்கூடிய அளவுக்கு, திறக்குறைவு செய்யலாம் அல்லது கட்டுப்படுத்தலாம்.

2. அவசரகாலமொன்றைப் பிரகடனப்படுத்தி பிரகடனமொன்று வெளியிடப்பட்ட பின்னர் அவசரகால ஒழுங்குவிதிகள் ஆக்கப்படக்கூடியவாறான நோக்கங்கள் (அவசரகால ஒழுங்குவிதிகளின் நோக்கெல்லை மற்றும் தன்மை):

(i) ஒன்று அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பின்வரும் நோக்கங்களை அடைவதற்காக மாத்திரமே அவசரகால ஒழுங்குவிதிகள் ஆக்கப்படலாம்:

(அ) இலங்கையின் ஒற்றுமை, ஆள்புலகட்டுக்கோப்பு மற்றும் இறைமை ஆகியவற்றின் பாதுகாப்பு.

(ஆ) இலங்கையின் பாதுகாப்பு அரண்களைப் பாதுகாத்தல்.

(இ) தேசிய பந்தோபஸ்தைப் பாதுகாத்தல்.

(ஈ) இலங்கை மக்களின் பந்தோபஸ்து, நலன்புரி ஆகியவற்றைப் பாதுகாத்தல்.

(உ) இலங்கையின் ஐக்கியம், ஆள்புல ஒருமைப்பாடு, இறைமை மற்றும் இலங்கையின் பாதுகாப்பு மீதான தாக்குதல்களைத் தடுத்தல்.

(ஊ) பொது ஒழுங்கமைதி மற்றும் இயல்பு வாழ்க்கையை நிலைநாட்டுவதற்கு அவசியமான நடவடிக்கைகள்.

(எ) பொது ஒழுங்கமைதியைப் பேணுதல், பாதுகாத்தல் மற்றும் ஒழுங்கமைத்தல்.

(ஏ) அத்தியாவசியச் சேவைகள் மற்றும் வழங்கல்களை மீளச் செயற்பட வைத்தல், ஒழுங்கமைத்தல், முகாமைத்துவம் மற்றும் கட்டுப்பாடு ஆகியவற்றுக்கு அவசியமான நடவடிக்கைகள்.

(ஐ) பாரிய இயற்கை அல்லது எதிர்பாராத அனர்த்தத்தின்போது உடனடியாக இலங்கை மக்களின் உயிர்களைப் பாதுகாத்தல் மற்றும் (i) சேதத்தைக் குறைத்தல், (ii) பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் சேமநலனைப் பாதுகாத்தல்

மற்றும் (iii) அத்தியாவசியச் சேவைகள், வழங்கல்களை நிலைநாட்டிப் பேணுதல் ஆகியவற்றுக்கான நடவடிக்கைகள் உட்பட, அத்தகைய நிலவரம் ஒன்றிற்கு வினைத்திறன்மிக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளுதல்.

- (ஒ) (i) இலங்கையின் ஐக்கியம், ஆள்புல ஒருமைப்பாடு மற்றும் இறைமை, (ii) தேசிய பந்தோபஸ்து, (iii) இலங்கையின் பாதுகாப்பு, (iv) பொதுமக்கள் பாதுகாப்பு, (v) பொது ஒழுங்கமைதி, (vi) மக்களின் நல்வாழ்வு மற்றும் (vii) அத்தியாவசிய சேவைகள் மற்றும் வழங்கல்களின் பேணுகை ஆகியவற்றின் மீதான மிகக் கடுமையான தாக்கமொன்றைக் கொண்ட குற்றவியலுக்குரித்தான நடத்தை (தவறுகளைப் புரிவதன் மூலம்).
- (ஓ) அவசரகால ஒழுங்குவிதிகளின்கீழ் அத்தகைய தவறுகளைப் புரிவதற்குத் தண்டனை வழங்குதல்.
- (ஔ) அவசரகால ஒழுங்குவிதிகளின்கீழ் தவறுகளைப் புரிவதைத் தடுப்பதற்கென ஏற்பாடு செய்தல்.
- (க) அவசரகால ஒழுங்குவிதிகளின்கீழ் தவறுகளைப் புரியும் ஆட்களைத் தடுப்பதற்கு அவசியமாகும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கென ஏற்பாடு செய்தல்.
- (ங) அவசரகால ஒழுங்குவிதிகளின்கீழ் தவறுகளைப் புரியும் ஆளின் வருகை, வெளிச் செல்லல் ஆகியவற்றைத் தடுத்தலும் மட்டுப்படுத்தலும்.
- (ச) அவசரகால ஒழுங்குவிதிகளின்கீழ் தவறுகளைப் புரிபவர்களை அடையாளங் காணுதல், கண்டுபிடித்தல், கைது செய்தல், தடுப்புக் காவலில் வைத்தல், விளக்க மறியலில் வைத்தல் ஆகியன உட்பட அத்தகைய தவறுகளைப் புரிவதைப் புலனாய்வு செய்தல், புலனாய்வுகளை நடாத்தும் நோக்கத்திற்காக இருப்பிடங்களுக்குச் சென்று சோதனையிடல் மற்றும் புலனாய்வுகளை நடாத்துவதற்கென அசைவுள்ள ஆதனத்தைக் கட்டுக் காப்பில் எடுத்தல் ஆகியவற்றுக்கென ஏற்பாடு செய்தல்.
- (ஞ) அவசரகால நிலைமைகளின்கீழ் தவறுகளைப் புரியும் ஆட்களுக்கென குற்றவியல் நடவடிக்கைகள், விளக்கம், குற்ற வழக்கு ஆகியவற்றைத் தொடருதல்.

- (ட) அத்தகைய தவறுகளைப் புரிந்துள்ள ஆட்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட தண்டனை வலுவளிப்பு முகாமைத்துவத்திற்குத் தண்டனையளித்தல்.
- (த) அவசரகால நிலைமை வெளிப்படுத்தப்பட்டிருந்தமை தொடர்பான நிலவரங்களின்மீது பிரதிகூலமான/ மேலும் சீர்குலையச் செய்யும் தாக்கத்தையுடைய சட்டங்கள் (பாராளுமன்றினால் சட்டமாக்கப்பட்ட சட்டங்கள் மற்றும் மாகாண சபைகளினால் சட்டமாக்கப்பட்ட நிதியச் சட்டங்கள் உட்பட) அல்லது ஒழுங்குவிதிகளின் ஏற்பாடுகளை இடைநிறுத்துதல், திருத்தியமைத்தல் மற்றும் திரிப்புடுத்துதல். [அவசரகால நிலைமை வெளிப்படுத்தியிருந்தமை தொடர்பாக உள்ள நிலவரத்துடன் சம்பந்தப்படாத ஏதேனும் சட்டத்தை இடைநிறுத்துதல், திருத்தியமைத்தல் அல்லது திரிப்புடுத்துதல் மீதான விசேட தடையொன்று இருத்தல் வேண்டும்.]
- (ப) அவசரகால நிலைமை வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளமை தொடர்பான நிலவரங்களின்மீது பிரதிகூலமான/ மேலும் சீர்குலையச் செய்யும் தாக்கத்தையுடைய சட்டங்கள், ஒழுங்குவிதிகள் ஆகியவற்றைச் செயற்படுத்துதல், பிரயோகித்ததல் அல்லது நடைமுறைப்படுத்தலை இடைநிறுத்துதல்.
- (ற) அவசரகால நிலைமை வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளதன் நோக்கங்களை வலுப்படுத்தும் நோக்கத்திற்காகத் திருத்தம் அல்லது திரிப்புடுத்தலுடனான ஏதேனும் சட்டம் அல்லது ஒழுங்குவிதியின் பிரயோகத்திற்கென ஏற்பாடு செய்தல்.
- (ம) தேசிய அல்லது பொதுமக்கள் பந்தோபஸ்து, பொதுமக்களின் நலன்புரி அல்லது அத்தியாவசிய சேவைகள் மற்றும் வழங்கல்களின் பேணுகை ஆகியவற்றைப் பாதுகாக்கும் நோக்கத்திற்காக ஏதேனும் ஆதனம் அல்லது சேவையை உடைமையாக்குதல் அல்லது கட்டுப்படுத்துதல் மற்றும் முகாமைத்துவம் செய்தல் அல்லது உபயோகித்தல்.
- (ய) தேசிய அல்லது பொதுமக்கள் பந்தோபஸ்தைப் பாதுகாத்தல், பொதுமக்களின் நலன்புரி அல்லது அத்தியாவசியச் சேவைகள் மற்றும் வழங்கல்களின் பேணுகை ஆகிய நோக்கங்களுக்காக ஏதேனும் சேவையை அத்தியாவசியமானது என வெளிப்படுத்துதல்.

- (ர) இடங்கள் தடைசெய்யப்படவுள்ளன அல்லது மட்டுப்படுத்தப்படவுள்ளன என வெளிப்படுத்தி அத்தகைய இடங்கள் தொடர்பான நிபந்தனைகளை விதித்தல்.
- (ல) குறிக்கப்பட்ட இடங்களின் உள்ளே, ஊடாக அல்லது வெளியே மக்களின் நடமாட்டத்தை மட்டுப்படுத்துதல்.
- (வ) பொதுமக்களின் பிரதிநிதிகள் பொது இடங்களுக்குச் சென்று வெளியேறுவதை ஒழுங்காக்குதல்.
- (மு) ஊரடங்குச் சட்டத்தை வெளிப்படுத்துதல்.
- (அஅ) அவசரகால ஒழுங்குவிதிகளை நடைமுறைப்படுத்துவதை மேற்பார்வை செய்தல், நிருவகித்தல் ஆகியவற்றிற்கென 'தகுதிவாய்ந்த அதிகாரிகள்' நியமனம்.
- (ஆஆ) அத்தியாவசிய சேவைகள் மற்றும் வழங்கல்களின் ஏற்பாடு பற்றிய முகாமைத்துவம், நிருவாகம் ஆகியவற்றிற்கென 'தகுதிவாய்ந்த' அதிகாரிகளின்' நியமனம்.
- (இஇ) சிவில் நிருவாக ஒருங்கிணைப்புக்கென 'தகுதிவாய்ந்த அதிகாரிகளின்' நியமனம்.
- (ஈஈ) அவசரகால ஒழுங்குவிதிகளை நடைமுறைப்படுத்தலின்போது பாதிப்படைந்த ஆட்களின் மனுக்களைப் பெற்றுக் கொள்ளுதலும் பரிசீலித்தலும் அவர்களுக்கு நிவாரணமளித்தலுக்குமான 'மீளாய்வுச் சபைகளின்' நியமனம்.
- (உஉ) பொலிஸ் அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கும் அவசரகால ஒழுங்குவிதிகளின் ஏற்பாடுகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்குமென ஆயுதப் படையினரை வரவழைத்தல்.
- (ஊஊ) எழுந்துள்ள நிலவரத்தின் தேவைக்காக அவசரகால நிலைமை வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளமையால் பாதிக்கப்பட்ட அல்லது வஞ்சிக்கப்பட்ட எவரேனும் ஆளுக்கு நிவாரணம் வழங்குதல்.
- (எஎ) அவசரகால ஒழுங்குவிதிகளை நடைமுறைப்படுத்துவதால் பாதிக்கப்பட்ட எவரேனும் ஆளுக்கு நிவாரணம் அளித்தலும் நட்டஈடு வழங்கலும்.
- (ஏஏ) அவசரகால ஒழுங்குவிதிகளை நடைமுறைப்படுத்துதல் அல்லது செயற்படுத்துதலுக்காகச் சேவைகளை வழங்கும் ஆட்களுக்கான ஊதியத்தை வழங்குதல்.
- (ii) அத்துடன் தொடர்பான மற்றும் இடைநேர்விளைவான கருமங்களுக்காக,

- (iii) நாட்டில் எழுந்துள்ள அவசரகால நிலைமைக்குச் செயலாற்றுவதற்கு மட்டுமே அவசரகால ஒழுங்குவிதிகள் மேற்கொள்ளப்படல் வேண்டும்.
- (iv) எழுந்துள்ள நிலைமையால் குறிப்பிட்ட மாகாணமொன்றிற்கு அவசரகால நிலைமை வெளிப்படுத்துகை மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கையில், அவசரகால நிலைமை அந்தக் குறிப்பிட்ட மாகாணத்திற்கு மாத்திரம் வரையறை செய்யப்பட்டுள்ளதாக வெளிப்படுத்தப்படல் வேண்டும்.
- (v) அவசரகால ஒழுங்குவிதிகள் வேறு ஏதேனும் நோக்கத்திற்காக மேற்கொள்ளப்படக்கூடாது.
- (vi) அவசரகால ஒழுங்குவிதிகள் மற்றும் அத்தகைய ஒழுங்குவிதிகளின் நடைமுறைப்படுத்துகை அல்லது பிரயோகம், அரசியலமைப்பினால் அங்கீகரிக்கப்பட்டவாறான அடிப்படை உரிமைகளை அனுபவித்தல்மீது ஏதேனும் கடுமையான தாக்கத்தைக் கொண்டிருத்ததல் அல்லது மீறுதலாகாது. அடிப்படை உரிமைகள் தொடர்பாக வலுக்குறைப்புகளை மேற்கொள்வதற்கு அரசியலமைப்பு ஏற்பாடு செய்கையில், அத்தகைய வலுக்குறைப்புகள் அரசியலமைப்பினால் ஓரளவிற்கு அனுமதிக்கப்படுகின்றது.

3. அவசரகால நிலைமையொன்றை வெளிப்படுத்தி, அவசரகால ஒழுங்குவிதிகள் மற்றும் அவசரகால நிலைமையொன்றை வெளிப்படுத்துதலுக்கான பிரகடனத்தின் உள்ளடக்கங்களையும் மேற்கொள்வதற்குத் தத்துவமளிப்பவர்.

- (i) சனாதிபதி, முடிந்தவரையில் பிரதம அமைச்சருடனான கலந்தாலோசனையுடன், அவசரகால நிலைமையொன்றை வெளிப்படுத்தி, அவசரகால நிலைமையொன்றின் வெளிப்படுத்துகைக்கு அமைவாக அவசரகால ஒழுங்குவிதிகளை மேற்கொள்வதற்கு தத்துவமளிக்கப்படல் வேண்டும்.⁸
- (ii) நடைமுறைப்படுத்தக்கூடியதாயின், சனாதிபதி அவசரகால நிலைமையொன்றை வெளிப்படுத்துகின்ற பிரகடனமொன்றை

⁸ அரசின் ஆட்சித்துறையின் பிரதானியாக சனாதிபதி தொடர்ந்தும் இருக்கவேண்டும் என்னும் அடிப்படையில் அந்த ஏற்பாடு மேம்படுத்தப்பட்டது. எனினும், வழிப்படுத்தும் குழுவினால் தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது எனக் கூறப்பட்டவாறு பிரதம அமைச்சர் நாட்டின் நிறைவேற்றுத் துறையின் பிரதானியாக இருக்கவேண்டும். இந்த ஏற்பாடு பின்வருமாறு வாசிக்கப்படல்வேண்டும்:- சனாதிபதி, பிரதம அமைச்சரின் மதியுரையின் பேரில், அவசரகால நிலைமையொன்றை வெளிப்படுத்தி, அவசரகால நிலைமையொன்றின் வெளிப்படுத்துகைக்கு அமைய அவசரகால ஒழுங்கு விதிகளை ஏற்படுத்துவதற்கு தத்துவமளிக்கப்படல்வேண்டும். அடுத்துவரும் ஏற்பாடுகள் ஏற்றமாற்றங்களுடன் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும்.

மேற்கொள்வதற்கு முன் அரசியல் கட்சித் தலைவர்களுடன் கலந்தாலோசிக்க வேண்டும்.⁹

- (iii) சனாதிபதி இறக்குமிடத்து, ஆற்றலை இழந்திருக்குமிடத்து, அல்லது தனது தத்துவங்களையும் பணிகளையும் தனது கட்டுப்பாட்டிற்கு அப்பாற்பட்ட காரணங்களால் பிரயோகிக்கவேறுவிதத்தில் இயலாதிருப்பதுடன், பதில் சனாதிபதியொருவர் நியமிக்கப்படாமலும் இருக்குமிடத்து, பிரதம அமைச்சர் (அவரின் எந்தவொரு சட்டவிரோத நடவடிக்கையும் சனாதிபதியின் இறப்பு, ஆற்றலை இழத்தல், அல்லது தனது தத்துவங்களையும் பணிகளையும் பிரயோகிப்பதற்கு இயலாமை என்பவற்றிற்கு வழிவகுத்திராதவிடத்து) அவசரகால நிலைமையொன்றைப் பிரகடனப்படுத்துவதற்கும் அவசரகால ஒழுங்குவிதிகளை ஆக்குவதற்கும் தத்துவமளிக்கப்படுதல் வேண்டும்.
- (iv) சனாதிபதி மற்றும் பிரதம அமைச்சர் ஆகிய இருவரும் இறக்குமிடத்து, ஆற்றலை இழந்திருக்குமிடத்து, அல்லது வேறுவிதத்தில் தமது தத்துவங்களையும் பணிகளையும் பிரயோகிக்க இயலாதவிடத்தும் மற்றும் பதில் சனாதிபதியொருவர் அல்லது பதில் பிரதம அமைச்சரொருவர் நியமிக்கப்படாதவிடத்தும், சட்டமும் ஒழுங்கும் என்ற விடயத்திற்குப் பொறுப்பாகவுள்ள அமைச்சர் (அவரது எந்தவொரு சட்டவிரோத நடத்தையும் சனாதிபதியினதும் பிரதம அமைச்சரினதும் இறப்பு, ஆற்றலை இழத்தல் அல்லது தமது தத்துவங்களையும் பணிகளையும் பிரயோகிப்பதற்கு இயலாமை என்பவற்றிற்கு வழிவகுத்திராதவிடத்து) அவசரகால நிலைமையொன்றைப் பிரகடனப்படுத்துவதற்கும் அவசரகால ஒழுங்குவிதிகளை ஆக்குவதற்கும் தத்துவமளிக்கப்படுதல் வேண்டும்.
- (v) தேசிய பாதுகாப்புப் பேரவையின் மதியுரையின் பேரில், சனாதிபதி அவசரகால நிலைமையொன்றைப் பிரகடனப்படுத்தி அவசரகால ஒழுங்குவிதிகளை ஆக்குவதற்கு தனக்கு வழங்கப்பட்ட தத்துவத்தைப் பிரயோகித்தல் வேண்டும்.
- (vi) பிரகடனமொன்றை ஆக்கி அப்பிரகடனத்தை வர்த்தமானியில் பிரசுரிப்பதன் மூலம் அவசரகால நிலைமையொன்று பிரகடனப்படுத்தப்படல் வேண்டும்.
- (vii) அவசரகால நிலைமை காலதாமதமின்றி உடன் நடைமுறைக்கு வரவேண்டுமா அல்லது அது நடைமுறைக்கு வரவேண்டிய திகதி, காலம் எனும் விபரங்களை பிரகடனம் கொண்டிருக்க வேண்டும். அத்துடன்,

⁹ 2016 யூன் 24ஆம் திகதி நடைபெற்ற கூட்டத்தின் அறிக்கையின் பிரகாரம்,- கௌரவ மாவை சேனாதிராஜா அவர்களினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட பிரேரணையைத் தொடர்ந்து இத்தேவைப்பாடு சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டது.

அவசரகால நிலைமை பற்றிய வெளிப்படுத்துகைக்கான காரணங்கள், அது நடைமுறையில் இருக்கும் பிரதேசம் மற்றும் காலப்பகுதி ஆகியவற்றை அந்த பிரகடனம் தெரிவிக்க வேண்டும்.

4. பிரகடனம் வழங்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து அவசரகால ஒழுங்குவிதிகளை மேற்கொள்ளுதல்

- i. அவசரகால நிலைமையொன்றை வெளிப்படுத்தும் பிரகடனமொன்றை மேற்கொண்டதை அடுத்து சனாதிபதி, பிரதம அமைச்சர், அல்லது சட்டம், ஒழுங்கு பற்றிய அமைச்சர், சந்தர்ப்பத்திற்கேற்ப அவசரகால நிலைமை வெளிப்படுத்தப்பட்ட நோக்கங்கள் பற்றி பயனுறுதிமிக்க பதில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் தேவைக்காக அவசரகால ஒழுங்குவிதிகளை மேற்கொள்வதற்கு தத்துவமளிக்கப்படல் வேண்டும்.
- ii. தேசிய பாதுகாப்புப் பேரவையின் மதியுரையின் பேரில் அவசரகால ஒழுங்குவிதிகள் மேற்கொள்ளப்படல்வேண்டும்.
- iii. அவசரகால ஒழுங்குவிதிகள் காலதாமதமின்றி வர்த்தமானியில் வெளியிடப்படல் வேண்டும்.

5. அவசரகால நிலைமையொன்றை வெளிப்படுத்தும் பிரகடனம் ஒன்றை மேற்கொள்ளும்போதும் அதன் கீழ் அவசரகால ஒழுங்குவிதிகளை மேற்கொள்ளும்போதும் பின்பற்ற வேண்டிய நடைமுறைகள்:

- i. அவசரகால நிலைமையொன்றை வெளிப்படுத்தும் பிரகடனமொன்றை மேற்கொண்டதையடுத்து முடிந்தவரை விரைவாக, சனாதிபதி, பிரதம அமைச்சர் அல்லது சட்டம், ஒழுங்கு பற்றிய அமைச்சர் சந்தர்ப்பத்துக்கேற்றவாறு வழங்கப்பட்ட பிரகடனம் பற்றி அமைச்சரவை அமைச்சர்களுக்கு விளக்கமளித்து, அமைச்சரவை அமைச்சர்களின் உடன்பாட்டைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அமைச்சரவை அமைச்சர்கள் சனாதிபதியுடன் உடன்படாதிருப்பின், சனாதிபதி, பிரதம அமைச்சர் அல்லது சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கு பற்றிய அமைச்சரால், சந்தர்ப்பத்துக்கேற்ப பிரகடனம் இரத்துச் செய்யப்படல்வேண்டும்.
- ii. பிரகடனம் மற்றும் ஒழுங்குவிதிகளை ஏற்படுத்தியமைக்கான காரணங்களை உள்ளடக்கிய உத்தியோகபூர்வ அறிவித்தலுடன் அவசரகால நிலைமையை வெளிப்படுத்தும் பிரகடனம் மற்றும் அவசரகால ஒழுங்கு விதிகளை காலதாமதமின்றி பாராளுமன்றத்திற்கு அனுப்பிவைத்தல் வேண்டும்.
- iii. பிரகடனம் மற்றும் அவசரகால ஒழுங்குவிதிகள் கிடைக்கப்பெற்று 7 நாட்களினுள் முடிந்தவரை பாராளுமன்றத்தை விரைவாகக்கூட்டி சொல்லப்பட்ட பிரகடனம் மற்றும் ஒழுங்குவிதிகளை பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளல் வேண்டும்.

- iv. பாராளுமன்றம் பெரும்பான்மை வாக்கினால் / பிரேரணை ஒன்றினால் பிரகடனம் மற்றும் / அல்லது ஒழுங்குவிதிகளை மேற்கொள்ளும் தீர்மானத்தை அங்கீகரிப்பதற்கு / நிராகரிப்பதற்குத் தீர்மானித்தல் வேண்டும். பாராளுமன்றம் சொல்லப்பட்ட ஒழுங்குவிதிகளை முழுமையாக அல்லது பகுதியளவில் நிராகரிப்பதற்கு அல்லது சொல்லப்பட்ட ஒழுங்குவிதிகளுக்கு திருத்தங்கள் மேற்கொள்வதற்கு உரித்துடையதாயிருத்தல் வேண்டும்.
- v) பிரகடனத்திற்குப் பாராளுமன்றம் அங்கீகரிப்பின், பாராளுமன்றம் வேறுவிதமாகத் தீர்மானித்தாலன்றி (பிரகடனம் குறைவான காலப்பகுதிக்கு வலுவில் இருக்குமெனில்) பிரகடனத்தை மேற்கொண்டதிலிருந்து 30 நாட்களுக்கு வலுவுள்ளதாக அவசரகால நிலைமை இருத்தல் வேண்டும். ஒழுங்குவிதிகள் முழுமையாகவோ அல்லது அதன் ஒரு பகுதி மாத்திரம் குறைந்த காலப்பகுதியொன்றில் வலுவிற்குமெனப் பாராளுமன்றம் தீர்மானித்தாலன்றி, திருத்தங்களுடனோ அல்லது திருத்தங்கள் இன்றியோ, பாராளுமன்றத்தினால் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்ட ஒழுங்குவிதிகளும் 30 நாட்களுக்கு வலுவுள்ளதாக இருத்தல் வேண்டும். ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட ஒழுங்குவிதிகளைப் பாராளுமன்றம் திருத்தும் பட்சத்தில், திருத்தப்பட்ட பதிப்பு வர்த்தமானியில் பிரசுரிக்கப்படல் வேண்டும்.
- vi) பிரகடனத்தை மற்றும் ஒழுங்குவிதிகளை அல்லது அதன் பகுதியொன்றை முழுமையாகவோ அல்லது அதன் ஏதாவது பகுதியையோ பாராளுமன்றம் அங்கீகரிக்காத பட்சத்தில் அது வலுவிற்குமெனப் பாராளுமன்றம் திருத்தல் வேண்டும்.
- vii) உயர்நீதிமன்றத்தின் ஆலோசனை நியாயாதிக்கத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கும், அவசரகால ஒழுங்குவிதிகள் தொடர்பில் முழுமையாகவோ அல்லது அதன் ஏதாவது பகுதியொன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவை தொடர்பிலோ அவை அரசியலமைப்பிற்கு ஏற்புடையதா என்பது தொடர்பிலான உயர்நீதிமன்றத்தின் கருத்தை நாடுவதற்கான உரித்து பாராளுமன்றத்திற்கு இருத்தல் வேண்டும். உயர்நீதிமன்றத்திடமிருந்து அத்தகைய கருத்து நாடப்படும்போது, நடைபெறவுள்ள வழக்கு விசாரணை தொடர்பில் பகிரங்க அறிவித்தலொன்றை நீதிமன்றம் விடுப்பதுடன், சட்டத்துறைத் தலைமை அதிபதி மற்றும் வழக்கு விசாரணைக்காக நீதிமன்றத்திற்கு விண்ணப்பிக்கக்கூடிய யாராவது அத்தகைய தரப்பினர் ஆகியோரை செவிமடுத்து, கருத்து நாடப்பட்ட திகதியிலிருந்து 10 நாட்களுக்குள் நீதிமன்றத்தின் கருத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டும். உயர்நீதிமன்றத்தின் முழுமையான நீதிபதி குழாம் அத்தகைய விடயத்தை செவிமடுத்து, நீதிமன்றத்தின் கருத்தைத் தயாரித்தல் வேண்டும்.

viii) பாராளுமன்றத்தின் பாதுகாப்பு, சட்டம், ஒழுங்கு பற்றிய குழு தேசிய பாதுகாப்புச் சபையின் யாராவது உறுப்பினரொருவர் அல்லது அதிக உறுப்பினர்களை அழைத்து (சனாதிபதி, பிரதம அமைச்சர் தவிர) அவர்களது கருத்துகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கும், அவசரகால நிலைமை பிரகடனப்படுத்தப்பட்டமைக்கான காரணங்களை விசாரித்தறிவதற்கும் உரித்துடையது. பாதுகாப்பு ஆலோசனைக் குழுவின் நடவடிக்கைகள் இரகசியமாக நடைபெற வேண்டும்.

6) அவசரகால நிலைமை மற்றும் அவசரகால ஒழுங்குவிதிகள் ஆகியவற்றை வலுவுள்ளதாக வைத்திருப்பதற்குப் பின்பற்ற வேண்டிய நடவடிக்கைகள்

- i) பிரகடனத்தை நீடிப்பதற்கு மற்றும் ஒழுங்குவிதிகளின் காலப்பகுதியைக் குறைப்பது தொடர்பிலான பரிசீலனைகளை மேற்கொள்வதற்குப் பாராளுமன்றம் தீர்மானிக்காத பட்சத்தில், அவசரகால நிலைமை மற்றும் ஒழுங்குவிதிகள் ஆகியவற்றை நீடிப்பது தொடர்பிலான பரிசீலனையை 30 நாட்களுக்கு ஒரு முறை பாராளுமன்றம் எடுத்தல் வேண்டும். அவசரகால நிலைமை மற்றும் அல்லது அவசரகால ஒழுங்கு விதிகளின் ஏதாவது அல்லது அதிக பகுதிகளை, பிரகடனம் அல்லது ஒழுங்குவிதிகள் அல்லது ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட அத்தகைய ஒழுங்குவிதிகள் எதுவாக இருந்தாலும் அவற்றைத் தொடராமல் இருப்பதற்கு எளிய பெரும்பான்மை மூலம் பாராளுமன்றம் தீர்மானிக்கும் பட்சத்தில் அது உடனடியாக வலுவுள்ளதாக இருத்தல் வேண்டும்.
- ii) 180 நாட்கள் காலப்பகுதியினுள் 3 மாதங்களுக்கு அதிகமான காலப்பகுதிக்கு அல்லது 90 நாட்களுக்கு அதிகமான காலப்பகுதிக்கு அவசரகால நிலைமையைத் தொடர்ச்சியாக வலுவுள்ளதாக வைத்திருக்க வேண்டியேற்படின், சனாதிபதி, பிரதம அமைச்சர், அல்லது சட்டத்திற்கும் ஒழுங்கிற்கும் பொறுப்பான அமைச்சர், சந்தர்ப்பத்திற்கேற்றவாறு பாராளுமன்றத்திற்கு எடுத்துரைப்பதோடு, அவசரகால நிலைமை நீடிக்கப்படுவதற்கான காரணங்களையும் குறிப்பிட வேண்டும்.
- iii) 180 நாட்கள் காலப்பகுதியினுள் 3 மாதங்களுக்கு அதிகமான காலப்பகுதிக்கு அல்லது 90 நாட்களுக்கு அதிகமான காலப்பகுதிக்கு அவசரகால நிலைமையைத் தொடர்ச்சியாக வைத்திருக்க வேண்டி ஏற்படின், அவசரகால நிலைமையை நீடிப்பதற்குச் சார்பாக விஷேட பெரும்பான்மையுடன் கூடிய வாக்குகள் அவசியப்படுகின்றன.¹⁰

¹⁰ விசேட பெரும்பான்மையின் தன்மையைப் பற்றி (அதாவது 2/3) குறித்துரைக்காமல் இருப்பதற்கும் அது பற்றி தீர்மானிப்பதற்காக வழிப்படுத்தும் குழுவிடம் விட்டுவிடுவதற்கும் உபகுழு தீர்மானித்தது.

7) (அ) அவசரகால நிலைமையைப் பிரகடனப்படுத்தி பிரகடனமொன்றை மேற்கொள்ளல் (ஆ) அவசரகால ஒழுங்குவிதிகள் ஆகியன தொடர்பான நீதிமுறை மீளாய்வு

i) அவசரகால நிலைமை பிரகடனப்படுத்தப்பட்டதைத் தொடர்ந்து யாராவது ஆளொருவர், ஏதாவது சந்தர்ப்பத்தில் பின்வருவனவற்றுள் ஒன்று அல்லது ஒன்றிற்கு மேற்பட்டவை தொடர்பில் சார்த்தப்பெற்று உயர்நீதிமன்றத்திற்கு மனுவை சமர்ப்பிக்க முடியுமென்பதுடன், அத்தகைய விடயங்கள் தொடர்பில் உயர்நீதிமன்றத்தின் தீர்மானத்தையும் நாடமுடியும்.

(அ) அவசரகால நிலைமைப் பிரகடனம் தகுதியற்றது, போதுமான காரணங்கள் அற்றது அல்லது நியாயமற்றது.

(ஆ) அவசரகால நிலைமைப் பிரகடனம் மோசமான நோக்கத்தில் மற்றும் அல்லது மறைமுக நோக்கங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

(இ) அவசரகால ஒழுங்குவிதிகளில் ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவை சனாதிபதி, பிரதம அமைச்சர் அல்லது சட்டமும் ஒழுங்கும் பற்றிய அமைச்சரின் அதிகாரத்திற்குப் பங்கமானது.

(ஈ) அவசரகால ஒழுங்குவிதிகளில் ஒன்று அல்லது அதிகமானவை மோசமான நோக்கத்தில் மற்றும் அல்லது மறைமுக நோக்கங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

(உ) அவசரகால ஒழுங்குவிதிகளில் ஒன்று அல்லது அதிகமானவை அரசியலமைப்பு ஏற்பாடுகளுக்கு முரணானவை.

ii) உயர்நீதிமன்றத்தின் 5 இற்கு குறையாத நீதிபதிகளைக் கொண்ட பிரிவுக் குழாம் முன்னிலையில் நடைபெறும் நடவடிக்கைகளின் போது மனுதாரர் மற்றும் சட்டத்துறை தலைமை அதிபதி ஆகியோரை உயர்நீதிமன்றம் செவிமடுக்க முடியும். மனுவைத் தாக்கல் செய்து 7 நாட்களுக்குள் விசாரணை இடம்பெற வேண்டும். விசாரணை நிறைவு பெற்று ஒரு வார காலப்பகுதியினுள் உயர்நீதிமன்றத்தின் தீர்மானம் அறிவிக்கப்படல் வேண்டும்.

iii) அவசரகால நிலைமை தொடர்பான பிரகடனம் தகுதியற்றது அல்லது மோசமான நோக்கத்தைக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது அல்லது அரசியலமைப்பிற்கு முரணானது அல்லது சனாதிபதியினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒன்று அல்லது அதிகமான அல்லது ஒட்டுமொத்த ஒழுங்குவிதிகள் மோசமான நோக்கத்தைக்

கொண்டவை அல்லது அரசியலமைப்பிற்கு முரணானவை எனத் தீர்மானித்து, அதனை உயர்நீதிமன்றம் அறிவித்தல் வேண்டும்.

- iv) ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட அவசரகால ஒழுங்குவிதிகள் சனாதிபதியின் அதிகாரத்திற்குப் பங்கமானவை, அல்லது அரசியலமைப்பிற்கு முரணானவை எனத் தீர்மானிக்கப்படும் பட்சத்தில், அத்தகைய ஒழுங்குவிதிகள் தமது சட்ட வலுவை இழக்கின்றன. ஒன்று அல்லது அதிகமான ஒழுங்குவிதிகளைத் திருத்துவதற்கான உரித்து உயர் நீதிமன்றத்திற்கு இருத்தல் வேண்டும். அத்தகைய ஒழுங்குவிதிகள் திருத்தியவையாக இருத்தல் வேண்டும்.
- v) உயர்நீதிமன்றத்தின் கருத்துக்கள் பாராளுமன்றம், சனாதிபதி ஆகியோருக்கு அறிவிக்கப்படல் வேண்டும். உயர்நீதிமன்றத்தின் கருத்துகளைப் பாராளுமன்றம் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளல் வேண்டும்.

8) தேசிய பாதுகாப்பு; சபை

- i) பின்வரும் செயற்பாடுகளைச் செயற்படுத்தும் வகையில் தேசிய பாதுகாப்பு சபையொன்று இருத்தல் வேண்டும்.
- (அ) தேசிய பாதுகாப்பு, ஒற்றுமைக்கு அச்சுறுத்தல்கள், ஆட்புல ஒருமைப்பாடு, இலங்கையின் இறைமை, இலங்கையின் பாதுகாப்பு ஆகியன தொடர்பிலான புலனாய்வுகளைச் சேகரித்தல்.
- (ஆ) அத்தகைய புலனாய்வுகளைத் தொகுத்து பகுப்பாய்வு செய்தல்.
- (இ) இலங்கையின் தேசிய பாதுகாப்பு, ஒற்றுமை, ஆட்புல ஒருமைப்பாடு, இறைமை ஆகியவற்றைப் பாதுகாப்பதற்காக நடவடிக்கைகளை உருவாக்குதல்.
- (ஈ) பொது ஒழுங்கின் சீர்குலைவு மற்றும் அத்தியாவசிய சேவைகளை வழங்குதல் தொடர்பான விடயங்களைக் கண்காணித்தல்.
- (உ) யுத்தத்தை பிரகடனத்தை சனாதிபதிக்கு விதந்துரைத்தல்.
- (ஊ) அவசரகால நிலைமையை பிரகடனம் செய்வது, உருவாக்கப்படவுள்ள அவசரகால ஒழுங்கு விதிகளின் தன்மை ஆகியன பற்றி சனாதிபதிக்கு ஆலோசனை வழங்கல்.
- (எ) அவசரகால ஒழுங்குவிதிகளின் பிரயோகம், நடைமுறைப்படுத்தல் ஆகியவற்றைக் கண்காணித்தல்.

- ii) அவசரகால விதிகளின் நடைமுறைப்படுத்தல் அதன் பிரயோகம் ஆகியவற்றை மேற்பார்வை செய்வது தேசிய பாதுகாப்பு சபையின் பொறுப்பாக இருத்தல் வேண்டும்.
- iii) இயல்புநிலை உருவாகியதன் பின்னர், அவசரகால நிலைமையைத் திரும்பப் பெறுமாறு சனாதிபதிக்கு தேசிய பாதுகாப்பு சபை ஆலோசனை வழங்குதல் வேண்டும். அதன் பிரகாரம் அவசரகால நிலைமையை சனாதிபதி திரும்பப் பெறுதல் வேண்டும்.
- iv) நாட்டின் நிலைமையைக் கருத்திற்கொண்டு ஒன்று அல்லது அதிகமான அவசரகால ஒழுங்குவிதிகள் அவசியமற்றவை எனத் தேசிய பாதுகாப்பு சபை கருதினால், அத்தகைய ஒழுங்குவிதிகளைத் திரும்பப் பெறுமாறு சனாதிபதிக்கு தேசிய பாதுகாப்பு சபை ஆலோசனை வழங்குதல் வேண்டும். அதன் பிரகாரம் அத்தகைய ஒழுங்கு விதிகளை சனாதிபதி திரும்பப் பெறுதல் வேண்டும்.
- v) தேசிய பாதுகாப்பு சபை பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்கியதாக இருத்தல் வேண்டும்.
- (அ) சனாதிபதி (தவிசாளர்).
- (ஆ) பிரதம அமைச்சர்.
- (இ) சட்டம், ஒழுங்கு ஆகிய விடயங்களுக்குப் பொறுப்பான அமைச்சர், அவர் இல்லாதவிடத்து அத்தகைய அமைச்சின் செயலாளர்.
- (ஈ) வெளிவிவகார அலுவல்கள் விடயத்திற்குப் பொறுப்பான அமைச்சர், அவர் இல்லாதவிடத்து அத்தகைய அமைச்சின் செயலாளர்.
- (உ) சட்டத்துறைத் தலைமை அதிபதி.
- (ஊ) பாதுகாப்பு அமைச்சின் செயலாளர்.
- (எ) பாதுகாப்பு பணியாட்டொகுதி பிரதானி.
- (ஏ) இராணுவ தளபதி.
- (ஐ) கடற்படைத் தளபதி.
- (ஓ) விமானப்படைத் தளபதி.
- (ஔ) பொலிஸ் மா அதிபர்.
- (ஒள) தேசிய புலனாய்வுப் பிரிவுத் தலைவர்.
- (க) அரசு புலனாய்வுச் சேவை தலைவர்.
- (ங) பிரதம அமைச்சரின் கலந்தாலோசனையுடன் சனாதிபதியினால் நியமிக்கப்பட்ட இரண்டிற்கு மேற்படாத ஆட்கள்.

9. பல்வகைமை

இவ்வத்தியாயத்தின் பிரகாரம் சனாதிபதிக்கு வழங்கப்பட்ட அதிகாரங்களைத் துஷ்பிரயோகம் செய்தல், சனாதிபதிக்கு எதிரான குற்றவியல் பிரேரணையைக் கொண்டுவருவதற்கு அடிப்படையாக இருக்கும்.

பொதுமக்கள் பாதுகாப்புத் திட்டத்தின் பிரதான நோக்கம் மக்களைப் பாதுகாப்பது என்பதால் மக்களின் அதி சிறந்த அக்கறைகளை நிறைவேற்றக்கூடிய வகையில் அது வகுக்கப்பட வேண்டும் என்ற நம்பிக்கையை இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு கொண்டுள்ளது. இதன் அடிப்படையில் , தென் ஆபிரிக்க அரசியலமைப்பின் 198 ஆம் உறுப்புரையில் குறிப்பிடப்படும் தேசிய பாதுகாப்பை ஆளும் கோட்பாடுகளை ஆணைக்குழு உபகுழுவின் கவனத்துக்கு கொண்டுவருகிறது. அதில் குறிப்பிடப்படுவதாவது:

- அ) தனிஆட்களாகவும், அதேபோல் தேசமொன்றாகவும் சமமானவர்களாக வாழ்தற்கான, சமாதானமாகவும் ஒற்றுமையாகவும் வாழ்தற்கான, அச்சமற்ற மற்றும் சிறந்த வாழ்வின் தேவையும் அதை நாடுவதற்குமான மக்களின் மனத் துணியை தேசிய பந்தோபஸ்து பிதிபலிக்க வேண்டும்.
- ஆ) சர்வசே சட்டம் உள்ளடங்கலாக சட்டத்துடன் இணங்கியொழுகும் வகையில் தேசிய பந்தோபஸ்து முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும்
- இ) பாராளுமன்றத்தினதும் தேசிய ஆட்சித்துறையதும் அதிகாரத்துக்கு தேசிய பந்தோபஸ்து உட்படும்

1996 ஆம் ஆண்டின் 21ஆம் இலக்க மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுச் சட்டத்தில் குறித்துரைக்கப்பட்டுள்ள அதன் ஆணைக்கமைவாக சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கு பற்றிய உபகுழுவுக்கு ஆணைக்குழு அதன் விதப்புரைகளை கீழே குறிப்பிடுகிறது.

பொதுமக்கள் பாதுகாப்பு அத்தியாவசியம் என்பதை குழு வலியுறுத்தும் அதேவேளை பொதுமக்கள் பாதுகாப்புத் திட்டம் இலங்கையின் மனித உரிமைகள் கடப்பாடுகளுக்கு குறிப்பாக குடியியல் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் பற்றிய சர்வதேச சமவாயத்தின் (ICCPR) 4 ஆவது உறுப்புரைக்கு அமைவாக இருக்க வேண்டுமென்றும் வலியுறுத்துகிறது. இந்த விதப்புரைகள் ஐ.நா. மனித உரிமைகள் குழு, அவசரகால நிலைமையின் போது மனித உரிமைகள் நியமங்களுக்கான பெரிஸ் குறைந்த தரங்கள், மற்றும் ICCPR இல் உள்ள மட்டுப்பாடுகளும் வலுக்குறைப்பும் மீதான சகுசா கோட்பாடுகள் ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது.

i. அவசரகால நிலைமையை பிரகடனம் செய்தலும் நீடிப்பதும்

உண்மையான அல்லது உடன் நிகழ்தகு விதிவிலக்கான ஒரு நெருக்கடி அல்லது பொதுமக்கள் ஆபத்து ஏற்படும் சந்தர்ப்பத்தில் “தேசத்தின் உயிருக்கு அச்சுறுத்தல்” ஏற்படும் போது மாத்திரமே அவசரகால நிலைமை பிரகடனப்படுத்தப்பட வேண்டும். ஐ.நா. மனித உரிமைகள் குழு மற்றும் சகுசா கோட்பாடுகளுக்கு அமைய “விதிவிலக்கான அச்சுறுத்தல்” என்பது கீழ்வரும் காரணிகளை அடிப்படையாக வைத்து பொருள் கொள்ள வேண்டும்:

- குறித்த அவசர நிலைமை உண்மையாக அல்லது ஆகக் குறைந்தது உடன் நிகழக் கூடியதாக இருத்தல் வேண்டும் - அது தடுப்பு முறையொன்றின் தன்மையைக் கொண்டிருக்கலாகாது.
- அவசர நிலைமையின் அளவு நாட்டின் ஒரு பகுதியை மட்டுமல்லாது அது முழு நாட்டையும் பாதிக்கக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.
- தேசத்தின் முற்றுமுழுதான இருப்பு அச்சுறுத்தலுக்கு உள்ளாதல் வேண்டும். இந்த அச்சுறுத்தல் சனத்தொகையின் பெளதீக ஆட்புல எல்லை, ஆட்புல எல்லை அல்லது அரசு கட்டமைப்புகளின் தொழிற்பாடு ஆகியவற்றுக்காக இருக்கலாம்
- பொதுமக்கள் பாதுகாப்பை பேணுவதற்கான சாதாரண நடவடிக்கைகள் போதாத அளவுக்கு குறித்த நெருக்கடி அல்லது ஆபத்து விதிவிலக்காக இருத்தல் வேண்டும். ஆகவே அவசர நிலைமையைப் பிரகடனப்படுத்தலானது இறுதி நடவடிக்கையாக இருக்க வேண்டும்
- அவசர நிலைமை தற்காலமான ஒரு நடவடிக்கையாக இருக்க வேண்டும்

ii. நீதிமன்ற மீளாய்வு

அவசரகால நிலைமையொன்றின் பிரகடனப்படுத்தல், அவசரகால ஒழுங்குவிதிகள் மற்றும் கட்டளைகள் ஆகியவற்றின் நீதிமன்ற மீளாய்வை உத்தரவாதப்படுத்த வேண்டும்.

- அவசரகால நிலைமையின் அரசியலமைப்பு ரீதியாக செல்லுபடியாகும் தன்மையை தீர்மானித்தல்;
- அவசரகால சட்டவாக்கம் அரசியலமைப்புடன் இணங்கியொழுகின்றதா இல்லையா எனத் தீர்மானித்தல்;
- அவசரகால அதிகாரப் பிரயோகம் அரசியலமைப்புடனும் அவசரகால சட்டவாக்கங்களுடனும் இணங்கியொழுகின்றதா இல்லையா எனத் தீர்மானித்தல்;
- விகிதாசார விதிகளுக்கு அமைவாக அவசரகால ஒழுங்குவிதிகளும் கட்டளைகளும் வலுக்குறைப்பு உரிமைகள் மற்றும் வலுக்குறைக்க முடியாத உரிமைகளிலிருந்து எழும் நடவடிக்கைகள் மீது அத்துமீறாமல் இருப்பதை உறுதி செய்தல்;
- மேலே குறிப்பிட்ட பரிசோதனைகளை திருப்திப்படுத்தாத ஏதேனும் அவசர நடவடிக்கை (சட்டவாக்கம் அல்லது ஆட்சித்துறை) அல்லது ஏதேனும் அவசர நடவடிக்கைகள் தொடர்பான செயல் பிரயோகம் ஆகியவற்றை வெற்றும் வறிதுமாகும் என்று பிரகடனப்படுத்தல் ஆகியவற்றுக்காக அதிகாரத்தையும் நியாயாதிக்கத்தையும் இது கொண்டிருக்கும்.

ஆறு மாதங்களுக்கு தொடர்ச்சியாக அவசர கால நிலைமை நிழவுமானால் அதனது மேலதிக நீடிப்பை பாராளுமன்றம் விசேட பெரும்பான்மையால் அங்கீகரிக்க வேண்டும்.

iii. வலுக்குறைப்பு

அவசரகால நிலைமையின் போது உரிமைகளின் வலுக்குறைப்பு தொடர்பாக உரிமைகள் வரைவு பட்டயம் (2009) குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஏற்பாடுகளை குழு சான்றுரைக்கிறது. அதற்கமைய:

- அடிப்படை உரிமைகளின் பிரயோகம் மற்றும் செயற்பாடு ஆகியவற்றின் வலுக்குறைப்பு தொடர்பாக சட்டத்தால் விதிக்கப்பட்டுள்ள நடவடிக்கைகள் குறித்த அவசரநிலைமையால் தேவைப்படுத்தப்படும் மற்றும் ஒரு சனநாயகச் சமூகத்துக்கு தேவைப்படும் அளவுக்கு மாத்திரமே இருக்க வேண்டும்.
- அரசின் ஏனைய சர்வதேச சட்டக் கடப்பாடுகளின் விகிதப்படியாகவும் இசைவாகவும் வலுக்குறைப்பு இருக்க வேண்டும்.
- வலுக்குறைப்பு பாராபட்சமாக இருக்கக்கூடாது, அதாவது இது குறித்தவொரு குழுவையோ அல்லது சனசமூகத்தையோ (உ+ம: பெண்கள், குறித்தவொரு இன அல்லது மதக் குழு) மோசமாக பாதிக்கக் கூடாது.

உரிமைகள் வரைவுப் பட்டயத்துக்கமைய 2009 கீழ்வரும் உரிமைகள் வலுக்குறைவு செய்யப்பட முடியாதவை

- வாழ்வதற்கான உரிமை
- மனித மாண்பிக்கான உரிமை
- ஆளின் பாதுகாப்பு
- சித்திரவதையிலிருந்து சுதந்திரம்
- அடிமைத்தனம் மற்றும் சேவகம் என்பவற்றிலிருந்து சுதந்திரம்
- பின்னோக்கிய தண்டனைக்கான தடைகள்
- சட்டத்தின் முன் ஆளொருவராக அங்கீகரிக்கப்படுவதற்கான உரிமை
- சிந்தனை, மனச்சாட்சி மற்றும் மதம் என்பவற்றுக்கான உரிமை
- அபிப்பிராயங்களைக் கொண்டிருப்பதற்கான உரிமை
- குடும்ப உரிமைகள்
- பிள்ளையின் உரிமைகள்
- சுரண்டப்படாமலிருப்பதற்கான சுதந்திரம்
- (i) அத்தகைய கைது இடம்பெற்ற பிரதேசத்திற்கான நீதவானுக்கு கைது குறித்து தெரியப்படுத்தல்; மற்றும்
- (ii) வழக்கின் அனைத்து சூழ்நிலைகளுக்காமைவாகவும் நியாயமான அத்தகைய காலப்பகுதியினுள் கைதுசெய்யப்பட்டால் எவரேனும் ஒரு நீதவானின் முன் கொண்டுவருப்படுதல்.

ஆகியவற்றைத் தேவைப்படுத்தும் சட்ட ஏற்பாடு ஆக்கப்பட்டாலன்றி, வரைவு உரிமைகள் சட்டமூலத்தின் உறுப்புரை 13(7)இனால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட உரிமையிலிருந்து.

iv. பொதுமக்கள் பாதுகாப்பு கட்டளைச் சட்டத்தைத் திருத்துதல்

பொதுமக்கள் பாதுகாப்புக்காகப் பிரேரிக்கப்படக்கூடிய சட்டவாக்க ஆட்சியைச் சீரமைப்பதற்கான நோக்கங்களுக்காக பொதுமக்கள் பாதுகாப்புக் கட்டளைச் சட்டத்தின் மீளாய்வையும் ஆணைக்குழு பரிந்துரைக்கின்றது.

தேசிய மற்றும் பொது மக்கள் பாதுகாப்பு , பொது மக்கள் ஒழுங்கு, பொலிஸ் மற்றும் சட்டத்தை செயல்வலுப்படுத்தல் பற்றிய பாராளுமன்ற சட்டவாக்க சபையின் உப குழுவின் சட்டக அறிக்கையில் (2016 ஆகஸ்ட் 10) சேர்க்கப்பட வேண்டிய மகளிர்

கோரிக்கைகள் அடங்கிய உத்தேச சிபாரிசுகள்¹

(2016 ஆகஸ்ட் 11ஆம் திகதி குழுவிற்கு முன்வைக்கப்பட்டது)

பொலிஸ் மற்றும் சட்டத்தை செயற்படுத்தல்- பிரிவு¹

1. இலங்கை பொலிஸ்²

f. பொலிஸ் கான்ஸ்டபில் பதவியிலிருந்து பிரதான பொலிஸ் பரிசோதகர் பதவி வரை பின்வரும் விசேடங்கள் சேர்க்கப்பட வேண்டும்.

- மகளிர் மற்றும் சிறுவர்களுக்கு எதிராக இழைக்கப்படும் குற்றங்கள் இலங்கை பொலிஸிற்கு முக்கியமானவையான உள்ளடக்கப்படல்

g. பின்வருவனவற்றை இலங்கை பொலிஸின் முக்கிய கடமைகளாகச்

சேர்த்துக்கொள்ளுதல்

- மகளிர் மற்றும் சிறுவர்களுக்கு எதிராக இழைக்கப்படும் சகலவிதமான துன்புறுத்தல்களையும் தடுப்பதை உள்ளடக்குதல்.

h. இலங்கை பொலிஸின் முக்கிய அலுவல்கள் பின்வருமாறு அமைய வேண்டும்.

- கைதுசெய்யப்பட்ட மகளிர் மற்றும் சிறுவர்கள் உட்பட்ட மகளிர் மற்றும் சிறுவர்களுக்கு விசேட பாதுகாப்பளித்தல் இலங்கை பொலிஸின் பணியாகச் உள்ளடக்குதல்.

k. இலங்கை பொலிஸ் உத்தியோகத்தர்கள் அனைவரும் (இலங்கை தேசிய பொலிஸ் அல்லது மாகாண பொலிஸில் இணைத்துக்கொள்வது ஏற்புடையதல்ல) தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் கருத்துகளுக்கு அமைய பொலிஸ் மா அதிபரால் அடிக்கடி சிபாரிசு செய்யப்படும் ஒத்த சீருடை மற்றும் உத்தியோகபூர்வ இலட்சிணை (விசேட நிலைக்கு அமைய) அணிய வேண்டும்.

- ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் என்ற இருபாலாருக்கும் அவர்களின் தேவைகளுக்கு அமைய சிபாரிசு செய்யப்பட்ட சீருடைகள்

2. இலங்கை தேசிய பொலிஸ்

- மகளிர் மற்றும் சிறுவர்களுக்கு ஏற்புடைய விடயங்கள் தொடர்பில் விசேட பிரிவொன்றைத் தாபித்தல் ix ஊடாக சிபாரிசு செய்யப்பட்டுள்ளது.

¹ பொது மக்கள் பாதுகாப்பு கட்டளைச் சட்டம் ,அவசரகாலச் சட்ட ஏற்பாடுகள், தேசிய பாதுகாப்பு மற்றும் பொலிஸ் அதிகாரங்கள் உப குழுவின் விடயப் பரம்பளை சேரவேண்டியதென 2016 ஜூன் 8 ஆம் திகதி நடைபெற்ற கூட்டத்தின்பொது சனாதிபதி சட்டத்தரணியான கௌரவ (கலாநிதி) ஜயம்பதி விக்கிரமரத்ன விளக்கமளித்தார். தேசிய மற்றும் மாகாண மட்டங்களுக்கிடையே நிலவிவரும் நல்லிணக்கம் மற்றும் தொடர்புகளை உப குழு கவனத்தில் கொள்ளவேண்டுமெனவும் அவர் விளக்கமளித்தார்.

² பொலிஸ் பட்டையென அறிமுகப்படுத்தப்படுவது தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென உப குழு தீர்மானித்தது.

3. மாகாண பொலிஸ்

- c. மாகாண பொலிஸ்கள் யாவும் பின்வரும் விடயங்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.
- மகளிர் மற்றும் சிறுவர்கள் தொடர்பில் ஒவ்வொரு நிருவாக மாவட்டத்திலும் மாவட்ட பணியகமொன்றை (மாகாண) நிறுவுதல்.

4. தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு

b. தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு அதன் தலைவர் உட்பட்ட வேறு நான்கு உறுப்பினர்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

- -தகைமைகளுடைய மகளிரை ஆணைக்குழுவின் உறுப்பினர்களாக சேர்த்துக்கொள்வதன் ஊடாக மகளிர் பிரதிநிதித்துவத்தை கட்டாயப்படுத்தும் தேவை
- i. தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் அதிகாரங்களும் பொறுப்புகளும் பின்வருமாறு அமைய வேண்டும்.
- தேசிய பொலிஸ் சேவை இருபால் சமூகநிலை உட்பட்ட இலங்கை சமூக பல்லினத்தன்மையின் மாதிரிகளைக் (1978 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பின் 41 பீ பிரிவில் குறித்துரைக்கப்பட்ட) கொண்டிருக்க வேண்டும்.
  - மாகாண பொலிஸ் சேவையின் ஆட்சேர்ப்பு கொள்கைகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள போதியளவு பெண்கள் பங்களிப்பினை ஏற்படுத்துவதற்காக தேவையான முறைமைகள் சேர்த்துக்கொள்ளப்படவேண்டிய தேவை

5. மாகாண பொலிஸ் ஆணைக்குழு

b. ஒவ்வொரு மாகாண பொலிஸ் ஆணைக்குழுவும் அதன் தலைவர் உட்பட்ட வேறு நான்கு உறுப்பினர்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

- தகைமைகளுடைய பெண்களை ஆணைக்குழுவின் உறுப்பினர்களாக சேர்த்துக்கொள்வதன் ஊடாக பெண்கள் பிரதிநிதித்துவத்தை கட்டாயப்படுத்தும் தேவை
- i. தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் அதிகாரங்களும் பொறுப்புகளும் பின்வருமாறு அமைய வேண்டும்.
- தேசிய பொலிஸ் சேவை இருபால் சமூகநிலை உட்பட்ட இலங்கை சமூக பல்லினத்தன்மையின் மாதிரிகளைக் (1978 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பின் 41 பீ பிரிவில் குறித்துரைக்கப்பட்ட) கொண்டிருக்க வேண்டும்.

j. மாகாண பொலிஸ் படையுடன் இணைந்த பொலிஸ் உத்தியோகத்தர்களாக கடமைபுரிவதற்காக ஆட்சேர்ப்பு செய்யும்போது சம்பந்தப்பட்ட மாகாண பொலிஸ் ஆணைக்குழுவினால் சம்பந்தப்பட்ட மாகாணத்தின் இன மற்றும் மொழி விகிதாசாரம் தொடர்பில் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

- மாகாண பொலிஸ் சேவையின் ஆட்சேர்ப்பு கொள்கைகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள போதியளவு பெண்கள் பங்களிப்பினை ஏற்படுத்துவதற்காக தேவையான முறைமைகள் சேர்த்துக்கொள்ளப்படவேண்டிய தேவை

13. உள்ளக அலுவல்கள் பிரிவு

a. தேசிய மற்றும் மாகாண பொலிஸ் படையுடன் இணைந்த பொலிஸ்

உத்தியோகத்தர்களுக்கு எதிரான பின்வரும் குற்றச்சாட்டுகளையும் தகவல்களையும் விசாரிப்பதற்காக ஆணையாளர் ஒருவரின் தலைமையிலான உள்ளக அலுவல்கள் பிரிவொன்று இருக்க வேண்டும்.

- பாலியல் துன்புறுத்தல்கள் மற்றும் ஆண்பெண் சமூகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட மீறல்கள் தொடர்பிலான குற்றச்சாட்டுகளை விசாரிப்பதனை சேர்த்துக்கொள்ளுதல்.

பகுதி-2 – தேசிய மற்றும் பொது மக்கள் பாதுகாப்பும் பொது மக்கள் ஒருமைப்பாடும்³

5. அவசர நிலைமையை பிரகடனப்படுத்தும் அறிவித்தனை தயாரிக்கும்போது மற்றும் அதன் கீழ் அவசர சட்டங்களை தயாரிக்கும்போது பின்பற்றப்படவேண்டிய முறைமைகள்
  - அவசர நிலைமையை பிரகடனப்படுத்தும் அறிவித்தனை தயாரிக்கும்போது மற்றும் அதன் கீழ் அவசர சட்டங்களை தயாரிக்கும்போது மகளிர் மற்றும் சிறுவர்களுக்கு விசேட பாதுகாப்பினை வழங்குவதனை உறுதிப்படுத்தும் பொறுப்பொன்றை உள்ளடக்குதல்.

மேலும் சிபாரிசுகள்

1. பொலிஸ் படைக்கு ஏற்புடையதாக விதிக்கப்பட்டுள்ள சகல சட்ட திட்டங்களையும் யாப்புகளையும் மகளிர் மற்றும் சிறுவர்களுக்கு விசேட பாதுகாப்பினை அளிக்கும் தேவையுடன் மீளாய்வு செய்தல்/ சட்டப்படுத்த வேண்டும்.
2. குற்றங்கள் நடைபெறுவது பற்றிய அறிக்கைகளையும் தரவுகளையும் த்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

³ அவசர நிலைமையை பிரகடனப்படுத்துவது தொடர்பான அறிக்கையில் அப்பிரிவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நடவடிமுறைகள் ஜனாதிபதி நிறைவேற்றதிகாரமுடைய , அரசு நிறைவேற்றதிகார பிரிவைச் சேர்ந்த பிரதானி என்ற அடிப்படையில்

Report of the Sub-committee of the Constitutional Assembly of the Parliament of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka on National & Public Security, Public Order and Police & Law Enforcement

This Sub-committee of the Constitutional Assembly of the Parliament of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka was appointed on 5th May 2016 consequent to a Resolution passed by the Constitutional Assembly. Its' mandate as provided by the Steering Committee of Constitutional Assembly was set-out as follows:

Law and Order, Public Security, Emergency ¹

The Sub-committee comprised of the following members of Parliament:

Hon. Sagala Ratnayake, MP (Chairman)
Hon. W.D.J. Senewiratne, MP
Hon. Palany Thigambaram, MP
Hon. Ameer Ali Shihabdeen, MP
Hon. Ajith Perera, MP
Hon. Douglas Devananda, MP
Hon. Anura Dissanayake, MP
Hon. M.S. Thowfeek, MP
Hon. Mavai S. Senathirajah, MP
Hon. Namal Rajapakse, MP
Hon. Shehan Semasinghe, MP

The Sub-committee commenced its' deliberations on 25th May 2016. It met on twenty (20) occasions. The last meeting of the sub-committee was held on 29th August 2016. During its' meetings, the Sub-committee discussed matters contained in its' mandate, under two distinct themes. They are, '**Police and Law Enforcement**' and '**National & Public Security, Public Order and Emergency**'. The proposals of the Sub-committee have been classified under these two themes, and are being presented in that manner.

Having obtained the concurrence of the Steering Committee, the services of two Experts were obtained by the Sub-committee. They were Additional Solicitor General and President's Counsel Mr. Yasantha Kodagoda and the former Inspector General of Police Mr. N. K. Illangakoon. They participated during all deliberations of the Sub-committee. Mr. Yasantha Kodagoda, PC informed the Sub-Committee, that the views he has expressed during deliberations of the Sub-committee are those of his, and may not necessarily reflect the views of the Honourable Attorney General. The Sub-committee also had the benefit of two other Experts nominated by the Steering Committee. They were Attorney

---

¹ The scope of the mandate of the Sub-Committee was clarified by Hon.Dr. Jayampathy Wickremaratne, PC, as a meeting held on 8th June 2016, to include Public Security Ordinance,

Mr. Niran Anketell and Professor Kapila Perera. The Subcommittee also had the benefit of receiving the expert opinion of Professor Suri Ratnapala sequel to a request made to him. Some of the views of the Experts are reflected in this Report. With regard to certain aspects, the proposals contained in the Report are different to the views of some of the Experts. However, the proposals contained in Part II of the Report necessarily stems from the proposals made by the two Experts appointed by the SubCommittee. All Experts extended their services on a voluntary basis. The Subcommittee wishes to place on record its sincere appreciation of the services provided by the Experts.

The Sub-committee took into consideration the written representations received from the following political parties and entities:

1. Lanka Sama Samaja Party
2. Mahajana Eksath Peramuna
3. Communist Party of Sri Lanka
4. Socialist Alliance
5. Sri Lanka Janatha Peramuna
6. Democratic Left Front
7. Upcountry Peoples Front
8. Akhila Ilankai Tamil Mahasabha
9. Northern Provincial Council

The Sub-committee had the benefit of taking into consideration the views of Chief Ministers and their representatives, at a joint meeting held with the Sub-committee on 'centre periphery relations'.

The Sub-committee also invited the following organizations and officials to present their views, and were pleased to receive useful views:

1. Human Rights Commission of Sri Lanka
2. Bar Association of Sri Lanka
3. Chief of Defence Staff
4. Commander of the Sri Lanka Army
5. Commander of the Sri Lanka Navy
6. Commander of the Sri Lanka Air Force
7. Inspector General of Police
8. Women's Caucus of the Parliament
9. National Women's Committee
10. Joint Opposition in Parliament

The Sub-committee carefully studied and took into consideration the Report on Public Representations Committee on Constitutional Reform.

The deliberations of the sub-committee commenced following the tabling of concept papers on both areas of the mandate of the sub-committee by Mr.

Yasantha Kodagoda, PC and a concept paper by Mr. N.K. Illangakoon on the first area of the mandate. Mr. Niran Ankatell also presented his views on both areas. A written opinion was received from Prof. Suri Ratnapala regarding Mr. Yasantha Kodagoda's concept papers.

Hon. Douglas Devananda, MP and Hon. M. Senathirajah, MP presented their views on two occasions in written form and the contents thereof were taken up for discussion.

The Sub-committee received the views of Hon. Dr. Jayampathy Wickremaratne, PC, MP and Hon. M.A. Sumanthiran, MP, as they were present on invitation, during most of its' meetings. The following is the policy and legal framework which the Sub-committee proposes be adopted by the Constitutional Assembly relating to the aforesaid two broad themes. The Sub-committee appreciates that, it would not be possible (nor would it be necessary) to accommodate the entirety of the following principles and features in the proposed new Constitution of Sri Lanka. However, the Sub-committee is of the view that, principles and provisions which cannot and need be accommodated in the proposed Constitution should necessarily be included in two new laws, which the Parliament should enact, soon after the adoption of the proposed new Constitution. They would be the *National & Public Security and Emergency Act* (to repeal and replace the Public Security Ordinance), and a new '*Police Act*' (which would repeal and replace the Police Ordinance). Principles and provisions that should be included in these two new laws, have been identified by the Sub-committee and printed in this Report in italics. It is pertinent to place on record that, the principles which are being proposed for inclusion in the new Constitution, would not gain operational ability, unless the earlier mentioned two new laws are enacted containing the provisions in this Report printed in italics.

Though attempts were made to reach consensus on all principle features of the recommendations of the Sub-committee, it was not possible to do so. The Report contains the views of the majority of the members of the Subcommittee.

Due to constraints of time, it was not possible for the Sub-committee to fully take into consideration the views submitted in written form, by the following:

1. Women's Caucus of the Parliament
2. Human Rights Commission of Sri Lanka

The said written representations are attached to this Report as annexures.

Part I
Police & Law Enforcement

1. Sri Lanka Police²

- a. Sri Lanka shall have a Police established in terms of the Constitution and the Police Act called the '**Sri Lanka Police**'.
- b. The Sri Lanka Police shall be the premier criminal law enforcement agency of the Republic.
- c. The Sri Lanka Police shall comprise of the following:
  - i. **Sri Lanka National Police**
  - ii. **Sri Lanka Provincial Police**
- d. The Sri Lanka Police shall have officers holding the following **ranks**:
  - i. Inspector General of Police
  - ii. Senior Deputy Inspector General of Police
  - iii. Deputy Inspector General of Police
  - iv. Senior Superintendent of Police
  - v. Superintendent of Police
  - vi. vi. Assistant Superintendent of Police
  - vii. vii. Chief Inspector of Police
  - viii. viii. Inspector of Police
  - ix. ix. Sub Inspector of Police
  - x. x. Police Sergeant
  - xi. xi. Police Constable
- e. While these ranks shall be the norm, the National Police Commission on the recommendation of the Inspector General of Police may from time to time amend, remove or add to these ranks.
- f. Ranks Police Constable to Chief Inspector of Police shall have the following **specialisations**:
  - i. Crime Investigation
  - ii. Detective
  - iii. Crime Prevention & Community Policing
  - iv. Traffic Regulation
  - v. Prosecutions
  - vi. Security
  - vii. Forensics
  - viii. Intelligence
  - ix. Information Technology and Cyber Security
  - x. Victim & Witness Assistance and Protection
  - xi. Management & Administration
  - xii. Finance
  - xiii. Human Resources Development and training

---

² The Sub-committee decided to remove the existing reference to the Police being a 'Force'.

- xiv. Any other area that from time to time may be recognised and gazetted by the National Police Commission on the recommendation of the Inspector General of Police.
- g.** The following shall be the **primary duties** of the Sri Lanka Police:
- i. Upholding the rule of law.
  - ii. Maintaining the peace, and law and order.
  - iii. Protecting the public from harm caused by the committing of offences.
  - iv. Enforcing criminal laws as provided by law.
  - v. Promptly, impartially, fairly and comprehensively investigating the alleged committing of offences, identifying and arresting perpetrators of offences and initiating criminal proceedings against such persons.
  - vi. Protecting the rights and entitlements of victims of crime.
  - vii. Protecting the entitlements of witnesses to offences.
  - viii. Upholding the Fundamental Rights of persons, including persons suspected and accused of having committed offences.
- h.** The primary **functions** of the Sri Lanka Police shall be the following:
- i. Protection of the national security and the defence of Sri Lanka.
  - ii. Protection of the security of the people of Sri Lanka.
  - iii. In association with the armed forces of Sri Lanka, protecting the unity, territorial integrity and sovereignty of Sri Lanka.
  - iv. Countering terrorism.
  - v. Protecting State property and places of national importance.
  - vi. Preventing the committing of offences.
  - vii. Detecting the committing of offences.
  - viii. Investigating the committing of offences, including the identification, apprehension and arrest of offenders.
  - ix. Maintaining law and order.
  - x. Dispersing unlawful assemblies and other public groupings obstructing the maintenance of essential services and supplies.
  - xi. Subject to the powers and functions of the Attorney General, initiating criminal proceedings against offenders and prosecuting offenders in the Magistrates Court.
  - xii. Preventing and clearing public nuisances.
  - xiii. Performing any other function that may by law be entrusted to the Police.
- i.** Sri Lanka Police shall have a flag as denoted in 'Annexure A' of the Police Act.
- j.** Sri Lanka Police shall have an emblem, as denoted in 'Annexure B' of the Police Act.
- k.** All officers of the Sri Lanka Police (irrespective of their attachment to the Sri Lanka National Police or a Provincial Police) shall wear the same uniform and insignia (based on the prescribed situation), as prescribed from time to time by the Inspector General of Police in consultation with the National Police Commission. The insignia shall distinctively reflect the rank, specialisation and whether such officer is attached to the National Police or to a Provincial Police. However, the Inspector General of Police shall authorize officers of Provincial Police to wear a distinctive shoulder flash, to reflect the Provincial Police to which such officer is attached. Such flash shall be designed in consultation with

the Governor, Chief Minister and respective Provincial Police Commission, and the respective Provincial Police Commissioner. In addition to the Sri Lanka Police Flag, the Provincial Police shall also have a flag, denoting the province, as approved by the National Police Commission and the respective Provincial Police Commission.

- l.** The provision of financial resources to the Sri Lanka Police shall only be by the Government of Sri Lanka.
- m.** Arms and ammunition, vehicles and equipment necessary for the Sri Lanka Police shall be procured only by the Government of Sri Lanka and assigned to the Sri Lanka Police.

2. Sri Lanka National Police

- a.** The Sri Lanka National Police shall comprise of the following:
  - i.** Sri Lanka Police Headquarters.
  - ii.** Management, Finance, Administration, Human Resources and Welfare Division.
  - iii.** Functional and Territorial Divisions determined by the Inspector General of Police in consultation with the National Police Commission and the Minister in-charge of the subject of Police.
  - iv.** Criminal Investigation Department
  - v.** Narcotics Control and Investigation Agency.
  - vi.** Counter Terrorism Agency.
  - vii.** Police Maritime Division.
  - viii.** Assistance to and Protection of Victims of Crime and Witnesses Division.
  - ix.** Colombo Metropolitan Police.
  - x.** Crime Intelligence Agency.
  - xi.** Women and Children's Division.
  - xii.** Special Task Force.
  - xiii.** Serious Financial and Economic Crimes Investigation Agency
  - xiv.** Internal Affairs Division.
  - xv.** Special Branch
  - xvi.** International Affairs and Coordination Agency.
  - xvii.** Police Central Armoury and Firing Ranges
  - xviii.** National Police Academy
  - xix.** Sri Lanka Police College and its' Wings
  - xx.** Sri Lanka Police Reserve
- b.** The organizational presence of the Sri Lanka National Police Force shall take the form of Ranges, Divisions, Agencies, Bureaus, Units, Police Stations and Police Posts, and any other form determined by the Inspector General of Police and approved by the National Police Commission.
- c.** The Inspector General of Police shall establish and maintain a unit under his direct supervision to facilitate the interaction and cooperation between the National Police and Provincial Police.
- d.** The National Police Commission shall in consultation with the Inspector General of Police, on a request by a Provincial Police Commission, release a

specified number of police officers of the National Police to the respective Provincial Police.

3. Provincial Police

- a. There shall be a Provincial Police per each Province.
- b. The Provincial Police shall be known as the “ ... (name of the province) ... Provincial Police”. (e.g. Sabaragamuwa Provincial Police)
- c. Every Provincial Police shall comprise of the following:
  - i. Provincial Police Headquarters Bureau.
  - ii. A District Bureau (territorial) per every administrative district.
  - iii. A number of functional Bureaus as determined by the Provincial Police Commissioner, in consultation with the Chief Minister and the respective Provincial Police Commission.
  - iv. Provincial Police Training Institute.
- d. The organizational presence of the Provincial Police shall take the form of the Provincial Police Headquarters, Bureaus, Units, Police Stations and Police Posts.
- e. The Provincial Police Headquarters, Bureaus, Units, Police Stations and Police Posts shall be established as determined by the respective Provincial Police Commissioner in consultation with the respective Provincial Police Commission and the Chief Minister.
- f. Police officers of a Provincial Police may ordinarily exercise their powers and functions only within the respective province. However, in accordance with guidelines issued in that regard by the Inspector General of Police in consultation with the Provincial Police Commissioners, officers of the Provincial Police may for the purpose of giving effect to a legal duty entrusted to him, discharge his powers and functions outside his province.
- g. Provincial Police shall cooperate with the National Police based on guidelines issued by the National Police Commission developed in consultation with the Inspector General of Police.
- h. It shall be lawful for two or more Provincial Police or for the National and a Provincial Police or for the National and two or more Provincial Police to undertake and carryout a joint investigation or operation.
- i. Where a State of Emergency has been declared, other than in response to a natural disaster, the Inspector General of Police may with the view to effectively responding to the situation that has arisen, bring one ore more Provincial Police under his direct command.
- j. Where the Inspector General of Police in consultation with the National Police Commission and the respective Provincial Police Commission, and having afforded an opportunity to the respective Provincial Police Commissioner, has formed the view that, there exists systematic and widespread (a) insubordination, or (b) wilful violation or neglect of duties and functions or (c) mutiny or riotous conduct, or (d) attack or imminent attack on the unity, territorial integrity or sovereignty of Sri Lanka, he shall, with the sanction of the President, suspend the functioning of the relevant Provincial Police, and take steps to disarm officers of the relevant Police. He shall thereafter, assign duties and functions of the relevant Provincial Police to be carried out by the

National Police Force. Following inquiry, if at a point of time, the Inspector General of Police forms the view that, the officers of the relevant Provincial Police would duly discharge its duties, powers and functions, he shall withdraw the suspension imposed and the relevant Provincial Police will resume its functioning. If the Inspector General of Police following consultations with the Governor of the Province, Chief Minister and the Provincial Police Commissioner forms the view that it would not be appropriate to lift the suspension, he shall with the sanction of the President, dissolve the relevant Provincial Police Force. Following the dissolution of a Provincial Police, its' duties, powers and functions shall be carried out by the National Police. Following dissolution, the Inspector General shall assist the relevant Provincial Police Commission, to reconstitute and activate the relevant Provincial Police.

4. National Police Commission

- a. There shall be a National Police Commission, established in terms of the Constitution.
- b. The National Police Commission shall comprise of its' Chairman and four other members.
- c. The Chairman and the Members of the National Police Commission shall be appointed by the Constitutional Council having obtained the concurrence of the President.
- d. The Chairman and the members of the National Police Commission shall be persons experienced in the fields of management of police, public administration, criminal justice, and sociology.
- e. Not less than a certain number of the Members of the Provincial Police Commission shall be females.³
- f. The Chairman and the Members of the National Police Commission shall serve on a full-time basis.
- g. The Chairman and the Members of the National Police Commission shall hold office for a period of 5 years.
- h. The National Police Commission shall be assisted by its' Secretary (appointed by the National Police Commission) and its' Secretariat.
- i. The **powers and functions** of the National Police Commission shall be the following:
  - i. Developing and adopting schemes of recruitment, appointment, transfer, promotion, disciplinary control (including termination of the services), of the officers of the National Police.
  - ii. Enforcement of the afore-stated schemes relating to police officers of the National Police.
  - iii. Approving schemes of recruitment, appointment, promotion, transfer and disciplinary control of officers of the Provincial Police, made by Provincial Police Commissions.
  - iv. Ratifying appointments made by Provincial Police Commissions to Provincial Police.
  - v. On the recommendation of the Inspector General of Police, appointment of the (a) Commissioner of the Criminal Investigation Department, (b) Commandant of the Special Task Force, and the Heads of functional and territorial Divisions of the National Police.

---

³ This number may be decided in due course by the Constitutional Assembly.

- vi. Appointment of the Director of the Internal Affairs Division.
- vii. On the recommendations made by the Inspector General of Police, transferring police officers within the National Police.
- viii. On a consideration of investigations conducted by the Internal Affairs Division, recommending to the Attorney General, the consideration of the institution of criminal proceedings against police officers found responsible for committing offences.
- ix. With the concurrence of the respective Provincial Police Commission, absorbing police officers from the Provincial Police to the National Police Force.
- x. With the concurrence of the relevant Provincial Police Commission, releasing police officers from the National Police to be absorbed into the respective Provincial Police.
- j. The National Police Commission shall formulate guidelines, rules and regulations in consultation with the Provincial Police Commissions regarding the selection, recruitment, appointment, training, promotion and disciplinary control of police officers to the Provincial Police. (This is to ensure adherence to national standards in selection, recruitment, appointment, training, promotion and disciplinary control.)
- k. The National Police Commission in consultation with the Provincial Police Commissions shall determine the cares, salaries and other emoluments to be paid to police officers of the National and Provincial Police.
- l. The National Police Commission shall apportion funds allocated by the government to the National Police and to Provincial Police.
- m. The National Police Commission shall be entitled to delegate one or more of its' functions to the Inspector General of Police.
- n. Decisions of the National Police Commission shall be appealable to the Administrative Appeals Tribunal.
- o. Decisions of the National Police Commission shall be amenable to the Fundamental Rights jurisdiction of the Supreme Court and the Writ jurisdiction of the Court of Appeal.

5. Provincial Police Commissions

- a. There shall be a Provincial Police Commission for every Province established in terms of the Constitution.
- b. Each Provincial Police Commission shall comprise of its' Chairman and two other Members.
- c. The Chairman and the Members of the Provincial Police Commissions shall be appointed by the Constitutional Council having considered nominations jointly provided by the Chief Minister of the Province and the Leader of the Opposition of the respective Provincial Council.
- d. Not less than a certain number of the Members of the Provincial Police Commission shall be females. ⁴
- e. The Chairman and the Members of the Provincial Police Commissions shall serve on a full-time basis.
- f. The Chairman and the Members of the Provincial Police Commissions shall hold office for a period of 5 years.

---

⁴ This number will be decided in due course of the Constitutional Assembly.

- g. The Provincial Police Commission shall be assisted by its Secretary (appointed by the relevant Provincial Police Commission) and its' Secretariat.
- h. The Chairman and the Members of Provincial Police Commissions shall be persons experienced in the fields of management of police, public administration, policing, and criminal justice.
- i. The **powers and functions** of the Provincial Police Commissions shall be the following:
  - i. Developing and adopting schemes of recruitment, appointment, promotion, transfer and disciplinary control of officers of the respective Provincial Police and obtaining the approval to such schemes from the National Police Commission.
  - ii. Recruitment and appointment of police officers to serve in the respective Provincial Police and granting promotions and obtaining the ratification of the said decisions from the National Police Commission. When recruiting personnel to serve in a Provincial Police, due consideration shall be given to the linguistic skills of the persons being considered for selection, on a consideration of the languages being spoken by citizens of the said Province.
  - iii. Making recommendations to the National Police Commission regarding the appointment of the respective Province Police Commissioner.
  - iv. On recommendations made by the respective Provincial Police Commissioners, transfer of police officers within the Provincial Police.
  - v. In collaboration with the respective Provincial Police Commission, transferring police officers from one Provincial Police to another Provincial Police.
  - vi. Disciplinary control including termination of services of police officers of the respective Provincial Police.
  - vii. With the concurrence of the National Police Commission, absorbing police officers from the National Police who are released by the National Police to serve in the respective Provincial Police.
  - viii. With the concurrence of the National Police Commission, releasing police officers from the Provincial Police Force to be absorbed into the National Police.
- j. When recruiting persons to serve as police officers attached to a Provincial Police, the respective Provincial Police Commissions shall have due regard to the ethnic and linguistic ratios of the relevant province.
- k. When recruiting persons to serve as police officers attached to a particular Provincial Police, preference shall be given to applicants ordinarily resident in the respective province.
- l. When recruiting persons to serve as police officers attached to a particular Provincial Police, due regard shall be given to the competence of such officers to speak the predominant language spoken by the people of the respective Province.
- m. The Provincial Police Commission shall be entitled to delegate one or more of its' functions to the respective Provincial Police Commissioner or to any other officer of the respective Provincial Police, holding a rank not below the rank of Senior Superintendent of Police.
- n. Any police officer aggrieved by a decision of a Provincial Police Commission may appeal to the Administrative Appeals Tribunal.

6. Inspector General of Police

- a. The Inspector General of Police shall be the Head of the Sri Lanka Police.
- b. The Inspector General of Police shall be empowered to issue directions to Provincial Police Commissioners on matters relating to overall management and administration, and the execution of duties and functions of the Provincial Police. Provided however, the Inspector General of Police shall not be empowered to give directions to Provincial Police Commissioners in respect of matters pertaining to which the Provincial Police is conferred with exclusive jurisdiction.
- c. The Inspector General of Police shall be responsible for the management and administration of the National Police.
- d. The Inspector General of Police shall be appointed by the President on a recommendation made in that regard by the Constitutional Council.
- e. Any (and only a) Senior Deputy Inspector General of Police shall be entitled to be appointed as the Inspector General of Police. To that category shall belong Provincial Police Commissioners.
- f. Following the appointment of the Inspector General of Police, he shall be entitled to serve in such appointment up to the completion of 63 years of age, and his services shall not be extended beyond such age.
- g. The maximum period of service of an Inspector General of Police shall be 4 years.
- h. The Constitutional Council shall be empowered to exercise disciplinary control in respect of the Inspector General of Police.
- i. The services of the Inspector General of Police shall not be terminated, unless on grounds of (a) serious violation of the law, (b) bribery, corruption or fraud, (c) abuse or misuse of power, (d) bringing the office of the Inspector General of Police into disrepute, or (e) ill health. Following an inquiry being conducted and a determination being reached by the Constitutional Council that the Inspector General of Police is guilty of one or more of the grounds stated above, the Constitutional Council shall address a Memorandum to Parliament, and the services of the Inspector General of Police shall be terminated only upon a majority of the Members of Parliament voting in favour of a Resolution terminating the services of the Inspector General of Police.
- j. The Inspector General of Police shall be obliged to give effect to the advice of the National Police Commission.
- k. The Inspector General of Police shall be entitled stipulate standards and guidelines to be followed by Provincial Police in the discharge of their duties and functions including the conduct of investigations.
- l. The Inspector General of Police shall be the 'central authority' for the purposes of the Mutual Assurances in Criminal Matters Act.
- m. The Inspector General of Police shall be entitled to represent the Sri Lanka Police in international fora and enter into agreements with foreign law enforcement agencies.
- n. On matters of policing policy, policing requirements, and law & order, the Inspector General of Police shall be responsible to the Minister in-charge of the subject of 'Police'. Provided however, the Minister shall not be empowered to issue case specific instructions with regard to the conduct of criminal investigations.

7. Provincial Police Commissioners

- a. There shall be a Provincial Police Commissioner per every Province.
- b. Provincial Police Commissioners shall be the Chief of the respective Provincial Police Force.
- c. Provincial Police Commissioners shall be empowered to issue directions to police officers of the respective Provincial Police.
- d. Provincial Police Commissioners shall be responsible for the overall management and administration of the respective Provincial Police
- e. Provincial Police Commissioners shall be appointed by the National Police Commission, on a recommendation made by the respective Provincial Police Commission.
- f. Any Senior Deputy Inspector General of Police shall be entitled to be considered for appointment as a Provincial Police Commissioner.
- g. Following the appointment of a Provincial Police Commissioner, he shall be entitled to serve in such appointment up to the completion of 61 years of age, and his services shall not be extended beyond such age.
- h. The maximum number of years of service of a Provincial Police Commissioner in a given Province shall be 3 years. Thereafter, he shall not be entitled to be re-appointed as the Provincial Police Commissioner of the same Province.
- i. The National Police Commission shall be empowered to exercise disciplinary control in respect of Provincial Police Commissioners.
- j. A Provincial Police Commissioner of one Province shall be entitled to be subsequently appointed as a Provincial Police Commissioner of another Province.
- k. A Provincial Police Commissioner shall be entitled to join the National Police Force.
- l. A Provincial Police Commissioner shall be entitled to be considered for appointment as the Inspector General of Police.
- m. The services of a Provincial Police Commissioner shall not be terminated, unless on grounds of (a) serious violation of the law, (b) bribery, corruption or fraud, (c) abuse or misuse of power, (d) bringing the office of the Inspector General of Police into disrepute, or (e) ill health. Following an inquiry being conducted and a determination being reached by the National Police Commission that the relevant Provincial Police Commissioner is guilty of one or more of the grounds stated above, the National Police Commission shall address a Memorandum to Parliament, and the services of the relevant Provincial Police Commissioner shall be terminated only upon a majority of the Members of Parliament voting in favour of a Resolution terminating the services of the relevant Provincial Police Commissioner.
- n. Provincial Police Commissioners shall be obliged to give effect to advice of the respective Provincial Police Commission.
- o. On matters of policing policy, law and order, and policing requirements, the Provincial Police Commissioners shall be responsible to the respective Minister of the Board of Ministers of the respective Provincial Council in charge of the subject of 'law and order'. Provided however, such Provincial Minister shall not be empowered to issue case specific instructions relating to the conduct of criminal investigations.

8. Powers and functions of the National Police

- a. The National Police shall be entitled to **investigate** the committing of the following offences:

- i. Any offence against the Republic, including offences punishable in terms of sections 114, 116 to 126, and 128 to 137 of the Penal Code
  - ii. Offences prejudicial to national security, territorial integrity and sovereignty.
  - iii. Terrorism and related offences.
  - iv. Any offence committed against the President, Prime Minister, the Speaker of Parliament, a Minister of the Cabinet of Ministers, a Deputy Minister or a Member of Parliament.
  - v. Any offence committed against a Judge of the Supreme Court, Court of Appeal or any other judicial officer, Attorney General or an officer of the Attorney General's Department, a member of the Constitutional Council, a member of any Commission, a member of the National Police Commission or the Provincial Police Commissions, Secretary General of Parliament, an officer of the Sri Lanka Administrative Service, or Sri Lanka Foreign Service.
  - vi. Any offence relating to the Sri Lanka Police, Sri Lanka Army, Sri Lanka Navy or the Sri Lanka Air Force or a member thereof.
  - vii. Any offence relating to Elections.
  - viii. Any offence against a diplomatic or consular representative of a foreign state, or a visiting foreign Head of State or Head of Government.
  - ix. Any offence against an officer of an inter-governmental organization.
  - x. Offences relating to coins, currency and government stamps.
  - xi. Any offence relating to property belonging to the Republic or a public corporation, or company established the whole or part of the capital whereof has been provided by the Republic
  - xii. Any international or transnational crime.
  - xiii. Any offence under any law relating to any matter in the Reserved List. (Matters in respect of which the Parliament has legislative competence.)
  - xiv. Any offence committed wholly or partly within the Capital territory and the Colombo Metropolitan Area.
  - xv. Any offence where the Inspector General of Police in consultation with the respective Provincial Police Commissioner forms the view that, (a) in view of the high degree of expertise that may be necessary for the conduct of the investigation, which is not available with the respective Provincial Police, or (b) the respective Provincial Police is unable or unwilling or does not carry out the respective investigation, or (c) the respective Provincial Police Commissioner / Commission requests, it would be necessary to cause the conduct of the relevant investigation by the National Police.
- b. The National Police shall give effect to the following **functions**:
- i. Protection of the national security and defence of Sri Lanka.
  - ii. Protection of the security of the people of Sri Lanka.
  - iii. In association with the armed forces of Sri Lanka, protecting the unity, territorial integrity and sovereignty of Sri Lanka.
  - iv. Protecting State property of national importance and public installations, as may be designated from time to time by the Minister in-charge of the subject of 'Police' in consultation with the Inspector General of Police.
  - v. Preventing the committing of offences in respect of which the National Police has powers of investigation.
  - vi. Detecting the committing of offences in respect of which the National Police has powers of investigation.

- vii. Maintaining law and order and essential services that may be disrupted from riots, insurgencies, civil disobedience campaigns and acts of terrorism.
  - viii. Subject to the powers and functions of the Attorney General, initiate criminal proceedings against offenders and prosecute offenders in Magistrates Courts.
  - ix. Submitting notes of investigations to the Attorney General for the consideration of the institution of criminal proceedings.
- c. The Inspector General of Police shall from time to time determine the nature and quantity of arms and ammunition and other equipment that may be possessed and used by the National Police. Such details shall include the nature and quantity of arms and ammunition any individual officer shall possess generally and at particular situations and the total quantity that may be with the National Police at any given point of time.

9. Powers and Functions of the Provincial Police

- a. Provincial Police shall be entitled to **investigate** the committing of the following offences:
- i. All offences other than offences the National Police has been empowered by law or authorised in terms of the law to investigate.
  - ii. Any offence contained in a Statute enacted by the respective Provincial Council.
- b. Provincial Police shall exercise the following **functions**:
- i. Protection of the provincial security of the respective Province.
  - ii. Protection of the security of the people of the respective Province.
  - iii. Protecting State property within the Province other than property and installations being protected by the National Police.
  - iv. Preventing the committing of offences in respect of which the Provincial Police has powers of investigation.
  - v. Community policing.
  - vi. Conduct of investigations into trans-provincial offences, based on guidelines issued by the Inspector General of Police.
  - vii. Detecting the committing of offences in respect of which the Provincial Police has the powers of investigation.
  - viii. Maintaining law and order within the Province.
  - ix. Presenting notes of investigations to the Attorney General for the consideration of the institution of criminal proceedings.
  - x. Subject to the powers and functions of the Attorney General, initiating criminal proceedings against offenders and prosecuting offenders in the Magistrates Courts, alleged to have committed offences in respect of which the Provincial Police Force has powers of investigation.
  - xi. Preventing and clearing public nuisances.
- c. A Provincial Police shall be entitled to carry and use arms, ammunition and equipment that may be prescribed from time to time along with the respective quantity, by the Inspector General of Police. The Inspector General of Police shall when deciding on such matter consult the relevant Provincial Police Commissioner. Such details shall include the nature and quantity of arms and ammunition any individual officer shall possess generally and at particular situations and the total quantity of arms, ammunition and equipment.

10. Criminal Investigation Department

- a. The Criminal Investigation Department shall be the premier institution of the Sri Lanka Police, empowered to investigate the committing of complex offences.
- b. The Criminal Investigation Department shall be headed by a Commissioner, who shall be a police officer holding a rank not less than a Senior Deputy Inspector General of Police.
- c. The Commissioner of the Criminal Investigation Department shall be appointed by the National Police Commission on a recommendation by the Inspector General of Police.
- d. The Criminal Investigation Department shall conduct investigations into the committing of serious and complex offence, under the following circumstances:
  - i. On a direction issued by the Inspector General of Police.
  - ii. On the advice of the National Police Commission.
  - iii. On the advice of the Attorney General.
  - iv. On a request by a Provincial Police Commissioner.

11. Colombo Metropolitan Police

- a. The Colombo Metropolitan Police shall be entitled to exercise the powers and functions of the National Police and the Provincial Police of the Western Province, in respect of the Colombo Metropolitan area.
- b. The President shall on the advice of the Prime Minister be entitled to determine from time to time the geographical area to be designated the 'Colombo Metropolitan Area'. The determination shall be published in the Gazette.⁵
- c. The Colombo Metropolitan Police shall be responsible for the security of the Colombo Metropolitan Area.
- d. The Colombo Metropolitan Police shall be responsible crime prevention and detection within the Colombo Metropolitan area.
- e. The Colombo Metropolitan Police shall be empowered to investigate the committing of any offence either wholly or partly committed within the Colombo Metropolitan Area.
- f. The Provincial Police of the Western Province shall not be entitled exercise provincial police powers in respect of the Colombo metropolitan area.
- g. Colombo Metropolitan Police shall be headed by a Commissioner designated 'Colombo Metropolitan Police Commissioner.
- h. The Colombo Metropolitan Police Commissioner shall be appointed by the National Police Commission on the recommendation of the Inspector General of Police, and shall hold a rank not less than a Deputy Inspector General of Police.

12. Special Task Force

- a. The Special Task Force shall be a para-military unit, within the Sri Lanka Police.
- b. The Special Task Force shall be headed by a Commandant designated 'Commandant of the Special Task Force'.

---

⁵ Some Members of the Sub Committee were of the view that, the geographical area in respect of which the Colombo Metropolitan Police shall exercise authority, should be confined to the 'Capital Territory' stipulated in the proposed Constitution.

- c. The Commandant of the Special Task Force shall be appointed by the National Police Commission on the recommendation of the Inspector General of Police, and shall hold a rank not less than a Deputy Inspector General of Police.
- d. The Special Task Force shall support the armed forces in the protection of national security, and the protection of the territorial integrity and sovereignty of the Republic.
- e. Officers of the Special Task Force shall be entitled to exercise powers and functions of all police officers of the Sri Lanka Police.

13. Internal Affairs Division

- a. There shall be an Internal Affairs Division headed by a Commissioner, to investigate the following allegations and information in respect of police officers attached to the National and Provincial Police.
  - (i) Committing of offences, including corruption.
  - (ii) Violation of internal rules and regulations.
  - (iii) Abuse and misuse of power and authority.
  - (iv) Violation of discipline and bringing the Sri Lanka Police into disrepute.
- b. The Commissioner shall be appointed by the National Police Commission and shall report directly to the National Police Commission.
- c. The Internal Affairs Division shall undertake and carry out investigations and inquiries directed by the National Police Commission, to be carried out.

14. Special Branch

- a. There shall be a Special Branch to gather, process and disseminate intelligence.
- b. The Special Branch shall be headed by a Commissioner.
- c. The Commissioner of the Special Branch shall be appointed by the National Police Commission on a recommendation of the Inspector General of Police.
- d. The Special Branch shall comprise of police officers appointed by the National Police Commission on the recommendation of the Inspector General of Police.
- e. The Commissioner of the Special Branch shall report directly to the Inspector General of Police.

15. Miscellaneous and Transitional Provisions

- a. Pending the enactment of a new law, the Sri Lanka Police Force established and presently functioning in terms of the Police Ordinance shall continue to function.
- b. Within 3 months of the Constitution coming into operation, the National Police Commission shall be established.
- c. Within 6 months of the Constitution coming into operation, the Provincial Police Commissions shall be established.
- d. Within 1 year of the Constitution coming into operation, the National and Provincial Police shall be established and shall come into operation.
- e. Till the establishment of the National and Provincial Police Commissions, the Sri Lanka Police Force established and functioning prior to the coming into operation of the Constitution shall continue to function.

Part II - National & Public Security and Public Order⁶

1 Situations⁷ in respect of which an Emergency may be declared and Emergency Regulations made:

- (i) In view of a clear existence or clearly imminent existence of one or more of the following situations, a State of Emergency may be declared only under one or more of the following circumstances:
  - a. Attacks on the unity, territorial integrity and sovereignty of Sri Lanka.
  - b. Armed aggression on Sri Lanka
  - c. Threats and or attacks on the defences of Sri Lanka.
  - d. Threats and attacks affecting national security.
  - e. Threats and attacks on the security of the people of Sri Lanka.
  - f. Serious and widespread disruption of public order.
  - g. Occurrence of mass natural or accidental disasters.
  - h. Situations affecting the maintenance of public or other essential services and supplies.
- (ii) An Emergency shall be declared by the making of a Proclamation to such effect, in terms of the following provisions of the Constitution.
- (iii) A declaration of a State of Emergency shall have no effect on the operation of the Constitution. Provided however, Emergency Regulations made pursuant to the declaration of a State of Emergency, may derogate from and restrict the exercise of certain Fundamental Rights and protections provided by such Rights, to the extent such derogations and restrictions may be imposed in terms of the Constitution.

2. Purposes for which Emergency Regulations may be made following a Proclamation being issued declaring an Emergency (scope and the nature of the Emergency Regulations):

- (i) Emergency Regulations may be made to achieve only one or more of the following purposes:
  - a. Protection of the unity, territorial integrity and sovereignty of Sri Lanka.
  - b. Protection of the defences of Sri Lanka.
  - c. Protection of national security.
  - d. Protection of the security and wellbeing of the people of Sri Lanka.
  - e. Prevention of attacks on the unity, territorial integrity and sovereignty of Sri Lanka and the defences of Sri Lanka.
  - f. Measures necessary for the restoration of public order and normalcy.
  - g. Maintenance, protection and regulation of public order.

---

⁶ The scheme contained in this Part of the Report relating to the declaration of the State of Emergency has been formulated on the premise that the President shall be the Head of the Executive Branch of the State, and that he would possess executive power

⁷ This is a reference to possible ground situations of National importance that may arise, which warrant expeditious action being taken by the Executive. Such action would primarily take the form of making subordinate and extraordinary legislation. Empowering the Executive to take such measures is necessary, as the routine Parliamentary law enactment procedure is not expedient. Nevertheless, the procedure to be followed and the legislation so made, should necessarily and finally come under Parliamentary scrutiny and control.

- h. Measures necessary for the reactivation, regulation, management and control of essential services and supplies.
- i. Protection of the lives of the people of Sri Lanka in the immediate aftermath of a mass natural or accidental disaster and to effectively respond to such a situation, including measures to (i) mitigate the damage, (ii) protect the wellbeing of affected people and (iii) restore and maintain essential services and supplies.
- j. Criminalise conduct (by making offences) which have an adverse impact or bearing on the (i) unity, territorial integrity and sovereignty of Sri Lanka, (ii) national security, (iii) defence of Sri Lanka, (iv) security of the people, (v) public order, (vi) wellbeing of the people, and (v) the maintenance of essential services and supplies. (
- k. Provide for punishment for the committing of such offences in terms of the Emergency Regulations.
- l. Provide for the prevention of the committing of offences in terms of the Emergency Regulations.
- m. Provide for the adoption of measures that may be necessary for the prevention of persons committing offences in terms of Emergency Regulations.
- n. Prohibiting and restricting the entry and departure of person, who may commit offences in terms of Emergency Regulations.
- o. Provide for the investigation of the committing of such offences, including the identification, detection, arrest, detention, remand, of perpetrators of offences in terms of Emergency Regulations, entering and searching premises for the purpose of conducting investigations, and taking custody of movable property for the conduct of investigations.
- p. Institution of criminal proceedings, trial and prosecution of persons who have committed offences in terms of the Emergency Regulations.
- q. Punishment of the management of penal sanctions imposed persons who have committed such offences.
- r. Suspending, amending and modification of provisions of laws (including laws enacted by Parliament and statutes enacted by Provincial Councils) or regulations which have an adverse / aggravating impact on the situations in respect of which Emergency had been declared. [There shall be a specific bar on the suspension, amendment or modification of any law that is unrelated to the situation in respect of which the State of Emergency was declared.]
- s. Suspending the operation, application or enforcement of laws and regulations which have an adverse / aggravating impact on the situations in respect of which Emergency had been declared.
- t. Provide for the application of any law or regulation with amendment or modification for the purpose of strengthening the purposes for which Emergency has been declared.
- u. Taking possession or control of, and managing or using any property or service, for the purpose of protecting national or public security,

- wellbeing of the public or the maintenance of essential services and supplies.
- v. Declaration of any service as being essential for the purpose of protecting national or public security, wellbeing of the public or the maintenance of essential services and supplies.
  - w. Declaration of places to be 'prohibited' or 'restricted' and the imposition of conditions relating to such places.
  - x. Restriction of the movement of people into, through or out of stipulated places.
  - y. Regulation of the entry into and exit out of public places by members of the public.
  - z. Declaration of curfews.
  - aa. Appointment of 'competent authorities' for the overseeing and superintendence of the enforcement of Emergency Regulations.
  - bb. Appointment of 'competent authorities' for the management and administration of the provision of essential services and supplies.
  - cc. Appointment of 'competent authorities' for the coordination of civilian administration.
  - dd. Appointment of 'Boards of Review' for the receiving and consideration of appeals and provision of relief to persons affected by the enforcement of Emergency Regulations.
  - ee. Calling upon the armed forces to exercise police powers and enforce provisions of the Emergency Regulations.
  - ff. Providing relief to any person affected or victimised by the situation that has arisen for which purpose Emergency has been declared.
  - gg. Providing relief and for the payment of compensation to any person affected by the enforcement of Emergency Regulations.
  - hh. Providing remuneration for persons providing services for the enforcement or operation of the Emergency Regulations.
- (ii) For matters connected therewith and incidental thereto.
  - (iii) Emergency Regulations shall be made only to respond to the emergency situation that has arisen in the country.
  - (iv) If the situation that had arisen, which necessitated the declaration of a State of Emergency was limited to a particular Province, the State of Emergency shall be declared limited only that particular Province.
  - (v) Emergency Regulations shall not be made for any other purpose.
  - (vi) Emergency Regulations and the enforcement or application of such Regulations shall not infringe or have any adverse impact on the enjoyment of the Fundamental Rights recognised by the Constitution. Provided however, Emergency Regulations may have an impact on the enjoyment of certain Fundamental Rights in respect of which the Constitution provides for derogations to be made, to the extent such derogations are permitted by the Constitution.

3. Who may be empowered to declare a State of Emergency and make Emergency Regulations and the contents of the Proclamation declaring a State of Emergency:

- (i) The President, where possible in consultation with the Prime Minister, shall be empowered to declare a State of Emergency and make Emergency Regulations pursuant to the declaration of a State of Emergency.⁸
- (ii) If it is practicable, the President shall consult leaders of political parties, prior to the making of a Proclamation declaring a State of Emergency.⁹
- (iii) If the President has died, is incapacitated or otherwise unable to exercise his powers and functions for reasons beyond his control and an Acting President has not been appointed, the Prime Minister shall (if any illegal conduct on his part had not led to the death, incapacitation or inability on the part of the President to exercise his powers and functions) be empowered to declare a state of Emergency and make Emergency Regulations.
- (iv) Where both the President and the Prime Minister have died, are incapacitated or otherwise unable to exercise their powers and functions, and an Acting President and Acting Prime Minister have not been appointed, the Minister in-charge of the subject of Law and Order (if any illegal conduct on his part had not led to the death, incapacitation or inability on the part of the President and the Prime Minister to exercise their powers and functions), shall be empowered to declare a state of Emergency and make Emergency Regulations.
- (v) The President shall exercise the power conferred on him to declare a State of Emergency and make Emergency Regulations, on the advice of the National Security Council.
- (vi) A State of Emergency shall be declared by the making of a Proclamation and the publication of the Proclamation in the Gazette.
- (vii) The Proclamation shall contain whether the State of Emergency shall come into force forthwith or the date and time at which it shall come into force. The Proclamation shall also state the reasons for the declaration of the state of Emergency, the area in respect of which it shall be in force and the time period.

4. Making of Emergency Regulations following the Proclamation being issued:

- (i) Following the making of a Proclamation declaring a State of Emergency, the President, Prime Minister or the Minister of Law and Order as the case may be, shall be empowered to make Emergency Regulations, for the purpose of efficaciously responding the purposes for which a state of Emergency was declared.
- (ii) Emergency Regulations shall be made on the advice of the National Security Council.

---

⁸ The provision was developed on the footing that the President would remain to be the chief of the Executive Branch of the State. If however, as said to have been decided by the Steering Committee, the Prime Minister shall be the chief Executive of the country, this provision shall be read as follows: The President shall on the advice of the Prime Minister, be empowered to declare a State of Emergency and make Emergency Regulations pursuant to the declaration of a State of Emergency. The subsequent provisions would also have to be changed mutatis mutandis.

⁹ This requirement was added, following a proposal made by Hon. Mavai Senathirajah. – vide Minutes of the meeting held on 24th June 2016.

(iii) The Emergency Regulations shall forthwith be published in the Gazette.

5. Procedure to be followed when making a Proclamation declaring a State of Emergency and when making Emergency Regulations thereunder:

- (i) As soon as possible following the making of a Proclamation declaring a State of Emergency, the President, Prime Minister or the Minister of Law and Order, as the case may be, shall address the Cabinet of Ministers, and obtain the concurrence of the Cabinet of Ministers to the Proclamation issued. If the Cabinet of Ministers does not concur with the President, the Proclamation shall be rescinded by the President, Prime Minister or the Minister of Law and Order, as the case may be.
- (ii) The Proclamation declaring a State of Emergency and the Emergency Regulations shall be forthwith transmitted to the Parliament, along with a communiqué containing reasons for the making of the Proclamation and the Regulations.
- (iii) The Parliament shall within 7 days of receiving the Proclamation and the Emergency Regulations as soon as thereafter possible, convene and take up for consideration the said Proclamation and Regulations.
- (iv) The Parliament shall by majority vote by Resolution decide to approve of or disapprove the making of the Proclamation and or Regulations. The Parliament shall be entitled to disapprove either the entirety or part of the said Regulations or make amendments to the said Regulations.
- (v) If the Parliament approves the Proclamation, the state of Emergency shall unless the Parliament decides otherwise (that the Proclamation be in force for a lesser period), remain in force for a period of 30 days from the making of the Proclamations. The Regulations approved by Parliament with or without amendments shall also remain in force for 30 days, unless the Parliament decides that the Regulations in their entirety or part thereof shall cease to be force for a lesser period. If the Parliament amends one or more Regulations, the amended version shall be published in the Gazette.
- (vi) If the Parliament disapproves the Proclamation and for the Regulations or a part thereof, the Proclamation and the entirety of the Regulations or any part thereof, shall cease to be in force.
- (vii) The Parliament shall be entitled to invoke the consultative jurisdiction of the Supreme Court, and seek the opinion of the Supreme Court regarding the Constitutionality of the entirety or any one or more of the Emergency Regulations. When such opinion is sought from the Supreme Court, the court shall issue a public notice relating to the hearing to be held, and hear the Attorney General and any such party that may apply to court to be heard, and transmit the opinion of the court within 10 days of the opinion having been sought. The full bench of the Supreme Court shall hear such matter and prepare the opinion of the court.
- (viii) The Parliament's Defence and Law & Order Consultative Committees shall be entitled to summon and receive the views of any one or more members of the National Security Council (other than the President and the Prime Minister) and inquire into the reasons for the declaration of the State of Emergency. The proceedings of the Defence Consultative Committee shall be held in-camera.

6. Procedure to be followed in order to keep the State of Emergency and Emergency Regulations in force:

- (i) Unless the Parliament decides to take up for consideration the renewal of the Proclamation and the Regulations in a lesser period, the Parliament shall once in 30 days take up for consideration the extension of the state of Emergency and the Regulations. If the Parliament by a simple majority decides to discontinue the state of Emergency and or any one or more of the Emergency Regulations, the Proclamation or the Regulations or one of more of such Regulations as the case may be, shall immediately cease to have effect.
- (ii) If the State of Emergency is to be in force continuously for a period in excess of 3 months or for a period of more than 90 days within a period of 180 days, the President, Prime Minister or the Minister of Law and Order as the case may be, shall address Parliament, and state reasons as to why the state of Emergency have to be extended.
- (iii) If the State of Emergency is to be in force continuously for a period in excess of 3 months or for a period of more than 90 days within a period of 180 days, the extension of the state of Emergency shall require a special majority ¹⁰ voting in favour of the extension.

7. Judicial review of (a) the making of a Proclamation declaring a State of Emergency and (b) Emergency Regulations:

- (i) Any person may at any time following the declaration of a state of Emergency, petition the Supreme Court alleging one or more of the following and seek a declaration of the Supreme Court on such matters:
  - a. That the declaration of the state of Emergency is without merit, without sufficient cause or is unreasonable.
  - b. That the declaration of the state of Emergency has been made in bad-faith and or for collateral purposes.
  - c. That one or more of the Emergency Regulations are ultra-vires the powers of the President, Prime Minister or the Minister of Law and Order, as the case may be.
  - d. That one or more of the Emergency Regulations have been made in bad-faith and or for collateral purposes.
  - e. That one or more of the Emergency Regulations are inconsistent with provisions of the Constitution.
- (ii) The Supreme Court shall hear the Petitioner and the Attorney General in proceedings held before a division of the Supreme Court comprising of not less than 5 judges of the Supreme Court. The hearing shall take place within 7 days of the filing of the Petition. The determination of the Supreme Court shall be announced within 1 week of the conclusion of the hearing.
- (iii) The Supreme Court may determine and pronounce that the Proclamation of the state of Emergency is without merit or has been made in bad-faith, or is contrary to the Constitution, or that the entirety or one or more Regulations

---

¹⁰ The Sub-committee decided not to specify the nature of the special majority (such as 2/3rds) and to leave it to be decided by the Steering Committee.

made by the President has been made in bad-faith, or is inconsistent with the Constitution.

- (iv) If a determination is made, that either one or more of the Emergency Regulations made are ultra-vires the powers of the President or is contrary to the Constitution, such Regulations shall cease to have legal effect. The Supreme Court shall be entitled to amend either one or more Regulations, and such Regulations shall stand amended.
- (v) The views of the Supreme Court shall be communicated to Parliament, and the President and the Parliament shall take into consideration the views of the Supreme Court.

8. National Security Council

- (i) There shall be a National Security Council to give effect to the following functions:
  - a. To cause the assimilation of intelligence relating to national security, threats to the unity, territorial integrity and sovereignty of Sri Lanka and to the defences of Sri Lanka.
  - b. To process and analyse such intelligence.
  - c. To formulate action to be taken to protect national security, unity, territorial integrity and sovereignty of Sri Lanka.
  - d. To monitor matters relating to disruption of public order and provision of essential services and supplies.
  - e. To recommend to the President the declaration of war.
  - f. To advise the President on the invocation of a State of Emergency and the nature of the Emergency Regulations to be made.
  - g. Superintendence of the enforcement and application of Emergency Regulations.
- (ii) It shall be the responsibility of the National Security Council to oversee the enforcement and application of the Emergency Regulations.
- (iii) Soon following the restoration of normalcy, the National Security Council shall advise the President to withdraw the State of Emergency. Accordingly, the President shall withdraw the State of Emergency.
- (iv) If the National Security Council is of the opinion that, given the situation in the country, any one or more of the Emergency Regulations are not necessary, it shall advise the President to withdraw such Emergency Regulations. Accordingly, the President shall withdraw such Emergency Regulations.
- (v) The National Security Council shall comprise of the following:
  - a. President (Chairman)
  - b. Prime Minister
  - c. Minister in charge of the subject of Law and Order or in his absence the Secretary to such Ministry
  - d. Minister in charge of the subject of Foreign Affairs or in his absence the Secretary to such ministry
  - e. Attorney General
  - f. Secretary to the Ministry of Defence
  - g. Chief of Defence Staff
  - h. Commander of the Army

- i. Commander of the Navy
- j. Commander of the Air Force
- k. Inspector General of Police
- l. Chief of National Intelligence
- m. Chief of the State Intelligence Service
- n. Not more than two persons appointed by the President in consultation with the Prime Minister.

9. Miscellaneous

- (i) The abuse of authority conferred on the President in terms of this chapter, shall be a ground for impeachment of the President.

Submission to the Sub Committee on Law & Order

By

The Human Rights Commission of Sri Lanka

August 2016

The Human Rights Commission of Sri Lanka is of the belief the main purpose of a public security regime is to protect the people, and hence must be crafted in a manner that serves the best interests of the people. In this regard, the Commission brings to the Sub-Committee's attention the principles governing national security set out in Article 198 of the Constitution of South Africa which states that:

- a. National security must reflect the resolve of the people, as individuals and as a nation, to live as equals, to live in peace and harmony, to be free from fear and want and to seek a better life.
- b. National security must be pursued in compliance with the law, including international law.
- c. National security is subject to the authority of Parliament and the national executive.

The Commission sets out below its recommendations on the public security regime to the Sub-Committee on Law & Order in line with its mandate stipulated in the Human Rights Commission Act No 21 of 1996.

Commission reiterates that while public security is essential, the public security regime should be in line with Sri Lanka's human rights obligations, in particular Article 4 of the International Covenant on Civil and Political Rights (ICCPR). The recommendations are based on the jurisprudence of the UN Human Rights Committee, the Paris Minimum Standards of Human Rights Norms in a State of Emergency, and the Siracusa Principles on the Limitation and Derogation Provisions in the ICCPR.

1. Declaration and extension of a state of emergency

A state of emergency should be declared only when the 'life of the nation is threatened'- which is an 'exceptional situation of crisis or public danger, actual or imminent'. According to the UN Human Rights Committee and the Siracusa Principles, 'exceptional threat' should be construed subject to the following factors:

- The emergency must be actual or at least imminent – it cannot be of a preventive nature.

- The emergency should be of a magnitude so as to affect the whole country not just part of it.
- The very existence of the nation has to be threatened – this could be to the physical integrity of the population, territorial integrity, or to the functioning of state structures.
- The crisis or danger must be exceptional in that normal measures for the maintenance of public safety are inadequate. Hence, the declaration of emergency should be considered as last resort.
- Emergency should be a temporary measure.

11. Judicial review

Judicial review of a declaration of a state of emergency, emergency regulations and orders, must be guaranteed. This would include power and jurisdiction to:

- Determine the constitutional validity of the declaration of a state of emergency;
  - Determine whether or not emergency legislation is in conformity with the constitution;
  - Determine whether or not the exercise of emergency power is in conformity with the constitution and emergency legislation;
  - Ensure there is no encroachment by emergency regulations and orders upon non-derogable rights, and that measures derogating from derogable rights are in compliance with the rule of proportionality;
  - Declare null and void any emergency measure (legislative or executive) or any act of application of any emergency measures, which does not satisfy the above-mentioned tests.
- If a state of emergency continues for more than six consecutive months, Parliament must approve its further extension by a special majority.

III. Derogation

- The Commission endorses the provisions in the Draft Charter of Rights (2009) on derogation of rights during periods of emergency. Accordingly:
  - Measures prescribed by law derogating from the exercise and operation of fundamental rights should be only to the extent required by the exigencies of the situation and necessary in a democratic society.
  - The derogation should be in proportion to and consistent with the state's other international legal obligations.

- The derogation must not involve discrimination, i.e. it must not adversely impact a particular group or community (eg: women, a particular ethnic or religious group).
- As per the Draft Charter of Rights (2009) the following rights are non-derogable:
  - Right to life
  - Right to human dignity
  - Security of the person
  - Freedom from torture
  - Freedom from slavery and servitude
  - Retroactive penal sanctions
  - Right to be recognised as a person before the law
  - Freedom of thought, conscience and religion
  - Freedom to hold opinions
  - Family rights
  - Rights of the child
  - Freedom from exploitation
  - From the right recognised by article 13 (7) of the Draft Bill of Rights unless legal provision is made requiring:
    - (i) the Magistrate of the area in which such arrest was made to be notified of the arrest; and
    - (ii) the person arrested to be produced before any Magistrate, within such time as is, reasonable in all the circumstances of the case.

IV. Amendment of Public Security Ordinance

The Commission also recommends the review of the Public Security Ordinance for purposes of reforming the legislative regime applicable to public security.

Dr. N.D.Udagama
Chairperson
Human Rights Commission of Sri Lanka

Suggested recommendations on women's interest to incorporate into the draft Report (of 10th August, 2016) of the Sub-committee of the Constitutional Assembly of the Parliament on National & Public Security, Public Order and Police & Law Enforcement¹

(submitted to the committee on 11th August 2016)

Part I – Police & Law Enforcement

1. Sri Lanka Police²

- f. Ranks Police Constable to Chief Inspector of Police shall have the following specializations:
  - Inclusion of *Offences against women and children* as a specialization of the Sri Lanka Police.
- g. The following shall be the primary duties of the Sri Lanka Police:
  - Inclusion of the *Prevention of all forms of violence against women and children*.
- h. The primary functions of the Sri Lanka Police shall be the following:
  - Inclusion of the *Special protection of women and children including women and children in custody* as a function of the Sri Lanka Police.
- k. All officers of the Sri Lanka Police (irrespective of their attachment to the Sri Lanka National Police or a Provincial Police) shall wear the same uniforms and insignia (based on the prescribed situation), as prescribed from time to time by the Inspector General of Police in consultation with the National Police Commission.
  - The uniform to be prescribed in accordance with the requirements of both male and female police officers.

2. Sri Lanka National Police

- It is noted that item (xi) provides for a Special Division to handle matters relating to Women and Children.

3. Provincial Police

c. Every Provincial Police shall comprise of the following:

- The inclusion of a District Bureau (territorial) for women and children per every administrative district.

4. National Police Commission

- b.** The National Police Commission shall comprise of its' Chairman and four other members.

---

¹ The scope of the mandate of the Sub-Committee was clarified by Hon. Dr. Jayampathy Wickremaratne, PC, as a meeting held on 8th June 2016, to include Public Security Ordinance, Emergency provisions, national security and police powers. He also explained that the Sub-committee should consider the co-operation and relationship between national and provincial level.

² The Sub-committee decided to remove the reference to the Police being a 'Force'.

- The need for mandatory representation of women through the inclusion of qualified women as members of the Commission.

i. The powers and functions of the National Police Commission shall be the following:

- Ensure that the National Police Service reflects the *pluralistic character of Sri Lanka society, including gender*. (wording from *Article 41B* of the 1978 constitution)
- The need for the inclusion of criteria to ensure adequate representation of women in recruitment policies of the Provincial Police Service.

5. Provincial Police Commissions

b. Each Provincial Police Commission shall comprise of its' Chairman and two other members.

- The need for mandatory representation of women through the inclusion of qualified women as members of the Commission.

i. The powers and functions of the Provincial Police Commissions shall be the following:

- Ensure that the National Police Service reflects the pluralistic character of Sri Lanka society, including gender. (wording from *Article 41B* of the 1978 constitution)
- j.** When recruiting persons to serve as police officers attached to a Provincial Police Force, the respective Provincial Police Commissions shall have due regard to the ethnic and linguistic ratios of the relevant province.
- The need for the inclusion of criteria to ensure adequate representation of women in recruitment policies of the Provincial Police Service.

13. Internal Affairs Division

a. There shall be an Internal Affairs Division headed by a Commissioner, to investigate the following allegations and information in respect of police officers attached to the National and Provincial Police Forces.

- Inclusion of investigations of allegations of sexual harassment and gender-based violations.

Part II - National & Public Security and Public Order³

5. Procedure to be followed when making a Proclamation declaring a State of Emergency and when making Emergency Regulations thereunder:
  - The inclusion of an obligation to ensure the granting of special protection for women and children when making Proclamation declaring a State of Emergency and when making Emergency Regulations

Further Recommendations

1. All laws, Rules and regulations promulgated in respect of the Police Force to be reconsidered/ drafted in accordance with the need to afford special protection for women and children.
2. Ensure the maintenance of records and data pertaining to commission of crimes.

---

³ The scheme contained in this Part of the Report relating to the declaration of the State of Emergency has been formulated on the premise that the President shall be the Head of the Executive Branch of the State, and that he would possess executive power.

ஊன்துதல வலவஸ்டா ஡ன்தலயே ஡ெதெஸ்து ஡தீடுவ

ராதா ஡ஸ்தலயே துதலஸ்தகரஊ துதலதெ துதலகாரக ஡தாவே
வார்தாவ

அரசலயலதெத்புத சதையல்தன் வதல்துதததத குது

தகலரதங்க துதலவ ததலுதீரதெத்பு தததலய துத குதுவல்தன்
அதலதககை

The Steering Committee of the Constitutional Assembly

REPORT

of the

Sub-Committee on Public Service Reforms

පෙරවදන

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලයේ මෙහෙයුම් කමිටුවේ ගරු සභාපතිතුමානි, ගරු සාමාජිකයින් මන්ත්‍රීවරුනි,

පහත දැක්වෙන ක්ෂේත්‍ර සම්බන්ධයෙන් විමර්ශනය කර ඒවා සම්බන්ධයෙන් අනු කාරක සභාව සතු යෝජනා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලයේ මෙහෙයුම් කමිටුව වෙත ඉදිරිපත් කිරීමේ වගකීම මෙම අනු කාරක සභාව වෙත පවරන ලදී:

- (1) රාජ්‍ය සේවා ලබාදීමේ අධිකාරය සහ එහි භූමිකාව
- (2) රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව
- (3) ස්වාධීන කොමිෂන් සභා
- (4) පළාත් රාජ්‍ය සේවය
- (5) පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභා
- (6) පළාත්පාලන සේවය
- (7) රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව සහ පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභා අතර සම්බන්ධීකරණය

පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීන්, දේශපාලන පක්ෂ නියෝජිතයින්, අනු කාරක සභාවට අනුයුක්ත විශේෂඥයින් හා තමන්ගේ අදහස් පල කිරීමට අනු කාරක සභාව ඉදිරියට පැමිණ විවිධ සංවිධානවල නියෝජිතයින් යනාදි පාර්ශව සමගින් සාකච්ඡා පැවැත්වීමටත් එම ඇතැම් සංවිධාන හා පුද්ගලයින් වෙතින් මෙන්ම ඔවුන් මහ ජනතාවගේ අදහස් විමසූ අවස්ථාවේ ලැබුණු ප්‍රතිඵල ඉදිරිපත් කළ මහජන අදහස් විමසීමේ කමිටු සාමාජිකයින් වෙතින් ලැබුණු ලිඛිත යෝජනා ගණනාවක්ම සලකා බැලීමටත් අනු කාරක සභාව විසින් කටයුතු කළ බව වාර්තා කරන්නේ සතුටිනි. ඊට අමතරව, මධ්‍ය-පර්යන්ත සබඳතා පිළිබඳ අනු කමිටුවේ සහභාගීත්වය ඇතිව අන්තර්ක්‍රියාමය සැසි වාරයක් පැවැත්වීමට ද අනු කාරක සභාව විසින් කටයුතු කරන ලද අතර, තෝරාගත් අමාත්‍යාංශ ලේකම්වරුන්, පළාත්සභාවල ජ්‍යෙෂ්ඨ නියෝජිතයින්, දෙපාර්තමේන්තු ප්‍රධානීන්, ස්වාධීන කොමිෂන් සභාවල ජ්‍යෙෂ්ඨ කාර්යමණ්ඩලය සහ සිවිල් සමාජ නියෝජිතයින් සමගින් ද සාකච්ඡාවක් සිදුකරන ලදී. (ලේඛනය අමුණා ඇත)

මෙම අනු කාරක සභාව විසින් සිදුකරන ලද සාකච්ඡා හා සලකා බැලීම් මත පදනම් වෙමින් ද, අවශ්‍ය කරන තැන්හි ජාත්‍යන්තර හා වෙනත් රටවල මේ හා සමකළ හැකි ප්‍රතිසංස්කරණ අත්දැකීම් සම්බන්ධයෙන් වන තොරතුරු හා වාර්තාවල උපකාරය ද ඇතිව මෙම අනු කාරක සභාව විසින් සම්පාදනය කරන ලද, පුළුල් බලපෑමක් ඇතිකරවනසුළු වූත් වැදගත් වූත් ප්‍රතිසංස්කරණ යෝජනා මෙම වාර්තාවට ඇතුළත් කර තිබේ. අවසානයේදී මෙම යෝජනා ශ්‍රී ලංකාවේ රාජ්‍ය පරිපාලනය තුළ සැලකිය යුතු පරිවර්තනයක් ඇතිකිරීමට හේතුවනු ඇතැයි

ද රටතුළ යහපාලනය ස්ථාපිත කිරීමට රජය සතු අභිමතාර්ථය සාක්ෂාත් කරගැනීමට පිටුවහල් වනු ඇතැයි ද මෙම අනු කාරක සභාව විශ්වාස කරනු ලැබේ.

ඉහත සඳහන් කළ පරිදි මෙම අනු කාරක සභාවට ලබාදුන් බලවරම් ප්‍රකාරව ප්‍රධාන කොටස් තුනකින් සහ පිටු 49 කින් අනු කමිටුවේ යෝජනා ඉදිරිපත් කර ඇත.

- 1 කොටස - රාජ්‍ය සේවය - යෝජනා 17කි (පිටු අංක 1-17)
- 2 කොටස - පළාත් රාජ්‍ය සේවය - යෝජනා 5කි (පිටු අංක 18-22)
- 3 කොටස - පළාත්පාලන සේවය - යෝජනා 5කි (පිටු අංක 23-27)

අනු කමිටුවේ සාමාජිකයින්, විද්වත් සම්පත් මඩුල්ල, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණ පිළිබඳ මහජන අදහස් ලබාගැනීමේ කාරක සභාව ඇතුළුව මෙම අනු කාරක සභාව ඉදිරියේ නියෝජන සිදුකළ සියළුම දෙනා විසින් ලබාදුන් අගනා දායකත්වය පිළිබඳව මෙන්ම පාර්ලිමේන්තුවේ මහජන පෙත්සම් කාරක සභා කාර්යාලයේ නිලධාරී කණ්ඩායම විසින් සපුරාදුන් ලේකම් කාර්යභාරය වෙනුවේ මාගේ හෘදයාංගම ස්තූතිය පල කිරීමට මෙය අවස්ථාව කොට ගනිමි.

සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත, පා.ම.

විද්‍යා, තාක්ෂණ හා පර්යේෂණ අමාත්‍ය සහ
රාජ්‍ය සේවය පිළිබඳ අනු කමිටු සභාපති
2016 අගෝස්තු 24

රාජ්‍ය සේවය පිළිබඳ අනු කාරක සභාවේ සාමාජිකයෝ

1. ගරු ඒ.ඩී. සුසිල් සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා, පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී, සභාපති, විද්‍යා, තාක්ෂණ හා පර්යේෂණ අමාත්‍ය
2. ගරු කරුණාරත්න පරණවිතාන මහතා, පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී, පාර්ලිමේන්තු ප්‍රතිසංස්කරණ හා ජනමාධ්‍ය අමාත්‍ය
3. ගරු වන්දුසිරි ගජධිර මහතා, පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී
4. ගරු නිහාල් ගලප්පත්ති මහතා, පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී
5. ගරු ජේ.සී. අලවතුචල මහතා, පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී
6. ගරු (වෛද්‍ය) රමේෂ් පතිරණ මහතා, පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී
7. ගරු වේලු කුමාර් මහතා, පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී
8. ගරු අබ්දුල්ලා මහරුල් මහතා, පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී
9. ගරු මුජිබුර් රහුමාන් මහතා, පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී
10. ගරු හර්ෂණ රාජකරුණා මහතා, පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී
11. ගරු ඥානමුත්තු ශ්‍රීනේෂන් මහතා, පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී

ආරාධිතයෝ

1. ගරු සුජීව සේනසිංහ මහතා, පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී, ජාත්‍යන්තර වෙළඳ රාජ්‍ය අමාත්‍ය, මහජන පෙත්සම් පිළිබඳ කාරක සභාවේ සභාපති
2. ගරු (ආචාර්ය) ජයම්පති වික්‍රමරත්න මහතා, පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී

අනු කාරක සභාවේ සම්පත් දායකයෝ

- ගරු ඔස්ටින් ප්‍රනාන්දු මහතා, ආණ්ඩුකාර - නැගෙනහිර පළාත් සභාව
- මහාචාර්ය ගුණපාල නානායක්කාර මහතා, මානව සම්පත් සංවර්ධන උපදේශක - අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය
- ආචාර්ය ආචාර්ය ඉස්මායිල්, හිටපු නියෝජ්‍ය නාගරික කොමසාරිස් (කොළඹ) සහ
- හිටපු ජාතික තාක්ෂණික උපදේශක, එක්සත් ජාතීන්ගේ ජනාවාස සංවිධානය
- පාලිත ඇල්කඩුව මහතා, හිටපු අමාත්‍යාංශ ලේකම්

පටුන

1 කොටස: රාජ්‍ය සේවය

හැඳින්වීම

- යෝජනාව (1): රාජ්‍ය පරිපාලනය හා රාජ්‍ය සේවය හැඳින්වීම
- යෝජනාව (2): රාජ්‍ය පරිපාලනයේ වටිණාකම් හා මූලධර්ම
- යෝජනාව (3): ජාතික සැලසුම්කරණ කොමිෂන් සභාව
- යෝජනාව (4): ජනාධිපති ලේකම් කාර්යාලීය කාර්ය මණ්ඩලය
- යෝජනාව (5): අමාත්‍ය මණ්ඩල ලේකම්වරයා හා අග්‍රාමාත්‍ය ලේකම්වරයා
- යෝජනාව (6): ජ්‍යෙෂ්ඨ කළමනාකරණ කණ්ඩායම
- යෝජනාව (7): තමන් විසින් දෙනු ලබන නියෝගයන් සඳහා අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ / පළාත් අමාත්‍ය මණ්ඩලවල සාමාජිකයින්ගේ වගවීම සහ අමාත්‍යාංශ ලේකම්වරුන්ගේ වගකීම
- යෝජනාව (8): රාජ්‍ය අංශ කාර්යසාධන සමාලෝචන කමිටුව
- යෝජනාව (9): රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව
- යෝජනාව (10): රාජ්‍ය සංස්ථා සේවා කොමිෂන් සභාව
- යෝජනාව (11): ජාතික රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභා කමිටුව
- යෝජනාව (12): ජාතික විගණන සේවා කොමිෂන් සභාවේ සංයුතිය
- යෝජනාව (13): රාජ්‍ය පරිපාලනය පිළිබඳ ව්‍යවස්ථාදායක පාලනය
- යෝජනාව (14): සීමා නිර්ණය කමිටුව සහ එහි කාර්යයන්
- යෝජනාව (15): පරිපාලන සහ මූල්‍ය රෙගුලාසි සහ ආයතනවල කාර්යභාරයන් හා කාර්යපටිපාටි
- යෝජනාව (16): විශ්‍රාම වයස පසු කළ රාජ්‍ය නිලධාරීන් සේවයේ යෙදවීම
- යෝජනාව (17): සලකා බැලීම පිණිස වන අනෙකුත් යෝජනා

2 කොටස: පළාත් රාජ්‍ය සේවය

හැඳින්වීම

- යෝජනාව (18): නව වන උපලේඛනයේ ඇති ලැයිස්තු ප්‍රතිශෝධනය
- යෝජනාව (19): පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව
- යෝජනාව (20): පළාත් කාර්යසාධන සමාලෝචන කමිටුව
- යෝජනාව (21): ප්‍රාදේශීය පරිපාලනය
- යෝජනාව (22): පළාත් ආණ්ඩුකාරවරයා

3 කොටස: පළාත් පාලන ආයතන හා ඒවායේ සේවකයෝ

හැඳින්වීම

- යෝජනාව (23): ග්‍රාම රාජ්‍ය ස්ථාපිත කිරීම
- යෝජනාව (24): පළාත් පාලනය සහ පළාත් පාලන ආයතන
- යෝජනාව (25): පළාත් පාලන ආයතනවල කාර්යසාධනය
- යෝජනාව (26): පළාත් පාලන ආයතන සඳහා අරමුදල්
- යෝජනාව (27): පළාත් පාලන සේවය

උපග්‍රන්ථය

1 කොටස

රාජ්‍ය සේවය

හැඳින්වීම

ව්‍යවස්ථාදායකය මගින් ප්‍රකාශයට පත් කෙරෙන මහජන මතය සැලසුම් සම්පාදනය, විශ්ලේෂණය, ප්‍රතිපත්ති හා වැඩසටහන් සම්පාදනය හා ක්‍රියාත්මක කිරීම යන කාර්යයන් බවට පරිවර්තනය කරනු ලබන විධායක භස්තය (රජයේ, අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ ප්‍රධානත්වයෙන් යුතු අංශය) වශයෙන් අනු කාරක සභාව විසින් රාජ්‍ය පරිපාලනය සලකනු ලැබේ. රජයේ, පළාත් සභාවල, පළාත්පාලන ආයතනවල සහ රාජ්‍ය සංස්ථාවල ආයතන යන රාජ්‍ය ආයතනවලින් හා ඒවායේ සේවයේ නියුතු පුද්ගලයින්ගෙන් රාජ්‍ය පරිපාලනය සමන්විත වේ. ඒ අනුව, රාජ්‍ය සේවය සේවකයින් කාණ්ඩ හතරකින්, එනම්, රජයේ, පළාත්සභා, පළාත්පාලන සහ රාජ්‍ය සංස්ථා යන කාණ්ඩවලින් සමන්විත වේ.

මේ ආකාරයට අනුබණ්ඩනය කිරීම, බලය බෙදාහැරීමේ මූලධර්ම සම්බන්ධයෙන් මෙහෙයුම් කමිටුව සිදුකළ නියමකිරීම් සමගින් මෙන්ම රාජ්‍ය සංස්ථාවල සේවකයින් රාජ්‍ය සේවයේ නිරත සේවකයින් වශයෙන් පිළිගන්නා මෙන් ඉල්ලා සිටිමින් නියෝජන ඉදිරිපත් කළ පාර්ශවයන්ගේ අපේක්ෂාවන්ට ද අනුකූල ය. (ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණ සම්බන්ධයෙන් මහජන අදහස් ලබාගැනීමේ කමිටුවේ නිර්දේශ අංක 16.2.3 (ඉ) සහ (ඊ))

රාජ්‍ය අංශයේ පරිපාලනයෙහි දැනට පවතින තත්වය සහ රාජ්‍ය සේවයේ නිරත සේවක මණ්ඩලය සලකා බලා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට සංශෝධන, සමාලෝචන සහ නව විධිවිධාන එකතු කිරීම සඳහා යෝජනා මෙම වාර්තාවෙන් ඉදිරිපත් කෙරෙන අතර රාජ්‍ය පරිපාලනයේ කාර්යසාධනය ඉහළ නංවාලීම සඳහා වන යෝජනා ක්‍රියාත්මක කිරීම පිණිස වෙනම නීති සම්පාදනය කිරීමේ අවශ්‍යතාවය පිළිබඳව ද සංක්ෂිප්තව තොරතුරු දක්වා තිබේ.

ගෝලීයකරණය වූත් සීඝ්‍රයෙන් තාක්ෂණික වෙනස්කම් ඇතිවන්නා වූත් පසුබිමක් තුළ 21 වන සියවසේ ඇතිවෙමින් පවතින වෙනස්කම් හරහා මතුවන අභියෝගයන්ට සාර්ථකව මුහුණදීමේ හැකියාව ඇති කාර්යක්ෂම, සඵලදායී සහ ආර්ථිකමය වශයෙන් ඵලදායී රාජ්‍ය පරිපාලනයක් ඇති කිරීම පිණිස මෙම යෝජනා සම්පාදනය කර තිබේ.

- (1) ඉහළම තත්වයේ සහ ගුණාත්මකබවින් යුත් රාජ්‍ය සේවයක්
- (2) සැමට සාධාරණව, යුක්තිසහගතව සහ සමානාත්මතාවයෙන් යුක්තව සලකන රාජ්‍ය සේවයක්

- (3) රටේ පවතින නීතියේ ආධිපත්‍යයට ගරු කරමින් මහජනයා මූලික කරගත් සේවා සැපයුමක් ඇතිකිරීමට හැකියාව ඇති රාජ්‍ය සේවයක්

ඉහත සඳහන් ප්‍රතිඵල සාක්ෂාත් කරගැනීමේ අරමුණ ඇතිව අනු කමිටුවේ සාකච්ඡා සිදු කළා වූත් නව යෝජනා සම්පාදනයට මූලික වූත් අදහස් හා චේතනා පහත ප්‍රකාශ හරහා මනාව ගම්‍ය වේ:

- (1) ඵලදායී බවින් අඩු ආයතනික ක්‍රමයෙන් දුරස් වී ප්‍රතිඵල ගෙනදෙන්නා වූ ආයතන ඇතිකරගැනීම අරමුණු කරගෙන කටයුතු කිරීම
- (2) ජනතාවගේ අවශ්‍යතා සපුරාලීම පිණිස කාර්යක්ෂම, සඵලදායී සහ ආර්ථිකමය වශයෙන් ඵලදායී සේවා සැපයුමක් සඳහා රාජ්‍ය පරිපාලනය තුළ මූලධර්ම සහ ව්‍යවහාරයන් ඇති කිරීම
- (3) රජයේ ප්‍රතිපත්ති හා වැඩසටහන් සඵලදායී අන්දමින් සම්පාදනය, ක්‍රියාත්මක කිරීම සහ ඇගයුම සිදුකරන බව සහතික කරන්නා වූ රාජ්‍ය පරිපාලන පද්ධතියක් නිර්මාණය කිරීම

යෝජනා

යෝජනාව (1): රාජ්‍ය පරිපාලනය සහ රාජ්‍ය සේවය නිර්වචනය කිරීම

රාජ්‍ය පරිපාලනය සහ රාජ්‍ය සේවය සම්බන්ධයෙන් වන නිර්වචන පහත දැක්වෙන අන්දමින් නව වගන්ති ලෙස ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට ඇතුළත් කළ යුතුය:

- (1) රාජ්‍ය පරිපාලනය යනු ව්‍යවස්ථාදායකය මගින් ප්‍රකාශයට පත් කෙරෙන මහජන මතය අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ ප්‍රධානත්වය සහිතව සැලසුම් සම්පාදනය, විශ්ලේෂණය, ප්‍රතිපත්ති හා වැඩසටහන් සම්පාදනය හා ක්‍රියාත්මක කිරීම යන කාර්යයන් බවට පරිවර්තනය කරනු ලබන විධායක භස්තය වේ.
- (2) සන්නද්ධ බලකායයන්, පොලීසිය සහ අධිකරණය හැරුණුකොට රජයේ කර්තව්‍යයන් සඳහා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සහ නීතිය යටතේ ස්ථාපිත ආයතනවල තනතුරු දරන්නාවූ සේවකයින්ගෙන් රාජ්‍ය සේවය සමන්විත වේ.

සාධාරණීකරණය:-

රජය යටතට එන ආයතන විෂයපථය මෙන්ම රාජ්‍ය සේවයේ නියුතු සේවකයින් කවුරුන්දැයි පැහැදිලි කිරීම තුළින් අර්ථ නිරූපණයේ දැනට පවතින බහුඅර්ථතාවය බොහෝ දුරකට තුරන් කරගත හැකි වනු ඇතැයි යන අදහස මෙහිදී කමිටුව විසින් සැලකිල්ලට ගන්නා ලදී. දැනට පවතින ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ රාජ්‍ය සේවය සම්බන්ධයෙන් විවිධ නිර්වචන (61^ව වගන්තිය සහ 170 වගන්තිය) ඇතුළත් වන අතර එම වෙනස්කම් ඉවත් කර, ඉහත ඉදිරිපත් කර ඇති යෝජනා ප්‍රකාරව රාජ්‍ය සේවයේ අර්ථය සහ විෂයපථය පිළිබඳ සම්පිණ්ඩිත අර්ථනිරූපණයක් සකස් කිරීම පිළිබඳව සලකා බැලීමට නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සම්පාදකයින්ට හැකිය.

දේශපාලන පක්ෂ, සිවිල් සමාජ සාමාජිකයින්, රාජ්‍ය සේවා, වෘත්තීය සමිති යනාදී පාර්ශවයන් පල කළ අදහස් සලකා බැලීමෙන් අනතුරුව, රාජ්‍ය සේවය යටතට පැමිණිය යුතු ආයතන විෂයපථය පුළුල් කළයුතු බව මෙම අනු-කමිටුවට පැහැදිලි වී ඇත.

බොහෝ රාජ්‍ය සංස්ථා ලබන අති විශාල අලාභ සඳහා හේතුව වන්නේ කාර්යමණ්ඩලය නිසි ලෙස කළමනාකරණය නොකිරීම සහ කාර්යමණ්ඩලය විසින් සිදුකෙරෙන අනිසි කළමනාකරණය බවත්, එම අලාභ භාණ්ඩාගාරයන් රජයේ අයවැයන් මත අධික බරක් පටවන බවත් සඳහන් කරමින් බොහෝ දෙනා තම අදහස් දැක්වීම් අවස්ථාවේ අවධාරණය කළ කරුණු පිළිබඳව ද අනු කමිටුවේ අවධානය යොමු විය.

එමනිසා, රාජ්‍ය සංස්ථා රාජ්‍ය සේවය රාජ්‍ය පරිපාලන විෂයපථය යටතට ගතයුතු බවත් ඒ අනුව එය ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ දක්වා ඇති පරිදි රාජ්‍ය සේවා ලියස්තුවට ඇතුළත් කළයුතු බවත් මෙම අනු කමිටුවේ නිර්දේශය වේ.

යෝජනාව (2): රාජ්‍ය පරිපාලනයේ වටිනාකම් සහ මූලධර්ම

පහත කරුණු ද ඇතුළුව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ සහ නීතියේ ගැබ්කොට ඇති ප්‍රජාතන්ත්‍රීය වටිනාකම් සහ යහ පාලන මූලධර්ම මඟින් රාජ්‍ය පරිපාලනය පාලනය විය යුතුය:

- i. එක් එක් ආයතනය ස්ථාපිත කර ඇති අභිමතාර්ථ ප්‍රකාරව සැලසුම් කළ පරිදි ප්‍රතිඵල සාක්ෂාත් කර ගැනීම කෙරෙහි රාජ්‍ය ආයතනවල පරිපාලනය සහ කළමනාකාරිත්වය පැහැදිලි ලෙසම අවධානය යොමු කළ යුතු වේ.
- ii. රාජ්‍ය සේවයේ නියුතු සේවකයින් පරිපාලනය සහ කළමනාකරණය කිරීමේදී ඔවුනට පවරා ඇති කාර්යයන් සහ වගකීම් අනුව ඔවුන් දක්වන කාර්යසාධනය කෙරෙහි යම් අවධානයක් යොමු විය යුතු වේ.
- iii. වාස්තවිකභාවය, කාර්ය සාධනය, වගවීම, කුසලතාවයට ප්‍රමුඛත්වය දී තෝරා ගැනීම සිදු කිරීම, විනිවිදභාවය, ප්‍රතිචාරී බව, සහභාගීත්වය සහ මානව හිමිකම්, පරිසරය හා නිරසාරත්වය කෙරෙහි ගරු කිරීම ඇතුළත් වන යහ පාලන මූලධර්ම මඟින් රාජ්‍ය පරිපාලනය සිදු කිරීමට මාර්ගෝපදේශකත්වය ලබා දිය යුතුය.
- iv. රාජ්‍ය සේවයේ නියුතු සේවකයින්ගේ වර්යාව කළමනාකරණය සඳහා ඉහළ මට්ටමේ වෘත්තීය සම්මතයන්ට සහ ගුණාත්මකභාවයට, කාර්යක්ෂමතාවයට, සඵලදායීත්වයට හා ආචාර ධර්මීය ව්‍යවහාරයන්ට අවධානය යොමු කිරීම මඟින් මාර්ගෝපදේශකත්වය ලැබිය යුතුය.
- v. රාජ්‍ය පරිපාලනය සැලසුම් කිරීම, නිර්මාණය කිරීම සහ පවත්වාගෙන යාම ජනතාවගේ අවශ්‍යතා පිළිබිඹු කෙරෙන ප්‍රජාතන්ත්‍රීය වටිනාකම් පිළිගැනීම සහ මධ්‍යම, පළාත් හා පළාත් පාලන බල අධිකාරයන්ගේ බලතල සහ අයිතිවාසිකම් සම්බන්ධයෙන් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ විධිවිධාන සඳහා වන අන්‍යෝන්‍ය ගරුත්වය මඟින් මාර්ගෝපදේශකත්වය ලැබිය යුතුය.

සාධාරණීකරණය -

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් මඟින් සේවා සලසනු ලබන පුද්ගලයින් පුජනීය කොට තකන වටිනාකම් සහ මූලධර්ම සාමාන්‍යයෙන් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා තුළින් ප්‍රකාශ වේ. ඊට අමතරව ජනතාවගේ අයිතිවාසිකම් හා වරප්‍රසාද සහ එකී සමාජය වඩාත් ශිෂ්ට තත්ත්වයට හා නිරසාරත්වයට පත් කරන්නා වූ මූලික ආර්ථික සහ පාරිසරික මූලධර්ම ද නවීන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවන්හි සඳහන් කර තිබේ. මෙම පසුබිම යටතේ, 2015 මැතිවරණයේදී ශ්‍රී ලංකාවේ මහජනතාව විසින් ලබා දුන් බලවරම මඟින් වර්තමාන රජයේ ප්‍රධානතම දේශපාලන තේමාව වූ යහපාලන රාමුවේ අදාළත්වය සහ ගැඹුර පෙන්වුම් කෙරේ. ජනතාව අපේක්ෂා කරන්නේ

දූෂණයෙන් තොර රාජ්‍ය සේවයක් සහ නීති සම්පාදනයේදී, ප්‍රතිපත්ති සම්පාදනයේදී හා පරිපාලන කටයුතු කාර්යක්ෂමව හා සඵලදායීව සිදු කිරීමේදී පෞද්ගලික යහපත සලසා ගැනීමට වඩා පොදු යහපත පෙරමුණේ තැබිය හැකි රජයකි.

දූෂණයේ ගැළුණු රාජ්‍ය පරිපාලනය මගින් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පර්යායට ප්‍රබල තර්ජනයක් එල්ල කෙරෙන බවත් කමිටුව විසින් සලකනු ලැබේ. එසේ හෙයින්, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව තුළින් නිසි ලෙස පිළිගැනීමට ලක් කළ රාජ්‍ය පරිපාලන වටිනාකම් සහ මූලධර්ම හරහා ශ්‍රී ලංකාව වැනි ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජයක ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ පදනම ශක්තිමත්කෙරෙනු ඇත. එවන් රාජ්‍ය පරිපාලන වටිනාකම් සහ මූලධර්ම ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට ඇතුළත් කිරීම තුළින් විශේෂයෙන්ම පුරවැසියාගේ අවශ්‍යතා සපුරාලීම පිණිස යහපාලනය කෙරෙහි අවධානය යොමු කිරීමද ඇතුළුව රාජ්‍ය සේවය ප්‍රතිසංස්කරණය හරහා ළඟා කර ගැනීමට බෙහෙවින් අපේක්ෂිත නව පරිවර්තන සඳහා නෛතික පදනමක් සලසා දෙනු ඇත.

යෝජනාව (3) : ජාතික ක්‍රම සම්පාදන කොමිෂන් සභාව

- i. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලයේ නිර්දේශ අනුව ජනාධිපතිවරයා විසින් පත් කෙරෙන ජාතික ක්‍රම සම්පාදන කොමිෂන් සභාවක් තිබිය යුතුය.
- ii. එකී ජාතික ක්‍රම සම්පාදන කොමිෂන් සභාවේ කාර්ය භාරය වනු ඇත්තේ පහත කරුණු සම්බන්ධයෙන් රජයට උපදෙස් ලබා දීම වේ:
  - (අ) තිරසාර ජාතික ප්‍රතිපත්ති සම්පාදනය.
  - (ආ) ජාතික සම්පත් සහ ශ්‍රී ලංකාවට ලැබෙන විදේශ සම්පත් සියල්ල සැලසුම් කර භාවිතයට ගැනීම.
  - (ඇ) ආංශික සහ සාර්ව ආර්ථික සංවර්ධන සැලසුම් ක්‍රියාත්මක කිරීම.
  - (ඈ) ආර්ථිකය සඵලදායී අන්දමින් ක්‍රියාත්මක කිරීමට අවශ්‍ය ක්‍රියාමාර්ග ගැනීම.
  - (ඉ) ආර්ථිකය කළමනාකරණය සඳහා වන ප්‍රතිපත්ති, සැලසුම් සහ ක්‍රියාමාර්ග කාර්යක්ෂමව හා සඵලදායී අන්දමින් ක්‍රියාත්මක කිරීම
- iii. කීර්තිධර පුද්ගලයින් හා වෘත්තිකයින් අතරින් තෝරා ගත් පුද්ගලයින් එකොළොස්දෙනෙක් කොමසාරිස්වරුන් වශයෙන් ජාතික ක්‍රම සම්පාදන කොමිෂන් සභාවේ සාමාජිකත්වය දරනු ඇත.

සාධාරණීකරණය -

තත්කාර්ය අන්දමින් සිදු කරන සැලසුම්කරණයේ සහ ආර්ථික කටයුතු කළමනාකරණයේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් ඇති වන දුර්වල සැලසුම්කරණය සහ ආර්ථිකයේ දුර්වල කාර්ය සාධනය හේතුවෙන් ජාතික ක්‍රමසම්පාදන කොමිෂන් සභාවක අවශ්‍යතාවය මතු ව තිබෙන බව සිදු කළ බොහෝ අදහස් දැක්වීම්වලින් පිළිබිඹු විය. ජාතික සැලසුම්කරණ අභ්‍යාස සමඟින් ක්‍රමෝපායිකව පෙළ ගැසෙන්නට රාජ්‍ය සේවයට මග පෙන්වීමේ වැදගත්කම අනු කාරක සභාව විසින් සැලකිල්ලට ගන්නා ලදී.

යෝජනාව 4: ජනාධිපති කාර්යාලීය කාර්ය මණ්ඩලය

ජනාධිපති කාර්යාලීය කාර්යමණ්ඩලය සම්බන්ධයෙන් දැනට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ පවතින විධිවිධාන නොවෙනස්ව පවතිනු ඇත.

සාධාරණීකරණය

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ රාජ්‍ය නායක ධුරය සඳහා ලබා දී ඇති හැඳින්වීමෙහි ජනාධිපති කාර්යාලීය කාර්ය මණ්ඩලය වෙනුවෙන් නීතියෙන් විධිවිධාන සලසා ඇති යම් යම් විශේෂ පහසුකම් සඳහන් කොට ඇත. එම නිසා, ජනාධිපති ධුරය රජයේ විධායක නොවන ප්‍රධානියා බවට පත් වන නමුත්, ඉහත කී පහසුකම් නොවෙනස්ව පැවතිය යුතු බව අනු-කාරක සභාවේ යෝජනාව වෙයි.

යෝජනාව (5): අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ ලේකම්වරයා සහ අග්‍රාමාත්‍ය ලේකම්වරයා

අග්‍රාමාත්‍යවරයාගේ අදහස් විමසීමෙන් අනතුරුව අමාත්‍ය මණ්ඩල ලේකම්වරයකු සහ අග්‍රාමාත්‍ය ලේකම්වරයකු පත් කිරීමට ජනාධිපතිවරයා කටයුතු කළ යුතුය.

දැනට පවතින වගන්ති -

50 (1): ජනාධිපතිවරයා විසින් පත්කරනු ලැබිය යුතු අමාත්‍ය මණ්ඩල ලේකම්වරයකු සිටිය යුතුය.

50 (1): ජනාධිපතිවරයා විසින් පත්කරනු ලැබිය යුතු අග්‍රාමාත්‍ය ලේකම්වරයකු සිටිය යුතුය.

සාධාරණීකරණය

විධායක ජනාධිපති ක්‍රමයට සිදු කිරීමට අපේක්ෂිත ප්‍රතිශෝධන සලකා බලමින්ද, අග්‍රාමාත්‍යවරයා රජයේ ප්‍රධානියා බවට පත්කිරීමට ඉඩ ඇති ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණ අපේක්ෂිත හෙයින්ද, ඉහත කී තනතුරු

දෙක සඳහා පත්කිරීම් සිදු කිරීමේදී අග්‍රාමාත්‍යවරයාගේ අදහස් විමසීම සිදු කළ යුතු බවට අනු කාරක සභාව යෝජනා කරයි.

යෝජනාව (6) - ජ්‍යෙෂ්ඨ කළමනාකරණ කණ්ඩායම

- I. නීතියෙන් ස්ථාපනය කරන ලද ජ්‍යෙෂ්ඨ කළමනාකරණ කණ්ඩායමක් තිබිය යුත්තේය.
- II. එකී ජ්‍යෙෂ්ඨ කළමනාකරණ කණ්ඩායම සඳහා සාමාජිකයින් තෝරාගැනීමේ නිර්ණායක රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව විසින් තීරණය කරනු ලැබිය යුතු අතර එම නිර්ණායක මගින් එකී කණ්ඩායමෙහි සාමාජිකයින් ලෙස තෝරාගනු ලැබීම සඳහා රාජ්‍ය අංශයට, පෞද්ගලික අංශයට සහ සංස්ථා අංශයට අයත් නිලධාරීන්ට සම්බන්ධවීම සඳහා අවසර ලබා දිය යුත්තේය.
- III. ජ්‍යෙෂ්ඨ කළමනාකරණ කණ්ඩායමෙහි සාමාජිකයින් තෝරාගැනීම කාලීනව බඳවාගැනීම් සිදු කිරීමට ඉඩ සැලසෙන අඛණ්ඩ, විනිවිදභාවයෙන් යුත් ක්‍රියාවලියක් ලෙස සැලසුම් කර ක්‍රියාත්මක කළ හැක.

සාධාරණීකරණය

- (අ). ජ්‍යෙෂ්ඨ කළමනාකරණ කණ්ඩායමක් පිහිටුවීමේ අවශ්‍යතාවය වනසිංහ පරිපාලන ප්‍රතිසංස්කරණ කමිටුව ද ඇතුළුව ඓතිහාසික වශයෙන් බොහෝ පරිපාලන ප්‍රතිසංස්කාරකයින් විසින් ඉතා වාසි සහගත ලෙස සලකා ඇත. එවැනි කණ්ඩායමක් පිහිටුවීම මගින් සිටින නායකයින්ගෙන් පසුව නායකත්වය භාරගැනීමට සුදුසු නායකයින් හඳුනාගෙන ඔවුන් සුදානම් කිරීමට, වෘත්තීය සැලසුම්කරණයට සහ රාජ්‍ය සේවය සඳහා සාර්ථක නායකයින් සකස් කිරීමට අවශ්‍ය විධිවිධාන සැලසෙනු ඇත. රාජ්‍ය ආයතනවල ප්‍රබල නායකත්වයක් නොතිබීම රාජ්‍ය අංශයේ සේවා සපයාදීමෙහි පැහැදිලි දුර්වලතාවයක් ඇතිවීමට හේතුවී තිබෙන බවත්, ජ්‍යෙෂ්ඨ කළමනාකරණ කණ්ඩායමක් මගින් මෙම තත්වය වළක්වා ගත හැකි බවත් කමිටුව වෙත ලැබී ඇති බොහෝ මහජන අදහස්වලින් අවධාරණය කර ඇත.
- (ආ). අනු කාරක සභාව විසින් 2016 ජූලි මස 08 වැනි දින රාජ්‍ය සහ පෞද්ගලික අංශවල ජ්‍යෙෂ්ඨ නිලධාරීන් සමග පවත්වන ලද සාකච්ඡාවේදී ආසියානු කලාපයේ අනෙකුත් රටවල ඒ හා සමාන

පරිවයක් සාර්ථකව ක්‍රියාත්මක වෙමින් පවතින බව හෙළි විය.

(ඇ). රාජ්‍ය සේවයට නව ජීවයක් ගෙනදීමට හැකි නිපුණත්වය සහිත, නව්‍ය අදහස් ඇති, නව ක්‍රමවේදයන් අනුගමනය කරමින් කාර්යයන් ඉටු කළ හැකි පෞද්ගලික සහ සංස්ථා අංශවල සිටින නිලධාරීන් තෝරා ගත යුතුය.

(ඈ). රාජ්‍ය පරිපාලනයෙහි සමහර ක්‍ෂේත්‍රවලට අවශ්‍යවී තිබෙන නායකත්වය සහ නිපුණත්වය වැඩිදියුණු කිරීම පිණිස අමාත්‍යාංශ ලේකම්වරුන්, ප්‍රධාන ලේකම්වරුන්, දෙපාර්තමේන්තු ප්‍රධානීන්, සංස්ථා / රාජ්‍ය ව්‍යාපාරවල ප්‍රධානීන්, වෘත්තීය නොවන රාජ්‍යතාන්ත්‍රිකයින්, පළාත් අමාත්‍යාංශවල ලේකම්වරුන්, නියෝජ්‍ය ප්‍රධාන ලේකම්වරුන් සහ පළාත් සභාවල ලේකම්වරුන් ජ්‍යෙෂ්ඨ කළමනාකරණ කණ්ඩායම අතුරින් තෝරා ගත යුතුය.

(ඉ). රාජ්‍ය ආයතන කාර්යක්ෂම සහ ඵලදායක ආකාරයෙන් පවත්වාගෙන යාමේ වගකීම භාරගැනීම සඳහා, විශේෂයෙන්ම ජාතික අයවැයට මහත් බරක් දැරීමට හේතුවන මහා පරිමාණ අලාභ ලබන රාජ්‍ය සංස්ථා ආදිය පවත්වාගෙන යාමට ප්‍රවීණත්වය සහ විශේෂඥභාවය සහිත නිලධාරීන්ගේ දායකත්වය රාජ්‍ය සේවයට අවශ්‍ය කර තිබේ.

(ඊ). මෙම යෝජනාව මගින් අවශ්‍ය සුදුසුකම් සහිත නිලධාරීන් කුසලතා පදනමින් වඩාත්ම යෝග්‍ය තනතුරු සඳහා පත්කරනු ලබන බව සහිතක කෙරෙනු ඇතැයි අනු කාරක සභාව විශ්වාස කරයි.

(උ). ජ්‍යෙෂ්ඨ කළමනාකරණ කණ්ඩායමක් පිහිටුවීම මගින් ස්වාධීන සහ අපක්ෂපාත රාජ්‍ය සේවයක් නිර්මාණය කිරීම සඳහා දරනු ලබන ප්‍රයත්නයන් ශක්තිමත් කෙරෙනු ඇතැයි අපේක්ෂා කෙරේ.

iv. ජ්‍යෙෂ්ඨ කළමනාකරණ කණ්ඩායම සඳහා සාමාජිකයින් තෝරාගත් පසු එම සාමාජිකයින්ගේ නම් ප්‍රසිද්ධ කළ යුතු වේ. එම පත්කිරීම ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව විසින් සිදු කළ යුතුවේ.

v. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවෙහි නිර්දේශ මත ජනාධිපතිවරයා විසින් පහත සඳහන් නිලධාරීන් පත් කළ යුතු වේ. රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව විසින් නම් යෝජනා කරනු ලබන නිලධාරීන් ජ්‍යෙෂ්ඨ කළමනාකරණ කණ්ඩායම අතරින් තෝරාගනු ලැබිය යුතු අතර ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවට පහත සඳහන් තනතුරු සඳහා සුදුසු නිලධාරීන් තෝරාගත හැකි වන පරිදි පුරප්පාඩුවී ඇති එක් තනතුරක්

සඳහා දෙදෙනෙකුගේ නාම යෝජනා සඳහන් කරමින් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව විසින් නම් ලැයිස්තුවක් ඉදිරිපත් කළ යුතු වේ:

(අ). අමාත්‍යාංශ ලේකම්වරුන් (අදාළ අමාත්‍යවරයා සමග සාකච්ඡා කර)

(ආ). පළාත්සභාවල ප්‍රධාන ලේකම්වරුන් (ප්‍රධාන අමාත්‍යවරුන් සමග සාකච්ඡා කර)

(ඇ). වෘත්තීය නොවන රාජ්‍ය තාන්ත්‍රිකයින්*

(ඈ). රාජ්‍ය ව්‍යවසායවල / රාජ්‍ය සංස්ථාවල ප්‍රධානීන්*

(* මෙම තනතුරු සඳහා පත්කිරීමේදී විශ්‍රාම ගැනීමේ වයස අදාළ කර නොගත යුතුය.)

වර්තමාන ව්‍යවස්ථාව - 52(1)

52. (1) අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ අමාත්‍යවරයකුගේ සෑම අමාත්‍යාංශයක් ම සඳහා ජනාධිපතිවරයා විසින් පත් කරනු ලැබිය යුතු ලේකම්වරයෙක් වන්නේ ය.

සාධාරණීකරණය -

සියලුම මට්ටම්වලදී රජයේ ජ්‍යෙෂ්ඨතම තනතුරු සඳහා දක්ෂ නිලධාරීන්ගේ නායකත්වය රාජ්‍ය සේවයට අවශ්‍ය කරන්නේ නම්, ස්වාධීන බල අධිකාරයක් විසින් දැඩි පරීක්ෂාකිරීමක් පසුව එම පත්කිරීම් සිදු කිරීම වැදගත් බව අනු කමිටුවේ අදහස වේ. මෙම පත්කිරීම් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව විසින් අනුමත කළ යුතු යැයි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණ පිළිබඳ මහජන අදහස් ලබාගැනීමේ කමිටුව විසින් ද යෝජනා කරයි. [16.2.1(ඉ)]

යෝජනාව (7): තමන් විසින් දෙනු ලබන නියෝගයන් සඳහා අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ අමාත්‍යවරුන්ගේ / පළාත් අමාත්‍ය මණ්ඩලවල සාමාජිකයින්ගේ වගවීම සහ අමාත්‍යාංශ ලේකම්වරුන්ගේ වගකීම

- i. තමන් විසින් තම අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්වරයාට ලබාදෙන නියෝග සඳහා අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ සෑම අමාත්‍යවරයෙක්ම / පළාත් අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ සෑම සාමාජිකයෙක්ම වග විය යුත්තේය.
- ii. අමාත්‍යාංශයක ලේකම්වරයා තම අමාත්‍යවරයාගේ මගපෙන්වීම සහ පාලනයට යටත්ව, එම අමාත්‍යවරයා යටතේ ඇති රජයේ

දෙපාර්තමේන්තු සහ අනෙකුත් ආයතන පිළිබඳ අධීක්ෂණය ක්‍රියාත්මක කළ යුතු අතර ඒවායෙහි කාර්යසාධනය පිළිබඳව වගකිව යුත්තේය.

සාධාරණීකරණය -

(අ). වර්තමානයේ අමාත්‍යවරයා විසින් තම ලේකම්වරයාට ලබා දෙන නියෝග සඳහා අමාත්‍යවරයා වගවීමක් සිදු නොකරන බැවින් අමාත්‍යවරයා තම නිල තත්ත්වයෙන් ලබා දෙන නියෝග සඳහා ලේකම්වරයා විසින් වගකිව යුතු මෙන්ම වගවිය යුතු වේ. තම කාර්යභාරය නිසි පරිදි ඉටුකිරීමේදී ලේකම්වරයාට මෙම තත්ත්වය නිසා දුෂ්කරතාවයන්ට මුහුණදීමට සිදුවන අතර එමගින් සේවා සපයාදීමේ ප්‍රමාදයන් සහ අකාර්යක්ෂමතාවයන් ද නිර්මාණය කර තිබේ. රාජ්‍ය පරිපාලනයෙහිදී දේශපාලන සහ පරිපාලන සම්බන්ධතාවයන් හිතකර අයුරින් පවත්වා ගත හැකි වන පරිදි වගවීම සහ වගකීම් පැහැදිලි කර දීම වැදගත් වේ.

(ආ). ප්‍රතිපත්ති සම්පාදනය සහ ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කිරීම අතර ඇති සම්බන්ධතාවය මනාව පවත්වාගැනීම පිණිස එක්සත් රාජධානියෙහි මෙන් අමාත්‍යවරුන්ට සහ ලේකම්වරුන්ට යහපත් සම්බන්ධතාවයකින් යුතුව කටයුතු කිරීම සඳහා ඉඩ සැලසෙන පරිදි 52.2 ව්‍යවස්ථාව සම්පූර්ණයෙන්ම ඉවත් කළ යුතු යැයි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණ පිළිබඳ මහජන අදහස් ලබාගැනීමේ කමිටුව නිර්දේශ කර ඇත. අමාත්‍යවරයා විසින් ලබාදෙන නියෝග සඳහා වගවීම අමාත්‍යවරයා සතු වන අතර තමා යටතේ ඇති ආයතනවල කාර්යසාධනය පිළිබඳ වගවීම ලේකම්වරයා සතු වන්නේය.

(ඇ). අනු කාරක සභාව විසින් 2016 ජූලි මස 08 වැනි දින රාජ්‍ය සහ පෞද්ගලික අංශවල ජ්‍යෙෂ්ඨ නිලධාරීන් සමග පවත්වන ලද සාකච්ඡාවේදී මේ පිළිබඳව සාකච්ඡා කරන ලද අතර අමාත්‍යවරුන් තමන්ගේ නියෝග / නියමයන් පිළිබඳව වගවීම සහ වගකීම් දැරිය යුතු බව එම සියලු දෙනාගේම මතය විය.

යෝජනාව (8): රාජ්‍ය අංශ කාර්යසාධන සමාලෝචන කමිටුව

- i. නීතියෙන් ස්ථාපනය කරන ලද රාජ්‍ය අංශ කාර්යසාධන සමාලෝචන කමිටුවක් තිබිය යුත්තේය.
- ii. ජාතික සහ ආංශික සංවර්ධන සැලසුම් රාමු ඇතුළත ආයතනික සැලසුම්කරණයට අදාළව එක් එක් අමාත්‍යාංශයෙහි සහ එම අමාත්‍යාංශ යටතේ එන ආයතනවල සමස්ත කාර්යසාධනය සමාලෝචනය කිරීම සහ ඇගයීම, අවශ්‍ය ප්‍රතිකාරී ක්‍රියාමාර්ග ගැනීම සහ ඒ පිළිබඳ

පාර්ලිමේන්තුවට වාර්තා කිරීම රාජ්‍ය අංශ කාර්යසාධන සමාලෝචන කමිටුවෙහි කාර්යයන් වේ.

iii. අග්‍රමාත්‍යවරයා හෝ අග්‍රමාත්‍යවරයා නොමැති අවස්ථාවලදී රාජ්‍ය පරිපාලන අමාත්‍යවරයා සභාපතිත්වය දැරිය යුතු මෙම රාජ්‍ය අංශ කාර්යසාධන සමාලෝචන කමිටුව ව්‍යවස්ථාදායකය නියෝජනය කිරීම සඳහා විපක්ෂනායකවරයා ද ඇතුළත්ව පාර්ලිමේන්තුවේ කථානායකවරයා විසින් පත්කරනු ලබන සාමාජිකයින් 06 දෙනෙකු ද, රාජ්‍ය පරිපාලන අංශය, පෞද්ගලික අංශය, වෘත්තීයවේදී කණ්ඩායම් සහ සිවිල් සමාජය නියෝජනය වන පරිදි ව්‍යවස්ථාදායක සභාව විසින් පත් කරනු ලබන සාමාජිකයින් 08 දෙනෙකු ද වන පරිදි සාමාජිකයින් 15 දෙනෙකුගෙන් සමන්විත විය යුතු අතර එසේ පත්කිරීමේදී ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය සහ ශ්‍රී ලාංකීය සමාජයේ පවතින බහුවිධතාවය නියෝජනය වීම සමබරව පවත්වාගැනීමේ අවශ්‍යතාවයට ද ගරු කළ යුතු වේ.

සාධාරණීකරණය

(අ). අනු කාරක සභාවට අදාළ විධිනියෝගය මගින් රාජ්‍ය සේවා සපයාදීමේ ශක්‍යතාවය ඇගයීම සහ ඒ සඳහා මගපෙන්වීම ලබාදීම සඳහා පරිපාලන අධිකාරියක් තිබීමේ අවශ්‍යතාවය අධ්‍යයනය කිරීමට සහ යෝජනා කිරීමට නියම කර තිබේ.

(ආ). රාජ්‍ය අංශයෙහි කාර්යසාධනය, කාර්යක්ෂමතාවය සහ ඵලදායීත්වය සමාලෝචනය කිරීමේ ක්‍රියාවලියෙහි හිදැසක් පවතින බව අනු කාරක සභාවෙහි අදහස වූ අතර රාජ්‍ය සේවයෙහි කාර්යසාධනය අධීක්ෂණය කිරීම, ඇගයීම සහ ඉහළ නැංවීම පිළිබඳ වැඩි අවධානය යොමු කරමින් එහි ඵලදායීත්වය වැඩිදියුණුකිරීමේ අවශ්‍යතාවය ද කාරක සභාව විසින් හඳුනාගන්නා ලදී.

(ඇ). අනු කාරක සභාව සහ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණ පිළිබඳ මහජන අදහස් ලබාගැනීමේ කමිටුව වෙත ලැබුණු යෝජනා සලකා බැලීමේදී, තම අවශ්‍යතා සතුවදායක ලෙස ඉටුකිරීම සඳහා කටයුතු කිරීමට රාජ්‍ය ආයතන සතු හැකියාව කෙරෙහි පොදු මහජනතාව තුළ ඇති විශ්වාසය ගිලිහෙමින් පවතින බව පැහැදිලි විය.

(ඈ). අනු කාරක සභාව විසින් 2016 ජූලි මස 08 වැනි දින රාජ්‍ය සහ පෞද්ගලික අංශවල ජ්‍යෙෂ්ඨ නිලධාරීන් සමඟ පවත්වන ලද සාකච්ඡාවේදී නිපුණත්ව රාමුවක් පිළිබඳ ක්‍රමවේදයක් තිබීමේ අවශ්‍යතාවය ද අවධාරණය කරන ලදී.

යෝජනාව (9): රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව

- i. රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවෙහි සාමාජික සංඛ්‍යාව නව දෙනෙකුගේ (9) සිට එකොළොස් දෙනෙකු (11) දක්වා වැඩි කළ යුතු යැයි අනු කාරක සභාව යෝජනා කරයි.

වර්තමාන ව්‍යවස්ථාව - 54(1)

..... සාමාජිකයින් නව දෙනෙකුගෙන් සමන්විත (මේ පරිච්ඡේදයෙහි “කොමිෂන් සභාව” යනුවෙන් සඳහන් කරනු ලබන) රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවක් විය යුත්තේය.

සාධාරණීකරණය -

(අ). රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවෙහි කාර්යයන් ඉටුකිරීමේදී විශේෂඥ කණ්ඩායම්වල සහභාගීත්වය ලබාගැනීමේ අවශ්‍යතාවය, රාජ්‍ය සේවයෙහි ඉහළ වෘත්තීයභාවයක් ඇති කිරීම, රාජ්‍ය අංශ නිලධාරීන්ගේ විශේෂඥභාවය වැඩිදියුණු කිරීම සහ කොමිෂන් සභාවෙහි කාර්යභාරයන් සහ වගකීම් වඩාත් වැඩිදියුණු කිරීම සලකා බැලීමේදී වැඩි සහභාගීත්වයක් සහිත නියෝජනයක් ඇති කිරීම සඳහා විධිවිධාන සැලසෙන පරිදි කොමිෂන් සභාවෙහි සාමාජිකයින් සංඛ්‍යාව වැඩි කළ යුතු බව අනුකාරක සභාවේ අදහස වේ.

(ආ). කොමිෂන් සභාවෙහි සාමාජික සංඛ්‍යාව 11 දෙනෙකු දක්වා වැඩි කළ යුතු යැයි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණ පිළිබඳ මහජන අදහස් ලබාගැනීමේ කමිටුව ද යෝජනා කරයි. [16.2.1(අ)]

- (ii). සමස්ත දිවයිනම ආවරණය වන රාජ්‍ය සේවා නියෝජනය කිරීම සඳහා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවෙහි නිර්දේශය පරිදි ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය සහ ශ්‍රී ලාංකීය සමාජයේ පවතින බහුවිධ ස්වභාවය සැලකිල්ලට ගනිමින් ජනාධිපතිවරයා විසින් සාමාජිකයින් පත් කළ යුතුය. අවශ්‍යතා පදනමක් මත ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව විසින් තීරණය කරනු ලබන ඉහළ වෘත්තීය ප්‍රමිතීන් නියම කරමින් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව විසින් අයදුම්පත් කැඳවා, එම අයදුම්පත් ලැබීමෙන් අනතුරුව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව විසින් නියම කරනු ලබන ක්‍රමවේදයකට අනුව එම අයදුම්පත් ඇගයීමෙන් පසු ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවෙහි නිර්දේශ ඉදිරිපත් කළ යුතු වේ. එසේ පත්කරනු ලබන නිලධාරීන් අතර, ජ්‍යෙෂ්ඨ කළමනාකරණ

මට්ටමේ අවම වශයෙන් වසර පහලොවක (15) පළපුරුද්ද සහිතව රජයේ නිලධාරියෙකු ලෙස අවම වශයෙන් වසර විසි පහක (25) පළපුරුද්ද සහිත නිලධාරීන් හය දෙනෙකු (6) ද, වෘත්තීය සුදුසුකම් සහිත සහ එම වෘත්තීය සුදුසුකම් ලැබීමෙන් පසු අවම වශයෙන් වසර දහයක (10) සේවා පළපුරුද්ද සහිත නිලධාරීන් පස් දෙනෙකු (5) ද සිටිය යුතු අතර එම පස් දෙනා අතරින් එක් අයෙකු නීති වෘත්තීයට අයත් අයෙකු ද, අනෙක් හතර දෙනා වෙනත් පිළිගත් වෘත්තීන් නියෝජනය කරන නිලධාරීන් ද විය යුතුය.

වර්තමාන ව්‍යවස්ථාව - 54(1)

..... ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවෙහි නිර්දේශය මත ජනාධිපතිවරයා විසින් පත්කරනු ලැබිය යුතු අතර, ඒ අතරින් සාමාජිකයින් තිදෙනෙකුට නොඅඩු සංඛ්‍යාවක් රජයේ නිලධාරීන් වශයෙන් අවුරුදු පහලොවකට වැඩි පළපුරුද්දක් ඇති තැනැත්තන් විය යුත්තාහ.

සාධාරණීකරණය -

(අ). රාජ්‍ය සේවයේ ජ්‍යෙෂ්ඨ කළමනාකරණ මට්ටමේ දීර්ඝ පළපුරුද්ද සහ ක්ෂේත්‍රයේ වෘත්තීය සුදුසුකම් මගින් නිපුණතා මට්ටම් ශක්තිමත් කෙරෙනු ඇති අතර, එමගින් කොමිෂන් සභාව කෙරෙහි ඇති ගෞරවය වැඩිදියුණු වෙමින්, ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය සහ ශ්‍රී ලාංකික සමාජයේ ඇති බහුවිධ ස්වභාවය සාධාරණ ලෙස සහ ප්‍රමාණවත් ලෙස නියෝජනය වීම සහතික කෙරෙන අතරම විවිධ රාජ්‍ය සේවාවන් නියෝජනය වීම සඳහා ද විධිවිධාන සැලසෙයි.

(ආ). රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව නීති ක්ෂේත්‍රය නියෝජනය කරන වෘත්තීයවේදියෙකු ද ඇතුළත් වෘත්තීයවේදීන්ගෙන් සමන්විත විය යුතු බව 2016 ජූලි මස 28 වැනි දින පැවති මධ්‍යම රජය සහ පළාත් පාලන සබඳතා පිළිබඳ අනු කාරක සභා සාකච්ඡාවේදී සාකච්ඡා කරන ලදී.

(iii). ජනාධිපතිවරයා විසින් එක් සාමාජිකයෙකු රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවෙහි සභාපතිවරයා ලෙස පත්කරනු ලැබිය යුත්තේය.

වර්තමාන ව්‍යවස්ථාව - 54(1)

..... ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවෙහි නිර්දේශය මත ජනාධිපතිවරයා විසින් එක් සාමාජිකයෙකු එහි සභාපතිවරයා ලෙස පත්කරනු ලැබිය යුත්තේය.

සාධාරණීකරණය -

සාමාජිකයින් 11 දෙනෙකු ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව විසින් තෝරාගනු ලබන නිසා ජනාධිපතිවරයා විසින් ඒ අතරින් එක් අයෙක් සභාපතිවරයා ලෙස තෝරා පත් කළ යුතු යැයි අනු කාරක සභාව යෝජනා කරයි.

- (iv) සියලුම දෙපාර්තමේන්තු ප්‍රධානීන් සහ අතිරේක ලේකම්වරුන් පත්කිරීමේ, උසස් කිරීමේ, මාරු කිරීමේ, ඔවුන් විෂයයෙහි විනය පාලනය කිරීමේ සහ සේවයෙන් ඉවත් කිරීමේ බලතල රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව සතු විය යුතුය. එවැනි පත්කිරීම් සඳහා නම් යෝජනා කරන්නන් ජ්‍යෙෂ්ඨ කළමනාකරණ කණ්ඩායම අතරින් තෝරාගත යුතුය.

වර්තමාන ව්‍යවස්ථාව - 55(2)

(2) සියලු දෙපාර්තමේන්තු ප්‍රධානීන් පත්කිරීම, උසස් කිරීම, මාරු කිරීම, ඔවුන් විෂයයෙහි විනය පාලනය සහ ඔවුන් සේවයෙන් පහකිරීම අමාත්‍ය මණ්ඩලය වෙත පැවරෙන්නේ ය.

සාධාරණීකරණය -

(අ). පත්කිරීම්, උසස් කිරීම්, මාරු කිරීම්, ඔවුන් විෂයයෙහි විනය පාලනය කිරීම් සහ සේවයෙන් ඉවත් කිරීම් නිර්දේශපාලනීකරණය කිරීම පිණිස ඒ සඳහා රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවට බලය ලබා දිය යුතුවේ. එකී බලතල අමාත්‍ය මණ්ඩලයෙන් ඉවත් කළ යුතු බව 2016 ජූලි මස 08 වැනි දින රාජ්‍ය සහ පෞද්ගලික අංශවල ජ්‍යෙෂ්ඨ නිලධාරීන් සමග පැවති සාකච්ඡාවේදී ද ඇතුළුව අනු කාරක සභාව වෙත ලැබුණු මහජන අදහස්වලින් බොහොමයක පළ කර ඇති මතය වේ.

(ආ). රාජ්‍ය සේවකයින් පත්කිරීමට, උසස් කිරීමට, මාරු කිරීමට, ඔවුන් විෂයයෙහි විනය පාලනය කිරීමට සහ සේවයෙන් ඉවත් කිරීමට අදාළ ප්‍රතිපත්ති ද ඇතුළුව රාජ්‍ය සේවකයින් සම්බන්ධ සියළු ප්‍රතිපත්ති තීරණය කිරීමේ බලතල රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවට ලබා දිය යුතු බව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණ පිළිබඳ මහජන අදහස් ලබා ගැනීමේ කමිටුව යෝජනා කරයි. කෙසේ වෙතත්, ප්‍රතිපත්ති සම්පාදනය කිරීමේ

බලතල තවදුරටත් අමාත්‍ය මණ්ඩලය සතුවම පැවතිය යුතු බව අනු කාරක සභාවේ අදහස වේ.

(v). රජයේ නිලධාරියෙක් රාජ්‍ය සේවයෙන් විශ්‍රාම ගොස් අවම වශයෙන් එක් (1) වසරක් හෝ ගත වන තුරු එම නිලධාරියා කොමිෂන් සභාවේ සාමාජිකයෙකු ලෙස පත් නොකළ යුත්තේය.

සාධාරණීකරණය -

කොමිෂන් සභාවේ සාමාජිකයින්ට කිසිදු පක්ෂපාතීත්වයකින් හෝ පූර්වමතයකින් තොරව කටයුතු කිරීමට හැකි වන පරිදි ඔවුන් කිසිදු පුද්ගලයෙකුගේ බලපෑමකට ලක් නොවන, රාජ්‍ය සේවයේ යෙදී සිටියදී ගොඩ නගා ගත් සම්බන්ධතා හෝ බැඳීම්වලින් නිදහස් අය විය යුතුය.

(vi) රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව ස්ථාපනය වී සති හයක් (06 ක්) ඇතුළත අදාළ ක්‍ෂේත්‍රවල එහි අනු කමිටු පත් කළ යුතු වේ. රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවට ඒකාබද්ධ සේවා, සෞඛ්‍ය සේවා, අධ්‍යාපන සේවය සහ අනෙකුත් සමස්ත ලංකා සේවා සියල්ලට අදාළව අවම වශයෙන් අනු කාරක සභා හතරක්වත් (04ක්) තිබිය යුතුය. එයට අමතරව, කොමිෂන් සභාව විසින් අවශ්‍යතාවය පැන නගින පරිදි අවශ්‍ය අනු කමිටු පසුව පිහිටුවා ගත හැකි වේ.

වර්තමාන ව්‍යවස්ථාව - 56(1)

56.(1) ³⁰[කොමිෂන් සභාව විසින් නිශ්චිතව සඳහන් කරනු ලබන] රාජ්‍ය සේවයේ යම් නිලධර ගණවලට අයත් නිලධරයන් පත් කිරීමේ, උසස් කිරීමේ, ස්ථාන මාරු කිරීමේ, ඔවුන් විෂයයෙහි විනය පාලනය කිරීමේ සහ සේවයෙන් පහ කිරීමේ බලතල කොමිෂන් සභාව විසින් පත් කරනු ලබන කොමිෂන් සභාවේ සාමාජිකයන් නොවන තැනැත්තන් තිදෙනෙකුගෙන් සමන්විත කමිටුවක් වෙත කොමිෂන් සභාව විසින් පවරනු ලැබිය හැක්කේ ය.

සාධාරණීකරණය -

අනු කාරක සභාව විසින් සඳහන් කර ඇති ක්ෂේත්‍රවල විශාලත්වය සහ එම ක්ෂේත්‍රවල සිටින නිලධාරීන්ගේ විශේෂඥතාවය නිසා එම ක්ෂේත්‍ර සඳහා අනු කාරක සභා පත්කිරීමේ අවශ්‍යතාවය ඉතා ඉහළ වේ. අනු කාරක සභා පත් කිරීමේ දීර්ඝ ප්‍රමාදයක් පවතින බැවින්, නිලධාරී සේවා කළමනාකරණය කිරීමේ සහ රජයේ නිලධාරීන්ට යුක්තිය පසිඳලීමේ ප්‍රමාදයක් පවතී. එබැවින් නියමිත කාල රාමුව තුළ මෙම අනු කමිටු පත් කළ යුතු යැයි අනු කාරක සභාව නිර්දේශ කරයි.

යෝජනාව (10): රාජ්‍ය සංස්ථා සේවා කොමිෂන් සභාව

- I. රාජ්‍ය සංස්ථා ස්ථාපනය කර ඇති නීතිවලට අනුකූල වන සේ එම සංස්ථාවල නිලධාරීන් පරිපාලනය කිරීමේ කාර්යයන් සිදු කෙරෙන බව සහතික කිරීම සඳහා රාජ්‍ය සංස්ථාවල නිලධාරීන් පරිපාලනය කිරීම අධීක්ෂණය කිරීම පිණිස රාජ්‍ය සංස්ථා සේවා කොමිෂන් සභාවක් තිබිය යුත්තේය.
- II. රාජ්‍ය සංස්ථා සේවා කොමිෂන් සභාවට සුදුසු පරිදි රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවෙහි ක්‍රියාපටිපාටීන් අනුගත කර ගත හැක.

සාධාරණීකරණය -

(අ). රාජ්‍ය අංශයේ සේවා නියුක්තියෙන් විශාල කොටසක් රාජ්‍ය සංස්ථාවල සේවකයින්ගෙන් සමන්විත වේ. වර්තමානයේ ඔවුන් බලදායී පාර්ලිමේන්තු පනත්වලට අනුව මෙන්ම අදාළ පාලක මණ්ඩල මගින් පනවන ලද විවිධ නීති සහ රෙගුලාසිවලට යටත්ව සේවය කරති. රාජ්‍ය සංස්ථා සේවා කොමිෂන් සභාව මගින් එක් අතකින් රාජ්‍ය සංස්ථා අංශයෙහි නිලධාරීන් කළමනාකරණය කිරීමේ ඇති අකටයුතුකම් සහ විෂමතාවයන් ඉවත් කෙරෙනු ඇති අතර, නීතියට අනුව සහ චිනිච්ඡාලනයකින් යුතුව නිලධාරීන් පිළිබඳ ස්ථීර පරිචයන් අනුගමනය කිරීමට රාජ්‍ය සංස්ථා දිරිමත් කෙරෙනු ඇත.

(ආ). රාජ්‍ය සංස්ථාවල සේවකයින් සඳහා වෙනමම කොමිෂන් සභාවක් තිබීමේ අවශ්‍යතාවය පිළිබඳ අදහස එක් දේශපාලන පක්ෂයක් සහ වෘත්තීය සංගම් කිහිපයක් විසින් ඉදිරිපත් කරන ලදී.

යෝජනාව (11): ජාතික රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභා කමිටුව

රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවෙහි සභාපතිවරයා, පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිසම්වල සභාපතිවරුවන් සහ යෝජිත රාජ්‍ය සංස්ථා සේවා කොමිෂන් සභාවෙහි සභාපතිවරයාගෙන් සමන්විත වන ජාතික කමිටුවක් තිබිය යුත්තේය. රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවේ සභාපතිවරයා එම කමිටුවේ සභාපති විය යුතුය. පොදු ගැටළු සලකා බැලීම, රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව, පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිසම් සහ රාජ්‍ය සංස්ථා සේවා කොමිෂන් සභාව අතර සම්බන්ධීකරණය සිදු කිරීම, උපදේශකත්ව පදනමකින් ක්‍රියා කරමින් කටයුතු සම්බන්ධීකරණය කිරීම සහ අන්තර් ආයතනික සම්බන්ධතා වැඩිදියුණු කිරීම පිණිස මෙම පරිච්ඡේදයෙහි

සඳහන් වටිනාකම් සහ පරිචයන් අදාළ කර ගැනීම මෙම ජාතික කමිටුවෙහි කාර්යයන් විය යුතුය.

සාධාරණීකරණය -

රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව සහ පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිසම් අතර විධිමත් ආකාරයකට සංවාදයක් සිදු නොවන බව රාජ්‍ය සහ පෞද්ගලික අංශවල ජ්‍යෙෂ්ඨ නිලධාරීන් සමග 2016 ජූලි මස 08 වැනි දින පැවති සාකච්ඡාවේදී අනු කාරක සභාව වෙත ඉදිරිපත් කරන ලද අදහස්වලින් සහ එක් දේශපාලන පක්ෂයක් විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද අදහස්වලින් පැහැදිලි වේ. රාජ්‍ය සංස්ථා සේවා කොමිෂන් සභාවක් පිහිටවූ විට, මෙම කොමිෂන් සභාවෙහි කාර්යයන් ද අනෙකුත් කොමිසම් සමග සම්බන්ධීකරණය කර ගත යුතු වේ. ප්‍රතිපත්ති සහ කාර්යපටිපාටීන් සම්බන්ධීකරණය කිරීමටත්, අනවශ්‍ය ප්‍රමාදයන්, වෙනස්කොට සැලකීම් සහ විෂමතාවයන් තුරන් කිරීමටත් මෙම යෝජිත කමිටුව දායක වනු ඇතැයි අපේක්ෂා කෙරේ.

යෝජනාව (12): ජාතික විගණන සේවා කොමිෂන් සභාවෙහි සංයුතිය

වර්තමානයේ ඇති 153(අ)(1)(ඇ) ව්‍යවස්ථාවට ඉතික්ඛිතිවම පහත සඳහන් අනු ව්‍යවස්ථාව ඇතුළත් කළ යුතු යැයි අනු කාරක සභාව යෝජනා කරයි.

දැනට සිටින ශ්‍රී ලංකා පරිපාලන සේවයේ 1 ශ්‍රේණියේ විශ්‍රාමලත් නිලධාරියාට අමතරව, කොමිෂන් සභාව සඳහා අනෙකුත් සමස්ත ලංකා සේවා නියෝජනය කරන තවත් නිලධාරීන් දෙදෙනෙකු පත් කළ යුතුය.

සාධාරණීකරණය-

කොමිෂන් සභාවේ වර්තමාන සංයුතිය දැඩි විගණනය ඉලක්ක කර සැකසී ඇති බැවින් කොමිෂන් සභාව විසින් රාජ්‍ය සේවයේ කාර්යාධිකාරී පිළිබඳව නොව විගණනය පිළිබඳව ඉහළ නැඹුරුතාවයක් දක්වන බව සමහර රජයේ නිලධාරීන් ඉදිරිපත් කරන ලද අදහස්වලින් අවධාරණය කරන ලදී. එහෙයින්, කොමිෂන් සභාවේ සාමාජිකත්වයට ඇතුළත් කිරීම සඳහා රාජ්‍ය සේවයේ මෙහෙයුම් පළපුරුද්ද සහිත නිලධාරීන්ගේ වැඩි නියෝජනයක් තිබිය යුතු යැයි කොමිෂන් සභාව නිර්දේශ කරයි. මෙය රාජ්‍ය සේවයේ සිටින සමහර වෘත්තීයවේදීන් දැඩි ලෙස දරන ලද මතයක් විය. විශේෂයෙන්ම, රාජ්‍ය සේවයේ සිටින සමහර නිලධාරීන් විගණන කොමිෂන් සභාවේ පරීක්ෂණවලට ඇති බිය නිසා ඔවුන් තුළ ඇතිවන අධෛර්යමත්වීම හේතුවෙන් අභිමතානුසාරී තීරණ ගැනීමෙන් වැළකී සිටීමට පෙළඹෙන බව අනුකමිටුව නිරීක්ෂණය විසින් කරන ලදී. රුපියල් බිලියන ගණනක මුදල් සම්බන්ධ කටයුතු ඉටු කර ජාතික විගණන සේවා කොමිෂන් සභාවේ විමසුම්වලට මුහුණදීමට සිදුවන්නේ රාජ්‍ය සේවයට බැවින්,

ජාතික විගණන සේවා කොමිෂන් සභාවෙහි සමබර රාජ්‍ය සේවා නියෝජනයක් තිබිය යුතු වන්නේය. එබැවින් ජාතික විගණන සේවා කොමිෂන් සභාව විසින් ගනු ලබන තීරණවලදී සාධාරණ මගපෙන්වීමක් තිබිය යුතු වන්නේය.

යෝජනාව (13): රාජ්‍ය පරිපාලනය පිළිබඳ ඇති ව්‍යවස්ථාදායක පාලනය

I. රාජ්‍ය පරිපාලනය සඳහා පහත සඳහන් පාර්ලිමේන්තු කාරක සභා හරහා ව්‍යවස්ථාදායක පාලනයක් තිබිය යුත්තේය:

(අ). පාර්ලිමේන්තු විශේෂ කාරක සභා

(ආ). රාජ්‍ය ගිණුම් කාරක සභාව

(ඇ). පොදු ව්‍යාපාර පිළිබඳ කාරක සභාව

(ඈ). මහජන පෙත්සම් කාරක සභාව

සාධාරණීකරණය -

පාර්ලිමේන්තුව විසින් කිසිදු වෙනස් කොට සැලකීමක් නොමැතිව රාජ්‍ය පරිපාලනය පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තුව සතු අධීක්ෂණ, සමාලෝචන, ඇගයීම්, පාලන සහ සහාය දීමේ බලතල පූර්ණ වශයෙන් ක්‍රියාත්මක කළ යුතු වේ.

II. ඉහත සඳහන් කාරක සභා විසින් ගනු ලබන තීරණ / නිර්දේශ අවශ්‍ය ක්‍රියාමාර්ග ගැනීම සඳහා අදාළ ආයතන වෙත යොමු කළ යුතු වේ. මෙම තීරණ එකී කාරක සභාවල අදාළ ගණපූර්ණය සහභාගීවී සිටින රැස්වීම්වලදී ගත් තීරණ විය යුතුය.

සාධාරණීකරණය -

(අ). ඉහත සඳහන් කාරක සභාවලින් දෙනු ලබන නිර්දේශ / තීරණ රාජ්‍ය ආයතන විසින් ක්‍රියාත්මක නොකරන බව එම කාරක සභාවල සභාපතිවරුන් / නිලධාරීන් විසින් මෙන්ම පුද්ගලික යෝජනා මගින් ද අනු කාරක සභාව වෙත දැනුම් දී තිබේ. එබැවින් මහජන නියෝජනයන් සඳහා පාර්ලිමේන්තුව විසින් දක්වනු ලබන ප්‍රතිචාර රාජ්‍ය සේවය විසින් නොසලකා හැර තිබේ. එකී කාරක සභාවලින් ගනු ලබන තීරණ රාජ්‍ය ආයතන විසින් ක්‍රියාත්මක කිරීම අනිවාර්ය කළ යුතු බව මහජනතාවගෙන් ලැබුණු අදහස් මගින් ඉදිරිපත් කර තිබේ.

(ආ) ඉහත කී කාරක සභා මගින් දෙනු ලබන නිර්දේශ / තීරණ ක්‍රියාත්මක කිරීමට අදාළ රාජ්‍ය ආයතන බැඳී සිටිය යුතු බව සමහර

දේශපාලන පක්ෂ සහ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණ පිළිබඳ මහජන අදහස් ලබාගැනීමේ කමිටුව [16.2.3.(ඇ)] යෝජනා කර ඇත.

III. තම නිර්දේශ ක්‍රියාත්මක නොකිරීම පිළිබඳව මානව හිමිකම් කොමිෂමෙන් සහ පරිපාලනය පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු කොමසාරිස්වරයාගෙන් (ඔම්බුඩ්ස්මන්වරයාගෙන්) පාර්ලිමේන්තුව වෙත ලැබුණු සංනිවේදන සාකච්ඡා කරන ලද අතර එවැනි නියෝජනයන් පරීක්ෂා කර බැලීම සඳහා මහජන පෙත්සම් කාරක සභාව වෙත යොමු කිරීමට තීරණය කරන ලදී.

සාධාරණීකරණය

මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාව සහ ඔම්බුඩ්ස්මන්වරයා අදාළ පාර්ලිමේන්තු පනත්වල විධිවිධාන ප්‍රකාරව සිය නිර්දේශයන් ජනාධිපතිවරයාගේ හා පාර්ලිමේන්තුවේ කථානායකවරයාගේ අවධානයට ගෙන එන අතර, ඒවා අදාළ බලධාරීන් විසින් ක්‍රියාත්මක නොකෙරේ. වර්තමානයේදී, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව වත්, අන් කවර හෝ නීතියක් වත් එම නිර්දේශ අනුව ක්‍රියාමාර්ග ගැනීම සඳහා විධිවිධාන සලස්වන්නේ නැත. මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාව සහ ඔම්බුඩ්ස්මන්වරයා ඔවුන්ගේ නිර්දේශ ක්‍රියාත්මක නොකිරීම සම්බන්ධයෙන් සිය අදහස් එවා ඇති අතර ඔවුන්ගේ නිර්දේශ ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා සුදුසු ක්‍රමයක් හඳුන්වා දෙන ලෙස ඉල්ලා සිටියහ.

IV. පාර්ලිමේන්තු ලේකම් කාර්යාලය සහ විගණකාධිපති දෙපාර්තමේන්තුවේ කාර්ය මණ්ඩලය ද රාජ්‍ය පරිපාලනය සම්බන්ධ අනෙකුත් ආයතනවලට අදාළ කර ගනු ලබන පරිපාලන සහ මුදල් රෙගුලාසි යටතට ගෙන ඒම පිණිස පාර්ලිමේන්තුවේ ව්‍යවස්ථාදායක පාලනය යටතට ගෙන ආ යුතු බව සමහර නියෝජනයන් විසින් අවධාරණය කර ඇති බව අනු කාරක සභාව විසින් නිරීක්ෂණය කරන ලදී. මෙම ගැටළුට ආමන්ත්‍රණය කිරීම පිණිස යාන්ත්‍රණයක් ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා තවදුරටත් ප්‍රයත්න දැරිය යුතු බව යෝජනා කරන ලදී.

සාධාරණීකරණය -

(අ). වර්තමානයේදී පාර්ලිමේන්තු ලේකම්කාර්යාලය, අධිකරණ සේවා කොමිෂන් සභාවේ කාර්ය මණ්ඩලය සහ විගණකාධිපතිවරයාගේ කාර්ය මණ්ඩලය පාර්ලිමේන්තුවේ ව්‍යවස්ථාදායක පාලනයට අයත් නොවේ. අනු කාරක සභාව විසින් මෙම පිළිවෙත සාධාරණ යැයි සැලකිය හැකි කිසිදු විශේෂ හේතුවක් නොදකින අතර, මෙම තත්ත්වය හේතුවෙන් එම ආයතන සම්බන්ධයෙන් පාර්ලිමේන්තුවේ පාලනය ක්‍රමානුකූල සහ කාර්යපටිපාටිය වශයෙන් අදාළ කරගැනීමේ හිඳසක් පවතින බව

නිරීක්ෂණය වී ඇත. පාර්ලිමේන්තුව විසින් පාලනය කරනු ලබන අනෙකුත් ආයතන මෙය වෙනස් ආකාරයෙන් සැලකීමක් ලෙස සලකති. මෙය ඓතිහාසික වශයෙන් නිර්මාණය වී ඇති දෝෂ ප්‍රවර්ධනය කිරීමක් ලෙස අනු කාරක සභාව වෙත ලැබුණ අදහස් මගින් නැවත නැවත පෙන්වා දී ඇත. මෙම සියලු ආයතන ව්‍යවස්ථාදායක පාලනයට යටත් කිරීම මගින් එවැනි හිදැස් ඉවත් කළ හැකි වන අතර මෙම ආයතනවල ශ්‍රේෂ්ඨත්වය සහ පාර්ලිමේන්තුවේ බල අධිකාරය ද ඉහළ නැංවිය හැක.

(ආ). ඒකාබද්ධ අරමුදලෙන් අරමුදල් සපයනු ලබන සියලුම ආයතන පාර්ලිමේන්තුව විසින් විගණනය කළ යුතු බව එක් දේශපාලන පක්ෂයක් යෝජනා කර ඇත.

V. වාර්තමානයේ 41(ආ) ව්‍යවස්ථාව යටතේ ඇති ලේඛනයට පහත සඳහන් ආයතන ද ඇතුළත් විය යුතු වේ:

- (අ). රාජ්‍ය අංශයේ කාර්යාසාධන සමාලෝචන කමිටුව (යෝජිත)
- (ආ). පොදු ව්‍යාපාර සේවා කොමිෂන් සභාව (යෝජිත)
- (ඇ). පරිපාලනය සඳහා වන පාර්ලිමේන්තු කොමසාරිස්
- (ඈ). පරිපාලන අභියාචනා විනිශ්චය අධිකාරිය

වර්තමාන ව්‍යවස්ථාව - 41(ආ)

උපලේඛනය

- (අ) මැතිවරණ කොමිෂන් සභාව;
- (ආ) රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව;
- (ඇ) ජාතික පොලිස් කොමිෂන් සභාව;
- (ඈ) විගණන සේවා කොමිෂන් සභාව;
- (ඉ) ශ්‍රී ලංකා මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාව;
- (ඊ) අල්ලස් හෝ දූෂණ චෝදනා විමර්ශනය කිරීමේ කොමිෂන් සභාව;
- (උ) මුදල් කොමිෂන් සභාව;
- (ඌ) සීමා නිර්ණය කොමිෂන් සභාව;
- (එ) ජාතික ප්‍රසම්පාදන කොමිෂන් සභාව.

යෝජනාව (14) - සීමා නිර්ණය කොමිෂන් සභාව සහ එහි කාර්යයන්

අවශ්‍ය විට අවශ්‍ය පරිදි කමිටු පත්කරනවා වෙනුවට, පළාත්වල, මැතිවරණ කොට්ඨාසවල, පළාත්පාලන ආයතනවල සහ පරිපාලන ඒකකවල

(දිස්ත්‍රික්, ප්‍රාදේශීය ලේකම්කාර්යාලවල) සීමා නිර්ණය කිරීම සඳහා මධ්‍ය වූ කොමිෂන් සභාවක් ස්ථාපනය කළ යුතු වේ.

සාධාරණීකරණය -

එමගින් වෙන් වෙන්ව සිතනවාට වඩා සීමා නිර්ණය කිරීමේ අවශ්‍යතා විශ්ලේෂණයක් සිදු කිරීමට හැකි වනු ඇති අතර දේශපාලන - පරිපාලන සීමා උපරිපතනය වීමට ද එමගින් පහසුකම් සැලසෙනු ඇත.

යෝජනාව (15) : පරිපාලන සහ මූල්‍ය රෙගුලාසි සහ ආයතන වල කර්තව්‍යයන් සහ ක්‍රියාපටිපාටි.

පහත සඳහන් ආයතන වල පරිපාලන සහ මූල්‍ය රෙගුලාසි සහ කර්තව්‍යයන් සහ ක්‍රියාපටිපාටීන් වලට පහසුකම් සැලසීම තුළින් රාජ්‍ය පරිපාලනය හැසිරවීම සඳහා පාර්ලිමේන්තුවේ වෙනම පනතක් පැනවිය යුතුය.

- (i) රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව
- (ii) ජ්‍යෙෂ්ඨ කළමනාකරණ කණ්ඩායම
- (iii) රාජ්‍ය අංශයේ කාර්ය සාධන සමාලෝචන කමිටුව
- (iv) රාජ්‍ය ව්‍යවසාය සේවා කොමිෂන් සභාව

සාධාරණීකරණය

රාජ්‍ය සේවය සම්බන්ධයෙන් වන යම් යම් ප්‍රතිපාදන එම ප්‍රතිපාදන වලට අරමුණු වලට හානියක් නොකර ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් ඉවත් කළ හැකි විස්තර වන අතර එවිට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ ඉඩ වඩා කාර්යක්ෂම ලෙස භාවිතා කළ හැකිය. මෙම වාර්තාවේ සකස් කරන නව යෝජනා අන්තර්ගත කිරීම සඳහා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව තුළ ඉඩ ලබා දෙන අතර මෙම ඉවත් කිරීම සම්බන්ධයෙන් යෝජිත ප්‍රතිපාදන වෙනත් නීතියක අන්තර්ගත කළ හැකිය. යෝජිත පාර්ලිමේන්තු පනත තුළින් (ශ්‍රී ලංකා රාජ්‍ය පරිපාලන පනත යනුවෙන් හඳුන්වනු ලබන) බලාපොරොත්තු වන වෙනත් නීතියකින් ප්‍රකාශ වන විස්තර සහ නව යෝජනා වල අවශ්‍යම වන කරුණු තවදුරටත් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව තුළ ඇතුළත් කළ හැකිය.

යෝජනාව (16) - රාජ්‍ය සේවකයන් විශ්‍රාම යන වයසට වඩා වැඩි කාලයක් සේවා නියුක්ත කිරීම.

රාජ්‍ය සේවයේ වැඩිදුර සේවා නියුක්තිය සඳහා රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව විසින් වාර්ෂික කොන්ත්‍රාත් පදනම මත හෝ කාර්ය සාධනය ඇගයීම මත රජයේ

සේවකයන් විශ්‍රාම ගැනීමෙන් පසු සේවයට බඳවා ගැනීම සහ පත්කිරීම කළ හැකිය.

සාධාරණීකරණය

ශ්‍රී ලංකාවේ ආයු අපේක්ෂාව වැඩි වීම පදනම් කරගෙන කාලයක් තිස්සේ සිදු වූ ශාරීරික ශ්‍රමයේ සිට මානසික හැකියාවන් හෝ දැනුම දක්වා ශ්‍රම බලකාය පරිවර්තනය වීම සහ වයසට ගිය ජනතාවකට සේවා සැපයීම තුළ ලැබෙන ආර්ථික වාසි සහ සේවා නියුක්තිය සම්බන්ධයෙන් වන විශ්ව පරිවාරයන් අදිය නිසා මෙම යෝජනාවට අනු කාරක සභාවේ සහාය ලැබීමිණි.

යෝජනාව (17) : සලකා බැලීම සඳහා වන යෝජනා

අනු කාරක සභාවට සහ අනෙකුත් කාරක සභාවන්ට කරන ලද ඉදිරිපත් කිරීම් මත ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සකස් කරන්නන් වෙත ලබා දිය යුතු නිර්දේශ කිහිපයක් අනු කාරක සභාව විසින් සකස් කර ඇත. මෙම පැතිකඩ මෙම කාරක සභාවට ලබා දුන් වගකීමට සෘජුව සම්බන්ධ නොවන නිසා ‘වෙනත් යෝජනා’ යනුවෙන් ඉදිරිපත් කර තිබේ. ඇත්ත වශයෙන්ම ඒවා රාජ්‍ය පරිපාලනයට සහ රාජ්‍ය පාලනයට යම් සම්බන්ධතාවක් පෙන්වයි.

- (1) මෙම අනු කාරක සභාවේ යෝජනා අනුව පළාත් පරිපාලනයේ මෙහෙයුම් ඒකකය වශයෙන් ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාල ස්ථාපිත කිරීමට යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කර තිබේ. මෙම සම්බන්ධිත යෝජනාව වන්නේ අනෙකුත් ප්‍රදේශ පාදක කරගත් පරිපාලන ඒකක (උදා:- සෞඛ්‍ය ක්ෂේත්‍රයේ වෛද්‍ය නිලධාරීන්, ප්‍රාථමික අධිකරණ ක්ෂේත්‍ර, පොලිස් ස්ථාන ආදිය) මායිම් සලකුණු කොට හැකි තරම් දුරට ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාල ප්‍රදේශ සමඟ සමාන්තික වන ආකාරයට (හෝ අවශ්‍ය පරිදි සම්බන්ධ කළ හැකි ආකාරයට) ස්ථාපිත කිරීමයි.
- (2) ශ්‍රී ලංකාවේ ජනගහනයේ සම්පූර්ණ විභවය එකමුතු කිරීම සඳහා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවයට විශේෂිත අවධානයක් දැක්විය යුතුයැයි මෙම අනු කාරක සභාවට ඉදිරිපත් කරන ලද ඉදිරිපත් කිරීම් කිහිපයක දක්වා ඇත. විවෘත තරඟ විභාග භරහා රාජ්‍ය සේවයට පුද්ගලයන් බඳවා ගැනීමේදී කුසලතාව මෙහෙයුම් මූලධර්මය විය යුතු බව එකඟත්වය විය. ඉහළ තීරණ ගැනීමේ ස්ථාන වල ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවයේ නියෝජනය පිළිබඳ දීර්ඝ ලෙස සාකච්ඡා කළ කාරක සභාව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව විසින් කොමිෂන් සභා පත් කිරීමේදී අවම වශයෙන් 1/3ක පත්කිරීම් ප්‍රමාණයක් ලබා දිය යුතු යැයි නිර්දේශ කරන ලදී.

විකල්ප යෝජනා

(ශ්‍රී ලංකාවේ ජනගහනයේ සම්පූර්ණ විභවය එකමුතු කිරීම සඳහා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවයට විශේෂිත අවධානයක් දැක්විය යුතුයැයි මෙම අනුකාරක සභාවට ඉදිරිපත් කරන ලද ඉදිරිපත් කිරීම් කිහිපයක දක්වා ඇත. විවෘත තරඟ විභාග භරණා රාජ්‍ය සේවයට පුද්ගලයන් බඳවා ගැනීමේදී කුසලතාව මෙහෙයුම් මූලධර්මය විය යුතු බව එකඟත්වය විය. ඉහළ තීරණ ගැනීමේ ස්ථාන වල ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවයේ නියෝජනය පිළිබඳ දීර්ඝ ලෙස සාකච්ඡා කළකාරක සභාව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව විසින් කොමිෂන් සභා පත් කිරීමේදී අවම වශයෙන් 1/3ක පත්කිරීම් ප්‍රමාණයක් ලබා දිය යුතු යැයි නිර්දේශ කරන ලදී.)

- (3) බලය බෙදීම ඵලදායී වීමට නම් සියළුම සම්පත් (උදා:- මිනිස්බලය, මුදල්, යන්ත්‍ර සහ උපකරණ සහ තාක්ෂණය) පළාත් වලට අවශ්‍ය පරිදි සීමාවකින් තොරව ලබා දීම සිදු කළ යුතු බව අනුකාරක සභාවට කරන ලද ඉදිරිපත් කිරීම් වලින් හෙළි වේ. නො එසේ නම් පළාත් රාජ්‍ය සේවය සහ පළාත් සභා සහ පළාත් පාලන ආයතන විසින් ලබා දෙන සේවයට එහි අපේක්ෂිත අරමුණු ළඟා කර ගැනීමට නොහැකිවනු ඇත.
- (4) රාජ්‍ය සේවයට ඇතුළත් වීමේ විවිධ මට්ටම් වලදී ද්වි භාෂා (සිංහල සහ දෙමළ) ප්‍රවීණතාව අනිවාර්ය කළ යුතු බවට අනුකාරක සභාව යෝජනා කරන ලදී.
- (5) ‘සුළුතර කණ්ඩායම්’/ ප්‍රාදේශීය ප්‍රජාවන් ඇතුළුව නියෝජනයක් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවට, මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාවට, මැතිවරණ කොමිෂන් සභාවට සහ පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවට තිබිය යුතු යැයි අනුකාරක සභාවට යෝජනා ඉදිරිපත් වූ අතර පසුව සඳහන් කරන ලද්ද තුළ එවන් ප්‍රජාවන් ජනගහනයෙන් සැලකිය යුතු ප්‍රතිශතයක් ලෙස දක්නට ලැබේ. කොමිෂන් සභා පත් කිරීමේදී මෙම යෝජනා ක්‍රියාත්මක කළ යුතු බවට අනුකාරක සභාව යෝජනා කරයි. ඊට අමතරව මැතිවරණ කොමිෂන් සභාවේ සාමාජික සංඛ්‍යාව 5 දක්වා වැඩි කළ යුතු බවට යෝජනාවක් තිබේ.
- (6) රාජ්‍ය සේවයේ නිලධාරීන් සතු අභියාචනා කිරීමේ හැකියාව ගත් විට මෙම පහසුකම භුක්ති විඳින එක් කොටසකුත් (උදා:- පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවට අයත් නිලධාරීන්ට ආණ්ඩුකාරවරයාට , රාජ්‍ය සේවයට අයත් නිලධාරීන්ට රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවට සහ පරිපාලන අභියාචන විනිශ්චයාධිකාරයට) මෙම වරප්‍රසාද භුක්ති නොවිඳින යම් කොටසකුත් එනම් (උදා:- පොලිසිය, අධිකරණ සේවා කොමිෂන් සභාව, මැතිවරණ කොමිෂන් සභාවේ නිලධාරීන්,

පාර්ලිමේන්තු ලේකම් කාර්යාලය සහ විගණකාධිපති දෙපාර්තමේන්තුව යන ආයතනවලට එවත් ප්‍රතිපාදන නොමැත.) ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සම්පාදකයින් මෙම කාරණාව සැලකිල්ලට ගෙන අදාළ සේවාවන්හි සිටින නිලධාරීන්ට අභියාචනා කිරීමේ පහසුකම් සලසා දීම සම්බන්ධයෙන් පහසුකම් සලසා දිය යුතු බව අනු කාරක සභාව යෝජනා කරයි.

(7) රජයේ විශ්‍රාමිකයන්ට 1972 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව යටතේ ලබා දී තිබුණ සියළු අයිතිවාසිකම් 1978 ව්‍යවස්ථාව මගින් ඉවත් කළ බවට කාරක සභාවට අදහස් ඉදිරිපත් විය. මෙම අයිතිවාසිකම් බිහිවූයේ 1901 ලිඛිත නීතියේ කොටසක් වශයෙන් 1972 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 109 (1) කොටස සහ (2) කොටස ත් 1961 සිවිල් නඩු විධාන සංග්‍රහයේ XXII පරිච්ඡේදයේ 218 වගන්තියත් අනුවය.

විශ්‍රාම වැටුපට ඇති අයිතිය සහ පාරිතෝෂිත වලට ඇති අයිතිය සම්බන්ධ 1972 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ වගන්ති වන 109 (1) සහ (2) නැවත හඳුන්වා දිය යුතුයැයි යෝජනා ඉදිරිපත් කර තිබේ. මෙම අදහස සාධාරණ යෝජනාවක් බව අනු කාරක සභාව කල්පනා කරන අතර නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සකස් කරන අවස්ථාවේදී මේ සම්බන්ධයෙන් පිළියම් යෙදිය යුතුයැයි නිර්දේශ කරයි. මෙම කාරණය ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණ සඳහා වූ මහජන අදහස් ලබා ගැනීමේ කමිටුව විසින් ද නිර්දේශ කර තිබේ.

1972 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ වගන්ති-

109 (1) ලංකා ආණ්ඩුවේ සේවය කර අවසන් කර ඇති පුද්ගලයන්ට හෝ වැන්දඹුවන්ට, දරුවන්ට හෝ අනෙකුත් යැපෙන්නන්ට හෝ වෙනත් එවන් පුද්ගලයන්ට ගෙවිය යුතු සියළුම විශ්‍රාම වැටුප්, පාරිතෝෂික හෝ අනෙකුත් දීමනා ඒවා ලබා දී ඇති ලිඛිත නීතිය හෝ ඊට තදනන්තර අඩු බලයක් නොමැති වෙනත් නීති යටතේ ක්‍රියාත්මක වේ.

109 (2) මෙම කොටසේ සඳහන් වන සියළුම විශ්‍රාම වැටුප්, පාරිතෝෂික, සහ සමාන දීමනා ඒකාබද්ධ අරමුදලට වැය බරක් වනු ඇත.

II කොටස

පළාත් රාජ්‍ය සේවය

හැඳින්වීම

13 වන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය මගින් අපේක්ෂිත බලය බෙදීමේ ක්‍රියාවලිය පළාත් රාජ්‍ය සේවය පිහිටා සිටින පදනම වෙයි. බලය බෙදීම ක්‍රියාවේ යෙදවීම 13 වන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ 9 වන පරිශිෂ්ටයේ ලැයිස්තු 3 මත පදනම් වෙයි. ඒ අනුව පළාත් රාජ්‍ය සේවය I ලැයිස්තුවේ හා III ලැයිස්තුවේ සඳහන් කාර්යයන් ක්‍රියාවට නැංවීම සඳහා පිහිටුවන ලද විවිධ ආයතනයන්ට වෙන් කර දී ඇති විෂයයන් සඳහා සේවය සලසයි. කෙසේ වුවද, 13 වන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ 9 වන පරිශිෂ්ටයේ සඳහන් ලැයිස්තු 3 අහෝසි කරන මෙන් ඉල්ලීමක් පවතින අතර, පළාත් සභාවල නියෝජනයන්ට සවන් දුන් අනු කාරක සභාව එම ලැයිස්තු 3 ප්‍රතිශෝධනයට භාජනය කොට නෛතික හා ක්‍රියාත්මක නිරවුල්භාවය උදෙසා ලැයිස්තු 2 ක් ඇති කළ යුතුය යන බහුතර අදහස අනුමත කරයි.

පළාත් රාජ්‍ය සේවයේ නෛතික රාමුව 1987 අංක 42 දරන පළාත් සභා පනතේ හමුවෙයි. 9 වැනි පරිශිෂ්ටයේ I ලැයිස්තුවේ සඳහන් පළාත් කාර්යයන් සැලසුම් කිරීමෙහි, මෙහෙයවීමෙහි, ක්‍රියාත්මක කිරීමෙහි හා නිරීක්ෂණය කිරීමෙහි නිරතව සිටින පළාත් සභාවල විවිධ ආයතනයන්හි සේවකයෝ පළාත් රාජ්‍ය සේවයේ සේවක පිරිස වෙති. ඒ අය අතර, පළාත් වෙත අනුයුක්ත කර සිටින සමස්ත ලංකා සේවාවන්හි සේවක පිරිස් ද වෙති.

ප්‍රභේද 4 ක පළාත් රාජ්‍ය සේවා සේවකයෝ සිටිති. ඒ අය නම්:-

- (i) පළාත් සභා විසින් පත් කරන ලදුව පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව විසින් පරිපාලනය කරනු ලබන සේවකයෝ;
- (ii) යම් කාලපරිච්ඡේදයක් සඳහා පළාත් ආයතනයන්හි සේවය කිරීමට සිය සේවාවන් ගෙන් මුදා හරිනු ලබන සමස්ත ලංකා සේවාවන්හි සේවකයෝ;
- (iii) පළාත් පාලන ආයතනයන්හි (මහනගර සභාවල, නගර සභාවල හා ප්‍රාදේශීය සභාවල) සේවය කරන සේවකයෝ; සහ
- (iv) පළාත්වල පළාත්බද සංචාරක මණ්ඩලය හා පළාත්බද ප්‍රවාහන මණ්ඩලය වැනි ආයතනවල සේවකයෝ.

පළාත් පාලන ආයතන වර්තමානයේදී පළාත් සභාවල හවුල්කරුවන් ලෙස සැලකේ. එම නිසා පෙර කී ආයතනවල සේවකයෝ පළාත් රාජ්‍ය සේවයේම කොටසක් ලෙස සැලකේ.

වත්මන් සන්දර්භය තුළ පළාත් ආණ්ඩුකාරවරයා පළාත් සභාව තුළ ඉහළම විධායක බලය ක්‍රියාවේ යොදවයි. නිදසුනක් ලෙස, ආණ්ඩුකාරවරයා/ආණ්ඩුකාරවරිය පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව, පළාත් ලේකම්වරුන් සහ දෙපාර්තමේන්තු ප්‍රධානීන් පත්කරයි. පළාතේ සේවකයින් සම්බන්ධයෙන් පත්කිරීම්, සේවයේ ස්ථාන මාරු කිරීම් හා විනය ක්‍රියාමාර්ග ගැනීම සම්බන්ධයෙන් අවසන් බලධාරියා ආණ්ඩුකාරවරයා/ආණ්ඩුකාරවරිය වෙයි.

යෝජනා

යෝජනා අංක (18): නවවැනි පරිශිෂ්ටයෙහි ලැයිස්තු ප්‍රතිශෝධනය කිරීම

නවවැනි පරිශිෂ්ටයෙහි ලැයිස්තු 3 ලැයිස්තු 2 ක් බවට සංස්කරණය කිරීමේදී, පළාත් ලැයිස්තුව තුළ පළාත් පාලන ආයතනයන්හි කාර්යයන් සඳහා වෙනම අංශයක් සඳහා විධිවිධාන සැලැස්විය යුතුය.

සාධාරණීකරණය -

13 වන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ නිරූපනය වන බලය බෙදීමේ ක්‍රියාවලිය සවිගැන්වීම පිණිස පහසුවෙන් ක්‍රියාත්මක කළ හැකි වීම හා නිරවුල්භාවය උදෙසා ලැයිස්තු 3 ඒකාබද්ධ කළ යුතුය. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණ සඳහා වූ මහජන අදහස් විමසීමේ කමිටුව (PRCCR) ද සමගාමී ලැයිස්තුව අහෝසි කොට පළාත් පාලන ලැයිස්තුවක් ආදේශ කළ යුතුය යන මතයේ සිටී.

යෝජනා අංක (19): පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව (PPSC)

පහත සඳහන් ව්‍යවස්ථා යුගලය ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට ඇතුළත් කරන ලෙස අනු කාරක සභාව යෝජනා කරයි:

- (I) එක් එක් පළාත සඳහා පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවක් තිබිය යුතුය.
- (II) එක් එක් පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව සාමාජිකයින් හත් (7) දෙනකුගෙන් සමන්විත විය යුතුය.

සාධාරණීකරණය

වර්තමානයේදී පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවට පළාත් ආණ්ඩුකාරවරයා විසින් පත් කරනු ලබන සාමාජිකයින් 5 දෙනකු සිටින අතර පළාතක විවිධාකාර සේවාවන් නියෝජනය කිරීමට එය ප්‍රමාණවත් නොවන්නේය යන්න මෙම අනු-කාරක සභාවේ අදහසයි. මධ්‍යම රජයේ මෙන්ම, අධ්‍යාපනය, සෞඛ්‍යය, පළාත් පාලනය යනාදිය ඇතුළත් සේවාවන් ගණනාවක් පළාත තුළ ඇත.

(iii) පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවේ සාමාජිකයින් විසින් පත් කරනු ලැබිය යුතුය. මෙම පත්කිරීම් පළාත් ආණ්ඩුකාරවරයා විසින් සිදු කරනු ලැබිය යුත්තේ ඔහු හෝ ඇය විසින් තීරණය කරනු ලබන උසස් වෘත්තීයවේදී ප්‍රමිතීන් නියම කරමින් කැඳවනු ලබන අයදුම්පත් ලද විට රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවට සාමාජිකයින් පත් කිරීම සඳහා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව විසින් නියම කරන ලද ක්‍රමවේදයට අනුකූලව අයදුම්පත් ඇගයීමට ලක් කිරීමෙන් පසුවය. එලෙස පත් කර ගනු ලබන සාමාජිකයින් අතර රාජ්‍ය සේවය තුළ යටත් පිරිසෙයින් වර්ෂ 15 ක ජ්‍යෙෂ්ඨ කළමනාකරණ පළපුරුද්ද ද ඇතුළුව වර්ෂ 25 ක පූර්ව සේවාකාලයක් සහිත සාමාජිකයින් හතර දෙනෙක් සිටිය යුතු අතර ඉන් එක් තැනැත්තෙක් නීති වෘත්තීයේ අයෙක් විය යුතුය. තෝරා ගනු ලබන අය පළාත තුළ සමාජයේ ස්ත්‍රී-පුරුෂ හා බහුවිධත්ව තත්ත්වය පිළිබිඹු කළ යුතුය. පළාත් ආණ්ඩුකාරවරයා හෝ ආණ්ඩුකාරවරිය තෝරා ගනු ලබන අය අතුරින් එක් අයකු පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවේ සභාපති ලෙස පත් කළ යුතුය.

විකල්ප යෝජනාව-

(පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවේ සාමාජිකයන් පාර්ලිමේන්තුවේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව විසින් පත් කළ යුතුය. ව්‍යවස්ථාදායක සභාව විසින් මෙම පත්කිරීම් සිදු කළ යුත්තේ අයදුම්පත් ලැබීමෙන් පසුව රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවට සාමාජිකයන් පත් කිරීම සඳහා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව අනුගමනය කරන ක්‍රමවේදය අනුව අයදුම්පත් ඇගයීමෙන් පසුව වේ. මෙම පත් කරන සාමාජිකයන් අතර සාමාජිකයන් හතර දෙනෙක් අවම වශයෙන් රාජ්‍ය සේවයේ වසර 25 ක පූර්ව සේවා කාලයක් සහිත ජ්‍යෙෂ්ඨ කළමනාකරණ සේවයේ අවම වශයෙන් වසර 15 ක පළපුරුද්ද සහිත අය විය යුතු අතර වෘත්තීය සුදුසුකම් සහිත තිදෙනෙක් සහ ඒ අතරින් එක් අයෙක් නීති වෘත්තීය තුළින් තෝරාගත් අයෙක් විය යුතුය. තෝරාගත් පුද්ගලයන් ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය සහ පළාත් සාමාජයේ බහුවිධත්වය පිළිබිඹු කළ යුතුය. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව මෙම තෝරාගත් පුද්ගලයන් අතරින් එක් අයෙකු පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවේ සභාපතිවරයා ලෙස පත් කළ යුතුය.

ඉහත විකල්ප යෝජනාව සඳහා ගරු ඔස්ටින් ප්‍රනාන්දු මහතාගේ (සම්පත් දායක) අපමතික මතය.

පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවට ආණ්ඩුකාරවරයින් විසින් සාමාජිකයන් පත් කිරීම වුවද මධ්‍යගත බවේ ලක්ෂණයක් බවට විවේචන තිබේ. එමනිසා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව විසින් කරන පත්කිරීම් බලය බෙදීමේ මූලික මූලධර්ම වලට අනුව පිළිගත නොහැකිය. තවදුරටත් තාර්කික වශයෙන් පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවට වඩා වඩාත් වැදගත් වන 19 වන සංශෝධනය විසින් සම්මත කර ඇති කොමිෂන් සභාවල පත්කිරීම් සිදු කරන්නේ

ව්‍යවස්ථාදායක සභාව නොව ජනාධිපතිවරයා විසිනි. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව නම් නිර්දේශ කිරීම පමණක් සිදු කරයි.

(IV) පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවේ සභාපතිවරයා කැබිනට් අමාත්‍යාංශයක ලේකම් හෝ පළාතක ප්‍රධාන ලේකම් තනතුරක සිට විශ්‍රාම ලත් රජයේ නිලධාරියෙකු විය යුතුය.

සාධාරණීකරණය

වර්තමානයේ විශ්‍රාමික රාජ්‍ය සේවකයින්, විශ්‍රාමික විනිසුරුවරයන් ආදී විවිධ ශ්‍රේණි වල සිටින පුද්ගලයන් අතරින් සභාපතිවරු පත් කිරීම සිදු කෙරෙයි. පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවේ සභාපතිවරයා රාජ්‍ය සේවයේ සම්මතයන් සහ වටිනාකම් ඉතා හොඳින් වටහා ගත්තෙකු විය යුතු වන අතර එම නිසා හිටපු ලේකම්වරුන් හෝ ප්‍රධාන ලේකම්වරුන් පත්කිරීම යෝජනා කෙරේ.

(v) යම් තැනැත්තෙකු පළාත් රාජ්‍ය සේවයෙන් ඉවත් වීමේ සිට අවම වශයෙන් වසර එකක (1) කාලයක් ඉකුත් වී තිබේ නම් හැර පළාත් රාජ්‍ය සේවයේ සිටි එබඳු කවර හෝ තැනැත්තෙකු කොමිෂන් සභාවේ සාමාජිකයෙකු ලෙස පත් නොකළ යුතුය.

(vi) රාජ්‍ය සේවය පිළිබඳ පරිච්ඡේදයෙහි දක්වා ඇති වටිනාකම් සහ මූලධර්ම වලට අනුකූලව බඳවාගැනීම, පත් කිරීම, සේවය අවසන් කිරීම, සේවයෙන් පහ කිරීම, ස්ථාන මාරු, පුහුණු කිරීම, සංවර්ධනය, උසස් වීම, කාර්ය සාධන කළමනාකරණය, පාරිශ්‍රමික, දුක් ගැනවිලි, ආරක්ෂාව, සුරක්ෂිත බව, සේවක අයිතිවාසිකම් සහ වරප්‍රසාද හා සම්බන්ධ පිරිස් ක්‍රියාපටිපාටි සහ නිර්ණායක යොදා ගැනීම සහ මෙහෙයවීම මගින් අමාත්‍යාංශ ලේකම් වරුන්, නියෝජ්‍ය ලේකම් වරුන් සහ දෙපාර්තමේන්තු ප්‍රධානීන් හැර සියළු පළාත් රාජ්‍ය සේවයෙහි සේවකයන් සම්බන්ධයෙන් රාජ්‍ය පිරිස් ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කිරීමේ වගකීම පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව සතු වේ.

(vii) කොමිෂන් සභාව පත් කරනු ලැබීමෙන් සති හයකට (6) නොඅඩු කාලපරිච්ඡේදයක් තුළ පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව අදාළ ක්ෂේත්‍ර තුළ සිය අනු කමිටු පත් කළ යුතුය. පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවෙහි අනු කමිටු අවම වශයෙන් හතරක් (4) තිබිය යුතුය: ඒකාබද්ධ සේවා අංශය, සෞඛ්‍ය අංශය, අධ්‍යාපන අංශය සහ පළාත් පාලන අංශය. ඉන් අනතුරුව අවශ්‍යතාව පැන නඟින පරිදි අතිරේක අනු කමිටු පත් කිරීමට කොමිෂන් සභාවට හැකියාව ඇත. එබඳු අනු කමිටු සාමාජිකයන් පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභා සාමාජිකයන්ගෙන් පරිබාහිර තැනැත්තන් විය යුතු අතර නීති ක්ෂේත්‍රය ඇතුළුව අදාළ ක්ෂේත්‍රයක අවම වශයෙන් වසර 20ක පළපුරුද්ද ඔවුන් සතු විය

යුතුය. මෙම තේරීම් කිරීමේදී ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජ භාවය සහ පළාත්බද සමාජයෙහි බහුත්ව ස්වභාවය නියෝජනය කිරීම කෙරෙහි අවධානය යොමු කළ යුතුය. සාමාන්‍ය පදිංචිය පළාත තුළ වන තැනැත්තන් කෙරෙහි වැඩි සැලකිල්ල දැක්විය යුතුය.

සාධාරණීකරණය -

පළාතක විවිධ බලධාරීන් විසින් තත්කාර්ය පළාත් රාජ්‍ය සේවා පරිපාලනය සිදු කිරීම තුරන් කිරීම පිණිස පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව විසින් අනු කමිටු පත් කිරීම යෝජනා කෙරේ.

(viii) පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව විසින් පත් කරනු ලබන අනු කමිටු වෙත පැවරිය හැකි විෂයයන් සහ කාර්යයන් එක් එක් පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවට තීරණය කළ හැකිය. කෙසේවෙතත්, පවරන ලද කාර්යයන් සම්බන්ධයෙන් අවසාන වගකීම පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව රඳවා ගත යුතුය.

(ix) පළාත් මානව සම්පත් අවශ්‍යතා සැලසුම් කිරීමේදී දීප්‍රව්‍යාප්ත සේවාවන් වෙතින් පළාත තුළ සේවයෙහි නියුක්ත කිරීමට අවශ්‍ය පිරිස් සංඛ්‍යාව පිළිබඳව පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව වෙත නිර්දේශ ලබා දිය යුතු අතර රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව පළාත් අවශ්‍යතා ඉටු කිරීම සඳහා එබඳු දීප්‍රව්‍යාප්ත සේවා නිලධාරීන් පත් කළ යුතුය.

සාධාරණීකරණය -

පළාත්බද ක්ෂේත්‍ර තුළ දීප්‍රව්‍යාප්ත සේවා පිරිස්වල හිඟයක් පවතින බව පළාත් වලින් පැමිණි විවිධ කණ්ඩායම් අනු කාරක සභාව වෙත කරන ලද අදහස් දැක්වීම් වලදී හෙළි විය. එබැවින්, රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවට පළාත් අවශ්‍යතා ඉටු කිරීමට හැකිවන පරිදි පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව කළට වේලාවට අවශ්‍යතා ගණනය කර රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවට දැනුම් දිය යුතු බවට අනු කාරක සභාව නිර්දේශ කරයි. රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවට මෙම අවශ්‍යතා ඉටු කිරීමට නොහැකි වන අවස්ථාවක පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව අනුමත කළ බඳවා ගැනීමේ පටිපාටි අනුව සුදුසු සේවකයන් බඳවා ගැනීම සඳහා පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවට අවසර දිය යුතුය.

යෝජනාව (20) : පළාත් කාර්ය සාධන සමාලෝචන කමිටුව (ප.කා.ස.ක.)

(i) පළාත් ආඥාපනතක් මගින් ස්ථාපනය කරන ලද පළාත් කාර්ය සාධන සමාලෝචන කමිටුවක් තිබිය යුතුය.

- (ii) අමාත්‍යාංශය යටතේ ඇති ආයතන හා සමඟ එක් එක් පළාත් අමාත්‍යාංශයේ සමස්ත කාර්යසාධනය සමාලෝචනය හා තක්සේරු කර පළාතේ රාජ්‍ය ආයතන මත එහි සමාලෝචනය සහ පාලනය වැඩි දියුණු කිරීමේ කාර්යය සඳහා පළාත් සභාව වෙත වාර්තා කිරීම පළාත් කාර්ය සාධන සමාලෝචන කමිටුවේ කාර්යයන් වේ.

සාධාරණීකරණය -

පළාත් රාජ්‍ය සේවා අංශය තුළ කාර්ය සාධනය, කාර්යක්ෂම බව සහ සඵලදායකත්වය සමාලෝචනය කිරීමේ ක්‍රියාවලිය තුළ උනන්දුවක් ඇති බව සැලකිල්ලට ගත් අනු කාරක සභාව අධීක්ෂණය, ඇගයීම සහ කාර්ය සාධනය උසස් කිරීම කෙරෙහි වැඩි අවධානය ලබා දීම මගින් පළාත් රාජ්‍ය සේවයෙහි ඵලදායීතාව වැඩි දියුණු කිරීමේ අවශ්‍යතාව හඳුනා ගත්තේය. අනු කාරක සභාව සහ ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණ පිළිබඳ මහජන නියෝජන කමිටුව වෙත ලද අදහස් ඉදිරිපත් කිරීම් අනුව පෙනී යන ලද්දේ තම අවශ්‍යතා ඉටු කිරීම පිණිස පළාත් රාජ්‍ය ආයතන සතු හැකියාව පිළිබඳව සාමාන්‍ය ජනතාවගේ විශ්වාසය ගිලිහී යමින් පවතින බව හෙයින් ජනතා විමසීම් වලට පිළිතුරු සැපයීම පිණිස මෙවැනි කමිටුවක් සභායක වනු ඇත.

- (iii) ප්‍රධාන අමාත්‍යවරයා, විපක්ෂ නායක වරයා, සභාව විසින් පත් කරන ලද පළාත් සභා මන්ත්‍රීවරුන් දෙදෙනෙකු සහ ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජ භාවය සහ පළාත්බද සමාජයෙහි බහුත්ව ස්වභාවය නියෝජනය කිරීමේ අවශ්‍යතාවට ගරු කරමින් රාජ්‍ය ආයතන කාර්යසාධනය කාර්යක්ෂම ලෙස තක්සේරු කිරීම සඳහා අවශ්‍ය විවිධාකාර විශේෂඥභාවය නියෝජනය කිරීම සඳහා පළාත් සභාවේ ප්‍රධාන අමාත්‍යවරයා සහ විපක්ෂ නායක වරයා සමඟ සාකච්ඡාකර ආණ්ඩුකාරවරයා විසින් පත් කරනු ලබන බාහිරින් තෝරාගත් සාමාජිකයන් පස් දෙනෙකු ඇතුළු සාමාජිකයන් 9 දෙනෙකුගෙන් මෙම කමිටුව සමන්විත විය යුතුය. ප්‍රධාන අමාත්‍යවරයා මෙම කමිටුවේ සභාපතිවරයා විය යුතුය.

යෝජනාව (21) : ප්‍රාදේශීය පරිපාලනය

- (i) ප්‍රාදේශීය පරිපාලන කාර්යයන් සංවිධානය කිරීමේ හා ක්‍රියාත්මක කිරීමේ කාර්යය සඳහා ප්‍රාදේශීය ලේකම්වරුන් සහ ග්‍රාම සේවා

නිලධාරීන් පළාත් සභාවල මෙහෙයවීම සහ පාලනය යටතට ගෙන ආ යුතුය.

සාධාරණීකරණය -

(අ) දැනට, පළාත් සභාවල වැදගත් කාර්යයන් රැසක් සිදු කරනු ලබන්නේ ප්‍රාදේශීය ලේකම්වරුන් විසින් වන බැවින් ප්‍රාදේශීය ලේකම්වරුන් පළාත් සභා සමඟ ඔවුන්ගේ කාර්යයන් ඉටු කිරීම ගැටළුවක් නොවනු ඇත.

(ආ) දිස්ත්‍රික් පරිපාලනයෙහි රාජ්‍ය සේවා ධුරාවලියෙහි පහළම මට්ටමේ සේවය කරන ග්‍රාම සේවා නිලධාරීහු ග්‍රාම සේවා කොට්ඨාශයක ජනතාව සමඟ සෘජුවම කටයුතු කරති. එබැවින්, ප්‍රාදේශීය ලේකම්වරුන්ගේ මෙහෙයවීම යටතේ සේවය කරන ග්‍රාම සේවා නිලධාරීන්ද පළාත් සභා යටතට ගෙන ආ යුතුයැයි අනු කාරක සභාව නිර්දේශ කරයි.

(iii) ප්‍රාදේශීය ලේකම්වරුන් සහ ග්‍රාම සේවා නිලධාරීන් වෙත දිස්ත්‍රික් ලේකම්වරුන් විසින් පවරනු ලැබ ඇති කාර්යයන් ඔවුන් දැනට සිදු කරන ආකාරයටම තවදුරටත් සිදු කළ යුතුය.

සාධාරණීකරණය -

ආණ්ඩුවේ පරිපාලනය දිස්ත්‍රික් මට්ටමේදී නියෝජනය කරන දිස්ත්‍රික් ලේකම්වරයා පළාත් සභාවල විෂය පාත්‍රතාව යටතට නොඑන කාර්යයන් වෙනුවෙන් වගකීම උසුලයි. ස්වදේශ කටයුතු අමාත්‍ය වරයාගේ පරිපාලනය යටතේ සිටින නමුදු ප්‍රාදේශීය ලේකම්වරු පළාත් සභාවල කාර්යයන් විශාල ප්‍රමාණයක් ඉටු කරති. 1992 අංක 58 දරණ පනත (බලය පැවරීම් - ප්‍රාදේශීය ලේකම්වරුන්) මෙම කාර්යය සඳහා සුදුසු ආකාරයෙන් සංශෝධනය කළ යුතුය. පළාත් සභා පිහිටුවනු ලැබූ අවස්ථාවේදී ප්‍රාදේශීය ලේකම්වරයා සහ ග්‍රාම සේවා නිලධාරී යන දෙදෙනාම පළාත් සභා යටතට පත් කරන ලද බව නිරීක්ෂණය කරන ලදී. දැන් අනු කාරක සභාවේ යෝජනාව වන්නේ ග්‍රාම සේවා නිලධාරීන් පළාත් සභාවල මෙහෙයවීම සහ පාලනය යටතේ සිටි මුල් තත්ත්වයට නැවත යා යුතු බවයි.

යෝජනාව (22) : පළාතේ ආණ්ඩුකාරවරයා

- (i) අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ නිර්දේශය මත, නිපුණතා හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජ භාවය සහ පළාත්බද සමාජයෙහි බහුත්ව ස්වභාවය අනුව අදාල බව මත පදනම් වෙමින් ජ්‍යෙෂ්ඨ කළමනාකරණ කණ්ඩායමෙන් තෝරා ගන්නා නිලධාරීන්, ආණ්ඩුකාර වරයාගේ ලේකම් හැර පළාත් අමාත්‍යාංශ ලේකම් වරුන්, පළාත් සභා සභාවේ ලේකම් හා නියෝජ්‍ය ප්‍රධාන ලේකම් වරුන් ලෙස පත් කිරීම ආණ්ඩුකාරවරයා කළ යුතුය.
- (ii) සියළු ලේකම් වරුන්ගේ කාර්ය සාධනය සමාලෝචන , ස්ථාන මාරු හා විනය පාලන කාර්යයන් ආණ්ඩුකාරවරයා වෙත පැවරිය යුතු අතර ආණ්ඩුකාරවරයා අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ අදහස් විමසමින් එම බලතල ක්‍රියාත්මක කළ යුතුය.

3 කොටස: පළාත්පාලන ආයතන සහ ඒවායේ සේවා නියුක්තිකයෝ

හැඳින්වීම

පසුගිය දශකය තුළ පළාත්පාලන ආයතනයන්ගේ භූමිකාව පහළ මට්ටමක් දක්වා ක්‍රමිකව අඩු වී ඇති බැවින් ශ්‍රී ලංකාවේ තිරසාර ජාතික සංවර්ධනය තුළ පළාත් පාලන ආයතනවල භූමිකාව ප්‍රධාන ගැටළුවක් බවට පත්ව ඇත. දේශීය යටිතල පහසුකම් සහ ප්‍රජා සංවර්ධනය තුළ තිරසර ආයෝජනයක් සිදු කිරීම දරිද්‍රතාවය අඩු කිරීමේ ඉතා වැදගත් අංශයක් බව පෙන්වන ඉහළ සාක්ෂි ප්‍රමාණයක් පවතී. තවදුරටත් දේශීය පාර්ශ්වකරුවන් තීරණ ගැනීමේ ක්‍රියාවලිය තුළ සහ දේශීය ආර්ථිකය ගොඩනැගීම, කළමනාකරණය කිරීම සහ පවත්වා ගැනීම තුළ සම්පූර්ණයෙන් නියුක්තව සිටිය හොත් පළාත් පාලන ආයතනවලින් සමාජ ආර්ථික සංවර්ධනය කෙරෙහි ඇති විය හැකිව පවතින බලපෑම සැලකිය යුතු මට්ටමක පවතී. පළාත් පාලන ආයතන ක්‍රමය දේශපාලනික වශයෙන් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ නියම පදනම බව පැවසීම අවශ්‍ය නොවන අතර ඒ තුළ පරිපාලන ක්‍රම පරීක්ෂාවට භාජනය කෙරේ.

ප්‍රාදේශීය තත්ත්වයන් හෝ ප්‍රාදේශීය අවශ්‍යතාවන් හා හැකියාවන්ගේ විවිධත්වය නිවැරදිව තක්සේරු කිරීමේ හැකියාවක් මධ්‍යම රජයන් සතුව පැවතීමේ තත්ත්වයක් පවතින අතර, පළාත්පාලන ආයතන සතුව ප්‍රාදේශීය අවශ්‍යතාවයන් සහ ප්‍රමුඛතාවයන් පිළිබඳව මනා අවබෝධයක් පැවතීම, ප්‍රාදේශීය පරිශීලකයන් වෙත ඔවුන් සතු හුරුපුරුදු බව සහ ඉහළ වගවීමක් සහ විනිවිදභාවයක් සඳහා ප්‍රාදේශීය මැතිවරණ කොට්ඨාසවලින් ඇති වන බලපෑම යන කරුණු හේතු කොට ගෙන පළාත් පාලන ආයතන සතුව සාපේක්ෂව වඩා වැඩි වාසි පවතී. සංවර්ධනය තුළ පහළම මට්ටමේ ගම්මානවල සහභාගිත්වය සලකා බැලීමට ලක් කරන සංකල්පයක් වන “ග්‍රාම රාජ්” සංකල්පය කෙරෙහි ඉහළ සැලකිල්ලක් යොමුව ඇත.

යෝජනා

යෝජනාව (23): ග්‍රාම රාජ්‍ය ස්ථාපිත කිරීම

ග්‍රාමෝදය මණ්ඩල හා සමගාමීව ස්ථාපනය කිරීමට නියමිත ජනතා සහභාගිත්ව ව්‍යුහයක් වන ග්‍රාම රාජ්‍ය ප්‍රාදේශීය පරිපාලනයේ කොට්ඨාස මට්ටම තුළ ස්ථාපිත කිරීම

සාධාරණීකරණය

පළාත් පාලන ආයතනයන් විසින් සිදු කරනු ලබන ක්‍රියාකාරකම් සම්බන්ධයෙන් උද්දේශනය, බලපෑම් කිරීම සහ අධීක්ෂණය කිරීම සඳහා උනන්දුවක් පෙන්වන බිම් මට්ටමේ ජනතාව වෙතින් මතු වන ඉල්ලුමක් පවතින බව නිරීක්ෂණය වේ.

දැනට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 13 වන සංශෝධනය යටතේ උපලේඛනය 9 ලැයිස්තුව 1 අයිතම 4.1 තුළින් ග්‍රාමෝදය මණ්ඩලවල සම්බන්ධ වීම සඳහා විධිවිධාන සලසා ඇති නමුත් මෙම ආයතන අක්‍රීය තත්ත්වයේ පවතී.

පළාත් පාලන ආයතන, පළාත් සභාවල ක්‍රියාකාරකම් සහ මධ්‍යම රජය විසින් ක්‍රියාත්මක කරනු ලබන ක්‍රියාකාරකම්වලදී පවා උද්දේශනය, බලපෑම් කිරීම, අනුබල දීම, ප්‍රමුඛතාව ලබා දීම සහ අධීක්ෂණය කිරීම සඳහා සහභාගි වීමට උනන්දුවක් දක්වන බිම් මට්ටමේ ජනතාවගෙන් ඇති වන ඉහළ යන ඉල්ලුමක් පිළිබඳ තත්ත්වය අනු කාරක සභා විසින් සහතික කරනු ලැබේ. ග්‍රාමෝදය මණ්ඩල බොහෝ විට හඳුන්වා දෙනු ලැබ ඇත්තේ මෙම අරමුණු සඳහා විය හැකිය. කෙසේ වුවද දැන් මෙම ආයතනය අක්‍රීය බැවින් එය ක්‍රියාත්මක කළ නොහැකිය. ග්‍රාමෝදය මණ්ඩලවල සංයුතිය වෙනස් වුවද, මෙම රික්තය පිරවීම සඳහා අදාළ පරිදි කොට්ඨාස හෝ කොට්ඨාස කීපයක් ඒකාබද්ධ කිරීම මත පදනම්ව ග්‍රාම රාජ්‍ය හඳුන්වා දීමට අනු කාරක සභාව විසින් යෝජනා කරනු ලැබේ. එසේ වුවද සිය කාර්ය භාරයන් ක්‍රියාත්මක කිරීමට වෙනස් ආකාරයකට තීරණය කරනු ලැබූව හොත් හැර, බොහෝ විට පළාත් පාලන ආයතන තුළින් ක්‍රියාත්මක වන යෝග්‍ය ආයතන යාන්ත්‍රණයක් ග්‍රාම රාජ්‍ය සඳහා අවශ්‍ය වේ. එසේ වුවද ග්‍රාම රාජ්‍ය යන නමින් සංකල්පීකරණය කරනු ලබන තවත් දේශපාලනීකරණය නොවූ ස්වාධීන ආයතනයක් පිළිබඳවද අදහසක් පවතින බව සඳහන් කර ඇත. ග්‍රාමෝදය මණ්ඩල අවලංගු කරනු ලැබූව හොත් නිර්මාණය වන රික්තය ග්‍රාම රාජ්‍යවලට පිරවිය හැකි බව අනු කාරක සභාවේ මතය විය. කොට්ඨාස මත පදනම් වූ මැතිවරණ ක්‍රමයක් හඳුන්වා දීමේ පසුබිම තුළ, අදාළ අවස්ථාවලදී කොට්ඨාසයකට සාමාන්තික වශයෙන් ග්‍රාම රාජ්‍ය සංවිධානය කිරීම යෝග්‍ය බව අනුකාරක සභාව විසින් සලකනු ලැබේ.

යෝජනාව (24): පළාත් පාලනය සහ පළාත් පාලන ආයතන

පළාත් පාලන ආයතන ස්ථාපිත කරන ලද නීතියට අනුව ක්‍රියාත්මක වන සහ ජනතාව විසින් තෝරාපත් කරන ලද නියෝජිතයන් සහිත පළාත් පාලන ආයතනවල සියලු අංශවලින් සමන්විත පළාත් පාලනය තුළ රජයේ තුන්වන ස්ථරය ස්ථාපිත වේ.

සාධාරණීකරණය

පළාත් පාලන ආයතන වඩාත් සාධනීය සහ කාර්යක්ෂම අයුරින් ක්‍රියාත්මක වීම සඳහා නීතිමය බාධාවන් හඳුනා ගැනීමට සහ නව නෛතික මෙවලම් සම්පාදනය කිරීම ප්‍රවර්ධනය කිරීම මුලින්ම අවශ්‍ය වනු ඇත. පළාත් පාලන ආයතනවල නීතිමය තත්ත්වය නව නීති සමගින් යළි සකස් කිරීමේ අවශ්‍යතාවය මෙහිදී මතු කොට දක්වනු ලැබේ. මධ්‍යම රජයේ පළාත් සභා සහ පළාත් පාලන ආයතන විසින් යම් වැඩ කොටසක් දැනටමත් සිදු කොට ඇති බව සටහන් කරනු ලැබේ.

යෝජනාව (25): පළාත් පාලන ආයතනවල කාර්යසාධනය

විසිරුවා හැරීමේ බලයද ඇතුළුව පළාත් පාලන ආයතනවල කාර්යභාරයන් පැවරීමට බලය සහිත, එහෙත් ඒවා ඉවත් කිරීමට බලයක් නොමැති පළාත් සභා විසින් පළාත් පාලන ආයතනවල කාර්යසාධනය අධීක්ෂණය කරනු ලැබේ.

යෝජනාව (26): පළාත් පාලන ආයතනවල අරමුදල්

පළාත් පාලන ආයතනවල වාර්ෂික ප්‍රාග්ධන වියදම සඳහා ජාතික අයවැය මගින් ඒකාබද්ධ අරමුදලෙන් සාධාරණ සහ යුක්තිසහගත මූල්‍යමය ප්‍රතිපාදන වෙන් කිරීම සිදු කෙරෙන බවට මුදල් කොමිෂන් සභාව වගබලා ගත යුතුය.

සාධාරණීකරණය

පළාත් පාලන ආයතන මූල්‍ය සම්පත් හිඟයෙන් පීඩා විඳින අතරතුර පළාත් සභා විසින් පළාත් පාලන ආයතන සමග සම්පත් බෙදා ගැනීම පරිපාලනමය වශයෙන් අවහිර කරමින් කටයුතු කර ඇති බව දැනගත හැකිය. එබැවින්, ජාතික අයවැය තුළින් පළාත් සභා වෙත සපයනු ලබන අරමුදල් භාවිතා කරමින් පළාත් පාලන ආයතනයන්ට වෙන් වූ අරමුදල් සැපයීම අනිවාර්ය කළ යුතු අතර, ඒ සඳහා ව්‍යවස්ථාමය විධිවිධාන පැවතීම වඩාත් හිතකාමී වෙයි. පළාත් සභා ඔස්සේ පළාත් පාලන ආයතන වෙත අයවැය අරමුදල්වල යම් ප්‍රතිශතයක් ලබා දිය යුතු බවට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණ පිළිබඳ මහජන අදහස් විමසීමේ කමිටුව විසින් දරන ලද මතය අනුකාරක සභාව විසින් සටහන් කරන ලදී.

යෝජනාව (27) : පළාත්පාලන ආයතන සේවා

පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිසම් විසින් ඒවායෙහි පළාත්පාලන සේවා අනු කාරක සභා හරහා පළාත්පාලන ආයතන සේවා කාර්ය මණ්ඩල පරිපාලනය කළ යුත්තේය. අදහස් දැක්වීම් මගින්, අනෙකුත් කරුණු අතර, පහත සඳහන් කරුණු කෙරෙහි අනු කාරක සභාවෙහි අවධානය යොමු කරන ලෙස ඉල්ලා ඇත:

- I. පළාත් සභා සහ රජය පවා විවිධ ආයතන සහ අසාධාරණ නීති හරහා පළාත්පාලන ආයතන දුර්වල කරමින් පළාත්පාලන ආයතනවලට අයත් කටයුතුම ඉටුකරනු ලබයි.
- II. පසුගිය කාලය මුළුල්ලෙහිම පළාත්පාලන ආයතනවල ආදායම් මාර්ග හීනවී ගොස් ඇති අතර, ඒ හේතුවෙන් එම ආයතනවල කාර්ය මණ්ඩල මධ්‍යම රජයෙහි සහ පළාත් සභා යන දෙකෙහිම වෙනත් ආයතන වෙත ඇදී ගොස් තිබේ.
- III. පළාත්පාලන ආයතන ප්‍රාදේශීය මට්ටමේ දේශපාලනික වටිනාකම් ක්ෂයවී යාමේ ගැටළුවට මුහුණ පා ඇති අතර එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස ශිෂ්ට සමාජය දේශපාලන ප්‍රභූන්ගෙන් සම්පූර්ණයෙන් ඇත්වී ඇත.

සමුද්දේශ

- 01 ශ්‍රී ලංකා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව - 1978 (2015 සංශෝධිත මුද්‍රණය (9වන පරිච්ඡේදය))
- 02 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ දහතුන්වන සංශෝධනය
- 03 2000 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පත
- 04 ශ්‍රී ලංකා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව - 1972 (105-134 වගන්ති)
- 05 ශ්‍රී ලංකාවේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව (චාර පත්‍රිකාව III - 1948)
- 06 සර්ව පාක්ෂික නියෝජිත මධුල්ල ඉදිරිපත් කළ යෝජනා
- 07 1996 අංක 21 දරන ශ්‍රී ලංකා මානව හිමිකම් පනත
- 08 1981 අංක 17 දරණ පරිපාලනය සඳහා වන පාර්ලිමේන්තු කොමසාරිස් පනත්
- 09 1994 අංක -- දරන පරිපාලනය සඳහා වන පාර්ලිමේන්තු කොමසාරිස් (සංශෝධන) පනත
- 10 ප්‍රාදේශීය සභා පනත
- 11 1987 අංක 42 දරන පළාත් සභා පනත
- 12 පළාත්පාලන (පළාත් පරිපාලන) ආඥා පනත (595 පරිච්ඡේදය)
- 13 පළාත්පාලන ආයතන (විශ්‍රාමික දීමනා) ආඥාපනත (594 පරිච්ඡේදය)
- 14 පළාත්පාලන ආයතන (විශේෂ විධිවිධාන) ආඥාපනත (593 පරිච්ඡේදය)
- 15 පළාත්පාලන සේවා ආඥාපනත (592 පරිච්ඡේදය)
- 16 නගර සභා ආඥාපනත (578 පරිච්ඡේදය)
- 17 නගරසභා ආඥාපනත (577 පරිච්ඡේදය)
- 18 මහනගර සභා ආඥාපනත (576 පරිච්ඡේදය)

ලැබුණු ඉදිරිපත් කිරීම්

දේශපාලන පක්ෂ

- මහජන එක්සත් පෙරමුණ
- ලංකා සමසමාජ පක්ෂය
- ශ්‍රී ලංකා කොමියුනිස්ට් පක්ෂය
- සමාජවාදී සන්ධානය
- සිරිලක ජනතා පෙරමුණ
- ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී වාමාංශික පෙරමුණ
- උඩරට ජනතා පෙරමුණ
- අකිල ඉලංගෙ තමිල් මහාසභා

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණ පිළිබඳ මහජන අදහස් විමසීමේ කමිටු/ ඔම්බුඩ්ස්මන්/ ස්වාධීන කොමිෂන් සභා

- ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණ පිළිබඳ මහජන අදහස් විමසීමේ කමිටුව - පළමු වාර්තාව - 2016 මැයි ලාල් විජේනායක මහතා
- ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණ පිළිබඳ මහජන අදහස් විමසීමේ කමිටුව - දෙවන වාර්තාව - 2016 ජූලි 08 ලාල් විජේනායක මහතා
- පරිපාලනය පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු කොමසාරිස් (ඔම්බුඩ්ස්මන්) තිස්ස ඒකනායක මහතා
- මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාව ආචාර්ය යූ. විදානපතිරණ
- මැතිවරණ කොමිෂන් සභාව මහින්ද දේශප්‍රිය මහතා
- ජාතික ප්‍රසම්පාදන කොමිෂන් සභාව බී.එන්.අයි.එල්.ඒ. වික්‍රමසූරිය මහතා
- සීමානිර්ණ කොමිෂන් සභාව කේ තාවලිංගම් මහතා
- රාජ්‍යසේවා කොමිෂන් සභාව ගාමිණී සෙනවිරත්න මහතා
- පළාත් රාජ්‍යසේවා කොමිෂන් සභාව -ඌව ආර්.එම්.ටී.බී. හතියදෙනිය මහතා
- පළාත් රාජ්‍යසේවා කොමිෂන් සභාව - නැගෙනහිර

පළාත් සභාවල මහලේකම්වරුන්

- මධ්‍යම පළාත් සභාව
- උතුරු පළාත් සභාව

උතුරු මැද පළාත් සභාව
වයඹ පළාත් සභාව
ඌව පළාත් සභාව
බස්නාහිර පළාත් සභාව
නැගෙනහිර පළාත් සභාව

අමාත්‍යාංශ සහ ආයතන

ශ්‍රී ලංකා සංවර්ධන පරිපාලන ආයතනය මහාචාර්ය එම්. නිලකසිරි
ශ්‍රී ලංකා අපනයන සංවර්ධන මණ්ඩලය ඉන්දිරා මල්වත්ත මහත්මිය
වැවිලි කර්මාන්ත අමාත්‍යාංශය උපාලි මාරසිංහ මහතා
රාජ්‍ය පරිපාලන සහ කළමනාකරණ අමාත්‍යාංශය ජේ දඩල්ලගේ මහතා
ප්‍රධාන ලේකම්වරයාගේ කාර්යාලය -වයඹ පළාත ජයන්ත විජේරත්න මහතා
මුදල් අමාත්‍යාංශය (තොරතුරු තාක්ෂණ කළමනාකරණ දෙපාර්තමේන්තුව)
එස්.එච්. හරිස්චන්ද්‍ර මහතා

සංගම් සහ වෘත්තීය සමිති

ශ්‍රී ලංකා ජනරජ සෞඛ්‍ය සේවා වෘත්තීය සංගමය ඩබ්. ඒ.ඩී. විමලරත්න මහතා
රජයේ ආයුර්වේද වෛද්‍යවරුන්ගේ සංගමය වෛද්‍ය නිමල් කරුණාසිරි

අනු කාරක සභාවේ සම්පත් දායකයෝ

ගරු ඔස්ටින් ප්‍රනාන්දු මහතා
මහාචාර්ය ගුණපාල නානායක්කාර
පාලිත ඇල්කඩුව මහතා
ආචාර්ය ආම් ඉස්මයිල් මහතා

වෙනත්

රාජ්‍ය පරිපාලන සහ ස්වදේශ කටයුතු අමාත්‍යාංශයේ හිටපු ලේකම් ආර්.එස්.
ජයරත්න මහතා
රාජ්‍ය සේවය පිළිබඳ සංසන්දනාත්මක අධ්‍යයනය
'ඒ කණ්ඩායමේ' වාර්තාව

මූලික අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ නව පරිච්ඡේදය සම්බන්ධයෙන් වූ කමිටුවේ වර්තමාන ජාතික වැටුප් හා සේවක සංඛ්‍යා කොමිෂන් සභාවේ ප්‍රතිසංස්කරණ මහාචාර්ය ගුණපාල නානායක්කාර

එස්. රංගරාජා මහතා ප්‍රතිසංස්කරණ සම්බන්ධයෙන් දැක්වූ අදහස්

පවත්වන ලද අනු කාරක සභා රැස්වීම්/ සාකච්ඡා

- 1 2016 මැයි 24
- 2 2016 ජූනි 08
- 3 2016 ජූනි 23
- 4 2016 ජූනි 24
- 5 2016 ජූලි 07
- 6 2016 ජූලි 08
- 7 2016 ජූලි 20
- 8 2016 ජූලි 21
- 9 2016 ජූලි 28
- 10 2016 අගෝස්තු 11
- 11 2016 අගෝස්තු 18
- 12 2016 අගෝස්තු 23
- 13 2016 අගෝස්තු 24

සම්පත්දායකයින් විසින් තවදුරටත් සිදුකළ සාකච්ඡා

- 1 2016 ජූලි 12
- 2 2016 ජූලි 14
- 3 2016 ජූලි 15
- 4 2016 ජූලි 18
- 5 2016 අගෝස්තු 02
- 6 2016 අගෝස්තු 04
- 7 2016 අගෝස්තු 05
- 8 2016 අගෝස්තු 09

සාකච්ඡාවට සහභාගී වූ නිලධාරීන්

1. ලාල් විජේනායක මහතා, සභාපති, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණ පිළිබඳ මහජන අදහස් විමසීමේ කමිටුව
2. චින්ස්ටන් පතිරාජ මහතා, ලේකම්, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණ පිළිබඳ මහජන අදහස් විමසීමේ කමිටුව
3. මහාචාර්ය නවරත්න බණ්ඩාර මහතා, සාමාජික, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණ පිළිබඳ මහජන අදහස් විමසීමේ කමිටුව
4. මහාචාර්ය කාමිනා ගුණරත්න මහත්මිය, පීඨාධිපති, මානව ශාස්ත්‍ර සහ සමාජවිද්‍යා පීඨය, ශ්‍රී ලංකා විවෘත විද්‍යාලය
5. මහාචාර්ය කපිල පෙරේරා මහතා, පීඨාධිපති, ඉංජිනේරු පීඨය, මොරටුව විශ්වවිද්‍යාලය
6. ආර්. න්‍යාගලිංගම් මහතා, සභාපති, පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව, උතුරු පළාත
7. සුසිල් සිරිවර්ධන මහතා, ජ්‍යෙෂ්ඨ උපදේශක, ජාතික නිවාස සංවර්ධන අධිකාරිය
8. මහින්ද දේශප්‍රිය මහතා, සභාපති, ශ්‍රී ලංකා මැතිවරණ කොමිෂන් සභාව
9. සනත් පනාවැන්නගේ මහතා, අධ්‍යක්ෂ, නවීන තාක්ෂණ සඳහා වන ආතර් සී ක්ලාක් මධ්‍යස්ථානය
10. කේ.ඒ. තිලකරත්න මහතා, ප්‍රධාන ලේකම්, උතුරු මැද පළාත
11. නාගනාදන් සෙල්වකුමාරන් මහතා, හිටපු පීඨාධිපති සහ ජ්‍යෙෂ්ඨ කථිකාචාර්ය, කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලය
12. සුරේන් ප්‍රනාන්දු මහතා
13. පාලිත අබේගුණවර්ධන මහතා, නීති නිලධාරී, පළාත්පාලන සහ පළාත් සභා අමාත්‍යාංශය
14. සී. සපරමාදු මහතා
15. තිස්ස යාපා අබේවර්ධන මහතා, ප්‍රධාන ලේකම්, මහජන එක්සත් පෙරමුණ
16. සෝමවීර වන්දුසිරි මහතා, මහජන එක්සත් පෙරමුණ
17. ජී.වී.ඩී. තිලකසිරි මහතා, නියෝජ්‍ය ලේකම්, ප්‍රජාතාන්ත්‍රවාදී වාමාංශික පෙරමුණ
18. මහාචාර්ය තිස්ස විතාරණ මහතා, නායක, ලංකා සම සමාජ පක්ෂය
19. ඒ. ලෝරන්ස් මහතා, ලේකම්, කඳුරට ජනතා පෙරමුණ

20. ජගත් විජේවීර මහතා, ලේකම්, නීතිය හා සාමය සහ දක්ෂිණ සංවර්ධන අමාත්‍යාංශය
21. එච්.යූ. ප්‍රේමතිලක මහතා, අතිරේක ලේකම් (අධ්‍යාපන ගුණාත්මක සංවර්ධන), අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය
22. දේශබන්දු සූරියපට්ටු මහතා, සභාපති, පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව, සබරගමුව පළාත
23. එච්.ඩබ්. විජේරත්න මහතා, සභාපති, සභාපති, පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව, දකුණු පළාත
24. ඩබ්.ඒ.ඩී.පී. සරත් ස්ටැන්ලි මහතා, ලේකම්, පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව, වයඹ පළාත
25. ඩී.පී. බාලසිංහම් මහතා, සභාපති, පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව, නැගෙනහිර පළාත
26. ඩී.එම්.එල්. බණ්ඩාරත්නායක මහතා, නියෝජ්‍ය ප්‍රධාන ලේකම්, උඹව පළාත් සභාව
27. කේ. පත්මරාජා මහත්මිය, නියෝජ්‍ය ප්‍රධාන ලේකම් (කාර්යමණ්ඩල සහ පුහුණු), නැගෙනහිර පළාත් සභාව
28. ජයන්ත විජේරත්න මහතා, ප්‍රධාන ලේකම්, වයඹ පළාත් සභාව
29. සරස්වතී මොහනාදන් මහත්මිය, නියෝජ්‍ය ප්‍රධාන ලේකම් (පරිපාලන), උතුරු පළාත් සභාව
30. ගාමිණී ජයරත්න මහතා, මධ්‍යම පළාත් සභා අමාත්‍ය ලේකම්
31. සුනේත්‍රා ගුණවර්ධන මහත්මිය, ලේකම්, පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව, සබරගමුව පළාත
32. මහාචාර්ය දයා එදිරිසිංහ, සභාපති, රාජ්‍ය භාෂා කොමිෂන් සභාව
33. එම්.අයි.එම්. රඹික් මහතා, ලේකම්, ජාතික ප්‍රතිපත්ති සහ ආර්ථික කටයුතු අමාත්‍යාංශය
34. ආර්. විජයලෙච්චුම් මහත්මිය, ලේකම්, විද්‍යා, තාක්ෂණ සහ පර්යේෂණ අමාත්‍යාංශය
35. රචිත්ද හේවාචිතාරණ මහතා, ලේකම්, රාජ්‍ය ව්‍යවසාය සංවර්ධන අමාත්‍යාංශය
36. එස්.එම්. මොහොමඩ් මහත්මිය, අතිරේක ලේකම් (පරිපාලන), විදේශ කටයුතු අමාත්‍යාංශය
37. උපාලි වීරසිංහ මහතා, නීති උපදේශක, ආරක්ෂක අමාත්‍යාංශය

38. එම්.ඒ. අලාම් මහතා, අතිරේක ලේකම්, කර්මාන්ත හා වාණිජ අමාත්‍යාංශය
39. යූ.එච්.සී. ප්‍රියන්ත මහතා, අතිරේක ලේකම්, කම්කරු හා වෘත්තීය සමිති සබඳතා අමාත්‍යාංශය
40. ආචාර්ය යූ. විදානපතිරණ, කොමසාරිස්, ශ්‍රී ලංකා මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාව
41. ඩී. දිසානායක මහතා, සභාපති, රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව
42. ඒ.එන්. ෆොන්සේකා මහත්මිය, සාමාජික, ශ්‍රී ලංකා ජාතික ප්‍රසම්පාදන කොමිෂන් සභාව
43. මහාචාර්ය ඩී.ඊ.ආර්.සී. වෙඩික්කාර, සාමාජික, ශ්‍රී ලංකා ජාතික ප්‍රසම්පාදන කොමිෂන් සභාව
44. පී.ඒ.ඩී.සී.ආර්. පෙරේරා, සාමාජික, ශ්‍රී ලංකා ජාතික ප්‍රසම්පාදන කොමිෂන් සභාව
45. කේ. තවලිංගම් මහතා, සභාපති, ශ්‍රී ලංකා සීමා නිර්ණය කොමිෂන් සභාව
46. නිස්ස වර්ණසූරි මහතා, සාමාන්‍යාධිකාරී, කෝපරේට් එෆෆ්සර්ස් ඉන්ෆොටෙක් - අයි.ඩී.ඊ.ඒ.එස්. (පුද්) සමාගම
47. නිහාල් රණසිංහ මහතා, පාලක ජෙනරාල්, ආගමන විගමන දෙපාර්තමේන්තුව
48. වෛද්‍ය විමල් කරදගොඩ මහතා, ප්‍රධාන මෙහෙයුම් නිලධාරී, ඩර්ඩන්ස් රෝහල
49. නිලකාන්ති විජේකෝන් මහත්මිය, නියෝජ්‍ය නීති නිලධාරී, ශ්‍රී ලංකා රූපවාහිනී සංස්ථාව
50. අපර්ණා නිලකරන්ත මහත්මිය, ප්‍රධාන නීති නිලධාරී, ශ්‍රී ලංකා වරාය අධිකාරිය
51. ආචාර්ය ඒ.ඒ.එස්. ප්‍රේමකුමාර, අධ්‍යක්ෂ ජෙනරාල්, කාර්මික තාක්ෂණ ආයතනය
52. රේඛා එම්.පී. හේවාලියනගේ මෙනවිය, අතිරේක අධ්‍යක්ෂ ජෙනරාල් (මුදල් සහ පාලන), ශ්‍රී ලංකා අපනයන සංවර්ධන මණ්ඩලය
53. කේ. රවින්ද්‍රන් මහතා, නියෝජ්‍ය සාමාන්‍යාධිකාරී, ජාතික ඉතිරිකිරීමේ බැංකුව
54. මහාචාර්ය එම්. නිලකසිරි, අධ්‍යක්ෂ ජෙනරාල්, ශ්‍රී ලංකා සංවර්ධන පරිපාලන ආයතනය

55. ආර්.එම්.සී.එම්. හේරත්, නියෝජ්‍ය අධ්‍යක්ෂ ජෙනරාල් (පාලන සහ මුදල්), ශ්‍රී ලංකා මහවැලි අධිකාරිය
56. සුභද ගම්ලත් මහතා, සොලිසිටර් ජෙනරාල්, නීතිපති දෙපාර්තමේන්තුව
57. ඉන්දිකා දේමුණි ද සිල්වා මහත්මිය, අතිරේක සොලිසිටර් ජෙනරාල්, නීතිපති දෙපාර්තමේන්තුව
58. සුනිල් හෙට්ටිආරච්චි මහතා, අතිරේක ලේකම්, ජනාධිපති ලේකම් කාර්යාලය
59. එම්.ජී.සී. සුරංග රණසිංහ මහතා, සහකාර මැතිවරණ කොමසාරිස්
60. නිස්ස ඒකනායක මහතා, පරිපාලනය පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු කොමසාරිස් (ඔම්බුඩ්ස්මන්)
61. ඩී.ඩී. බන්දුලසේන මහතා, රාජ්‍ය ලේකම්, කෘෂිකර්ම අමාත්‍යාංශය
62. නිස්ස සෙනෙවිරත්න මහතා, සභාපති, ලංකා ජාතික කර්මාන්ත මණ්ඩලය
63. ආර්.එම්.පී.බී. හත්යල්දෙනිය මහතා, ලේකම්, පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව, ඌව පළාත
64. කේ. සරත් ගුණතිලක මහතා, සභාපති, පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව, බස්නාහිර පළාත
65. මහාචාර්ය සිරි හෙට්ටිගේ මහතා, සභාපති, ජාතික පොලිස් කොමිෂන් සභාව
66. පද්මසිරි ජයමාන්න මහතා, ලේකම්, අධිකරණ අමාත්‍යාංශය
67. එච්.එම්.ටී.ඩී. හේරත් මහතා, ලේකම්, නැගෙනහිර පළාත
68. රචිත්ද පත්මප්‍රිය මහතා, විශ්‍රාම වැටුප් දෙපාර්තමේන්තුව
69. අජිත් පීරිස් මහතා, ජාතික ඉතිරි කිරීමේ බැංකුව
70. පී. සෝමසිරි මහතා, ආණ්ඩුකාර ලේකම්කාර්යාලය, බස්නාහිර පළාත් සභාව
71. ඩබ්.ඒ. චූලානන්ද පෙරේරා මහතා, අධ්‍යක්ෂ ජෙනරාල්, ශ්‍රී ලංකා රේගුව
72. එම්.එල්.ඒ. වන්දසිරි මහතා, මුදල් කොමිෂන් සභාව
73. ඩී.එම්.සී.කේ. වන්දනා මහතා, නියෝජ්‍ය ප්‍රධාන ලේකම්, උතුරු මැද පළාත
74. ඩබ්.එම්.ටී.ඩී. බණ්ඩාර මහතා, අල්ලස් හෝ දූෂණ චෝදනා විමර්ශන කොමිෂන් සභාව

75. කෝලිය පලසිංහ මහතා, තොරතුරු තාක්ෂණ පීඨය, ශ්‍රී ලංකා තොරතුරු තාක්ෂණ ආයතනය, මාලමේ
76. ජේ. දඩල්ලගේ මහතා, ලේකම්, රාජ්‍ය පරිපාලන සහ කළමනාකරණ අමාත්‍යාංශය
77. උපාලි මාරසිංහ මහතා, ලේකම්, වැවිලි කර්මාන්ත අමාත්‍යාංශය
78. උදය ආර්. සෙනෙවිරත්න මහතා, ලේකම්, මහවැලි සංවර්ධන සහ පරිසර අමාත්‍යාංශය
79. එස්.එච්. හරිස්චන්ද්‍ර මහතා, මුදල් අමාත්‍යාංශය
80. මහාචාර්ය ඩී. නන්ද කුමාර මහතා, පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව, මධ්‍යම පළාත
81. එල්.පී. ජයම්පති මහතා, ලේකම්, වරාය හා නාවික අමාත්‍යාංශය
82. කේ.කේ. චන්ද්‍රසිරි මහතා, සභාපති, සඵසල
83. සුමනසිරි ගමගේ මහතා, සඵසල

அரசியலமைப்புச் சபையின் வழிப்படுத்தும் குழு
பகிரங்க சேவை பற்றிய உபகுழு

பகிரங்க சேவை மறுசீரமைப்பு பற்றிய அறிக்கை

அரசியலமைப்புச் சபையின் வழிப்படுத்தும் குழு
பகிரங்க சேவை பற்றிய உபகுழு

பகிரங்க சேவை மறுசீரமைப்பு பற்றிய அறிக்கை

2016, ஆகஸ்ட் 24

இலங்கை சனநாயக சோசலிசக் குடியரசின் பாராளுமன்றம்

முன்னுரை

கௌரவ தவிசாளர் அவர்களே, மற்றும் அரசியலமைப்புச் சபையின் வழிப்படுத்தும் குழுவின் உறுப்பினர்களே,

கீழ்வரும் பரப்புகள் பற்றி ஆராய்ந்து அரசியலமைப்புச் சபையின் வழிப்படுத்தும் குழுவுக்கு முன்மொழிவுகளை சமர்ப்பிப்பதற்கான பொறுப்பு குறித்த உபகுழுவுக்கு ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது:

- I. பகிரங்க சேவை வழங்கல் அதிகாரசபையும் அதன் வகிபாகமும்
- II. பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழு
- III. சுயாதீன ஆணைக்குழுக்கள்
- IV. மாகாண பகிரங்க சேவை
- V. மாகாண பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழு
- VI. உள்ளூர்திகாரசபை சேவை
- VII. பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழுவுக்கும் மாகாண பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழுவுக்கும் இடையிலான இணைப்பு

பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுடனும் அரசியல் கட்சி பிரதிநிதிகளுடனும் உபகுழுவின் நிபுணர்களுடனும் உபகுழு கலந்துரையாடியது என்பதை நான் மகிழ்ச்சியுடன் அறிவிக்கிறேன். பல்வேறுபட்ட அமைப்புகளின் பிரதிநிதிகள் உபகுழு முன்னிலையில் வந்து தங்களது சொந்தக் கருத்துகளையும் அதேபோன்று அந்த சில அமைப்புகளினதும் அதில் உள்ள தனியாட்களினதும் பல்வேறு விதமான எழுத்துமூல சமர்ப்பிப்புக்களையும் முன்வைத்ததோடு அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தம் பற்றிய மக்கள் பிரதிநிதிகள் குழுவின் உறுப்பினர்கள் மக்களுடனான கலந்துரையாடலின் விளைவாக பெற்றுக் கொண்ட தகவல்களையும் சமர்ப்பித்தார்கள். இதற்கு மேலதிகமாக ஓர் ஊடாடு அமர்வு மத்திய-சுற்றயல் உறவுகள் பற்றிய உபகுழுவின் பங்கேற்புடன் உபகுழுவால் நடாத்தப்பட்டதுடன் தெரிவு செய்யப்பட்ட அமைச்சுச் செயலாளர்களுடனும் மாகாணசபைகளின் மூத்த பிரதிநிதிகளுடனும் திணைக்களங்களின் தலைவர்களுடனும் சுயாதீன ஆணைக்குழுக்களின் மூத்த ஆட்களுடனும் சிவில் அமைப்புகளின் பிரதிநிதிகளுடனும் ஒரு கலந்துரையாடல் நடைபெற்றது. (பட்டியல் இணைக்கப்பட்டுள்ளது)

குழு கலந்தாலோசித்தவற்றின் அடிப்படையிலும் தேவைப்படுமிடத்து ஏனைய நாடுகளின் சர்வதேச மற்றும் ஒப்பியல் மறுசீரமைப்பு அனுபவங்களுடனும் நீண்ட காலத்துக்குரிய முக்கிய மறுசீரமைப்பு முன்மொழிவுகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளதுடன் அவை இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுமுள்ளன. இறுதியில் இந்த முன்மொழிவுகள்

இலங்கையின் பொது நிர்வாகத்துறையில் முக்கியமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்துமென்றும் நாட்டில் நல்லாட்சியைத் தாபிக்கும் அரசாங்கத்தின் குறிக்கோளை அடைவதற்கு உதவுமென்றும் உபகுழு நம்புகிறது.

ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டதைப் போல 49 பக்கங்களைக் கொண்ட இந்த அறிக்கை அதன் ஆணைக்கமைவாக 3 பாகங்களில் அதன் முன்மொழிவுகளை சமர்ப்பிக்கின்றது.

பாகம் 1-	பகிரங்க சேவை	-	17 முன்மொழிவுகள் (1-7)
பாகம் 11	- மாகாண பகிரங்க சேவை	-	5 முன்மொழிவுகள் (18-22)
பாகம் 111	- உள்ளூர்திகாரசபை சேவை	-	5 முன்மொழிவுகள் (23-27)

உபகுழு உறுப்பினர்களதும் நிபுணத்துவமிக்க வளவாளர்களதும் அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தம் பற்றிய மக்கள் பிரதிநிதித்துவ குழு உள்ளடங்கலாக உபகுழுவுக்கு சமர்ப்பிப்புக்களை முன்வைத்தவர்களதும் பெறுமதிமிக்க பங்களிப்புக்காகவும் பாராளுமன்ற பொதுமனுக் குழு அலுவலக அணியால் மேற்கொள்ளப்பட்ட செயலகப் பணிக்காவும் எனது ஆழ்ந்த பாராட்டை இச்சந்தர்ப்பத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கௌரவ சூசில் பிரேமஜயந்த, பா.உ.

விஞ்ஞான, தொழில்நுட்ப மற்றும் ஆராய்ச்சி அமைச்சர்
தவிசாளர், பகிரங்க சேவை பற்றிய உபகுழு
2016, ஆகஸ்ட் 24

பகிரங்க சேவை பற்றிய உபகுழு உறுப்பினர்கள்

1. கௌரவ சுசில் பிரேமஜயந்த, பா.உ., தவிசாளர், விஞ்ஞான, தொழில்நுட்ப மற்றும் ஆராய்ச்சி அமைச்சர்
2. கௌரவ கருணாரத்ன பரணவிதான, பா.உ., பாராளுமன்ற மறுசீரமைப்பு மற்றும் வெகுசன ஊடக பிரதி அமைச்சர்
3. கௌரவ சந்திரசிறி கஜதீர, பா.உ.
4. கௌரவ நிறூல் கலப்பத்தி, பா.உ.
5. கௌரவ ஜே.சீ. அலவத்துவல, பா.உ.
6. கௌரவ (டாக்டர்) ரமேஷ் பதிரண, பா.உ.
7. கௌரவ வேலு குமார், பா.உ.
8. கௌரவ அப்துல்லா மஹ்ரூப், பா.உ.
9. கௌரவ முஜிபுர் ரஹுமான், பா.உ.
10. கௌரவ ஹர்ஷன் ராஜகருணா, பா.உ.
11. கௌரவ ஞானமுத்து ஸ்ரீநேசன், பா.உ.

அழைக்கப்பட்டோர்

1. கௌரவ சுஜீவ சேனசிங்க, பா.உ., சர்வதேச வர்த்தக இராஜாங்க அமைச்சர். தவிசாளர், பொதுமனுக் குழு
2. கௌரவ (கலாநிதி) ஜயம்பதி விக்ரமரத்ன, பா.உ.

பொருளடக்கம்

பக்கம்

பகுதி I: பொதுச்சேவை

அறிமுகம்

- முன்மொழிவு (1): பொதுநிர்வாகம் மற்றும் பொதுச்சேவையை வரைவிலக்கணம் செய்தல்.
- முன்மொழிவு (2): பொது நிர்வாக விழுமியங்களும் கோட்பாடுகளும்
- முன்மொழிவு (3): தேசிய திட்டமிடல் ஆணைக்குழு (NPC) (தேதிஆ)
- முன்மொழிவு (4): ஜனாதிபதியின் பணியாளர்கள்
- முன்மொழிவு (5): அமைச்சரவைச் செயலாளரும் பிரதம அமைச்சரின் செயலாளரும்
- முன்மொழிவு (6): சிரேஷ்ட முகாமைத்துவக் குழு (SMC)
- முன்மொழிவு (7): அமைச்சரவை அமைச்சர்கள் / மாகாண அமைச்சர்கள், சபை உறுப்பினர்கள் ஆகியோரது பணிப்புரைகள் மற்றும் அமைச்சுகளின் செயலாளர்களது பொறுப்புகள்
- முன்மொழிவு (8): பொதுத்துறை செயலாற்றுகை மீளாய்வுக் குழு (பொ.செ.மீ.கு.)
- முன்மொழிவு (9): பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழு (PSC)
- முன்மொழிவு (10): பகிரங்க கூட்டுத்தாபன சேவை ஆணைக்குழு (PSCC)
- முன்மொழிவு (11): பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழுவின் தேசியக்குழு (ப.ஆ.தே.கு.)
- முன்மொழிவு (12): தேசியக் கணக்காய்வாளர் சேவை
- முன்மொழிவு (13): பொது நிர்வாகத்தின் மீதான சட்டவாக்க கட்டுப்பாடு
- முன்மொழிவு (14): எல்லை நிர்ணயக்குழு மற்றும் அதன் பணிகள்
- முன்மொழிவு (15): நிறுவனங்களின் நிர்வாக மற்றும் நிதி ஒழுங்குவிதிகள் மற்றும் செயற்பாடுகள் மற்றும் செயல்விதிகள்
- முன்மொழிவு (16): ஓய்வு பெறும் வயதிற்கு அப்பால் அரசாங்க உத்தியோகத்தர்களின் தொழில் வாய்ப்பு
- முன்மொழிவு (17): பரிசீலிப்பதற்கான ஏனைய முன்மொழிவுகள்

பகுதி II: மாகாண பகிரங்க சேவை

அறிமுகம்

முன்மொழிவு (18): 9ஆவது அட்டவணையிலுள்ள நிரல்களின் மீளாய்வு

முன்மொழிவு (19): மாகாண பொதுச்சேவை ஆணைக்குழு

முன்மொழிவு (20): மாகாண செயலாற்றுகை மீளாய்வுக் குழு (PPRC)

முன்மொழிவு (21): பிரதேச நிறுவாகம்

முன்மொழிவு (22): மாகாணத்தின் ஆளுநர்

பகுதி III : உள்நூர் அதிகாரசபைகள் மற்றும் அவற்றின் ஊழியர்கள்

அறிமுகம் :

முன்மொழிவு (23): கிராம இராச்சியத்தைத் தாபித்தல்

முன்மொழிவு (24): உள்நூராட்சி மற்றும் உள்நூராட்சி அதிகாரசபைகள்

முன்மொழிவு (25): உள்நூராட்சி அதிகாரசபைகளின் செயலாற்றுகை (LGA)

முன்மொழிவு (26): உள்நூராட்சி அதிகாரசபைகளுக்கான நிதிகள்

முன்மொழிவு (27): உள்நூராட்சி சேவை

பின்னிணைப்பு

சுருக்கச் சொற்கள்

AAT	-	நிர்வாக மேன்முறையீட்டு நியாயசபை
CM	-	முதலமைச்சர்
COPE	-	பொது தொழில்முயற்சிகள் மீதான குழு
COPP	-	பொதுமனுக்கள் மீதான குழு
CC	-	அரசியலமைப்புச்சபை
EC	-	தேர்தல் ஆணைக்குழு
HRC	-	இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு
JSC	-	நீதிச்சேவைகள் ஆணைக்குழு
LGA	-	உள்ளூராட்சி அதிகாரசபை
LGS	-	உள்ளூராட்சி சேவை
NASC	-	தேசிய கணக்காய்வு சேவை ஆணைக்குழு
NAPSC	-	பொதுச்சேவைகள் ஆணைக்குழுவின் தேசிய குழு
NPC	-	தேசிய திட்டமிடல் ஆணைக்குழு
PC	-	மாகாணசபை
PRPC	-	மாகாணசபை மீளாய்வு செயலாற்றுகைக்குழு
PPS	-	மாகாணப் பொதுச்சேவை
PPSC	-	மாகாண பொதுச்சேவைகள் ஆணைக்குழு
PAC	-	பொது கணக்குகள் குழு
PCO	-	அரசாங்க கூட்டுத்தாபனங்கள்
PCSC	-	அரசாங்க கூட்டுத்தாபனங்கள் சேவை ஆணைக்குழு
PRCCR	-	அரசியலமைப்பு மறுசீரமைப்பு மீதான பொது அரசாங்க பிரதிநிதித்துவக் குழு
PSPRC	-	அரசதுறை மீளாய்வு செயலாற்றுகைக்குழு
PSC	-	அரசசேவை ஆணைக்குழு
SMG	-	சிரேஷ்ட முகாமைத்துவக் குழாம்

பகுதி I

பொதுச்சேவை

அறிமுகம்

நிறைவேற்றுகையின் அலகாக (அமைச்சரவை அமைச்சர்களினால் தலைமை தாங்கப்படும் அரசாங்கத்தின் கிளை) பொது நிர்வாகமானது சட்டவாக்கத்தால் வெளிப்படுத்தப்பட்டவாறாக மக்களின் விருப்பத்தை கடும் நோக்கத்திற்காக கொள்கைகள் மற்றும் நிகழ்ச்சித்திட்டங்களின் திட்டமிடல் பகுப்பாய்வுகள் உருவாக்கம் அமுல்படுத்துகை என்பவற்றுடன் ஈடுபடுகிறது என்பதே உபகுழுவின் கருத்தாகும். அரசாங்கம், மாகாணசபைகள் (PCS), உள்ளூராட்சி மற்றும் அரசு கூட்டுத்தாபனங்கள் (PCO) அந்நிறுவனங்களின் பணியாளர்கள் என அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய அரசின் நிறுவனங்களை பொதுநிர்வாகம் உள்ளடக்கியுள்ளது. இவ்வண்ணமாக பொதுச்சேவையானது நான்கு வகையான பணியாளர்களை உள்ளடக்கியுள்ளது. அவையாவது அரசாங்கம், மாகாணசபை, உள்ளூராட்சி, அரசு கூட்டுத்தாபனங்கள் என்பவையாகும்.

இப்பிரிப்பானது வரலாற்றில் கொள்கைகள் மீதான செயற்குழுவின் குறிப்பிடுகைகளுடன் ஒத்திருப்பதுடன் பொதுச்சேவை பணியாளர்களாக அரசு கூட்டுத்தாபனங்களின் பணியாளர்களை அங்கீகரிக்க வேண்டி நிற்கும் பிரதிநிதித்துவம் செய்பவர்களது எதிர்பார்ப்பாகவும் உள்ளது. (அரசியலமைப்பு மறுசீரமைப்புக்கள் மீதான அரசு பிரதிநிதிகள் குழு PRCCR) சிபார்சு 16.2.3 (e&f).

இவ் அறிக்கையானது அழுத்தங்கள், மீளாய்வுகள் மற்றும் பொதுச்சேவையிலுள்ள ஆட்கள் மற்றும் பொதுத்துறை நிர்வாகத்தின் தற்போதைய நிலை என்பவற்றைப் பரிசீலித்து அரசியலமைப்புக்கு புது ஏற்பாடுகளுக்கான முன்மொழிவுகளைச் சமர்ப்பிப்பதுடன், பொதுநிர்வாகத்தில் உயர் செயலாற்றுகையை சாதித்துக் கொள்ளும் முகமாக முன்மொழிவுகளை அமுல்படுத்துவதற்கு தேவைப்படும் பிறிதான சட்டவாக்கங்களின் தேவையையும் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

உலகமயமாதல் மற்றும் துரித தொழில்நுட்பவியல் மாற்றம் என்பவற்றின் சூழ்நிலையில் இருபத்தியொராம் நூற்றாண்டில் மாற்றங்கள் மற்றும் அபிவிருத்திகளில் சவால்களைச் சந்திப்பதற்கு இயலுமையுடையதாக ஒரு வினைத்திறனானதும், செயல்விளைவுடையதும், பொருளாதாரரீதியாக இயலும் தன்மையுடையதுமாகிய பொதுநிர்வாகத்தை

உருவாக்குவதற்காக இம் முன்மொழிவுகள் உருவாக்கப்படுகின்றன. பின்வரும் விளைவுகளை யதார்த்தமாக்கிக்கொள்ளும் விதமாக முன்மொழிவுகள் வடிவமைக்கப்படுகின்றன.

- i. உயர்ந்த தரமுடையதும், வினைத்திறனானதுமான ஒரு பொதுச்சேவை
- ii. எல்லா ஆட்களுக்கும் நியாயமாகவும் நீதியாகவும், சமத்துவமாகவும் சேவையாற்றும் ஒரு பொதுச்சேவை
- iii. நாட்டின் சட்ட ஒழுங்கை மதிக்கும் ஒரு மக்கள் மையப்படுத்தப்பட்ட சேவை ஒழுங்கு முறைமையை உருவாக்கும் இயலுமை கொண்ட பொதுச்சேவை

மேற்படி விளைவுகளை சாதித்துக்கொள்ளும் நோக்கத்திற்காக கலந்துரையாடல்கள் நடாத்தப்பட்ட மற்றும் புதிய முன்மொழிவுகள் உருவாக்கப்பட்ட உத்வேகமானது பின்வரும் இரத்தினச் சுருக்க கூற்றில் வைக்கப்படக்கூடியது.

- i. உற்பத்தித்திறன் குறைந்த நிறுவன முறையிலிருந்து விலகிச் சென்று விளைவை வழங்கும் நிறுவனத்தை நோக்கிப் பணியாற்றல்
- ii. மக்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு ஒரு வினைத்திறனுடைய, செயல்விளைவுடைய, பொருளாதார சேவை வழங்கலுக்காக பொது நிர்வாகத்தில் நல்லாட்சியின் கொள்கைகளையும், பழக்கங்களையும் நிறுவுதல்.
- iii. அரசாங்கத்தின் கொள்கைகள், நிகழ்ச்சித்திட்டங்களின் வினைத்திறனான உருவாக்கம், அமுல்படுத்துகை மற்றும் மதிப்பீடுகையை உறுதிப்படுத்தும் இயலுமையுடைய பொதுநிர்வாக முறையொன்றைக் கட்டியெழுப்புதல்.

முன்மொழிவுகள்

முன்மொழிவு (1): பொதுநிர்வாகம் மற்றும் பொதுச்சேவையை வரைவிலக்கணம் செய்தல்.

கீழே முன்மொழியப்பட்டவாறாக பொதுநிர்வாகம் மற்றும் பொதுச்சேவையின் வரைவிலக்கணமானது அரசியலமைப்பின் புதிய உறுப்புரையாக உள்ளடக்கப்பட வேண்டும்.

- i. நிறைவேற்றுகையின் அலகாக அமைச்சரவை அமைச்சர்களினால் தலைமை தாங்கப்படும் அரசாங்கத்தின் கிளையாகிய பொது நிர்வாகமானது சட்டவாக்கத்தால் வெளிப்படுத்தப்பட்டவாறாக, மக்களின் விருப்பத்தை எடுத்துக்காட்டும் நோக்கத்திற்காக, கொள்கைகள் மற்றும் நிகழ்ச்சித்திட்டங்களின் திட்டமிடல் பகுப்பாய்வுகளின் உருவாக்கம் அமுல்படுத்துகை என்பவற்றுடன் ஈடுபடுகிறது என்பதே உபகுழுவின் கருத்தாகும்.
- ii. பொதுச்சேவை என்பது அரசின் தொழிற்பாடுகளுக்காக அரசியலமைப்பு மற்றும் சட்டத்தின் கீழ் நிறுவப்பட்ட நிறுவனங்களின் அதிரடிப்படைகள் பொலிசார் மற்றும் நீதித்துறை உறுப்பினர்கள் தவிர்ந்த பதவிநிலை அளிக்கப்பட்ட பணியாளர்களை உள்ளடக்குகிறது.

நியாயப்படுத்தல்

அரசு மற்றும் பொதுச்சேவை பணியாளர்களுக்கு கீழே வரும் நிறுவனத்தின் வீச்செல்லையை விளக்கம் செய்வதானது வரைவிலக்கணங்கள் தொடர்பாக தற்போதிருக்கும் தெளிவின்மைகளை இல்லாதொழிக்கக்கூடியது என்ற கருத்தைக் குழு பரிசீலித்தது. அரசின் கீழே வரும் நிறுவனங்கள் மற்றும் பொதுச்சேவை பணியாளர்களின் வீச்செல்லையை விளங்கப்படுத்துவதால் தற்போதைய அரசியலமைப்பில் பொதுச்சேவையானது வேறுபட்ட வரைவிலக்கணங்களைக் கொண்டிருக்கும் அதேவேளையில் (உறுப்புரை 61F மற்றும் உறுப்புரை 170 இன்னும் பல) புதிய அரசியலமைப்பைச் செய்பவர்கள் அவ்வாறான வேறுபாடுகளைப் இல்லாதொழிக்க பரிசீலிக்க முடியுமென்பதுடன் மேலே சொல்லப்பட்ட முன்மொழிவின் பிரகாரம் பொதுச்சேவையின் அர்த்தத்தையும் வீச்செல்லையையும் ஒரு ஒன்றுதிரட்டிய பொருள்கோடலை உருவாக்கமுடியும்.

அரசியல்கட்சிகள், சிவில் சமூக உறுப்பினர்கள், பொதுச்சேவைகள் தொழிற்சங்கங்கள் இன்னும் பலவற்றிடம் இருந்து பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பிரதிநிதித்துவங்களைப் பரிசீலித்த பிற்பாடு பொதுச்சேவையின் கீழ்வரும் நிறுவனங்களின் வீச்செல்லையானது அகலமாக்கப்பட வேண்டுமென உபகுழு நம்பச் செய்யப்படுகிறது.

பல அரசாங்க கூட்டுத்தாபனங்களுக்கு ஏற்பட்ட பெரும் இழப்புக்களானவை (உதாரணம்) PRCCR பிழையான முகாமைத்துவத்தினாலும், அந்த நிறுவனத்தின் ஆட்கள் மற்றும் வளங்களினாலும் என்பதுடன் மற்றும் அந்த இழப்புக்களானவை திறைசேரி மீதும் அரசாங்க வரவுசெலவுத்திட்டம் மீதும் அளவற்ற சுமையாக உள்ளது எனவும் பல பிரதிநிதித்துவங்களால் உதாரணம் PRCC

ஆல் எடுத்துக்காட்டப்பட்ட விசேட காரணங்களை உபகுழு மனதில் கொண்டிருந்தது. ஆகவே உபகுழு ஆனது பொதுச்சேவை / பொதுநிர்வாகத்தின் வீச்செல்லையின் கீழே அரசாங்க கூட்டுத்தாபனங்கள் வைக்கப்பட வேண்டுமெனவும், அதன் நிமித்தமாக அரசியலமைப்பில் காணப்படுவது போன்று பொதுச்சேவை நிரலில் உள்ளடக்கப்பட வேண்டுமெனவும் உபகுழு சிபார்சு செய்கிறது.

முன்மொழிவு (2): பொது நிர்வாக விழுமியங்களும் கோட்பாடுகளும்

பொது நிர்வாகமானது அரசியலமைப்பிலும் சட்டத்திலும் பொதிந்துள்ள சனநாயக விழுமியங்களினாலும் நல்லாட்சிக் கோட்பாடுகளினாலும் ஆளுகை செய்யப்படல் வேண்டும். ஆளுகையில் பின்வருபவையும் உள்ளடங்க வேண்டும்.

- i. பொது நிறுவனங்கள் என்ன குறிக்கோள்களுக்காக நிறுவப்பட்டனவோ, அவை தொடர்பான பெறுபேறுகளின் திட்டமிடப்பட்ட அடைவுகள்மீது பொது நிறுவனங்களின் நிர்வாகமும் முகாமைத்துவமும் தெளிவான கவனக் குவிப்பினைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.
- ii. அரசு சேவை ஊழியர்களுக்கு ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள பணிகள் மற்றும் பொறுப்புக்கள் தொடர்பான செயலாற்றுகையின்மீது அரசுசேவை ஊழியர்களின் நிர்வாகமும் முகாமைத்துவமும் கவனம் குவிக்க வேண்டும்.
- iii. பொது நிர்வாக நடத்தையானது **புறவயம்**, செயலாற்றுகை, வகைப்பொறுப்பு, திறமையுடையோருக்கு முன்னிடம், வெளிப்படைத்தன்மை, பதிற்செயற்பாடாற்றும் தன்மை, பங்கேற்பு மற்றும் மனித உரிமைகள், சுற்றுச்சூழல் மற்றும் நீடுறுதித் தன்மைக்கான மரியாதை உள்ளிட்ட நல்லாட்சிக் கோட்பாடுகளினால் வழிநடத்தப்படல் வேண்டும்.
- iv. அரசு சேவை ஊழியர்களின் நடத்தையினை முகாமைத்துவம் செய்தலானது உயர் தொழில்வாண்மைத் தராதரங்களினாலும் தரம், வினைத்திறன், செயற்திறன் மற்றும் நெறிசார் நடைமுறைகள் ஆகியவற்றுக்குச் செலுத்தப்படும் அவதானத்தினாலும் வழிநடத்தப்படல் வேண்டும்.
- v. மக்களின் தேவைகளைப் பிரதிபலிக்கின்ற மற்றும் மத்திய, மாகாண உள்ளூராட்சி அதிகாரஸபைகளின் அதிகாரங்கள் மற்றும் உரிமைகளுக்கான அரசியலமைப்பு ஏற்பாடுகளுக்கான பரஸ்பர மரியாதையினைப் பிரதிபலிக்கின்ற சனநாயக விழுமியங்களின் அங்கீகாரத்தினால் பொது நிர்வாகத்தின் வடிவமைப்பு, உருவாக்கம் மற்றும் நடத்தை வழிநடத்தப்படல் வேண்டும்.

நியாயப்படுத்தல்

அரசியலமைப்பினால் சேவையாற்றப்படுகின்ற மக்களினால் புனிதமாகப் போற்றப்படுகின்ற விழுமியங்களையும்

கோட்பாடுகளையும் பொதுவாக அரசியலமைப்பு வெளிப்படுத்துகிறது. மேலும், நவீன அரசியலமைப்புக்கள் மக்களின் உரிமைகளையும் சிறப்புரிமைகளையும் குறித்துரைப்பதுடன் சமூகத்தினை நாகரிகமானதாகவும் நீடுறுதியானதாகவும் ஆக்குகின்ற அடிப்படையான பொருளாதார மற்றும் சுற்றுச்சூழல் கோட்பாடுகளையும் குறித்துரைக்கின்றன. இந்தச் சூழமைவில், 2015ஆம் ஆண்டு தேர்தலின்போது இலங்கை மக்களினால் வழங்கப்பட்ட ஆணையானது தற்போதைய அரசாங்கத்தின் பிரதான அரசியல் தொனிப்பொருளான நல்லாட்சிச் சட்டகத்தின் பொருத்தப்பாட்டினையும் ஆழத்தினையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. ஊழலற்ற அரச சேவையினையும் சட்டவாக்கம், கொள்கை உருவாக்கம், நிர்வாகம் ஊடாக வினைத்திறன் மற்றும் செயற்திறன்மிகு விநியோகம் ஆகியவற்றில் தனி நலனைவிட பொதுநலனை முன்னிலைப்படுத்தும் ஆற்றலுடைய அரசாங்கத்தினையுமே மக்கள் எதிர்பார்க்கின்றனர்.

ஊழலில் ஊறிப்போயுள்ள பொது நிர்வாகமானது ஜனநாயக ஒழுங்கிற்கு உண்மையான அச்சுறுத்தலாக உள்ளது என உபகுழு கருதுகின்றது. எனவே, அரசியலமைப்பில் நன்கு அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ள பொது நிர்வாக விழுமியங்களும் கோட்பாடுகளும் இலங்கையைப் போன்ற ஒரு ஜனநாயக சமூகத்தில் அரசியலமைப்பின் அத்திவாரத்தினைப் பலப்படுத்தும். பொது நிர்வாகத்தில் இவ்வாறான விழுமியங்களையும் கோட்பாடுகளையும் உள்ளடக்குகின்றமையானது, விசேடமாக பிரசைகளின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக நல்லாட்சியில் கவனம் செலுத்துதல் உள்ளடங்கலாக, அரச சேவை மறுசீராக்கலில் எதிர்பார்க்கப்படும் மிகவும் விரும்பப்படுகின்ற புதிய நிலைமாற்றங்களுக்கான ஒரு சட்டபூர்வமான அத்திவாரத்தினை வழங்கும் என உபகுழுவிற்கு உணர்த்தப்பட்டுள்ளது.

முன்மொழிவு (3): தேசிய திட்டமிடல் ஆணைக்குழு (NPC) (தேதிஆ)

- i. அரசியலமைப்புச் சபையின் () அங்கீகாரத்தின் பேரில் ஜனாதிபதியினால் தேசிய திட்டமிடல் ஆணைக்குழு நியமிக்கப்படும்.
- ii. பின்வரும் விடயங்கள் தொடர்பில் அரசாங்கத்திற்கு ஆலோசனை வழங்குவதே தேசிய திட்டமிடல் ஆணைக்குழுவின் செயற்பாடாக இருக்கும்.

அ. நீடுறுதியான தேசிய கொள்கைகளை உருவாக்கல்
ஆ. தேசிய வளங்களையும் இலங்கைக்குக் கிடைக்கும் வெளிநாட்டு வளங்களையும் திட்டமிட்ட முறையில் பயன்படுத்துதல்

இ. துறைசார்ந்த மற்றும் பேரண்டப் பொருளாதார அபிவிருத்தித் திட்டமிடலினை மேற்கொள்ளுதல்

ஈ. பொருளாதாரத்தினைச் செற்திறன்மிகு முறையில் முகாமைத்துவம் செய்வதற்கான நடவடிக்கைகள்

- உ. பொருளாதார முகாமைத்துவக் கொள்கைகள், திட்டங்கள் மற்றும் நடவடிக்கைகளின் வினைத்திறனும் செயற்திறனும் மிக்க அமுல்படுத்துகை
- iii. சிறந்த நபர்கள் மற்றும் தொழில்வாண்மையாளர்கள் மத்தியிலிருந்து தெரிவு செய்யப்படும் பதினொரு உறுப்பினர்களை ஆணைக்குழு ஆணையாளர்களாகக் கொண்டிருக்கும். ஆணைக்குழுவின் செயற்பாட்டில் மாகாண சபைகள் அத்தியாவசியமான பங்காளர்களாக இருக்க வேண்டும்.

நியாயப்படுத்தல்

பொருளாதார விவகாரங்களின் முறையற்ற திட்டமிடலினாலும் முகாமைத்துவத்தினாலும் ஏற்படும் பலவீனமான திட்டமிடல் மற்றும் செயலாற்றுகை காரணமாக தேசிய திட்டமிடல் ஆணைக்குழுவிற்கான தேவையினை பல தெரிவிப்புக்கள் பிரதிபலித்துள்ளன.

தேசிய திட்டமிடல் செயற்பாட்டுடன் அரசு சேவை உபாயமார்க்கமிகு முறையில் ஒத்திசைவதற்காக அதனை வழிநடத்த வேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தினை உபகுழு பரிசீலித்தது.

முன்மொழிவு (4): ஜனாதிபதியின் பணியாளர்கள்

ஜனாதிபதியின் பணியாளர்கள் தொடர்பாக தற்போதுள்ள அரசியலமைப்பு ஏற்பாடுகள் தொடர்ந்தும் மாறாதிருக்கும்.

நியாயப்படுத்தல்

அரசியலமைப்பில் அரசு தலைவர் பதவி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதிலிருந்து ஜனாதிபதி செயலகப் பணியாளர்களுக்காக சட்டத்தின்கீழ் சில குறிப்பிட்ட வசதிகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. எனவே, ஜனாதிபதியானவர் அரசின் நிறைவேற்று அதிகாரமல்லாத தலைவராக மாறினாலும் இந்த வசதியானது தொடர்ந்தும் மாறாதிருக்க வேண்டும் என உபகுழு முன்மொழிகின்றது.

முன்மொழிவு (5): அமைச்சரவைச் செயலாளரும் பிரதம அமைச்சரின் செயலாளரும்

அமைச்சரவைச் செயலாளரும் பிரதம அமைச்சரின் செயலாளரும் பிரதம அமைச்சருடனான கலந்தாலோசிப்பின் பேரில் ஜனாதிபதியினால் நியமிக்கப்படுவார்கள்.

தற்போதைய உறுப்புகள்:

- 50(1): ஜனாதிபதியினால் நியமிக்கப்படும் ஒருவர் அமைச்சரவைச் செயலாளராக இருப்பார்.

51(1): ஜனாதிபதியினால் நியமிக்கப்படும் ஒருவர் பிரதம அமைச்சரின் செயலாளராக இருப்பார்.

நியாயப்படுத்தல்

நிறைவேற்று அதிகாரமுடைய ஜனாதிபதி முறைமைக்கு கொண்டுவரப்படவுள்ள திருத்தங்களின் அடிப்படையிலும் அரசாங்கத்தின் தலைவராக பிரதம அமைச்சரினை ஆக்கும் அரசியலமைப்பு மறுசீராக்கல்களின் எதிர்பார்ப்பின் அடிப்படையிலும் இந்த இரண்டு பதவிகளுக்குமான நியமனங்கள் பிரதம அமைச்சருடனான கலந்தாலோசிப்பின் பேரில் மேற்கொள்ளப்படல் வேண்டும் என உபகுழு முன்மொழிகின்றது.

முன்மொழிவு (6): சிரேஷ்ட முகாமைத்துவக் குழு (SMC)

- i. சட்டத்தினால் சிரேஷ்ட முகாமைத்துவக் குழு (SMC) உருவாக்கப்படும்.
- ii. SMCக்கு உறுப்பினர்களைத் தெரிவு செய்வதற்கான தெரிவுப்படியானது அரச சேவை ஆணைக்குழுவினால் தீர்மானிக்கப்படும். அரச துறை, மாகாண அரச துறை, தனியார் துறை மற்றும் பெருநிறுவனத் துறை ஆளணியினர் குழுவின் உறுப்பினர்களாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டு ஈடுபடுவதற்கு ஆணைக்குழு அனுமதிக்க வேண்டும்.
- (iii) காலமுறையில் ஆட்சேர்ப்பை அனுமதிக்கும் வகையில் தற்போது நடைபெறுகின்ற வெளிப்படைத்தன்மை செயற்பாடாக சிரேஷ்ட முகாமைத்துவக் குழு (SMG) உறுப்பினர்கள் தெரிவை திட்டமிட்டு செயற்படுத்த முடியும்.

நியாயப்படுத்தல்

- (அ) வனசிங்க நிர்வாக மறுசீரமைப்பு குழு உள்ளடங்கலாக வரலாற்றுரீதியாக பல நிர்வாக மறுசீரமைப்பாளர்களினால் சிரேஷ்ட முகாமைத்துவக் குழுவை தாபித்தலின் அவசியம் பற்றி சாதகமாக பரிசீலிக்கப்பட்டது. தொடர்ச்சியான திட்டமிடல், தொழில் தொடர்பான திட்டமிடல்கள், பொது சேவைக்கென வினைத்திறன் மிக்க தலைவர்களை விருத்திசெய்தல் ஆகியவற்றை அத்தகைய குழு வழங்கும் என உணரப்பட்டது. பொது நிறுவனங்களில் உறுதியான தலைமைத்துவம் இன்மையின் காரணமாக பொது சேவைகள் விநியோக முறையில் புலப்படக்கூடியளவு ஆற்றலில்லாத தன்மைக்கு இட்டுச் சென்றுள்ளதுடன் இதனை சிரேஷ்ட முகாமைத்துவக் குழு மூலம் வெற்றிகொள்ள முடியும் என கிடைக்கப்பெற்ற பல பிரதிநிதித்துவங்கள் குறிப்பிட்டன.
- (ஆ) அரசாங்க மற்றும் தனியார் துறையைச் சேர்ந்த சிரேஷ்ட அதிகாரிகளுடன் 2016 ஜூலை 08 இல் நடைபெற்ற உப குழுவினால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட கலந்துரையாடலின் பொழுது, ஆசிய பிராந்தியத்தை சேர்ந்த ஏனைய நாடுகளினால்

இதனையொத்த நடைமுறைகள் வினைத்திறன் மிக்க முறையில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருவதாக தெரிவிக்கப்பட்டது.

- (இ) பொது சேவைக்கு புதிய இரத்தத்தை பாய்ச்சக்கூடிய விதத்தில் தேர்ச்சிகளையும், புத்தாக்க கருத்துக்களையும், புது விதமாக செயலாற்றக்கூடிய வல்லாமை படைத்த தனியார் துறை மற்றும் கூட்டுறவுத் துறையைச் சேர்ந்த ஆளணியினர் தெரிவு செய்யப்படல் வேண்டும்.
- (ஈ) பொது நிருவாகத்தின் சில பகுதிகளில் இல்லாமலிருக்கின்ற தலைமைத்துவம், நிபுணத்துவம் ஆகியவற்றை மேம்படுத்துமுகமாக அமைச்சுகளுக்கான செயலாளர்கள், பிரதான செயலாளர்கள், திணைக்கள தலைவர்கள், கூட்டுத்தாபன/ பொது தொழில்முயற்சி தலைவர்கள், தொழில் சாரா இராஜதந்திரிகள், மாகாண அமைச்சுகளின் செயலாளர்கள், பிரதி பிரதான செயலாளர்கள், மாகாண சபை செயலாளர் ஆகிய நியமனங்களுக்கான தெரிவுகள் சிரேஷ்ட முகாமைத்துவக் குழுவினருந்து மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.
- (உ) வினைத்திறன்மிக்க, பயனுறுதிமிக்க செயற்பாடுகளை பொறுப்பேற்பதற்கு நிபுணர்கள், விஷேட திறன்படைத்த ஆளணியினரின் பங்களிப்புகள் பொது சேவைக்கு அவசியப்படுகின்றன. விஷேடமாக தேசிய வரவு செலவுத்திட்டத்திற்கு பாரிய சுமைகளை ஏற்படுத்துகின்ற, தொடர்ச்சியாக பாரிய நட்பங்கள் ஏற்படுகின்ற மாகாண சபைகளைப் பொறுத்தவரையில் இவை அவசியமாகும்.
- (ஊ) மிகவும் பொருத்தமான பதவிகளுக்கு தகுந்த தகைமைகளைக் கொண்ட ஆளணியினர் தகுதி அடிப்படையில் நியமிக்கப்படுவதை இந்த பிரேரணைகள் உறுதிசெய்யுமென உப குழு பரிசீலிக்கின்றது.
- (எ) சுயாதீன, பக்கச்சார்பற்ற பொது சேவையை உருவாக்குவதற்கு மேற்கொள்ளப்படுகின்ற முயற்சிகளை சிரேஷ்ட முகாமைத்துவக் குழு வலுப்படுத்தும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.
- (iv) சிரேஷ்ட முகாமைத்துவக் குழு உறுப்பினர்களுக்கான பெயர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டதன் பின்னர் அவை பகிரங்கப்படுத்தப்படும். அரசியலமைப்புச் சபை நியமனங்களை மேற்கொள்ளும்.
- (v) அரசியலமைப்பு சபையின் விதப்புரைகளின் பிரகாரம் பின்வரும் ஆளணியினரை சனாதிபதி நியமிப்பார். சிரேஷ்ட முகாமைத்துவக் குழுவினருந்து பெயர் நியமனம் செய்யப்பட்டவர்களை பொது சேவைகள் ஆணைக்குழு தெரிவுசெய்து, ஒரு பதவி வெற்றிடத்திற்கு இரண்டு பெயர்களைக் கொண்ட பெயர்ப்பட்டியலை சமர்ப்பிக்கும். அதன்படி பின்வரும் பதவிகளுக்கான தெரிவை அரசியமைப்பு சபை மேற்கொள்ளும்.
- (அ) அமைச்சுகளுக்கான செயலாளர்கள் (சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சரின் கலந்தாலோசனையுடன்)

- (ஆ) மாகாண சபைகளுக்கான பிரதான செயலாளர்கள் (முதல் அமைச்சரின் கலந்தாலோசனையுடன்)
- (இ) தொழில் சாரா இராஜதந்திரிகள்
- (ஈ) பொது தொழில்முயற்சிகள் / மாகாண சபை ஆகியவற்றின் தலைவர்கள் *
- (*இப்பதவிகளுக்கு நியமிக்கப்படும்பொழுது ஓய்வுபெறும் வயதெல்லை ஏற்புடையதானது.)

தற்போதைய உறுப்புரை - 52(1)

அமைச்சரவை அமைச்சர்களின் ஒவ்வொரு அமைச்சுக்கும் செயலாளர் ஒருவர் இருத்தல் வேண்டும். அவர் சனாதிபதியால் நியமிக்கப்படுதல் வேண்டும்.

நியாயப்படுத்தல்

அரசாங்கத்தின் சகல மட்டங்களிலும் சிரேஷ்ட உயர் பதவிகளுக்கு தேர்ச்சி பெற்ற ஆட்களது தலைமைத்துவம் பொது சேவைகளுக்கு தேவைப்படின், சுயாதீன அதிகாரசபையொன்றினால் மிகவும் கவனமாக ஆராயப்பட்டதன் பின்னர் அவர்கள் நியமிக்கப்படுவது முக்கியமானது என உப குழு பரிசீலித்தது. இத்தகைய நியமனங்கள் அரசியலமைப்புச் சபையினால் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டுமென அரசியலமைப்பு சீர்த்திருத்தங்கள் பற்றிய பொது மக்கள் கருத்தறியும் குழுவும் ஆலோசனை தெரிவித்தது.

முன்மொழிவு (7): அமைச்சரவை அமைச்சர்கள் / மாகாண அமைச்சர்கள், சபை உறுப்பினர்கள் ஆகியோரது பணிப்புரைகள் மற்றும் அமைச்சுகளின் செயலாளர்களது பொறுப்புகள்

- (i) ஒவ்வொரு அமைச்சரவை அமைச்சர் அல்லது மாகாண அமைச்சர்கள், சபை உறுப்பினர்கள் ஆகியோர் தமது அமைச்சின் செயலாளருக்கு தம்மால் வழங்கப்படும் பணிப்புரைகளுக்கு தாமே வகைப்பொறுப்புக் கூறக்கூடியதாக இருத்தல் வேண்டும்.
- (ii) தனது அமைச்சரினால் வழங்கப்படும் பணிப்புரை, கட்டுப்பாடு ஆகியவற்றிற்கு ஏற்ப, அரசாங்க நினைக்களங்கள், அமைச்சருக்குப் பொறுப்பான ஏனைய நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றை அமைச்சின் செயலாளாளர் மேற்பார்வை செய்யக்கூடியதாக இருப்பதோடு அவர்களின் செயலாற்றுகைகளுக்கு வகைப்பொறுப்பு மற்றும் பொறுப்புக் கூறக்கூடியதாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

நியாயப்படுத்தல்

- (அ) தற்சமயம் அமைச்சர் தனது செயலாளருக்கு வழங்கும் பணிப்புரைகளுக்கு அமைச்சர் வகைப்பொறுப்புக்கூற வேண்டியதில்லை. எனவே, தனது உத்தியோகபூர்வ பதவியின் அடிப்படையில் அமைச்சரின் பணிப்புரைக்கு வகைப்பொறுப்பு, பொறுப்புக்கூறக்கூடியவராக செயலாளர் இருக்கிறார். செயலாளர் தனது செயற்பாடுகளை முறையாக நிறைவேற்றுவதில் இந்நிலைமை சிரமங்களைத்

தோற்றுவித்துள்ளது. அத்தோடு சேவை வழங்குதலின்பொழுது தாமதங்களையும் ஏனைய வினைத்திறன்ற தன்மைகளையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. ஆகவே, வகைப்பொறுப்புகளையும் பொறுப்புகளையும் தெளிவாக வரையறை செய்வது முக்கியமானதாகும். இதன்மூலம் பொது நிர்வாகத்தில் அரசியல் மற்றும் நிர்வாகரீதியான தொடர்புகளை ஆரோக்கியமிக்கதாக மாற்றியமைக்க முடியும்.

(ஆ) (52.2) ஆம் உறுப்புரை முழுமையாக அகற்றப்பட வேண்டுமென அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தங்கள் பற்றிய பொது மக்கள் கருத்தறியும் குழு விதப்புரை செய்துள்ளது. கொள்கை வகுத்தல் மற்றும் கொள்கை நடைமுறைப்படுத்தல் ஆகியவற்றிற்கிடையில் ஐக்கிய இராச்சியத்தில் காணப்படுவதுபோல் தொடர்புமுறைகளை பேணுவதற்கு அமைச்சர்களும் செயலாளர்களும் சிறப்பான வேலை சார்ந்த தொடர்புமுறைகளை விருத்தி செய்வதற்கு அனுமதித்தல் வேண்டும். தான் வழங்குகின்ற பணிப்புரைகளுக்கான வகைப்பொறுப்பு எப்பொழுதும் அமைச்சருக்கு உரியது. அதேவேளை, தனக்கு கீழ் வருகின்ற நிறுவனங்களின் செயலாற்றுகைக்கு வகைப்பொறுப்புக் கூறக்கூடியவராக செயலாளர் இருப்பார்.

(இ) அரசாங்க மற்றும் தனியார் துறையைச் சேர்ந்த சிரேஷ்ட அதிகாரிகளுடன் 2016 ஜூலை 08 இல் உப குழுவினால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட கலந்துரையாடலில் இவ்விடயம் கலந்துரையாடப்பட்டது. தமது உத்தரவுகள்/ பணிப்புரைகள் ஆகியவற்றிற்கு அமைச்சர்களே வகைப்பொறுப்பு மற்றும் பொறுப்புக் கூறக்கூடியவர்களாக ஆக்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தை அவர்கள் அனைவரும் கொண்டிருந்தனர்.

முன்மொழிவு (8): பொதுத்துறை செயலாற்றுகை மீளாய்வுக் குழு (பொ.செ.மீ.கு.)

- (i) சட்டத்தினால் தாபிக்கப்பட்ட பொதுத்துறை செயலாற்றுகை மீளாய்வுக் குழுவொன்று இருத்தல் வேண்டும்.
- (ii) செயலாற்றுகைகளை மீளாய்வு செய்து மதிப்பிடல், அமைச்சின் கீழுள்ள நிறுவனங்களுடன் சேர்த்து ஒவ்வொரு அமைச்சினதும் ஒட்டுமொத்த செயலாற்றுகைகள் தொடர்பில் திருத்த நடவடிக்கையை எடுத்தல், நிறுவனரீதியான திட்டமிடலின் பிரகாரம் தேசிய மற்றும் துறைசார் திட்டமிடல் வரைவுச் சட்டகத்தினுள் அபிவிருத்தி மற்றும் பாராளுமன்றத்திற்கு அறிக்கையிடல் ஆகியன பொ.செ.மீ.கு. இன் செயற்பாடுகளாகும்.
- (iii) இந்த பொ.செ.மீ.கு. இற்கு பிரதம அமைச்சர் அல்லது அவர் இல்லாதபொழுது பொது நிர்வாக அமைச்சர் தலைமை தாங்கக்கூடியதாக இருத்தல் வேண்டும். இது 15 உறுப்பினர்களைக் கொண்டிருக்கும். இவற்றுள் சட்டவாக்கத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் முகமாக எதிர்க்கட்சித் தலைவர்

உள்ளடங்களாக 6 உறுப்பினர்களை சபை (பாராளுமன்ற) சபாநாயகர் நியமிப்பார்; மற்றும் இலங்கை சமூகத்தின் பல்வகைத் தன்மை, பால்நிலை சமத்துவ பிரதிநிதித்துவத்தின் அவசியம் ஆகியவற்றை மதித்து பொது நிர்வாகம், தனியார்துறை, தொழில்வான்மை குழுக்கள், சிவில் சமூகம் ஆகியவற்றை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் முகமாக ஏனைய 8 உறுப்பினர்களை அரசியலமைப்புச் சபை நியமிக்கும்.

நியாயப்படுத்தல்-

- (அ) பகிரங்க சேவையின் விநியோகக் கொள்திறனை மதிப்பிடுவதற்கும் வழிகாட்டுவதற்கும் நிருவாக அதிகாரசபையொன்றைக் கொண்டிருப்பதற்கான தேவை பற்றி கற்பதையும் முன்மொழிவுகளை மேற்கொள்வதையும் உப குழுவின் ஆணை தேவைப்படுத்தியது.
- (ஆ) பகிரங்கத் துறையின் செயலாற்றுகை, வினைத்திறன் மற்றும் பயனுறுதித்தன்மை ஆகியவற்றின் மீளாய்வுச் செயன்முறையில் இடைவெளியொன்று காணப்படுவதை உப குழு பரிசீலித்ததுடன் செயலாற்றுகையைக் கண்காணித்தல், மதிப்பிடுதல் மற்றும் இற்றைப்படுத்தல் ஆகியவற்றில் அதிக கவனம் செலுத்துவதன் மூலம் பகிரங்க சேவையின் உற்பத்தித்திறனை மேம்படுத்த வேண்டிய தேவையை அங்கீகரித்தது.
- (இ) உப குழு மற்றும் PRCCR ஆகியவற்றினால் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பிரதிநிதித்துவங்களின்மூலம், தமது தேவைகளைத் திருப்திப்படுத்துவதற்காக செயலாற்றுவதற்கான பகிரங்க நிறுவனங்களின் ஆற்றல் மீது பொதுமக்கள் நம்பிக்கை இழந்து வருகின்றனர் என்பது தெளிவாகியது.
- (ஈ) உப குழுவின் ஏற்பாட்டில் 2016 ஜூலை 08 ஆம் திகதியன்று பகிரங்க மற்றும் தனியார் துறைகளின் சிரேஷ்ட உத்தியோகத்தர்களுடன் இடம்பெற்ற கலந்துரையாடலில், தகுதிச் சட்டக முறைமையொன்றைக் கொண்டிருக்க வேண்டியதன் தேவை குறித்தும் வலியுறுத்தப்பட்டது.

முன்மொழிவு (9): பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழு (PSC)

- (i) பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழுவின் (PSC) உறுப்பாண்மையை ஒன்பதிலிருந்து (09) பதினொன்றாக (11) அதிகரிப்பதற்கு உப குழு முன்மொழிகின்றது.

தற்போதுள்ள உறுப்புரை- 54 (1)

(இவ்வத்தியாயத்தின் “ஆணைக்குழு” எனக் குறிப்பீடு செய்யப்படும்) பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழு ஒன்றிருத்தல் வேண்டும் ..... ஒன்பது உறுப்பினர்களைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.....

நியாயப்படுத்தல்-

(அ) பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழுவின் தொழிற்பாடுகளில் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த குழுக்களின் பங்குபற்றல், பகிரங்க சேவைகளில் பாரிய தொழில்மயமாக்கல், பகிரங்கத் துறைப் பணியாளர்கள் மேலும் சிறப்புத்தேர்ச்சி அடைதல் மற்றும் ஆணைக்குழுவின் வகிபங்கு மற்றும் பொறுப்புக்களின் வளப்படுத்தல் ஆகியவற்றிற்கான தேவைகளை முன்னிட்டு மேலும் உள்ளடங்கலான பிரதிநிதித்துவத்தை ஏற்பாடு செய்வதற்காக ஆணைக்குழுவின் உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரித்தல் அவசியமென உப குழு கருதுகின்றது.

(ஆ) உறுப்பாண்மையைப் பதினொன்றாக அதிகரிப்பதை PRCCR உம் பரிந்துரைத்தது. [16.2.1 (அ)]

(ii) பால்நிலை மற்றும் இலங்கையின் பல்லின சமூகங்கள் ஆகியவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு அகில இலங்கைப் பகிரங்க சேவைகளைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்வதற்கான உறுப்பினர்கள் அரசியலமைப்புப் பேரவையின் இன் விதப்புரையின் மீது சனாதிபதியால் நியமிக்கப்படுதல் வேண்டும். தேவையொன்றின் அடிப்படையில், அரசியலமைப்புப் பேரவையால் தீர்மானிக்கப்பட்டவாறு, உயர் தொழிற் தராதரங்களைத் தேவைப்படுத்தும் விண்ணப்பங்கள் அரசியலமைப்புப் பேரவையால் கோரப்பட்டு அவை பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டதும், அரசியலமைப்புப் பேரவையால் விதிக்கப்பட்ட முறையியலின் பிரகாரம், விண்ணப்பங்கள் மதிப்பீடு செய்யப்பட்டு அதன் பின்னர் அரசியலமைப்புப் பேரவையின் விதப்புரைகள் செய்யப்பட வேண்டும். இவ்வாறு நியமிக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களுக்கிடையே, குறைந்தது பதினைந்து (15) ஆண்டுகள் சிரேஷ்ட முகாமைத்துவ அனுபவம் உள்ளடங்கலாக குறைந்தது இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் (25) பகிரங்க அலுவலரொருவராக அனுபவத்தை உடைய ஆறு (06) உறுப்பினர்களும் தொழில்சார் தகைமைகளையும் மற்றும் தாம் அத்தகைய தகைமைகளைப் பெற்றுக்கொண்டதன் பின்னர் ஆகக்குறைந்தது 10 ஆண்டுகள் தொழில் அனுபவத்தையும் உடைய ஐந்து (05) உறுப்பினர்களும் இருத்தல் வேண்டும். இந்த ஐந்து உறுப்பினர்களுள், ஓர் உறுப்பினர் சட்டத்தொழிலை உடையவராகவும் ஏனைய நால்வரும் ஏனைய அங்கீகரிக்கப்பட்ட தொழில்களை உடையவர்களாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

தற்போதுள்ள உறுப்புரை- 54 (1)

அரசியலமைப்புப் பேரவையின் விதப்புரையின் மீது சனாதிபதியால் நியமிக்கப்படும் ..... அத்தகைய உறுப்பினர்களுள் மூன்று உறுப்பினர்களுக்குக் குறையாதோர் பகிரங்க அலுவலராக பதினைந்தாண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட அனுபவத்தை உடையவர்களாக இருத்தல் வேண்டும்.

நியாயப்படுத்தல்-

(அ) பகிரங்க சேவையின் சிரேஷ்ட மட்ட முகாமைத்துவத்தில் நீண்ட அனுபவம் மற்றும் அத்துறையில் தொழில்சார் தகைமைகள் என்பன தகுதி மட்டங்களையும் மற்றும், அதன் காரணமாக,

ஆணைக்குழுவின் கௌரவத்தையும் பலப்படுத்தும் அதேவேளை, பால்நிலை மற்றும் இலங்கையின் பல்லின சமூகங்கள் ஆகியவற்றின் நீதியான மற்றும் போதிய பிரதிநிதித்துவங்களை உறுதிப்படுத்துவதுடன் பல்வேறு பகிரங்க சேவைகளின் பிரதிநிதித்துவங்களுக்கும் ஏற்பாடு செய்கின்றது.

(ஆ) 2016 ஜூலை 28 ஆம் திகதி மத்திய-சுற்றயல் தொடர்புகள் பற்றிய உப குழுவின் இடம்பெற்ற உரையாடலின் போது, பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழு சட்டத்துறையிலுள்ள தொழில்வல்லுநர் ஒருவர் உள்ளடங்கலாக தொழில்வல்லுநர்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென கலந்துரையாடப்பட்டது.

(iii) சனாதிபதி உறுப்பினர் ஒருவரை பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழுவின் தவிசாளராக நியமித்தல் வேண்டும்.

தற்போதுள்ள உறுப்புரை- 54 (1)

..... சனாதிபதி அரசியலமைப்புப் பேரவையின் விதப்புரையின் மீது உறுப்பினர் ஒருவரை அதன் தவிசாளராக நியமித்தல் வேண்டும்.

நியாயப்படுத்தல்

அரசியலமைப்புச் சபையால் 11 உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு உள்ளதால் சனாதிபதியே அவர்களுள் ஒருவரைத் தலைவராக நியமிக்க வேண்டுமென உப குழு முன்மொழிந்தது.

(iv) திணைக்களத் தலைவர்கள் மற்றும் மேலதிகச் செயலாளர்கள் ஆகிய அனைவரினதும் நியமனம், பதவியுயர்வு, இடமாற்றம், ஒழுக்காற்றுக் கட்டுப்பாடு மற்றும் பதவிநீக்கம் என்பவற்றுக்கான தத்துவங்களைப் பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழு கொண்டிருத்தல் வேண்டும். அவ்வாறான நியமனங்களுக்காக நியமிக்கப்படுவோர் சேவை முகாமைத்துவ (SMG) குழுவிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்படல் வெண்டும்.

தற்போதைய உறுப்புரை- 55(2)

எல்லாத் திணைக்களத் தலைவர்களினதும் நியமனம், பதவியுயர்வு, இடமாற்றம், ஒழுக்காற்றுக் கட்டுப்பாடு மற்றும் பதவிநீக்கம் என்பன அமைச்சரவைக்கு உரித்தாக்கப்படல் வேண்டும்.

நியாயப்படுத்தல்

(அ) நியமனம், பதவியுயர்வு, இடமாற்றம், ஒழுக்காற்றுக் கட்டுப்பாடு மற்றும் பதவிநீக்கம் என்பன அரசியலமைப்புத்தலில் இருந்து விடுவிக்கும் தத்துவமானது பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழுவிற்கு உரித்தாக்கப்படல் வேண்டும். 2016 யூலை 08 ஆம் திகதி அரசு மற்றும் தனியார்துறை சிரேஷ்ட அதிகாரிகளுடன் இடம்பெற்ற கலந்துரையாடல் உட்பட உப குழுவிற்குக் கிடைக்கப் பெற்ற அநேகமான சமர்ப்பணங்களின் அபிப்பிராயமாகக் காணப்பட்டது யாதெனில் இந்த தத்துவமானது அமைச்சரவையில் இருந்து மீள் பெற்றுக்கொள்ளப்படல் வேண்டும் என்பதாகும்.

(ஆ) நியமனம், பதவியுயர்வு, இடமாற்றம், ஒழுக்காற்றுக் கட்டுப்பாடு மற்றும் பதவிநீக்கம் சம்பந்தமான கொள்கை உள்ளிட்ட பகிரங்க உத்தியோகத்தர்கள் சம்பந்தமான கொள்கை விடயங்கள் யாவற்றையம் தீர்மானிப்பதில் பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழு வலுவூட்டப்படல் வேண்டுமென அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தம் பற்றிய பொதுமக்கள் கருத்தறியும் குழு ஆலோசனை முன்வைத்துள்ளது. இருப்பினும் கொள்கை வகுக்கும் தத்துவமானது தொடர்ந்தும் அமைச்சரவை வசம் இருக்க வேண்டுமென்பது உப குழுவின் கருத்தாகவுள்ளது.

(v) பகிரங்க சேவையில் இருந்து விடுபட்டு குறைந்தபட்சம் ஒரு (1) வருடமாவது கழிந்திராவிட்டால், எந்தவோர் ஆளும் ஆணைக்குழுவின் உறுப்பினர் ஒருவராக நியமனம் செய்யப்படுதல் ஆகாது.

நியாயப்படுத்தல்

ஆணைக்குழுவின் உறுப்பினர்கள் அவர்களின் சேவையின் காலத்தில் கட்டியெழுப்பி இருந்த நபர்களின் செல்வாக்கு, உறவுமுறை மற்றும் பிணைப்பு ஆகியவற்றில் இருந்து விடுபட்டிருத்தல் வேண்டும். அவ்வாறாயின் அவர்களால் அவர்களது கடமையைப் பாரபட்சம் மற்றும் பக்கச்சார்பு இன்றிச் செய்ய முடியும்.

(vi) பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழு நடைமுறைக்கு வந்ததும் ஆறு வார (6) காலத்திற்குக் குறையாத காலப் பகுதியில் அதன் உப குழுக்களை நியமித்தல் வேண்டும். பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழுவானது இணைந்த சேவை, சுகாதார சேவை, கல்விச் சேவை மற்றும் முழுத் தீவுக்குமான ஏனைய சேவைகள் சம்பந்தமாகக் குறைந்தபட்சம் (04) நான்கு உப குழுக்களை கொண்டிருத்தல் வேண்டும். மேலும் உப குழுக்களின் தேவை எழும்பசட்சத்தில் ஆணைக்குழுவால் தொடர்ந்தும் அவற்றை நியமிக்கலாம்.

தற்போதைய உறுப்புரை-56 (1)

ஆணைக்குழுவினால் நியமிக்கப்பட்ட (ஆணைக்குழுவின் உறுப்பினர்களாகவிராத) மூன்று பேரைக் கொண்ட குழுவொன்றுக்கு (அமைச்சரவையினால் குறித்துரைக்கப்படுகின்றவாறான) அத்தகைய வகுதியினரின் பகிரங்க அலுவலர்கள் நியமனம், பதவியுயர்வு, இடமாற்றம், ஒழுக்காற்றுக் கட்டுப்பாடு மற்றும் பதவிநீக்கம் என்பனவற்றுக்கான தத்துவங்களை ஆணைக்குழு வைகயளிக்கலாம்.

நியாயப்படுத்தல்

உபகுழு குறிப்பிட்டுள்ள விடயப் பரப்புகள் சம்பந்தப்பட்ட உப குழுக்களின் தேவையானது, அவற்றின் அளவு மற்றும் பணியாளர்களின் விஷேட இயல்பு ஆகியவற்றின் காரணமாக அதிகமாகவுள்ளது. உபகுழுக்களை நியமித்தல் தொடர்பில் நீண்டதொரு தாமதம் ஏற்பட்டுள்ளதால் பணியாளர் சேவைகளை முகாமைத்துவம் செய்வதிலும் தாமதம் ஏற்பட்டுள்ளதுடன் பகிரங்க ஊழியர்களுக்கு நீதியும் கிடைக்காமல் உள்ளது. எனவே, இந்த உப குழுக்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ள நேர வரம்புக்குள் நியமிக்கப்படல் வேண்டுமென உப குழு பரிந்துரை செய்கின்றது.

முன்மொழிவு (10): பகிரங்க கூட்டுத்தாபன சேவை ஆணைக்குழு (PSCC)

- (i) கூட்டுத்தாபனம் தாபிக்கப்பட்ட சட்டத்தின் பிரகாரம் அவற்றின் நடவடிக்கைகளை முன்னெடுக்கின்றனவா என்பதை உறுதிசெய்யும் நோக்கில் பகிரங்கக் கூட்டுத்தாபன பணியாளர் நிர்வாக நடவடிக்கைகளைக் கண்காணித்தும் தத்துவத்தைக் கொண்டவொரு பகிரங்கக் கூட்டுத்தாபன சேவை ஆணைக்குழு (ப.கூ.சே.ஆ.) இருத்தல் வேண்டும்.
- (ii) ப.கூ.சே.ஆ. பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழுவின் (ப.சே.ஆ.) நடைமுறையைத் தேவைக்கு ஏற்றாற்போல் பின்பற்றலாம்.

நியாயப்படுத்தல்

- (அ) பகிரங்கக் கூட்டுத்தாபன (ப.கூ.) ஊழியர்கள் பகிரங்கத்துறை தொழில்வாய்ப்பில் பெரும் பகுதியொன்றை உள்ளடக்குகின்றனர். அவை தற்சமயம் பல்வேறு சட்டங்கள் மற்றும் ஒழுங்குவிதிகளின்கீழ் பாராளுமன்றம் மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட ஆளுநர் சபை ஆகியவற்றின் சட்டங்களின் பிரகாரம் இயற்றப்படுகின்றன. ப.கூ.சே.ஆ. ஒரு வகையில் பகிரங்க கூட்டுத்தாபனத்துறைப் பணியாளர் முகாமைத்துவதில் காணப்படும் அநீதி மற்றும் சமத்துவமின்மை ஆகியவற்றை நீக்குவதுடன் மறுபுறம் சட்டத்தின் பிரகாரமும் வெளிப்படாததன்மையுடனும் நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளக் கூட்டுத்தாபனங்களை ஊக்குவிக்கின்றது.
- (ஆ) பகிரங்கக் கூட்டுத்தாபனங்களின் ஊழியர்களுக்குத் தனியானவோர் ஆணைக்குழு என்ற எண்ணக்கருவை அரசியல் குழுவொன்றும் சில தொழிற் சங்கங்களும் ஊக்குவித்தன.

முன்மொழிவு (11): பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழுவின் தேசியக்குழு (ப.ஆ.தே.கு)

பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழுவின் (ப.சே.ஆ.) தலைவர் மற்றும் பகிரங்க மாகாண சேவை ஆணைக்குழு (ப.மா.சே.ஆ.) மற்றும் பகிரங்கக் கூட்டுத்தாபன சேவை ஆணைக்குழு ஆகியவற்றின் தலைவர்கள் ஆகியோரை உள்ளடக்கிய பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழுவின் தேசிய குழுவொன்று இருத்தல் வேண்டும். ப.சே.ஆ.வின் தலைவர் இக்குழுவின் தலைவராக இருப்பார். பொதுப் பிரச்சினைகளைப் பரிசீலனை செய்தல், ப.சே.ஆ., ப.கூ.சே.ஆ. மற்றும் மா.ப.சே.ஆ. ஆகியவற்றை ஒருங்கிணைத்தல், ஆலோசனை வழங்கல் அடிப்படையில் பணியாற்றும் வேளையில் தாபனங்களுக்கு இடையிலான உறவை மேம்படுத்தல் தொடர்பில் இவ்வத்தியாயத்தின் விழுமியங்கள் மற்றும் கொள்கைகள் ஆகியவற்றைப் பிரயோகித்தல் ஆகிய தத்துவங்களை இக்குழு கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

நியாயப்படுத்தல்

2016 யூலை 08 ஆம் திகதி அரசு மற்றும் தனியார்துறை சிரேஷ்ட அதிகாரிகளுடன் இடம்பெற்ற கலந்துரையாடலில் உப குழுவிற் குச் செய்யப்பட்ட சமர்ப்பணங்கள் மற்றும் அரசியல் குழுவொன்றால் முன்வைக்கப்பட்ட சமர்ப்பணங்கள் ஆகியவற்றுக்கு இணங்க மா.ப.சே.ஆ. மற்றும் ப.சே.ஆ. ஆகியவற்றுக்கு இடையில்

ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட விதத்தில் கலந்துரையாடலொன்று இடம்பெறவில்லை என்பது தெளிவாகியது. பகிரங்கக் கூட்டுத்தாபன சேவை ஆணைக்குழுவொன்று தாபிக்கப்பட்டவுடன், இவ்வாணைக்குழுவின் பணியானது ஏனைய ஆணைக்குழுக்களுடன் ஒருங்கிணைக்கப்படல் வேண்டும். இந்த உத்தேசக் குழுவானது கொள்கைகள் மற்றும் நடைமுறைகளை ஒருங்கிணைத்தல், அநாவசியத் தாமதங்கள், பாகுபாடு மற்றும் முரண்பாடுகள் ஆகியவற்றை நீக்குதல் ஆகியவற்றுக்கு உதவியளிக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

முன்மொழிவு (12): தேசியக் கணக்காய்வாளர் சேவை

ஆணைக்குழுவின் (தே.க.சே.ஆ.) கட்டமைப்பு தற்போதைய உறுப்புரை 153 (அ)(1)(இ) வின் கீழ் பின்வரும் உப பிரிவை உடனடியாகச் சேர்க்க வேண்டும் என உப குழு பரிந்துரைக்கின்றது.

இலங்கை நிர்வாகச் சேவையில் காணப்படும் தரம் 1 அலுவலருக்கு மேலதிகமாக மேலும் இரண்டு இளைப்பாறிய நபர்கள் ஆணைக்குழுவிற்கு நியமனம் செய்யப்படல் வேண்டும்.

நியாயப்படுத்தல்

தற்போதைய கட்டமைப்பானது பெரிதும் கணக்காய்வு நோக்கத்தை உடையதாகவுள்ளது. எனவே பகிரங்க சேவையில் செயலாற்றுகையை விட கணக்காய்வானது பக்கச் சார்பாக இருக்கலாம் என்பதைச் சில பகிரங்க சேவை பணியாட்கள் மேற்கொண்ட சமர்ப்பணங்கள் வலியுறுத்தின. எனவே, ஆணைக்குழு உறுப்புரிமையில் பகிரங்க சேவையில் செயலாற்று அனுபவத்தைக் கொண்ட நபர்களின் பிரசன்னத்தை அதிகமாக உள்ளடக்க வேண்டுமென உப குழு பரிந்துரைக்கின்றது. அத்துடன் இக்கருத்தானது பகிரங்க சேவையைச் சேர்ந்த சில நிபுணர்களின் வலுவான கருத்தாகும். கணக்காய்வு ஆணைக்குழுவின் மீளாய்வு பற்றிய அச்சத்தினால் தற்றுணியின் பேரில் தீர்மானம் மேற்கொள்வதைத் தவிர்த்துக்கொள்வதற்குத் தூண்டப்படும் விதத்தில் பகிரங்க சேவையிலுள்ள சில அலுவலர்களின் மனதிலேற்படும் விரக்தியை குறிப்பாக உபகுழு அவதானித்துள்ளது. அது கோடிக்கணக்கான ரூபாயைக் கையாளுவதுடன் தேசிய கணக்காய்வுச் சேவை ஆணைக்குழுவின் (NASC) வினாக்களுக்கு முகங்கொடுக்க வேண்டியுமுள்ள பகிரங்க சேவையாதலால், பகிரங்கசேவையின் சமநிலைப்படுத்திய பிரதிநிதித்துவம் தே.க.சே.ஆ. (NASC) இல் காணப்பட வேண்டும். எனவே, தே.க.சே.ஆ. வினால் தீர்மானம் மேற்கொள்ளப்படுகையில் நியாயமான வழிகாட்டல் நடைமுறையிலிருக்க வேண்டும்.

முன்மொழிவு (13): பொது நிருவாகத்தின் மீதான சட்டவாக்க கட்டுப்பாடு

i. பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்கும் வகையில் பாராளுமன்றக் குழுக்களின் மூலமாக பொது நிருவாகத்தின் மீதான சட்டவாக்க கட்டுப்பாடு காணப்பட வேண்டும்.

(அ) பாராளுமன்றத் தெரிவுமுக்கள்

- (ஆ) அரசாங்கக் கணக்குகள் பற்றிய குழு (PAC)
 (இ) அரசாங்கப் பொறுப்பு முயற்சிகள் பற்றிய குழு (COPE)
 (ஈ) பொது மனுக் குழு (COPP)

நியாயப்படுத்தல்

பாராளுமன்றம் பொது நிர்வாகம் தொடர்பிலான அதனது மேற்பார்வை, மீளாய்வு, மதிப்பீடு, கட்டுப்பாடு, ஆதரவு ஆகியவற்றை முழுமையாகப் பாரபட்சமின்றி மேற்கொள்ள வேண்டும்.

- ii. மேற்சொன்ன குழுக்களினால் வழங்கப்பட்ட தீர்மானங்கள்/சிபார்க்கள் ஆகியன தேவையான நடவடிக்கைக்காக சம்பந்தப்பட்ட நிறுவனங்களுக்கு ஆற்றுப்படுத்த வேண்டும். அந்தக் குழுக்களின் கூட்டங்களில் சமூகமளித்திருக்கும் உறுப்பாண்மையின் தேவைப்படும் கூட்ட நடப்பெண்ணுடன் இந்தத் தீர்மானங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

நியாயப்படுத்தல்

(அ) அவர்களினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட சிபார்க்கள்/தீர்மானங்கள் ஆகியன பகிரங்க சேவையால் நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை என மேற்சொன்ன குழுக்களின் தவிசாளர்/ஆளணியினர் மற்றும் தனியார் கருத்துரைகள் மூலம் உபகுழுவிற்கு தெரிவிக்கப்பட்டது. எனவே, மக்களின் கருத்துரைகளுக்கான பாராளுமன்றத்தின் பதிவை பகிரங்க சேவை பொருட்படுத்தவில்லை. இந்தக் குழுக்களினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட தீர்மானங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு அது பகிரங்க சேவையில் கட்டாயமாக்கப்பட வேண்டியது பொது மக்களின் கருத்துரைகளாக இருந்தன.

(ஆ) மேற்சொன்ன குழுக்களினால் வழங்கப்பட்ட தீர்மானங்கள்/சிபார்க்கள் ஆகியன சம்பந்தப்பட்ட நிறுவனங்களின் நடைமுறைப்படுத்துகையின் இணைப்பாக இருக்கவேண்டுமென சில அரசியல் கட்சிகளும் அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தங்கள் பற்றி பொதுமக்கள் கருத்தறியும் குழுவும் (PRCCR)[16.2,3(ஈ)] ஆலோசனை தெரிவித்தன.

- iii. மனித உரிமை ஆணைக்குழு (HRC) மற்றும் நிருவாகத்துக்கான பாராளுமன்ற ஆணையாளரிடமிருந்து (ஓம்புட்ஸ்மன்) தமது சிபார்க்கள் நடைமுறைப்படுத்தாமை பற்றி பாராளுமன்றத்துக்குக் கிடைக்கப்பெற்ற தொடர்பாடல் கலந்துரையாடப்பட்டு அத்தகைய கருத்துரைகளை பொது மனுக் குழுவுக்கு அதன் மீளாய்வுக்கென ஆற்றுப்படுத்துவதெனவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

நியாயப்படுத்தல்:

பாராளுமன்றத்தில் தமது சட்டங்களின் ஏற்பாடுகளுக்கு இணங்க, சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளினால் நடைமுறைப்படுத்தப்படாத தமது சிபார்சுகள் ஜனாதிபதி மற்றும் பாராளுமன்ற சபாநாயகரின் கவனத்திற்கு ம.உ.ஆ (HRC) மற்றும் ஒம்புட்ஸ்மனால் அனுப்பிவைக்கப்பட்டது. தற்போது அரசியலமைப்பு அல்லது ஏதேனும் சட்டம் இந்த சிபார்சுகள் பற்றி பின்பற்றப்பட வேண்டிய நடவடிக்கையைத் தரவில்லை. நடைமுறைப்படுத்தப்படாமை தொடர்பாக ஒம்புட்ஸ்மன், மனித உரிமை ஆணையாளர் ஆகியோர் தமது கருத்துக்களை அனுப்பி வைத்து, தமது சிபார்சுகளின் நடைமுறைப்படுத்துகைக்கென பொருத்தமான முறையொன்று அறிமுகப்படுத்தப்பட வேண்டுமெனவும் கோரிக்கை விடுத்தனர்.

iv. பொது நிருவாகத்தில் உள்ள ஏனைய நிறுனங்களுக்கும் பிரயோகிக்கப்படும் நிருவாக மற்றும் நிதிசார் பிரமாணங்களின் கீழ் அவற்றைக் கொண்டுவரும் நோக்கத்துக்காக பாராளுமன்றச் செயலகமும் கணக்காய்வாளர் தலைமையதிபதியின் திணைக்களப் பணியாட்களும் பாராளுமன்றத்தின் சட்டவாக்க கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வரவேண்டுமென கருத்துரைகளிற் சில வலியுறுத்தியிருந்தமையை உபகுழு அவதானித்தது. இந்த விடயத்தைத் தெளிவுபடுத்துவதற்கு பொறிமுறையொன்றை நடைமுறைப்படுத்துவதில் மேலும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டுமெனப் பிரேரிக்கப்பட்டது.

நியாயப்படுத்தல்:

(அ) பாராளுமன்றச் செயலகம், நீதிச்சேவை ஆணைக்குழு (JSC), மற்றும் கணக்காய்வாளர் தலைமையதிபதியின் பணியாட்களும் பாராளுமன்றத்தின் சட்டவாக்கக் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து தற்போது விலக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த நடைமுறையை நியாயமானதொன்றாகக் கருதுவதற்கு ஏதேனும் விசேட காரணங்களை உபகுழு கண்டறியாதிருக்கையில், இந்தச் சூழ்நிலை காரணமாக இத்தகைய நிறுவனங்கள் மீதான பாராளுமன்றக் கட்டுப்பாட்டின் முறையான, நடைமுறை ரீதியான பிரயோகத்தில் குறைபாடு உள்ளதென அவதானிக்கப்பட்டது. பாராளுமன்றத்தினால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு வரும் ஏனைய நிறுவனங்கள் இதைப் பாரபட்சமானதொன்றாகக் கருதுகின்றன. இவை வரலாற்று ரீதியாக மேம்பட்டுள்ள தூண்டலை ஏற்படுத்தும் குறைபாடுகள் என உபகுழுவிடற்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட கருத்துரைகள் தொடர்ச்சியாகக் குறிப்பிட்டுள்ளன. இத்தகைய நிறுவனங்களினதும் பாராளுமன்ற அதிகாரத்தினதும் மீயுயர் தன்மையைப் போற்றிப் பாதுகாக்கையில் இத்தகைய நிறுவனங்கள் எல்லாவற்றினதும் மீதான சட்டவாக்க கட்டுப்பாடு அத்தகைய குறைபாடுகளை நீக்க வேண்டும்.

(ஆ) திரட்டு நிதியத்தால் நிதியளிக்கப்படும் சகல நிறுவனங்களும் பாராளுமன்றத்தினால் கணக்காய்வு செய்யப்பட வேண்டுமென அரசியல் குழுவொன்று ஆலோசனை தெரிவித்தது.

v. பின்வரும் நிறுவனங்கள் உறுப்புரை 41(ஆ) இன்ன கீழான தற்போதைய பட்டியலில் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும்:

- (அ) பகிரங்கத்துறை செயலாற்றுகை பற்றிய மீளாய்வுக்குழு (பிரேரிக்கப்பட்டுள்ளது)
- (ஆ) பகிரங்கத் தொழில் முயற்சியாண்மை சேவை ஆணைக்குழு (பிரேரிக்கப்பட்டுள்ளது)
- (இ) நிருவாகத்துக்கான பாராளுமன்ற ஆணையாளர்
- (ஈ) நிருவாக மேன்முறையீட்டு நியாய சபை

தற்போதைய உறுப்புரை - 41(ஆ)

அட்டவணை

- (i) தேர்தல் ஆணைக்குழு
- (ii) பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழு
- (iii) தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு
- (iv) கணக்காய்வுச் சேவை ஆணைக்குழு
- (v) இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு
- (vi) இலஞ்சம் அல்லது ஊழல் தொடர்பிலான சார்த்துதல்களைப் புலனாய்வு செய்வதற்கான ஆணைக்குழு
- (vii) நிதி ஆணைக்குழு
- (viii) எல்லை நிர்ணய ஆணைக்குழு
- (ix) தேசிய பெறுகை ஆணைக்குழு

முன்மொழிவு (14): எல்லை நிர்ணயக்குழு மற்றும் அதன் பணிகள்

குழுக்களை அவ்வாறு நியமிப்பதற்குப் பதிலாகவும் தேவைப்படும்போதும் மாகாணங்கள், தேர்தல் தொகுதிகள், உள்ளூர் அதிகாரசபைகள், நிருவாகப் பிரிவுகள் (மாவட்டங்கள், பிரதேச செயலகங்கள்) ஆகியவற்றின் எல்லைகளை நிர்ணயிப்பதற்கென மத்திய அரசாங்கத்தில் ஆணைக்குழுவொன்று தாபிக்கப்பட வேண்டும்.

நியாயப்படுத்தல்:

தனிப்படுத்திச் சிந்திப்பதிலும் பார்க்க எல்லை நிர்ணயத் தேவைகளின் பொதுவான கண்ணோட்டம் காணப்படலாம் என்பதுடன், அது அரசியல் நிருவாக எல்லைகள் ஒன்றையொன்று தழுவுதற்கு (பொதுவானதாக அமைய) வசதியளிக்கிறது.

முன்மொழிவு: (15)

நிறுவனங்களின் நிர்வாக மற்றும் நிதி ஒழுங்குவிதிகள் மற்றும் செயற்பாடுகள் மற்றும் செயல்விதிகள்

பின்வரும் நிறுவனங்களின் பொது நிறுவாகம் மற்றும் நிதி ஒழுங்குவிதிகள் மற்றும் செயல்பாடுகள் மற்றும் செயல் ஒழுங்குவிதிகளுக்கான ஏற்பாடுகளை வழங்குவதன் மூலம் பொதுநிர்வாகத்தினை ஆளுகை செய்வதற்கு வேறான ஒரு பாராளுமன்றச் சட்டம் அமுல்படுத்தப்படல் வேண்டும்.

- I. பகிரங்கச் சேவை ஆணைக்குழு (PSC)
- II. சிரேட்ட முகாமைத்துவக் குழு (SMC)

III. அரசு துறைச் செயலாற்றுகை மீளாய்வுக் குழு (PSPRC)

IV. அரசாங்கப் பொறுப்புமுயற்சியாண்மைச் சேவை ஆணைக்குழு (PESC)

நியாயப்படுத்தல்-

அரசாங்கச் சேவை பற்றிய சில ஏற்பாடுகள் விபரங்களாகும். இவற்றினை அந்த ஏற்பாடுகளின் நோக்கத்திற்குப் பாதிப்பினை ஏற்படுத்தாமல் அரசியலமைப்பிலிருந்து அகற்ற முடியும். இதனால் அரசியலமைப்பிலுள்ள இடத்தினை மிகவும் நினைத்தினுடன் பயன்படுத்த முடியும்.

இந்த அறிக்கையில் உள்ள புதிய முன்மொழிவுகளின் ஒருங்கிணைப்பிற்கு அரசியலமைப்பு ரீதியான இடத்தினை அனுமதிக்கின்ற அதேவேளை, அகற்றப்படுவதற்காக முன்மொழியப்படுமு; ஏற்பாடுகளை வேறான ஒரு சட்டத்தில் நன்கு ஒருங்கிணைக்க முடியும். மேலும் அரசியலமைப்பானது புதிய முன்மொழிவுகளின் அடிப்படைகளை உள்ளடக்கலாம். இவற்றின் விபரங்கள் உத்தேச பாராளுமன்றச் சட்டத்தில் கருதப்பட்டுள்ளவாறு ஒரு வேறான சட்டத்தில் வெளிப்படுத்தப்படலாம். (இதற்கு இலங்கை பொது நிர்வாகச் சட்டம் எனத் தலைப்பிடலாம்)

முன்மொழிவு (16): ஓய்வு பெறும் வயதிற்கு அப்பால் அரசாங்க உத்தியோகத்தர்களின் தொழில் வாய்ப்பு

வருடாந்த ஒப்பந்தங்கள் மற்றும் செயலாற்றுகை மதிப்பீடு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அரசாங்க சேவையில் முலதிக தொழில் வாய்ப்பிற்காக அரசாங்க உத்தியோகத்தர்களை அவர்களின் ஓய்விற்குப் பின்னர் (PSC) ஆட்சேர்ப்புச் செய்யலாம். மேலும் நியமிக்கலாம்.

நியாயப்படுத்தல்-

இலங்கையில் ஆயுட்கால அதிகரிப்பு, காலப்போக்கில் ஊழியப் படையானது உடல் உழைப்பு எனும் அடிப்படையிலிருந்து மனநிலை ஆற்றல் அல்லது அறிவு அடிப்படைக்கு நிலைமாற்றமடைந்தமை , முப்படைகளும் மக்களுக்க சேவை ஆற்றுவதன் பொருளாதார நலன்கள் மற்றும் தொழில் வாய்ப்பிற்கான உலகளாவிய நடைமுறை, இன்னும் பிற ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் இந்த முன்மொழிவிற்கு உபகுழு ஆதரவு வழங்குகின்றது.

முன்மொழிவு (17): பரிசீலிப்பதற்கான ஏனைய முன்மொழிவுகள்-

உப குழுவிற்கும் ஏனையவற்றுக்கும் முன்வைக்கப்பட்ட விளக்கவுரைகளின் அடிப்படையில், உப குழுவானது சில பரிந்துரைகளை உருவாக்கியுள்ளது. இவை அரசியலமைப்பு வரைஞர்களின் கவனத்தினைப் பெற வேண்டும்.

இந்த அம்சங்கள் உப குழுவிற்கு வழங்கப்பட்ட ஆணையுடன் நேரடியாக தொடர்புபடாதவையாகும். எனவே இவை “ ஏனைய முன்மொழிவுகளைச்” சமர்ப்பிக்கப்படுகின்றன. நிச்சயமாக இவை பொது நிர்வாகத்துடனும் அரசாங்க சேவையுடனும் சில தொடர்பினைக் கொண்டுள்ளன.

- I. இந்த உப குழுவின் முன்மொழிவுகளின் அடிப்படையில், உள்ளூர் நிர்வாகத்தின் பிரதான வழிகாட்டல் அலகாகப் பிரதேச செயலகத்தினை நறுவுவதற்கான முன்மொழிவு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. பிரதேசங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஏனைய நிர்வாக அலகுகள் (உதா: சுகாதார பரப்புக்களின் மருத்துவ அதிகாரிகள், பிரதேச நீதிமன்ற பிரதேசங்கள், பொலிஸ் நிலையப் பிரதேசங்கள்) எல்லை குறிக்கப்பட்டு இயலுமான அளவிற்கு பிரதேச செயலகப் பிரிவுகளுடன் ஒத்திணைப்பினைக் கொண்டவையாக நிறுவப்படல் வெண்டும் என்பது இணைந்த முன்மொழிவாகும்.
- II. இலங்கை மக்களின் பூரண ஆற்றலினைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்காக பால்நிலைக்கு விசேட அவதானம் வழங்கப்பட வேண்டு என்பது உப குழுவிற்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பல விளக்க உரைகளில் குறிப்பிடப்பட்டது. பகிரங்கப் போட்டியின் மூலம் அரச சேவைக்கு ஆட்சேர்ப்புச் செய்கையில் , திறமை என்பது வழிகாட்டல் கோட்பாடாக இருக்கவேண்டும் என்பது எவ்வாறாயினும் இணங்கப்பட்டது. உயர் தீர்மானம் எடுத்தல் அமைப்புகளில் பால்நிலை கருதுகோல்களைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்தல் விடயம் தொடர்பாக விரிவாகக் கலந்துரையாடி அரசியலமைப்புச் சபையினால் ஆணைக்குழுக்கள் நியமிக்கப்படுகையில் நியமங்களில் குறைந்தது மூன்றின் ஒன்றினை வழங்குவதற்கான ஏற்பாடுகளை உப குழு பரிந்துரைத்துள்ளது.

மாற்று முன்மொழிவு

இலங்கை மக்களின் பூரண ஆற்றலினைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்காக பால்நிலைக்கு விசேட அவதானம் வழங்கப்பட வேண்டு என்பது உப குழுவிற்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பல விளக்க உரைகளில் குறிப்பிடப்பட்டது. பகிரங்கப் போட்டியின் மூலம் அரச சேவைக்கு ஆட்சேர்ப்புச் செய்கையில் , திறமை என்பது வழிகாட்டல் கோட்பாடாக இருக்கவேண்டும் என்பது எவ்வாறாயினும் இணங்கப்பட்டது. உயர் தீர்மானம் எடுத்தல் அமைப்புகளில் பால்நிலை கருதுகோல்களைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்தல் விடயம் தொடர்பாக விரிவாகக் கலந்துரையாடி அரசியலமைப்புச் சபையினால் ஆணைக்குழுக்கள் நியமிக்கப்படுகையில் நியமங்களில் குறைந்தது மூன்றின் ஒன்றினை வழங்குவதற்கான ஏற்பாடுகளை உப குழு பரிந்துரைத்துள்ளது.

iii. அதிகாரப் பகிர்வு பலன் மிக்கதாக இருக்க வேண்டுமாயின், மாகாணங்களுக்கு தேவைப்படுகிறவாறாக சகல வளங்களும் (உதா: மனித வளம், நிதி, இயந்திரம் மற்றும் உபகரணம், அதேபோலத் தொழில்நுட்பம்) கட்டுப்பாடு இன்றி வழங்கப்படல் வெண்டும் என உப குழுவிற்சுச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட விளக்கவுரைகள் வெளிக்கூறியுள்ளன. இல்லாவிடின் மாகாண அரசு சேவை மற்றும் மாகாண சபைகள் மற்றும் உள்ளூராட்சி அதிகார சபைகளினால் வழங்கப்படுமு; சேவைகள் அவற்றின் குறிகொளினை அடையாது.

iv. அரசாங்கச் செவைக்கான நுழைவுகளின் வெவ்வேறு மட்டங்களில் தீர்மானிக்கப்படும் இன்றியமையாத தகைமையாக இருமொழி (சிங்களம் மற்றும் தமிழ்) ஆற்றல் ஆக்கப்பட வேண்டுமென உபகுழு முன்மொழிகின்றது.

v. அரசாங்க சேவை ஆணைக்குழு, மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு, தேர்தல்கள் ஆணைக்குழு, மாகாண அரசாங்க சேவை ஆணைக்குழு ஆகியவற்றை சிறுபாண்மைக் குழுக்கள் / பிராந்திய சமுதாயங்கள் ஆகியவற்றின் உள்ளடக்கும் தன்மை மிக்க பிரதிநிதித்துவத்திற்காக உப குழுவிற்சு விளக்கவுரைகள் அளிக்கப்பட்டன.

அதேவேளை மாகாண அரசாங்க சேவை ஆணைக்குழுவில் இவ்வாறான சமுதாயங்கள் மக்கட் தொகையின் கணிசமான விழுக்காடாகப் பிரசன்னமாகியுள்ளன. இந்த ஆணைக்குழுக்களுக்கு உறுப்பினர்கள் நியமிக்கப்படுகையில் இந்த முன்மொழிவுகள் அமுல்படுத்தப்படுமென உப குழு பரிந்துரைக்கின்றது. மேலும் தேர்தல்கள் ஆணைக்குழுவின் உறுப்பான்மையினை 5 வரையில் அறிவிப்பதற்கான அறிக்கையும் இருந்துவருகின்றது.

vi. அரசாங்க உத்தியோகத்தர்களுக்காக விண்ணப்பிக்கும் ஏற்பாடுகளைப் பொறுத்த அளவில், இந்த வசதியினை அனுபவிக்கும் சில உத்தியோகத்தர்கள் இருப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டது. (உதா: ஆளுநருக்கான மாகாண அரசாங்கச் செவை ஆணைக்குழு தொடர்பான உத்தியோகத்தர்கள், பகிரங்கச் செவை ஆணைக்குழு மற்றும் AAT க்கான அரசாங்க சேவை) எவ்வாறாயினும் இந்த வசதியினை அனுபவித்த சிலரும் உள்ளனர். (உதா: பொலிஸ், நிதிச் செவை ஆணைக்குழு, துர்தல்கள் ஆணைக்குழு உத்தியோகத்தர்கள், பாராளுமன்றச் செயலகம் மற்றும் கணக்காய்வாயர் தலமையதிபதி திணைக்களம் ஆகியவை விண்ணப்பிக்கும் ஏற்பாடுகள் இன்றியுள்ளன.)

இதனை அரசியலமைப்பு உருவாக்குனர்கள் தமது பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொண்டு சேவையிலுள்ள பொருத்தமான உத்தியோகத்தர்களுக்கு விண்ணப்பிக்கும் வசதிபடுத்துவதற்கான ஏற்பாட்டினை வழங்க வேண்டுமென உப குழு முன்மொழிகின்றது.

vii. 1972ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பினால் உறுதிப்படுத்தப்பட்ட அரசாங்க ஓய்வூதியம் பெறுவோரின் சகல உரிமைகளும் 1978 ஆம்

ஆண்டு அரசியலமைப்பினால் அகற்றப்பட்டதாக உப குழுவின்கு விளக்கவுரை அளிக்கப்பட்டது. இந்த உரிமைகள் 1901 ஆம் ஆண்டின் அமுல்படுத்தப்பட்ட சட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகவும் 1961 ஆம் ஆண்டின் சிவில் சட்டச் சேவையின் அத்தியாயம் XXII C1.218 மற்றும் 1972 ஆம் ஆண்டின் பிரிவு 109(1) மற்றும் (2) ஆகியவற்றினதும் உருவாக்கப்பட்டது எனச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது.

1972 ஆம் ஆண்டின் அரசியலமைப்பின் ஓய்வூதிய உரித்து மற்று; பணிக்கொடை உரித்து உறுப்புரைகள் 109(1) மற்றும் (2) ஆகியவை மீள அறிமுகப்படுத்தப்படல் வேண்டுமென விளக்கவுரைகள் வழங்கப்பட்டன. இதனை நியாயப்படுத்தக்கூடிய முன்மொழிவினைக் கண்ட உபகுழு/ புதிய அரசியலமைப்பின் உருவாக்கத்தின் மூலம் பரிகாரத்துக்கான ஏற்பாடுகளை பரிந்துரைக்கின்றது.

இவ்வடயம் PRCCR னாலும் கபரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

1972 அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை-

109(1) இலங்கை அரசாங்கத்தில் சேவையாற்றலை முடித்துக்கொண்ட அல்லது இலங்கை குடியரசில் சேவையாற்றலை முடித்துக்கொண்ட அல்லது அவ்வாறான நபர்களின் விதவைகள், பிள்ளைகள் அல்லது ஏனைய தங்கியிருப்போர் ஆகியோருக்கு செலுத்தப்படவேண்டிய சகல ஓய்வூதியங்களும் அல்லது பணிக்கொடைகளும் அல்லது அவையொன்றை ஏனைய கொடுப்பனவுகளும் அவை எந்த எழுத்திலான சட்டத்தின் கீழ் வழங்கப்படுகின்றதோ அதனாலோ அல்லது இச்சட்டத்தினை விட சாதகமாக குறைவில்லாத தொடர்ந்து வந்த ஏதாவது எழுத்திலான சட்டத்திலான ஆளுகை செய்யப்படும்.

109(2) இப்பிரிவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சகல கொடுப்பனவுகளும் பணிக்கொடைகளும் அவை பொன்ற ஏனைய கொடுப்பனவுகளும் திரட்டிய நிதியிலிருந்து அறவிடப்படும்.

பகுதி II

மாகாணப் பொதுச்சேவை

அறிமுகம்

13வது திருத்தத்தில் எதிர்பார்க்கப்பட்டவாறாக பரவலாக்கல் செயன்முறையானது மாகாண பொதுச்சேவை (19) எழுந்து நிற்கும் அத்திவாரமாக உள்ளது. பரவலாக்கலை நிறைவேற்றுவதானது 13வது திருத்தத்தின் 9வது அட்டவணையின் 3 நிரல்களினை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. 19 இன் சேவை பல்வேறுபட்ட நிறுவனங்களுக்கு இவ்வண்ணமாக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள விடயங்கள் நிரல் ஒன்று மற்றும் மூன்றின் தொழிற்பாடுகளை செயற்படுத்துவதற்கு நிறுவப்பட்டுள்ளது. எவ்வாறாயினும் 13வது திருத்தத்திற்கான 9வது அட்டவணையின் 3 நிரல்களும் இல்லாதொழிக்கப்பட வேண்டுமென ஒரு கேள்வி உள்ளதுடன், மாகாணசபையின்

பிரதிநிதித்துவங்களுக்கு செவிமடுத்த உபகுழுவானது இவ் 3 நிரல்களும் மீளாய்வுக்குட்படுத்தப்பட வேண்டுமெனவும், சட்ட மற்றும் நடவடிக்கைத் தெளிவு நோக்கங்களுக்காக தொழிற்பாடுகளின் ஒரு தெளிவான வரைவிலக்கணத்தைக் கொடுத்து இருநிரல்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டுமென்ற பெரும்பான்மையோரின் கருத்தை உறுதிப்படுத்துகிறது.

ஊ இன் சட்டக் கட்டமைப்பானது 1987 ஆம் ஆண்டு 42 ஆம் இலக்க மாகாணசபைகள் சட்டத்தில் காணப்படுகிறது. மாகாணசபைகளின் வேறுபட்ட நிறுவனங்களில் 9வது அட்டவணையின் நிரல் 1 இன் மாகாண தொழிற்பாடுகளாகிய திட்டமிடல், பணித்தல், அமுல்படுத்தல், கண்காணித்தலில் ஈடுபடும் பணியாளரானவர்கள் ஊ இன் ஆட்களாவர். இவர்களிடையே மாகாணங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட முழுத் தீவு சேவை ஆட்களும் உள்ளனர்.

மாகாணப் பொதுப் பணியாளர்கள் நான்கு வகைப்பாடுடையோராய் உள்ளனர்.

- (i) ஊ யினால் நியமிக்கப்பட்டு ஊஊ களினால் நிர்வகிக்கப்படும் பணியாளர்கள்
- (ii) மாகாண நிறுவனங்களில் பணியாற்றுவதற்காக ஒரு காலப்பகுதிக்கு அச்சேவைகளிலிருந்து விடுவிடுக்கப்பட்ட முழுத் தீவுச் சேவைப் பணியாளர்கள்
- (iii) உள்ளூராட்சி நிறுவனங்கள் (மாநகரசபை, நகரசபை, மற்றும் பிரதேச சபைகள்) என்பவற்றில் பணியாற்றும் பணியாளர்கள் மற்றும்
- (iv) மாகாணங்களின் ஊழுக்களின் பணியாளர்கள், உதாரணம் மாகாண உல்லாசப் பயணச் சபை, மாகாணப் போக்குவரத்துச்சபை இன்னும் பல.

தற்பொழுது டுபுபுக்கள் மாகாணசபைகளின் பங்காளர்களாக கருதப்படுவதுடன், அதன் நிமித்தமாக முன்னையதன் பணியாளரானவர்கள் மாகாணப் பொதுச்சேவையின் உட்கூறுகளாகக் கருதப்படுகின்றனர்.

தற்போதைய சூழமைவில் மாகாணத்தின் ஆளுநரானவர் ஊ யின் அதி உயர்ந்த நிறைவேற்று அதிகாரங்களைச் செயற்படுத்துகிறார். உதாரணத்திற்கு ஆளுநர் ஊஊஇ மாகாண செயலாளர்கள், திணைக்களத் தலைவர்களை நியமிக்கின்றார். மாகாணப் பொதுப் பணியாளர்கள் மீதான நியமனங்கள், இடமாற்றங்கள், ஒழுக்காற்று நடவடிக்கைகள் தொடர்பாக இறுதி அதிகாரமுடையவராக ஆளுநர் உள்ளார். உபகுழவுக்கு பிரதிநிதித்துவம் செய்தவர்கள் சிலர், ஆளுநரின் அதிகாரங்களை ஒட்டுமொத்தமாக எடுக்கும்பொழுது, அவை அதீதமானவை எனவும், அதன் நிமித்தமாக ஆளுநரின் சில அதிகாரங்களைக் குறைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தைக் கொண்டிருந்தனர். இந்த விடயமானது அரசியலமைப்பு மறுசீரமைப்புக்கள் மீதான உரிய குழுக்களுக்கு விடப்படும் அதேவேளையில், ஊஊ இன் மறுசீரமைப்புக்களுக்கான அதன் சிபார்சுகளைச் செய்வதில் ஆளுநரின் அதிகாரங்களைக் குறைப்பதற்கான இந்த அக்கறை குறித்து உபகுழு கவனம் எடுத்தது.

ஊஊ ஆனது தற்பொழுது செயற்படும் முறை குறித்து அக்கறைகள் வெளிப்படுத்தப்பட்டன. அரசாங்கத்தின் ஊஊ யின் வகிப்பங்குடன் உடன்படும்படியாக முடியுமான வரைக்கும் தனது தொழிற்பாடுகளையும் பொறுப்புக்களையும் ஊஊ செயற்படுத்தும் என உபகுழு நம்புகிறது.

முன்மொழிவுகள் (18): 9 வது அட்டவணையிலுள்ள நிரல்களின் மீளாய்வு

9வது அட்டவணையிலுள்ள மூன்று நிரல்களும் இரண்டு நிரல்களாகத் தொகுக்கப்படும்பொழுது மாகாண நிரலானது டுபு க்களின் தொழிற்பாடுகளுக்கான ஒரு தனியான பிரிவு அதில் வழங்கப்படும்.

நியாயப்படுத்தல்

13வது திருத்தத்தினால் எதிர்பார்க்கப்பட்டவாறாக பரவலாக்கல் செயன்முறையை உறுதிப்படுத்துவதற்கு சுலபமான செயற்படுத்துகை மற்றும் தெளிவுத்தன்மைக்காக 3 நிரல்களும் ஒன்றுசேர்க்கப்பட வேண்டும். பொதுப்பட்டியலை இல்லாதொழித்து விட்டு உள்ளூராட்சி நிரல் ஒன்றைக் கொண்டிருக்கும் கருத்தை ிசுஊஊசு கொண்டுள்ளது.

முன்மொழிவு (19): மாகாண பொதுச்சேவை ஆணைக்குழு (ஊஊ)

அரசியலமைப்பில் பின்வரும் உறுப்புரைகள் உள்ளடக்கப்பட வேண்டுமென உபகுழு முன்மொழிகிறது.

- (i) ஒவ்வொரு மாகாணத்திற்கும் ஒரு மாகாண பொதுச்சேவை ஆணைக்குழு (ஊஊ) இருக்கும்.
- (ii) ஊஊ உறுப்பினர் எண்ணிக்கையை 5 இலிருந்து 7 ஆக அதிகரிப்பதற்கு முன்மொழிகிறது.

நியாயப்படுத்தல்

தற்பொழுது மாகாண ஆளுநரால் ஊஊ இற்கு நியமிக்கப்படும் 5 உறுப்பினரானவர்கள் ஒரு மாகாணத்தின் பல்வேறு சேவைகளை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதற்கு போதியதானோர் அல்ல என உபகுழு உணருகிறது. மத்திய அரசாங்கத்திலுள்ளவாறாக கல்வி, சுகாதாரம், உள்ளூராட்சி இன்னும் பல உட்பட மாகாணத்தில் பல எண்ணிக்கையான சேவைகள் உள்ளன.

(ஊஊ) ஊஊ உறுப்பினர்கள் மாகாண ஆளுநரால் நியமிக்கப்படுவர். ஆளுநரின் இந்த நியமனங்களானவை ஊஊ க்கான உறுப்பினர்களை நியமிப்பதற்கான ஊஊ ஆல் குறித்துரைக்கப்பட்ட முறையில்களின் பிரகாரம் விண்ணப்பங்கள் மதிப்பீடு செய்யப்பட்ட பிற்பாடு, (அதாவது ஆளுநரால் அவைகள் அழைக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து) அவர்களின் விண்ணப்பங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு ஆளுநரால் தீர்மானிக்கப்பட்டவாறாக உயர் தொழில்வாண்மை நியமனங்களை வேண்டிநிற்கும் விண்ணப்பங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு. இவ்வண்ணமாக நியமிக்கப்படும் உறுப்பினர்களிடையே ஆகக் குறைந்தது 4 உறுப்பினர்கள் பொதுச்சேவையில் 25 வருட முன்சேவையைக் கொண்டிருப்பவர்களாகவும், ஆகக் குறைந்தது 15 ஆண்டுகள் சிரேஷ்ட முகாமைத்துவ அனுபவத்தைக் கொண்டிருப்பவர்களாகவும், அத்துடன் 3 உறுப்பினர்களானவர்கள் தொழில்வாண்மை தகைமைகளை உடையவர்களாகவும் அவர்களில் ஒருவர் சட்டத் தொழில்வாண்மை உடையவராகவும் இருக்க வேண்டும். தெரிவு செய்யப்பட்ட ஆட்களானவர்கள் மாகாண சமூகத்தின் பால்நிலை பன்மைத்துவ நிலையை பிரதிபலிக்க வேண்டும். ஆளுநரானவர் தெரிவு செய்யப்பட்டவர்களிடையே இருந்து ஒரு உறுப்பினரை ஊஊ யின் தவிசாளராக நியமிப்பார்.

மாற்று முன்மொழிவு

ஊஊயின் உறுப்பினர்கள் பாராளுமன்றத்தின் ஊஊ யினால் நியமிக்கப்படுவார். ஊஊ யினால் ஏற்படுத்தப்படும் இந் நியமனங்களானவை விண்ணப்பங்களின் பெறப்பட்டதன் தொடர்பில் ஊஊ உறுப்பினர்களின் நியமனங்களுக்கான ஊஊ ஆல் குறித்துரைக்கப்பட்ட முறையில்களின் பிரகாரம் விண்ணப்பங்களின் மதிப்பீட்டிற்குப் பிற்பாடு ஊஊ யினால் இந் நியமனங்கள் செய்யப்படும். இவ்வாறு நியமிக்கப்பட்ட

உறுப்பினர்களிடையே 4 உறுப்பினர்கள் பொதுச்சேவையில் ஆகக் குறைந்தது 25 க்கு வருடத்திற்கு மேற்பட்ட முன் சேவையையுடைய, ஆகக் குறைந்தது 15 வருட சிரேஷ்ட முகாமைத்துவ அனுபவம் கொண்டோராய், அத்துடன் 3 உறுப்பினர்கள் தொழில்வாண்மை தகைமைகளுடனும் அவர்களில் ஒரு உறுப்பினர் சட்டத் தொழில்வாண்மையுடையவராகவும் இருக்க வேண்டும். தெரிவு செய்யப்பட்ட ஆட்கள் மாகாண சமூகத்தின் பால்நிலை மற்றும் பன்மைத்துவ நிலையை பிரதிபலிக்க வேண்டும். ஊன ஆனது தெரிவு செய்யப்பட்டோரிடமிருந்து ஒரு உறுப்பினரை ஈன யின் தவிசாளராக நியமிக்கும்.

மேற்படி மாற்று முன்மொழிவுக்காக கௌரவ ஒஸ்ரின் பெர்னாண்டோ (வளவாளரின்) மாறுபட்ட கருத்து

ஈன யின் உறுப்பினர்கள் ஆளுநரால் நியமிக்கப்படுவதானது மத்திய மயப்படுத்தலாகிறது என்ற விமர்சனம் உள்ளது. ஆகவே பரவலாக்கலின் அடிப்படைக் கொள்கையின் பிரகாரம் ஊன ஆல் நியமிக்கப்படுவது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட முடியாதது. மேலும் ஈன யின் நியமனங்களைக் காட்டிலும், காரண காரிய ரீதியாக மிகவும் முக்கியமானவையான, 19வது திருத்தத்தினால் நியமிக்கப்படும் ஆணைக்குழுக்கள் ஊன ஆல் நியமிக்கப்படுவதில்லை ஜனாதிபதியினாலே மேற்கொள்ளப்படுகிறது. ஊன ஆனது வெறுமனே பெயர்களை சிபார்சு செய்தது.

(ஈ) ஈன யின் தவிசாளரானவர் அமைச்சரவையின் அமைச்சரவை செயலாளர் ஒருவர் அல்லது ஒரு மாகாணத்தின் பிரதம செயலாளர் மட்டத்திலிருந்து ஓய்வுபெற்ற பொது உத்தியோகத்தராக இருப்பார்.

நியாயப்படுத்தல்

தற்பொழுது தவிசாளரானவர்கள், ஓய்வுபெற்ற பொதுப்பணியாளர்கள், ஓய்வுபெற்ற நீதிபதிகள் என்ற வகையில் பல்வேறுபட்ட ஆட்களின் தரங்களிலிருந்து நியமிக்கப்படுகிறனர். ஈன யின் தவிசாளராக இருக்கும் ஒரு ஆளால் பொதுச்சேவையின் நெறிகள், விழுமியங்கள் நன்கு விளங்கப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்பதுடன், அதன் நிமித்தமாகவே முன்னாள் செயலாளர்கள், பிரதம செயலாளர்களின் நியமனத்திற்கு முன்மொழியப்படுகிறது.

முன்மொழிவு (20): மாகாண செயலாற்றுகை மீளாய்வுக் குழு (PPRC)

- I. மாகாண சட்டத்தினால் தாபிக்கப்பட்ட மாகாண செயலாற்றுகை மீளாய்வுக் குழுவொன்று இருத்தல் வேண்டும்
- II. ஒவ்வொரு மாகாண அமைச்சம் அத்துடன் அமைச்சின் கீழ் வருகின்ற நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றின் ஒட்டுமொத்த செயலாற்றுகைகளை மீளாய்வு செய்து மற்றும் மதிப்பீடு செய்து மாகாணத்தின் அரசு நிறுவனங்களை அதன் மீளாய்வு கட்டுப்பாடு ஆகியவற்றை மேம்படுத்தும் நோக்கில் மாகாண சபைக்கு அறிக்கையிடுவது (PPRC) யின் செயற்பாடுகளாகும்.

நியாயப்படுத்தல்

மாகாண அரசு துறையில் செயலாற்றுகை, வினைத்திறன் பயனுறுதித் தன்மை ஆகியவற்றை மீளாய்வு செய்கின்ற செயல்முறைகளில் குறைபாடு காணப்படுவதை உப குழு பரிசீலித்தது. மற்றும் மேற்பார்வை, மதிப்பீடு, செயலாற்றுகைகளை தரமுயத்தல் ஆகியவற்றுக்கு அதிக கவனம்

வழங்குவதன் மூலம் PPS இன் ஆக்கத்திறனை மேம்படுத்துவதன் அவசியத்தை அது அங்கிகரித்தது. உப குழு மற்றும் PRCCR ஆகியவற்றுக்க கிடைக்கப்பெற்ற பிரதிநிதித்துவங்களின் பிரகாரம் தமது தேவைகளை திருப்திகரமாக நிறைவேற்றுவது தொடர்பில் மாகாண அரசாங்க நிறுவனங்கள் மீதான ஆற்றல்கள் மீது பொது மக்கள் நம்பிக்கை இழந்து வருவது தெளிவாகின்றது. பொது மக்களின் கேள்விகளுக்க பதிலளிக்கையில் இத்தகைய விடங்கள் உதவிகரமாக அமையுமென குழு தெரிவித்தது.

iii. முதலமைச்சர்கள், எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள், சபையினால் நியமிக்கப்பட்ட இரண்டு சபை உறுப்பினர்கள் உள்ளடங்கலாக அரச நிறுவனங்களின் வினைத்திறன்மிக்க செயலாற்றுகை மதிப்பீடுகளுக்கு அவசியமான பல்வேறு வகையான நிபுணத்துவங்களை பிரதிநிதிப்படுத்தக் கூடிய மாகாண சமூகத்தின் பால்நிலை மற்றும் பன்மைத்துவம் ஆகியவற்றை பிரதிநிதித்துவம் செய்வதன் அவசியத்தை மதித்து மாகாண சபையின் முதலமைச்சர், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஆகியோரின் கலந்தாலோசனையுடன் ஆளுநரினால் வெளியிலிருந்து தெரிவுசெய்யப்பட்ட ஆளுநரினால் நியமிக்கப்பட்ட ஐந்து உறுப்பினர்கள் ஆகியோருடன் ஒன்பது உறுப்பினர்களைக் கொண்டதாக குழு இருத்தல் வேண்டும்.

முன்மொழிவு (21): பிரதேச நிறுவாகம்

1. ஒழுங்கமைத்தல் மற்றும் பிரதேச நிறுவாகத்தின் செயற்பணிகளை நிறைவேற்றுவதல் ஆகிய நோக்கங்களுக்காக பிரதேச செயலாளர்கள் மற்றும் கிராம சேவர்கள் ஆகியோர் மாகாண பணிப்புக்கும் கட்டுப்பாட்டுக்கும் கீழ் கொண்டுவரப்படுதல் வேண்டும்.

நியாயப்படுத்தல்

(அ) தற்சமயம் மாகாண சபைக்குரிய பல்வேறு முக்கியமான பணிகள் பிரதேச செயலாளர்களினால் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. ஆகவே மாகாண சபையுடன் தமது செயலாற்றுகைகளை மேற்கொள்கின்ற பிரதேச செயலாளர்கள் தொடர்பில் எவ்வித பிரச்சினையும் இல்லை.

(ஆ) மாவட்ட நிர்வாகத்தில் ஆரச சேவை படிமுறையில் அடிமட்டத்தில் பணியாற்றுபவராக கிராம சேவைகர் இருக்கின்றார். இவரே கிராம சேவைப் பிரிவுகளில் மக்களுடன் நேரடியாக தொடர்பு கொள்ளக்கூடியவராக இருக்கின்றார். ஆகவே பிரதேச செயலாளர்களின் பணிப்பின் கீழ் செயல்படுகின்ற கழராம சேவகர்களும் மாகாண சபையின் கீழ் கொண்டுவரப்பட வெண்டுமென உப குழு விதப்புரை செய்கின்றது.

ii. பிரதேச செயலாளர்கள், கிராம சேவர்கள் ஆகியோர் தற்போது செயற்படுகின்றவாரே மாவட்ட செயலாளர்களினால் தமக்கு பகிர்ந்தளிக்கப்படுகின்ற செயற்பாடுகளை தொடர்ந்தும் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

நியாயப்படுத்தல்

மாவட்ட மட்டத்தில் அரசாங்க நிருவாகத்தை பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்ற மாவட்ட செயலாளரே மாகாண சபையின் ஆளுகைக்கு கீழ் வராத செயற்பாடுகளுக்கும் பொறுப்பாக இருக்கின்றார். பிரதேச செயலாளர்கள் உள்நாட்டிலுவல்கள் அமைச்சினால் நியமிக்கப்பட்டபோதிலும் பாரியளவில் மாகாண சபையின் செயற்பாடுகளை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். 1992இன் 58ஆம் இலக்கச் சட்டம் (அதிகார மாற்றம்-பிரதேச செயலாளர்கள்) இந் நோக்கத்திற்காக பொறுத்தமான முறையில் திருத்தப்பட வேண்டும். மாகாண சபைகள் தாபிக்கப்பட்டபோது பிரதேச செயலாளர், கிராம சேவகர் ஆகியோர் மாகாண சபையின் கீழ் பணியாற்றுவதற்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டனர். மாகாண சபையின் பணிப்பு, கட்டுப்பாடு ஆகியவற்றின் கீழ் கிராம சேவைகர்கள் ஆரம்பத்தில் இருந்த நிலமைபோல் மீண்டுமு; பணியாற்ற வெண்டும் என்பதே உப குழுவின் தற்போதைய பிரரணை ஆகும்.

முன்மொழிவு (22): மாகாணத்தின் ஆளுநர்

- i. ஆளுநரின் செயலாளரைத் தவிர மாகாண அமைச்சின் செயலாளர்கள் , மாகாண சபை பேரவையின் செயலாளர்கள், மாகாண சமூகத்தின் பால்நிலை, பன்மைத்துவம் மற்றும் சந்பந்தப்பட்ட தேர்ச்சிகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் SMG இலிருந்து தெரிவுசெய்யப்பட்டு அமைச்சர்கள் சபையின் விதந்துரையின் பிரகாரம் பிரதி பிரதான செயலாளர் ஆகியோரை ஆளுநர் நியமிக்கலாம்.
- ii. செயலாற்றுகைகளை மீளாய்வு செய்தல் தொடர்பான செயற்பாடுகள், இடமாற்றங்கள் மற்றும் சகல செயலாளர்கள் தொடர்பான ஒழுக்காற்று கட்டுப்பாடுகள் ஆகியன ஆளுநருக்கு வழங்கப்படுதல் வேண்டும். அமைச்சர்கள் சபையின் கலந்தாலோசனையுடன் அவற்றை அவர் பிரயோகிக்கலாம்.

பகுதி III

உள்ளூர் அதிகாரசபைகள் மற்றும் அவற்றின் ஊழியர்கள்

அறிமுகம்

பல தசாப்தங்களுக்கு மேலாக உள்ளூர் அதிகாரசபைகளின் வகிபங்கு முறையியல் ரீதியாகக் குறைந்த மட்டமொன்றிற்கு தாழ்வடைந்துள்ள காரணத்தால் இலங்கையின் நிலைபேறுடைய தேசிய அபிவிருத்தியில் உள்ளூராட்சியின் வகிபங்கு முக்கிய விடயமொன்றாகியுள்ளது. உள்ளூர் உட்கட்டமைப்பு மற்றும் சமுதாய அபிவிருத்தியில், நிலைபேறான முதலீடு வறுமைக் குறைப்பிற்கு ஓர் அவசியமான பரிமாணம் என்பதற்கு ஏனைய அதிகரித்துவரும் அத்தாட்சிகளும் காணப்படுகின்றன. மேலும், தீர்மானம் மேற்கொள்ளல் செயன்முறைகள் மற்றும் உள்ளூர் பொருளாதாரத்தைக் கட்டியெழுப்புதல், அதன் முகாமைத்துவம் மற்றும் பேணுகை ஆகியவற்றில் உள்ளூர் பங்குதாரர்கள் முழுமையாக ஈடுபடுமிடத்து, சமூக-பொருளாதார அபிவிருத்தியில் உள்ளூராட்சியின் இயல்தகவுள்ள தாக்கம் கணிசமானது. அரசியல் ரீதியாக, உள்ளூராட்சி முறைமை பரவலாக்கப்பட்ட நிருவாக முறைமைகள் பரீட்சிக்கப்படுகின்ற சனநாயகத்தின் அடிப்படையாகும்.

உள்ளூர் நிலைமைகளின் பல்வகைமை மற்றும் உள்ளூர் தேவைப்பாடுகள் மற்றும் செயற்திறன்களை சரியாக மதிப்பிடுவதற்கான கொள்திறனை மத்தியிலுள்ள அரசாங்கங்கள் கொண்டிருப்பதற்கான சாத்தியம் குறைவாகக் காணப்படுகின்ற அதேவேளை, உள்ளூர் தேவைகள் மற்றும் முன்னுரிமைகள் பற்றிய அவற்றின் சிறந்த அறிவு, உள்ளூர் பாவனையாளர்களுடனான அவற்றின் அருகாமை மற்றும் பாரிய பொறுப்புக்கூறல் மற்றும் வெளிப்படைத்தன்மை என்பவற்றிற்கான உள்ளூர் தொகுதிகளின் அழுத்தம் ஆகியவற்றின் காரணமாக உள்ளூராட்சிகள் ஒப்பீட்டளவில் அனுகூலங்களைக் கொண்டுள்ளன. அபிவிருத்தியில் மிகவும் கீழ் மட்ட கிராமிய பங்குபற்றலை எதிர்நோக்கும் எண்ணக்கருவொன்றான, கிராம இராஜ்ஜியம் தொடர்பில் வளர்ந்துவரும் அக்கறையொன்று காணப்படுகின்றது.

முன்மொழிவுகள்

முன்மொழிவு (23): கிராம இராச்சியத்தைத் தாபித்தல்.

கிரமோதய மண்டல முறைக்கமைவாக அமைக்கப்படவுள்ள மக்களின் பங்குபற்றலைக் கொண்ட குழுவொன்றான, கிராம இராஜ்ஜியத்தை உள்நூர் நிருவாகத்தின் வட்டார மட்டத்தில் தாபித்தல்.

நியாயப்படுத்தல் - I

உள்நூராட்சி அதிகாரசபைகளினால் பொறுப்பேற்கப்படும் செயற்பாடுகளை ஆதரித்து வாதாடல், தாக்கம் செலுத்துதல் மற்றும் கண்காணித்தல் ஆகியவற்றில் ஈடுபடுவதற்கான ஆர்வத்தை வெளிப்படுத்தி, அடிமட்டங்களிலிருந்து கோரிக்கையொன்று எழுவதாக அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. தற்போது, 13 ஆம் திருத்தத்தின் அட்டவணை 9 இன் நிரல் 1 இன் விடயம் 4.1 இன் மூலம் கிராமோதய மண்டலங்களின் ஈடுபாட்டை அரசியலமைப்பு ஏற்பாடு செய்கின்றதாயினும், இந்நிறுவனம் செயற்பாட்டில் இல்லை.

உள்நூராட்சி அதிகாரசபைகள், மாகாண சபைகள் மற்றும் மத்தியிலுள்ள அரசாங்கத்தினாலும் கூட நிறைவேற்றப்படுகின்ற நடவடிக்கைகளுக்கு ஆதரவாக வாதாடல், பிரசாரம் செய்தல், தாக்கம் செலுத்துதல், முன்னுரிமை வழங்குதல் மற்றும் கண்காணித்தல் ஆகியவற்றில் ஈடுபடுவதற்கான ஆர்வத்தை வெளிப்படுத்தி, அடிமட்டங்களிலிருந்து எழும் கோரிக்கையொன்றின் கள அந்தஸ்தை உப குழு அங்கீகரிக்கின்றது. கிராமோதய மண்டலங்கள் இந்த நோக்கங்களுக்காகவே அறிமுகம் செய்யப்பட்டிருக்கலாம். ஆயினும், தற்போது இந்நிறுவனம் செயற்பாட்டில் இல்லையென்பதால் இதனை அமுல்படுத்த முடியாது. கிராமோதய மண்டலங்களின் உள்ளடக்கம் வித்தியாசமானபோதும், இடைவெளியை நிரப்புவதற்காக அதற்குப் பதிலாக, பொருத்தமான விதத்தில், வட்டாரமொன்றை அல்லது வட்டாரங்களின் இணைப்பொன்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட கிராம இராஜ்ஜியங்களின் அறிமுகத்தை உப குழு முன்மொழிகின்றது. ஆயினும், அதன் பணிகளை நிறைவேற்றுவதற்கு வேறுவிதத்தில் தீர்மானித்தாலன்றி, கிராம இராஜ்ஜிய முறைக்க

உள்ளூராட்சி அதிகாரசபைகளின் மூலம் தொழிற்படுகின்ற, பொருத்தமான நிறுவன ரீதியான பொறிமுறையொன்று தேவைப்படுகின்றது. கலந்தாராய்வுகளில், கிராம இராஜ்ஜியம் என்னும் பெயருடைய அரசியல்மயமாக்கப்படாத, சுயாதீனமான வேறொரு நிறுவனம் குறித்த எண்ணம் எண்ணக்கருவாக்கம் செய்யப்படுவதுடன் கருத்திற் கொள்ளப்படுகின்றது எனக் குறிப்பிடப்பட்டது. கிராமோதய மண்டலங்கள் நீக்கப்பட்டால், உருவாக்கப்படும் இடைவெளிகளை கிராம இராஜ்ஜியங்கள் பதிலீடு செய்யும் என்பது உப குழுவின் கருத்தாகும். வட்டார அடிப்படையிலான தேர்தல் முறைமையொன்று அறிமுகம் செய்யப்படும் என்ற வகையில், பிரயோகிக்கப்படக்கூடிய இடங்களில் வட்டாரமொன்றிற்கு இணையாக கிராம இராஜ்ஜியங்களை ஒழுங்கமைப்பதற்கான சாத்தியக்கூறு பொருத்தமானதென உப குழு கருதுகின்றது.

முன்மொழிவு (24): உள்ளூராட்சி மற்றும் உள்ளூராட்சி அதிகாரசபைகள்

மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட உள்ளூராட்சி அதிகாரசபைகளின் அனைத்து வகுதிகளையும் உள்ளடக்கியதும் அவற்றைத் தாபித்த சட்டத்தின் பிரகாரம் தொழிற்படுகின்றதுமான உள்ளூராட்சி அரசாங்கங்களின் மூன்றாவது அடுக்கை அமைத்தல் வேண்டும்.

நியாயப்படுத்தல்-

முதலில், சட்டத் தடைகளை அடையாளம் காண்பதற்கும் மற்றும் மேலும் பயனுறுதியுடனும் வினைத்திறனுடனும் தொழிற்படுவதற்கு உள்ளூராட்சி அதிகாரசபைகளுக்கு புதிய சட்டக் கருவிகளை வகுத்தமைப்பதை மேம்படுத்துவதற்கும் இது தேவைப்படுத்தப்படும். புதிய சட்டங்களுடன் உள்ளூராட்சி அதிகாரசபைகளின் சட்ட அந்தஸ்தை (மாநகரசபை கட்டளைச்சட்டம், நகர சபைக் கட்டளைச்சட்டம் மற்றும் பிரதேச சபைச் சட்டம்) சீரமைப்பதற்கான தேவை இது தொடர்பில் குறிப்பிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளது. சில பணிகள் ஏற்கனவே மாகாண சபைகள் மற்றும் உள்ளூராட்சி அமைச்சினால் மத்தியில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

முன்மொழிவு (25):

உள்ளூராட்சி அதிகாரசபைகளின் செயலாற்றுகை (LGA)

உள்ளூராட்சி அதிகாரசபைகளின் செயலாற்றுகை, உள்ளூராட்சி அதிகாரசபைகளுக்கான பணிகளை ஒதுக்குவதற்கு அதிகாரத்தைக் கொண்டுள்ள, ஆனால் நீக்குவதற்கு அதிகாரத்தைக் கொண்டிராத, மாகாண சபைகளினால் மேற்பார்வை செய்யப்படல் வேண்டும்.

முன்மொழிவு (26): உள்ளூராட்சி அதிகாரசபைகளுக்கான நிதிகள்

உள்ளூராட்சி அதிகாரசபைகளின் வருடாந்த மூலதன செலவினங்களுக்காக திரட்டு நிதியத்திலிருந்து தேசிய வரவுசெலவுத்திட்டத்தினூடாக நிதியானதும் சமத்துவமானதுமான நிதி ஒதுக்கீடுகள் மேற்கொள்ளப்படுவதை நிதி ஆணைக்குழு உறுதிப்படுத்தல் வேண்டும் .

நியாயப்படுத்தல் –

நிதி வளங்களின்மையால் உள்ளூராட்சி அதிகாரசபைகள் பாதிக்கப்பட்டு வருகின்ற அதேவேளை மாகாணசபைகளும் உள்ளூராட்சி அதிகாரசபைகளுடனான வளப் பகிர்வை நிருவாக ரீதியாகக் கட்டுப்படுத்தி வருகின்றன. ஆகவே, தேசிய வரவுசெலவுத்திட்டத்தினூடாக மாகாண சபைகளுக்கு வழங்கப்பட்ட நிதியிடலைப் பயன்படுத்தி –இதற்கு அரசியலமைப்பு ஏற்பாடு விரும்பத்தக்கது- உள்ளூராட்சி அதிகாரசபைகளுக்கு தனிப்பயனுள்ள நிதிகளை வழங்குதல் கட்டாயமாக்கப்படல் வேண்டும். உள்ளூராட்சி அதிகாரசபைகளுக்கான வரவுசெலவுத்திட்ட நிதியின் சதவிகிதமொன்று மாகாண சபைகளினூடாக செலுத்தப்பட வேண்டுமென PRCCR கொண்டிருந்த கருத்தை, உப குழு அவதானித்தது.

முன்மொழிவு (27): உள்ளூராட்சி சேவை

உள்ளூராட்சி சேவை பற்றிய அதன் உப குழுவின் மூலம் PPSC களினால், உள்ளூராட்சி சேவைப் (LGS) பணியாளர்கள் நிருவகிக்கப்படல் வேண்டும். மற்றவற்றிற்கிடையில், பின்வருவனவற்றின் மீது உப குழுவின் கவனத்தைப் பிரதிநிதித்துவங்கள் ஈர்த்துள்ளன:

- (i) மாகாண சபைகளும் மற்றும் அரசாங்கங்களும் கூட பல்வேறு நிறுவனங்கள் மற்றும் நியாயமற்ற சட்டங்களின் மூலம் உள்ளூராட்சி அதிகாரசபைகளின் பணிகளை இரட்டிப்பாக்கின்றன அல்லது சில சமயங்களில் அவற்றிற்குள் ஊடுருவுகின்றன. இதனால் அவ்வதிகாரசபைகள் பலவீனமடைகின்றன;
- (ii) பல ஆண்டுகளுக்கு மேலாக, உள்ளூராட்சி அதிகாரசபைகளின் வருமான மூலங்கள் வரண்ட நிலையில் காணப்படுவதுடன் இந்நிறுவனங்களின் பணியாளர்கள் மத்திய மற்றும் மாகாண முகவராண்மைகள் ஆகிய இரண்டினாலும் ஈர்க்கப்பட்டு வருகின்றனர்; மற்றும்
- (iii) உள்ளூர் மட்டத்தில் காணப்படுகின்ற அழிவடைந்து வரும் அரசியல் நெறிகளால் உள்ளூராட்சி அதிகாரசபைகள் பாதிக்கப்படுகின்றன என்பதுடன் இது அரசியல் உயர்மட்டத்தினரிடமிருந்து குடியியல் சமூகத்தைத் துருவப்படுத்தியுள்ளது.

உசாத்துணை

1. இலங்கை அரசியலமைப்பு - 1978 - (திருத்திய பதிப்பு 2015
(அத்தியாயம் IX))
2. அரசியலமைப்புக்கான பதிமூன்றாம் திருத்தம்
3. 2000 ஆம் ஆண்டின் வரைவு அரசியலமைப்பு
4. இலங்கை அரசியலமைப்பு - 1972 - (உறுப்புரை 105 - 134)
5. இலங்கையின் அரசியலமைப்பு(*The Constitution of Ceylon*)
(கூட்டத்தொடர் பத்திரம் III - 1948)
6. அனைத்துக் கட்சிப் பிரதிநிதிகள் குழுவால் முன்வைக்கப்பட்ட
முன்மொழிவுகள்
7. 1996 ஆம் ஆண்டின் 21 ஆம் இலக்க இலங்கை மனித உரிமைகள்
ஆணைக்குழுச் சட்டம்
8. 1981 ஆம் ஆண்டின் 17 ஆம் இலக்க நிருவாகத்துக்கான பாராளுமன்ற
ஆணையாளர் சட்டம்
9. 1994 ஆம் ஆண்டின் நிருவாகத்துக்கான பாராளுமன்ற ஆணையாளர்
(திருத்தச்) சட்டம்
10. பிரதேச சபைகள் சட்டம்
11. 1987 ஆம் ஆண்டின் 42 ஆம் இலக்க மாகாண சபைகள் சட்டம்
12. உள்நூராட்சி (நிருவாகப் பிராந்தியங்கள்) கட்டளைச் சட்டம்
(அத்தியாயம் 595)
13. உள்நூரதிகார சபைகள் (ஓய்வூதியர்களின் படிிகள்) கட்டளைச்
சட்டம் (அத்தியாயம் 594)
14. உள்நூரதிகார சபைகள் (விசேட ஏற்பாடுகள்) கட்டளைச் சட்டம்
(அத்தியாயம் 593)
15. உள்நூராட்சி சேவைக் கட்டளைச் சட்டம் (அத்தியாயம் 592)
16. பட்டின சபைகள் கட்டளைச் சட்டம் (அத்தியாயம் 578)
17. நகர சபைகள் கட்டளைச் சட்டம் (அத்தியாயம் 577)
18. மாநகர சபைகள் கட்டளைச் சட்டம் (அத்தியாயம் 576)

பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட சமர்ப்பிப்புகள்

அரசியல் கட்சிகள்

மஹஜன எக்சத் பெரமுன
 லங்கா சமசமாஜக் கட்சி
 இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி
 சோசலிசக் கூட்டமைப்பு
 சிறிலங்கா ஜனதா பெரமுன
 ஜனநாயக இடதுசாரி முன்னணி
 மலையக மக்கள் முன்னணி
 அகில இலங்கை தமிழ் மகா சபை

PRCCR / நிருவாகத்துக்கான பாராளுமன்ற ஆணையாளர் / சுயாதீன ஆணைக்குழுக்கள்

PRCCR – முதலாவது அறிக்கை 2016 மே	திரு. லால் விஜேநாயக்க
PRCCR – இரண்டாவது அறிக்கை 2016 ஜூலை 08	திரு. லால் விஜேநாயக்க
நிருவாகத்துக்கான பாராளுமன்ற ஆணையாளர்	திரு. திஸ்ஸ ஏக்கநாயக்க
மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு	திரு. யு. விதான பத்திரன
தேர்தல்கள் ஆணைக்குழு	திரு. பீ.என்.ஐ.எப்.ஏ. விக்கிரமசூரிய
எல்லை வரையறை ஆணைக்குழு	திரு. கே. தவலிங்கம்
பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழு	திரு. காமினி செனவிரத்ன
மாகாண பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழு – ஊவா	திரு. ஆர்.எம்.ரி.பி. பாத்தியதெனிய

மாகாண பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழு – கிழக்கு

மாகாண சபைகளின் பிரதான செயலாளர்கள்

மத்திய மாகாண சபை
 வட மாகாண சபை
 வட மத்திய மாகாண சபை
 வடமேல் மாகாண சபை
 ஊவா மாகாண சபை
 மேல் மாகாண சபை
 கிழக்கு மாகாண சபை

அமைச்சுகள் மற்றும் நிறுவனங்கள்

அபிவிருத்தி நிர்வாகத்துக்கான இலங்கை நிறுவகம்	பேராசிரியர் என். திலகசிறி
இலங்கை ஏற்றுமதி அபிவிருத்திச் சபை	இந்திரா மல்வத்த
பெருந்தோட்டக் கைத்தொழில்கள் அமைச்சு	திரு. உபாலி மாரசிங்க
பொது நிர்வாக மற்றும் முகாமைத்துவ அமைச்சு	திரு. ஜே. தடல்லகே
பிரதம செயலாளர் அலுவலகம் – வடமேல் மாகாணம்	திரு. ஜயந்த வீஜேரத்ன
நிதி அமைச்சு (தகவல் தொழில்நுட்ப முகாமைத்துவத் திணைக்களம்)	திரு. எஸ்.எச்.

ஹரிஸ்சந்திர

சங்கங்களும் தொழிற்சங்கங்களும்

இலங்கை ஜனரக சுகாதார சேவைகள் சங்கம் (SLJHS) திரு. பிள்ளு, ஏ.டி. விமலரத்ன

அரசாங்க ஆயுர்வேத மருத்துவர் சங்கம் (GAMO) டாக்டர் நிமல் கருணாசிறி

உப குழுவின் வளவாளர்கள்

கௌரவ ஒஸ்டின் பர்னாந்து

பேராசியர் குணபால நாணாயக்கார

திரு. பாலித எல்கடுவ

டாக்டர் பஹ்மி இஸ்மாயில்

ஏனையவை

திரு.ஆர்.எஸ். ஜயரத்ன முன்னைநாள் செயலாளர், பொது நிர்வாக உள்நாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சு

பகிரங்க சேவை பற்றிய ஒப்பீட்டு ஆய்வு

“குழு அ” வின் அறிக்கை

நிதிப்பிரமாணங்கள் மீதான புதிய அத்தியாயம் பற்றிய குழுவின் அறிக்கை

தேசிய சம்பளங்கள் மற்றும் பதவியணி ஆணைக்குழு பற்றிய சீர்திருத்தங்கள் சமர்ப்பித்தவர் பேராசிரியர் குணபால நாணாயக்கார

சீர்திருத்தங்கள் பற்றிய சமர்ப்பணம் – திரு. எஸ். ரங்கராஜா

உப குழுவின் கூட்டங்கள் / கலந்துரையாடல்கள்

1. 2016 மே 24
2. 2016 ஜூன் 08
3. 2016 ஜூன் 23
4. 2016 ஜூன் 24
5. 2016 ஜூலை 7
6. 2016 ஜூலை 8
7. 2016 ஜூலை 20
8. 2016 ஜூலை 21
9. 2016 ஜூலை 28
10. 2016 ஆகஸ்ட் 11
11. 2016 ஆகஸ்ட் 18
12. 2016 ஆகஸ்ட் 23
13. 2016 ஆகஸ்ட் 24

வளவாளர்களினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட மேலதிக கலந்தராய்வுகள்

1. 2016 ஜூலை 12
2. 2016 ஜூலை 14
3. 2016 ஜூலை 15
4. 2016 ஜூலை 18
5. 2016 ஆகஸ்ட் 02
6. 2016 ஆகஸ்ட் 04
7. 2016 ஆகஸ்ட் 05
8. 2016 ஆகஸ்ட் 09
9. 2016 ஆகஸ்ட் 16

கலந்துரையாடல்களில் பங்குபற்றிய அதிகாரிகள்

01. திரு. லால் விஜேநாயக்க, தவிசாளர், அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தங்கள் பற்றிய பொதுமக்கள் பிரதிநிதித்துவக் குழு
02. திரு. வின்ஸ்டன் பதிராஜ, செயலாளர், அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தங்கள் பற்றிய பொதுமக்கள் பிரதிநிதித்துவக் குழு
03. பேராசிரியர் நவரத்ன பண்டார, உறுப்பினர், அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தங்கள் பற்றிய பொதுமக்கள் பிரதிநிதித்துவக் குழு
04. பேராசிரியர் திருமதி கமினா குணரத்ன, பீடாதிபதி, மானுடவியல் சமூக, விஞ்ஞான பீடம், இலங்கை திறந்த பல்கலைக் கழகம்
05. பேராசிரியர் கபில பெரேரா, பீடாதிபதி, பொறியியல் பீடம், மொரட்டுவை பல்கலைக் கழகம்
06. திரு ஆர். தியாகலிங்கம், தலைவர், மாகாணப் பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழு, வட மாகாணம்
07. திரு. சசில் சிறிவர்த்தன, சிரேஷ்ட ஆலோசகர், தேசிய வீடமைப்பு அபிவிருத்தி அதிகார சபை
08. திரு. மஹிந்த தேசப்பிரிய, தலைவர், இலங்கை தேர்தல்கள் ஆணைக்குழு
09. திரு. சரத் பணவென்னகே, பணிப்பாளர், நவீன தொழில்நுட்பவியலுக்கான ஆதர் சீ கிளார்க் நிறுவகம்
10. திரு. கே. ஏ. திலகரத்ன, பிரதம செயலாளர், வட மத்திய மாகாணம்
11. திரு. நாகநாதன் செல்வகுமரன், முன்னாள் பீடாதிபதியும், சிரேஷ்ட விரிவுரையாளரும், கொழும்பு பல்கலைக் கழகம்
12. சுரேன் பர்னாந்து
13. திரு. பாலித அபேவர்த்தன, சட்ட அலுவலர், உள்ளூராட்சி மற்றும் மாகாண சபைகள் அமைச்சு
14. மேர்ஸ். சி. சபரமது
15. திரு. திஸ்ஸ யாப்பா அபேவர்த்தன, பிரதம செயலாளர், பொதுமக்கள் ஐக்கிய முன்னணி
16. திரு. சோமவீர சந்திரசிறி, பொதுமக்கள் ஐக்கிய முன்னணி
17. திரு. ஜி. வி. டி. திலகசிறி, பிரதிச் செயலாளர், சனநாயக இடதுசாரி முன்னணி
18. பேராசிரியர் திஸ்ஸ விதாரண, தலைவர், இலங்கை சமசமாஜக் கட்சி
19. திரு. ஏ. லோரன்ஸ், செயலாளர், மலையக மக்கள் முன்னணி
20. திரு. ஜகத் விஜேவீர, செயலாளர், சட்டமும் ஒழுங்கும் மற்றும் தெற்கு அபிவிருத்தி அமைச்சு
21. திரு. எச். யு. பிரேமதிலக, மேலதிக செயலாளர் (கல்விசார் தர அபிவிருத்தி, கல்வி அமைச்சு)

22. திரு. தேசபந்து சூரியபட்டபெந்தி, தலைவர், மாகாண பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழு, சப்ரகமுவ
23. திரு. எச். டபிள்யூ. பிஜேரத்ன, தலைவர், மாகாணப் பகிரங்க சேவை, ஆணைக்குழு, தென்மாகாணம்
24. டபிள்யூ. ஏ.டி.பி. சரத் ஸ்ரான்லி, செயலாளர், மாகாணப் பகிரங்க சேவை, ஆணைக்குழு, வடமேல் மாகாணம்
25. திரு. வி.பி. பாலசிங்கம், தலைவர், மாகாணப் பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழு, கிழக்கு மாகாணம்
26. திரு. டி.எம்.எல். பண்டாரநாயக்க, பிரதி பிரதம செயலாளர், ஊவா மாகாணம்
27. திரு. கே. பத்மராஜா, பிரதிப் பிரதம செயலாளர், (ஆளணி, பயிற்சி) கிழக்கு மாகாண சபை
28. திரு. ஜயந்த விஜேரத்ன, பிரதம செயலாளர், வடமேல் மாகாண சபை
29. திருமதி சரஸ்வதி மோகநாதன், பிரதிப் பிரதம செயலாளர் (நிருவாகம்), வடமேல் மாகாண சபை
30. திரு. காமினி ராஜரத்ன, அமைச்சுச் செயலாளர், மத்திய மாகாண சபை
31. திருமதி சுனேத்ரா குணவர்த்தன, செயலாளர், மாகாண பகிரங்க சேவை, சப்ரகமுவ
32. பேராசிரியர் தயா எதிரிசிங்க, தலைவர், அரசு கரும மொழிகள் ஆணைக்குழு
33. திரு. எம்.ஐ.எம். ரபீக், செயலாளர், தேசிய கொள்கைகள் மற்றும் பொருளாதார அலுவல்கள் அமைச்சு
34. திருமதி ஆர். விஜயலட்சுமி, செயலாளர், விஞ்ஞான, தொழில்நுட்ப மற்றும் ஆராய்ச்சி அமைச்சு
35. திரு. ரவீந்திர ஹேவாவிதாரண, செயலாளர், அரசு தொழில்முயற்சிகள் அமைச்சு
36. திருமதி எஸ்.எம். மொஹமட், மேலதிக செயலாளர் (நிருவாகம்), வெளிநாட்டலுவல்கள் அமைச்சு
37. திரு. உபாலி வீரசிங்க, சட்ட ஆலோசகர், பாதுகாப்பு அமைச்சு
38. திரு. எம்.ஏ. அல்லம், மேலதிக செயலாளர், கைத்தொழில் மற்றும் வாணிப அமைச்சு
39. திரு. யு.எச்.சி. பிரியந்த, மேலதிக செயலாளர், தொழில்நுட்ப மற்றும் தொழிற்சங்க உறவுகள் அமைச்சு
40. டாக்டர் யு. விதான பத்திரண, ஆணையாளர், இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு
41. திரு. டி. திசாநாயக்க, தலைவர், பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழு
42. திரு. ஏ.என். பொன்சேகா, உறுப்பினர், இலங்கை தேசிய பெறுகைக்குழு

43. பேராசிரியர் டி.ஈ.ஆர்.சி. வேதிகார, உறுப்பினர், இலங்கை தேசிய பெறுகைக்குழு
44. திரு. பி.ஏ.டி.சி.ஆர். பெரேரா, உறுப்பினர், இலங்கை தேசிய பெறுகைக்குழு
45. திரு. கே. தவலிங்கம், தலைவர், இலங்கை எல்லை நிர்ணய ஆணைக்குழு
46. திரு. திஸ்ஸ வர்ணசூரி, பொது முகாமையாளர், கூட்டிணைவு அலுவல்கள் தகவல் தொழில்நுட்பம் IDEAS (தனியார்) வரையறுக்கப்பட்ட நிறுவனம்
47. திரு. நிறால் ரணசிங்க, கட்டப்பாட்டாளர் தலைமை அதிபதி, குடிவரவு மற்றும் குடியகல்வுத் திணைக்களம்
48. டாக்டர் விமல் கரணங்கொட, பிரதம நிறைவேற்று அலுவலர், டேடன்ஸ் வைத்தியசாலை
49. திருமதி நீலகாந்தி விஜயகோன், பிரதி சட்ட அலுவலர், இலங்கை ரூபவாஹினிக் கூட்டுத்தாபனம்
50. எம்.எஸ். அபர்ணா திலகரத்ன பிரதம சட்ட அலுவலர், இலங்கை துறைமுக அதிகார சபை
51. டாக்டர் ஜி.ஏ.எஸ். பிரேமகுமார, பணிப்பாளர் நாயகம், கைத்தொழில் தொழில்நுட்ப நிறுவகம் (CISIR)
52. செல்வி ரேகா எம்.பி. ஹேவா லியனகே, மேலதிகப் பணிப்பாளர் நாயகம் (நிதி மற்றும் நிர்வாகம்) இலங்கை ஏற்றுமதி அபிவிருத்திச் சபை.
53. திரு. கே. ரவீந்திரன், பிரதிப் பொது முகாமையாளர், தேசிய சேமிப்பு வங்கி
54. பேராசிரியர் எம். திலகசிறி, பணிப்பாளர் நாயகம், இலங்கை அபிவிருத்தி நிர்வாக நிறுவகம் (SLIDA)
55. திரு. ஆர்.எம்.சி.எம். ஹேரத், பிரதிப் பணிப்பாளர் நாயகம் (நிருவாகம், நிதி), இலங்கை மகாவலி அதிகார சபை
56. திரு. சுகத் கம்லத், மன்றாடியதிபதி, சட்டத்துறைத் தலைமையதிபதி திணைக்களம்
57. மேர்ஸ். இந்திகா தெமுனி த சில்வா, மேலதிக மன்றாடியதிபதி, சட்டத்துறைத் தலைமையதிபதி திணைக்களம்
58. திரு. சுனில் ஹெட்டியாரச்சி, மேலதிக செயலாளர், சனாதிபதி செயலகம்
59. திரு. எம்.ஜி.சி. சுரங்க ரணசிங்க, தேர்தல்கள் உதவி ஆணையாளர்
60. திரு. திஸ்ஸ ஏக்கநாயக்க, நிருவாகத்துக்கான பாராளுமன்ற ஆணையாளர்
61. திரு. டி.டி. பந்துலசேன, ராஜாங்க செயலாளர், கமத்தொழில் அமைச்சு
62. திரு. திஸ்ஸ செனவிரத்ன, தலைவர், இலங்கை கைத்தொழில் பேரவை
63. திரு. ஆர்.எம்.பி.பீ. ஹத்தியல்தெனிய, செயலாளர், மாகாண பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழு, ஊவா மாகாணம்
64. திரு. கே. சரத் குணதிலக, தலைவர், மாகாண பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழு, மேல் மாகாணம்

65. பேராசிரியர் சிறி ஹெட்டிகே, தலைவர், தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு
66. திரு. பத்மசிறி ஜயமான்ன, செயலாளர், நீதியமைச்சு
67. திரு. எச்.எம்.ரி.டி. செயலாளர், கிழக்கு மாகாணம்
68. திரு. ரவீந்திர பத்மபிரிய, ஓய்வூதியத் திணைக்களம்
69. திரு. அஜித் பீரிஸ், தேசிய சேமிப்பு வங்கி
70. திரு. பி. சோமசிறி, ஆளுனர் செயலகம், மேல் மாகாணம்
71. திரு. டபிள்யூ.ஏ. சூலானந்த பெரேரா, பணிப்பாளர் நாயகம், இலங்கை சுங்கம்
72. திரு. எம்.எல்.ஏ. சந்திரதாச, நிதி ஆணைக்குழு
73. திரு. டி.எம்.சி.கே. சந்திரதாச, பிரதிப் பிரதம செயலாளர், வடமேல் மாகாணம்
74. திரு. டபிள்யூ.எம்.ரி.டி. பண்டார, இலஞ்சம் அல்லது ஊழல் பற்றிய சார்த்துதல்களைப் புலனாய்வு செய்வதற்கான ஆணைக்குழு
75. பேராசிரியர் கோவிய பாலசிங்க, தொழில்நுட்ப பீடம், SLIIT, மாலபே
76. திரு. ஜே. தடல்லகே, செயலாளர், பொது நிர்வாக முகாமைத்துவ அமைச்சு
77. திரு. உபாலி மாரசிங்க, செயலாளர், பெருந்தோட்டக் கைத்தொழில் அமைச்சு
78. திரு. உதய ஆர். செனவிரத்ன, செயலாளர், மகாவலி அபிவிருத்தி மற்றும் சுற்றாடல் அமைச்சு
79. திரு. எச். ஹரிஸ்சந்திர, நிதி அமைச்சு
80. பேராசிரியரிடம் வி. நந்தகுமார, மாகாண பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழு, மத்திய மாகாணம்
81. திரு. எல்.பி. ஜயம்பதி, செயலாளர், துறைமுகங்கள் மற்றும் கப்பல் துறை அமைச்சு
82. திரு. கே.கே. சந்திரசிறி, தலைவர், சலுசல
83. திரு. சுமணசிறி கமகே, சலுசல

பகிரங்க சேவை பற்றிய உப குழுவின் உறுப்பினர்கள்

1. கௌரவ சுசில் பிரேமஜயந்த
2. கௌரவ கருணாரத்ன பரணவிதாரண, பா.உ.
3. கௌரவ சந்திரசிறி கஜதீர, பா.உ.
4. கௌரவ நிஹால் கலப்பத்தி, பா.உ.
5. கௌரவ ஜே.சி. அலவத்துவல, பா.உ.
6. கௌரவ டாக்டர் ரமேஷ் பதிரண, பா.உ.
7. கௌரவ வேலுக்குமார், பா.உ.
8. கௌரவ அப்துல்லா மஹ்றாப், பா.உ.
9. கௌரவ முஜீபுர் ரஹுமான், பா.உ.
10. கௌரவ ஹர்ஷன ராஜகருணா, பா.உ.
11. ஞானமுத்து ஸ்ரீநேசன், பா.உ.

Steering Committee of the Constitutional Assembly
Sub-Committee on Public Service

Report on
Public Service Reforms

Steering Committee of the Constitutional Assembly
Sub-Committee on Public Service

Report on
Public Service Reforms

August 24, 2016

**Parliament of the Democratic Socialist Republic of
Sri Lanka
Preface**

**Hon. Chairman and Members of the Steering Committee of the
Constitutional Assembly,**

The Sub-Committee was entrusted to inquire and submit its proposals to the Steering Committee of the Constitutional Assembly on the following areas:

- (i) Public Service Delivery Authority and its role
- (ii) Public Service Commission
- (iii) Independent Commissions
- (iv) Provincial Public Service
- (v) Provincial Public Service Commissions
- (vi) Local Government Service
- (vii) Coordination between Public Service Commission and Provincial Public Service Commissions

I am pleased to report that the Sub-Committee had discussions with Members of Parliament, political party representatives, experts attached to the Sub-Committee, representatives of various organizations who came before the Sub-Committee to give their own views and several written submissions received from some of these organizations and individuals and the members of the Public Representation Committee on Constitutional Reforms (PRCCR) who presented the outcomes of their consultations with the public. In addition, an interactive Session was conducted by the Sub-Committee with the participation of the Sub-Committee on Centre-Periphery Relationships and a discussion was held with Secretaries of selected Ministries, Senior Representatives of Provincial Councils (PCs), Heads of Departments, Senior Personnel from Independent Commissions, and Civil Society representatives. (List Annexed)

Based on the deliberations that the Sub-Committee had, with the support of information and reports on international and comparative reform experiences of other countries where necessary, far-reaching and important reform proposals have been formulated and presented in this Report. The Sub-Committee believes that these proposals would eventually result in a significant transformation of public administration in Sri Lanka and help the government in achieving its objective of establishing good governance of the country.

This report, in 49 pages, submits proposals in three parts according to its mandate as stated earlier.

Part I	–	Public Service	– 17 proposals (1 - 17)
Part II	–	Provincial Public Service	– 5 proposals (18 - 22)
Part III	–	Local Government Service	– 5 proposals (23 – 27)

I take this opportunity to record my deep appreciation of the invaluable contributions made by the members of the Sub-Committee, the expert resource personnel, those who made representations to the Sub-Committee including the Public Representations Committee on Constitutional Reforms and the secretarial work done by the team of the office of the Public Petitions Committee of the Parliament.

Susil Premajyantha, M.P.

Minister of Science, Technology and Research, and
Chairman, Sub-Committee on Public Service

August 24, 2016

MEMBERS OF THE SUB-COMMITTEE ON PUBLIC SERVICE

---

1. Hon. A. D. Susil Premajyantha, M.P., The Chairman,
Minister of Science, Technology and Research
2. Hon. Karunarathna Paranawithana, M.P.,
Deputy Minister of Parliamentary Reforms and Mass Media
3. Hon. Chandrasiri Gajadeera, M.P.,
4. Hon. Nihal Galappaththi, M.P.,
5. Hon. J. C. Alawathuwala, M.P.,
6. Hon. (Dr.) Ramesh Pathirana, M.P.,
7. Hon. Velu Kumar, M.P.,
8. Hon. Abdullah Mahrooff, M.P.,
9. Hon. Mujibur Rahuman, M.P.,
10. Hon. Harshana Rajakaruna, M.P.,
11. Hon. Gnanamuthu Srineshan, M.P.,

INVITEES

---

1. Hon. Sujeewa Senasinghe, M.P., State Minister of International
Trade
Chairman, Committee on Public Petitions
2. Hon. (Dr.) Jayampathy Wickramaratne, M.P.

RESOURCE PERSONS OF THE SUB-COMMITTEE

Hon. Austin Fernando, Governor- Eastern Province

Prof. Gunapala Nanayakkara, HRD Consultant- Ministry of Education

Dr. Fahmy Ismail, Former Deputy Municipal Commissioner (Colombo)
& Former National Technical Advisor, UN-Habitat

Mr. Palitha Elkaduwa, Former Ministry Secretary

THE SECRETARIAT OF THE SUB-COMMITTEE

Mrs. Shyama M. Fernando
Assistant Director (Administration) &
Secretary to the Sub-Committee on Public Service

Mr. Rohan Silva
Deputy Principal Officer

Ms. Kosala Priyadarshani
Parliamentary Officer

CONTENTS

	Page
PART I: PUBLIC SERVICE	
Introduction	1
Proposal (1): Defining Public Administration and Public Service	3
Proposal (2): Values and Principles of Public Administration	4
Proposal (3): National Planning Commission	5
Proposal (4) : Presidential Staff	6
Proposal (5): The Secretary to the Cabinet of Ministers and the Secretary to the Prime Minister	6
Proposal (6): Senior Management Group	6
Proposal (7): Accountability of Ministers of Cabinet/Members of Provincial Boards of Ministers for their directives and Responsibilities of Secretaries of Ministries	8
Proposal (8): Public Sector Performance Review Committee	9
Proposal (9): Public Service Commission	10
Proposal (10): Public Corporations Service Committee	13
Proposal (11): National Committee of Public Service Commissions	14
Proposal (12): Composition of the National Audit Service Commission	14
Proposal (13): Legislative control over Public Administration	15
Proposal (14): Delimitation Committee and its functions	17
Proposal (15): Administrative and Financial Regulations, and the functions and Procedures of the Institutions	18
Proposal (16): Employment of Public Officers beyond Retirement Age	18
Proposal (17): Other Propositions for Consideration	19
PART II: PROVINCIAL PUBLIC SERVICE	
Introduction	23
Proposal (18): Revision of Lists in the Ninth Schedule	25
Proposal (19): Provincial Public Service Commission	25
Proposal (20): Provincial Performance Review Committee	28
Proposal (21): Divisional Administration	29
Proposal (22): The Governor of the Province	30
PART III: LOCAL AUTHORITIES AND THEIR EMPLOYEES	
Introduction	31
Proposal (23): Establishment of <i>Grama Rajya</i> .	32
Proposal (24): Local Government and Local Government Authorities	33
Proposal (25): The Performance of Local Government Authority	33
Proposal (26): Funds for Local Government Authorities	33
Proposal (27): Local Government Service	34
Appendix	35

ABBREVIATIONS

AAT	Administrative Appeals Tribunal
CM	Chief Minister
COPE	Committee on Public Enterprises
COPP	Committee on Public Petitions
CC	Constitutional Council.
EC	Elections Commission
HRC	Human Rights Commission of Sri Lanka
JSC	Judicial Service Commission
LGA	Local Government Authority
LGS	Local Government Service
NASC	National Audit Service Commission
NCPSC	National Committee of Public Service Commissions
NPC	National Planning Commission
PC	Provincial Council
PPRC	Provincial Performance Review Committee
PPS	Provincial Public Service
PPSC	Provincial Public Service Commission
PAC	Public Accounts Committee
PCo	Public Corporations
PCSC	Public Corporations Service Commission
PRCCR	Public Representation Committee on Constitutional Reforms
PSPRC	Public Sector Performance Review Committee
PSC	Public Service Commission
SMG	Senior Management Group

PART I

THE PUBLIC SERVICE

INTRODUCTION

The Sub-Committee views that Public Administration as the arm of the Executive (the branch of Government headed by the Cabinet of Ministers) that deals with its planning, analysis, formulation and implementation of policies and programmes for the purpose of translating the will of the people as expressed by the Legislature.. The Public Administration consists of institutions of the State comprising those in the Government, Provincial Councils (PCs), Local Government and Public Corporations (PCo), and employees of those institutions. Thus, the Public Service consists of four categories of employees, namely, Government, Provincial, Local Government and Public Corporations.

This breakdown is consistent with the Steering Committee's stipulations on principles of devolution as well as the expectations of those who made representations demanding recognition of employees of PCo as public service employees. [Public Representatives Committee on Constitutional Reforms (PRCCR) recommendation 16.2.3 (e & f)].

This Report presents proposals for amendments, revisions and new provisions to the Constitution considering the present status of public sector administration and personnel in Public Service, and outlines the need for separate legislative enactments required to implement the proposals in order to achieve high performance in public administration.

The proposals are formulated to create an efficient, effective and economically viable Public Administration that is capable of meeting the challenges of changes and developments in the 21st Century in the context of globalization and rapid technological change. The proposals are designed to realize the following outcomes:

- (i) A Public Service of the highest quality and efficiency;
- (ii) A Public Service that serves all persons fairly, reasonably and equitably; and,
- (iii) A Public Service that is capable of producing a people-centered service delivery system respecting the Rule of Law of the land.

The spirit in which the deliberations were conducted and the new proposals were conceived for the purpose of achieving the above outcomes can be embedded in the following capsular statements:

- (i) Move away from less productive institutional systems, and work towards results-delivering institutions;

- (ii) Establish principles and practices of good governance in Public Administration for an efficient, effective and economic delivery of service to meet the needs of the people; and
- (iii) Build a system of Public Administration that is capable of ensuring the effective formulation, implementation and evaluation of policies and programmes of the Government.

PROPOSALS

PROPOSAL (1): Defining Public Administration and Public Service

The definitions of Public Administration and Public Service shall be included as new Articles in the Constitution, as proposed below:

- (i) **Public Administration** is the arm of the Executive Branch of Government headed by the Cabinet of Ministers that deals with its planning, analysis, formulation and implementation of policies and programs for the purpose of translating the will of the people, as expressed by the Legislature.
- (ii) **Public Service** comprises designated employees of the institutions established under the Constitution and Law for the functions of the State, excluding members of the Armed Forces, Police and the Judiciary.

Justification –

The Committee considered the view that by clarifying the scope of institutions coming under the state as well as public service employees, most of the existing ambiguities of definitions could be eliminated. While Public Service in the present Constitution contains different definitions (Article 61F and Article 170 etc.) the new Constitution makers may consider elimination of such differences and formulate a consolidated interpretation of the meaning and scope of Public Service according to the proposals made above.

After considering representations received from Political Parties, Civil Society members, Public Services, Trade Unions, etc. the Sub-Committee is convinced that the scope of institutions that should come under Public Service should be widened.

The Sub-Committee was mindful of the special reasons highlighted by many representations (e.g.: PRCCR) that the huge losses incurred by many PCo are due to mismanagement by and of personnel and resources of those institutions, and that the losses are an undue burden on the Treasury and the Government Budget. Therefore, the Sub-Committee recommends that PCo should be placed under the scope of Public Service/Public Administration, and thus be included on the list of Public Service as it appears in the Constitution.

PROPOSAL (2): Values and Principles of Public Administration

Public Administration must be governed by the democratic values and good governance principles enshrined in the Constitution and Law, including the following:

- (i) Administration and management of public institutions must have a clear focus on planned achievement of results in terms of the objectives for which the respective institutions are established.
- (ii) Administration and management of public service employees must have a focus on performance in terms of the tasks and responsibilities assigned to them.
- (iii) The conduct of public administration must be guided by principles of good governance including objectivity, performance, accountability, meritocracy, transparency, responsiveness, participation, and respect for human rights, environment and sustainability.
- (iv) The management of conduct of public service employees must be guided by high professional standards and attention to quality, efficiency, effectiveness and ethical practice.
- (v) The design, development and conduct of public administration must be guided by the recognition of democratic values reflecting the needs of the people, and mutual respect for the constitutional provisions for the powers and rights of the central, provincial and local government authorities.

Justification -

Constitutions usually express the values and principles held sacred by the people who are served by the Constitution. In addition modern constitutions also lay down the rights and privileges of the people, and fundamental economic and environmental principles that will make a society more civilized and sustainable. In this context, the mandate given by the people of Sri Lanka at the 2015 elections is indicative of the relevance and depth of a good governance framework, which is the main political theme of the present government. People envisage a corruption-free public service and a government capable of placing public interest over private interest in legislation, policy making, efficient and effective delivery through administration.

The Sub-Committee considers that public administration embedded in corruption poses a real threat to democratic order. Hence, values and principles of public administration, well recognized in the Constitution, would strengthen the very foundations of the Constitution in a democratic society like in Sri Lanka. The Sub-Committee is convinced that inclusion of such values and principles of public administration would provide a legal foundation for the much desired new transformations envisaged in public service reforms including attention to good governance especially to meet the needs of the citizen.

PROPOSAL (3): National Planning Commission (NPC)

- (i) There shall be a National Planning Commission (NPC), appointed by the President on the recommendation of the Constitutional Council.(CC).
- (ii) The functions of the NPC shall be to advise the government on:
  - (a) the formulation of sustainable national policies,
  - (b) planned utilization of all national resources and foreign resources received by Sri Lanka,
  - (c) carrying out sectoral and macro-economic development planning,
  - (d) measures for effective management of the economy, and,
  - (e) the efficient and effective implementation of policies, plans and measures of economic management.
- (iii) The NPC will have eleven members as Commissioners selected from among eminent persons and professionals. In the operation of the Commission, PCs should be essential partners.

Justification –

Many representations made reflected the need for a NPC due to weak planning and performance in the economy resulting from *ad hoc* planning and management of economic affairs. The Sub-Committee considered the importance of guiding public service to strategically align with the national planning exercises.

PROPOSAL (4) : Presidential Staff

The current Constitutional provisions pertaining to the Presidential Staff shall remain unchanged.

Justification –

Certain specific facilities have been provided under Law for the Presidential Secretariat staff from the introduction of the Head of State position in the Constitution. Therefore, the Sub-Committee proposes that this facility should remain unchanged even if the Presidency becomes the non-executive head of state.

PROPOSAL (5): The Secretary to the Cabinet of Ministers and the Secretary to the Prime Minister

The Secretary to the Cabinet of Ministers and Secretary to the Prime Minister shall be appointed by the President in consultation with the Prime Minister.

Present Articles -

50(1): There shall be a Secretary to the Cabinet of Ministers who shall be appointed by the President.

51(1): There shall be a Secretary to the Prime Minister who shall be appointed by the President.

Justification-

In view of the pending revisions to the Executive Presidential System, and in anticipation of the constitutional reforms which may make the Prime Minister the Head of Government, the Sub-Committee proposes that appointments to these two posts should be made in consultation with the Prime Minister.

PROPOSAL (6): Senior Management Group (SMG)

- (i) There shall be a Senior Management Group (SMG) established by Law.
- (ii) The criteria of selection of member to the SMG shall be decided by the Public Service Commission and they should permit engagement of personnel from public sector, Provincial Public Sector, Private Sector and Corporate Sector to be selected as members of the Group.
- (iii) Selection of SMG members can be planned and operated as an ongoing transparent process permitting periodic recruitment.

Justification-

- (i) The need to establish a SMG has been considered quite favorably by many administrative reformers historically, including the Wanasinghe Administrative Reforms Committee. It is felt that such a Group will provide for succession planning, career planning and the development of effective leaders for the public service. Many representation received noted the absence of a strong leadership in public institutions which has led to a visible weakening of the public service delivery system which could be surmounted by a SMG.
- (ii) At the discussion arranged by the Sub-Committee held on 08th July 2016 with senior officials of Public & Private Sectors, it was revealed that similar practice is effectively carried out in other countries in the Asian Region.
- (iii) Personnel from Private Sector and Corporate Sector be selected having competencies, innovative ideas and new ways of performing to infuse new blood to public service.
- (iv) The appointment of Secretaries of Ministries, Chief Secretaries, Heads of Department, Heads of Corporations/Public Enterprises, Non-Career Diplomats, and Secretaries to Provincial Ministries, Deputy Chief Secretaries and Secretary to

the Provincial Council are to be selected from SMG in order to enhance the leadership and expertise which are lacking in certain areas of Public Administration.

- (v) The Public Service requires the contributions from experts and specialized personnel to undertake efficient and effective functioning especially in the case of PCo where large scale losses continue to occur resulting in heavy burden on the National Budget.
  - (vi) The Sub-Committee considers that this proposal would ensure the appointment of suitably qualified personnel on merit basis to the most appropriate positions.
  - (vii) It is expected that a SMG would reinforce the effort being made to create an independent and impartial public service.
- (iv) **The names of members of SMG, once selected, shall be made public. Appointments shall be made by the CC.**
- (v) **The President shall appoint the following personnel on the recommendations of the CC. The PSC shall choose the nominees from the SMG and submit a list of names having two names per one vacant post, so that the CC will make choices for the following posts:**
- (a) **Secretaries to Ministries (in consultation with the relevant Minister)**
  - (b) **Chief Secretaries of PCs (in consultation with the Chief Minister)**
  - (c) **Non Career Diplomats***
  - (d) **The Heads of Public Enterprises/PCo***

(* The retirement age should not be applied in appointing to these positions.)

Present Article – 52(1)

There shall be a Secretary for every Ministry of a Minister of the Cabinet of Ministers, who shall be appointed by the President.

Justification –

Sub-Committee considered that if the Public Service requires the leadership of competent persons at senior most positions of government at all levels, it is important that they are appointed after careful scrutiny by an independent authority. The PRCCR also suggests that these appointments be approved by the CC. [16.2.1 (e)]

PROPOSAL (7): Accountability of Ministers of the Cabinet/Members of Provincial Boards of Ministers for their directives and Responsibility of Secretaries of Ministries

- (i) Each Minister of Cabinet/Member or of Provincial Boards of Ministers shall be accountable for the directives given by him to the Secretary of his Ministry.
- (ii) The Secretary to a Ministry shall, subject to the direction and control of his Minister, exercise supervision over the departments of government and other institutions in charge of the Minister and be accountable and responsible for their performance.

Justification –

- (a) At present the Minister is not accountable for his directives given to the Secretary and therefore, the Secretary is both responsible and accountable for the Minister's directives in his official capacity. This situation has created difficulties to the Secretary in the discharge of his functions properly while creating delays and other inefficiencies in service delivery. It is important that the accountabilities and responsibilities are clarified so that political and administrative relationships in public administration are made healthy.
- (b) The PRCCR recommended the complete removal of Article (52.2), allowing the Ministers and the Secretaries to develop good working relationship as in the UK to maintain the relationship between policymaking and the policy implementation. Accountability always exists for the Minister for his directives while the Secretary is accountable for the performance of institution under him.
- (c) At the discussion arranged by the Sub-Committee held on 08th July 2016 with senior officials of Public & Private Sectors, this was discussed and all of them were of the view that Ministers must be made accountable and responsible for their orders/directives.

PROPOSAL (8): Public Sector Performance Review Committee (PSPRC)

- (i) There shall be a Public Sector Performance Review Committee (PSPRC) established by Law.
- (ii) The functions of the PSPRC are to review and assess performance, take corrective action on the overall performance of each Ministry, together with the institutions under the Ministry, in terms of institutional planning within the framework of national and sectoral plans of development, and report to the Parliament.
- (iii) This PSPRC shall be chaired by the Prime Minister/or in his absence Minister of Public Administration and it shall consist of 15 members of whom 6 are appointed by the Speaker of the House including Leader of the Opposition to represent the legislature and the other 8 appointed by the CC to represent Public Administration, private sector, professional groups, and civil society while respecting for the need to balance representation of gender and the pluralistic nature of Sri Lankan society.

Justification-

- (a) The Sub-Committee mandate required studying and proposing on the need to have an administrative authority to assess and guide public service delivery capacity.
- (b) The Sub-Committee considered that there is a lacuna in the process of review of performance, efficiency and effectiveness in the public sector and recognized the need to improve the productivity of Public Service by giving more focus on monitoring, evaluation and upgrading of performance.
- (c) From the representations received by the Sub-Committee and the PRCCR, it was apparent that the general public is losing confidence in the public institutions' ability to perform to satisfy their needs.
- (d) The discussion arranged by the Sub-Committee held on 08th July 2016 with senior officials of Public & Private Sectors, it was also emphasized the need to have a system of competency framework.

PROPOSAL (9): Public Service Commission (PSC)

- (i) **The Sub-Committee proposes to increase the membership of Public Service Commission (PSC) from nine (9) to eleven (11).**

Present Article - 54 (1)

There shall be a Public Service Commission (in this Chapter referred to as the "Commission") which shall consist of nine members.....

Justification -

- (a) The Sub-Committee considers it is necessary to increase the number of members in the Commission to provide for more inclusive representation in view of the need for participation of specialized groups in PSC operations: greater professionalization of public services, more specialization of public sector personnel, and enrichment of Commission roles and responsibilities.
  - (b) The PRCCR also suggested increasing the membership to 11. [16.2.1(a)]
- (ii) **The members shall be appointed by the President on the recommendation of the CC to represent All Island Public Services giving regard to gender and the pluralistic nature of the Sri Lankan society. The recommendations of the CC are to be made after evaluation of applications, according to a CC stipulated methodology, upon receiving applications following a call for them by the CC, requiring high professional standards as decided by the CC on a need basis. Among the members thus appointed there shall be six (6) members with at least twenty five (25) years, including at least fifteen (15) years of senior management experience as a public officer and five (5) members with professional qualifications and minimum 10 years of work**

experience after obtaining such qualifications, of which one member from the legal profession and the other four from other recognized professions.

Present Article – 54(1)

..... appointed by the President on the recommendation of the Constitutional Council, of whom not less than three members shall be persons who have had over fifteen years' experience as a public officer.

Justification –

- (a) Longer experience at senior level management in Public Service, and professional qualifications in the field would strengthen the competency levels, and thereby the respect for the Commission while ensuring fair and adequate representation of gender and the pluralistic nature of the Sri Lankan society and provide for representation of different public services.
- (b) At the interaction held with the Sub-Committee on Centre-Periphery Relations on 28th July 2016 it was discussed that the PSC should be composed of professionals including a professional in the field of Law.

(iii) The President shall appoint one member as the Chairman of the PSC.

Present Article – 54(1)

.....the President on the recommendation of the Constitutional Council shall appoint one member as its Chairman.

Justification –

The Sub-Committee proposes that since 11 Members chosen by the CC. President shall select the Chairman among one of them.

- (iii) The power of appointment, promotion, transfer, disciplinary control and dismissal of all Heads of Department and Additional Secretaries shall vest in the PSC. Nominees for such appointments shall be chosen from the SMG.**

Present Article – 55 (2)

The appointment, promotion, transfer, disciplinary control and dismissal of all Heads of Department shall vest in the Cabinet of Ministers.

Justification -

- (a) For the purpose of de-politicization of appointments, promotions, transfers, disciplinary control and dismissal, authority must be vested in the PSC. It was found that most of the representations including of the discussion held on 08th July 2016 with senior officials of Public and Private Sectors, received by the Sub-Committee were of the opinion that this power should be withdrawn from the Cabinet of Ministers.
- (b) The PRCCR suggests that PSC must be empowered in determining all matters of policy relating to public officers, including policy relating to appointments, promotions, transfers, disciplinary control

and dismissal. However, the Sub-Committee's view is that the policy making powers shall continue to be vested in the Cabinet of Ministers.

- (iv) **No person shall be appointed as a Member of the Commission unless at least one (1) year has lapsed after leaving the Public Service.**

Justification-

Members of the Commission must be free from the influence of persons, relationships and attachments that they may have developed during their public service so that they can perform their duties without biases and prejudices.

- (v) **PSC shall appoint its Sub-Committees in relevant fields within a period of not less than six (6) weeks after the Commission comes into existence. The PSC shall have at least four (4) Sub-Committees in respect of Combined Services, Health Services, Education Service, and other All Island Services. Additionally, Sub-Committees may be appointed subsequently by the Commission as the need arises.**

Present Article – 56(1)

The Commission may delegate to a Committee consisting of three persons (not being members of the Commission) appointed by the Commission, the powers of appointment, promotion, transfer, disciplinary control and dismissal of such categories of public officers [as are specified by the Commission.]

Justification-

The need for sub-committees in the areas which the Sub-Committee has mentioned is very high because of their size and specialized nature of personnel. Since there is a long delay of appointing sub-committees, there is a delay in managing the personnel services and in justice not being meted out to the public employees. Therefore, the Sub-Committee recommends these sub-committees must be appointed within the given time frame.

PROPOSAL (10): Public Corporation Service Commission (PCSC)

- (i) **There shall be a Public Corporation Service Commission (PCSC) whose function is to oversee the personnel administration functions of public corporation with a view to ensuring that those functions are undertaken in accordance with the law by which the corporation is established.**
- (ii) **The PCSC may adopt procedures of the PSC where appropriate.**

Justification-

- (a) Employees of PCo comprise a large segment of public sector employment. They are under varying rules and regulations at present, enacted according to the enabling Acts of Parliament as well as respective Boards of Governance. A PCSC will eliminate injustices and inequalities in the

management of personnel in the public corporations sector on the one hand, and encourage corporations to adopt sound personnel practices in accordance with law and in a transparent manner

- (b) A political group and a few trade unions promoted the idea of a separate Commission for employees of public corporations.

PROPOSAL (11): National Committee of Public Service Commissions (NCPSC)

There shall be a National Committee comprising Chairperson of the PSC and Chairpersons of PPSCs and the Chairperson of the proposed PCSC. The Chairperson of the PSC will be the Chair of the Committee. Its function is to consider common issues, coordinate among the PSC, PCSC and the PPSCs, coordinate the functions while working on a consultative basis and that apply the values and principles in this Chapter to enhance inter-organizational relationships.

Justification -

From the representations made to the Sub-Committee at the discussion held on 08th July 2016 with the senior officials of public and private sectors and submissions made by a political group, it was evident that a dialogue between the PPSCs and the PSC doesn't take place in a formalized manner. When a PCSC is established, the work of this Commission too must be coordinated with other Commissions. This proposed Committee is expected to help coordinate policies and procedures and eliminate unnecessary delays, discrimination and discrepancies.

PROPOSAL (12): Composition of the National Audit Service Commission (NASC)

Sub-Committee proposes the following sub-article be inserted soon after the present Article 153(A)(1)(c)

In addition to the existing retired Class I Officer of the Sri Lanka Administrative Service there should be two more retired persons selected from other All Island Services, appointed to the Commission.

Justification –

The representations made by certain Public Service personnel emphasized that the current composition is heavily audit-focused and therefore, there could be a bias on auditing rather than on performance in Public Service. Therefore, the Sub-Committee recommends more representation of persons who have had operational experience in Public Service to be included in the membership of the Commission. And, this is a strong view maintained by some of the professionals in Public Service. In particular, The Sub-Committee has observed the frustration in the minds of some officers in public service who may even be tempted to avoid discretionary decision making in fear of Audit Commission scrutiny. There should be balanced representation of

Public Service in the NASC, because it is the public service that handles billions of rupees and face the NASC queries. Therefore, in decision making by the NASC, fair guidance should prevail.

PROPOSAL (13): Legislative Control over Public Administration

- (i) **There shall be legislative control over Public Administration through Committees of Parliament, inclusive of the following:**
- a. **Parliamentary Select Committees**
  - b. **Public Accounts Committee (PAC)**
  - c. **Committee on Public Enterprises (COPE)**
  - d. **Committee on Public Petitions(COPP)**

Justification –

The Parliament shall exercise its oversight, review, assessment, control and support of Public Administration in totality without discrimination.

- (ii) **The decisions/recommendations given by above Committees shall be referred to the relevant Institutions for necessary action. These decisions must have been made with the required quorum of membership attendance in the meetings of those Committees.**

Justification –

- (a) The Sub-Committee was informed by Chairmen / personnel of above Committees as well as by individual representations, that the recommendations/decisions made by them are not implemented by the Public Service. Therefore, the parliamentary response to people's representations is ignored by the Public Service. Representations of general public were that it should be made mandatory for the Public Service to implement the decisions taken by these Committees.
- (b) Some political parties and PRCCR [16.2.3 (d)] suggested that the decisions/recommendations given by above Committees should be binding for implementation by relevant institutions.
- (iii) **The communication received by Parliament from Human Rights Commission (HRC) and Parliamentary Commissioner for Administration (Ombudsman) regarding non-implementation of their recommendations was discussed and it was decided to refer such representations to the Committee on Public Petitions for its scrutiny.**

Justification –

HRC and Ombudsman send their recommendations, for the attention of the President and the Speaker of Parliament according to the provisions of their Acts of Parliament, which are not implemented by relevant authorities. At present, neither the Constitution nor any other Law provides pursuance of action on those recommendations. Ombudsman and HRC sent their views

regarding non-implementation of their recommendations and requested that a suitable method be introduced for implementation of their recommendations.

- (iv) **The Sub-Committee observed that certain representations highlighted that the Secretariat of the Parliament and staff of Auditor General Department also should come under the legislative control of Parliament for the purpose of bringing them under the administrative and financial regulations applied to other institutions in public administration. It is proposed that further effort be made to implement a mechanism to address the issue.**

Justification-

- (a) The Secretariat of Parliament, staff of JSC, and staff of Auditor General are excluded at present from Legislative Control of Parliament. While the Sub-Committee does not find any special reasons to consider this practice as reasonable, it is observed that there is a lacuna in systematic and procedural application of Parliamentary Control over these institutions due to this status. Other Institutions which are being controlled by Parliament consider this as discriminatory. Representations made to the Sub-Committee have repeatedly cited these as promoting lapses that have developed historically. Legislative control over all these institutions would eliminate such lapses while upholding the supremacy of these institutions and the Parliament's authority.
- (b) One political group suggested that all the institutions funded by the Consolidated Fund be audited by the Parliament.
- (v) **The following institutions shall be included in the current list under Article 41(B):**
- (a) **Public Sector Performance Review Committee (proposed)**
  - (b) **Public Enterprise Service Commission (proposed)**
  - (c) **Parliament Commissioner for Administration**
  - (d) **Administrative Appeals Tribunal**

Present Article – 41B

SCHEDULE

- (i) The Election Commission
- (ii) The Public Service Commission
- (iii) The National Police Commission
- (iv) The Audit Service Commission
- (v) The Human Rights Commission of Sri Lanka
- (vi) The Commission to Investigate Allegations of Bribery or Corruption
- (vii) The Finance Commission
- (viii) The Delimitation Commission
- (ix) The National Procurement Commission

PROPOSAL (14): Delimitation Committee and its functions

A Commission at the center for Delimitation of Boundaries of Provinces, Electorates, Local Authorities, Administrative Units (Districts, Divisional Secretariats) should be established instead of appointing committees as and when required.

Justification -

The justification is that there will be an overview of delimitation necessities rather than to be thinking in isolation and it would facilitate overlapping the political- administrative boundaries

PROPOSAL (15): Administrative and Financial Regulations, and the Functions and Procedures of the Institutions

A separate Act of Parliament should be enacted to govern Public Administration by providing for Administrative and Financial Regulations, and the functions and procedures of the following Institutions:

- (i) Public Service Commission (PSC)
- (ii) Senior Management Group (SMG)
- (iii) Public Sector Performance Review Committee (PSPRC)
- (iv) Public Enterprise Service Commission (PESC)

Justification –

Some of the provisions on public service are details that can be removed from the Constitution without harming the intentions of the provisions so that the space of the Constitution could be utilized more efficiently. The provisions that are proposed for removal could well be incorporated in a separate Law while permitting the constitutional space for the incorporation of new proposals made in this Report. Further, the Constitution may include the fundamentals of the new proposals and the details of which may be expressed in separate Law as envisaged in the proposed Act of Parliament (which could be titled as Sri Lanka Public Administration Act).

PROPOSAL (16): Employment of Public Officers beyond Retirement Age

The PSC may recruit and appoint public officers after their retirement for further employment in public service on the basis of annual contracts and performance appraisal.

Justification -

On the basis of the increase of life expectancy in Sri Lanka, transformation of the labor force over time from a basis of physical labor to one of mental ability or knowledge, the economic advantage of servicing an aging population and the global practice for employment etc. this proposal is supported by the Sub-Committee.

PROPOSAL (17) : Other Propositions for consideration

On the representations made to the Sub-Committee and others, the Sub-Committee has formulated some recommendations that should receive the attention of the Constitution framers. These aspects are not directly in relation to the mandate given to this Sub-Committee and hence submitted as “other propositions”. Of course, they have some relationship to public administration and public service.

- (i) As per the proposals of this Sub-Committee a proposition is made to establish the Divisional Secretariat to be the main guiding unit of local administration. The connected proposition is that other area based administrative units (e.g. Medical Officer of Health areas, Primary Court areas, Police Station areas etc.) should be demarcated and established to be coterminous with (or combined with when possible) the Divisional Secretariat areas, as far as possible.
- (ii) In several representations submitted to the Sub-Committee it was mentioned that gender should be given specific attention to harness the full potential of Sri Lankan population. It was however agreed that merit should be the guiding principle in recruiting to the public service through open competition. Having deliberated at length on the subject of representation of gender consideration in superior decision making bodies, the Sub-Committee recommended providing for a minimum 1/3 of appointments when appointing Commissions by the CC.

Alternative Proposal-

[In several representations submitted to the Sub-Committee it was mentioned that gender should be given specific attention to harness the full potential of Sri Lankan population. It was however agreed that merit should be the guiding principle in recruiting to the public service through open competition. Having deliberated at length on the subject of representation of gender consideration in superior decision making bodies, the Sub-Committee recommends to ensure fair and adequate representation of gender when appointing Commissions by the Constitutional Council.]

- (iii) Representations made to the Sub-Committee revealed that if devolution is to be fruitful, provision of all resources (e.g. human, financial, machinery and equipment as well as technology) as required by the Provinces should be provided without restrictions. Otherwise, the Provincial Public Service and service delivery by PCs and Local Government Authorities (LGAs) will not achieve its objectives.

- (iv) The Sub-Committee proposes that bi-lingual (Sinhala and Tamil) competency should be made an essential qualification decided at different levels of entry to public service.
- (v) Representations were made to the Sub-Committee for inclusive representation of “minority groups”/regional communities in PSC, HRC, Elections Commission (EC), and in PPSCs, where in the latter such communities are present as a significant percentage of the population. The Sub-Committee recommends that this proposal shall be implemented when members to these Commissions are appointed. In addition there is a demand to increase the membership of EC to 5.
- (vi) Regarding the provision of appealing for public officers it was revealed that there are some officers who enjoy this facilitation (e.g. PPSC related officers to Governor, Public Service to PSC and AAT) However, there are some who do not enjoy this facilitation. (e.g. Police, JSC, officers of the EC, Parliament Secretariat and Auditor General’s Department having no appeal provision) The Sub-Committee proposes that the makers of the Constitution shall take this into their consideration and provide for appeal facilitation to the relevant officers in service.
- (vii) Representation was made to the Sub-Committee that all rights of government pensioners that were ensured by the 1972 Constitution were removed by the 1978 Constitution. It was pointed out that these rights originated as a part of written law of 1901, the Civil Procedure Code of 1961 Chapter XXII Cl. 218 and by Section 109 (1) and (2) of the Constitution of 1972.

The representation made that the pension entitlement and gratuity entitlement articles 109(1) and (2) of the 1972 Constitution is re-introduced. The Sub-Committee finds this representation is a justified proposition and recommends the provision of redress through making of the new Constitution. This matter has been recommended by the PRCCR too.

Article of 1972 Constitution -

109 (1): All pensions, gratuities or other like allowances payable to persons who have ceased to be in the service of the Government of Ceylon or cease to be in the services of the Republic of Sri Lanka, or to widows, children or other dependents of such persons, shall be governed by the written law under which they were granted, or by any subsequent written law which is not less favourable.

109 (2): All pensions, gratuities and other like allowances referred to in this section shall be a charge on the Consolidated Fund.

PART II

PROVINCIAL PUBLIC SERVICE

INTRODUCTION

The devolutionary process as envisaged by the 13th Amendment is the foundation on which the Provincial Public Service (PPS) stands. The execution of devolution is based on the three Lists in Schedule 9 of the 13th Amendment. The PPS *per se* services the subjects thus allocated to various institutions established to operationalize the functions in Lists I and III. However, there is a demand to repeal the three Lists in the 9th Schedule to the 13th Amendment and the Sub-Committee that heard representations by the Provincial Councils endorses the majority view that three Lists should be subjected to revision, creating two lists giving a clear definition of functions for the purpose of legal and operational clarity.

The legal framework of PPS is found in the Provincial Councils Act 42 of 1987. The employees of various institutions in the Provincial Councils who engage in planning, directing, implementing and monitoring of Provincial functions in List I in the Ninth Schedule are the personnel of the PPS. Among these, there are All Island Services personnel who are assigned to Provinces.

There are four categories of provincial public employees:

- (i) Employees who are appointed by the PCs and administered by the PPSCs;
- (ii) All Island Service employees who are released from those services for a time period to work in provincial institutions;
- (iii) Employees who work in Local Government institutions (Municipal Councils, Urban Councils, and Pradashiya Sabbhas); and,
- (iv) Employees of PCOs of the Provinces. E.g.: Provincial Tourism Board, Provincial Transport Board etc.

At present, the LGAs are considered as partners of Provincial Councils, and therefore, the employees of the former are considered a component of the Provincial Public Service.

In the present context, the Governor of the Province exercises the highest executive powers of the PC. For example, he/she appoints the PPSC, the Provincial Secretaries, and Heads of Department. The Governor is the final authority on appointments, transfers, and disciplinary actions on public employees of the Province.

Some representations made to the Sub-Committee held the view that the powers of the Governor taken as a whole is excessive and therefore, measures should be taken to curtail some of the powers of the Governor. While this subject as such is left for appropriate Committees on Constitutional Reforms, this Sub-Committee has taken note of this concern for reduction of power of the Governor in making its recommendations for reforms in PPS.

Concerns have been expressed about the manner in which the PPSCs operate at present. The Sub-Committee believes that the PPSCs should perform, as far as possible, its functions and responsibilities in line with the role of the PSC of the Government.

PROPOSALS

PROPOSAL (18): Revision of Lists in the Ninth Schedule

When the three Lists in the Ninth Schedule are compiled in to two lists, the Provincial List shall provide for a separate section for the functions of LGAs.

Justification -

To reinforce the devolutionary process as envisaged by the 13th Amendment the three Lists should be amalgamated for easy operation and clarity. PRCCR also is of the view to abolish the Concurrent List and instead to have a Local Government List

PROPOSAL (19): Provincial Public Service Commission (PPSC)

The Sub-Committee proposes the following Articles to be included in the Constitution:

- (i) There shall be a Provincial Public Service Commission (PPSC) for each Province.
- (ii) The Sub-Committee proposes to increase the membership of PPSC from five (5) to seven (7).

Justification-

At present, there are 5 members appointed by the Governor of the Province to the PPSC which the Sub-Committee feels not sufficient to represent the variety of services of a province. Like in the central government, there are a number of services in a province including education, health, local government, etc.

- (iii) The members of the PPSC shall be appointed by the Governor of the Province. These appointments by the Governor shall be after evaluation of applications, according to the CC stipulated methodology for appointment of members for the PSC (i.e. following a call for them by the Governor), upon receipt of applications, requiring high professional standards as decided by the Governor. Among the members thus appointed, there shall be four (4) members with at least twenty five (25) years prior service in the Public Service, including at least fifteen (15) years of senior management experience and three (3) members with professional qualifications, from whom one member should be from the legal profession. The selected persons should reflect gender and plurality status of the provincial society. The Governor shall appoint one member from among the selected as the Chairperson of the PPSC.

Alternative Proposal –

[The members of the PPSC shall be appointed by the CC of the Parliament. These appointments by the CC shall be after evaluation of applications, according to the CC stipulated methodology for appointment of members for the PSC upon receipt of applications. Among the members thus appointed, there shall be four (4) members with at least twenty five (25) years prior

service in the Public Service, including at least fifteen (15) years of senior management experience and three (3) members with professional qualifications, from whom one member should be from the legal profession. The selected persons should reflect gender and plurality status of the provincial society. The CC shall appoint one member from among the selected as the Chairperson of the PPSC.]

Dissenting view of the Hon. Austin Fernando (the Resource Person) for above alternative proposal-

The criticism is that appointing members of the PPSC even by Governor is amount to centralization. Therefore appointment by the CC cannot be accepted according to the basic principles of devolution. Further in Commissions appointed by the 19th Amendment which are rationally more important than a PPSC appointments are not made by the CC but by the President. The CC only recommended names.

- (iv) The Chairperson of a PPSC shall be a public officer retired at the level of a Cabinet Ministry Secretary or a Chief Secretary of a Province.**

Justification-

At present the Chairpersons are appointed from various grades of persons such as retired public servants, retired judges etc. The public service norms and values should be well understood by the person who is the Chairperson of the PPSC and hence appointment of former Secretaries or Chief Secretaries is proposed.

- (v) No person from PPS shall be appointed as a member of the Commission unless at least one (1) year has elapsed after such person leaving the PPS.**
- (vi) The PPSC is responsible for the implementation of public personnel policy with regard to all PPS employees other than Secretaries of Ministries, Deputy Secretaries and Heads of Department by adopting and directing personnel procedures and criteria relating to recruitment, appointment, termination, dismissals, transfers, training, development, promotion, performance management, remunerations, grievances, safety, security, employee rights and privileges in conformity with the values and principles set out in the Chapter on Public Service.**
- (vii) PPSC shall appoint its Sub-Committees in relevant fields within a period of not less than six (6) weeks after the Commission comes into existence. The PPSC shall have at least four (4) Sub-Committees: Combined Services Sector, Health Sector, Education Sector, and Local Government Sector. Additional Sub-Committees may be appointed by the Commission subsequently as the need arises. The members of such Sub-Committee shall be outside the PPSC membership, and they must possess at least 20 years of experience in a relevant field including law. In making these selections, attention shall be given to represent gender and the pluralistic nature of the provincial society. Preference shall be given to the persons whose ordinary residence is in the Province.**

Justification-

The appointment of sub-committees by the PPSC is proposed in order to eliminate *ad-hoc* provincial public service administration by various authorities of a Province.

- (viii) Each PPSC may decide on the subjects and functions that can be delegated to the sub-committees appointed by the PPSC. The PPSC, however, will retain the ultimate responsibility for the delegated functions.
- (ix) In planning provincial human resource requirements, the PPSC shall recommend to the PSC on the required number of personnel from All Island Services to be employed in the Province, and the PSC shall assign such All Island Service officers to the Provinces, to meet the provincial requirements.

Justification-

From the representations made to the Sub-Committee by various groups from the Provinces, it was revealed that there was a shortage of All Island Services personnel in the provincial areas. Therefore, the Sub-Committee recommends that the PPSC should enumerate the requirements in a timely manner and inform the PSC to enable the latter to meet those requirements. In the event that the PSC is unable to fulfill these requirements, the PPSC should be permitted to recruit suitable employees according to PPSC approved recruitment procedures.

PROPOSAL (20): Provincial Performance Review Committee (PPRC)

- (i) There shall be a PPRC established by Provincial Statute.
- (ii) The functions of the PPRC are to review and assess the overall performance of each Provincial Ministry together with the institutions under the Ministry and report to the PC for the purpose of improving its review and control over public institutions of the province.

Justification-

The Sub-Committee considered that there is a lacuna in the process of review of performance, efficiency and effectiveness in the provincial public sector and recognized the need to improve the productivity of PPS by giving more attention to monitoring, evaluation and upgrading of performance. From the representations received by the Sub-Committee and the PRCCR, it was apparent that the general public is losing confidence in the provincial public institutions' ability to perform to satisfy their needs and hence to answer the public queries a Committee such as this would be of assistance.

- (iii) The Committee shall consist of 9 members including the Chief Minister, Leader of the Opposition, two Provincial Council Members appointed by the Council and five members selected from outside selected by the Governor in consultation with the CM and Leader of the Opposition of the PC and appointed by the Governor to represent the variety of expertise necessary for effective performance assessment of public institutions, while respecting the need to represent gender and the pluralistic nature of the

Provincial society. The Chief Minister (CM) shall be the Chairman of this Committee.

PROPOSAL (21): Divisional Administration

- (i) **The Divisional Secretaries and Grama Seva Niladharis shall be brought under the direction and control of PCs for the purpose of organization and execution of the tasks of local administration.**

Justification –

- (a) At present, many important functions of the PCs are carried out by Divisional Secretaries, and therefore, the Divisional Secretaries performing their functions with the Provincial Council will not be an issue.
- (b) Grama Seva Niladharis who serve at the bottom of the Public Service hierarchy in District Administration, are directly dealing with the people in a Grama Seva Division. Therefore, the Sub-Committee recommends that the Grama Seva Niladharis who serve under the direction of the Divisional Secretaries should also be brought under the Provincial Council.
- (ii) **Divisional Secretaries and Grama Seva Niladharis shall continue to carry out the functions delegated by the District Secretaries in the same manner as they do at present.**

Justification –

The District Secretary who represents Government Administration at district level is responsible for the functions that do not come under the purview of PCs. Divisional Secretaries though administered by the Minister of Home Affairs, carry out a large volume of PC functions. Act No. 58 of 1992 (Transfer of powers – Divisional Secretaries) should be suitably amended for this purpose. It is noted that when PCs were established both Divisional Secretary and Grama Seva Niladharis were posted under the PCs. The Sub-Committee proposal now is to return to the original position where Grama Seva Niladharis were under the direction and control of PCs.

PROPOSAL (22): The Governor of the Province

- (i) **The Governor shall appoint, except the Secretary to the Governor, the Provincial Ministry Secretaries, Secretary of Provincial Council Assembly, and Deputy Chief Secretaries on the recommendation of Board of Ministers chosen from SMG based on relevance of competencies and the gender and pluralistic nature of the provincial society.**
- (ii) **The functions of performance review, transfers and disciplinary control of all the Secretaries, shall be vested in the Governor who will exercise them in consultation with the Board of Ministers.**

PART III

LOCAL AUTHORITIES AND THEIR EMPLOYEES

INTRODUCTION

The role of local government in sustainable national development in Sri Lanka has become a key issue because over the decades the role of local authorities has been systematically diminished to a low level. There is increasing evidence elsewhere that a sustained investment in local infrastructure and community development is a critical dimension of poverty reduction. Furthermore, the potential impact of local government on socio-economic development is substantial, provided local stakeholders are fully involved in decision-making processes and in the building, management and the maintenance of the local economy. Politically, needless to say, that the local government system is the very foundation of democracy where devolved systems of administration are put into trial.

While governments at the center are unlikely to have the capacity to correctly assess the diversity of local conditions or local requirements and capabilities, local governments have comparative advantages because of their better knowledge of local needs and priorities, their proximity to local users, and the pressure of local constituencies for greater accountability and transparency. There is a growing concern regarding a *Grama Rajya*, a concept envisaging the lowest level village participation in development.

PROPOSALS

PROPOSAL (23): Establishment of *Grama Rajya*.

Establish *Grama Rajya* at the Ward level of local administration, which is a people's participatory body to be constituted in line with Gramodaya Mandalaya.

Justification -

It is observed that there is a demand arising from the grassroots showing interest to be involved in advocacy, influencing and monitoring of activities undertaken by LGAs. At present the Constitution provides for the involvement of *Gramodaya Mandalayas* through Item 4.1 of the List I in Schedule 9 under the 13th Amendment, but this institution is defunct.

The Sub-Committee endorses the field status of a rising demand from the grassroots showing interest to be involved in advocacy, lobbying, influencing, prioritizing, monitoring of activities undertaken by LGAs, PCs and even what is executed by the government at the center. The Gramodaya Mandalayas probably would have been introduced for these purposes. However, it cannot be implemented as this institution is now defunct. Though the composition of Gramodaya Mandalayas was different, the Sub-Committee proposes the introduction of Grama Rajyas based on a Ward or an amalgamation of Wards as applicable, in lieu to fill this vacuum. However, Grama Rajya needs an appropriate institutional mechanism, preferably functioning through the LGA, unless otherwise decided to execute its functions. In deliberations it was noted that there is thinking on another depoliticized, independent institution by the name of Grama Rajya being conceptualized and contemplated. It is the view of the Sub-Committee that the Grama Rajyas can replace the vacuum created, if Gramodaya Mandalayas are repealed. In light of a Ward Based Electoral System to be introduced, the Sub-Committee considers it appropriate the feasibility of organizing Grama Rajyas co-terminus to a Ward, when applicable.

PROPOSAL (24): Local Government and Local Government Authorities

Local Government shall constitute the Third Tier of Government comprising all categories of LGAs with representatives elected by the people which will function according to Law that established them.

Justification -

Initially it will be required to identify the legal constraints and promote formulation of new legal instruments for LGAs to function more effectively and efficiently. The need to revamp the legal status of LGAs (i.e. Municipal Ordinance, Urban Council Ordinance and Pradeshiya Sabha Act) with new laws is highlighted in this respect. It is noted that some work had already been done by the Ministry of Provincial Councils and Local Government at the centre.

PROPOSAL (25): The performance of Local Government Authority (LGA)

The performance of LGAs shall be supervised (including the power of dissolution) by PCs, who will have the authority to assign, but not to take away, functions of the LGAs.

PROPOSAL (26): Funds for Local Government Authorities

The Finance Commission shall ensure that fair and equitable financial allocations are made from the Consolidated Fund through the National Budget for annual capital expenditures of LGAs.

Justification -

While the LGAs have been suffering from lack of financial resources it is found that the PCs also have been administratively restraining resource sharing with the LGAs. Hence, it should be mandatory to provide dedicated funds to LGAs using funding provided to PCs through the National Budget for -which constitutional provision is desirable. The Sub-Committee noted the view held by the PRCCR that a percentage of budgetary funds to LGAs should be channeled through the PCs.

PROPOSAL (27): Local Government Service

The Local Government Service (LGS) personnel shall be administered by the PPSCs through its Sub-Committee on Local Government Service. The Sub-Committee's attention has been called by representations, *inter alia*, to the following:

- (i) Provincial Councils and even the government through various institutions and unfair laws have been duplicating or sometimes encroaching into the functions of LGAs and thus weakening those authorities;
- (ii) Over the years, the sources of revenue of LGAs have dried *up* and personnel of those institutions have been attracted by other agencies both central and provincial; and
- (iii) The LGAs have been suffering from decaying political values at local level which in turn has polarized the civic society from the political elite.

References

- 01 The Constitution of Sri Lanka - 1978 - [Revised Edition 2015 (Chapter IX)]
- 02 Thirteenth Amendment to the Constitution
- 03 Draft Constitution of 2000
- 04 The Constitution of Sri Lanka - 1972 (Article 105 –134)
- 05 The Constitution of Ceylon [Sessional Paper III – 1948]
- 06 Proposals made by the All Party Representative Committee
- 07 Human Right Commission of Sri Lanka Act, No. 21 of 1996
- 08 Parliamentary Commissioner for Administration Act No. 17 of 1981
- 09 Parliament Commissioner for Administration (Amendment) Act No. of 1994
- 10 Pradeshiya Sabhas Act
- 11 Provincial Councils Act No. 42 of 1987
- 12 Local Government (Administrative Regions) Ordinance [Chapter 595]
- 13 Local Authorities (Pensioner’s Allowances) Ordinance [Chapter 594]
- 14 Local Authorities (Special Provisions) Ordinance [Chapter 593]
- 15 Local Government Service Ordinance [Chapter 592]
- 16 Town Councils Ordinance [Chapter 578]
- 17 Urban Councils Ordinance [Chapter 577]
- 18 Municipal Councils Ordinance [Chapter 576]

Submissions Received

Political Parties

Mahajana Eksath Peramuna
Lanka Sama Samaja Party
Communist Party of Sri Lanka
Socialist Alliance
Sirilaka Janatha Peramuna
Democratic Left Front
Up - Country Peoples Front
Akhila Ilankai Tamil Mahasabha

PRCCR/Ombudsman/Independent Commissions

PRCCR - First Report - May 2016	Mr. Lal Wijenayaka
PRCCR - Second Report - 8th July 2016	Mr. Lal Wijenayaka
Parliamentary Commissioner for Administration (Ombudsman)	Mr. Tissa Ekanayake
Human Right Commission	Dr. U. Vidanapathirana
Election Commission	Mr. Mahinda Deshapriya
National Procurement Commission	Mr. B.N.I.F.A.Wickremasuriya
Delimitation Commission	Mr. K. Thavalingam
Public Service Commission	Mr. Gamini Senevirathna
Provincial Public Service Commission - Uva	Mr. R.M.T.B. Bhatthiyadeniya
Provincial Public Service Commission - Eastern	

Chief Secretaries of Provincial Councils

Central Provincial Council
Northern Provincial Council
North Central Provincial Council
North Western Provincial Council
Uva Provincial Council
Western Provincial Council
Eastern Provincial Council

Ministries & Institutions

Sri Lanka Institute for Development Administration	Prof. M. Thilakasiri
Sri Lanka Export Development Board	Ms. Indira Malwatta
Ministry of Plantation Industries	Mr. Upali Marasinghe
Ministry of Public Administration and Management	Mr. J. Dadallage
Chief Secretary's Office - North Western Province	Mr. Jayantha Wijeratne
Ministry of Finance (Information Technology Management Department)	Mr. S.H. Harischandra

Associations & Trade Unions

Sri Lanka Janaraja Health Services Union (SLJHS)	Mr. W.A.D. Wimalaratne
Government Ayurvedic Medical Officers Union (GAMO)	Dr. Nimal Karunasiri

Resource Persons of the Sub-Committee

Hon. Austin Fernando
Prof. Gunapala Nanayakkara
Mr. Palitha Elkaduwa
Dr. Fahmy Ismail

Other

Former Secretary - Ministry of Public Administration & Home Affairs	Mr. R.S. Jayarathna
Comparative Study of Public Service Report of " Group A"	
Report of the Committee on a new chapter on FR	
Reforms on National Salaries and Cadre Commission	Prof. Gunapala Nanayakkara
Submission on reforms by Mr. S. Rangarajah	

Meetings / Discussions of the Sub-Committee

- 1 24 May 2016
- 2 08 June 2016
- 3 23 June 2016
- 4 24 June 2016
- 5 07 July 2016
- 6 08 July 2016
- 7 20 July 2016
- 8 21 July 2016
- 9 28 July 2016
- 10 11 August 2016
- 11 18 August 2016
- 12 23 August 2016
- 13 24 August 2016

Further Deliberations by the Resource Persons

- 1 12 July 2016
- 2 14 July 2016
- 3 15 July 2016
- 4 18 July 2016
- 5 02 August 2016
- 6 04 August 2016
- 7 05 August 2016
- 8 09 August 2016
- 9 16 August 2016

Officials Participated at the Discussions

- 1) Mr. Lal Wijenayaka, Chairman, Public Representatives Committee on Constitutional Reforms
- 2) Mr. Winston Pathiraja, Secretary, Public Representatives Committee on Constitutional Reforms
- 3) Prof. Nawarathna Bandara, Member, Public Representatives Committee on Constitutional Reforms
- 4) Prof. (Mrs.) Camina Gunaratne, Dean, Faculty of Humanities and Social Sciences, OUSL
- 5) Prof. Kapila Perera, Dean, Faculty of Engineering, University of Moratuwa
- 6) Mr. R. Thyagalingam, Chairman, Provincial Public Service Commission, Northern Province
- 7) Mr. Susil Sirivardhana, Senior Advisor, National Housing Development Authority
- 8) Mr. Mahinda Deshapriya, Chairman, Election Commission of Sri Lanka
- 9) Mr. Sanath Panawennage, Director, Arthur C. Clarke Institute for Modern Technologies
- 10) Mr. K.A. Thilakarathna, Chief Secretary, North Central Province
- 11) Mr. Naganathan Selvakumaran, Former Dean & Senior Lecturer, University of Colombo.
- 12) Mr. Suren Fernando
- 13) Mr. Palitha Abeywardena, Legal Officer, Ministry of Local Government and PCs
- 14) Ms. C. Saparamadu
- 15) Mr. Tissa Yapa Abeywardana, Chief Secretary, Mahajana Eksath Peramuna
- 16) Mr. Somaweera Chandrasiri, Mahajana Eksath Peramuna
- 17) Mr. G.V.D. Thilakasiri, Deputy Secretary, Democratic Left Front
- 18) Prof. Tissa Vitharana, Leader, Lanka Sama Samaja Party
- 19) Mr. A. Lawrence, Secretary, Up Country Peoples Front
- 20) Mr. Jagath Wijeweera, Secretary, Ministry of Law and Order and Southern Development
- 21) Mr. H.U. Premathilake, Additional Secretary (Educational Quality Development), Ministry of Education

- 22) Mr. Deshabandu Sooriyapatabendi, Chairman, Provincial Public Service Commission-Sabaragamuwa
- 23) Mr. H.W. Wijeratna, Chairman, Provincial Public Service Commission-Southern Province
- 24) Mr. W.A.D.P. Sarath Stanley, Secretary, Provincial Public Service Commission-NWP
- 25) Mr. V.P. Balasingham, Chairman, Provincial Public Service Commission - Eastern Province
- 26) Mr. D.M.L. Bandaranayake, Deputy Chief Secretary, UVA provincial Council
- 27) Mrs. K. Pathmarajah, Deputy Chief Secretary - (Personnel & Training) , Eastern Provincial Council
- 28) Mr. Jayantha Wijeratna, Chief Secretary, North Western Provincial Council
- 29) Mrs. Saraswathie Mohanathan, Deputy Chief Secretary -Admin, Northern Provincial Council
- 30) Mr. Gamini Rajaratne, Secretary of Minister of Central Provincial Council
- 31) Mrs. Sunethra Gunawardana, Secretary, Provincial Public Service Commission, Sabaragamuwa
- 32) Prof. Daya Edirisinghe, Chairman, Official Languages Commission
- 33) Mr. M.I.M. Rafeek, Secretary, Ministry of National Policies and Economic Affairs
- 34) Mr. R. Wijjaludchumi, Secretary, Ministry of Science, Technology and Research
- 35) Mr. Ravindra Hewavitharana, Secretary, Ministry of Public Enterprise Development
- 36) Mrs. S.M. Mohomed, Addl. Secretary (Admin), Ministry of Foreign Affairs
- 37) Mr. Upali Weerasinghe, Legal Advisor, Ministry of Defence
- 38) Mr. M.A. Allam, Addl. Secretary, Ministry of Industry and Commerce
- 39) Mr. U.H.C. Priyantha, Addl. Secretary, Ministry of Labour and Trade Unions Relations
- 40) Dr. U. Vidanapathirana, Commissioner, Human Rights Commission of Sri Lanka
- 41) Mr. D. Dissanayake, Chairman- Public Service Commission
- 42) Mr. A. N. Fonseka, Member, National Procurement Commission of Sri Lanka
- 43) Prof. D.E R.C. Weddikara, Member, National Procurement Commission of Sri Lanka

- 44) Mr P.A.D.C.R. Perera, Member, National Procurement Commission of Sri Lanka
- 45) Mr. K. Thavalingam, Chairman, Delimitation Commission of Sri Lanka
- 46) Mr. Tissa Warnasuri, General Manager-Corporate Affairs InfoTech - IDEAS (Pvt) Limited
- 47) Mr. Nihal Ranasinghe, Controller-General, Department of Immigration and Emigration
- 48) Dr. Wimal Karandagoda, COO, Durdans Hospital
- 49) Mrs. Neelakanthi Wijekoon, Deputy legal Officer, Sri Lanka Rupavahini Corporation
- 50) Ms. AparnaTilakaratne, Chief Law Officer, Sri Lanka Port Authority
- 51) Dr. G.A.S. Premakumara, Director General, Industrial Technology Institute (CISIR)
- 52) Miss. Rekha M. P. Hewaliyanage, Addl. Director General (Finance & Admin), Sri Lanka Export Development Board
- 53) Mr. K. Raveendran, DGM, National Savings Bank
- 54) Prof. M. Thilakasiri, Director General, SLIDA.
- 55) Mr. R.M.C.M. Herath, Deputy Director General (A&F), Mahaweli Authority of Sri Lanka
- 56) Mr. Suhada Gamlath, Solicitor-General, Attorney General's Department
- 57) Ms. Indika Demuni De Silva, Additional Solicitor General, Attorney General's Department
- 58) Mr. Sunil Hettiarachchi, Addl. Secretary, Presidential Secretariat
- 59) Mr. M.G.C. Suranga Ranasingha, Assistant Commissioner of Election
- 60) Mr. Tissa Ekanayaka, Parliamentary Commissioner for Administration (Ombudsman)
- 61) Mr. D.D. Bandulasena, State Secretary, Ministry of Agriculture
- 62) Mr. Tissa Seneviratne, Chairman, Ceylon National Chamber of Industries
- 63) Mr. R.M.P.B. Hathyaleniya, Secretary, Provincial Public Service Commission, Uva Province
- 64) Mr. K. Sarath Gunathilake, Chairman, Provincial Public Service Commission, Western Province
- 65) Prof. Siri Hettige, Chairman, National Police Commission
- 66) Mr. Padmasiri Jayamanna, Secretary, Ministry of Justice
- 67) Mr. H.M.T.D. Herath, Secretary, Eastern Province

- 68) Mr. K. Ravindra Pathmapriya, Department of Pension
- 69) Mr. Ajith Peiris, National Savings Bank
- 70) Mr. P. Somasiri, Secretariat of Governor – Western Province
- 71) Mr. W.A.Chulananda Perera, Director General, Sri Lanka Customs
- 72) Mr. M.L.A. Chandradasa, Finance Commission
- 73) Mr. D.M.C.K. Chandradasa, Deputy Chief Secretary, North Central Province
- 74) Mr. W.M.T.D. Bandara, Commission to Investigate Allegations of Bribery or Corruption,
- 75) Prof. Koliya Palasinghe, Faculty of Information Technology, SLIIT, Malabe
- 76) Mr. J. Dadallage, Secretary, Ministry of Public Administration and Management,
- 77) Mr. Upali Marasinghe, Secretary, Ministry of Plantation Industries
- 78) Mr. Udaya R. Seneviratne, Secretary, Ministry of Mahaweli Development and Environment.
- 79) Mr. S. H. Harischandra, Ministry of Finance
- 80) Prof. V. Nandakumara, Provincial Public Service Commission, Central Province
- 81) Mr. L. P. Jayampathi, Secretary, Ministry of Ports and Shipping
- 82) Mr. K.K. Chandrasiri, Chairman, Salusala
- 83) Mr. Sumanasiri Gamage, Salusala

MEMBERS OF THE SUB-COMMITTEE ON PUBLIC SERVICE

---

1. Hon. A. D. Susil Premajyantha, , M.P., Chairman
2. Hon. Karunarathna Paranawithana, M.P.,
3. Hon. Chandrasiri Gajadeera, M.P.,
4. Hon. Nihal Galappaththi, M.P.,
5. Hon. J. C. Alawathuwala, M.P.,
6. Hon. (Dr.) Ramesh Pathirana, M.P.,
7. Hon. Velu Kumar, M.P.,
8. Hon. Abdullah Mahrooff, M.P.,
9. Hon. Mujibur Rahuman, M.P.,
10. Hon. Harshana Rajakaruna, M.P.,
11. Hon. Gnanamuthu Srineshan, M.P.,

ஊன்துதும் லுவுடீடா மன்துலுயே ஡ெஔுதீ கதீடுல

மடா஡-ஃரீயனீன ஃடுடுதா ஃடீரீடு ஂதுகாரக ஃலாவீ

லார்தால

அரசியலமைப்புச் சபையின் வழிப்படுத்தற் குழு

மத்திய-சுற்றயல் உறவுகள் பற்றிய உப குழுவின் அறிக்கை

The Steering Committee of the Constitutional Assembly

REPORT

of the

Sub-Committee on Centre-Periphery Relations

° œ • Þ ã ð æ ê Õ ë ð ó ç R < Á = { ã

Þ x Þ Ú Y à æ Ô æ Û Ù Ô é Á ù ù æ Ý ë ó i

ã ë Y Ô ë ã

2 K z J M [I Ü ® Ö @ [H % ä Ü H © Ú E ä µ

I Ú • J i ä L J à 6 L ¶ > ã H ä † J 6 H µ 2 † Ô [>

The Steering Committee of the Constitutional Assembly

REPORT

of the

Sub-Committee on Centre-Periphery Relations

මධ්‍යම-පර්යන්ත සබඳතා පිළිබඳ අනු-කාරක සභාවේ වාර්තාව

ප්‍රස්තාවනාව

සභාපතිවරයාද ඇතුළු සාමාජිකයින් 11 දෙනෙකුගෙන් සමන්විත අනු-කාරක සභාව පත්කිරීමෙන් අනතුරුව, මෙම අනු-කාරක සභාව 2016 වර්ෂයේ මැයි මස 27 වැනි දින, ජූනි මස 9 වැනි දින හා 23 වැනි දින, ජූලි මස 08 වැනි දින හා 21 වැනි දින සහ අගෝස්තු මස 11 වැනි දින හා 24 වැනි දින හත්වරක් රැස්විය.

නියමු කමිටුවේ අනුමැතියට යටත්ව විශේෂඥයින් වශයෙන් අනු-කාරක සභාවට සහාය වනු පිණිස එන්. සෙල්වක්කුමාරන් මහතා, එස්. තවරාජා මහතා, පාලිත අබේරත්න මහතා සහ එස්. විජේසන්දිරත් මහතා පත් කිරීමට මෙම අනු-කාරක සභාව සිය ප්‍රථම රැස්වීමේදී තීරණය කළේය. එමෙන්ම පළාත් ආණ්ඩුකාරවරුන්ට, පළාත් ප්‍රධාන අමාත්‍යවරුන්ට, පළාත් සභාවල විපක්ෂ නායකවරුන්ට හා වෙනත් ආරාධිතයින්ට සිය යෝජනා හා අදහස් ඉදිරිපත් කරන ලෙස ආරාධනා කිරීමටද අනු-කාරක සභාව තීරණය කළේය. ඉන් අනතුරුව අනු-කාරක සභාව තමාට සහාය වනු පිණිස එන්.සෙල්වක්කුමාරන් මහතා, මහාචාර්ය නවරත්න බණ්ඩාර, වමින්ද්‍රි සපරමාදු මිය, අශෝක ගුණවර්ධන මහතා, චින්ස්ටන් පතිරාජ මහතා, ලාල් විජේනායක මහතා සහ සුරේන් ප්‍රනාන්දු මහතාද විශේෂඥයින් වශයෙන් පත්කර ගත්තේය.

2016 ජූනි 23 වැනි දින පවත්වන ලද දෙවන රැස්වීමේදී, පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී ගරු (ආචාර්ය) ජයම්පති වික්‍රමරත්න මහතා අනු-කාරක සභාවේ විෂය පථය හා තවත් දේ පැහැදිලි කළේය. මධ්‍යම රජය හා පළාත් සභා අතර මෙන්ම මධ්‍යම රජය හා පළාත් පාලන ආයතනයන් අතර සබඳතා කෙබඳු විය යුතුද යන්න සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කරනු පිණිස මධ්‍යම-පර්යන්ත සබඳතා පිළිබඳ අනු-කාරක සභාවක් පත් කිරීමට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලයේ නියමු කාරක සභාව නිර්දේශ කර ඇතැයි පැහැදිලි කළේය.

අනු-කාරක සභාව මූලික වශයෙන් පහත සඳහන් විෂය ක්ෂේත්‍ර සලකා බැලිය යුතු බවට තීරණය කළේය:-

1. පළාත් පාලන ආයතන: බලතල හා කර්තව්‍යයන් හා ග්‍රාමරාජ්‍ය සංකල්ප.
2. විධායක කාරක සභා/ පළාත් විධායක කාරක සභා පද්ධතිය.
3. ආණ්ඩුකාරවරයාගේ බලතල හා ව්‍යවස්ථා සම්පාදනයේදී ඔහුගේ/ ඇයගේ කාර්යභාරය.
4. ස්වාධීන රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව / පළාත්වල පරිපාලන ව්‍යුහ

5. පළාත් සභාවන් ආශ්‍රිතව දිස්ත්‍රික් ලේකම් හා ප්‍රාදේශීය ලේකම්වරුන්ගේ කාර්යභාරය/ පළාත් සභා හා පළාත් පාලන ආයතන විසින් විශේෂිත විෂයන් පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු නීති ක්‍රියාත්මක කිරීම / ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කරන ආකාරය
6. ආදායම් එකතු කිරීම හා ආදායම බෙදීම සඳහා වූ සූත්‍ර / ආදායම් වගවීම සම්බන්ධයෙන් ද්විත්ව වාර්තාකරණය / ප්‍රතිපත්ති සම්පාදනය - ජාතික, පළාත්, දිස්ත්‍රික්, පළාත් පාලන ආයතන.

කෙසේ වුවද, ඉදිරිපත් කිරීම් ලද පසුව, මෙම අනු-කාරක සභාව පහත සඳහන් ක්ෂේත්‍රයන්ද සැලකිල්ලට ගත යුතු බවට තීරණය විය:-

- i. සමගාමී ලැයිස්තුව / අවෙශ්ෂ ලැයිස්තුව
- ii. නීතිය හා සාමය සහ පොලිස් බලතල
- iii. ඉඩම්
- iv. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා අධිකරණය

අනු-කාරක සභාව රැස්වූ අවස්ථාවන්හිදී පැමිණ සිටි අනු-කාරක සභා සාමාජිකයින්ගේ, විශේෂඥයින්ගේ හා ආරාධිතයින්ගේ නම් මෙම වාර්තාවේ ඇමුණුමෙහි දක්වා ඇත.

කාරක සභාවේ සාමාජිකයින් වන පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී ගරු විධුර වික්‍රමනායක මහතා සහ සනත් නිශාන්ත පෙරේරා මහතා තමන්ද නියෝජනය කරන පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී කණ්ඩායමක් විසින් ලිඛිත කරුණු ඉදිරිපත් කිරීම සිදු කරනු ලැබූ බවත්, 2016.08.11 වැනි දින සාමාජිකයින් අතර සංසරණය කරන ලද කෙටුම්පත් වාර්තාවට ප්‍රතිචාර දැක්වීම සඳහා සති දෙකක කාලයක් අවශ්‍ය බවත් දැන්වූහ. කෙසේ වුවද, මෙම අනු-කාරක සභාවට මෙම වාර්තාව අගෝස්තු 30 වැනි දිනට පෙර ඉදිරිපත් කිරීමට සිදු වන බැවින් ඔවුන්ගේ ප්‍රතිචාරය ලැබෙන තෙක් බලා සිටිය නොහැක. ඔවුන්ගේ අදහස් තම නියෝජිතයන් හරහා සෘජුවම නියමු කාරක සභාව වෙත ඉදිරිපත් කරන ලෙස අපි යෝජනා කළෙමු.

පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී ගරු බිමල් රත්නායක මහතාද සිය පක්ෂය නියමු කාරක සභාව වෙත යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කරන බව අනු-කාරක සභාව වෙත දැන්වීය. කෙසේ වුවද, මෙම වාර්තාවේ එක් නිර්දේශයක් සම්බන්ධයෙන් ඔහු විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද වෙනස් මතයක් විකල්ප මතයක් අදාළ කොටසේ විකල්ප මතයක් ලෙස දී ඇත. (නිර්දේශ අංක 12 ස්වාධීන රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව / පළාත්වල පරිපාලන ව්‍යුහ, 18 පිටුව).

ඉහත ඒවාට යටත්ව, ඉදිරි පරිච්ඡේදයන්හි විවිධ විෂය ශීර්ෂ යටතේ දෙන ලද නිර්දේශයන් සම්බන්ධයෙන් සාමාජිකයින් අතර පොදු එකඟත්වයක් තිබේ. විශේෂඥ සාමාජිකයින්ගේ නිර්දේශයන්ද සමගින් ඔවුන්ගේ අදහස් ඇල හැඩැති

අකුරින් දක්වා ඇති අතර ඒවා විශේෂඥ මතයන් වන අතර අනු-කාරක සභාවේ නිර්දේශයන්හි කොටසක් ලෙස සලකනු ලැබිය නොහැකිය.

වාර්තාව තුළ අනුගමනය කරන ලද වාර්තාකරණ ආකෘතිය නම් පළමුව අපි ලිඛිත හා වාචික කරුණු ඉදිරිපත් කිරීම් කළ සාමාජිකයින්, විශේෂඥයින් හා ආරාධිතයින් විසින් පළ කරන ලද අදහස් සමග විෂයය විස්තර කිරීමට උත්සාහ කොට ඉන් අනතුරුව කරුණුවල ගුණාගුණ පිළිබඳ තර්කනය මත පදනම්ව නිර්දේශ සෑදීමයි. අපගේ නිර්දේශයන්ට එළඹීමෙහිදී “ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණ පිළිබඳ මහජන අදහස් විමසීමේ කමිටුවේ වාර්තාව” පිළිබඳව අප බැරෑරුම් ලෙස අවධානය යොමු කළ අතර අවශ්‍ය සෑම තැනකදීම භරස් යොමුව (ඒ හා සම්බන්ධ වන ස්ථානය) සටහන් කළෙමු.

කාල බාධාවන් නිසා අපි මෙම වාර්තාව කඩිනමින් පිළියෙළ කළ අතර යම් මගහැරීම් හා මුද්‍රණ දෝෂ වේ නම් කණගාටු වෙමු.

ඩී. සිද්ධාර්ථන්

සභාපති, මධ්‍යම-පර්යන්ත සබඳතා පිළිබඳ අනු-කාරක සභාව

හැඳින්වීම

‘මධ්‍යම-පර්යන්ත සබඳතා’ යන වාක්‍යාංශයේ නිර්වචනය හා විෂයපථය අභියෝගාත්මක එකක්ව පවතී. එයට අතිරේකව, මුදල් පිළිබඳ අනු-කාරක සභාවේ හා රාජ්‍ය සේවාවන් පිළිබඳ අනු-කාරක සභාවේ විෂය ක්ෂේත්‍රය සමග ඡේදනය වීමක් ද සිදු වනු ඇති බව කාරක සභාව නිරීක්ෂණය කළේය. තවද, නීතිය හා සාමය, පොලිස් බලතල හා ඉඩම් වැනි විෂයයන් නියමු කාරක සභාව යටතේ පැවතියද ඒවා මධ්‍යම-පර්යන්ත සබඳතා මත බලපෑම් ඇති කරයි.

මධ්‍යම-පර්යන්ත සබඳතා පිළිබඳ ප්‍රශ්නය පැන නගිනුයේ රජයේ විවිධ ස්ථරයන් අතර බලතල බෙදා හැරීමේදීය. බලය බෙදා හැරීම වනාහි විෂයයන් හඳුනා ගැනීම හා විවිධ ඒකකවල ස්ථර අතර බෙදාදීම සහ මධ්‍යම රජය හා විවිධ පර්යන්ත ඒකකයන් අතර ව්‍යවස්ථාදායක, විධායක, අධිකරණ හා මූල්‍යපාලන බලතල ක්‍රියාවේ යෙදවීම පිළිබඳ සීමාවන් නියම කිරීමයි. පැහැදිලිව නිර්වචනය කරන ලද විෂය බෙදීම සහ රජයේ විවිධ මට්ටම්වල ආයතන මගින් ඒවා ක්‍රියාවේ යෙදවීම දෝෂයකින් තොරව මධ්‍යම-පර්යන්ත සබඳතා හඳුනා ගැනීමෙහිලා අත්‍යවශ්‍ය වේ.

අප රටෙහි වත්මන් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංවිධිවිධාන සන්දර්භය තුළ, 1988 පළාත් සභා පිහිටුවීමත් සමගම රාජ්‍ය පාලන ස්ථර 3 ක් බිහි විය. වැදගත්ම කාරණය නම්, මේ එක් එක් ස්ථරයෙහි සංසන්තාත්මක ස්වභාවය හා ඒවා අතර හා කේන්ද්‍රය සමග ඇති සම්බන්ධතාවයයි.

කාරක සභාව ඉදිරියේ කරුණු ඉදිරිපත් කළ විශේෂඥයෝ හා අනෙකුත් ආරාධිතයෝ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ බොහෝ විධිවිධාන, විශේෂයෙන්ම 13 වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය හා අදාළ පාර්ලිමේන්තු පනත් මෙරට පළාත් සභාවල සුමට ක්‍රියාකාරිත්වයට බාධාවක් වන බව දැක්වූහ. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ ස්වභාවය, සමගාමී ලැයිස්තුව, මධ්‍යම ආණ්ඩුව වෙන් කර ගත් බලතල ලැයිස්තුවේ ජාතික ප්‍රතිපත්තිය, ආණ්ඩුකාරවරයාගේ බලය හා මධ්‍යම රජයේ මූල්‍ය පාලනය කේන්ද්‍රය හා පළාත් අතර යහපත් සබඳතා හා නිසි ක්‍රියාකාරිත්වය නොමැති වීමට බලපෑ ප්‍රධාන හේතු ලෙස දක්වා තිබේ. සභාපතිවරයා හා කාරක සභාවේ සාමාජිකයින් කිහිප දෙනෙක් සහ ආරාධිතයෝ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ ඒකීය ස්වරූපය ද පළාත් සභාවල සඵලදායී ක්‍රියාකාරිත්වයට බාධාවක් ලෙස දක්වා ඇත. වත්මන් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා රාමු සැකැස්ම මගින් මධ්‍යම-පර්යන්ත සබඳතාවලදී මධ්‍යම රජයට අනිසි වාසියක් ලබා දෙන බවද පෙන්වා දෙන ලදී. බොහෝ පළාත් ප්‍රධාන අමාත්‍යවරු හා පළාත් සභා විපක්ෂ නායකවරු පෙන්වා දුන් පරිදි, අප රටේ වසර 28ක බලය බෙදීම පිළිබඳ අත්දැකීම මගින් තිබෙන ක්‍රමය ප්‍රතිශෝධනය කිරීමේ අවශ්‍යතාවය සනාථ කර ඇත.

පළාත් පාලන ආයතනවලට අදාළ පාර්ලිමේන්තු පනත්වල නිර්වචනය කෙරෙන පරිදි, ඒවාට විධායක බලතල ඇත. එනමුත් ඒවායේ බලසීමාව ඇතුළත අතුරු නීති සෑදීමට ඇති බලය පූර්වයෙහි පාර්ලිමේන්තුවේ අනුමැතිය යටත්ව තිබූ අතර

වර්තමානයේදී එය පළාත් සභාවේ අනුමැතියට යටත් ය. එමෙන්ම විශේෂිතවම ඒවා සඳහාම අරමුණු වූ පළාත් සභා විෂයයන් සම්බන්ධ අධිකරණ දඩ හා මුද්දර බදු වැනි ඔවුන්ගේ ආදායම්වල ප්‍රධාන සංරචකයන් එකතු කිරීමේ බලය පළාත් සභා වෙත පවතී. පළාත් පාලන ආයතනවල පරිපාලනය අධීක්ෂණය කිරීමේ බලය පළාත් සභාවලට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන්ම පැවරී ඇති අතර එයට අර්ධ අධිකරණ පරීක්ෂණයකින් අනතුරුව විසුරුවා හැරීමේ බලයද ඇතුළත් ය.

මධ්‍යම රජය, පළාත් සභා හා පළාත් පාලන ආයතන වශයෙන් පාලන මට්ටම් තුනක් පැවතියද, එමෙන්ම යම් විශේෂිත විෂය ක්ෂේත්‍ර සම්බන්ධ යම් අධිකාරි බලයක් ඔවුන්ට ලබා දී තිබුණද, එක් එක් තලය ඊට ඉහළින් ඇති තලයේ අධිකාරි බලයට යට වන බව කාරක සභාවට හඳුනා ගත හැකි විය. ඒ අනුව මෙම සන්දර්භය තුළ මධ්‍යම-පර්යන්ත සබඳතා ඒ ඒ බල ක්ෂේත්‍ර අතර අන්තර් සබඳතාවකට වඩා දුරාවක්‍රමික පිරමීඩාකාර ව්‍යුහ සබඳකමකට සමාන වේ.

ග්‍රාම රාජ්‍ය සංකල්පය පිළිබඳව, එසේත් නැතහොත් පර්යන්ත ඒකකයේ තවත් ස්ථරයක් වශයෙන් හැකි පහළම මට්ටමෙන් බලය ක්‍රියාවේ යෙදවිය යුතුය යන සංකල්පය පිළිබඳව ද යෝජනා ඉදිරිපත් විය. මෙම යෝජනාව අනුයෝජිතතා මූලධර්මය, එනම් පහළම මට්ටමේ සිටින පාලන ආයතනයට හෝ ඒකකයට හැසිරවිය හැකි කවර දෙයක් වුවද එම ආයතනයට හෝ ඒකකයට ලබා දිය යුතු අතර ඉතිරිය ඊළඟ මට්ටමට යා යුතුය යන මූලධර්මය මත පදනම් වී ඇත. මෙම සංකල්පනය වර්තමාන කේන්ද්‍රයේ සිට උප-ජාතික ඒකක වෙත දේශපාලන බලය සම්ප්‍රේෂණය කිරීමේ වත්මන් ආකෘතියට පටහැනි වෙයි. එබඳු ක්‍රමයක් තුළ විවිධ බල මට්ටම් අතර සබඳතාව වඩාත් සුහද එකක් වෙයි.

ඉහත සියලුම සාධක විවිධාකාර දෘෂ්ටි කෝණ හා මානයන් ඔස්සේ සලකා බැලූ කාරක සභාව පහත පරිච්ඡේදයන්හි විස්තර කෙරෙන පරිදි, හි සාමාජිකයින්ගේ පොදු එකඟත්වයෙන් යුතුව මධ්‍යම-පර්යන්ත සබඳතා පිළිබඳ සිය නිර්දේශ ඉදිරිපත් කිරීමට කටයුතු කර ඇත.

පළාත් පාලන ආයතන: බලතල හා කර්තව්‍ය

1. පළාත් පාලන ආයතන

පළාත් පාලන ආයතනවලින් බොහොමයක් හා කාරක සභාව හමුවේ කරුණු ඉදිරිපත් කළ අය පළ කළ මතය වූයේ පළාත් පාලන ආයතන ශක්තිමත් කළ යුතුය යන්නයි. ඒවා දැනට ලබා දෙනවාට වඩා යමක් ජනතාව ඒවායෙන් අපේක්ෂා කරති. එමෙන්ම වඩත් අධිකාරි බලය සහිත ජනතා සහභාගිත්වයැති වඩාත් කුඩා පළාත් පාලන ආයතන ඒකක පිහිටුවන ලෙස ඉල්ලන යෝජනාවක්ද ඉදිරිපත් විය.

උප-ජාතික තලයේදී ප්‍රාදේශීය ලේකම් විසින්ද, කේන්ද්‍රයේදී මධ්‍යම අමාත්‍යාංශය විසින් නියෝජනය කරනු ලබන පළාත් පාලන ආයතනවල මධ්‍යම රජය සමග ඇති සබඳතාවය ඍජු එකක් වන අතර පළාත් පරිපාලනය, එනම් පළාත් පාලන කොමසාරිස් භරණ සම්බන්ධ නොවේ. මෙම වත්මන් තත්ත්වය පළාත් පාලන ආයතනයේ අනන්‍යතාව පමණක් නොව, එහි කාර්යභාරය හා කර්තව්‍යයන් ද අනතුරේ හෙලයි.

පළාත් පාලන ආයතන තුන්වන පාලන ස්ථරයක් සංස්ථාපනය කරන්නේ නම් ඒවා සිය විෂය ක්ෂේත්‍ර සම්බන්ධ අධිකාරි බලය තිබිය යුතු අතර ඒවාට සිය වියදම ආවරණය කර ගනු පිණිස බදු එකතු කිරීමේ මූල්‍ය බලය තිබිය යුතු ය. විවිධාකාර බලතල සහිත විවිධ වර්ගයේ පළාත් පාලන ආයතන නීතියෙන් සම්පාදනය කළ හැකිය.

ශ්‍රී ලංකාව වැනි බහුවාර්ගික රටක, විවිධ ජනකොට්ඨාසවලට තමන් බහුතරයක් වෙසෙන පළාත් පාලන ආයතන බලප්‍රදේශයන්හි දේශපාලන බලය ක්‍රියාවේ යෙදවීමට පළාත් පාලන ආයතන අවස්ථාව උදා කර දෙයි. නිදසුනක් ලෙස, මුස්සාලි, බේරුවල හා අකුරණ යන පළාත් පාලන බලප්‍රදේශවල මුස්ලිම් ප්‍රජාවද, ලාහුගල හා පන්විල පළාත් පාලන බලප්‍රදේශවල මලයාහ දමිළ ප්‍රජාවද, ආධිපත්‍යය දරති. පොතුච්ඡේ හා වවුනියා ප්‍රදේශවල සිංහල බහුතරයක් සහිත පළාත් පාලන ආයතනයක් බැගින්ද, කල්මුනේ හි දමිළ බහුතරයක් සහිත පළාත් පාලන ආයතනයක්ද ඇත. මෙ සියල්ල මගින් මනා ලෙස විදහා දැක්වෙන්නේ වඩාත් කුඩා දේශපාලන බල ඒකක මගින් කුඩා ප්‍රදේශයන්හි වෙසෙන සුළුතර ප්‍රජාවන්ට ඉඩප්‍රස්ථා උදා කෙරෙන බවයි. ස්ථාපිත අරමුදල් සම්පාදන සංවිධිවිධානයන්හි ඇති විචලනයන් හේතුවෙන් පළාත් පාලන ආයතනවලට මුදල් සම්පාදනය කිරීම අනවශ්‍ය ලෙස සංකීර්ණ වී තිබේ. පළාත් පාලන ආයතන සම්බන්ධයෙන් පළාත් සභාවල අධීක්ෂණය සඳහා පළාත් සභා ලැයිස්තුව පැහැදිලිවම විධිවිධාන සලස්වා ඇති නමුදු මධ්‍යම රජයේ මූල්‍ය සම්පාදන තත්ත්වය මගින් පළාත් සභා කාර්යභාරය අර්ථ ශූන්‍ය කරයි. පළාත් පාලන ආයතනවලට සමාන්තර වූද, පුළුල් පරාසයක කාර්යභාරයක් සහිත වූ ද ආයතනයක් වශයෙන් ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලය ජනතාවගේ ඇසින් බලන කළ පළාත් පාලන ආයතන ප්‍රතිරූපය හීන කරයි.

අප්‍රමාණවත් අරමුදල් ඉපැයීම් ධාරිතාව මගින් නියත වශයෙන්ම පළාත් පාලන ආයතන මධ්‍යම අයවැය ප්‍රතිපාදන, දෙපාර්තේන්තු අරමුදල් හා පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීන් වෙතින් ප්‍රතිපාදන මත යැපීමට මග පෑදෙයි.

ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලය ප්‍රාදේශීය මට්ටමේ කේන්ද්‍රික අක්ෂය වන අතර මධ්‍යම හා පළාත් රජයන් අතර සේවා සම්පාදන දාමය යා කරයි. සන්සන්දනාත්මකව, පළාත් පාලන ආයතනවලට වඩා ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලවලට වැඩි සම්පත් හා නිපුණ මානව සම්පත් සතුව තිබේ. සේවා සම්පාදනය හා සාමාජීය ආධාර ගෙවීම් පළාත් පාලන ආයතන මගහරිමින් ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාල හරහා සිදු කෙරේ.

වත්මන් පළාත් පාලන ආයතන පද්ධතිය පූර්ණ වශයෙන් වතු අංශයේ මානව ජනාවාස අන්තර්ග්‍රහණය කර ගෙන නොමැති අතර, වතු ජනගහනයට පළාත් පාලන ආයතනවල සේවාවන්ට පිවිසීමට නොහැකිව ඇත.

නිර්දේශ

1. පළාත් පාලන ආයතන පළාත් සභා යටතේ ක්‍රියාත්මක වන තුන්වන පාලන ස්ථරය ලෙස පිළිගැනීම
2. පළාත් පාලන ආයතනවලට වඩාත් වැඩි බලතල හා අධිකාරි බලය පැවරීම - අනුයෝජිතතා මූලධර්මය, එනම් පහළම මට්ටමේ සිටින පාලන ආයතනයට හෝ ඒකකයට හැසිරවිය හැකි කවර දෙයක් වුවද එම ආයතනයට හෝ ඒකකයට ලබා දිය යුතුය යන මූලධර්මය යොදා ගත යුතු ය.
3. පළාත් පාලන ආයතන විසින් දැනටමත් පරිපාලනය කරනු ලබන විෂයයන්ට අමතරව පෙරපාසල්, විදුලිය බෙදාහැරීම හා ජල සම්පාදනය, සහ සමාජ සේවා විමධ්‍යගත කළ හැකි ය. වෙනම පළාත් පාලන ලැයිස්තුවක් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව මගින් පිළිගැනීමට ලක් කළ යුතු අතර එමගින් පළාත් පාලන ආයතනයට විමධ්‍යගත කරනු ලබන විෂයන් (පරිපාලන කර්තව්‍යයන් පමණක් විමධ්‍යගත කරනු ලබන විෂයයන්ද ඇතුළුව) නියම කරනු ලැබිය යුතු ය. (මහජන අදහස් විමසීමේ කමිටුවේ වාර්තාවෙහි නිර්දේශ අංක 9.2.2 (iv) (ඇ) මගින් පළාත් පාලන ලැයිස්තුවක් වෙත අවධානය යොමු කෙරේ.
4. පළාත් පාලන ආයතනවලට ඇතැම් නියෝජිතායතන කර්තව්‍යන් හැසිරවීමට, එසේත් නැති නම් මධ්‍යම රජයේ හා පළාත් සභාවල නීති රීති හා ව්‍යවස්ථාපිත, නිදසුනක් ලෙස පාරිසරික නීති, වෙරළ සංරක්ෂණය, සමෘද්ධි වැඩසටහන්, පතල් කැනීම්, පෙරපාසල් ආදිය ක්‍රියාත්මක කිරීමේ නියෝජිතායතනය වශයෙන් ක්‍රියා කිරීමට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන්ම බලය ලබා දිය යුතු ය.
5. පළාත් පාලන ආයතනවලට සිය විශදම් සපුරා ගැනීම සඳහා ප්‍රමාණවත් මූල්‍ය සම්පත් ද සහිතව ප්‍රමාණවත් ස්වාධීනත්වයක් ලබා දිය යුතු අතර එය ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව මගින් තහවුරු කරනු ලැබිය යුතු ය. ඒ අනුව, විශේෂ ව්‍යාපෘති සඳහා ප්‍රදානයන් ලබන අතරම ඔවුන් ස්වකීය ආදායම රැස් කිරීම

සඳහා බලගැන්විය යුතු ය. මධ්‍යගත බදු එකතු කිරීමේ ක්‍රමයක් වඩාත් ප්‍රායෝගික යැයි සැලකේ නම්, එවිට ඒ ඒ පළාත් පාලන ආයතනයට අරමුදල් සැලැස්සීමක් අරමුදල් පැවරෙන බවට සහතික වෙමින් පළාත් සභාවලට එය හැසිරවිය හැකි ය.

6. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට අදාළව ඒකරූපිත්වය නියම කිරීමට කේන්ද්‍රයට හැකි වන අතරම, පළාත් පාලන ආයතනවල මැතිවරණ, ස්වරූපය, ව්‍යුහය හා බලතල හා ජාතික ප්‍රමිතිවලට අනුකූලව පළාත් පාලන ආයතන උත්ශ්‍රේණිගත කිරීම පළාත් සභාවල බලතල ඇතුළත විය යුතු ය.
7. පළාත් පාලන ආයතන සම්බන්ධයෙන් දැනට ඇති ආඥාපනත් හා පාර්ලිමේන්තු පනත් සංග්‍රහිත කරමින් පනතක් සම්පාදනය කළ හැකි අතර විවිධ පළාත් පාලන ආයතන ප්‍රභේද - වඩාත් රුචි ලෙස ප්‍රභේද දෙකක් - සඳහා නිර්ණායක හා ඒවායේ එකිනෙකට වෙනස් බලතල හා කාර්යභාරයන් සඳහා විධිවිධාන සැලැස්විය හැකි ය. එම නිර්ණායක අවශ්‍යතා පදනම් කර ගෙන විය යුතු අතර ඒවාට වෙනත් දේ අතර ජනගහනය, භූමි වර්ගඵලය, තිබෙන යටිතල පහසුකම් ආදිය ඇතුළත් විය යුතු ය. වඩාත් කුඩා පළාත් පාලන ආයතන වඩාත් සඵලදායී වනු ඇත.
8. නිමිත ඒකරූපී නිර්ණායකවලට අනුකූලව පළාත් පාලන ආයතන මායිම් යළි නිර්ණය කිරීම සඳහා පමණක් නොව, එම ඒකරූපිත්වයට අනුවම ග්‍රාම නිලධාරී හා ග්‍රාමසේවක කොට්ඨාසවල මායිම් යළි නිර්ණය කිරීම මෙන්ම ප්‍රාදේශීය සහ මායිම්ද ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලය කොට්ඨාසවල මායිම් සම්පාත වන බවට වගබලා ගැනීම සඳහා ද “මායිම් කොමිෂන් සභාව” නමින් ආයතනයක් ද යෝජනා කර තිබේ.
9. වතුකරයේ ජනාවාස ගම්මාන පද්ධතියේ කොටසක් වශයෙන් හා පළාත් පාලන ආයතනවල කොටසක් වශයෙන් ප්‍රකාශයට පත් කළ යුතු ය. 1987 අංක 15 දරන ප්‍රාදේශීය සහා පනත, විශේෂයෙන්ම එහි 2 (1), 33, 19 (xiv), 19 (xxii) හා 134(4) වගන්ති අහෝසි කළ යුතු ය. (මහජන අදහස් පිළිබඳ වාර්තාවේ පිටුව 80, 10.2 කොටස බලන්න)
10. පළාත් පාලන ආයතනවල සංවර්ධන හා වෙනත් කටයුතුවලදී උපදෙස් දීමට, සහාය වීමට හා සම්බන්ධීකරණය කිරීමට ස්වාධීන ප්‍රජා මට්ටමේ ආයතන වශයෙන් ග්‍රාම රාජ්‍ය පිහිටුවීම. (ග්‍රාම රාජ්‍ය පිළිබඳ වාර්තාවක් පහත දී ඇත.)

2. ග්‍රාම රාජ්‍ය සංකල්පය

අපගේ මන්ත්‍රණයන්හිදී මහජනයාගේ අදහස් විමසීම හා නිරත කරවීම දිරිගැන්විය යුතුද යන සංකල්පය සලකා බලන ලදී.

ග්‍රාම රාජ්‍ය ආකෘතිය මගින් ජනතාවගේ සෘජු සහභාගිත්වය තහවුරු කළ හැකි ය. මෙය පළාත් පාලන ආයතනයන්හි නිලධාරී තන්ත්‍රයේ අකර්මන්‍යතාව හා බහුලව පවත්නා දූෂණය මගහරවා ගැනීමේ මාර්ගයක් ලෙස පෙනී ගොස් ඇත. පර්යන්ත සංවර්ධන කටයුතුවලදී කුඩා හෝ වෙන් වූ ප්‍රදේශයන්හි වෙසෙන ජනවාර්ගික, ආගමික හා වෙනත් සුළුතර ජනකොට්ඨාසවලට ක්‍රියාශීලී හා සෘජු සහභාගිත්ව සඳහා මෙමගින් අවස්ථාව සැලසේ.

යම් ප්‍රදේශයක සංවර්ධන කටයුතු මූලාරම්භ කිරීම, සැලසුම් කිරීම හා ක්‍රියාවේ යෙදවීම දිස්ත්‍රික්, පළාත් හා මධ්‍යම අමාත්‍යාංශ මට්ටමේ දේශපාලනඥයන් විසින් එහි ප්‍රදේශවාසීන්ගේ අදහස් විමසීමකින් හෝ සහභාගිත්වයෙන් තොරව සිදු වේ යන අදහසක් ද පවතී. ග්‍රාම රාජ්‍යවලට පළාත් පාලන ආයතනවල, පළාත් සභාවල හා මධ්‍යම රජයේ ක්‍රියාකාරකම්වලට සහාය වීමට, උපදෙස් දීමට හා අධීක්ෂණය සැපයීමට හැකි ය.

නිර්දේශ

1. ග්‍රාම නිලධාරී කොට්ඨාස 3 කින් හෝ 4 කින් සමන්විත ග්‍රාම රාජ්‍ය ආයතන ව්‍යවස්ථාපිත ලෙස ගම් මට්ටමෙන් ස්ථාපිත කළ හැකි ය. පළාත් පාලන ආයතනවල කටයුතුවලට සහාය, උපදෙස් හා නිරීක්ෂණය සපයමින් ඒවායේ ක්‍රියාමාර්ගවලට උත්තේජනයක් ලෙස ග්‍රාම රාජ්‍යවලට ක්‍රියාත්මක විය හැකි ය. එමෙන්ම සංවර්ධන කටයුතු සම්බන්ධයෙන් නිර්දේශ ඉදිරිපත් කිරීමටද ග්‍රාම රාජ්‍යවලට පිළිවන. (මහජන අදහස් විමසීමේ කමිටුවේ වාර්තාව - නිර්දේශ අංක 10.2, 80 පිටුව)
2. පාර්ලිමේන්තුවට ඉහත කී අභිමතාර්ථ සඳහා ග්‍රාම රාජ්‍ය ආයතන පිහිටුවීම උදෙසා නීති පනවනු පිණිස ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව මගින් විධිවිධාන සලස්වනු ලැබිය යුතු ය.
3. ග්‍රාම රාජ්‍ය ආයතන සම්බන්ධ රාමුව ජාතික නීතිය මගින් නියම කරනු ලැබිය හැකි අතරම, එම නීතිය පළාත් සභාවල හා පළාත් පාලන ආයතනවල බලය හීන නොකළ යුතු ය.

පළාත් විධායකය/ විධායක කාරක සභා ක්‍රමය

පළාත් සභා සාමාජිකයන් පක්ෂයට අනුව තම ඡන්ද ප්‍රකාශ කරන නමුත් බහුතරයක් වූ ප්‍රඥප්ති ඒකමතිකව සම්මත කරගනු ලබයි. පළාත් සභාවේ සාමාජිකයන් අතර සාමූහික තත්ත්වයක් තිබීම දක්නට ලැබේ. එමනිසා පළාත් සභා වලට බහු පාර්ශ්වීය විධායක ක්‍රමය වඩාත් සුදුසු බවට යෝජනා වී තිබේ.

ඉදිරිපත් කර ඇති කාරණා අනුව අර්ථාන්විත බලය බෙදීමකට ඇති ප්‍රධාන බාධාව වන්නේ දහතුන්වන සංශෝධනය බාධක සහිත රාමුවක ක්‍රියාත්මක වීමත්, පළාත්වලට වෙන් කර ඇති ව්‍යවස්ථාදායක සහ විධායක බලය ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී ඇති ව්‍යවස්ථාමය අර්ථව්‍යාකූල භාවයත්, (19 වන සංශෝධන දක්වා) විධායක බලය කේන්ද්‍ර කරන බලවත් විධායක ජනාධිපතික්‍රමයත් සහ සීමිත ෆිස්කල් බලය ලෙස දැක්විය හැකිය. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ ඇති ඒකීය ස්වභාවයත් බාධාවක් බව සභාපතිතුමා සහ කමිටු සාමාජිකයන් කිහිප දෙනෙක් සහ කැඳවනු ලැබූ කිහිප දෙනෙක් පැවසූහ.

පළාත් සභා අනිවාර්ය කළයුතු වන වාර්ෂික අයවැය සම්මත කිරීමක් තිබුණද බස්නාහිර පළාත් සභාවත් ඇතුළත්ව පළාත් සභා එකක් හෝ දෙකක් හැර අනෙකුත් සියළුම පළාත් සභා මහා භාණ්ඩාගාරය විසින් විශේෂිත උපදෙස් සහිතව එනම් නිර්ණායක පදනම් කරගත් ප්‍රධාන, මුදල් වැය කළ ආකාරය විස්තර කර ඇති චක්‍රලේඛ උපදෙස් සහ වර්තන වියදම් සඳහා වෙන් කර ඇති ප්‍රතිපාදන සම්බන්ධ විශේෂිත විස්තර ඇතුළත්ව ලබාදෙන ලද පළාත් විශේෂිත සංවර්ධන අරමුදලේ මුදල් වෙන් කිරීම් සම්මත කිරීම පමණක් සිදු කරයි. මෙම ප්‍රතිපාදන වියදම් කළ හැකි ආකාරය තීරණය කිරීමට පළාත් සභාවලට ඇත්තේ ඉතා අවම බලයකි.

මෙසේ මධ්‍යම වශයෙන් පාලනය කෙරෙන සීමාසහිත ව්‍යවස්ථාදායක, විධායක සහ ෆිස්කල් බලයක් සහිත පළාත් සභා ක්‍රමයක ප්‍රඥප්ති ඒකමතිකව සම්මත වීම සාමූහිකත්වය ලෙස හැඳින්විය නොහැකිය. එය බල රහිත බව ඉදිරියේ ඇතිවන එකමුතුකමක් විය හැකිය.

සත්‍ය වශයෙන් බලය බෙදාහරින ලද පැහැදිලි ව්‍යවස්ථාදායක සහ විධායක බලයක් ක්‍රියාවට නංවන පළාතක සාර්ථක ක්‍රියාකාරිත්වය සඳහා උද්දීප්ත ප්‍රජාතන්ත්‍රීය ක්‍රමයක් පූර්ව අවශ්‍යතාවක් වේ.

ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය හොඳින් ක්‍රියාත්මක වීමට නම් ශක්තිමත් විරුද්ධ පක්ෂයක් අවශ්‍ය වේ. එයින් අදහස් වන්නේ පාලන කරන ආයතනයේ ප්‍රතිපත්ති, වැඩසටහන් සහ ක්‍රියාකාරකම් දෙස නිරන්තරයෙන් පරීක්ෂාකාරීව බලා සිටින නිරන්තරයෙන් අවදියෙන් සිටින විපක්ෂයක් නොමැතිනම් පාලනය කරන අය කම්මැලි සහ උදාසීන බවට පත්වේ. රජය විසින් කරන වැරදි ක්‍රියා සැමවිටම නිරාවරණය කිරීමට සුදානම්ව සිටින ක්‍රියාකාරී විරුද්ධ පක්ෂයක් සිටින විට සහ රජය විසින් කරන සහ නොකරන දේවල් හෙළිකරන තත්ත්වයක් තුළ පාලන පක්ෂයට තම වගකීම ඉටු

කිරීම පැහැර හැරිය නොහැකිය අතර ඔවුන්ට තම පුරවැසියන්ට කාර්යක්ෂම සහ යහපත් සේවයක් සැපයීමට හැකිවේ.

ශ්‍රී ලංකාවට 1931 සිට නිදහස ලැබීම දක්වා විධායක කාරක සභා ක්‍රමය සම්බන්ධයෙන් අත්දැකීම් තිබේ. අපගේ පශ්චාත් නිදහස් ව්‍යවස්ථාව වන සෝල්බරි ව්‍යවස්ථාව පහත සඳහන් කාරණා නිසා එවන් ස්වභාවයේ පාලනයන් ප්‍රතික්ෂේප කර තිබේ.

නිර්දේශ

1. ඉහත කරුණු සලකා බැලීමේදී කාරක සභාව අනිවාර්යය බහු පක්ෂ ක්‍රමයක් නිර්දේශ නොකරයි. (එනම් ඇමති මණ්ඩලය) විශේෂයෙන්ම එමගින් බෙදා ලද බලය අවතක්සේරු කිරීමක් එමගින් සිදුවන අතර එය මධ්‍යම රජය මගින් පිළිගන්නා තත්ත්වයක් නැත. (PRC හි සාමාජිකයන් කිහිප දෙනෙක් පළාත් වල බහුපක්ෂ විධායකයක් පිළිබඳ නිර්දේශ කර තිබේ. නිර්දේශය 7.1.2. PRC වාර්තාවේ 34 පිටුව)

විද්වත් මතය

බහුපක්ෂ ක්‍රමය අනුමත කරමින් ප්‍රතිපාදන සකස් කරන්නේ නම් (පළාත් මට්ටමේ ඒකීය රජයක් සකස් වන අවස්ථාවක) තව අමතර ඇමතිවරු කිහිප දෙනෙක් පත්කර ගැනීමට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව මගින් ප්‍රතිපාදන සැලසිය යුතුය.

2. කෙසේ වෙතත් බහු පක්ෂ කාරක සභා ක්‍රමය (පාර්ලිමේන්තුවේ ස්ථාපිත කළ පසු සකස් කළ) උපදේශන භූමිකාවකට පමණක් සීමා නොකළ අධීක්ෂණ කටයුතු ඉටු කිරීම සඳහා ශක්තිමත් කළ යුතුය.

**ආණ්ඩුකාරවරයාගේ බලතල සහ ව්‍යවස්ථා සම්පාදනයේ දී ඔහුගේ
කාර්ය භාරය**

ආණ්ඩුකාරවරුන් සතුව දැනට පවතින බලතල අධික බවත් එය අඩු කළ යුතු බවටත් තම අදහස් ඉදිරිපත් කළ පළාත් සභාවල ප්‍රධාන අමාත්‍යවරු සහ විරුද්ධ පාර්ශවයේ නායකවරු දරන ඒකමතික අදහසට උප කාරක සභාව එකඟ වේ.

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ දහ තුන්වන සංශෝධනය සහ 1987 අංක 42 දරන පළාත් සභා පනත මගින් පළාත්හි විධායක සහ ව්‍යවස්ථාදායක කටයුතු වලට මැදිහත් වීමට, පාලනය කිරීමට සහ නියාමනය කිරීමට ඡන්දයෙන් පත් කර නොගන්නා ආණ්ඩුකාරවරයාට විශාල බලතල ප්‍රමාණයක් ලබා දී තිබේ. එවන් බලතල සහිත වන ආණ්ඩුකාරවරයාගේ තනතුර පළාතේ ව්‍යවස්ථාදායක සහ විධායක බලතල වලට ඉහළින් කේන්ද්‍රීය ආධිපත්‍යක් දරයි. බලතල බෙදීමේ මෙම ස්වරූපය සහ ව්‍යුහය එහි ව්‍යවස්ථාදායක සහ විධායක කටයුතු වල අභිමතාර්ථයන්, අරමුණු සහ අධිකාරීත්වය දුර්වල කරයි.

පළාත් වල පළාත් රාජ්‍ය සේවයට අයත් නිලධාරීන් පත් කිරීම, මාරුකිරීම, ඉවත් කිරීම සහ විනය පාලන කටයුතු වල බලය පළාත් සභා පනත මගින් ආණ්ඩුකාරවරයාට පවරා තිබේ. එතුළින් පළාත් රාජ්‍ය සේවයට අයත් නිලධාරීන් සම්බන්ධ සියළු කටයුතු එනම් බඳවා ගැනීමේ පටිපාටි සකස් කිරීම, එවන් නිලධාරීන් සඳහා වර්ගා ධර්ම සංග්‍රහයන් සකස් කිරීම ද ඇතුළත්ව , උසස් වීම් ලබා දීමේදී සහ ස්ථාන මාරු ලබා දීමේදී අනුගමනය කළ යුතු මූලධර්ම සහ පළාත් රාජ්‍ය සේවයට බලතල වෙන්කිරීම සහ ඒවා ක්‍රියාත්මක කිරීම සම්බන්ධයෙන් ද වන සියළු කාරණා සඳහා කටයුතු සම්පාදනය සහ තීරණ ගැනීමේ හැකියාව ආණ්ඩුකාරවරයාට ලැබේ.

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 13 වන සංශෝධනයේ 154 C ව්‍යවස්ථාව තුළින් ආණ්ඩුකාරවරයාට සෘජුවම හෝ අමාත්‍ය මණ්ඩලය හරහා හෝ තමන් යටතේ සිටින නිලධාරීන් මාර්ගයෙන් තම විධායක බලය ක්‍රියාත්මක කළ හැකි බවට විධි විධාන සලසා තිබේ. ‘තමන් යටතේ සිටින නිලධාරීන්’ යන්නෙන් පළාත් රාජ්‍ය සේවයේ නිලධාරීන්/ සහිකයන් අදහස් වේ. එමගින් පෙනෙන්නේ පළාතේ විධායකයට අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ තීරණ ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා සිටින රාජ්‍ය නිලධාරීන් සම්බන්ධයෙන්වත් කිසිදු බලයක් නොමැති බවයි. ඔවුහු ආණ්ඩුකාරවරයාගේ නියමයන් වලට අනුගත වීමට බැඳී සිටින අතර එමනිසා පළාත් විධායකයකට පක්ෂපාතී වීම ඔවුන්ගෙන් බලාපොරොත්තු විය නොහැකිය.

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 13 වන සංශෝධනයේ 154 F වගන්තිය අනුව ප්‍රධාන අමාත්‍යවරයාගේ සහ අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ කාර්යය වන්නේ පළාත් ආණ්ඩුකාරවරයා තම කාර්ය භාරය ඉටු කිරීමේ දී ඔහුට අධාර සහ උපදෙස් දීමයි. ඊට අමතරව තම කටයුතු ඉටු කිරීමේදී ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව මගින් හෝ ඒ යටතේ තම අභිමතය අනුව ක්‍රියා කළ යුතුයැයි පැවසෙන අවස්ථාවන් හැර ආණ්ඩුකාරවරයා එම උපදෙස්

වලට අනුකූලව වැඩ කළ යුතුය. යම් කිසි කාරණයක් සම්බන්ධයෙන් ආණ්ඩුකාරවරයාට තම අභිමතය අනුව ක්‍රියා කළ හැකි ද නොහැකි ද යන්න සම්බන්ධයෙන් යම් ගැටළුවක් මතු වූ විට ඒ සම්බන්ධයෙන් ආණ්ඩුකාරවරයාගේ තීරණය අවසාන තීරණය වන අතර එම තීරණය කිසිදු උසාවියකින් ප්‍රශ්න කළ නොහැකිය.

තව දුරටත් පවසන්නේ නම් යම් කිසි ප්‍රඥප්තියක් මූල්‍යමය ඇඟවීමක් සහිත නම් ආණ්ඩුකාරවරයාගේ නිර්දේශය නොමැතිව පළාත් සභාවට හඳුන්වාදීමක් හෝ කළ නොහැකිය. කිසිදු මූල්‍යමට ඇඟවීමක් නොමැති ප්‍රඥප්තියක් ලෙස වර්ගීකරණය කළ හැකි ප්‍රඥප්ති සොයා ගැනීම ඉතා අපහසුය.

පළාත් සභාවක් විසින් සකස් කරන ඕනෑම ප්‍රඥප්තියක් බලාත්මක වන්නේ ආණ්ඩුකාරවරයාගේ අනුමැතිය ලැබීමෙන් පසුවයි. ආණ්ඩුකාරවරයාට යම් ප්‍රඥප්තියකට තම අනුමැතිය නොදී යම් ප්‍රඥප්තියක වගන්ති එකක් හෝ කිහිපයක් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව හා අනුකූල නොවන පදනම මත නැවත සලකා බලන ලෙස පළාත් සභාවට හරවා යැවිය හැකිය. ජාතික තලයේදී පාරලිමේන්තුව පනවන නීති සම්බන්ධයෙන් ජනාධිපතිවරයාට මෙවන් බලයක් නැත. එය පළාත් මට්ටමින් අවශ්‍ය වීමට හේතුවක් තිබේද?

පළාත් සභාව ආණ්ඩුකාරවරයා ගේ නිර්දේශ අඩංගු නොකර ප්‍රඥප්තිය පනවා ආණ්ඩුකාරවරයාගේ අනුමැතිය සඳහා යවන්නේ නම් ඒ සඳහා අනුමැතිය දීම ආණ්ඩුකාරවරයාට අනිවාර්ය නොවේ. ඔහු ප්‍රඥප්තිය හා එකඟ නොවන්නේ නම් එම ප්‍රඥප්තියේ ව්‍යවස්ථානුකූලභාවය සම්බන්ධයෙන් තීරණයක් දීම සඳහා එය ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට යොමු කරන ලෙස ජනාධිපතිවරයාට යොමු කිරීමට ආණ්ඩුකාරවරයාට සිදුවේ. කෙසේ වෙතත් 13 වන ආණ්ඩුක්‍රමව්‍යවස්ථා සංශෝධනය තුළ ජනාධිපතිවරයා එය ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ තීරණය සඳහා යොමු කළ යුතු කාල වකවානුවක් සඳහන් කොට නැත. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් යම් කිසි ප්‍රඥප්තියක් වගන්ති ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සහ අනුකූල යයි යම් අවස්ථාවක ආණ්ඩුකාරවරයා කල්පනා කරන්නේනම් එවන් ප්‍රඥප්ති ආණ්ඩුක්‍රමව්‍යවස්ථාවේ සඳහන් කර ඇති ක්‍රියා පිළිවෙලට භාජනය කිරීමක් සිදු නොවේ.

ආණ්ඩුකාරවරු තම කටයුතු ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී තිබෙන ප්‍රඥප්තිමය බලගැන්වීමට අමතරව යම් යම් ආණ්ඩුකාරවරු තම ආකල්ප තුළින් ප්‍රඥප්ති සීමාවන් අභිබවා ගොස් තිබේ. ඔවුහු තමන් ජනාධිපතිවරයාගේ නියෝජිතයන් යන තත්ත්වය ඇති කරගෙන එමගින් පළාතේ ස්වාධිකාරය සහ වගවීම පීඩාවට පත් කරමින් එතුළින් මධ්‍යම ආණ්ඩුවෙන් පත් කරන ලද විධායකය මත විශාල පළාත් අධිකාරීත්වයක් සහ බලයක් ලබා දී තිබේ.

බලය බෙදීමේ පැතිකඩ තුළ ආණ්ඩුකාරවරයාගේ භූමිකාව සහ ආධිපත්‍ය යන ප්‍රශ්නය සලකා බැලිය යුත්තේ රටෙහි සිදුවෙමින් පවතින ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සහ පශ්චාත් 19 වන සංශෝධනයන් ඇතුළත්වය. රටෙහි විධායක

ජනාධිපතික්‍රමය සාර්ථකව බල රහිත කරමින් යන අවස්ථාවක ජනාධිපතිවරයා විසින් පත් කරන්නෙකු/ නියෝජිතයෙකු වන ආණ්ඩුකාරවරයා වෙත බලතල පැවරීම විධායක ආණ්ඩුකාර ක්‍රමය නොකඩවා පවත්වාගෙන යාමක් වන අතර ඡන්දයෙන් තෝරා පත් කර ගැනීමක් ද සිදුනොවන නිසා මධ්‍යම රජයට වඩා පළාත් මට්ටමේ සිටින නියෝජිතයන් ජනතාවට වඩා සමීප , වගකීමට බැඳී සිටින සහ පිළිතුරු දීමට බැඳී සිටිති.

නිර්දේශ

1. ආණ්ඩුකාරවරයාට තම අභිමතය අනුව කටයුතු කළ හැකිවීම බලාත්මක කර ඇති ප්‍රතිපාදන සංශෝධනය කළ යුතුය. විශේෂයෙන්ම 154 (C) සහ 154 (F) (1) – (3) යන ව්‍යවස්ථා අවලංගු කළ යුතු අතර 1987 අංක 42 දරන පළාත් සභා පනත වෙනුවට නව පනතක් ඉදිරිපත් කළ යුතුය. (PRC නිර්දේශ 9.2.2(i) (a-c)) බලන්න.
2. ආණ්ඩුක්‍රමව්‍යවස්ථානුකූලව ආණ්ඩුකාරයා තම අභිමතය අනුව කටයුතු කිරීම අවශ්‍ය වන අවස්ථාවක හැර ආණ්ඩුකාරවරයා නාමික විධායකයෙකු ලෙස කටයුතු කළ යුතු බව නිර්දේශ කෙරෙන අතර ඔහු ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන්ම ප්‍රධාන අමාත්‍යවරයාගේ සහ අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ උපදෙස් මත කටයුතු කළ යුතුය.

(ආණ්ඩුකාරවරයාගේ තනතුර සම්පූර්ණයෙන්ම අහෝසි කිරීමටත් ප්‍රධාන අමාත්‍යවරයා ජනාධිපතිවරයා විසින් පත් කළ යුතු බවත් උතුරු මැද පළාතේ මහ ඇමතිවරයා නිර්දේශ කර තිබේ.)
3. පළාත් රාජ්‍ය සේවය, ජාතික රාජ්‍ය සේවා කොමිසමට සමාන වන මට්ටමේ ස්වාධීන පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිසමක් යටතට පත් කළ යුතුය.
4. පළාත් පොලිස් සේවය ද ජාතික පොලිස් කොමිසමට සමාන වන මට්ටමේ පළාත් පොලිස් කොමිසමක් යටතට පත් කළයුතුය.
5. පළාත් සභාව විසින් සම්මත කරන ප්‍රඥප්ති සඳහා ආණ්ඩුකාරවරයාගේ අනුමැතිය අවශ්‍ය වීම ඉවත් කළ යුතුය. (PRC නිර්දේශ 9.2.2(i) (a-c)) බලන්න) වර්තමාන පාර්ලිමේන්තුවේ අනුගමනය කරන ක්‍රියාකලාපය වන පාර්ලිමේන්තුව විසින් සම්මත කරන ලද පනත් කථානායකවරයා විසින් අත්සන් කිරීම පළාත් සභා සම්බන්ධයෙන් ද පළාත් සභාව සම්මත කරන ප්‍රඥප්ති සභාවේ සභාපතිවරයා විසින් අත්සන් කිරීම ලෙස යොදාගත හැකිය.
6. කෙසේ වෙතත් මෙම ප්‍රඥප්ති ව්‍යවස්ථාදායක අධිකරණය විසින් අධිකරණමය සමාලෝචනයකට ලක් කළ යුතුය. ඒ සඳහා එම ප්‍රඥප්ති එහි ව්‍යවස්ථානුකූලභාවය සම්බන්ධයෙන් ඕනෑම අධිකරණයක් ඉදිරියේ අභියෝගයකට ලක් කළ හැකි බව නිර්දේශ කරයි.

විද්වත් මතය :

සමහර විද්වත්හු (5) සඳහා විකල්ප යෝජනා කර ඇත.

ආණ්ඩුකාරවරයාට යම් කිසි ප්‍රඥප්තියකට තම අනුමැතිය ලබා දීම හෝ එය නැවත සලකා බැලීම සඳහා ආපසු එවීමට නිශ්චිත කාල සීමාවක් (උදා:- සති දෙකක්) ලබා දිය යුතුය. නියමිත කාල සීමාව තුළ කිසිවක් නොකළේ නම් ප්‍රඥප්තියට අනුමැතිය ලබා දුන්නා සේ සැලකේ.

පළාත් සභාවක් එවන් නිර්දේශ අන්තර්ගත කර හෝ නොකර ප්‍රඥප්තියක් පනවන්නේ නම් එයට ආණ්ඩුකාරවරයා යම් කිසි නිශ්චිත කාල සීමාවක් තුළ (උදා: සති දෙකක්) තම අනුමැතිය හෝ එහි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථානුකූල භාවය විමසීම සඳහා එය ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා අධිකරණයට යොමු කිරීම හෝ කළ යුතුය. ඒ නිශ්චිත කාල සීමාව තුළ ඒ එක් දෙයක් වත් නොකරන්නේ නම් ප්‍රඥප්තිය බලාත්මක වුවා සේ සැලකේ.

7. මූල්‍යමය ඇඟවීමක් සහිත ප්‍රඥප්ති සඳහා ආණ්ඩුකාරවරයාගේ අනුමැතිය අවශ්‍ය බවට වන නිර්දේශය අහෝසි කළ යුතුය. ඒ වෙනුවට ප්‍රඥප්ති පැනවීමේදී මූල්‍යමය පනත් කෙටුම්පත් හඳුන්වා දීම සඳහා අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ අනුමැතිය ලබා ගත යුතුය.

8. පළාත් ප්‍රඥප්ති ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා අධිකරණයක් මගින් පෙර හා පසු අධිකරණ සමාලෝචනයකට භාජනය කිරීම. (පොදුවේ අධිකරණ සමාලෝචන සම්බන්ධයෙන් උතුරු පළාතේ පළාත් සභාවේ ඉදිරිපත් කිරීම බලන්න) අධිකරණය පූර්ව සම්පාදන සමාලෝචන ක්‍රියාවලියේදී ආණ්ඩුක්‍රමව්‍යවස්ථානුකූලභාවයට පක්ෂව තීන්දු දීම යන කාරණය ඉන් පසුව එන පූර්ව සම්පාදන ක්‍රියාවලියේදී බාධාවක් ලෙස කටයුතු නොකළ යුතුය.

9. ප්‍රධාන අමාත්‍යවරයා සමඟ සාකච්ඡා කිරීමෙන් පසුව ජනාධිපතිවරයා විසින් ආණ්ඩුකාරවරයාට පත් කළ යුතුය.

විද්වත් මතය

වඩා හොඳ ක්‍රමය වන්නේ ප්‍රධාන අමාත්‍යවරයා සමඟ සාකච්ඡා කොට ජනාධිපතිවරයා විසින් ආණ්ඩුකාරවරයාට පත්කිරීමයි.

10. ව්‍යවස්ථාදායක ප්‍රතිපාදන තුළ ආණ්ඩුකාරවරයා තම පත්වීමට නිශ්චිත කාලයකට පෙර (උදා:- වසර දෙකක්) දේශපාලනයේ ක්‍රියාකාරී භූමිකාවක නියැළුණ අයෙකු නොවිය යුතු අතර තම තනතුර දරන කාලසීමාව තුළද දේශපාලනයේ ක්‍රියාකාරී භූමිකාවක නොයෙදිය යුතුය.

11. නාමික/ නාමමාත්‍ර ආණ්ඩුකාරවරයෙක් පළාත් මට්ටමින් ලබා දෙන අතර පළාත තුළ නීතිය සහ සාමය කඩවන ආකාරයේ යම් කිසි සත්‍ය සිදුවීමක් සිදුවූ විට හෝ එවන් තර්ජනාතමක තත්ත්වයකදී පළාත් සභාව මධ්‍යම ආණ්ඩුවේ සෘජු පාලනයට නතු කිරීම සඳහා ආණ්ඩුක්‍රමව්‍යවස්ථාවේ ඇති ප්‍රතිපාදන සත්‍ය හෝ සමුපස්ථිත අන්තරාය තත්ත්වයන් සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කිරීම සඳහා ශක්තිමත් කළ යුතුය යන කාරණය වාස්තවිකව තක්සේරු කර බැලීම නිර්දේශ කෙරේ. කෙසේවෙතත්, එවන් තීරණ යම් කිසි නිශ්චිත කාලසීමාවක් තුළ අධිකරණමය සමාලෝචනයකට භාජනය කළ යුතුය.
12. පාර්ලිමේන්තු පනත් වල පළාත් සභාවල කටයුතු සම්බන්ධයෙන් සඳහන් කෙරෙන අවස්ථාවල ‘ආණ්ඩුකාරවරයා/ අමාත්‍ය’ යන නම් වෙනුවට අදාළ ප්‍රධාන අමාත්‍යවරයා හෝ අදාළ විෂය භාර පළාත් අමාත්‍යවරයා අදහස් වන ආකාරයට සකස් විය යුතුය.

ස්වාධීන රාජ්‍ය සේවා කොමිසම/ පළාත් වල පරිපාලන ව්‍යුහය

1987 අංක 42 දරන පළාත් සභා පනත පළාත් රාජ්‍ය සේවය සම්බන්ධයෙන් ආණ්ඩුකාරවරයාට පුළුල් පරාසයක බලතල පවරා තිබේ. රාජ්‍ය නිලධාරීන් පත් කිරීම, මාරු කිරීම, ඉවත් කිරීම සහ විනය පාලනය යන කටයුතු පනතට අනුව පළාතේ ආණ්ඩුකාරවරයාට පැවරී තිබේ.

පළාත් රාජ්‍ය සේවයේ නිලධාරීන් සම්බන්ධ සියළු කටයුතු බඳවා ගැනීමේ පටිපාටිය සහ එවන් නිලධාරීන් සම්බන්ධයෙන් වර්ගීකරණ පද්ධති, උසස්වීම් සහ මාරුවීම් ලබා දීමේදී අනුගමනය කළ යුතු මූලධර්ම සහ එවන් නිලධාරීන්ගේ පත්කිරීම්, මාරුකිරීම්, ඉවත් කිරීම් සහ විනය පාලනය යන කටයුතු ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී සහ ඒ සම්බන්ධ බලය පැවරීම යන කාරණාද ඇතුළත්ව පළාත් රාජ්‍ය සේවයේ නිලධාරීන් සම්බන්ධ සියළු කාරණා තීරණය කිරීමේ බලය පනත තුළින් ආණ්ඩුකාරවරයාට පවරා තිබේ.

පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිසමක් සඳහා පනතේ ප්‍රතිපාදන තිබුණ ද එය ආණ්ඩුකාරවරයා යටතේ පවතින අනු ආයතනයක් පමණි. පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිසම පත් කරන අධිකාරිය වන්නේ ආණ්ඩුකාරවරයා වන අතර එය ආණ්ඩුකාරවරයා විසින් පවරන බලතල භුක්ති විඳියි. පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිසමට තම බලය ප්‍රධාන ලේකම්වරයාට හෝ එම පළාතේ වෙනත් රාජ්‍ය නිලධාරීන්ට පැවරිය හැකිය.

ප්‍රධාන ලේකම්වරයාගෙන් හෝ පළාත් රාජ්‍ය සේවයේ යම් කිසි නිලධාරියෙකුගෙන් පීඩාවට පත්වන ඕනෑම පාර්ශ්වයකට පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිසමට අභියාචනා කිරීමේ හැකියාව පනතින් තහවුරු කර තිබේ. එසේම එම පළාතේ පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිසම විසින් කරන ලද පත් කිරීමක්, මාරුකිරීමට කරන ලද නියෝගයක් හෝ විනය කටයුත්තක් සම්බන්ධයෙන් පනවා ඇති යම් නියෝගයක් විවර්තනය කිරීමේ, වෙනස් කිරීමේ හෝ අවලංගු කිරීමේ බලය ආණ්ඩුකාරවරයාට තිබිය යුතුය යනුවෙන් පනත තුළින් තහවුරු කර තිබේ. ඒ අනුව මේ සම්බන්ධයෙන් ආණ්ඩුකාරවරයාගේ බලය අභියාචනා ආයතනයක කාර්යයට සමාන වේ.

පළාතේ රාජ්‍ය සේවකයන් පාලනය කිරීමේ අධිකාරිය ආණ්ඩුකාරවරයාට පැවරී තිබෙන බව මෙයින් පැහැදිලි වේ. අපගේ සාකච්ඡා වලින් පෙන්වා දී ඇති පරිදි රටක ජනාධිපතිවරයා පවා මධ්‍යම රජය යටතේ සිටින රාජ්‍ය සේවකයන් සම්බන්ධයෙන් භුක්ති නොවිඳිනා බලයක් ආණ්ඩුකාරවරු භුක්ති විඳිති.

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 154 ඇ ව්‍යවස්ථාවට අනුව පළාත් සභාවේ විධායක බලය ආණ්ඩුකාරවරයා විසින් සෘජුවම හෝ අමාත්‍ය මණ්ඩලය හරහා ක්‍රියාත්මක කරන බව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 154 ඇ ව්‍යවස්ථාව සඳහන් කරයි. 154 ඊ ව්‍යවස්ථාව අනුව මහ ඇමතිවරයා සහ අමාත්‍ය මණ්ඩලය ආණ්ඩුකාරවරයාට ඔහුගේ කටයුතු ඉටු කිරීමේදී උදව් සහ උපදෙස් ලබා දිය යුතු අතර ආණ්ඩුකාරවරයා, ආණ්ඩුක්‍රම

ව්‍යවස්ථාවෙන් හෝ ඒ යටතේ තම අභිමතය පරිදි කටයුතු කිරීම අවශ්‍ය බව දැක්වෙන අවස්ථාවල හැර, එම උපදෙස් අනුව කටයුතු කළ යුතුය.

ඔහුට යම් කිසි උපදෙසක් දුන්නේ ද එසේ නම් එහි ස්වභාවය කුමක්ද යන්න කිසිදු උසාවියක ප්‍රශ්න කළ නොහැකිය. මෙම වගන්තිය තුළින් පළාත් සභාවේ විධායක කටයුතු සිදු කිරීම සඳහා ආණ්ඩුකාරවරයාට අසීමිත බලයක් ලබා දී තිබේ.

එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් අදාළ අමාත්‍යවරුන්ගේ විධායක බලය ක්‍රියාත්මක කිරීමට සිටින පළාත් අමාත්‍යවරුන්ගේ ලේකම්වරු ආණ්ඩුකාරවරයාගේ නියෝග මගින් පාලනය වේ. ඔවුහු ප්‍රධාන අමාත්‍යවරයාට වඩා ආණ්ඩුකාරවරයාට අවනත වෙති. සමහර අවස්ථාවල පුහුණු වැඩසටහනක් පැවැත්වීමට පවා තම පූර්ව අනුමැතිය ගන්නා ලෙසට අවධාරණය කරන ආණ්ඩුකාරවරු සිටින බව කාරක සභාවේ අවධානයට ලක් විය.

බොහෝ රාජ්‍ය සේවාවන් දීප ව්‍යාප්ත සේවාවන් ලෙස ප්‍රකාශයට පත් කිරීම පළාත් රාජ්‍ය සේවයේ සුමට ක්‍රියාකාරිත්වයට බාධා එල්ල කරයි.

පළාත් රාජ්‍ය සේවයේ ඵලදායී ක්‍රියාකාරිත්වය ඇති තවත් බාධාවක් වන්නේ තනතුරු ඇති කිරීම සඳහා මහා භාණ්ඩාගාරයේ කළමනාකරණ සේවා දෙපාර්තමේන්තුවේ අනුමැතිය ලබාගැනීමට සිදුවීමයි.

පළාත් සභා පද්ධතිය තුළ අවුරුදු විසි අටක බලය බෙදීමේ අත්දැකීම් තුළින් පෙන්වන කාරණයක් වන්නේ මධ්‍යම රජය සතුව තිබෙන රාජ්‍ය සේවය පළාත් සභා වල රාජ්‍ය සේවයට කුඩම්මාගේ සැලකිලි දක්වනවා පමණක් නොව පළාත් රාජ්‍ය සේවයද පළාත් පාලන ආයතන වලට සම්බන්ධ රාජ්‍ය සේවකයන්ට කුඩම්මාගේ සැලකිලි දැක්වීමයි. පළාත් පාලන ආයතනවල තිබෙන පුද්ගල සේවා අවශ්‍යතා වෙත පළාත් සභා සැලකිය යුතු අවධානයක් නොදක්වන අතර ඔවුහු සම මට්ටමේ රාජ්‍ය නිලධාරීන් ආකාරයට නොසලකනු ලබයි.

නිර්දේශ

1. පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව ජාතික රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව මෙන් ස්වාධීන ආයතනයක් විය යුතුය. එහිදී පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවේ සාමාජිකයන් පළාත් රාජ්‍ය සේවයේ විනය කටයුතු සහ මානව සම්පත් සම්බන්ධ කටයුතු හැසිරවීමට හැකිවන අන්දමේ ඉහළ අවංකභාවයක් සහ අවශ්‍ය දැනුම සහ අත්දැකීම් සහිත විය යුතුය.
2. පළාත් සභාවේ මහ ඇමති තුමා සහ විරුද්ධ පක්ෂයේ නායකතුමා පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවේ සාමාජිකයන් ලෙස පත්කරන පුද්ගලයන් ඒකාබද්ධව නම් කළ යුතුය. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලය එවන් නම් කිරීම් අනුමත කළ යුතුය. ආණ්ඩුකාරවරයා එවන් පත්කිරීම් සිදුකළ යුත්තේ ඒවා ආණ්ඩුක්‍රමව්‍යවස්ථා මණ්ඩලය විසින් අනුමත කිරීමෙන් පසුවය.

3. ප්‍රධාන අමාත්‍යවරයා සහ විරුද්ධ පක්ෂයේ නායකතුමාට එකඟත්වයකට පැමිණීමට නොහැකි වූවිට ප්‍රධාන අමාත්‍යවරයා සහ විරුද්ධ පක්ෂයේ නායකතුමා විසින් කරන නිර්දේශ පදනම් කරගෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව විසින් කරන පත්කිරීම් සිදු කළ හැකිය.
4. මහ ඇමතිවරයා සහ විපක්ෂ නායකවරයා ගේ නාම යෝජනා අතර පත් කිරීමට තරම් යෝග්‍ය නොවන සහ ප්‍රමාණවත් නොවන පුද්ගලයන් සිටින බව ආණ්ඩුක්‍රමව්‍යවස්ථා මණ්ඩලය කල්පනා කරන්නේ නම් සලකා බැලීම සඳහා නැවතත් නම් යෝජනා කරන ලෙස එයට ඉල්ලා සිටිය හැකිය.
5. ඉන් පසු මහ ඇමතිවරයා සහ විරුද්ධ පක්ෂයෙන් නායකවරයා විසින් නම් කරන නාමයෝජනා අතරින් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවට නිර්දේශ ඉදිරිපත් කළ හැකිය. (විද්වත් මතය: එම පුද්ගලයන් පත් කිරීම සඳහා සුදුසු නොවන බවට ඔවුන් කල්පනා කරන්නේ නම් පත් කිරීම සඳහා ඔවුන්ට විකල්ප නම් යෝජනා කළ හැකිය.) මෙම නම් ආණ්ඩුක්‍රමව්‍යවස්ථා සභාව විසින් නිර්දේශ කළ පසු ආණ්ඩුකාරවරයාට එම පත්කිරීම් සිදුකළ හැකිය.
6. පළාත් රාජ්‍ය සේවයේ සේවකයන් පත් කිරීම, උසස් කිරීම, මාරු කිරීම, විනය පාලනය ආදී කටයුතු සහ සේවයෙන් පහ කිරීම ආදිය පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවේ කාර්යයන් විය යුතුය. (උතුරු පළාතේ පළාත් සභාව සහ නැගෙනහිර පළාතේ මහ ඇමතිවරයා විසින් කරන ලද ඉදිරිපත් කිරීම් බලන්න.)
7. යම් කිසි බලයක් ප්‍රධාන ලේකම්වරයාට හෝ පළාතේ වෙනත් නිලධාරියෙකුට, පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවේ කාරක සභාවකට හෝ පැවරීමේ හෝ ක්‍රියාත්මක කිරීමේ ක්‍රියා පිළිවෙල පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව විසින් තීරණය කළ යුතුය.
8. මධ්‍යම රජයේ සිදුවන ආකාරයට පළාතේ අමාත්‍ය මණ්ඩලයට පළාත් රාජ්‍ය සේවයේ නිලධාරීන්ට අදාළ බඳවා ගැනීමේ පටිපාටියේ සිට එවන් නිලධාරීන්ගේ වර්ගාධර්ම පද්ධති සහ උසස්වීම් සහ මාරුවීම් වලදී අනුගමනය කළ යුතු මූලධර්ම ද ඇතුළත්ව සියළු කටයුතු තීරණය කිරීමේ බලය තිබිය යුතුය. (මධ්‍යම පළාතේ මහ ඇමතිවරයාගේ ඉදිරිපත්කිරීම ද බලන්න.)
9. එක් එක් පළාතේ පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවට පළාත් පාලන ආයතනද ඇතුළත්ව අදාළ පළාතේ සේවක අවශ්‍යතාව සහ එම පළාතට අවශ්‍ය වන දීප ව්‍යාප්ත සේවයන්හි සේවක සංඛ්‍යාව ආදිය නිර්ණය කිරීමට බලයක් තිබිය යුතු අතර එය සෑම පළාතකටම සමාන්‍යයෙන් යොදාගන්නා නිර්ණයක මත පදනම් විය යුතුය. (උතුරු පළාත් සභාව සහ උතුරු පළාත් මහ ඇමතිවරයාගේ ඉදිරිපත්කිරීම් බලන්න)

10. සියළුම දීප ව්‍යාප්ත සේවා පුද්ගලයන් නිදහස් කිරීම සහ මාරුකිරීම ජාතික රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව විසින් පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවේ උපදේශනය සහිතව සිදු කළ යුතුය.
11. මධ්‍යම මට්ටමේ සහ පළාත් මට්ටමේ වෘත්තීය වශයෙන් ඉහළ ප්‍රමිතියක් තබා ගැනීම සඳහා පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවට රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව සහ අනෙකුත් පළාත් වල පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභා සමඟ සම්බන්ධීකරණයක් තිබිය යුතුය.
12. දීප ව්‍යාප්ත සේවය ශ්‍රී ලංකා පරිපාලන සේවය, ශ්‍රී ලංකා ඉංජිනේරු සේවය, රජයේ වෛද්‍ය නිලධාරී සේවාව, ශ්‍රී ලංකා පොලිස් නිලධාරී සේවය, ශ්‍රී ලංකා විද්‍යා නිලධාරීන් සහ ශ්‍රී ලංකා ගණකාධිකරණ සේවය වැනි ආණ්ඩුක්‍රමව්‍යවස්ථාවේ විශේෂයෙන් දක්වා ඇති සේවාවන් කිහිපයකට සීමා විය යුතුය.

කාරක සභාවේ සහිත මන්ත්‍රී ගරු බිමල් රත්නායක මහතාගේ අදහස වන්නේ වර්තමානයේ පවතින දීප ව්‍යාප්ත සේවය එසේම තිබිය යුතු අතර එම සේවාවන්ට අයත් පුද්ගලයන් පළාත් පරිපාලන පද්ධතිය තුළට අන්තර්ග්‍රහණය කළ යුතු බවයි.
13. පළාත් වලට තමන්ගේම වූ පළාත් රාජ්‍ය සේවයක් නිර්මාණය කර ගැනීමටත් පළාතට වෙන් කොට ඇති සියළු විෂය කරුණු එලදායී ලෙස ක්‍රියාත්මක කරවීම සඳහා අවශ්‍ය සියළු සේවාවල සේවක සංඛ්‍යාවන් එයට අන්තර්ග්‍රහණය කිරීමටත් පළාත් වලට බලය තිබිය යුතු අතර එසේ කිරීමේදී එවන් සේවකයන් විසින් ඔවුන් ව අන්තර්ග්‍රහණය කිරීමට ආසන්න පෙර අවස්ථාවේ ඔවුන් භුක්ති විඳි රැකියා කොන්දේසි වලට කිසිදු අඩුවක් නොවන මට්ටමේ කොන්දේසිවලට යටත් කළ යුතුය.
14. පළාත් රාජ්‍ය සේවයේ සිටින නිලධාරීන් ට ජාතික රාජ්‍ය සේවයේ තම රැකියාව සුරක්ෂිතකර ගැනීමට හෝ ජාතික රාජ්‍ය සේවයට මාරු වීමට අවස්ථාව ලැබිය යුතුය.
15. එක් එක් පළාතේ පළාත් පාලන ආයතන වලට සම්බන්ධ රාජ්‍ය නිලධාරීන් එක්කෝ එම පළාතේ පළාත් රාජ්‍ය සේවයට හෝ පළාත් පාලන ආයතන වල අවශ්‍යතාවට ගැලපෙන ලෙස එක් එක් පළාත් පාලන ආයතන වලට සකස් කළ සේවයකට අයත් විය යුතුය.
16. පළාත් පාලන සේවයේ සිටින සේවකයන්ට පළාත් සේවයේ හෝ ජාතික මට්ටමේ රාජ්‍ය සේවයේ රැකියා ලබා ගැනීමට මාරුවීම් වලට අවස්ථාව ලැබිය යුතුය.
17. දීප ව්‍යාප්ත සේවයට අයත් වන සමාන කාර්ය සහ තනතුරු වල සිටින අයට සෑම අතින් ම සහ දීමනා ගෙවීම අතින් සමාන විය යුතුය. කෙසේවෙතත්

මෙමගින් පළාත් වලට අමතර දිරි දීමනා ලබා දීමට ඇති හැකියාව සීමා නොකෙරේ.

18. පළාත් රාජ්‍ය සේවයට සහ පළාත් පාලන සේවයට අයත් රජයේ නිලධාරීන් සම්බන්ධයෙන් අදාළ පළාතට වැටුප් සහ සේවා කොන්දේසි ලබා දීමේ අයිතිය තිබේ.
19. මෙවන් අවශ්‍යතා අත්හැර දැමීමට අදාළ පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවට ඇති බලය ට යටත්ව පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව විසින් බඳවා ගන්නා සෑම නිලධාරියෙක්ම එම පළාතෙන් වෙනත් පළාතකට මාරු වීමට පෙර අවම කාල සීමාවක් එම පළාතේ සේවය කළ යුතුය.
20. පළාත් රාජ්‍ය සේවයට අයත් අගතියට පත් නිලධාරීන් පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවේ නිලධාරීන්ගේ තීරණ වලට හෝ පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව හෝ තම දෙපාර්තමේන්තු ප්‍රධානීන් විසින් තම අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනය කිරීමට එරෙහිව පරිපාලන අභියාචන විනිශ්චය සභාවට පැමිණිලි කළ හැකිය. (මධ්‍යම පළාතේ මහ ඇමතිවරයාගේ ඉදිරිපත්කිරීම ද බලන්න)
21. පළාත් පරිපාලන කටයුතු ඉටු කිරීම සඳහා පළාත් කළමනාකරණ සේවයක් තිබිය යුතු අතර පළාත් කළමනාකරණ සේවයේ සාමාජිකයන්ට පළාත් අතර මාරුවීමට හැකියාව තිබිය යුතුය. පළාත් රාජ්‍ය සේවයේ කොන්දේසි දක්වා ඇති සේවා අත්පොත රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවේ සහ පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවේ සාමාජිකයන්ගෙන් සමන්විතවන කමිටුවක් මගින් සිදුකළ යුතුය. පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව සතුව අන්තර් පළාත් රාජ්‍ය සේවා විශේෂයෙන්ම පළාත් කළමනාකරණ සේවය අතර ප්‍රමිතිය පවත්වගෙන යාම සඳහා උපරිම බලය සහිත කමිටුවක් තිබීම වැදගත් වේ.
22. බලය විමධ්‍යගත කිරීම එලදායි විය යුතුවාක් මෙන්ම ද්විත්වකරණයෙන් වැළැක්විය යුතුය. මේ සඳහා පළාත් පරිපාලනයේ කොටසක් බවට පත්කරමින් දිස්ත්‍රික් පරිපාලනය ප්‍රතිව්‍යුහගත කළ යුතුය. (මේ දක්වා එය බෙදුණු බලයක් විය.)
23. එමනිසා රජයේ නියෝජිතයන් සහ ප්‍රාදේශීය ලේකම් වරු දීප ව්‍යාප්ත සේවයකට අයත් විය යුතු අතර ඔවුන්ට පිළිවෙලින් අතිරේක ප්‍රධාන ලේකම්වරයෙකුගේ සහ නියෝජ්‍ය ප්‍රධාන ලේකම්වරයෙකුගේ තත්ත්වය ලැබිය යුතුය.
24. සියළුම ග්‍රාම නිලධාරීන් එම පළාතේ පළාත් රාජ්‍ය සේවයට ඇතුළත් කළ යුතුය.
25. ප්‍රධාන ලේකම්වරයා සහ පළාත් අමාත්‍යවරුන්ගේ ලේකම්වරුන් මහ ඇමතිවරයාගේ සහ අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ උපදෙස් මත ආණ්ඩුකාරවරයා විසින්

පත් කළ යුතුය. (මධ්‍යම පළාතේ සහ නැගෙනහිර පළාතේ ප්‍රධාන අමාත්‍යවරුන්ගේ ඉදිරිපත් කිරීම් බලන්න)

26. සෑම පළාතකටම පළාත් අද්වකාත් දෙපාර්තමේන්තුවක් සහ පළාත් නීති කෙටුම්පත් සම්පාදක දෙපාර්තමේන්තුවක් තිබිය යුතුය. (ඌව පළාතේ මහආමතිවරයා විසින් යෝජනා කරන ලදී)

විද්වත් මතය

ජාතික/මධ්‍යම වශයෙන් ලැයිස්තුගත විෂයයන් සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කිරීම සඳහා සෑම පළාතක් තුළම මධ්‍යම ආණ්ඩුවේ කාර්ය මණ්ඩලයක් සිටීම අත්‍යවශ්‍ය බව සමහර විද්වතුන්ගේ මතයයි. එම නියෝජිතයින් මධ්‍යම රජයට වාර්තා කරනු ඇත. මධ්‍යම රජය වෙනුවෙන් පමණක්ම කටයුතු කරන දිස්ත්‍රික් ලේකම්වරයෙක් ජාතික /මධ්‍යම ආණ්ඩුව සම්බන්ධ ලැයිස්තුවේ ඇති විෂයයන් සම්බන්ධයෙන් පමණක් මධ්‍යම රජයට වාර්තා කිරීම අවශ්‍ය වනු ඇත.

පළාත් සභා හා සම්බන්ධ දිස්ත්‍රික් ලේකම් කාර්යාල හා ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලවල කාර්ය භාරය/ පළාත් සභා සහ පළාත් පාලන ආයතන විසින් නිශ්චිත විෂයයන් හා සම්බන්ධ පාර්ලිමේන්තු නීති ක්‍රියාවට නැංවීම/ ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාවට නංවන ආකාරය.

පළාත් රාජ්‍ය පාලනය තුළට රාජ්‍ය පාලනයේ සියලු අංශ ඇතුළු නොවන අතර, ඊට ඇතුළු වන්නේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ දහතුන්වන සංශෝධනය තුළ නිශ්චිතව දක්වා ඇති කොටස් පමණි. එබැවින් පළාත් රාජ්‍ය පාලනයේ බලසීමාව යටතට නොගැනෙන ක්ෂේත්‍ර සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කිරීම සඳහා පළාත් මට්ටමේ කාර්යාල හෝ මුළුමනින්ම පළාත් මට්ටම මහභූර යන දිස්ත්‍රික් මට්ටමේ ශාඛා හෝ ඇත. 1992 අංක 58 දරන ප්‍රාදේශීය සභා පනතේ බලතල හුවමාරු කිරීමට අනුව ඒවායේ නිලධාරීන් විසින් පළාත් සීමාව තුළ ඇති පරිපාලන කාර්යයන් ඉටු කරන නමුත්, ඒවා පළාත් අධිකාරියේ පාලනයෙන් හෝ අධීක්ෂණයෙන් තොරය.

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාමය වශයෙන් වැදගත්කමක් ඇති තවත් ක්ෂේත්‍රයක් වන්නේ පළාත් පාලන තලයට අයත්වන කරුණුය. ජාතික, පළාත් සහ පළාත් පාලන තලයන් අතර බලතල බෙදීයාම නිරවද්‍ය නොවන සහ අපැහැදිලි තත්ත්වයක් වන අතර, මධ්‍යම සහ පළාත් පාලන ආයතන අතර ඇති සෘජු දේශපාලන, පරිපාලන සහ මූල්‍ය සබඳතා පළාත් සභාවල බලතල බෙදීමේ කාර්යයට හානිකරය. පළාත්සභාවල සම්බන්ධතාවකින් තොරව මධ්‍යම රජය විසින් සෘජුව පළාත් පාලන කටයුතුවල නියැලෙන ප්‍රාදේශීය ලේකම් (ප්‍රා.ලේ.) කාර්යාල ක්‍රමය භරහා මෙම තත්ත්වය තවදුරටත් සංකීර්ණ වේ.

ශ්‍රී ලංකා පරිපාලන ක්‍රමවේදය තුළ දිස්ත්‍රික් ලේකම් කාර්යාල විසින් ඉටු කරනුයේ අතරමැදි කාර්ය භාරයකි. මෙම මට්ටමේ පරිපාලනය විසින් වෙන් කළ විෂයයන් ක්‍රියාත්මක කරන අතර, ජාතික වැඩසටහන් සහ ව්‍යාපෘති සම්බන්ධීකරණය කරයි.

මධ්‍යම රජයෙන් සෘජුවම සිය බලතල ලබා ගන්නා දිස්ත්‍රික් ලේකම් කාර්යාල සහ ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාල ඉතා බලවත් වන අතර, දිස්ත්‍රික් සහ ප්‍රාදේශීය මට්ටමින් ඊට නිසි යාන්ත්‍රණයක් පළාත් සභා සතුව නොමැත.

බලතල බෙදීමේ සංකල්පයට හානිදායක වන මෙම ද්විත්ව පරිපාලනය බෙහෙවින්ම අසතුටුදායක ක්‍රමයකි. එක් අතකින් මධ්‍යම රජය යටතේ එන ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලය තිබෙන අතර, අනෙක් අතින් පළාත් සභා යටතේ එන පළාත් පාලන ආයතන ඇත. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ දහතුන්වන සංශෝධනය යටතේ පළාත් සභා වෙත පවරා දී ඇති නිශ්චිත විෂයයක් වන මෙය පළාත් සභාවේ අධීක්ෂණ බලයට යටත්වේ. කෙසේ වෙතත්, පළාත් පාලන මට්ටමේ බොහෝ බලතල තවමත් ඇත්තේ මධ්‍යම රජය යටතේය.

මධ්‍යම රජයේ ක්‍රියාකාරකම්, පළාත් කාර්යයන් සහ යම් දුරකථන රාජ්‍ය නොවන ව්‍යාපෘති ඇතැම් දිස්ත්‍රික් සංවර්ධන කටයුතු සම්බන්ධීකරණය කිරීමේ වගකීම දිස්ත්‍රික් ලේකම් වෙත පැවරී ඇත. ඒ අනුව මධ්‍යම සහ පළාත් පරිපාලනයන් අතර ක්‍රියාකාරකම් සම්බන්ධ කරනු ලබන සම්බන්ධීකාරක කාර්ය භාරය දිස්ත්‍රික් ලේකම් විසින් ඉටු කරනු ලබයි. දිස්ත්‍රික් ලේකම්වරයා විසින් ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාල අධීක්ෂණය කරන බැවින් ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලයේ ක්‍රියාකාරකම් සම්බන්ධයෙන් ද ඔහුට යම් බලපෑමක් කළ හැකිය.

සැබෑ ලෙස ගත් කළ, පළාත් සභා කාර්ය මණ්ඩලයේ බොහෝ පිරිසක් ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලවල සේවය කරන හෙයින් ඔවුන් අයත් වන්නේ ද ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලයේ පරිපාලන බලයටය. දිස්ත්‍රික් / ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාල සහ පළාත් පරිපාලනයන් අතර, අධිකාරි පටයන් සහ වගකීම් නිශ්චිතව පැහැදිලි කොට නොමැත. එය සුභද්‍රීලී ද නැතහොත් ගැටුම්කාරී සබඳතාවක් ද යන්න එක් එක් පුද්ගලයාගේ පෞද්ගලික ආකල්ප මත තීරණය වේ.

ස්වකීය අදහස් ඉදිරිපත් කළ මන්ත්‍රීවරුන් යෝජනා කොට ඇත්තේ, ඉහත සංකීර්ණතා හේතුවෙන් දිස්ත්‍රික් ලේකම් කාර්යාල සහ ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාල පළාත් සභා පරිපාලනයට යටතට ගත යුතු බවත්, රජය වෙනුවෙන් කළ යුතු නියෝජිත කාර්යයන් ඒවා මඟින් ඉටු කළ යුතු බවත්ය. බලතල බෙදීමේ කාර්යය අර්ථවත් වන්නේ එසේ කළහොත් පමණි.

අන්තර් රාජ්‍ය සබඳතා ව්‍යුහය තුළ දිස්ත්‍රික් සහ ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලවල කාර්ය භාරය සහ වගකීම් නිශ්චිතව දක්වන ලෙසටත්, රාජ්‍ය පාලනයේ ස්ථිර ත්‍රිත්වයේ සේවා සැපයුම සම්බන්ධීකරණය කිරීම සඳහා අවශ්‍ය ව්‍යුහයන් සහ ක්‍රියාපටිපාටිත් සකස් කරන ලෙසටත් යෝජනා කර තිබුණි.

නිර්දේශ:

1. බලතල බෙදීම එලදායි මෙන්ම ද්විත්වකරණය වීමෙන් තොර විය යුතුය. (උතුරු පළාත් සභාව විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද කරුණු බලන්න.) එම අවශ්‍යතාව ඉටු කිරීම සඳහා දිස්ත්‍රික් හා ප්‍රාදේශීය පරිපාලන ප්‍රතිව්‍යුහගත කොට එය පළාත් පරිපාලනයේ කොටසක් බවට පත් කළ යුතු යැයි අප යෝජනා කර සිටිමු. දිස්ත්‍රික් සහ ප්‍රාදේශීය ලේකම්වරුන් අතිරේක ප්‍රධාන ලේකම් සහ නියෝජ්‍ය ප්‍රධාන ලේකම් ලෙස නම් කළ යුතුය. පළාතක් තුළ සේවයේ යෙදී සිටින සියලු ග්‍රාම නිලධාරීවරුන් අදාළ පළාතේ රාජ්‍ය සේවයට අන්තර්ග්‍රහණය කළ යුතුය.
2. පළාත තුළ සේවයේ නිරතව සිටින දිස්ත්‍රික් ලේකම්වරුන්, ප්‍රාදේශීය ලේකම්වරුන් (පිළිවෙළින් අතිරේක ප්‍රධාන ලේකම් සහ නියෝජ්‍ය ප්‍රධාන ලේකම් ලෙස තනතුරු නාමයන් වෙනස් කරන ලද) සහ ග්‍රාම නිලධාරීවරුන්හට මධ්‍යම රජයේ විෂය පථය යටතේ ගැනෙන කාර්යයන් ඉටු

කිරීමට හැකිවන පරිදි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා විධිවිධාන සැලසිය යුතුය. උදාහරණ, ඡන්ද නාමලේඛන හා ජාතික හැඳුනුම්පත් සකස් කිරීමේදී අවශ්‍ය සහාය ආදිය.

3. ප්‍රාදේශීය සහ සීමාවන් ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාල සීමාවන් සමඟ සමාන්තික විය යුතුය.

**ජාතික, පළාත්, දිස්ත්‍රික්, පළාත් පාලන ආයතනවල ආදායම එකතු කිරීම සහ
ආදායම බෙදීම සඳහා වන සූත්‍ර / ආදායම් වගවීම පිළිබඳ ද්විත්ව
වාර්තාකරණය./ ප්‍රතිපත්ති සම්පාදනය - ජාතික, පළාත්, දිස්ත්‍රික් හා
පළාත් පාලන ආයතන**

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ දහතුන්වන සංශෝධනයේ අරමුණ වූයේ පළාත් වෙත බලය බෙදාදීම වුවත්, මූල්‍ය බලය සැබෑ ලෙස බෙදාදීමක් ඒ තුළින් සිදු නොවීම හරහා බලතල බෙදීම අර්ථ ශුන්‍ය වී ඇත. බස්නාහිර පළාත හැරුණු කොට අනෙකුත් පළාත්වල ඇත්තේ සීමිත සම්පත් ප්‍රමාණයකි. එබැවින් පළාත් සභාවලට සිය වියදම් පියවා ගැනීම සඳහා රජයේ වාර්ෂික ප්‍රදානයන් මත රඳා පැවතීමට සිදුව තිබේ. පළාත් සභා වෙත ලබා දෙන අතාර්ථක හා ප්‍රමාණවත් නොවන මූල්‍ය ප්‍රතිපාදන සම්බන්ධයෙන් දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පුළුල් විවේචනයන්ට ලක්ව ඇත.

උදාහරණයක් ලෙස 2015 ජාතික අය වැය විශ්ලේෂණය කිරීමේදී පෙනී යන කරුණක් වන්නේ රජයේ මුළු පුනරාවර්තන වියදම් වන රුපියල් මිලියන 1,547,910 අතුරින් පළාත් නවය සඳහා වෙන් කොට තිබුණේ රුපියල් මිලියන 189,600ක් බවයි. මෙය සමස්ත වියදමින් සියයට 12.24කි. එසේම මුළු ප්‍රාග්ධන වියදම වන රුපියල් මිලියන 1,857,090 අතුරින් පළාත් සභා නවය සඳහාම වෙන් කොට තිබුණේ රුපියල් මිලියන 34,077කි. එය සමස්ත ප්‍රාග්ධන වියදමින් සියයට 1.83කි.

එසේ ප්‍රාග්ධන වියදම් වෙන් කිරීම එක්වර ලබා දෙන මුදලක් ලෙස ලබා දෙනු වෙනුවට එක් එක් වියදම් වර්ගය සඳහා වන මුදල නිශ්චය කොට ඇත. ප්‍රාග්ධන වියදම් සඳහා ලබා දෙන වෙන් කිරීම් පවා බාණ්ඩ ගත කොට නිශ්චය කොට ඇති අතර, එය “පළාත් සඳහා විශේෂිත සංවර්ධන ප්‍රදාන” ලෙස හඳුන්වා ඇත. උදාහරණයක් ලෙස සෞඛ්‍ය සේවා සංවර්ධනය සඳහා ලබා දෙන ප්‍රතිපාදන යටතේ ගොඩනැගිලි අලුත්වැඩියා කිරීම සඳහා වියදම් කළ යුතු මුදල් ප්‍රමාණය නිශ්චය කරන අතරම, එය කිනම් දිස්ත්‍රික්කය සඳහා වියදම් කළ යුතු ද යන්න පවා නිශ්චය කොට ඇත. පළාත් සභාවට ඇත්තේ අදාළ දිස්ත්‍රික්කයේ කුමන රෝහලේ ගොඩනැගිලි අලුත්වැඩියා කරනවාද යන්න තීරණය කිරීම පමණි.

මධ්‍යම රජය හා පළාත් සභා අතර සහ පළාත් සභා අතර ආදායම බෙදාහදා ගැනීම නිර්දේශ කිරීමට මුදල් කොමිෂන් සභාවට හැකි විය යුතුය. නමුත්, දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ප්‍රකාරව මුදල් කොමිෂන් සභාව විසින් කරනුයේ රජය විසින් ලබා දුන් ප්‍රතිපාදන පළාත් අතර බෙදාහදා ගැනීම නිර්දේශ කිරීම පමණි. පළාත් සභා වෙත අරමුදල් වෙන් කිරීම මුළුමනින්ම රජයේ අභිමතය පරිදි සිදු වේ. මෙය දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ ඇති බරපතලම දෝෂයකි.

එසේම මුදල් කොමිෂන් සභාවේ නිර්දේශවලට අනුකූලව කටයුතු කිරීමට රජය (ජනාධිපතිවරයා) බැඳී නොමැත.

නිශ්චිත විධායක සහ ව්‍යවස්ථාදායක බලතලවලට අමතරව පාලන යාන්ත්‍රණයකට සිය ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාවලට නැංවීමට සහ පරිපාලන කටයුතු පවත්වා ගෙන යාමට මුදල් අවශ්‍යය. 1987 අංක 42 දරන පළාත් සභා පනත ප්‍රකාරව එක් එක් පළාත් සභාව වෙත වෙන් කරනු ලබන සියලු මුදල් පළාත් අරමුදලක තැන්පත් කළ යුතු අතර, බදු භරභා පළාත් සභාව විසින් එකතු කර ගනු ලබන ආදායම ද එම ගිණුමට බැර කළ යුතුය. එසේම පළාත් සභාවට ඒකාබද්ධ අරමුදලින් ලබා දෙන සියලු ණය මුදල් ද එම ගිණුමට බැර කළ යුතුය. යම් පළාතක පළාත් අරමුදලේ භාරකාරත්වය, එම මුදලට මුදල් ගෙවීම සහ ඊට ආනුශංගික කරුණු ආණ්ඩුකාරවරයා විසින් සාදනු ලබන නීති මගින් පාලනය වේ.

යම් මුදල් වර්ෂයක් සඳහා පළාත් අරමුදලේ මුදල් වෙන් කිරීමේ පළාත් ව්‍යවස්ථාව සභාවේ සභාහිමුව කිරීමට පෙර ආණ්ඩුකාරවරයා විසින් අනුමත කළ යුතු අතර, සභාව අනුමත කිරීමෙන් අනතුරුව එය පිළිගත යුතුය.

එසේම, ආණ්ඩුකාරවරයාගේ නිර්දේශය නොමැතිව පළාත් සභාවේ මුදල් වියදම් කිරීම හා සම්බන්ධ කිසිදු නීතියක් පළාත් සභාවට සම්මත කළ නොහැක. කිසිදු බද්දක් පැනවීම හෝ අහෝසි කිරීම සඳහා වූ නීතියක් ආණ්ඩුකාරවරයාගේ කැමැත්තෙන් තොරව සම්මත කිරීමට පළාත් සභාවට නොහැකිය. ඒ අනුව පැහැදිලිව පෙනෙන කරුණක් වන්නේ පළාත් සභාවක මුදල් පිළිබඳව පූර්ණ පාලනය ආණ්ඩුකාරවරයා සතු වන බවය. පළාත් සභාවේ මුදල් සම්බන්ධයෙන් ආණ්ඩුකාරවරයාට ඇති අභිමතානුසාරී බලය මගින් බලය බෙදීමේ සංකල්පය නිශේධනය වේ.

දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ප්‍රකාරව පළාත් සභාවලට ව්‍යාපාර පිරිවැටුම් බදු එකතු කළ හැකිය. නමුත්, රජය විසින් එකතු කළ අගය මත බදු හඳුන්වා දීමත් සමඟ පළාත් සභාවලට සිය ආදායම අහිමි වී ඇත.

පළාත් සභාවල වියදම්, වගකීම් පූර්ණ වශයෙන් ඉටු කිරීම සඳහා අවශ්‍ය ප්‍රමාණවත් සම්පත් මධ්‍යම රජය විසින් පළාත් සභාවලට ලබා දීම තහවුරු කිරීම සඳහා වන කාර්යක්ෂම ක්‍රමවේදයක් තිබේ නම් පමණක් පළාත් සභාවලට මධ්‍යම රජයේ ප්‍රදාන මත රඳා පැවතීමට සිදුවීම සාධාරණීකරණය කළ හැකිය.

පළාත් සභාවලට ආදායම එකතු කිරීමට ඇති හැකියාව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා රාමුව විසින් දැඩි ලෙස සීමා කොට ඇත. බදු ආදායම් එකතු කිරීම සඳහා පළාත් සභාවලට ඇති බලතල සීමා කිරීමට අමතරව ණය සහ ආයෝජන ලබා ගැනීම සහ විදේශීය ආධාර සහ ආයෝජන මගින් මූල්‍යාධාර සපයනු ලබන ව්‍යාපෘති ක්‍රියාත්මක කිරීම සහ ඒවා ඉල්ලුම් කිරීම සම්බන්ධයෙන් පළාත් සභා වෙත සීමාවන් පනවා ඇත.

අරමුදල් සැපයීමේ සැලසුම් තුළ ඇති විචල්‍යයන් හේතුවෙන් පළාත් පාලන ආයතන වෙත මුදල් වෙන් කිරීමේ ක්‍රමවේදයද අනවශ්‍ය පරිදි සංකීර්ණ වී ඇත. 13 වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ සංශෝධනයට අනුව පළාත් පාලන ආයතන

අධිකෂණය කිරීමේ බලතල ඇත්තේ පළාත් සභාවලටය. කෙසේ වෙතත්, පළාත් පාලන ආයතන වෙත මූල්‍ය ප්‍රතිපාදන සහ ප්‍රදානයන් සිදු කිරීම මධ්‍යම රජය ඉටු කිරීම මඟින් පළාත් සභාවල කාර්යභාරය යටපත් වී ඇත. පළාත් සභා විෂයයන් හා සම්බන්ධ මුද්දර බදු සහ අධිකරණයන් විසින් පනවනු ලබන දඩ ආදායම පූර්ණ වශයෙන් පළාත් පාලන ආයතන සඳහා වෙන් කොට ඇති නමුත් එම බදු සහ දඩ ආදායම එකතු කිරීමේ බලය ඇත්තේ පළාත් සභාවලටය.

ප්‍රමාණවත් නොවන සහ ප්‍රතිපත්ති ගරුක නොවන මූල්‍ය සැලසුම්වල ඇතිවූ බලපෑම හේතුවෙන් පළාත් සභා සහ පළාත් පාලන ආයතනවල සේවා සැපයුම අඩාල වී ඇති අතර එමඟින් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථානුකූලව ස්ථාපිත කොට ඇති ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ආයතන පිළිබඳව මහජන විශ්වාසය පලදු වේ.

අපගේ අදහස් විමසීමවලදී මතු වූ ප්‍රධානතම තර්කය වූයේ මුදල් වියදම් කිරීමේ වගකීම මතු පුද්ගලයින් ආදායම උත්පාදනය කරන පුද්ගලයින් විය යුතු බවයි. එසේ නොවුණ හොත් එතැන සම්බන්ධතාවක් නොමැති බවත්, මූල්‍ය මිථ්‍යාව ලෙස ආර්ථික විද්‍යාඥයින් හඳුන්වන මෙය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී මූලධර්මයන්ට පටහැනි බවත්, ප්‍රකාශ විය.

දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ නිර්මාණය සහ මූල්‍ය සැලසුම් බලය බෙදීමේ පූර්ණ ප්‍රතිලාභ අත්කර ගැනීම හෝ සමතුලිත ප්‍රාදේශීය සංරචන සාක්ෂාත් කර ගැනීම දිශාවට කේන්ද්‍රගත වී නොමැති බැවින් 2000 අගෝස්තු මස ඉදිරිපත් කරන ලද ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පත තුළ දක්වා ඇති ආකාරයට පූර්ණ ප්‍රතිනිර්මාණයක් සිදු කිරීමට යෝජනා කරන ලදී.

නිර්දේශ:

1. මධ්‍යම - පළාත් සභා සබඳතා, රජයේ සෑම ස්ථරයක්ම සුවිශේෂී යන මූලධර්මය මත ක්‍රියාත්මක විය යුතුයි.
2. මුදල් කොමිෂන් සභාව විසින් පළාත් සභාවලට මුදල් ප්‍රතිපාදන වෙන් කිරීම සඳහා අවශ්‍ය අනිවාර්යය නිර්ණායක සකස් කිරීම සඳහා පාදක වන මූලධර්ම ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව තුළ පැහැදිලිව සඳහන් කළ යුතුය (උතුරු පළාත් සභාවේ අදහස් දැක්වීම බලන්න.). රජයේ ආදායමෙන් අවම වශයෙන් සියයට 40ක් පළාත් සභාව සඳහා වෙන් කළ යුතු බව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව මඟින් නිශ්චය කළ යුතු බව කාරක සභාව නිර්දේශ කරයි. පළාත් සභා සඳහා සියයට 30ක්ද, පළාත් පාලන ආයතන සඳහා සියයට 10ක් (විශේෂඥ මතය: මේ සම්බන්ධයෙන් මහජන අදහස් විමසීමේ කමිටුවෙහි නිර්දේශයක් වන්නේ, යෝජනා කොට ඇති ප්‍රතිශතයන් සියයට 18 හා සියයට 7 - මහජන අදහස් විමසීමේ කමිටුවෙහි වාර්තාව 16.2.7 (ආ) සලකා බැලිය හැකිය.)

විශේෂඥ මතය:

ජාතික ආදායම රජයේ ස්ථර තුන අතර සාධාරණ ලෙස බෙදීයාම තහවුරු කිරීම පිණිස මුදල් කොමිෂන් සභාව විසින් අනගුමනය කළ යුතු අනිවාර්ය මාර්ගෝපදේශයන් වෙෙකල්පිත වශයෙන් ඇතුළත් කළ යුතු බව ඇතැම් විශේෂඥයින් යෝජනා කරන ලදී.

මුදල් කොමිෂන් සභාවේ තීරණ බලාත්මක කිරීම රජය විසින් සිදු කළ යුතුය. එය ජාතික ආදායම සම්බන්ධයෙන් පාර්ලිමේන්තුව සතු අවසන් පාලන බලයට අගතියක් සිදු නොවන ආකාරයෙන් සිදු විය යුතුය.

(මුදල් කොමිෂන් සභාව අහෝසි කළ යුතු බවත්, අය වැය ප්‍රතිපාදන සෘජුවම අදාළ පළාත් සභාව වෙත ප්‍රේෂණය කළ යුතු බවත්, උතුරු මැද, නැගෙනහිර සහ වයඹ පළාත්වල ප්‍රධාන අමාත්‍යවරුන් විසින් යෝජනා කරන ලදී)

3. පළාත් නියෝජනය ඇති කිරීම ස්වකීය නිර්දේශ ක්‍රියාත්මක කිරීමට වැඩි බලතල ලබා දීම සහ පළාත් අතර පවතින දැඩි සංවර්ධන සහ ආර්ථික අසමතුලිතතාවන් තුරන් කිරීම සඳහා මුදල් කොමිෂන් සභාව ප්‍රතිව්‍යුහගත කළ යුතුය.
4. මුදල් කොමිෂන් සභාවේ කාර්යයන් සහ නිර්දේශ ඉහළ දැමීම සහ ප්‍රතිපාදන වෙන් කිරීම සම්බන්ධයෙන් මහා භාණ්ඩාගාරය සතු අභිමතානුසාරිබලය සීමා කිරීමේ අවශ්‍යතාව ඉටු කිරීම සඳහා පළාත් සහ මුදල් කොමිෂන් සභාව අතර, විධිමත් සම්බන්ධීකරණ යාන්ත්‍රණයක් ස්ථාපිත කළ යුතුය.
5. පළාත් සභාවට ප්‍රතිපාදන වෙන් කිරීමේ ජාතික අය වැය සමඟ පාර්ලිමේන්තුවේ සභාගත කොට පාර්ලිමේන්තුව විසින් අනුමත කළ යුතුය.
6. රජයේ ස්ථර තුනෙහි බදු අය කිරීම සහ ආදායම් එකතු කිරීම් පිළිබඳ බලතල සීමාවන් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව මගින් පැහැදිලිව දැක්විය යුතු අතර, බදු එකතු කිරීමේ පරිපාලන යාන්ත්‍රණයක් රජයේ එක් එක් ස්ථරයේ මූල්‍ය බලතල කප්පාදු නොකරන බවට එමඟින් වගබලා ගත යුතුය.
7. වත්මන් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ වෙන් කළ ලැයිස්තුවේ පළමුවන අංකය වන ‘සියලු විෂයයන් සහ කාර්යයන් පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තිය’ ඉවත් කළ යුතු අතර, ජාතික ප්‍රතිපත්ති සම්පාදනයේදී පළාත් නියෝජිතයින්ගේ සහභාගීත්ව තහවුරු කෙරෙන උපදේශකත්ව යාන්ත්‍රණයක් නිර්මාණය කිරීම සඳහා අවශ්‍ය විධිවිධාන සකස් කළ යුතුය.

(මීට සමාන අදහසක් බස්නාහිර පළාතේ ප්‍රධාන අමාත්‍යවරයා විසින් ඉදිරිපත් කරන ලදී. අමාත්‍ය මණ්ඩල තීරණ/ චක්‍රලේඛ තුළින් පමණක් ජාතික ප්‍රතිපත්ති සකස් කිරීම නොකළ යුතු බව මධ්‍යම පළාතේ ප්‍රධාන අමාත්‍යවරයා ප්‍රකාශ කරන ලදී.)

මධ්‍යම - පළාත් සභා සබඳතා පිළිබඳ අනු කාරක සභා වාර්තාවේ පරිපූරකය.

මධ්‍යම රජය සහ පළාත් සභා ඒකක අතර යහපත් සබඳතාවක් ගොඩනඟා ගැනීම සඳහා එම ඒකකවල බලතල පැහැදිලි ලෙස නිශ්චය කිරීම අත්‍යවශ්‍ය වන හෙයින්, පහත දැක්වෙන ක්ෂේත්‍ර සම්බන්ධයෙන් නිර්දේශ ඉදිරිපත් කිරීමට කාරක සභාව විසින් තීරණය කරන ලදී. එම ක්ෂේත්‍ර මෙහෙයුම් කමිටුව විසින් සාකච්ඡා කරනු ඇත.

- i. සමගාමී ලැයිස්තුව / වෙන්කළ ලැයිස්තුව
- ii. නීතිය හා සාමය සහ පොලිස් බලතල
- iii. ඉඩම්
- iv. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා අධිකරණය

i. සමගාමී ලැයිස්තුව

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ දහතුන්වන සංශෝධනයට අනුව සමගාමී ලැයිස්තුවේ ඇතුළත් ව්‍යවස්ථාදායක සහ විධායක බලතල මධ්‍යම රජයේ සහ පළාත් සභා විසින් එකිනෙකා සමඟ සාකච්ඡා කොට බෙදා හදා ගත යුතුය. මධ්‍යම රජය සියලු පළාත් සභා සමඟ සාකච්ඡා කළ යුතු අතර, පළාත් සභා මධ්‍යම රජය සමඟ සාකච්ඡා කළ යුතුයි. නමුත්, ප්‍රායෝගික වශයෙන් අවස්ථාව එකකදී හෝ දෙකකදී හැරුණු කොට මධ්‍යම රජය සමගාමී ලැයිස්තුව සම්බන්ධයෙන් පළාත් සභා සමඟ සාකච්ඡා කොට නොමැත.

සමගාමී ලැයිස්තුවේ ඇතුළත් බොහෝ විෂයයන් සම්බන්ධයෙන් මධ්‍යම රජය විසින් පූර්ණ බලතල භාවිතා කිරීම හේතුවෙන් සංශෝධනයේ ඇතුළත් බලතල බෙදීමේ සංකල්පයට දැඩි බලපෑමක් එල්ල වී තිබේ. දශක දෙකකට වැඩි කාලයක් තිස්සේ මධ්‍යම රජය ක්‍රියාත්මක කොට ඇත්තේ තමන්ටම ආවේණික වූ පරම බලයකි.

එසේම සමගාමී ලැයිස්තුවේ ඇතුළත් බොහෝ විෂයයන් නීත්‍යානුකූල ලෙස “පළාත් ලැයිස්තුවේ” ඇතුළත් විය යුතු විෂයයන් බව ද, පෙන්වා දෙන ලදී. පුනරුත්ථාපන, සමාජ සේවා, සමාජ සුභසාධන, ළමා හා කාන්තා කටයුතු, දේශීය වෛද්‍ය, ආපදා සහන සේවා සහ කෘෂිකර්ම ආදී අමාත්‍යාංශ මධ්‍යම රජයේ පැවතීම සාධාරණීකරණය කළ නොහැක. මෙම අමාත්‍යාංශ බොහොමයක් විසින් පළාත් පරිපාලනය සතු බලතල සහ කාර්යයන් උල්ලංඝනය කොට ඇත.

එසේම, “සියලු විෂයයන් සහ කාර්යයන් පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තිය” නැමැති මාතෘකාව, පළාත් සභා සතු බලතල පිළිබඳ කලකිරවන සුළු ආකාරයෙන් භාවිතා කොට ඇත. සියලු විෂයයන් සහ කාර්යයන් සම්බන්ධයෙන් ජාතික

ප්‍රතිපත්තියක් තිබීම ගැටලු සහගතය; පළාත් හෝ පළාත් පාලන මට්ටමින් ප්‍රතිපත්ති අවශ්‍ය කරන්නාවූ බොහෝ විෂයයන් තිබිය හැකිය. ව්‍යාප්තියක සහ විධායක බලතල බෙදීමේ එක් අපේක්ෂාවක් වන්නේ බහුවිධභාවයට ගරු කිරීමයි; ‘ජාතික ප්‍රතිපත්තිය’ නම් පාඨයට මුඛාවිච්චි අනිමි නොකළ යුතුය.

1 වන ලැයිස්තුවේ සහ 11 වන ලැයිස්තුවේ සඳහන් කොට ඇති සියලු විෂයයන් සහ කාර්යයන් (පළාත් ලැයිස්තුව සහ සමගාමී ලැයිස්තුව) මධ්‍යම රජයේ විෂයයන් සහ වෙන් කළ ලැයිස්තුවේ කරුණු පිළිබඳව අවධානය යොමු කරන ලදී. මෙමඟින් මධ්‍යම රජයට අනවශ්‍ය වාසියක් අත් කොට දී ඇති බව පෙන්වා දෙන ලදී.

නිර්දේශ:

එබැවින්, සමගාමී ලැයිස්තුව අහෝසි කොට විෂයයන් වෙන් කළ ලැයිස්තුවට ඇතුළත් කළ යුතු බව කාරක සභාව නිර්දේශ කරයි.

“සියලු විෂයයන් සහ කාර්යයන් පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්ති” නම් මාතෘකාව වෙන් කළ ලැයිස්තුවෙන් ඉවත් කළ යුතු බවට ද කාරක සභාව නිර්දේශ කරයි.

කිසිදු ලැයිස්තුවක ඇතුළත් කොට නැති සියලු විෂයයන් සහ කාර්යයන් (පළාත් සහ වෙන් කළ ලැයිස්තු) පළාතේ විෂයයන් විය යුතුය.

ii. නීතිය හා සාමය සහ පොලිස් බලතල

පළාත් සභා ලැයිස්තුවේ සහ වත්මන් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 1 වන උපලේඛනයේ දක්වා ඇති නීතිය හා සාමය සහ පොලිස් බලතල පවරා දීම සඳහා අවශ්‍ය පරිපාලනමය කටයුතු කිරීමට අපොහොසත් වීම පිළිබඳ සාකච්ඡාවලදී දීර්ඝ ලෙස කරුණු දක්වන ලදී.

නිර්දේශ:

මේ සම්බන්ධයෙන් පහත දැක්වෙන නිර්දේශ ඉදිරිපත් කරන්නෙමු.

නීතිය හා සාමය පළාත් සභාවල විෂයයක් විය යුතුය. පොලිසිය පරිපාලනය කිරීම මධ්‍යම රජයේ මෙන් ස්වාධීන පළාත් පොලිස් කොමිෂන් සභාවක් තුළින් සිදු විය යුතුය. පරිපාලන කටයුතු සම්බන්ධයෙන් ප.පො.කො. ජාතික පොලිස් කොමිෂන් සභාව සමඟ සමීපව කටයුතු කළයුතුය. සංවිධානාත්මක අපරාධ, මත්ද්‍රව්‍ය හා ත්‍රස්තවාදය ආදී කරුණු ජාතික පොලිස් කොමිෂන් සභාවේ විෂයයන් විය හැකිය. පළාත් තුළ වැරදිකරුවන්හට නඩු පැවරීම සඳහා ස්වාධීන පළාත් අභිචෝදක ජනරාල්වරයෙකු සිටිය යුතුය.

iii. ඉඩම්.

ජනතාවගේ අවශ්‍යතාවන් සහ අපේක්ෂාවන් පිළිබඳ වඩා හොඳ අවබෝධයක් සහිතව පළාත් සභාවලට අදාළව පළාත තුළ ඇති රජයේ ඉඩම් පිළිබඳ අයිතිය තිබිය යුතු බව සාකච්ඡාවලදී ප්‍රකාශ විය.

ඉඩම්, ඉඩම් භුක්තිය, පැවරීම, ඉඩම් පැවරීම, ඉඩම් භාවිතය, ඉඩම් නිරවුල් කිරීම සහ ඉඩම් සංවර්ධනය කිරීම පිළිබඳ අයිතිය පළාත් සභා සතු විෂයයක් බව වත්මන් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ පළාත් සභා ලැයිස්තුවේ 18 වන අංකයේ සඳහන් වේ. II වන පරිපූරකය විසින් මෙම අයිතිය බොහෝ දුරට සීමා කොට ඉඩම් පවරා දීම සඳහා අන්තිම කැමැත්ත ඇතුළුව බොහෝ දේ තීරණය කිරීමේ බලය මධ්‍යම රජයට පවරා දී ඇත.

ඉඩම් (ගංගා සහ ජල මාර්ග ඇතුළුව) සම්බන්ධ කරුණු පළාත් සභා ලැයිස්තුවේ මෙන්ම වෙන් කළ ලැයිස්තුවේ ද සඳහන් කොට ඇති බැවින් ඒ පිළිබඳ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාමය අපැහැදිලිතාවක් ඇති බව තවදුරටත් ප්‍රකාශ කරන ලදී.

නිර්දේශ:

පළාතක් තුළ ඇති රජයේ ඉඩම්, අදාළ පළාතේ ව්‍යවස්ථාදායක සහ විධායක යාන්ත්‍රණය විසින් පාලනය කළ යුතු විෂයයක් බව අප නිර්දේශ කර සිටිමු. කෙසේ වෙතත්, වෙන් කළ ලැයිස්තුවේ සඳහන් පරිදි මධ්‍යම රජයේ යම් නීත්‍යානුකූල කාර්යයක් සඳහා රජයේ ඉඩමක් නිදහස් කරන ලෙස මධ්‍යම රජයට පළාත් විධායකයන් ඉල්ලා සිටිය හැකි අතර, තම පළාත තුළ පිහිටි එකී ඉඩම අදාළ කාර්යය සඳහා මධ්‍යම රජය වෙත නිදහස් කිරීම පළාත් විධායකයේ වගකීම වේ.

කෙසේ වෙතත්, තම බල ප්‍රදේශය තුළ තිබෙන රජයේ ඉඩම් භාවිතා කිරීමේදී වන ආවරණය, අන්තර් පරම්පරා සාධාරණත්වය, කෘෂිකාර්මික තිරසාරභාවය, ඉඩම් කැබලි කිරීම හා ඉඩම් නොමැති බව ආදී කරුණු සම්බන්ධයෙන් නිසි උපයෝජන පිළිවෙත් අනුගමනය කිරීම සඳහා ඉඩම් කොමිෂන් සභාව විසින් නිකුත් කරන ලද මාර්ගෝපදේශන් පළාත් සභාව විසින් පිළිපැදිය යුතුය.

රජයේ ඉඩම් කොමිෂන් සභාව තුළ මධ්‍යම රජයේ සහ පළාත් සභාවල බැඳියා නියෝජනය කිරීම සඳහා සාධාරණ සාමාජික සංඛ්‍යාවක් සිටිය යුතු අතර, පළාත් සභා නියෝජනය කරන සාමාජිකයින්ගේ කැමැත්තෙන් තොරව කිසිදු තීරණයක් පළාත් සභාව වෙත ආරෝපණය කිරීමට නොහැකි වන සේ එම ආයතනයේ බලතල හා කාර්යයන් නිර්මාණය කළ යුතුය.

එසේම, දැනට පවතින පනත් යටතේ (උදා: මහවැලි පනත, නාගරික සංවර්ධන අධිකාරියේ පනත, වන ආඥා පනත, සංචාරක පනත ආදී) යම් රජයේ ඉඩමක්

ප්‍රකාශයට පත් කිරීම හෝ පවරා ගැනීම අදාළ පළාත් සභාවේ අනුමැතිය මත පමණක් සිදු කළ යුතුය. අන්තර් - පළාත් වාරිමාර්ග යෝජනා ක්‍රම සම්බන්ධයෙන් ද එහා සමාන වගන්ති ඇතුළත් කළ යුතුය.

iv. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා අධිකරණය

නිර්දේශ:

පළාත් සභාව විසින් සම්මත කරන ලද ව්‍යවස්ථා සඳහා ආණ්ඩුකාරවරයාගේ අනුමැතිය සහ අවසන් තීරණ සහිත නීති සභාගත කිරීම සඳහා ආණ්ඩුකාරවරයාගේ නිර්දේශ අවශ්‍යය යන වගන්ති ඉවත් කිරීම කාරක සභාව විසින් නිර්දේශ කොට ඇති අතර, පළාත් සභාව විසින් සම්මත කරන ලද ව්‍යවස්ථාවල පුර්ව සහ පශ්චාත් අධිකරණ සමාලෝචනයන් සිදු කිරීම සඳහා සහ පළාත් සභාවල විධායක බලතල ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී පළාත් සභා සහ මධ්‍යම රජය අතර, ඇති වන ආරාධුල් නිරාකරණය කිරීම සඳහා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා අධිකරණයක් ස්ථාපිත කළ යුතු යැයි කාරක සභාව අදහස් කරයි.

එම ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා අධිකරණයේ සංයුතිය රටේ පවතින බහු වාර්ගික ස්වභාවය සැලකිල්ලට ගනිමින් එයට සාධාරණ නියෝජනයක් ලැබෙන පරිදි ස්ථාපිත වන බවට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථානුකූලව තහවුරු කළ යුතුය. රටේ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය සම්බන්ධයෙන් ද එය එසේ විය යුතුය.

කාරක සභාවේ සාමාජිකයන්

1. ගරු ධර්මලිංගම් සිද්ධාර්ථන් මහතා, පා.ම. (සභාපති)
2. ගරු ඩීලාන් පෙරේරා මහතා, පා.ම.
3. ගරු එච්.එම්.එම්. හරීස් මහතා, පා.ම.
4. ගරු ඩලස් අලහප්පෙරුම මහතා, පා.ම. - අනුකාරක සභාවෙන් ඉල්ලා අස්විය
5. ගරු බිමල් රත්නායක මහතා, පා.ම.
6. ගරු විදුර වික්‍රමනායක මහතා, පා.ම.
7. ගරු මයිල්වාගනම් නිලකරාජා මහතා, පා.ම.
8. ගරු සනත් නිශාන්ත පෙරේරා මහතා, පා.ම.
9. ගරු එස්.එම්. මරික්කාර් මහතා, පා.ම.
10. ගරු රෝහිණි කුමාරි විජේරත්න මහත්මිය, පා.ම.
11. ගරු විජේපාල හෙට්ටිආරච්චි මහතා, පා.ම.

කාරක සභාවට සහභාගි වූ විශේෂඥයන්

මහාචාර්ය ඒ.එම්. නවරත්න බණ්ඩාර මහතා
 එන්. සෙල්වකුමාරන් මහතා
 එස්. කවරාජා මහතා
 පාලිත අබේවර්ධන මහතා
 අශෝක ගුණවර්ධන මහතා
 චින්සන් පතිරාජා මහතා
 ලාල් විජේනායක මහතා
 චමින්ද්‍රි සපරමාදු මහත්මිය
 සුරේන් ප්‍රනාන්දු මහතා

කාරක සභා රැස්වීම්වලට සහභාගි වූ ආරාධිතයන්

ගරු (ආචාර්ය) ජයමපති වික්‍රමරත්න මහතා, පා.ම.
 ගරු ඩී.එස්. රාධකුමාරන් මහතා, පා.ම., අධ්‍යාපන රාජ්‍ය අමාත්‍ය, සභාපති, කඳුරට ජනතා පෙරමුණ
 මහාචාර්ය සූරි රත්නපාල මහතා, ඕස්ට්‍රේලියානු නීති ප්‍රතිසංස්කරණ කොමිෂන් සභාව (ALRC)
 ඔස්ට්‍රේන් ප්‍රනාන්දු මහතා, ආණ්ඩුකාර, නැගෙනහිර පළාත් සභාව
 එම්.පී. ජයසිංහ මහතා, ආණ්ඩුකාර, ඌව පළාත් සභාව
 කේ.සී. ලෝගේස්වරන් මහතා, ආණ්ඩුකාර, බස්නාහිර පළාත් සභාව
 ගරු ජේසලා ජයරත්න මහතා, මහ ඇමති, ඌව පළාත් සභාව
 ගරු ඉසුරු දේවප්‍රිය මහතා, මහ ඇමති, බස්නාහිර පළාත් සභාව
 ගරු ටී. ගුරුකුලරාජා මහතා, අධ්‍යාපන ඇමති, ඌව පළාත් සභාව
 ගරු එස්. කවරාජා මහතා, විරුද්ධ පක්ෂ නායක, ඌව පළාත් සභාව
 ගරු රේණුකා හේරත් මහත්මිය, විරුද්ධ පක්ෂ නායක, මධ්‍යම පළාත් සභාව
 ගරු ආර්.එම්. රත්නායක මහතා, විරුද්ධ පක්ෂ නායක, ඌව පළාත් සභාව
 ගරු එස්.පී. ප්‍රසන්න ෂාමල් සෙනරත් මහතා, විරුද්ධ පක්ෂ නායක, වයඹ පළාත් සභාව
 සෝමවීර වන්දසිරි මහතා, උප සභාපති, මහජන එක්සත් පෙරමුණ
 නිස්ස ජයවර්ධන මහතා, ලේකම්, මහජන එක්සත් පෙරමුණ
 ජී.වී.ඩී. නිලකසිරි මහතා, නියෝජ්‍ය ලේකම්, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී වාමාංශික පෙරමුණ
 සරත් රණසිංහ මහතා, සභකාර ලේකම්, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී වාමාංශික පෙරමුණ

மத்திய-சுற்றயல் உறவுகள் பற்றிய உபகுழு அறிக்கை

முன்னுரை

தவிசாளர் உள்ளடங்கலாக 11 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட உபகுழுவின் நியமனத்தின் பின்னர், உபகுழு 2016 மே 27, 2016 ஜூன் 9, 2016 ஜூன் 23, 2016 ஜூலை 8, 2016 ஜூலை 21, 2016 ஆகஸ்ட் 11 மற்றும் 2016 ஆகஸ்ட் 24 ஆகிய திகதிகளில் ஏழு தடவைகள் கூடியுள்ளது.

வழிப்படுத்தும் குழுவின் அங்கீகாரத்துக்குட்பட்டு திரு என். செல்வகுமாரன், திரு. எஸ். தவராஜா, திரு பாலித அபேரத்ன மற்றும் திரு எஸ். விஜயசந்திரன் ஆகியவர்களை நிபுணர்கள் என்ற வகையில் குழுவுக்கு உதவியளிப்பதற்காக நியமிப்பதற்கு உபகுழு அதன் முதலாவது கூட்டத்தில் தீர்மானித்தது. ஆளுநர்களையும் முதலமைச்சர்களையும் மாகாண சபைகளின் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களையும் தெரிவுசெய்யப்பட்டு அழைக்கப்பட்டவர்களையும் அவர்களது சமர்ப்பிப்புகளை வழங்குவதற்காக அழைப்பதற்கும் உபகுழு தீர்மானித்தது. பின்னர் திரு என். செல்வகுமாரன், பேராசிரியர் நவரத்ன பன்டார, சமிந்திரி சபரமாதா, திரு அசோக குணவர்தன, திரு வின்ஸ்டன் பதிராஜ் மற்றும் சுரேன் பர்னாந்து ஆகியவர்களும் நிபுணர்களாக உபகுழுவுக்கு உதவியளிப்பதற்கு வழிப்படுத்தும் குழுவால் நியமிக்கப்பட்டார்கள்.

2016 ஜூன் 23 ஆந் திகதி நடைபெற்ற இரண்டாம் கூட்டத்தின் போது கௌரவ (கலாநிதி) ஜயம்பதி விக்ரமரத்ன, பா.உ., ஏனைய விடயங்களுடன் உபகுழுவின் நோக்கெல்லை பற்றியும் விளக்கினார். தேசிய அரசாங்கத்துக்கும் அதே போல மாகாண சபைகளுக்கும் உள்ளூர்திகார சபைகளுக்கும் இடையிலான உறவுகள் தொடர்பாக நடவடிக்கை மேற்கொள்வதற்காக மத்திய-சுற்றயல் உறவுகள் பற்றிய உபகுழுவொன்றை அரசியலமைப்புச் சபையின் வழிப்படுத்தும் குழு விதந்துரைத்தது என்று அவர் கூறினார்.

உபகுழு பின்வரும் விடயப் பரப்புகளை முதலில் பரிசீலனை செய்வதற்குத் தீர்மானித்தது:

1. உள்ளூர்திகார சபைகள்: தத்துவங்களும் பணிகளும் மற்றும் கிராம இராச்சிய எண்ணக்கருக்கள்
2. மாகாண நிறைவேற்று/ நிறைவேற்றுக் குழு முறைமை.
3. ஆளுநரின் தத்துவங்களும் சட்டவாக்கத்தில் அவரது வகிபாகமும்
4. சுயாதீன பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழு/ மாகாணங்களின் நிருவாகக் கட்டமைப்புகள்
5. மாகாண சபைகள்/ மாகாண சபைகளாலும் உள்ளூர்திகார சபைகளாலும் குறிப்பிட்ட விடயங்கள் மீதான பாராளுமன்றச் சட்டங்களின் அமுலாக்கம்/ கொள்கை அமுலாக்க முறை ஆகியவை தொடர்பில் மாவட்ட செயலகத்தினதும் பிரதேச செயலகங்களினதும் வகிபாகம்
6. வருவாய் சேகரிப்பும் வருவாய் பங்கீட்டுக்கான சூத்திரமும்/ வருவாய் வகைப்பொறுப்புக்கிணங்க இரட்டை அறிக்கையிடல்/ கொள்கை வகுத்தல் - தேசிய, மாகாண, மாவட்ட, உள்ளூர்திகார சபைகள்.

எனினும், சமர்ப்பிப்புகள் கிடைத்த பின்னர் பின்வரும் பகுதிகளையும் உபகுழு பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது:

- i. ஒருங்கியை நிரல்/ ஒதுக்கிய நிரல்
- ii. சட்டமும் ஒழுங்கும் மற்றும் பொலிசு அதிகாரங்கள்
- iii. காணி
- iv. அரசியலமைப்பு நீதிமன்றம்

இந்த அறிக்கையின் பின்னிணைப்பில் உபகுழுக் கூட்டத்தின் போது சமூகமளித்திருந்த உபகுழு உறுப்பினர்களும் நிபுணர்களும் அழைப்பினர்களும் பெயர்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

குழு உறுப்பினர்களான கௌரவ விதூற விக்கிரமநாயக்க பா.உ., மற்றும் கௌரவ சனத் நிசாந்த பெரேரா பா.உ., ஆகியவர்கள் தங்களையும் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் குழுவொன்றால் வழிப்படுத்தும் குழுவுக்கு எழுத்துமூல சமர்ப்பிப்பு முன்வைக்கப்பட்டது என்றும் 2016.08.11ஆந் திகதி உறுப்பினர்களுக்கு மத்தியில் விநியோகிக்கப்பட்ட குழுவின் வரைவு அறிக்கைக்கு பதிலளிக்க இரண்டு வார காலம் அவர்களுக்குத் தேவை என்றும் தெரிவித்தனர். எனினும் எங்களுக்கு இந்த அறிக்கையை ஆகஸ்ட் 30ஆந் திகதிக்கு முன்னர் சமர்ப்பிக்க வேண்டியிருந்ததால் அவர்கள் பதிலளிக்கும் வரையில் எங்களுக்கு காத்திருக்க முடியவில்லை. அவர்களின் பிரதிநிதிகளுடாக நேரடியாகவே வழிப்படுத்தும் குழுவுக்கு அவர்களின் அவதானங்களை தெரிவிக்குமாறு நாம் யோசனை தெரிவித்தோம்.

தனது கட்சியான மக்கள் விடுதலை முன்னணி வழிப்படுத்தும் குழுவுக்கு அறிக்கையொன்றை சமர்ப்பிக்கும் என்று குழு உறுப்பினரான கௌரவ பிமல் ரத்நாயக்க பா.உ., கூறினார். எனினும், அறிக்கையின் ஒரு விதப்புரை சம்பந்தமாக அவர் குறிப்பிட்ட விரிவான ஒரு கருத்து மாற்றுக் கருத்தொன்றாக அந்தப் பிரிவில் வழங்கப்பட்டுள்ளது. (விதப்புரை 12 இன் கீழ் சுயாதீன பகிரங்க ஆணைக்குழு / 18 ஆம் பக்கத்தின் மாகாணங்களின் நிருவாகக் கட்டமைப்பு)

மேலே குறிப்பட்டவைகளுக்குட்பட்டு தொடர்கின்ற அத்தியாயங்களில் பல்வேறுபட்ட விடயத் தலைப்புகளின் கீழ் வழங்கப்பட்டுள்ள விதப்புரைகள் தொடர்பாக பொதுவான இணக்கப்பாடு குழு உறுப்பினர்கள் மத்தியில் காணப்படுகிறது. சில விதப்புரைகளுடன் சேர்த்து உறுப்பினர்களாக உள்ள நிபுணர்களின் கருத்தும் சரிவெழுத்தில் தரப்பட்டுள்ளதுடன் அது நிபுணர் கருத்து மாத்திரமேயாகும் என்பதுடன் குழுவின் விதப்புரைகளின் ஒரு பகுதியாக கருத முடியாது.

ஒவ்வொரு விடயத் தலைப்பின் கீழும் நாங்கள் ஆரம்பத்தில் வாய்மூலமாகவும் எழுத்துமூலமாகவும் சமர்ப்பிப்புகளை முன்வைத்த உறுப்பினர்கள், நிபுணர்கள் மற்றும் அழைக்கப்பட்டவர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்களுடன் விடயத்தை தெளிவுபடுத்த முயற்சித்த பின்னர் எமது விதப்புரைகள் பற்றிய கருத்துக்களில் உள்ள திறமானங்களின் நியாயவாதத்தை அடிப்படையாக வைத்து உருவாக்கப்பட்டுகின்ற வகையிலேயே இந்த அறிக்கையின் அறிக்கையிடும் வடிவமைப்பு உள்ளது. எமது விதப்புரைகளை நாம் மேற்கொள்ளும் போது 'அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தம் பற்றிய மக்கள் பிரதிநிதித்துவக் குழுவின் அறிக்கை' மீது எமது உன்னிப்பான கவனத்தை செலுத்தியதுடன் தேவையானபோது மாட்டேற்றுக் குறிப்புகளும் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

போதிய நேரம் இல்லாத காரணத்தினால் நாங்கள் இந்த அறிக்கையை துரிதமாக செய்தோம். ஆகவே ஏதேனும் விடுபாடுகள் இருப்பின் அவற்றுக்காகவும் மற்றும் ஏதேனும் அச்சுப்பிழைகள் காணப்பட்டின் அவற்றுக்காகவும் வருந்துகிறோம்.

15. சித்தார்த்தன்

தவிசாளர் - மத்திய- சுற்றயல் உறவுகள் பற்றிய உபகுழு

அறிமுகம்

‘மத்திய-சுற்றயல் உறவுகள்’ என்ற பதத்தின் வரைவிலக்கணமும் நோக்கெல்லையும் சவாலுக்குரியது. மேலும் நிதி பற்றிய உபகுழுவினதும் பகிரங்க சேவை பற்றிய உபகுழுவினதும் விடயப் பரப்புகளுக்கு பொதுவாகவுள்ள விடயமும் காணப்படும் என உபகுழு கூறியது. மேலும், சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கு, மற்றும் பொலிசு அதிகாரம் மற்றும் காணி ஆகிய விடயப் பரப்புகள் வழிப்படுத்தும் குழுவின் நோக்கெல்லைக்கு கீழ்வருகின்ற போதிலும் மத்திய-சுற்றயல் உறவுகளில் விளைவுகளை ஏற்படுத்துகிறது.

அரசாங்கத்தின் வித்தியாசமான மட்டங்களுக்கு அதிகாரம் பகிரப்படும் போதே மத்திய-சுற்றயல் உறவுகள் பற்றிய கேள்வி எழுகின்றது. அதிகாரப் பகிர்வை மேற்கொள்வது வித்தியாசமான மட்டங்களில் அலகுகளுக்கிடையிலான விடயப்பரப்பை இனங்காண்பதற்கும் ஒதுக்குவதற்கும் மற்றும் சட்டத்தைப் பிரயோகித்தல், ஆட்சித்துறை, நீதித்துறை மற்றும் நிதியியல் அதிகாரங்கள் ஆகியன தொடர்பாக மத்திய அரசுக்கும் சுற்றயல் அலகுகளுக்குமிடையில் வரையறைகளை நிர்ணயிப்பதற்குமாகும். தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்டு ஒதுக்கப்பட்ட விடயப்பரப்புகளும் மற்றும் அரசாங்கத்தின் பல்வேறு மட்டங்களின் அதிகாரப் பிரயோகம் மீதான வரையறைகளும் மத்திய-சுற்றயல் உறவுகளைப் பிழையின்றி புரிந்துகொள்வதற்கு இன்றியமையாதவைகளாகும்.

எமது நாட்டின் தற்போதைய அரசியலமைப்பு ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டிருக்கும் சூழமைவில், 1988ஆம் ஆண்டு மாகாண சபைகள் தாபிக்கப்பட்டதுடன் மூன்று ஆளுகை மட்டங்கள் உருவாகின. இந்த ஒவ்வொரு மட்டத்தினதும் வாக்காளர் தொகுதியின் தன்மையும் அவற்றுக்கிடையிலான உறவும் அவற்றிற்கும் மத்திய அரசாங்கத்துக்குமிடையிலான உறவும் முக்கிய அம்சங்களாகும்.

அரசியலமைப்பிலுள்ள ஏற்பாடுகள், அதிலும் குறிப்பாக அரசியலமைப்புக்கான 13ஆம் திருத்தச் சட்டம் மற்றும் உரிய பாராளுமன்ற சட்டங்கள் நாட்டின் மாகாண சபைகளின் சீரான செயற்பாட்டிற்கான முட்டுக்கட்டைகளாகும் என்பதை குழுவின் முன்னிலையில் சமர்ப்பிப்புகளை முன்வைத்த நிபுணர்களும் அழைப்பு விடுக்கப்பட்ட ஏனையவர்களும் எடுத்துக் காட்டினார்கள். மத்திக்கும் மாகாணங்களுக்குமிடையிலான சரியான செயற்பாடினமைக்கும் ஆரோக்கியமற்ற உறவுகளுக்கும் பிரதான சில காரணங்களாக அரசியலமைப்பின் தன்மை, ஒருங்கியை நிரல், ஒதுக்கிய நிரலில் குறிப்பிடப்படுகின்ற தேசியக் கொள்கை மற்றும் ஆளுநரின் அதிகாரம் மற்றும் மத்திய நிதியியல் கட்டுப்பாடு ஆகியவை எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன. மாகாண சபைகளின் வினைத்திறனான செயற்பாட்டிற்கு ஒரு தடையாக இருக்கும் அரசியலமைப்பின் ஒற்றையாட்சித் தன்மையையும் தவிசாளர், சில குழு உறுப்பினர்கள் மற்றும் அழைக்கப்பட்டோர் குறிப்பிட்டார்கள். தற்போதைய அரசியலமைப்புச் சட்டம் மத்திய-சுற்றயல் உறவுகளில் மத்திய அரசுக்கு முறையற்ற அனுகூலத்தை வழங்குகின்றது என்று சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. அதிகமான முதலமைச்சர்களாலும் மாகாணங்களின் எதிர்க்கட்சி தலைவர்களாலும் விபரிக்கப்பட்டதைப் போல எமது நாட்டின் 28 வருடகால அதிகாரப்பகிர்வு அனுபவம் இந்த முறையின் திருத்தத்துக்கான தேவையை சான்றுரைத்துள்ளது.

உரிய பாராளுமன்ற சட்டங்களில் வரைவிலக்கணம் கூறப்பட்டுள்ள நிறைவேற்று அதிகாரங்கள் உள்ளூர்திகார சபைகளுக்கு உள்ளன. எனினும் அவற்றின் அதிகார வட்டத்துக்குள் இருந்து துணை விதிகளை இயற்றுவதற்கான அதிகாரம் முன்பு பாராளுமன்றத்தின் அங்கீகாரத்துக்குட்பட்டிருந்ததுடன் தற்போது மாகாண சபையின் அங்கீகாரத்துக்கு உட்படுகிறது. மாகாண விடயங்களில் முத்திரைக் கட்டணம் மற்றும் நீதிமன்ற குற்றப்பணம் போன்றவற்றின் வருவாய்களின் முக்கிய ஆக்கக்கூறுகளை சேகரிப்பதற்காக உள்ளூர்திகாரசபைகளுக்கு பிரத்தியேகமாக அளிக்கப்பட்டிருக்கும் அதிகாரம் மாகாண சபையைச் சாரும். மருவிய நீதிமுறை விசாரணைகளுக்குப் பின்னர் உள்ளூர்திகார சபைகளை கலைப்பதற்கான அதிகாரம் உள்ளடங்கலாக அவற்றின் நிருவாகத்தை மேற்பார்வைசெய்வதற்கு மாகாண சபைகளுக்கு அரசியலமைப்புரீதியாக தத்துவமளிக்கப்பட்டுள்ளது.

மத்திய அரசாங்கம், மாகாண சபைகள் மற்றும் உள்ளூர்திகார சபைகள் என அரசாங்கம் மூன்று மட்டங்களைக் கொண்டிருந்து அத்தோடு அவற்றிற்காக குறித்த விடயப் பரப்புகளில் சில அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டிருந்தாலும் ஒவ்வொரு மட்டமும் அடுத்த உயர் மட்டத்தின் அதிகாரத்துக்கும் கீழ்ப்படுத்தலுக்கும் உட்பட்டது என்பதை குழுவால் உய்த்தறியக் கூடியதாக இருந்தது. இந்த சூழ்நிலையில் மத்திய-சுற்றயல் உறவுகள் தெளிவான அதிகார வட்டங்களுக்கிடையிலான இடைத்தொடர்பை விடவும் கூம்பக அதிகாரப்படிநிலை இணைப்பொன்றையே ஒத்திருக்கிறது.

சுற்றயல் அலகின் மற்றுமொரு மட்டமாக கிராம இராச்சிய எண்ணக்கரு அல்லது ஆகக் கீழ் மட்டத்தில் அதிகாரம் பிரயோகிக்கப்பட வேண்டும் என்ற விடயத்துக்கான யோசனையும் தெரிவிக்கப்பட்டது. அதாவது ஆகக் குறைந்த மட்டத்தில் மேற்கொள்ள முடியுமான எந்த நிருவாகமும் குறித்த குழுவுடனோ அல்லது அலகுடனோ விட்டுவிடப்பட வேண்டும் என்பதுடன் மீதமுள்ளதே அதற்கு அடுத்த மட்டங்களுக்கு செல்ல வேண்டும் என்ற கீழ் மட்டத்துக்கான அதிகாரப் பரவலாக்கக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் இந்த யோசனை அமைந்துள்ளது. இந்தக் கருத்தானது அரசியல் அதிகாரத்தை மத்தியில் இருந்து மாகாண மட்ட அலகுகளுக்கு மாற்றும் தற்போதைய மாதிரிக்கு முரணானது. அத்தகைய முறைமையொன்றில் வித்தியாசமான மட்டங்களுக்கிடையிலான உறவுகள் சுமுகமாக இருக்கும்.

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட அனைத்து காரணிகளையும் பல்வேறு கண்ணோட்டங்களிலும் வித்தியாசமான பரிமாணங்களிலும் பரிசீலனை செய்த பின்னர் குழு, அதன் உறுப்பினர்களின் பொது உடன்பாட்டுடன், மத்திய-சுற்றயல் உறவுகள் பற்றிய அதன் விதப்புரைகளை கீழ்வரும் அத்தியாயங்களில் விளக்கப்பட்டுள்ளதைப் போன்று வழங்க முயற்சித்துள்ளது.

உள்ளூர் அதிகாரசபைகள்: தத்துவங்களும் தொழிற்பாடுகளும்

1. உள்ளூர் அதிகாரசபைகள்

உப குழுவினின் பெரும்பாலான உறுப்பினர்களின் அபிப்பிராயங்களும் உப குழுவினின் முன் மேற்கொள்ளப்பட்ட சமர்ப்பிப்புகளும், உள்ளூர் அதிகாரசபைகள் பலப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தை வெளிப்படுத்தின. உள்ளூர் அதிகாரசபைகளால் தற்போது வழங்கப்படுவதை விட அதிகமானவற்றை மக்கள் அவற்றிடமிருந்து எதிர்பார்க்கின்றனர். மக்களின் பங்குபற்றலுடன் பாரிய அளவிலான அதிகாரத்தைக் கொண்ட சிறிய உள்ளூர் அதிகாரசபை அலகுகள் காணப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையைக் கொண்ட சமர்ப்பிப்பொன்றும் காணப்பட்டது.

துணைத் தேசிய மட்டத்தில் பிரதேச செயலாளராலும் மத்தியில் மத்திய அமைச்சினாலும் பிரதிநிதித்துவம் செய்யப்படும் மத்தியுடனான உள்ளூர் அதிகாரசபைகளின் உறவு, நேரடியானது என்பதுடன் மாகாண நிருவாகத்தினால் (உள்ளூராட்சி ஆணையாளரினூடாக) மத்தியஸ்தம் செய்யப்படுவதில்லை. தற்போதுள்ள இவ்வாயத்தம் உள்ளூர் அதிகாரசபைகளின் நேர்மையை பாதிப்பது மாத்திரமன்றி மாகாணசபையின் வகிபங்கு மற்றும் தொழிற்பாடு ஆகியவற்றையும் பாதிக்கின்றது.

உள்ளூர் அதிகாரசபைகள் ஆட்சியின் மூன்றாவது மட்டம் ஒன்றை அமைக்கின்றதாயின், அவை தமது விடயப் பிரதேசங்கள் மீது அதிகாரம் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்பதுடன் தமது செலவினத்தை சமாளிப்பதற்காக வரிகள் சேகரிப்பதற்கான அரசிறை அதிகாரத்தையும் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். மாறுபடும் அதிகாரங்கள் மற்றும் தொழிற்பாடுகளைக் கொண்ட உள்ளூர் அதிகாரசபைகளின் பல்வேறு வகைகள் சட்டத்தினால் ஏற்பாடு செய்யப்படலாம்.

பல்லினங்கள் வாழும் இலங்கையைப் போன்றதொரு நாட்டில், தாம் மிகப்பெரும்பான்மையாக வாழும் பிரதேசங்களில் அரசியல் அதிகாரத்தைப் பிரயோகிப்பதற்கு பல்வேறு சமூகங்களுக்கு உள்ளூர் அதிகாரசபைகள் வாய்ப்பினை வழங்குகின்றன. உதாரணமாக, முசலி, பேருவளை மற்றும் அக்குறணை ஆகிய உள்ளூர் அதிகாரசபைகளில் முஸ்லிம்களும்; லாஹூகல மற்றும் பன்வில ஆகிய பிரதேச சபைகளில் மலையகத் தமிழர்களும் பெரும்பான்மையைக் கொண்டுள்ளனர், பொத்துவிலில் சிங்களப் பெரும்பான்மையைக் கொண்ட பிரதேச சபையொன்று உள்ளது; கல்முனையில் தமிழ்ப் பெரும்பான்மையைக் கொண்ட பிரதேச சபையொன்று உள்ளது மற்றும் வவுனியாவில் சிங்களப் பெரும்பான்மையைக் கொண்ட பிரதேச சபையொன்று உள்ளது. ஏனையோரால் சூழப்பட்ட கூட்டங்களாக வாழும் சிறுபான்மை சமூகங்கள் தமது சொந்த அலுவல்களை நிருவகிப்பதற்கு அரசியல் அதிகாரசபைகளின் சிறிய அலகுகள் வாய்ப்புகளை வழங்குகின்றன என்பதை இவையனைத்தும் தாராளமாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

தாபிக்கப்பட்ட நிதியிடல் ஏற்பாடுகளில் காணப்படும் வேறுபாடுகள் காரணமாக உள்ளூராட்சி மன்றங்களுக்கான நிதி ஏற்பாடும் தேவையற்ற விதத்தில் சிக்கலுக்குள்ளாகியுள்ளது. உள்ளூராட்சி அதிகாரசபைகளின் மீதான மாகாண

மேற்பார்வையை மாகாண நிரல் தெளிவாக ஏற்பாடு செய்கின்றது. ஆனால், மத்தியின் நிதி நிபந்தனைத்தன்மை மாகாணத்தின் வகிபங்கினை பாதிக்கின்றது எனக் குறிப்பிடப்பட்டது.

பரந்தளவிலான தொழிற்பாடுகளைக் கொண்ட, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உள்ளூர் அதிகாரசபைகளுக்குச் சமாந்தரமான நிறுவனமொன்றான பிரதேச செயலகம், மக்களின் பார்வையில் உள்ளூர் அதிகாரசபைகளின் மேன்மையிலிருந்துதாழ்வாகப் பார்க்கப்படுகின்றது.

நிதி திரட்டுவதற்கான கொள்திறன் போதாமையின் தவிர்க்க முடியாத விளைவாகமத்திய வரவுசெலவுத்திட்ட ஒதுக்கீடுகள், திணைக்களரீதியான நிதியிடல் மற்றும் மத்திய பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் மற்றும் மாகாணசபை உறுப்பினர்கள் ஆகியோரின் ஒதுக்கீடுகள் என்பவற்றில் உள்ளூர் அதிகாரசபைகள் தங்கியிருக்கின்றன.

பிரதேச மட்டத்தில், மத்திய மற்றும் மாகாண அரசாங்கங்களின் சேவை விநியோகத் தொடரை இணைக்கும் மத்திய மையம் பிரதேச செயலகமாகும். உள்ளூர் அதிகாரசபைகளுடன் ஒப்பிடும்போது பிரதேச செயலகங்கள் அதிக வளங்களையும் திறன் மிக்க மனித வளங்களையும் கொண்டுள்ளன. உள்ளூர் அதிகாரசபைகளை ஓரம் தள்ளி, சேவை விநியோகம் மற்றும் சமூக ஆதரவுக் கொடுப்பனவுகள் ஆகியவைபிரதேச செயலகங்கள் மூலம் வழங்கப்படுகின்றன.

தற்போதுள்ள உள்ளூராட்சி முறைமை தோட்டத்துறையிலுள்ள மனிதக் குடியேற்றங்களை முழுமையாகக் கூட்டிணைப்பதில்லை என்பதுடன் தோட்டப்புற சனத்தொகை தங்கள் பிரதேசங்களிலுள்ள உள்ளூர் அதிகாரசபைகளின் சேவைகளை அணுக முடிவதில்லை.

விதப்புரைகள்

1. மாகாணசபையின் கீழ் தொழிற்படும் அரசாங்கத்தின் மூன்றாவது மட்டம் ஒன்றாக உள்ளூர் அதிகாரசபைகளை அங்கீகரித்தல்.
2. உள்ளூர் அதிகாரசபைகளுக்கு மேலும் தத்துவங்களையும் அதிகாரத்தையும் பரவலாக்கல். துணைத்தொழிற்பாட்டு நெறி பிரயோகிக்கப்படல் வேண்டும், அதாவது மிகத்தாழ்ந்த மட்டத்தினால் கையாளப்படக்கூடிய எவையும் அதற்கு உரித்தாக்கப்பட வேண்டும்.
3. உள்ளூர் அதிகாரசபைகளால் ஏற்கனவே நிருவகிக்கப்படும் விடயங்களுக்கு மேலதிகமாக, முன்பள்ளிகள், மின்சார விநியோகம் மற்றும் நீர் வழங்கல் மற்றும் சமூக சேவைகள் போன்ற விடயங்கள் பரவலாக்கப்படலாம். உள்ளூராட்சிக்குப் பரவலாக்கப்பட்ட விடயங்களைக் குறித்துரைக்கும் (நிருவாகத் தொழிற்பாடுகள் மாத்திரம் பரவலாக்கப்பட்டுள்ளவை தொடர்பானவற்றையும் உள்ளடக்கிய) தனியான உள்ளூராட்சி நிரலொன்றை அரசியலமைப்பு அங்கீகரித்தல் வேண்டும். (PRC அறிக்கையின் விதப்புரை 9.2.2 (iv) (இ) உள்ளூராட்சி நிரலொன்றைக் குறிப்பீடு செய்கின்றது)

4. முகவராண்மைத் தொழிற்பாடுகள் சிலவற்றை கையாள்வதற்கு அல்லது மத்தியினதும் மற்றும் மாகாணசபைச் சட்டங்கள் மற்றும் நியதிச்சட்டங்கள் ஆகியவற்றினதும் அமுல்படுத்தும் முகவராண்மையொன்றாக செயற்படுவதற்கு உள்ளூர் அதிகாரசபைகள் அரசியலமைப்பு ரீதியாக வலுவூட்டப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். உதாரணம், சுற்றாடற் சட்டங்கள், கரையோரப் பாதுகாப்பு, சமுர்த்தி நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள், சுரங்கத்தொழில், முன்பள்ளிகள் போன்றன.
5. தமது செலவினங்களை சமாளிப்பதற்கான போதிய நிதி வளங்கள் உள்ளடங்கலாக போதிய சுயாதீனத்தை உள்ளூர் அதிகாரசபைகள் கொண்டிருத்தல் வேண்டுமென்பதுடன் அது அரசியலமைப்பினால் உத்தரவாதமளிக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். இவ்வாறாக, விசேட கருத்திட்டங்களுக்காக மானியங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளும் வேளை தமது சொந்த வருமானத்தை சேகரிப்பதற்கும் அவை வலுவூட்டப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். ஒருமுகப்படுத்தப்பட்ட வரி சேகரிப்பு முறைமையொன்று மிகவும் உகந்ததெனக் கருதப்பட்டால், மாகாண சபைகள் அதனைக் கையாள முடியுமென்பதுடன் உரிய உள்ளூர் அதிகாரசபைகளுக்கு அந்நிதிகள் உடனடியாகமாற்றப்படுதல் உறுதிசெய்யப்பட வேண்டும்.
6. உள்ளூர் அதிகாரசபைகளின் அரசியலமைப்பு, தேர்தல், வடிவம், கட்டமைப்பு மற்றும் அதிகாரங்கள் தொடர்பில் மத்திய அரசு சீரான முறைமையை விதித்துரைக்க முடியுமென்பதுடன் தேசிய தராதரங்களின் பிரகாரம் உள்ளூர் அதிகாரசபை நிறுவனங்களை இற்றைப்படுத்தல் மாகாண சபைகளின் அதிகாரங்களுக்குட்பட்டதாக அமைதல் வேண்டும்.
7. உள்ளூராட்சி அதிகாரசபைகளின் பல்வேறு வகைகளினதும் (இரு வகைகள் விரும்பத்தக்கது) மற்றும் அவற்றின் மாறுபடும் அதிகாரங்கள் மற்றும் தொழிற்பாடுகள் ஆகியவற்றினதும் அளவுகோல்களுக்கான ஏற்பாடுகளை வழங்கும் சட்டமொன்று, தற்போதுள்ள உள்ளூராட்சி அதிகாரசபைக் கட்டளைச் சட்டங்கள் மற்றும் பாராளுமன்றச் சட்டங்கள் ஆகியவற்றை கோவைப்படுத்துவதன் மூலம் ஆக்கப்படலாம். அளவுகோல்கள் தேவை அடிப்படையில் அமைதல் வேண்டுமென்பதுடன் இரு திறத்தவர்களின் சனத்தொகை, நிலப்பரப்பு, கிடைக்கப்பெறும் உட்கட்டமைப்பு போன்றவற்றை உள்ளடக்கியிருத்தல் வேண்டும். உள்ளூர் அதிகாரசபைகளின் சிறிய அலகுகள் மிகவும் பயனுறுதியுடையவாக காணப்படும்.
8. தொகுக்கப்பட்ட சீரான அளவுகோல்களின் பிரகாரம் உள்ளூர் அதிகாரசபைகளின் எல்லைகளை மீள நிர்ணயம் செய்வதற்காக மாத்திரமன்றி சீரான வகையில் கிராம அலுவலர் மற்றும் பிரதேச செயலர் பிரிவுகளின் நிருவாக எல்லைகளை மீள நிர்ணயம் செய்வதற்கும் மற்றும் பிரதேச சபை எல்லைகள் பிரதேச செயலகங்களின் எல்லைகளுடன் இசைவாக இருப்பதை உறுதிப்படுத்தவும் ஓர் "எல்லை நிர்ணய ஆணைக்குழு" பரிந்துரைக்கப்படுகின்றது.
9. தோட்டத் துறையின் மனிதக் குடியேற்றம் கிராம முறைமையின் பகுதியொன்றாகவும் உள்ளூர் அதிகாரசபைகளின் பகுதியொன்றாகவும்

பிரகடனப்படுத்தப்படல்வேண்டும். 1987ஆம் ஆண்டின் 15ஆம் இலக்க பிரதேச சபைகள் சட்டம், குறிப்பாக பிரிவுகள் 2(1), 33, 19 (xiv), 19 (xxii) மற்றும் 134 (4) ஆகியவை, நீக்கப்படல் வேண்டும். (PRC அறிக்கையின் பக்கம் 80, பிரிவு 10.2ஐப் பார்க்க.)

10. அபிவிருத்தி மற்றும் ஏனைய நடவடிக்கைகளில் உள்ளூர் அதிகாரசபைகளுக்கு ஆலோசனை வழங்கும், உதவும் மற்றும் அவற்றுடன் ஒருங்கிணைப்புச் செய்யும்சுயாதீனமான சமூக மட்டக்குழுவொன்றாக கிராம இராச்சியத்தைத் தாபித்தல். (கிராம இராச்சியம் பற்றிய அறிக்கையொன்று கீழே தரப்பட்டுள்ளது)

2. கிராம இராச்சிய எண்ணக்கரு

பகிரங்கக் கலந்தாலோசனை மற்றும் ஈடுபாடு ஆகியவை ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும் என்னும் எண்ணக்கரு எமது கலந்தாராய்வுகளின்போது பரிசீலிக்கப்பட்டது.

தீர்மானம் மேற்கொள்ளல் செயன்முறையில் மக்களின் நேரடியான பங்குபற்றலை கிராம இராச்சிய மாதிரியால் உறுதிப்படுத்த முடியும். உள்ளூர் மன்றங்களிலுள்ளபிறழ் தொழிற்பாடுடைய அதிகாரவர்க்க ஆட்சி மற்றும் மலிவுற்ற ஊழல் ஆகியவற்றிலிருந்து மீள்வதற்கான மூலமொன்றாக இது உணர்ந்தறியப்படுகின்றது. சுற்றயல் அபிவிருத்தி மற்றும் ஏனைய நடவடிக்கைகளின் அலுவல்களில், ஏனையோரால் சூழப்பட்ட சிறு கூட்டங்களாக இணைந்து வாழும் இன, மத மற்றும் ஏனைய சிறுபான்மைக் குழுக்களின் துடிப்பான மற்றும் நேரடிப் பங்குபற்றலுக்கும் இது வாய்ப்பினை வழங்கும்.

கிராமங்களின் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள், அப்பிரதேச மக்களுடனான கலந்தாலோசனை அல்லது அவர்களது பங்குபற்றல் எதுவுமின்றி மாவட்ட, மாகாண மற்றும் மத்திய அமைச்சு மட்டங்களில் அரசியல்வாதிகளாலும் அதிகாரவர்க்கத்தினராலும் முன்னெடுக்கப்பட்டு திட்டமிட்டு நிறைவேற்றப்படுகின்றன என்னும் புலனுணர்வொன்று காணப்படுகின்றது. உள்ளூர் அதிகாரசபைகள், மாகாண சபைகள் மற்றும் தேசிய அரசாங்கம் ஆகியவற்றின் நடவடிக்கைகளுக்கு கிராம இராச்சியம் உதவவும் ஆலோசனை வழங்கவும் கண்காணிக்கவும் முடியும்.

விதப்புரைகள்

1. கிராம மட்டத்தில் நியதிச்சட்டரீதியாகத்தாபிக்கப்படும் கிராம இராச்சிய நிறுவனங்கள், மூன்று அல்லது நான்கு கிராம அலுவலர் பிரிவுகளைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். உள்ளூராட்சி அதிகாரசபைகளின் நடவடிக்கைகளுக்கு உதவுதல், ஆலோசனை வழங்குதல் மற்றும் கண்காணித்தல் ஆகியவற்றின் மூலம் அவற்றின் செயற்பாடுகளுக்கு இவை தூண்டுதலாகத் தொழிற்பட முடியும். அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள் தொடர்பிலும் கிராம இராச்சிய நிறுவனங்கள் விதப்புரைகளைச் செய்யலாம் (PRC அறிக்கை, விதப்புரை 10.2, பக்கம் 80ஐப் பார்க்க).

2. மேற்கூறப்பட்ட நோக்கங்களுக்காக கிராம இராச்சிய நிறுவனங்களைத் தாபிப்பதற்காக(மேற்கூறப்பட்டவாறு) சட்டங்களை ஆக்குவதற்கு அரசியலமைப்பு பாராளுமன்றத்திற்கு ஏற்பாடு செய்தல் வேண்டும்.
3. கிராம இராச்சிய நிறுவனங்கள் தொடர்பான சட்டகம் தேசிய சட்டத்தினால் அமைக்கப்படலாம் என்பதுடன் அத்தகைய சட்டம் மாகாண சபை மற்றும் உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களைப் பாதிக்கக் கூடாது.

மாகாண நிறைவேற்று/ நிறைவேற்றுக் குழு முறைமை

வரவு செலவுத்திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படும்போதெல்லாம் கட்சி நிலைப்பாடுகளின் பிரகாரம் மாகாண சபை உறுப்பினர்கள் வாக்களிக்கின்றபோதும், பெரும்பான்மையான நியதிச்சட்டங்கள் ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்படுகின்றன. மாகாணசபை உறுப்பினர்களுக்கிடையே ஒருங்கிசைவான சூழ்நிலையொன்று காணப்படுகின்றது. இதனால், மாகாண நிறைவேற்றுத்துறைக்கு பலகட்சி நிறைவேற்று முறைமை சிறப்பாகப் பொருந்தும் என்னும் பரிந்துரைகள் முன்வைக்கப்பட்டன.

மட்டுப்படுத்தப்பட்ட சட்டமொன்றின் கீழ் பதின்மூன்றாவது திருத்தம் செயற்படல்; மாகாணங்களுக்கு குறித்தொதுக்கப்பட்ட விடயங்களின் மீதான சட்டவாக்க மற்றும் நிறைவேற்று அதிகாரப் பிரயோகம் குறித்த அரசியலமைப்புத்தெளிவின்மை; நிறைவேற்று அதிகாரத்தை ஒருமுகப்படுத்திய அதிகாரமுள்ள நிறைவேற்று சனாதிபதி (19ஆவது திருத்தம் வரை); மற்றும் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அரசிறை அதிகாரம் ஆகியவைமாகாண சபை முறைமையினூடான அர்த்தமுள்ள பரவலாக்கமொன்றிற்கான பிரதான தடைகள் என சமர்ப்பிப்புகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. தவிசாளர், சில குழு உறுப்பினர்கள் மற்றும் அழைக்கப்பட்டோர் ஆகியோரால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட கருத்துக்களின் பிரகாரம் அரசியலமைப்பின் ஒற்றையாட்சி இயல்பும் ஒரு முட்டுக்கட்டையாகும்.

மாகாண சபைகள் கட்டாயமான வரவு செலவுத்திட்டமொன்றை வருடாந்தம் நிறைவேற்றுகின்றபோதும், மேல் மாகாண சபை உள்ளடங்கலான ஒன்று அல்லது இரண்டு மாகாண சபைகளைத் தவிர, ஏனைய அனைத்து சபைகளும் குறிப்பிட்ட அறிவுறுத்தல்கள்; அளவுகோல்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட மானியங்களையும் நிதிகளையும் செலவிடப்படுவதற்கான விதத்தை ஆளும் சுற்றறிக்கை அறிவுறுத்தல்கள்; மற்றும் வெளிப்படையான விபரங்களைக் கொண்டுள்ள மீண்டுவரும் செலவினத்துக்கான ஒதுக்கீடு ஆகியவற்றைக்கொண்டதிறைசேரியால் வழங்கப்படும் குறித்த மாகாண அபிவிருத்தி நிதியத்தின் ஒதுக்கீட்டை வெறுமனே அங்கீகரிக்கின்றன. இம்மானியங்கள் எவ்வாறு செலவிடப்படலாம் என்பதைத் தீர்மானிப்பதற்கு மிகக் குறைந்தளவிலான தற்றுணிபை மாகாணங்கள் கொண்டுள்ளன.

மட்டுப்படுத்தப்பட்ட சட்டவாக்க, நிறைவேற்று மற்றும் அரசிறை அதிகாரத்தைக் கொண்ட, மத்தியினால் கட்டுப்படுத்தப்படும் மாகாண சபை முறையொன்றில், ஏகமனதாக நியதிச்சட்டங்களை நிறைவேற்றுவதலைஒத்திசைவெனப்பொருள் கொள்ள முடியாது. இது அதிகாரமின்மைக்கெதிரான ஒருமைப்பாட்டின் அறிகுறியொன்றாக இருக்கலாம்.

உண்மையான அதிகாரப் பகிர்வு ஏற்பாடொன்றில், தனிவேறான சட்டவாக்க மற்றும் நிறைவேற்று அதிகாரத்தைப் பிரயோகிக்கும் மாகாணமொன்றின் பயனுறுதி மிக்க தொழிற்பாட்டிற்கு ஓர் உயிர்ப்பான சனநாயக ஆட்சி முறைமை முன் தேவைப்பாடொன்றாகும்.

சனநாயகத்தின் உறுதியான செயற்பாட்டிற்கு ஆரோக்கியமான எதிர்க்கட்சியொன்று அவசியம். மாறாத எச்சரிக்கை நிலையுடன், ஆட்சி செய்யும் குழுவின் கொள்கை

நடவடிக்கைகள், நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் மற்றும் செயற்பாடுகள் ஆகியவற்றை எப்போதும் கூர்மையாகக் கவனிக்கின்ற விழிப்பான எதிர்க்கட்சியொன்று இருந்தாலன்றி, ஆளும் குழு மந்தமாகவும் சுறுசுறுப்பற்றதாகவும் இருக்க நேரிடும் என்பதை இது குறிப்பாக உணர்த்துகின்றது. ஆளும் குழுவினால் இழைக்கப்படும் தவறுகளை வெளிப்படுத்த எப்போதும் தயாராகவுள்ள மற்றும் அக்குழுபுரிந்த செயல்கள் மற்றும் செய்யாமைகளை வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டுவருகின்ற துடிப்பான எதிர்க்கட்சியொன்று இருக்கும்போது, தனது பிரசைகளுக்கு வினைத்திறனுடைய பலமான சேவை விநியோகத்தை வழங்கும் தனது கடமையின் செயலாற்றுகையிலிருந்து ஆளும் குழு தளர்வடைதலும் கவனயீனமாக இருத்தலும் கடினம்.

இலங்கை 1931 முதல் சுதந்திரம் அடையும் வரையில் நிறைவேற்றுக்குழு முறைமையிலான ஆட்சியொன்றின் அனுபவத்தை கொண்டிருந்தது. சுதந்திரத்திற்கு பின்னர் முதலாவது அரசியலமைப்பை எமக்கு வழங்கிய சோல்பரி ஆணைக்குழுவானது இம்முறையிலான ஆட்சியை முன்னைய பந்திகளில் விபரிக்கப்பட்டுள்ள காரணங்களால் நிராகரித்தது.

விதப்புரைகள்:

1. மேற்படி விடயங்களை கருத்திலெடுத்த குழு கட்டாய அனைத்துகட்சி முறைமையொன்றை விதந்துரைக்கவில்லை. (அதாவது, அமைச்சர்கள் சபை) அவ்வாறான முறைமையொன்று விசேடமாக பகிரப்பட்ட அதிகாரத்தை குறைப்பதற்கு வழிவகுக்கலாம் என்பதால், மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அவ்வாறான முறைமையொன்று கருதப்படவில்லை. [பொதுமக்கள் கருத்தறியும் குழு (பொ.க.கு) உறுப்பினர்கள் சிலர் மாகாணங்களில் அனைத்துகட்சி நிர்வாகிகளை விதப்புரை செய்துள்ளனர். பொ.க.கு வின் 34 ஆம் பக்க 7.1.2 ஆம் இலக்க விதப்புரை]

நிபுணத்துவ அபிப்பிராயம்

அனைத்துகட்சி முறைமையை அனுமதிக்கும் ஏற்பாட்டை ஏற்படுத்தினால், மேலதிக அமைச்சர்கள் சிலர் நியமனம் செய்யப்படவும் அரசியலமைப்பு அனுமதி அளிக்கக்கூடும்.

2. இருப்பினும், அனைத்து கட்சிக்குழு முறைமையானது (பாராளுமன்றத்தில் தாபிக்கப்பட்டதன் பின்னர் உருவாக்கப்படும்) வெறும் ஆலோசனை வகிபாகத்திற்கு மட்டும் வரையறை செய்யப்படாது மேற்பார்வை பணிகளையும் உள்ளடக்கும் வகையில் வலுவூட்டப்படல் வேண்டும்.

ஆளுநரின் தத்துவங்களும் சட்டவாக்கத்தில் அவரின் வகிபாகமும்.

ஆளுநர்களின் தற்போதைய தத்துவங்கள் அளவுக்கு அதிகமாகவுள்ளதென்றும், அவை குறைக்கப்படல் வேண்டும் எனவும் சமர்ப்பணங்களை முன்வைத்த மாகாணசபை முதலமைச்சர்கள் மற்றும் எதிர்க்கட்சி தலைவர்கள் ஆகியோரின் ஒத்திசைவான கருத்துகளுடன் உபகுழு இணக்கப்பாட்டைக் கொண்டிருந்தது.

பதின்மூன்றாம் திருத்தம் மற்றும் 1987 ஆம் ஆண்டின் 42 ஆம் இலக்க மாகாணசபைகள் சட்டம் தேர்ந்தெடுக்கப்படாத ஆளுநருக்கு மாகாணங்களின் நிறைவேற்று மற்றும் சட்டவாக்கப் பணிகளில் தடையிடவும், கட்டுப்பாடு விதிக்கவும் மற்றும் ஒழுங்கமைக்கவும் பெரும் தத்துவங்களை அளிக்கின்றது. அத்தகைய தத்துவங்களுடனான ஆளுநரின் நிலை மாகாணத்தின் சட்டவாக்கம் மற்றும் நிறைவேற்றுத் தத்துவங்கள் மீது மத்திய அரசின் ஆதிக்கத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றது. இவ்வகையான கட்டமைப்பு மற்றும் அதிகாரப்பகிர்வு அதிகாரப்பகிர்வின் குறிக்கோள், நோக்கம் மற்றும் அதிகாரம் ஆகியவற்றின் சட்டவாக்கம் மற்றும் நிறைவேற்றுத் தத்துவங்களின் அடிப்படையை தகர்க்கின்றது.

மாகாண சபைகள் சட்டம் மாகாண பகிரங்கச்சேவை அலுவலர்களை நியமித்தல், இடமாற்றம் செய்தல், சேவையைவிட்டு அகற்றுதல் மற்றும் ஒழுக்காற்று கட்டுப்பாட்டிற்கு உட்படுத்தல் போன்ற தத்துவங்களை ஆளுநருக்கு அளிக்கின்றது. மேலும் இச்சட்டம் ஆட்சேர்ப்புத்திட்டம் அத்தகைய அலுவலர்களுக்கான நடத்தைக்கோவை, பதவியுயர்வு மற்றும் இடமாற்றம் மேற்கொள்வதில் பின்பற்றவேண்டிய கொள்கைகள் மற்றும் மாகாண பகிரங்கச்சேவை தத்துவங்களை நிறைவேற்றும் நடைமுறை மற்றும் அவற்றை ஒதுக்குகள் ஆகிய விடயங்களை வகுத்தல் உட்பட மாகாண பகிரங்க உத்தியோகத்தர்கள் தொடர்பான விடயங்களை வழங்குதல் மற்றும் தீர்மானித்தல் முதலிய அதிகாரங்களை ஆளுநருக்கு அளிக்கின்றது.

ஆளுநர் நிறைவேற்று அதிகாரத்தை நேரடியாகவோ அல்லது அமைச்சர்கள் சபை அல்லது அவருக்கு கீழ் பணிபுரியும் அலுவலர்கள் ஊடாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற ஏற்பாட்டை 13ம் திருத்தத்தின் உறுப்புரை 154C வழங்குகின்றது. 'அவருக்கு கீழ் பணிபுரியும் அலுவலர்கள்' என்ற சொற்கூறு மாகாண பகிரங்கச்சேவை அலுவலர்கள் / உறுப்பினர்கள் ஆகியோரை குறிக்கின்றது. இதனால் அமைச்சர்கள் சபையின் தீர்மானங்களை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்படும் மாகாண நிறைவேற்றுத்துறையின் பகிரங்க அலுவலர்கள் மீது அது எவ்விதமான அதிகாரத்தையும் செலுத்த முடியாமலுள்ளது என்பதைக் காணமுடிகின்றது. அவர்கள் ஆளுநரின் பணிப்புரைகளுக்கு இணங்கவேண்டிய கடப்பாட்டை கொண்டுள்ளனர். எனவே அவர்கள் மாகாண நிறைவேற்றுத்துறைக்கு விசுவாசமாக இருக்கவேண்டுமென்பதை எதிர்பார்க்க முடியாது.

முதலமைச்சர் மற்றும் அமைச்சர்கள் ஆகியோரின் பணியானது மாகாண ஆளுநர் அவரது அதிகாரங்களை நிறைவேற்றுவதற்கான உதவியையும், ஆலோசனையையும் வழங்கவேண்டுமென்ற ஏற்பாட்டை 13 ஆம் திருத்தத்தின் உறுப்புரை 154F வழங்குகின்றது.

மேலும் ஆளுநர் பணிகளை நிறைவேற்றும் வேளையில், தற்றுணிவின்பேரில் செயலாற்றலாமென அரசியலமைப்பின் பிரகாரம் வேண்டப்படும் சூழ்நிலையைத் தவிர, அத்தகைய ஆலோசனைக்கு இணங்க அவர் செயலாற்றல் வேண்டும். ஆளுநர் அவரின் தற்றுணிவின்பேரில் செயலாற்றக்கூடிய விடயமா அல்லது செயலாற்ற முடியாத விடயமாவென்ற பிரச்சினை எழும்வேளையில் ஆளுநரின் தீர்மானமே இறுதியாக இருத்தல் வேண்டும். அத்தகைய தீர்மானத்தின் ஏற்புடைமைபற்றி எந்தவொரு நீதிமன்றத்திலும் கேள்வியெழுப்பப்படல் முடியாது.

மேலும், நியதிச்சட்டமொன்று நிதியுடன் சம்பந்தப்பட்டு இருப்பின் அத்தகைய நியதிச்சட்டத்தை அதன் பரிசீலனைக்காக ஆளுநரின் பரிந்துரையின்றி மாகாணசபையில் அறிமுகப்படுத்தமுடியாது. நிதியுடன் தொடர்புபடாத நியதிச்சட்டமென வகைப்படுத்தக்கூடிய எந்தவொரு நியதிச்சட்டமும் இருக்கமுடியாது.

மாகாணசபையால் செய்யப்படும் ஒவ்வொரு நியதிச்சட்டமும் ஆளுநரின் ஒப்புதலின் பின்னரே நடைமுறைக்கு வரவேண்டும். ஆளுநரால், ஒன்று அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட ஏற்பாடுகள் அரசியலமைப்புக்கு முரணாகவுள்ளது என்ற காரணத்தை சுட்டிக்காட்டி அவற்றை ஒப்புதலின்றி மீள்பரிசீலனைக்காக பரிந்துரைசெய்து திருப்பி அனுப்பமுடியும். பாராளுமன்றத்தால் இயற்றப்படும் சட்டங்கள் தொடர்பில் இத்தகைய அதிகாரத்தை சனாதிபதியும் தேசிய மட்டத்தில் கொண்டிருக்கவில்லை. எனவே இவ்வதிகாரம் மாகாணமட்டத்தில் எதற்கு?

மாகாணசபை ஆளுநரின் பரிந்துரைகளை கூட்டிணைக்காது நியதிச்சட்டத்தை இயற்றும்வேளையில் ஆளுநர் அவரின் ஒப்புதலை வழங்குதல் கட்டாயமில்லை. ஆளுநர் நியதிச்சட்டத்துடன் இணங்காதவிடத்து அதன் அரசியலமைப்புத்தன்மை தொடர்பில் தீர்மானமொன்றைப்பெறும் முகமாக உயர்நீதிமன்றத்திற்கு ஆற்றுப்படுத்துவதற்காக அவர் அதனை சனாதிபதிக்கு அனுப்பவேண்டும். அதன் விளைவாக ஆளுநர்கள் நியதிச்சட்டங்களின் சில ஏற்பாடுகள் அரசியலமைப்புக்கு முரணாகவுள்ளன என்ற அபிப்பிராயத்தை எப்போதாவது கொண்டிருப்பின், அத்தகைய நியதிச்சட்டங்கள், அரசியலமைப்பில் விதிக்கப்பட்டுள்ளவாறு, அரசியலமைப்புத்தன்மை பற்றிய தீர்மானத்தை பெறுவதற்கான நடைமுறைக்கு உட்படுத்தப்படவில்லை.

ஆளுநர்கள் பணிகள் பிரயோகத்தில் கொண்டுள்ள நியதிச்சட்ட அதிகாரமளிப்பு செயற்பாட்டிற்கு மேலதிகமாக சில ஆளுநர்கள் அவர்களின் அணுகுமுறைரீதியாக நியதிச்சட்ட வரம்பையும் மீறிச்செயற்பட்டுள்ளனர். அவர்கள் சனாதிபதியின் பிரதிநிதிகள் தாமே என்ற நிலைபாட்டை எடுத்துள்ளதுடன், இந்நிலைபாடானது மத்தியில் நியமிக்கப்பட்டுள்ள நிறைவேற்றுத்துறையின் கைகளில் இறுதியான மாகாண தத்துவத்தையும், அதிகாரத்தையும் சுமத்தி மாகாண சுயாட்சி மற்றும் பொறுப்புக்கூறலைக் குறைக்கின்றது.

அதிகாரப்பகிர்வு தொடர்பில் ஆளுநரின் வகிபாகம் மற்றும் ஆதிக்கம் சம்பந்தப்பட்ட ஒட்டுமொத்த பிரச்சினையானது நாட்டில் இடம்பெறும் அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தம், 19 ஆம் திருத்தத்திற்கு பிந்தியகாலம் உள்ளிட்ட முன்னேற்றங்களின் அடிப்படையில்

பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படல் வேண்டும். நிறைவேற்று சனாதிபதி முறைமையானது தொடர்ச்சியாக கலைக்கப்பட்டுவரும் நிலையில் சனாதிபதியால் நியமிக்கப்படும் / அமர்த்தப்படும் ஆளுநருக்கு அந்த வகையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படாதவர், அதிகாரங்களை அளித்தல் என்பது நிறைவேற்று ஆளுநர் முறைமையொன்றை தொடர்வதாகும். மக்களுடன் மிகவும் நெருக்கமாக இருக்கும் மாகாணங்களின் பிரதிநிதிகள் மத்திய அரசாங்கத்தைவிட மக்களுக்கே பொறுப்பாகவும், பொறுப்புக்கூற வேண்டியவர்களாகவும் உள்ளனர்.

விதப்புரைகள்:

1. ஆளுநர் தற்றுணிவின்பேரில் செயற்படும் வகையில் அதிகாரமளிக்கும் ஏற்பாடுகள் சீர்திருத்தப்படல் வேண்டும். குறிப்பாக அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 154C மற்றும் 154F (1) - (3) நீக்கப்படல் வேண்டும். அத்துடன் 1987 ஆம் ஆண்டின் 42 ஆம் இலக்க மாகாணசபைகள் சட்டமானது புதிய சட்டமொன்றால் மாற்றீடு செய்யப்படல் வேண்டும். [பொதுமக்கள் கருத்தறியும் குழு (பொ.க.கு) பரிந்துரைகள் 9.2.2 (i) (a - c)ஐ பார்க்க]
2. இதுவரையில் ஆளுநர் தற்றுணிவின்பேரில் செயற்படும் அரசியலமைப்பு ஏற்பாட்டைத்தவிர, முதலமைச்சர் மற்றும் அமைச்சர்கள் சபையின் ஆலோசனையின்பேரில் செயற்படும் பெயரளவில் நியமிக்கப்பட்ட தலைவராக இருந்து செயலாற்ற வேண்டுமென பரிந்துரை செய்யப்படுகின்றது.
(வடமத்திய மாகாண முதலமைச்சர், ஆளுநரின் பதவி ஒட்டுமொத்தமாக ஒழிக்கப்பட வேண்டுமெனவும், முதலமைச்சர் சனாதிபதியால் நியமிக்கப்பட வேண்டுமெனவும் பரிந்துரை செய்துள்ளார் என்பதை கவனத்தில் கொள்ளல் வேண்டும்)
3. மாகாண பகிரங்கசேவையானது தேசிய பகிரங்கசேவை ஆணைக்குழுவைப் போன்ற சுயாதீன மாகாண பகிரங்கசேவை ஆணைக்குழுவொன்றின் கீழ் கொண்டுவரப்படல் வேண்டும்.
4. மாகாண பொலிஸ் சேவையானது தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு போன்ற சுயாதீன ஆணைக்குழுவொன்றின் கீழ் கொண்டுவரப்படல் வேண்டும்.
5. நியதிச்சட்டங்கள் மாகாணசபையால் நிறைவேற்றப்படுவதற்கான ஆளுநரின் ஒப்புதல் இல்லாதொழிக்கப்படல் வேண்டும் (பொ.க.கு வின் பரிந்துரைகள் 9.2.2 (i) (a - c) ஐ பார்க்க) பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டமூலத்திற்கு கௌரவ சபாநாயகரின் கையொப்பத்தை பெற்றுக்கொள்ளும் செயற்பாடு போன்று மாகாண சபைகளில் நிறைவேற்றப்பட்ட நியதிச்சட்டங்களுக்கு சபைத் தவிசாளரின் கையொப்பத்தை பெற்றுக்கொள்ளும் செயற்பாடு மாகாணசபைகள் சார்பிலும் ஏற்றுக்கொள்ளல் வேண்டும்.
6. இருப்பினும், நியதிச்சட்டங்கள் அரசியலமைப்பு நீதிமன்றத்தின் நீதித்துறை மீளாய்வுக்கு உட்படுத்தப்படல் வேண்டும். அந்த விடயத்தில் நியதிச்சட்டங்கள் அவற்றின் அரசியலமைப்புத்தன்மை தொடர்பில் நாட்டிலுள்ள எந்தவொரு நீதிமன்றத்திலும் சவாலுக்கு உட்படுத்தலாமென பரிந்துரைக்கப்படுகின்றது.

நிபுணத்துவ அபிப்பிராயம்

நிபுணர்களில் சிலர் (5) ற்கு மாற்றீடொன்றாக முன்வைத்த ஆலோசனைகள்:

ஆளுநர் நியதிச்சட்டம் ஒன்றுக்கு ஒன்றில் ஒப்புதல் அளிப்பதற்கு அல்லது மீள் பரிசீலனைக்காக திருப்பி அனுப்புவதற்கு குறித்துரைக்கப்பட்ட கால அளவொன்று (உதாரணம் இரண்டு கிழமைகள்) அவருக்கு வழங்கப்படல் வேண்டும். குறித்துரைக்கப்பட்ட கால அளவுக்குள் இரண்டுமே இடம்பெறாவிட்டால் நியதிச்சட்டத்திற்கு ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டுள்ளதாக கருதப்படுதல் வேண்டும்.

மாகாண சபையானது அவ்வாறான பரிந்துரைகளை கூட்டிணைத்தோ அல்லது கூட்டிணைக்காமலோ நியதிச்சட்டத்தை இயற்றும் சந்தர்ப்பத்தில் ஆளுநர் அதற்கு குறித்துரைக்கப்பட்ட கால எல்லைக்குள் (உதாரணம் இரண்டு கிழமைகள்) ஒன்றில் ஒப்புதல் அளித்தல் வேண்டும் அல்லது அதன் அரசியலமைப்புத் தன்மையை பரிசீலனை செய்வதற்காக அதனை அரசியலமைப்பு நீதிமன்றத்திற்கு ஆற்றுப்படுத்தல் வேண்டும். இரண்டுமே இடம்பெறாவிட்டால் நியதிச்சட்டத்திற்கு ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டுள்ளதாக கருதப்படல் வேண்டும்.

7. நிதி சம்பந்தமான நியதிச்சட்டங்களுக்கு தேவைப்படும் ஆளுநரின் பரிந்துரை நீக்கப்படல் வேண்டும். அதற்குப் பதிலாக நியதிச்சட்டங்கள் இயற்றுவது தொடர்பில் நிதிச் சட்டமூலங்கள் அறிமுகம் செய்வதற்காக அமைச்சர்கள் சபையின் அங்கீகாரம் பெறப்படல் வேண்டும்.
8. மாகாண நியதிச்சட்டங்கள், அரசியலமைப்பு நீதிமன்றமொன்றால் முந்தைய மற்றும் பிந்தைய நீதித்துறை மீளாய்வுக்கு உட்படுத்தப்படல் வேண்டும். (வடமாகாண மாகாணசபையின் பொதுவான நீதித்துறை மீளாய்வு பற்றிய சமர்ப்பணத்தையும் பார்க்க) நீதிமன்றமானது சட்டம் இயற்றல் பற்றிய முந்திய மீளாய்வு நடைமுறையின்போது அரசியலமைப்புத்தன்மை சார்பாக தீர்ப்பளித்துள்ளது என்ற விடயமானது சட்டம் இயற்றல் பற்றிய அடுத்துவரும் மீளாய்வு நடைமுறைக்கு தடையாக அமையக்கூடாது.
9. ஆளுநர் சனாதிபதியால் முதலமைச்சரின் இணக்கப்பாட்டுடன் நியமிக்கப்படல் வேண்டும்.

நிபுணத்துவ அபிப்பிராயம்

ஆளுநர் சனாதிபதியால் முதலமைச்சரின் ஆலோசனையுடன் நியமிக்கப்படல் வேண்டும் என்பது சிறந்ததொரு முறையாகும் என சில நிபுணர்கள் ஆலோசனை வழங்கினர்.

10. ஆளுநர் அவரது நியமனத்திற்கு முன்னர் குறித்துரைக்கப்பட்ட கால அளவுக்கு (உதாரணம் இரண்டு வருடங்கள்) அரசியலில் முனைப்பான வகிபாகம் ஒன்றை வகித்திருக்கக்கூடாது மற்றும் பதவிக்காலத்தில் அரசியலில் முனைப்பான வகிபாகமொன்றை வகிக்கவும் முடியாதெனவும் ஏற்பாடு அரசியலமைப்பு ரீதியில் அமைய வேண்டும்.

11. மாகாண மட்டத்தில் பெயரளவு / பெயரளவிலான ஆளுநர் பதவிக்கான ஏற்பாட்டை செய்யும் வேளையில் மாகாணத்தில் சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கு சீர்குலைந்து இருப்பின் அல்லது அதற்கான அச்சுறுத்தல் இருப்பின் மாகாண அரசாங்கத்தை மத்திய அரசாங்கத்தின் நேரடியான ஆட்சியில் கொண்டு வருவதற்கான மத்திய அரசாங்கத்தின் அதிகாரம் சம்பந்தமாக அரசியலமைப்பிலுள்ள ஏற்பாடுகள் உண்மையான அல்லது நிகழக்கூடிய உண்மையான காரணங்களை மதிப்பீடு செய்வதற்காக வலுவூட்டப்படல் வேண்டுமென பரிந்துரை செய்யப்படுகின்றது. இருப்பினும், அத்தகைய தீர்மானம் குறித்துரைக்கப்பட்ட காலத்திற்குள் அரசியலமைப்பு நீதிமன்றத்தால் நீதித்துறை மீளாய்வுக்கு உட்படுத்தப்படல் வேண்டும்.
12. மாகாண பணிகள் சம்பந்தமான பாராளுமன்ற சட்டங்களில் ஆளுநர் / அமைச்சர் ஆகியோருக்கான குறிப்புகள் சம்பந்தப்பட்ட முதலமைச்சர் அல்லது சம்பந்தப்பட்ட விடயப்பரப்புக்கு பொறுப்பாகவுள்ள மாகாண அமைச்சர் என பொருள் கொண்டிருப்பதாக கருதப்படல் வேண்டும்.

சுயாதீன பொதுச்சேவை ஆணைக்குழு / மாகாணங்களின் நிர்வாகக் கட்டமைப்புகள்

மாகாணப் பொதுச்சேவை தொடர்பானவற்றில் 1987 ஆம் ஆண்டு 42 ஆம் இலக்க மாகாண சபைகள் சட்டமானது ஆளுநருக்கு பரந்துபட்ட அதிகாரங்களை வழங்குகிறது. அச்சட்டத்தின் பிரகாரம் மாகாணப் பொதுச்சேவை உத்தியோகத்தர்களை நியமித்தல்> இடமாற்றுதல்> பதவி நீக்குதல்> ஒழுக்காற்றுக் கட்டுப்படுத்துகை என்பன மாகாணத்தின் ஆளுநரிடம் ஒப்படைக்கப்படுகிறது.

மாகாணப் பொதுச்சேவை உத்தியோகத்தர்கள் தொடர்புடைய எல்லா விடயங்களையும் ஆளுநரே தீர்மானிப்பதற்கு ஆட்சேர்ப்பு; திட்டங்களை உருவாக்குதல் உட்பட உத்தியோகத்தர்களுக்கான நடத்தைக் கோவையை உருவாக்குதல்> பதவி உயர்வுகள் இடமாற்றங்களை மேற்கொள்வதில் பின்பற்றவேண்டிய கொள்கைகளை உருவாக்குதல்> அவ் உத்தியோகத்தர்களின் நியமனம் இடமாற்றம் பதவிநீக்கம் ஒழுக்காற்றுக் கட்டுப்படுத்துகையின் அதிகாரத்தை பகிர்ந்தளித்தல் மற்றும் செயற்படுத்துதலுக்கான செயன்முறைகளையும் ஆளுநரே தீர்மானிப்பதற்கு; சட்டம் ஏற்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளது.

மாகாணப் பொதுச்சேவைஆணைக்குழு (PPSC) ஒன்றுக்கான ஏற்பாடுகள் சட்டத்தில் இருந்தபோதிலும் அது ஆளுநருக்கு கீழேயேயான ஒரு துணையமைப்பாக மாத்திரமே உள்ளது. (PPSC) யினை நியமிக்கும் அதிகாரியாக ஆளுநர் இருப்பதுடன் அது ஆளுநரின் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட அதிகாரத்தை அனுபவிக்கிறது. அதற்குப் பதிலா (PPSC) ஆனது அதன் அதிகாரங்களை பிரதம செயலாளருக்கும் ,மாகாணத்தின் அரசு உத்தியோகத்தர்களுக்கும் பரவலாக்குவதற்கு அனுமதிக்கப்படுகிறது.

பிரதம செயலாளர் அல்லது மாகாணப் பொதுச் சேவையின் யாதும் ஒரு உத்தியோகத்தரின் தீர்மானித்தினால் துன்பப்படும் எந்தத் தரப்பும் PPSC இடம் மேன்முறையீடு செய்வதற்கான உரிமையைக் கொண்டிருப்பதற்குச் சட்டம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. இம் மாகாணத்தின் மாகாண பொதுச்சேவை ஆணைக்குழுவால் செய்யப்பட்ட ஒரு நியமனம் இடமாற்ற உத்தரவு, அல்லது பதவிநீக்கம் அல்லது ஒழுக்காற்று விடயத்துடன் தொடர்புடைய வேறும் ஏதும் கட்டளை என்பவற்றை மாற்ற, மாற்றம் செய்ய அல்லது இரத்துச் செய்ய ஆளுநர் அதிகாரம் கொண்டிருப்பதையும் இது மேலும் ஏற்பாடுகளைக் கொண்டிருக்கிறது. இது தொடர்பாக ஆளுநரின் அதிகாரமானது ஒரு மேன்முறையீட்டு அமைப்புக்கு ஒப்பானதாக உள்ளது.

மாகாணத்தின் அரசு உத்தியோகத்தர்களைக் கட்டுப்படுத்தும் அதிகாரம் ஆளுநரிடம் கையளிக்கப்பட்டிருப்பது இந்த ஏற்பாடுகளிலிருந்து தெளிவாகிறது. எமது கலந்துரையாடல்களின்போது சுட்டிக்காட்டப்பட்டவாறாக அரசு உத்தியோகத்தர்கள் தொடர்பாக ஆளுநர் அனுபவிக்கும் அதிகாரங்களானவை நாட்டின் ஜனாதிபதி கூட (மத்தியில்) செயற்படுத்தாதவைகளாக உள்ளன.

அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 154 C ஆனது மாகாண சபையின் நிறைவேற்று அதிகாரமானது ஆளுநரால் நேரடியாகவோ அல்லது 154 F உறுப்புரையின் பிரகாரம் அமைச்சர்கள் சபை ஊடாகவோ செயற்படுத்தப்படும். முதலமைச்சரும் அமைச்சர்கள் சபையும் தொழிற்பாடுகளை செயற்படுத்துவதில் ஆளுநருக்கு உதவி அளிப்பதுடன் ,மதியுரை அளிப்பார்கள். அத்துடன்; தனது தற்றுணிபுடன் தொழிற்பாடுகளை செயற்படுத்துவதற்கு அரசியலமைப்பின் கீழ் அல்லது சூழ்நிலைகளால் அவ்வாறு

வேண்டப்படும் நிலைமைகள் தவிர்ந்த நிலைகளில் ஆளுநர் ,அவ் அறிவுரைகளின் பிரகாரம் செயற்படுவார்.

மேலும் ஏதும்; மதியுரை அவருக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறதா என்ற கேள்வி அவ்வாறாயின் அவ்வாறான அறிவுரையின் தன்மையானது எந்த நீதிமன்றத்திலும் கேள்விக்கு உட்படுத்தக்கூடிய ஒரு விடயமல்ல. இந்த உறுப்புரையானது ஆளுநருக்கு மாகாண சபையின் தொழிற்பாடுகளை நிறைவேற்றும் செயற்பாட்டில் தடங்கலற்ற அதிகாரத்தை வழங்குகிறது.

இதன் பிரகாரம் மாகாண அமைச்சர்களின் செயலாளர்களாகிய ,உரிய அமைச்சர்களினால் பணிக்கப்பட்டவாறாக நிறைவேற்றுத் தொழிற்பாடுகளை மேற்கொள்ளவேண்டியவர்கள்> ஆளுநரிடமிருந்தான பணிப்புக்களினால் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றனர். அவர்கள் முதலமைச்சர்களைக் காட்டிலும் ஆளுநருக்கே மிகவும் கடப்பாடு உடையோராய் உள்ளனர். ஒருபயிற்சி நிகழ்ச்சித்திட்டத்தை நடத்துவதற்கு கூட அவர்களது முன் அங்கீகாரம் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருப்பது தொடர்பாக ஆளுநர்கள் வற்புறுத்துவதாக உதாரணங்கள் உள்ளதாக உபகுழுவின் கவனத்திற்கு கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது.

அநேகமான பொதுச்சேவை யினை முழுத்தீவு சேவையாகப் பிரகடனப்படுத்துவது ,மாகாணப் பொதுச்சேவையின் இங்கிதமான தொழிற்பாட்டுக்கான இன்னுமொரு தடையாக உள்ளது.

மாகாணப் பொதுச்சேவையின் செயல்விளைவுள்ள தொழிற்பாட்டின் மற்றொரு வரையறையாக இருப;பது என்னவெனில் தொழில் நிலைப் பிரிவு உருவாக்கத்திற்காக திறைசேரியின் முகாமைத்துவ சேவைத் திணைக்களத்தின் (MSD) யின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டிய தேவையிருப்பதாகும். மாகாண சபை சபை முறைமையுடனான 28 வருட பரலாக்கல் அனுபவங்களானவை ,மாகாண சபைகளின் பொதுச்சேவைகளுக்கு மாற்றான் தாய் மனப்பான்மை நடத்துகையை அளிப்பவைகள் மத்தியிலுள்ள பொதுச்சேவை மாத்திரமல்ல> ஆனால் மாகாணப் பொதுச்சேவையும் உள்ளூராட்சிச் சபையுடன் தொடர்புடைய அரசாங்க உத்தியோகத்தர்களை நோக்கி மாற்றான் தாய் மனப்பான்மையை காட்டுகிறது என்பதாகும். உள்ளூராட்சிகளின் தனிப்பட்ட தேவைகளுக்கு பாரதூரமான பரிசீலிப்புக்களை மாகாண சபைகள் கொடுப்பதில்லை என்பதுடன் சமதையான அரச உத்தியோகத்தர்களாக அவர்களை நடத்துவதும் இல்லை.

விதப்புரைகள்

1. தேசிய பொதுச்சேவை ஆணைக்குழு போன்று PPSC யும் ஒரு சுயாதீன அமைப்பாக உருவாக்கப்படவேண்டும். இந்தவகையில் PPSC களின் உறுப்பினர்கள் மாகாணப் பொதுச்சேவையின் ஒழுக்காற்று மற்றும் மனிதவள விடயங்களைக் கையாளுவதற்கு வேண்டியஅறிவு மற்றும் அனுபவத்துடன் உயர் நேர்மைத்தன்மையுடன் இருக்கவேண்டும்.
2. மாகாண சபையின் முதலமைச்சரும் ,எதிர்;கட்சித் தலைவரும் மாகாணப் பொதுச்சேவை ஆணைக்குழுவின் உறுப்பினர்களாக நியமிக்கப்படவேண்டிய ஆட்களைக் கூட்டாக பரிந்துரைக்கவேண்டும். அரசியலமைப்புச் சபை அப் பரிந்துரைப்புக்களை அங்கீகரிக்கும். அரசியலமைப்புச் சபையினால் அவைகள் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பிற்பாடே ஆளுநர் அவ்வாறான நியமனங்களைச் செய்வார்.

3. CM மற்றும் LO இணங்கிப் போகாத நிலைகளில் ,ஊஆ மற்றும் டுழு என்போரால் செய்யப்பட்ட பரிந்துரைகளில் இருந்து ,அரசியலமைப்புச் சபையின் தீர்மானங்கள் மீது நியமனங்கள் செய்துகொள்ளப்படக்கூடியவை.
4. CM மற்றும் LO ஆல் பரிந்துரைக்கப்பட்டவர்களில் இருந்து நியமிக்கப்படுவதற்குப் போதியதாக தகுதியானஆட்கள் இல்லாதிருக்கிறார்கள் என்ற கருத்தை அரசியலமைப்புச்சபை கொண்டிருக்கும் சமயத்தில் பரிசீலிப்புக்காக பெயர்களை மீளச் சமர்ப்பிக்குமாறு அது அவர்களைக் கேட்கமுடியும்.
5. CM மற்றும் LO செய்யப்பட்ட பரிந்துரைப்பு செயற்பாடுகளில், அரசியலமைப்புச் சபையானது சிபார்சுகளைச் செய்யும் என்பதுடன் (நிபுணத்துவக் கருத்து: அல்லது நியமனத்திற்கு ஆட்கள் பொருத்தமற்றவர்கள் எனக் கருத்துக் கொண்டிருக்குமாயின் அது நியமனத்திற்காக மாற்று ஆட்களைச் சிபார்சுசெய்யும்.) அரசியலமைப்புச் சபைகளால் அவைகள் சிபார்சுசெய்யப்படும் பொழுது அந்த நியமனங்களை ஆளுநர் மேற்கொள்வார்.
6. PPSஇன் பணியாளர்களின் நியமனம், பதவிஉயர்வு, இடமாற்றம், ஒழுக்காற்றுக் கட்டுப்படுத்துகை, பதவிநீக்கம் என்பன மாகாணப் பொதுச்சேவை ஆணைக்குழுவுக்கான விடயங்களாக இருக்கும். (வட மாகாண சபையின் மற்றும் கிழக்கு மாகாண சபையின் முதலமைச்சரின் சமர்ப்பிப்புக்களைப் பார்க்குக)
7. பிரதம செயலாளருக்கோ அல்லது வேறும் ஏதும் மாகாண சபையின் உறுப்பினர்களுக்கோ அல்லது PPSC இன் குழுவுக்கோ ஏதும் அவர்களின் அதிகாரங்களைச் செயற்படுத்துதல் மற்றும் பகிர்த்;தளித்தலுக்கான செயன்முறைகளானவை PPSC இனால் தீர்மானிக்கப்படவேண்டும்.
8. மத்திய அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தளவில் மாகாணத்தின் அமைச்சர்கள் சபையே மாகாணப் பொதுச்சேவை உத்தியோகத்தர்கள் தொடர்பான எல்லா விடயங்களையும் ஆட்சேர்ப்புத் திட்டங்களை உருவாக்கல் உட்பட மற்றும் அவ் உத்தியோகத்தர்களின் நடத்தைக்கோவை ,பதவிநிலை இடமாற்றங்களைச் செய்வதில் பின்பற்றவேண்டிய கொள்கைகளைஉருவாக்குவது உட்பட எல்லா விடயங்களையும் தீர்மானிப்பதற்கான அதிகாரத்தைக் கொண்டிருக்கும். (மத்திய மாகாண முதலமைச்சரின் சமர்ப்பிப்பை பார்க்குக)
9. ஒவ்வொரு மாகாணத்தினதும் PPSC ஆனதுஉரிய மாகாணங்களின் பணிநிலைப் பிரிவுத் தேவையைத் தீர்மானிப்பதற்கு உள்ளூராட்சி சபைகளின் பணிநிலைத் தேவையுட்பட மற்றும் எல்லா மாகாணங்களுக்கும் சமதையாக பிரயோகிக்கக்கூடிய அளவுகோல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அந்த மாகாணத்திலுள்ள தீவுபூரான சேவையாட்கள் மற்றும் உள்ளூராட்சியின் பணிநிலைப் பிரிவுத் தேவைகள் உட்பட்டவற்றை தீர்மானிப்பதற்கான அதிகாரத்தைக் கொண்டிருக்கவேண்டும் (வட மாகாண மாகாண சபை மற்றும் வடமத்திய மாகாண முதலமைச்சரின் சமர்ப்பிப்புக்களைப் பார்க்குக)
10. தீவுபூரான சேவையாட்களின் விடுவிப்புமற்றும் இடமாற்றங்கள் என்பன PPSCகளுடன் கலந்தாலோசித்து தேசிய பொதுச்சேவை ஆணைக்குழுவினால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது.

11. மத்தியிலும் மாகாணங்களிலும் பொதுவான தொழில்வாண்மை நியமங்களை உறுதிப்படுத்தும் முகமாக PPSCஆனது PSC யுடனும் ஏனைய மாகாணங்களின் PPSCஉடனும் ஒருங்கிணைப்பைக் கொண்டிருக்கவேண்டும்.
12. தீவுபூரான சேவைகளானவை அரசியலமைப்பில் விதந்துரைக்கப்பட்டவாறாக இலங்கை நிர்வாக சேவை, இலங்கை பொறியியல் சேவை, இலங்கை மருத்துவ உத்தியோகத்தர்கள் சேவை, இலங்கை பொலிஸ் உத்தியோகத்தர்கள் சேவை, இலங்கை விஞ்ஞான உத்தியோகத்தர்கள் மற்றும் இலங்கை கணக்காளர் சேவை போன்ற சில தெரிவுசெய்யப்பட்ட சொற்ப சேவைகளுக்கு வரையறுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.
தற்போதைய தீவுபூரான சேவையானது தொடர்ந்திருக்கவேண்டும் , இந்தச் சேவையைச் சேர்ந்த ஆட்கள் மாகாண நிர்வாக முறைமைக்குள் உள்ளீர்க்கப்படவேண்டும் என்ற கருத்தை குழுவின் உறுப்பினரும் பாராளுமன்ற உறுப்பினருமான கௌரவ திரு. பிமல் ரத்நாயக்க கொண்டிருக்கிறார்.
13. மாகாணங்கள் தமக்கு சொந்தமான மாகாண பொதுச் சேவைகளை உருவாக்குவதற்கும், மாகாணங்கள் அதற்கென ஒதுக்கிக்கொண்ட விடயப்பரப்புகளின் விளைத்திறனான தொழிற்பாட்டுக்குத் தேவையான எல்லா சேவையாட்களையும், அவர்களின் உள்வாங்குகைக்கு முன்பாக அப்பணியாளர்களினால் செய்யப்பட்ட வேலையின் நியதிகளுக்கு குறைவுபடாதவகையில் இருக்கத்தக்கதாக அவர்களை உள்வாங்கிக் கொள்வதற்கும் அதிகாரத்தைக் கொண்டிருக்கவேண்டும்.
14. PPS பணியாளர்களுக்கு அதில் வேலைவாய்ப்பை பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கோ அல்லது NPS க்கு இடமாற்றப்படுவதற்கோ சந்தர்ப்பம் இருக்கவேண்டும்.
15. ஒவ்வொரு மாகாணத்தினதும் உள்ளூராட்சி சபையுடன் தொடர்புடைய பொது உத்தியோகத்தர்கள் அந்த மாகாணத்தின் மாகாணப் பொதுச் சேவைக்கு சொந்தமானவர்களாக இருக்கமுடியும் அல்லது உள்ளூராட்சி சேவைகளின் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்துகொள்வதற்காக ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் ஒரு பிறிதான உள்ளூராட்சிசேவையை உருவாக்கிக் கொள்ளமுடியும்.
16. LGS இன் பணியாளர்கள் வேலைவாய்ப்பை அதில் நாடுவதற்கு அல்லது PPS இற்கோ NPS இற்கோ இடமாற்றப்படுவதற்கான சந்தர்ப்பத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.
17. ஒத்தவகைப்பாட்டையும் தரநிலையையும் கொண்டுள்ள தீவுபூரான சேவையைச் சேர்ந்த பொது உத்தியோகத்தர்கள் எல்லா விடயங்களிலும் சமதையானதாக இருக்கவேண்டும் என்பதுடன், சமதையான அளவு பதிலுபகாரம் செய்யப்படுபவர்களாகவும் இருக்கவேண்டும். எவ்வாறாயினும் மேலதிக ஊக்குவிக்குப்புக்களை மாகாணங்கள் வழங்குவதற்கான உரிமையில் இது பாரபட்சம் செய்யமாட்டாது.
18. மாகாணப் பொதுச்சேவையைச் சேர்ந்த பொது அரசு உத்தியோகத்தர்கள் தொடர்பானவற்றில் உரிய மாகாண சபைகளானவை பிரதியுபகாரங்கள் மற்றும் சேவை நிபந்தனைகளைத் தீர்மானிப்பதற்கான உரிமையைக் கொண்டிருக்கும்.

19. இடமாற்றம் தொடர்பான தேவைப்பாடுகளை தளர்த்திவிடுவதற்காக உரிய PPSCகளின் தற்றுணிப்புக்கு உட்பட்டு ஒருமாகாணத்தின் PPSC ஆல் ஆட்சேர்ப்பு செய்யப்பட்ட ஒவ்வொரு பொது உத்தியோகத்தரும் மாகாணத்திற்கு வெளியிலே இடமாற்றத்தை பெற்றுக்கொள்வதற்கு முன்பாக குறைந்தபட்ச காலப்பகுதிக்கு அம் மாகாணத்தில் சேவையாற்ற வேண்டும்.
20. மாகாணப் பொதுச்சேவையைச் சேர்ந்த துன்புறும்பொதுப் பணியாளர்கள் PPSCயின் தீர்மானங்களுக்கு எதிராக நிர்வாக மேன்முறையீட்டு நியாயசபைக்கு மேன்முறையீடு செய்யமுடியுமென்பதுடன், PPSCயினால் அல்லது அவர்களின் திணைக்களத் தலைவர்களினால் தமது உரிமைகள் மீறப்படுவதற்கு எதிராக நிவர்த்திசெய்கையினை நாடமுடியும். (மத்திய மாகாண முதலமைச்சரின் சமர்ப்பிப்பை பார்க்குக)
21. மாகாண நிர்வாகத்தைக் கையாளுவதற்காக ஒரு மாகாண முகாமைத்துவ சேவை PMS இருக்கவேண்டுமென்பதுடன், PMSஇன் உறுப்பினர்கள் மாகாணங்களுக்கிடையில் இடமாற்றம் செய்யப்படவேண்டும். PMS களின் சேவை நிபந்தனைகளைக் கட்டிக்காட்டும் சேவைக் கையாடானது PSC மற்றும் PPSCகளின் பிரதிநிதிகளை உள்ளடக்கிய கூட்டுக் குழுவால் தயாரிக்கப்பட வேண்டும். மாகாண பொது சேவைகளிடையே விசேடமாக மாகாண முகாமைத்துவ சேவைகளுக்கிடையே பொதுவான நியமங்களைப் பேணிக்கொள்வதற்காக PPSCஆனது ஒரு உச்சகுழுவைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.
22. அதிகாரப் பரவலாக்கமானது செயற்றிறன் மிக்கதாக மாத்திரம் இருக்காமல் இருமை இல்லாமலும் இருக்கவேண்டும். இந்த நோக்கத்திற்காக மாவட்ட நிர்வாகமானது (பரவலாக்கப்பட்ட அதிகாரங்களுடன் தொடர்புபடும் வரையில்) மாகாண நிர்வாகத்தின் அங்கமாகும் வகையில் மீள்கட்டமைக்கப்படல் வேண்டும் என நாம் முன்மொழிகின்றோம்.
23. எனவே, அரசாங்க அதிபர்களும் பிரதேச செயலாளர்களும் அகில இலங்கைச் சேவைக்குரியவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்பதுடன் முறையே மேலதிக பிரதம செயலாளர் மற்றும் பிரதிப் பிரதம செயலாளர் தரத்தினைக் கொண்டிருக்கவேண்டும்.
24. மாகாணத்திலுள்ள சகல கிராம சேவை உத்தியோகத்தர்களும் அந்த மாகாணத்தின் மாகாண அரச சேவைக்கு உள்வாங்கப்படல் வேண்டும்.
25. பிரதம செயலாளரும் மாகாண அமைச்சர்களின் செயலாளர்களும் முதலமைச்சர் மற்றும் அமைச்சர்கள் சபையின் ஆலோசனையின் பேரில் ஆளுநரினால் நியமிக்கப்படல் வேண்டும். (மத்திய மாகாண முதலமைச்சரினதும் கிழக்கு மாகாண முதலமைச்சரினதும் தெரிவிப்புரைகளையும் பார்க்க.)
26. ஒவ்வொரு மாகாணமும் மாகாணச் சட்டத்தரணிகள் திணைக்களத்தினையும் மாகாணச் சட்ட வரைஞர் ஒருவரினையும் கொண்டிருக்கவேண்டும். (ஊவா மாகாண முதலமைச்சரினால் ஆலோசனையாக முன்வைக்கப்பட்டது.)

நிபுணத்துவ அபிப்பிராயம்:

மத்தியானது தேசிய/ மத்திய பட்டியல் விடயங்கள் தொடர்பில் செயற்படுவதற்கு மாகாணத்தினுள் அதன் சொந்தப் பணியாளர்களை அல்லது பிரதிநிதிகளைத் தேவைப்படுத்தும் என நிபுணர்களில் சிலர் ஆலோசனை முன்வைத்தனர். இவ்வாறான பிரதிநிதித்துவங்கள் மத்திய அரசாங்கம் அறிக்கையிடும். மத்திய அரசாங்கம் சார்பில் இவ்வாறான தேசிய/ மத்திய பட்டியல் விடயங்கள் தொடர்பில் மாத்திரம் செயற்பட்டு மத்திய அரசாங்கம் அறிக்கையிடும் மாவட்டச் செயலாளர் அவசியமாக இருக்கலாம்.

மாகாண சபைகளுக்கு எதிர்நிலையான மாவட்டச் செயலகத்தினதும் பிரதேச செயலகங்களினதும் வகிபாத்திரம்/ குறிப்பிட்ட விடயங்களில் மாகாண சபைகளினாலும் உள்ளூராட்சி அதிகார சபைகளினாலும் பாராளுமன்றச் சட்டங்கள் அமுல்படுத்தப்படல் கொள்கை அமுலாக்கல் முறை.

மாகாண ஆளுகையானது அரசாங்கத்தின் சகல துறைகளையும் உள்ளடக்கவில்லை. ஆனால், அரசியலமைப்பிற்கான 13வது திருத்தத்தில் குறித்துரைக்கப்பட்டுள்ளவற்றினை மாத்திரம் உள்ளடக்குகின்றது. இதன்காரணமாக, மாகாண ஆளுகையின் தகுதிவாய்ந்த பரப்பின் கீழ் வராத துறைகள் மாகாண மட்டத்தில் வேறான அலுவலகங்களைக் கொண்டுள்ளன. அல்லது முற்று முழுவதும் மாகாண மட்டத்தினை விட்டு விலகி அவற்றின் கிளைகளை மாவட்ட மட்டத்தில் கொண்டுள்ளன. 1992ஆம் ஆண்டின் 58ஆம் இலக்கப் பிரதேச செயலாளர்கள் சட்டம் அதிகாரங்களின் மாற்றத்தின்படி இந்த அதிகாரிகள் மாகாண எல்லையினுள் நிர்வாகச் செயற்பாடுகளை நிறைவேற்றுகின்றனர். ஆனால், இச்செயற்பாடுகளுக்கு மாகாண அதிகார சபைகளின் கட்டுப்பாடோ அல்லது மேற்பார்வையோ இருப்பதில்லை.

அரசியலமைப்பு ரீதியாக முக்கியத்துவம் பெறும் மற்றும் மற்றுமொரு விடயம் உள்ளூராட்சி அடுக்கு அல்லது மட்டம் தொடர்பானதாகும். தேசிய, மாகாண மற்றும் உள்ளூர் மட்டங்களுக்கிடையில் அதிகாரங்களின் விநியோகமானது துல்லியமற்றதாகவும் தெளிவற்றதாகவும் உள்ளது எனவும் நேரடியான நிர்வாக, நிதி மற்றும் அரசியல் மத்தி - உள்ளூர் உறவுகள் மாகாணங்களின் பரவலாக்கத்திற்கான விசேட ஈடுபாட்டிற்குக் குந்தகமானது எனவும் உணரப்பட்டுள்ளது. பிரதேச செயலாளர்கள் (DS) முறைமை இந்தச் சூழ்நிலையினை மேலும் மோசமாக்குகின்றது. இதன்மூலம் மத்திய அரசாங்கமானது மாகாண சபைகளிற்கு வாய்ப்பளிக்காது உள்ளூர் மட்டத்தில் நேரடியாகச் செயற்படுகின்றது.

இலங்கை நிர்வாக முறைமையில் மாவட்டச் செயலகமானது ஓர் இடைநிலை மட்டத்தினை வகிக்கின்றது. இந்த மட்டத்திலான நிர்வாகமானது ஒதுக்கப்பட்ட விடயங்களை நிறைவேற்றுவதுடன் தேசிய நிகழ்ச்சித் திட்டங்களையும் கருத்திட்டங்களையும் ஒருங்கிணைக்கின்றது.

மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து நேரடியாக அதிகாரத்தினைப் பெறும் மாவட்டச் செயலாளர்களும் பிரதேச செயலாளர்களும் மிகவும் சக்தி வாய்ந்தவர்களாக இருப்பதுடன் இதற்குரிய விதத்தில் சமமான பதவிகளை மாகாண சபைகள் மாவட்ட மட்டத்திலும் பிரதேச மட்டத்திலும் கொண்டிருக்கவில்லை.

இந்த இருமை நிர்வாகமானது மிகவும் திருப்தியற்ற முறைமையாக இருப்பதுடன் இது அதிகாரப் பரவலாக்கம் எனும் கருத்தியலைக் கீழறுக்கின்றது. ஒரு புறத்திலே மத்திய அரசாங்கத்தின் கீழ் பிரதேச செயலகங்கள் உள்ளன. மறுபுறத்திலே மாகாண சபைகளின் கீழ் உள்ளூராட்சி அதிகார சபைகள் உள்ளன. அரசியலமைப்பிற்கான 13வது திருத்தத்தில் குறித்துரைக்கப்பட்டுள்ள பரவலாக்கப்பட்டுள்ள விடயங்களுள்

ஒன்றாக இவை மாகாண சபைகளின் மேற்பார்வைக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் உள்ளன. எவ்வாறாயினும், உள்ளூர் மட்டத்தில் அதிகமான அதிகாரம் இன்னும் மத்திய அரசாங்கத்திடமே உள்ளது.

மத்திய அரசாங்கச் செயற்பாடுகள், மாகாணச் செயற்பாடுகள் குறிப்பிட்ட மட்டத்திற்கு அரசு சார்பற்ற கருத்திட்டங்கள் உள்ளடங்கலாக மாவட்டத்திலே அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகளை மாவட்டச் செயலாளர் ஒருங்கிணைக்கின்றார். எனவே, மத்திய மற்றும் மாகாண நிர்வாகங்களின் செயற்பாடுகளை இணைக்கும் ஒருங்கிணைப்பாளர் வகிபாத்திரத்தினை மாவட்டச் செயலாளர் வகிக்கின்றார். மாவட்டச் செயலாளர் பிரதேச செயலகங்களை மேற்பார்வை செய்கின்ற காரணத்தினால், அவற்றின் செயற்பாடுகளின் மீதும் அவர் குறிப்பிட்ட செல்வாக்கினைக் கொண்டுள்ளார்.

யதார்த்தத்தில், மாகாணப் பணியாளர்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் பிரதேச செயலகத்தில் கடமையாற்றுவதுடன் அவர்கள் நிர்வாக ரீதியாக அவர்களின் கட்டுப்பாட்டிலேயே உள்ளனர். மாவட்ட/ பிரதேச செயலாளர்களுக்கும் மாகாண நிர்வாகத்திற்கும் இடையிலான கட்டளை மற்றும் பொறுப்புக்களின் எல்லையானது தெளிவாக வரையறை செய்யப்படவில்லை. இணக்கம்மிக்க உறவாயினும் மிகவும் முரண்படும் உறவாயினும் அது ஈற்றில் தனிநபர்களின் தனிப்பட்ட மனப்பாங்கிலேயே வந்து முடிகின்றது.

மேற்குறிப்பிட்டுள்ள சிக்கந்தன்மை காரணமாக, மாவட்டச் செயலாளர்களும் பிரதேச செயலாளர்களும் மத்திய அரசாங்கத்தின் சார்பில் முகவரான்மைக் கடமைகளை நிறைவேற்றும் அதேவேளை, அவர்கள் மாகாண நிர்வாகத்தின் கீழ்க் கொண்டுவரப்படல் வேண்டும் என உறுப்பினர்கள் ஆலோசனைகளை முன்வைத்துள்ளனர். அப்போதுதான் பரவலாக்கம் அர்த்தம்மிக்கதாக இருக்கும்.

அரசாங்கத்திற்குட்பட்ட உறவுகளின் சட்டத்தினுள் மாவட்ட மற்றும் பிரதேச செயலகங்களின் வகிபாத்திரங்களையும் பொறுப்பினையும் வரையறை செய்யுமாறும் அரசாங்கத்தின் மூன்று பரப்புக்களினதும் சேவை விநியோகத்தின் ஒருங்கிணைப்பிற்கெனக் கட்டமைப்புக்களுக்காகவும் செயன்முறைகளுக்காகவும் செயல்விதிகளுக்காகவும் ஏற்பாடுகளை வழங்குமாறு ஆலோசனைகள் முன்வைக்கப்பட்டன.

விதப்புரைகள்

1. அதிகாரப் பரவலாக்கமானது செயற்றிறன் மிக்கதாக மாத்திரம் இருக்காமல் இருமை இல்லாமலும் இருக்கவேண்டும். (வட மாகாண சபையின் தெரிவுப்புரைகளையும் பார்க்க). இந்த நோக்கத்திற்காக, மாவட்ட மற்றும் பிரதேச நிர்வாகமானது மாகாண நிர்வாகத்தின் அங்கமாகும் வகையில் மீள்கட்டமைக்கப்படல் வேண்டும் என நாம் முன்மொழிகின்றோம். மாவட்டச் செயலாளர்களும் பிரதேச செயலாளர்களும் முறையே மேலதிகப் பிரதம செயலாளர்களாகவும் பிரதிப் பிரதம செயலாளர்களாகவும் மீள

நியமிக்கப்படவேண்டும். ஒரு மாகாணத்திலுள்ள சகல கிராம சேவை உத்தியோகத்தர்களும் அந்த மாகாணத்தின் அரச சேவைக்கு உள்வாங்கப்படல் வேண்டும்.

2. மத்திய அரசாங்கத்தின் ஆளுகைக்குள் வரும் செயற்பாடுகளை நிறைவேற்றுவதற்கு மாகாணத்தின் மாவட்டச் செயலாளர்களையும் பிரதேச செயலாளர்களையும் (முறையே மேலதிகப் பிரதம செயலாளர்கள் எனவும் பிரதிப் பிரதம செயலாளர்கள் எனவும் மீள் நியமனம் செய்யப்பட்ட) கிராம சேவை உத்தியோகத்தர்களையும் இயலுமாக்குவதற்கு அரசியலமைப்பு ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்படல் வேண்டும். உதாரணம்: வாக்காளர் பட்டியல்களைத் தயாரித்தல், தேசிய அடையாள அட்டையினைத் தயாரித்தல். நிலையத்தினால் அவ்வாறு அதிகாரம் பிரித்து வழங்கப்பட்டால்.
3. பிரதேச சபை எல்லைகள் பிரதேச செயலகங்களின் எல்லைகளுடன் அடுத்தடுத்ததாக இருக்கவேண்டும்.

வருமானச் சேகரிப்பு மற்றும் வருமானப் பிரிவிற்கான சூத்திரம்/ வருமான வகைப்பொறுப்புத் தொடர்பில் இருமை அறிக்கையிடல் கொள்கை உருவாக்கம் – தேசிய, மாகாண, மாவட்ட, உள்ளூராட்சி அதிகார சபைகள்.

மாகாணங்களுக்கு அதிகாரங்களைப் பரவலாக்குவதையே 13வது திருத்தம் நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தது. ஆனால், இப்பரவலாக்கத்தில் உண்மையான அரசிறைப் பரவலாக்கம் இல்லை. இப்பரவலாக்கமின்றி அதிகாரப் பரவலாக்கம் அர்த்தமற்றதாகும். மேல் மாகாணம் தவிர்ந்த ஏனைய மாகாணங்கள் மிகவும் வரையறுக்கப்பட்ட நிதி வளங்களையே கொண்டுள்ளன. இந்த மாகாணங்கள் அவற்றின் செலவுகளைச் சமாளிப்பதற்கு வருடாந்த அரசாங்க மானியங்களிலேயே தங்கியுள்ளன. 13வது திருத்தம் தொடர்பான பரந்தளவிலான விமர்சனங்கள் மாகாண சபைகளுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்வது தொடர்பானவையாகும். ஒதுக்கீடுகள் தர்க்கரீதியாகப் பொருந்தாதவையும் போதாதவையுமாகும்.

உதாரணமாக, 2015ஆம் ஆண்டு வரவு செலவுத்திட்டத்தினை நோக்குகையில், அரசாங்கத்தின் மொத்த மீண்டெழும் செலவினம் ரூபா 1,547,910 மில்லியனாகும். இதில் ஒன்பது மாகாண சபைகளுக்கும் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூபா 189,600 மில்லியனாகும். இது மொத்தச் செலவின் 12.24 விழுக்காடாகும். இதேபோன்று மொத்த மூலதனம் ரூபா 1,857,090 மில்லியனாகும். இதில் ஒன்பது மாகாண சபைகளுக்கும் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூபா 34,077 மில்லியனாகும். இது மொத்தச் செலவின் 1.83 விழுக்காடாகும்.

மேலும், மூலதனச் செலவு ஒதுக்கீடானது பெருந்தொகைத் தவணைக் கொடுப்பனவாக வழங்கப்படுவதில்லை. மாறாக, ஒவ்வொரு வகைச் செலவிற்குமான தொகை குறித்துரைக்கப்படுகின்றது. மூலதனச் செலவிற்கான ஒதுக்கீடு கூட வகைப்படுத்தப்பட்டுத் தொகையானது குறித்துரைக்கப்படுகின்றது. இது “மாகாணத்திற்கெனக் குறித்துரைக்கப்பட்ட அபிவிருத்தி மானியம்” எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. உதாரணமாக, சுகாதாரத் திணைக்கள ஒதுக்கீட்டின் கீழ்க் கட்டடத் திருத்தங்களுக்காகச் செலவிடவேண்டிய தொகை கூட அது எந்த மாவட்டத்தில் செலவழிக்கப்பட வேண்டுமோ அதனுடன் சேர்த்துக் குறித்துரைக்கப்படும். அந்த மாவட்டத்தில் எந்த வைத்தியசாலையில் திருத்தம் மேற்கொள்ளப்படல் வேண்டும் என்பதை மட்டும் மாகாண சபை தீர்மானிக்கும்.

வருமானத்தினை மத்திக்கும் மாகாணங்களுக்கிடையிலும் பகிர்வதை நிதி ஆணைக்குழு பரிந்துரைக்கக் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். மாறாக, அரசாங்கத்தினால் ஒதுக்கப்படும் பணத்தினை மாகாணங்களுக்கு மத்தியில் பகிர்வதற்காகப் பரிந்துரைப்பதற்கே 13வது திருத்தம் நிதி ஆணைக்குழுவிற்கு ஏற்பாடுகளை வழங்குகின்றது. மாகாண சபைகளுக்குப் பணத்தினை ஒதுக்குவது மத்தியின் ஏக தற்றுணிவாக இருக்கின்றது. இது 13வது திருத்தத்திலுள்ள பிரதான குறைபாடுகளுள் ஒன்றாக இருக்கின்றது.

மேலும், அரசாங்கமானது (ஜனாதிபதி) நிதி ஆணைக்குழுவின் பரிந்துரைகளுக்கு இயைபுறுவதற்கான கடப்பாட்டினைக் கொண்டிருக்கவில்லை.

தனித்துவமான நிறைவேற்று அதிகாரம் மற்றும் சட்டவாக்க அதிகாரத்திற்கு மேலதிகமாக, ஆளுகைச் சபைக்கு அதன் கொள்கைகளையும் நிர்வாகத்தினையும் மேற்கொள்வதற்கு நிதி தேவைப்படுகின்றது. 1987ஆம் ஆண்டின் 42ஆம் இலக்க மாகாண சபைகள் சட்டத்திற்கு அமைவாக ஒவ்வொரு மாகாணத்திற்கும் ஒதுக்கப்படும் பணமானது, மாகாண நிதியமொன்றில் வைப்புச் செய்யப்படும். மாகாணத்தில் வரிகள் மூலம் சேகரிக்கப்படும் சகல வருமானங்களும் திரட்டிய நிதியிலிருந்து மாகாணத்திற்கு வழங்கப்படும் சகல கடன்களும் இந்த நிதியத்திலேயே வைப்புச் செய்யப்படும்.

மாகாணமொன்றின் மாகாண நிதியின் காப்புப் பொறுப்பாக இருத்தல், அத்தகைய நிதி தொடர்பான பண ரீதியான கொடுப்பனவுகள், அதனோடு தொடர்புடைய ஏனைய விடயங்கள், அல்லது துணையானவைகள் மற்றும் அத்தகைய விடயங்கள் ஆளுநரினால் உருவாக்கப்பட்ட விதிகளினால் ஒழுங்கமைக்கப்படல் வேண்டும்.

குறிப்பிட்ட நிதியாண்டு ஒன்றிற்கான மாகாண நிதி ஒதுக்கத்திற்கான மாகாண நியதிச் சட்டம் சபையில் சமர்ப்பிக்கப்படுவதற்கு முன்னர் ஆளுநரினால் விதப்புரை செய்யப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். மற்றும் சபை ஒப்புதல் அளித்ததன் பின்னர் இணக்கம் தெரிவிக்கப்பட வேண்டும்.

ஆகவே, ஆளுநரின் விதப்புரைகள் இன்றி மாகாண நிதியிலிருந்தான செலவுகளுடன் தொடர்புடைய எத்தகைய நியதிச் சட்டத்தையும் மாகாண சபை நிறைவேற்ற முடியாது. மேலும், ஆளுநரின் இணக்கமின்றி வரிகளை விதித்தல் அல்லது அவற்றை இல்லாதொழித்தல் தொடர்பான எத்தகைய நியதிச் சட்டங்களையும் மாகாண சபை நிறைவேற்ற முடியாது.

எனவே, மாகாண நிதி தொடர்பில் ஆளுநருக்கு பூரணமான கட்டுப்பாடு இருக்கிறது என்பது தெட்டத்தெளிவாகிறது. மாகாண சபைகள் நிதி தொடர்பில் ஆளுநருக்குக் காணப்படுகின்ற தடையற்ற தற்றுணியின் காரணமாக அதிகாரப் பரவலாக்கம் என்ற எண்ணக்கரு மீண்டும் இல்லாதொழிக்கப்பட்டுள்ளது.

13ஆவது திருத்தத்தின் பிரகாரம் வியாபார புரள்வு வரியை சேகரிப்பதற்கான தகுதி மாகாண சபைகளுக்கு உண்டு. அரசாங்கம் சேர்ப்பெறுமதி வரியை அறிமுகப்படுத்தியதன் காரணமாக மாகாண சபைகள் தமது வருமானத்தை இழந்தன.

மாகாண சபைகள் தமது செலவுசார் பொறுப்புகளை முழுமையாக நிறைவேற்றுவதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தினால் போதியளவு வளங்கள் மாகாணங்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன என்பதை உறுதி செய்வதற்கான வினைத்திறன்மிக்க பொறிமுறையொன்று நடைமுறையில் இருக்கும் பட்சத்தில் மாத்திரமே மத்திய அரசாங்கத்தில் மாகாண சபைகள் தங்கியிருப்பதை நியாயப்படுத்த முடியும்.

மாகாண சபைகள் வருமானம் ஈட்டுவதற்கான ஆற்றல்களை அரசியல் அமைப்பு வரைவுச் சட்டகங்கள் கடுமையாக மட்டுப்படுத்துகின்றன. மாகாண சபைகளுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ள வரி சேகரிப்பு அதிகாரங்களுக்கு மேலதிகமாக, கடன்களைப் பெற்றுக்கொள்ளல், முதலீடுகள், வெளிநாட்டு உதவி மற்றும் முதலீடுகளினால் நிதியிடப்பட்ட நிர்வாக ரீதியான கருத்திட்டங்களையாவது ஆகக் குறைந்தது நாடுதல் ஆகியனவும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

நிதியிடல் ஏற்பாடுகளில் தாபிக்கப்பட்ட வேறுபாடுகளின் காரணமாக உள்ளூராட்சி மன்ற அமைப்புகளுக்கான நிதி ஏற்பாடுகள் தவிர்க்க முடியாத வகையில் சிக்கல் மிக்கதாகக் காணப்படுகின்றது. 13ஆவது திருத்தத்தின்படி உள்ளூராட்சி அதிகார அமைப்புகளை மேற்பார்வை செய்வது மாகாண சபைகளுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும், உள்ளூராட்சி அதிகார அமைப்புகளுக்கான நிதி ஒதுக்கீடு மற்றும் நன்கொடைகள் ஆகியன மத்திய அரசாங்கத்திடமே காணப்படுகின்றன. இது மாகாண சபைகளின் வகிபாகத்தை குறைமதிப்பீடு செய்கிறது. மாகாண சபை விடயங்களான முத்திரை வரி, நீதிமன்ற தண்டப்பணம் ஆகிய வருமானங்கள் முழுமையாக உள்ளூராட்சி அதிகார அமைப்புகளினாலே கையாளப்படுகின்றன. ஆனால், அத்தகைய வரிகளையும் தண்டப்பணங்களையும் சேகரிப்பதற்கான அதிகாரம் மாகாண சபைகளிடம் காணப்படுகின்றன.

போதாத அல்லது கொள்கையற்ற நிதியிடல் ஏற்பாடுகளின் சிதைக்கவல்ல தாக்கமானது மாகாண மற்றும் உள்ளூர் மட்ட சேவை விநியோகங்களை ஊறுபடுத்துகின்றன. இதன் காரணமாக அரசியலமைப்பு ரீதியாக தாபிக்கப்பட்ட சனநாயக நிறுவனங்கள் மீதான மக்கள் நம்பிக்கை வீழ்ச்சியடைவதற்கு இவை இட்டுச் செல்கின்றன.

செலவிடுவதற்கு உண்மையில் பொறுப்புள்ள மக்களே வருமானத்தை ஈட்டக்கூடிய மக்களாகவும் இருத்தல் வேண்டும். இதுவே எமது கலந்தாராய்வுகளின் பொழுது நாம் வெளிப்படுத்திய மகுட வாசகமாகும். அவ்வாறு இல்லாத சந்தர்ப்பங்களில் பிரிவுகள் ஏற்படுமென குறிப்பிடப்பட்டது. இதனை நிதி மாயை என பொருளியலாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். இது சனநாயக விழுமியங்களை குறைமதிப்பீடு செய்கிறது.

அதிகாரப் பரவலாக்கலின் முழுமையான நன்மைகள் மற்றும் “சமத்துவ பிராந்திய அபிவிருத்தி” பயணத்திற்கான பங்களிப்பு ஆகியவற்றை அடைவதற்கு 13ஆவது திருத்தத்தின் கீழான வடிவமைப்பு, நிதி ரீதியான ஏற்பாடுகள் ஆகியன அனுமதிக்கவில்லை.

இத்தருணத்தில் 2000 ஆகஸ்ட் அரசியலமைப்பு சட்டமூலத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட உருவாக்குதல்களைக் கருத்திற்கொண்டு முழுமையான மீள்வடிவமைத்தல் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டுமென ஆலோசிக்கப்பட்டது.

விதப்புரைகள்

1. அரசாங்கத்தின் ஒவ்வோர் அடுக்கும் மாவட்டம் என்ற கொள்கையானது மத்திய அரசாங்க, மாகாணங்களுக்கிடையிலான தொடர்புகளை வழிப்படுத்த வேண்டும்.
2. மாகாணங்களுக்கான நிதி ஒதுக்கீட்டிற்காக நிதி ஆணைக்குழுவினால் உருவாக்கப்பட வேண்டிய கட்டாய நெறிமுறைகள் தொடர்பான கோட்பாடுகளானது தெளிவாக அரசியல் அமைப்பு மூலம் எடுத்துரைக்கப்படல் வேண்டும். (வட மாகாண மாகாண சபையினால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட சமர்ப்பணத்தைப் பார்க்க) அரசாங்கத்தின் வருமான சேகரிப்பில் ஆகக் குறைந்தது 40% ஆவது மாகாண சபைகளுக்கு ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென அரசியலமைப்பு பரிந்துரை செய்ய வேண்டுமெனக் குழு விதந்துரைக்கிறது; 30% மாகாண சபைகளுக்கு, 10% உள்நூராட்சி அதிகார அமைப்புகளுக்கு (நிபுணர்கள் அபிப்பிராயம்: இது தொடர்பில் மக்கள் கருத்தறியும் குழுவினால் (ம.க.கு) தெரிவிக்கப்பட்ட விதப்புரைகளில் ஒன்றானது, 18% மற்றும் 7% என வீதங்கள் தொடர்பில் பிரேரிக்கப்பட்டுள்ளது - ம.க.கு அறிக்கை 16.2.7(இ) பரிசீலிக்கப்படல் வேண்டும்.)

நிபுணர் கருத்து

- அரசாங்கத்தின் மூன்று அடுக்குகளுக்கு மத்தியில் தேசிய வருமானம் 'நியாயமான' முறையில் விநியோகிக்கப்படுவதை உறுதிசெய்ய முகமாக நிதி ஆணைக்குழு பின்பற்ற வேண்டிய கட்டாய வழிகாட்டிகள் மாற்றீடாக காணப்படல் வேண்டுமென சில நிபுணர்கள் பிரேரித்தனர்.
- நிதி ஆணைக்குழுவின் தீர்மானங்கள் தொடர்பில் அரசாங்கம் உரிய நடவடிக்கை எடுத்தல் அவசியமாகும். தேசிய நிதி மீதான பாராளுமன்றத்தின் இறுதிக் கட்டுப்பாட்டிற்கு எத்தகைய பங்கத்தையும் இது ஏற்படுத்தக்கூடாது.

(நிதி ஆணைக்குழு இல்லாதொழிக்கப்பட வேண்டுமெனவும், வரவு செலவுத் திட்ட ஒதுக்கீடுகள் நேரடியாக சம்பந்தப்பட்ட மாகாண சபைகளுக்கு நேரடியாக அனுப்பிவைக்கப்பட வேண்டுமெனவும் வட மத்திய மாகாண, கிழக்கு மாகாண, வடமேல் மாகாண முதலமைச்சர்கள் ஆலோசனை தெரவித்தனர்.)

3. மாகாண பிரதிநிதித்துவங்களை ஏற்படுத்தும் முகமாகவும், அதனது விதப்புரைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு ஏற்ற விதத்தில் அதிக அதிகாரங்களைக் கொண்டதாகவும், மாகாணங்களுக்கிடையில் காணப்படுகின்ற பாரிய அளவிலான பொருளாதார, அபிவிருத்தி ஏற்றத்தாழ்வுகளை சமனிலைப்படுத்துவதன் அடிப்படையில் நிறைவேற்றக்கூடியதாக நிதி ஆணைக்குழு மீள் உருவாக்கப்படல் வேண்டும்.
4. மாகாணங்களுக்கும், நிதி ஆணைக்குழுவிற்கும் இடையிலான முறைசார்ந்த பிணைப்புப் பொறிமுறையானது ஆணைக்குழுவின் வேலைகளையும்

விதப்புரைகளையும் மேம்படுத்தும் மற்றும் ஒதுக்கீடுகள் மீது மத்திய அரசாங்கத் திறைசேரிக்குக் காணப்படுகின்ற தற்றுணிபைக் கட்டுப்படுத்தும்.

5. மாகாணங்களுக்கான நிதி ஒதுக்கீடுகள் தேசிய வரவு செலவுத்திட்டத்துடன் சேர்த்து பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு அதனால் ஒப்புதல் அளிக்கப்படல் வேண்டும்.
6. அரசாங்கத்தின் மூன்று அடுக்குகள் தொடர்பிலான வரிவிதித்தல், வருமானம்சார் அதிகாரங்கள் பற்றி அரசியலமைப்பு தெளிவாக வரையறை செய்தல் வேண்டும். ஏதாவது நிர்வாக ரீதியான சேகரித்தல் பொறிமுறையானது, சம்பந்தப்பட்ட அரசாங்க அடுக்குகளின் நிதி ரீதியான அதிகாரத் தகுதியைக் குறைத்துவிடக்கூடாது. அத்தகைய சேகரித்தல் பொறிமுறை, ஏற்பாடுகள் ஆகியன சம்பந்தப்பட்ட மாகாணங்களின் பங்குகளாக சேர்க்க நிகழுகின்றபொழுது அவை நேரடியாக சம்பந்தப்பட்ட மாகாணத்தில் வரவு வைக்கப்படல் வேண்டும்.
7. தற்போதைய அரசியலமைப்பின் ஒதுக்கிய நிரலிலுள்ள 1ஆவது விடயமான “சுகல விடயங்கள் மற்றும் செயற்பாடுகள்” அகற்றப்பட்டு, தேசிய கொள்கை உருவாக்கத்தின்பொழுது மாகாண பிரதிநிதிகளின் பங்குபற்றுதலுடன் கூடிய கலந்தாராய்வுப் பொறிமுறையை உறுதிப்படுத்தக்கூடிய ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். (மேல் மாகாண முதலமைச்சரும் இதனையொத்த சமர்ப்பணத்தை மேற்கொண்டிருந்தார். வெறுமனே அமைச்சரவைத் தீர்மானங்கள் / சுற்றுநிருபங்கள் ஆகியவற்றின் மூலமாக தேசிய கொள்கைகள் உருவாக்கப்படக்கூடாது என மத்திய மாகாண முதலமைச்சர் சமர்ப்பணத்தை மேற்கொண்டிருந்தார்.)

மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் மாகாணங்களுக்கிடையிலான தொடர்புகள் பற்றிய உபகுழு அறிக்கைக்கான அனுபந்தம்

மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் மாகாணங்களுக்கிடையிலும் ஆரோக்கியமான தொடர்புகளுக்கு இட்டுச் செல்கின்ற, மத்திய அரசாங்க மாகாண கூறுகளுக்கிடையிலான அதிகாரம் தொடர்பில் தெளிவான வரையறைகள் இருக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையில், இத்தகைய கருப்பொருள் விடயங்கள் தொடர்பில் வழிப்படுத்தும் குழு விடயங்களைக் கையாள வேண்டிய நிலை காணப்பட்ட பொழுதிலும்கூட, பின்வரும் விடயங்கள் தொடர்பில் விதப்புரைகளை மேற்கொள்வதற்கு குழு தீர்மானித்தது.

- I. ஒருங்கியை நிரல் / ஒதுக்கிய நிரல்
- II. சட்டமும் அதிகாரமும், பொலிஸ் அதிகாரங்கள்
- III. காணி
- IV. அரசியலமைப்பு நீதிமன்றம்

I. ஒருங்கியை நிரல்

13ஆவது திருத்தத்தின் பிரகாரம் ஒருங்கியை நிரலில் பட்டியலிடப்பட்டுள்ள விடயப் பரப்புகள் தொடர்பிலான சட்டவாக்க மற்றும் நிறைவேற்று அதிகாரங்கள் ஒருவர் மற்றவருடன் கலந்தாலோசித்ததன் பின்னர் மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் மாகாணங்களுக்கும் இடையில் பகிரப்படல் வேண்டும். மத்திய அரசாங்கம் சகல விடயங்கள் தொடர்பில் மாகாணங்களுடனும் அதேபோல் மாகாணங்கள் சகல விடயங்கள் தொடர்பில் மத்திய அரசாங்கத்துடனும் ஆலோசிக்க வேண்டும். ஆனால், ஒருசில சந்தர்ப்பங்களைத் தவிர, மாகாணம் கையாளுகின்ற ஒருங்கியை விடயங்கள் தொடர்பில் மத்திய அரசாங்கம் மாகாணங்களை கலந்தாலோசிக்கவில்லை.

ஒருங்கியை நிரலில் பட்டியலிடப்பட்டுள்ள பெரும்பாலான விடயங்கள் தொடர்பில் மத்திய அரசாங்கம் தனது முழுமையான அதிகாரத்தைப் பிரயோகித்தலானது, திருத்தத்தில் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ள அதிகாரப் பரவலாக்கல் எண்ணக்கருவிற்கு மற்றுமொரு பிரதான தடையாகக் காணப்படுகிறது. இரண்டு தசாப்தத்திற்கு மேற்பட்ட அனுபவத்தின் அடிப்படையில் நோக்குகையில் மத்திய அரசாங்கமானது இதனை தனக்குரிய விடயமாகவே பயன்படுத்தியுள்ளது.

மேலும் ஒருங்கியை நிரலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பல்வேறு விடயங்கள் 'மாகாணப் பட்டியலில்' உள்ள சட்டபூர்வமான செயற்பாடுகள் எனக் குறிப்பிடப்பட்டன. புனர்வாழ்வு அமைச்சு, சமூக சேவைகள் அமைச்சு, பெண்கள் மற்றும் சிறுவர்கள் அமைச்சு, சுதேச மருத்துவ அமைச்சு, அனர்த்த நிவாரணம் மற்றும் விவசாய அமைச்சு போன்றவை ஒருங்கியை நிரல் மற்றும் தேசிய கொள்கை ஆகிய பாதுகாப்புக் கவசங்களைத் தவிர வேறுவிதமாக இத்தகைய மத்திய அமைச்சுகளின் இருப்பை நியாயப்படுத்த முடியாது. இத்தகைய பல மத்திய அரசாங்க அமைச்சுகள், மாகாண நிர்வாகத்தின் அதிகாரங்களையும் செயற்பாடுகளையும் மீறியுள்ளன.

அதேபோல் “சகல விடயங்கள் மற்றும் செயற்பாடுகள் தொடர்பான தேசிய கொள்கை” என்ற கவர்ச்சிகரமான தலைப்புகள் போன்றன மாகாணங்களுக்கு பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட அதிகாரங்கள் தொடர்பில் அதிருப்தியை ஏற்படுத்துவதற்காகவே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. சகல விடயங்கள் மற்றும் செயற்பாடுகள் தொடர்பில் தேசியக் கொள்கை காணப்படுவது கேள்விக்குறியாக உள்ளது.

மாகாண அல்லது உள்ளூர் அதிகார மட்டத்திலான கொள்கைகள் தேவைப்படும் பல விடயங்களும் பணிகளும் காணப்படும். வேறுபாடு, சிறப்பியல்புகள் ஆகியவற்றிற்கு மதிப்பளிப்பதே சட்டவாக்க மற்றும் நிறைவேற்று அதிகாரப் பகிர்வின் நோக்கங்களில் ஒன்றாகும்; ‘தேசியக்கொள்கை’ எனும் அடிப்படையின்கீழ் இவை இழக்கச் செய்யப்படக்கூடாது.

“நிரல் 1 அல்லது நிரல் 111 (மாகாணசபை நிரல், ஒருங்கியை நிரல்) இல் குறித்துரைக்கப்படாத எல்லா விடயங்களும் பணிகளும்” மத்திய அரசாங்கத்தின் விடயம் சார்ந்தவை எனும் ஒதுக்கிய நிரலில் உள்ள விடயம் தொடர்பாக விசனம் தெரிவிக்கப்பட்டது. இது மத்திய அரசாங்கத்திற்கு ஏற்புடையதல்லாத அனுகூலத்தை வழங்கியுள்ளதாக சுட்டிக்காட்டப்பட்டது.

விதப்புரை

எனவே, ஒருங்கியை நிரல் நீக்கப்பட்டு விடயங்கள் சம்பந்தப்பட்ட நிரலில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது என குழு சிபார்சு செய்கிறது.

“சகல விடயங்கள், பணிகள் ஆகியவற்றின் மீதான தேசியக்கொள்கை “ எனும் அத்தியாயத் தலைப்பு ஒதுக்கிய நிரலில் இருந்து நீக்கப்படவேண்டுமெனவும் குழு சிபார்சு செய்கிறது.

ஏதேனும் நிரலில் (மாகாணசபை மற்றும் ஒதுக்கிய நிரல்கள்) குறித்துரைக்கப்படாத சகல விடயங்களும் பணிகளும் மாகாணத்தின் விடயம் சார்ந்தவையாக இருத்தல் வேண்டும்.

ii. சட்டமும் ஒழுங்கும் மற்றும் பொலிஸ் அதிகாரங்கள்

மாகாணசபை நிரல் மற்றும் தற்போதைய அரசியலமைப்பின் பின்னிணைப்பு 1 இல் காட்டப்பட்டவாறான சட்டமும் ஒழுங்கும் மற்றும் பொலிஸ் தொடர்பான அதிகாரங்களை வழங்குவதற்கு அவசியமான நிருவாக ஒழுங்குகளை மேற்கொள்வதற்குத் தவறியமை பற்றி கலந்தாராய்வுகளின்போது அநேகரால் எழுப்பப்பட்டது.

விதப்புரை

இவ்விடயம் தொடர்பாக பின்வரும் சிபார்சுகளை நாங்கள் மேற்கொள்ள விரும்புகிறோம்.

சட்டமும் ஒழுங்கும் மாகாணத்தின் விடயமாக இருக்கவேண்டியுள்ளது. மத்திய அரசாங்கத்தில் உள்ளது போல் சுயாதீன மாகாண பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் (PPC) மூலமாக பொலிஸ் நிருவாகம் இருக்கவேண்டும். சுயாதீன மாகாண பொலிஸ்

ஆணைக்குழு நிருவாக விடயங்களில் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவுடன் அன்னியோனியமாக ஒத்துழைத்துப் பணியாற்றும் மாகாணத்தில் உள்ள குற்றவாளிகளுக்கு எதிராக வழக்குத் தொடுப்பதற்கு சுயாதீனமான மாகாண வழக்குத் தொடுநர் தலைமையதிபதி காணப்படவேண்டும்.

iii. காணி

மக்களின் கரிசனைகள் மற்றும் அபிலாசைகள் பற்றி குரல்தரவல்ல மாகாண அதிகாரத்தின்பால் மாகாணத்தில் உள்ள அரசு காணிகள் மீதான உரிமை இருக்கவேண்டுமென கலந்தாராய்வுகளின்போது கூறப்பட்டது.

காணியின் அல்லது மீதான உரிமைகள், காணி உரிமைக்கால மாற்றம் மற்றும் காணியைப் பராதீனப்படுத்தல், காணிப்பயன்பாடு, காணி நிர்ணயம் மற்றும் காணிச் சீர்திருத்தம் ஆகியன மாகாணத்தின் விடயம் சார்ந்தது என தற்போதைய அரசியலமைப்பில் உள்ள மாகாண சபை நிரலின் 18 ஆவது விடயம் கூறுகின்றபோதிலும், பின்னிணைப்பு 11 அதன் உரிமையை பாரிய அளவில் மட்டுப்படுத்துவதுடன் காணி ஏற்பாட்டிற்கான இறுதி இசைவு உட்பட பல விடயங்கள் பற்றி தீர்மானம் மேற்கொள்வதற்கென மத்திய அரசுக்கு அதிகாரத்தையும் வழங்குகிறது.

மாகாண சபை நிரல் மற்றும் (ஆறுகள், நீர்வழிகள் ஆகியவற்றுடனான) ஒதுக்கிய நிரலில் சொல்லப்பட்டவாறு காணி தொடர்பாக அரசியலமைப்பில் தெளிவின்மை காணப்பட்டதாகவும் கூறப்பட்டது.

விதப்புரை

மேற்சொல்லப்பட்டதன் காரணமாக மாகாணத்தில் உள்ள அரசு காணி மாகாணத்தின் சட்டவாக்க மற்றும் நிறைவேற்று அமைப்புகளினால் கையாளப்படவேண்டிய விடயமாக இருத்தல்வேண்டுமென சிபார்சு செய்வதற்கு நாங்கள் விரும்புகிறோம். எனினும், ஒதுக்கிய நிரலில் குறித்துரைக்கப்பட்டவாறு மத்திய அரசாங்கத்தின் சட்ட ரீதியான பாவனைக்காக ஏதேனும் அரசு காணித்துண்டொன்றை விடுவிக்குமாறு மாகாண நிறைவேற்றுத்துறை அதிகாரியைக் கோரும் அதிகாரம் மத்திய அரசாங்கத்திடம் இருத்தல் வேண்டுமென்பதுடன் அந்த நோக்கத்திற்காக அம்மாகாணத்தில் உள்ள அத்தகைய அளவிலான அரசு காணியை மத்திய அரசாங்கத்திற்கு விடுவிப்பது மாகாண நிறைவேற்றுத்துறையின் கடமையாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

எனினும், அதன் ஆள்புலத்தினுள் உள்ள அரசு காணியை உபயோகிக்கையில் காட்டுப் பிரதேசம், சந்ததியினருக்கிடையிலான ஒப்புரவு, கமத்தொழில் ரீதியாக நிலைத்து நிற்கும் தன்மை, காணி துண்டாடுதல், காணியற்ற நிலைமை ஆகிய இதர விடயங்களைக் கருத்திற்கொண்டு, முறையான பயன்பாட்டு நடவடிக்கைகள் தொடர்பாக காணி ஆணையாலரால் வழங்கப்பட்ட கொள்கை வழிகாட்டல்களுக்கு மாகாணசபை இணங்கியொழுகவேண்டும்.

அந்த மாகாணப் பிரதிநிதிகளின் இணக்கப்பாடின்றி ஏதேனும் மாகாணத்தின் மீது அத்தகைய நிறுவனத்தின் தீர்மானம் அத்துமீறத் திணிக்கப்படமுடியாது என்ற

வழிமுறையில் அத்தகைய நிறுவனத்தின் தத்துவங்களையும் கடமைகளையும் முறைப்படுத்தி மாகாணங்களைப் போன்று மத்திய அரசாங்கத்தின் விருப்புகளையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் சம அளவிலான உறுப்பினர்களை அரசாங்க காணி ஆணைக்குழு கொண்டிருக்கவேண்டும். மேலும், நடைமுறையில் உள்ள பாராளுமன்றச் சட்டங்களின் (உ+ம் : மகாவலிச் சட்டம், நகர அபிவிருத்தி அதிகாரசபைச் சட்டம், காட்டுக் கட்டளைச் சட்டம், சுற்றுலாத்துறைச் சட்டம் போன்றவை) கீழ் ஏதேனும் அரசகாணியை பிரகடனம் செய்தல் அல்லது சுவீகரித்தலை சம்பந்தப்பட்ட மாகாண சபையின் உடன்பாட்டுடன் மட்டுமே மேற்கொள்ளலாம். அதேவாசகம் மாகாணங்களுக்கு இடையேயான நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் தொடர்பில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படவேண்டும்.

iv. அரசியலமைப்பு நீதிமன்றம்

விதப்புதைகள்

மாகாண சபைகளால் நிறைவேற்றப்படும் நியதிச் சட்டங்கள் மற்றும் நிதிசார்ந்த தாக்கங்களைக் கொண்டுள்ள நியதிச் சட்டங்களைச் சமர்ப்பிப்பதற்குத் தேவைப்படும் ஆளுநரின் சிபார்சுடானான இசைவு தொடர்பில் ஆளுநரின் தத்துவத்தை நீக்குவதற்கு குழு சிபார்சு செய்துள்ளமையால், மாகாணசபைகளினால் நிறைவேற்றப்படும் நியதிச் சட்டங்களின் நீதிமுறை முன்மீளாய்வு மற்றும் நீதிமுறை பின் மீளாய்வுக்காகவும், மத்திய அரசாங்கம் மற்றும் மாகாணங்களுக்கிடையிலும் மாகாணங்களுக்கு மத்தியிலும் தமது நிறைவேற்றுப் பணிகள் தொடர்பாக ஏற்படும் ஏதேனும் பிணக்குகளைத் தீர்த்துவைப்பதற்காகவும் அரசியலமைப்பு நீதிமன்றம் அங்கு தாபிக்கப்படவேண்டுமெனக் குழு கருதுகிறது.

அரசியலமைப்பு நீதிமன்றத்தின் ஆக்க அமைவு நாட்டின் பல்லினப் பண்புகளின் நியாயமான பிரதிநிதித்துவத்தை அரசியலமைப்பு ரீதியாக உறுதிப்படுத்தவேண்மென சிபார்சு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதேநிலைமை நாட்டின் உயர்நீதிமன்றம் தொடர்பிலும் காணப்படல் வேண்டும்.

பின்னிணைப்பு
மத்திய அரசாங்கத்துக்கும் மாகாணங்களுக்கும்மிடையிலான
தொடர்புகள் பற்றிய உப-குழு

குழு உறுப்பினர்கள்

1. கௌரவ தருமலிங்கம் சித்தார்த்தன், பா.உ. (தவிசாளர்)
2. கௌரவ டிலான் பெரேரா, பா.உ.
3. கௌரவ எச்.எம்.எம். ஹர்ஸ், பா.உ.
4. கௌரவ டலஸ் அழஹப்பெரும, பா.உ. (உபகுழுவிருந்து இராஜினாமா செய்துள்ளார்.)
5. கௌரவ பிமல் ரத்நாயக்க, பா.உ.
6. கௌரவ விதுற விக்ரமநாயக்க, பா.உ.
7. கௌரவ மயில்வாகனம் திலகராஜா பா.உ.
8. கௌரவ சனத் நிசாந்த பெரேரா, பா.உ.
9. கௌரவ எஸ்.எம். மரிக்கார், பா.உ.
10. கௌரவ (திருமதி) ரோஹினி குமாரி விஜேரத்ன, பா.உ.
11. கௌரவ விஜேபால ஹெட்டியாரச்சி, பா.உ.

குழு நிபுணர்கள்

1. பேராசிரியர் ஏ.எம். நவரட்ண பண்டார
2. திரு. என். செல்வகுமரன்
3. திரு. எஸ். தவராஜா
4. திரு. பாலித அபேவர்தன
5. திரு. அசோக குணவர்தன
6. திரு. வின்ஸ்ரன் பதிராஜா
7. திரு. லால் விஜேநாயக்க
8. MS. சமிந்றி சபறமது
9. திரு. சுரேன் பர்னாந்து

குழுக்கூட்டங்களில் பங்கேற்பதற்கு அழைக்கப்பட்டவர்கள்:

1. கௌரவ (கலாநிதி) ஜயம்பதி விக்ரமரத்ன, பா.உ.
2. கௌரவ வீ.எஸ். இராதாகிருஷ்ணன், பா.உ., கல்வி இராஜாங்க அமைச்சர், மலையக மக்கள் முன்னணித் தலைவர்
3. பேராசிரியர் சுரி ரத்னபால, அவுஸ்திரேலிய சட்ட மறுசீரமைப்பு ஆணைக்குழு (ALRC) உறுப்பினர்
4. திரு. ஒஸ்ரின் பர்னாந்து, ஆளுநர், கிழக்கு மாகாண சபை
5. திரு. எம்.பி. ஜயசிங்ஹ, ஆளுநர், ஊவா மாகாண சபை
6. திரு. கே.சி. லோகேஸ்வரன், ஆளுநர், மேல்மாகாண சபை
7. கௌரவ பெசல ஜயரத்ன, முதலமைச்சர், வட மத்திய மாகாண சபை
8. கௌரவ இசுறு தேவபிரிய, முதலமைச்சர், மேல் மாகாண சபை
9. கௌரவ ரி. குருகுலராசா, கல்வி அமைச்சர், வட மாகாண சபை
10. கௌரவ எஸ். தவராசா, எதிர்க்கட்சித் தலைவர், வட மாகாண சபை
11. கௌரவ (திருமதி) ரேனகா ஹேரத், எதிர்க்கட்சித் தலைவர், மத்திய மாகாண சபை
12. கௌரவ ஆர்.எம். ரத்நாயக்க, எதிர்க்கட்சித் தலைவர், ஊவா மாகாண சபை

13. கௌரவ எஸ்.பி. பிரசன்ன சமால் சேனரத், எதிர்க்கட்சித் தலைவர், வடமேல் மாகாண சபை
14. திரு. சோமவீர சந்திரசிற்றி, உப தலைவர், மக்கள் ஐக்கிய முன்னணி
15. திரு. ஜி.வி.டி. திலகசிற்றி, பிரதிச் செயலாளர், சனநாயக இடது சாரி முன்னணி
16. திரு. சரத் ரணசிங்ஹ, உதவிச் செயலாளர், சனநாயக இடதுசாரி முன்னணி

REPORT OF THE SUB-COMMITTEE ON CENTRE-PERIPHERY RELATIONS

Preface

Consequent to the appointment of the sub-Committee consisting of 11 members, including the Chairman, the sub-Committee met seven Times on 27th May 2016, 9th June 2016, 23rd June 2016, 8th July 2016, 21st July 2016, 11th August 2016 and 24th August 2016.

The sub-Committee at its first meeting decided to appoint Mr. N. Selvakkumaran, Mr. S. Thavarajah, Mr. Palitha Abeyarathna and Mr. S. Vijesandiran as experts to assist the Committee, subject to approval by the Steering Committee. The sub-committee also decided to invite Governors, Chief Ministers, Leaders of Opposition of the Provincial Councils and other selected invitees to make their submissions. Subsequently the Steering Committee assigned Mr. N. Selvakkumaran, Prof. Navaratne Bandara, Ms. Chamindry Saparamadu, Mr. Asoka Gunawardane, Mr. Winston Pathiraj, Mr. Lal Wijenayake and Mr. Suren Fernando also as experts, to assist the sub-Committee.

At the second meeting held on 23rd June 2016, Hon. (Dr.) Jayampathy Wickramaratne, MP inter-alia explained the scope of the sub-Committee. He explained that the Steering Committee of the Constitutional Assembly recommended that a subcommittee on Centre-Periphery Relations to deal with the relationship between National Government as well as the Provincial Councils and Local Government Authorities.

The sub-Committee initially decided the following subject areas for its consideration:

1. Local Authorities: Powers and Functions and Grama Rajya Concepts.
2. Provincial Executive / Executive Committee System.
3. Powers of the Governor and his/ඇල role in Legislation.
4. Independent Public Service Commission / Administrative structures of the provinces.
5. Role of the District Secretariat and the Divisional Secretariats vis-a-vis the Provincial Councils / Implementation of Parliamentary Laws on Specified Subjects by the Provincial Councils and Local Authorities / Manner of Implementation of policy
6. Revenue collection and the Formulae for Division of Revenue / Dual Reporting in terms of Revenue Accountability / Policy Making -National, Provincial, District, Local Authorities.

However, after receiving submissions, it was decided that the sub-committee should also consider the following areas:

- I. Concurrent List / Reserved List
- II. Law and Order and Police Powers

III. Land

IV. Constitutional Court

The names of the sub-committee members and experts and invitees, who were present during sittings of the sub-committee are given in the Annexure to this report.

Members of the Committee Hon. Mr. Vidura Wickramanayaka M.P and Mr. Sanath Nishantha Perera, M.P. informed the Committee that written submission was made to the Steering Committee by group of MPs that represent them also, and they wanted two weeks time to respond to the draft report of the Committee circulated to the members on 11.08.2016. However since we have to submit this report before the 30th of August, we could not wait for their response. We suggested them to make their observation through their representatives direct to the Steering Committee.

Mr. Bimal Rathnayake, M.P., and Committee member also informed that his party, the JVP, would be submitting a report to the Steering Committee. However, a divergent view expressed by him with regard to one recommendation in the report is given as an alternate view in that section. (Recommendation 12 under Independent Public Service Commission / Administrative Structures of the Provinces in Page 18.).

Subject to the above, there is general consensus amongst the Committee members on the recommendations given under various subject headings in the succeeding chapters. Opinion of Expert Members are given along with some recommendations in italic, which is only an 'Expert Opinion' and can't be considered as part of the recommendations of the Committee.

The reporting format followed in the report is that under each subject area headings we have first tried to elucidate the subject beside the views expressed by the members, experts and invitees who made oral and written submissions and thereafter our recommendations are constructed based on the rationale of the merits of the facts. We have also taken serious note of the "Report of the Public Representations Committee on Constitutional Reform" in arriving at our recommendations and wherever necessary cross reference is given.

We have rushed through this report due to time constraints, and any omissions and typographical errors are regretted.

D. Sithadthan

Chairman-Sub Committee on Centre-Periphery Relations

Introduction

The definition and scope of the phrase 'Centre-Periphery Relations' has been challenging. Additionally, the sub-committee noted that there would be an overlap with the subject area of the sub-committee on Finance and the sub-committee on Public Services. Further, subjects such as Law & Order and Police Powers, and Land, though under the purview of the Steering Committee, has implications for Centre-Periphery Relations.

The question of centre-periphery relations arises only when the power is distributed between different tiers of Government. The devolution of power is to identify and allocate the subjects between different layers of units and to set the limits for the exercise of legislative, executive, judicial and fiscal powers between the centre and the different peripheral units. Clearly defined allocation of subjects, and limits on the exercise of power by the different tiers of government, are essential to understand centre-periphery relations unmistakably.

In the context of the present constitutional arrangement in our country, with the establishment of provincial councils in 1988, the three layers of governance came into existence. The important aspect is the constituent nature of each one of these layers and the relationship between them and with the centre.

Experts and other invitees who made submissions before the Committee had cited many provisions in the constitution, particularly in the 13th Amendment to the Constitution and the relevant Acts of Parliament, as the bottleneck for the smooth functioning of the Provincial councils in the country. The nature of the constitution, the concurrent list, the national policy in the reserved list, the power of the Governor and the fiscal control by the centre have been cited as some of the main causes for the lack of proper functioning and healthy relations between the centre and the provinces. The Chairman, few Committee members and invitees have referred to the unitary character of the constitution also as an impediment for the effective functioning of the Provincial Councils. The present constitutional framework, it was pointed out, gives undue advantage to the centre in centre-periphery relations. The 28 years of devolution experience in our country, as elaborated by most of the Chief Ministers and the Leaders of Opposition of the provinces, have endorsed the need for a revision of the system.

The Local Authorities have executive powers as defined in the respective Acts of Parliament. But their power to make by-laws within their sphere of authority was previously subject to approval by Parliament, and presently subject to approval by the Provincial Council. The authority to collect major component of their revenues such as stamp duty and court fines on provincial subjects, which are exclusively meant for the Local Authorities, is with the Provincial Council. Provincial Councils Are constitutionally empowered to supervise the administration of the local bodies, including the power to dissolve them after quasi-judicial inquires. The

Committee was able to derive that though there are three levels of Government, the Centre, the Provincial Councils, and the Local Authorities and they are given some authority on specific subject areas, each layer is subject to the authority and subjugation of the next higher layer. The centre-periphery relationship in this context is akin to a hierarchical pyramid structure liaison, rather than an interrelationship between distinct spheres of authority. The concept of Grama Rajya or that the power should be exercised at the lowest possible level as another layer of the peripheral unit was also suggested. This suggestion was based on the principle of subsidiarity i.e. whatever the lowest level of governing institution can handle should be left with that body or unit and the rest should go to the next tier and so on. This notion is contrary to the present model of transferring the political power from the centre to sub-national units. In such a system the relationship between the different spheres of authority would be more affable. Having considered all the above factors from diverse view points and in different dimensions, the Committee has endeavoured to come out with its recommendations on centre-periphery relations with general consensus amongst its members as detailed in the following chapters.

Local Authorities: Powers and Functions

1. Local Authorities

Most of the members of the sub-committee as well as the submissions made before the sub-committee, expressed the view that Local Authorities should be strengthened. People expect more from Local Authorities than what they presently deliver. There was also a submission which requested that there should be smaller local authority units with greater authority and with people's participation.

Relationship of Local Authorities with the centre, both, represented at the sub-national level by the Divisional Secretary and at the Centre by the Central Ministry, are direct and not mediated by the Provincial Administration i.e., through Commissioner of Local Government. This current arrangement not only undermines the integrity of the Local Authorities but also undermines the role and function of the Provincial Council.

If Local Authorities constitutes a third tier of Governance, then they should have authority over their subject areas and they should have the fiscal authority to collect taxes, to meet with their expenditure. The different types of local authorities, with varying powers and functions, may be provided for by law.

In a multi-ethnic country like Sri Lanka, the Local Authorities provide opportunity for different communities to exercise political authority in areas where they live predominantly. For example the Muslims are a majority in Local Authorities in Mussali, Beruwala and Akurana; the Malayaha Tamils in Pradeshiya Sabhas in Lahugala and Panwila, there is a Sinhala majority Pradeshiya Sabha in Pottuvil; a Tamil majority Pradeshiya Sabha in Kalmunai and a Sinhala majority Pradeshiya Sabha in Vavuniya. All these amply demonstrates that smaller units of political authorities provides opportunities for minority communities living in enclaves to administer their own affairs.

Financial provision for local government bodies has also become unduly complicated because of the variation in established funding arrangements. It was pointed out that the Provincial List clearly provides for provincial supervision over local government authorities, but that the financing conditionality of the centre has the effect of undermining the provincial role.

The Divisional Secretariat as an institution parallel to the elected Local Authorities, with a wider range of functions, detracts from the stature of Local Authorities in the eyes of the people.

Inadequate fund raising capacity, inevitably results in Local Authorities being dependent on Central budgetary allocations, departmental funding and allocations from central MPs and provincial councillors. Divisional Secretariat is the central hub at divisional level by linking service delivery chain of central and provincial governments. Divisional secretariats have more resources and skilled human

resources in comparison to local authorities. Service delivery and social support payments are made through divisional secretariats, side- lining the local authorities.

The present Local Government system does not fully incorporate human settlement in the estate sector and the estate population are unable to access the services of the Local Authorities in their areas.

Recommendations

1. Recognize Local Authorities as the third tier of Government functioning under the provincial council.
2. Devolve more power and authority to the Local Authorities. The principle of subsidiarity should be applied i.e. whatever could be handled by the lowest tier should be vested in it.
3. In addition to subjects that are already being administered by the Local Authorities subjects such as preschools, distribution of electricity and water supply and social services could be devolved. The Constitution should recognise a separate Local Government List, specifying subjects devolved to Local Government (including those in respect of which only the Administrative functions are devolved). (Recommendation 9.2.2 (iv)(c) of the PRC Report refers to a Local Government list.)
4. Local Authorities should be constitutionally empowered to handle some of the agency functions or act as an implementing agency of the Centre and Provincial Councils laws and statutes. Eg. Environmental laws, Coast Conservation, Samurdhi programmes, Mining, Preschools etc.
5. The Local Authorities should have adequate independence including adequate financial resources to meet with their expenditure and it should be guaranteed by the constitution. Thus, while receiving grants for special projects, they should also be empowered to collect their own revenue. If a centralized tax collection system is considered more feasible, then the Provincial Councils could handle it, while ensuring that the funds are immediately transferred to the respective Local Authorities.
6. While the centre can prescribe uniformity with regard to the constitution, election, form, structure and powers of the Local Authorities, upgrading of Local Authority institutions in accordance with the national standard should be within the powers of the Provincial Councils.
7. A law may be enacted codifying existing Local Authorities Ordinances and Acts of Parliament providing for criteria of different types of Local Authorities, preferably two types, and their varying powers and functions. The criteria should be need based and include *inter-alia* population, land area, available infrastructure etc. Smaller units of Local Authorities would be more effective.
8. A “Boundary Commission” is suggested not only to redefine the Local Authorities boundaries according to set uniform criteria but also to redefine

the administrative boundaries of GN and DS divisions in line with uniformity and also to ensure that the Pradeshiya Sabha boundaries are coterminous with the boundaries of Divisional Secretariats.

9. The human settlement in the estate sector should be declared as part of the village system and as part of the Local Authorities. The Pradeshiya Sabha Act No. 15 of 1987, particularly sections 2(1), 33, 19(xiv), 19 (xxii) and 134(4), need to be repealed. (See section 10.2, page 80 of PRC report.)
10. To establish Grama Rajya as an independent community level body to advise, assist and coordinate in development and other activities with the Local Authorities. (A report on Grama Rajya is given below.)

2. Grama Rajya Concept

The concept that public consultation and engagement should be encouraged was considered during our deliberations.

The Grama Rajya model could ensure direct participation by the people in the decision making process. This is perceived as a means to overcome the malfunctioning bureaucratic governance and the rampant corruption in the local bodies. This will also provide opportunity for active and direct participation by ethnic, religious and other minority groups living in pockets of enclaves, in the affairs of the peripheral development and other activities.

There is a perception that development activities of the villages are initiated, planned and executed by politicians and bureaucrats at District, Provincial and Centre Ministry level without any consultation or participation of the people of that area. Grama Rajya could assist, advise and monitor the activities of Local Authorities, Provincial Councils and the National Government.

Recommendations

1. Statutorily established Grama Rajya institutions at village level, comprising three or four Grama Niladhari divisions. It could function as stimuli for the actions of the Local Authorities by assisting, advising and monitoring their activities. Grama Rajya institutions may also make recommendation with regard to development activities. (See PRC Report, recommendation 10.2, page 80)
2. The Constitution should provide for Parliament to enact laws (as aforesaid) towards establishing Grama Rajya institutions for the aforesaid purposes.
3. While the framework relating to the Grama Rajya institutions could be set up by national law, such law should not undermine the Provincial Councils and Local Government institutions.

Provincial Executive / Executive Committee System

Although the members of provincial council vote according to party lines whenever the budgets are passed, a large majority of statutes are passed unanimously. There is an atmosphere of cohesion amongst the members at Provincial Councils. Hence, suggestions were made that multiparty executive system is ideally suited for Provincial Executive.

The main restraints for a meaningful devolution through the provincial council system, it was submitted, is that the Thirteenth Amendment operates under a restrictive framework; constitutional ambiguity on the exercise of legislative and executive authority over the assigned subjects to the provinces; powerful executive presidency (up to 19th Amendment) that centralises executive authority; and limited fiscal authority. The unitary character of the constitution was also an impediment according to the views expressed by the Chairman, few Committee members and invitees.

Although the Provincial Councils annually pass a budget which is mandatory, except one or two provincial councils including the Western Provincial Council, all other councils merely approve the appropriation of the Provincial Specific Development Fund, issued by the treasury with specific instructions; Criteria Based Grants, circular instructions govern the manner in which the monies can be expended; and allocation for recurrent expenditure contains explicit details. The provinces have very little discretion to decide as to how these grants could be spent.

In such a centrally controlled provincial council system with restricted legislative, executive and fiscal authority, passing of statutes unanimously cannot be construed as cohesion. It may be a sign of solidarity against powerlessness.

A vibrant democratic system of governance is a prerequisite for the effective functioning of a province that exercises distinct legislative and executive authority in a real power sharing arrangement.

A healthy opposition is essential for the sound working of democracy. It implies that unless there is a vigilant opposition, constantly on the alert and ever watchful of the activities of the governing body's policies, programmes and actions, the governing body would tend to get lethargic and indolent. When there is an active opposition, ever ready to expose the wrongs committed by the governing body, and brings to light its acts of omission and commission, the governing body can hardly afford to be slack and negligent in the performance of its duty, which is to provide an efficient and sound service delivery to its citizens.

Sri Lanka has had experience with an Executive Committee system of governance from 1931 up to the time of independence. The Soulbury commission, which gave us the first post-independent constitution, has rejected this form of governance for reasons detailed in the preceding paragraphs.

Recommendations

1. In view of the above facts, the Committee does not recommend a mandatory multiparty system (i.e. Board of Ministers). This is especially as such a system would tend to undermine the devolved power and also as such a system is not envisaged for the Centre. (Few members of the PRC have recommended multiparty executives in the provinces. - Recommendation 7.1.2, page 34 of PRC report)

Expert Opinion: If provision is made permitting multiparty systems (in the event that a unity government is formed at the provincial level), the Constitution may also permit a few additional Ministers to be appointed.

2. However, the multiparty committee system (modelled after that established in Parliament) should be strengthened to enable oversight functions, which are not restricted to a mere consultative role.

Powers of the Governor and His Role in Legislation

The sub-committee was in agreement with the consensual views of the Chief Ministers and Leaders of the Oppositions of Provincial Councils who made submissions that the present powers of the Governors are excessive and should be curtailed.

The Thirteenth Amendment and the Provincial Councils Act No. 42 of 1987 vests a multitude of powers to the unelected Governor to intervene, control and regulate the executive and legislative functions of the provinces. The position of the Governor with such powers represents central dominance in the province over legislative and executive power. This form and structure of devolution of power undermines the purpose, objective and authority of devolution in respect of its legislative and executive functions.

The Provincial Councils Act vests the Governor with powers of appointment, transfer, dismissal and disciplinary control of officers of the Provincial Public Service of the provinces. It also enables the Governor to provide for and determine all matters relating to officers of the Provincial Public Service, including the formulation of schemes of recruitment, codes of conduct for such officers, the principles to be followed in making promotions and transfers and the procedure for the exercise and the delegation of the powers to the Provincial Public Service.

Article 154C of the 13th Amendment provides that the Governor shall exercise executive power 'either directly or through the Board of Ministers or through officers subordinate to him'. The term 'officers subordinate to him' refers to the officers/members of the Provincial Public Service. Thus, it could be seen that the Provincial Executive does not even have any power over its public officers who are expected to implement the decisions of the Board of Ministers. They are obliged to comply with directives of the Governor and as such, they cannot be expected to be loyal to the Provincial Executive.

Article 154F of the 13th Amendment provides that the function of the Chief Minister and the Board of Ministers is 'to aid and advice' the Provincial Governor in the exercise of his functions. Besides the Governor shall, in the exercise of his functions, act in accordance with such advice, except in circumstances where he is by or under the Constitution required to exercise his discretion. In the event that a dispute arises as to whether any matter is or is not a matter in respect of which the Governor could act in his discretion, the decision of the Governor shall be final and the validity of such decision cannot be called in question in any Court.

Moreover, a statute cannot be even introduced into the Provincial Council for its consideration without the recommendation of the Governor, if such statute has 12 financial implications. There can hardly be any statute that could be categorized as not having a financial implication.

Every statute made by a Provincial Council shall come into force only after that statute receives the assent of the Governor. The Governor can return the statutes to the Provincial Council without assent but recommending reconsideration on the ground that one or more of the provisions are inconsistent with the Constitution. The President at the national level does not have this power with regard to the enactment of laws by Parliament. Why this at the provincial level?

If the Provincial Council enacts the statute without incorporating the recommendations of the Governor and sends it back for his assent, it is not compulsory for the Governor to grant his assent. If he does not agree with the statute, the Governor has to forward it to the President to refer it to the Supreme Court for a determination on the constitutionality of the statute. However, the 13th Amendment did not provide a time limit within which the President should forward it to the Supreme Court for its determination. As a result, whenever the Governors were of opinion that certain provisions of the statutes were inconsistent with the constitution; such statutes have not been subjected to the procedure for the determination of constitutionality as laid down in the constitution.

In addition to the statutory empowerment of the Governors in the exercise of their functions, certain Governors have gone beyond the statutory limits in their attitude. They have taken up the position that they were the representatives of the President and this position places ultimate provincial authority and power in the hands of the centrally appointed executive, thus undermining provincial autonomy and accountability.

The whole question of the role and dominance of the Governor in the devolution perspective should be considered in the light of the developments – including constitutional reform - that take place in the country, post 19th Amendment. When the Executive Presidential system is being progressively dismantled in the country, to confer powers on the Governor who is an appointee/nominee of the President is to perpetuate an Executive Governor system, unelected in that, at the Provinces whose representatives are more proximate to the people and responsible and answerable to them than the central government.

Recommendations

1. Provisions empowering the Governor to act on his own discretion need to be reformed. In particular Article 154C and 154F (1)-(3) of the constitution should be repealed, and the Provincial Councils Act No. 42 of 1987 needs to be replaced with a new Act. (See PRC recommendations at 9.2.2(i) (a-c).)
2. It is recommended that the Governor should be a nominal head, who should be Constitutionally required to act on the advice of the Chief Minister and Board of Ministers, save and except in so far as he is Constitutionally required to act in his discretion. (See PRC recommendations at 9.2.2(i) (a-c).)

(It should be noted that the Chief Minister, North Central Province has recommended the abolition of the post of Governor altogether and that the Chief Minister should be appointed by the President)

3. The Provincial Public Service should be brought under an independent Provincial Public Service Commission similar to the National Public Service Commission.
4. The Provincial Police Service should be brought under an independent Provincial Police Commission similar to the National Police Commission.
5. The requirement of Governor's assent for the statutes passed by the Provincial Council to be done away with (See PRC recommendations at 9.2.2(i) (a-c)). The present Parliamentary process of getting the Hon. Speaker signing the Bill passed by Parliament to be adopted in respect of the Provincial Councils with the Chairman of the Council signing the Statutes passed by the Provincial Councils.
6. However, the Statutes shall be subject to judicial review by the Constitutional Court; for that matter, it is recommended that that the Statutes could be challenged for their constitutionality in any court of the country!

Expert Opinion:

Some of the Experts suggested as an alternate to (5)

The Governor should be granted a specified period of time (eg. two weeks) within which he should either assent to a statute or return same for re-consideration. If neither is done within the specified period, the statute shall be deemed to have been assented to.

In the event that the Provincial Council enacts the statute, either with or without incorporating such recommendations, the Governor shall assent to same within a specified period of time (eg. two weeks) within which he should either assent to a statute, or refer same to the Constitutional Court for a consideration of constitutionality. If neither is done within the specified period, the statute shall be deemed to have been assented to.

7. The recommendation of the Governor required for statutes that have financial implications should be repealed. Instead, the approval of the Board of Ministers must be obtained for introducing financial bills for the enactment of Statutes.
8. The provincial statutes to be subject to pre and post judicial review by a Constitutional Court. (See also the submission of the Northern Province Provincial Council relating to judicial review in general). The fact that the Court has ruled in favour of Constitutionality in pre-enactment review proceedings should not act as a bar to subsequent post-enactment review proceedings.
9. The Governor should be appointed by the President with the concurrence of the Chief Minister.

Expert Opinion:

Some of the experts suggested that a better formulation may be that the Governor should be appointed by the President in consultation with the Chief Minister.

10. Constitutional provision should provide that the Governor should not have, for a specified period of time (eg. two years) prior to his appointment, played an active role in politics, and that he cannot, play an active role in politics, while holding office.
11. While providing for a nominal/titular Office of Governor at the provincial level, it is recommended that the provisions in the constitution relating to the Central Government's power to bring a provincial government under direct rule for any actual or threatened break-down of law and order in the province, shall be strengthened to deal with real or imminently real, grounds to be assessed objectively. However, such decision should be subject to judicial review by the constitutional court within a specified period.
12. References to the "Governor / Minister" in Acts of Parliament relating to provincial functions should be construed to mean a reference to the relevant Chief Minister or Provincial Minister in charge of the relevant subject.

Independent Public Service Commission / Administrative Structures of the Provinces.

The Provincial Councils Act No 42 of 1987 gives a wide range of powers to the Governor with regard to the Provincial Public Service. The appointment, transfer, dismissal and disciplinary control of officers of the Provincial Public Service, according to the Act, is vested in the Governor of that Province.

The Act also provides for the Governor to determine all matters relating to officers of the Provincial Public Service, including the formulation of schemes of recruitment and codes of conduct for such officers, the principle to be followed in making promotions and transfers, and the procedure for the exercise and the delegation of the powers of appointment, transfer, dismissal and disciplinary control of such officers.

Although there is a provision in the Act for a Provincial Public Service Commission (PPSC), it is only an appendix body subservient to the Governor. The Governor is the appointing authority of the PPSC and it enjoys delegated power of the Governor. The PPSC in turn is permitted to delegate its power to the Chief Secretary and other public officers of its province.

The Act also provides that any party aggrieved by the decision of the Chief Secretary or any officer of the Provincial Public Service shall have a right of appeal to PPSC. It further provides that the Governor shall have the power to alter, vary or rescind any appointment, order of 'transfer, or dismissal or any other order relating to a disciplinary matter made by the Provincial Public Service Commission of that Province'. Accordingly, the Governor's power in this regard is analogous to that of an appellate body.

It is evident from these provisions that the authority to control public servants of the province is vested in the Governor. As pointed out during our deliberations, the Governors enjoy power which even the President of the country does not exercise with regard to the public officers (at the centre).

Article 154C of the constitution states that the executive power of the Provincial Council shall be exercised by the Governor either directly or through the Board Ministers in accordance with Article 154F.

Article 154F states that Chief Minister and the Board of Ministers shall aid and advise the Governor in the exercise of his functions and the Governor shall act in accordance with such advice except in circumstances where he is required by or under the constitution to exercise functions in his discretion.

Further, the question as to whether any advice was tendered to him, and if so the nature of such advice, is not a matter which can be questioned in any court. This clause gives the Governor unfettered power in the exercise of executive functions of the Provincial Council.

As a result, the Secretaries of the Provincial Ministries, who are to carry out the executive functions as directed by the respective Ministers, have been controlled by directives from the Governors. They are more obliged to Governors than the Chief Ministers. It was brought to the notice of the sub-committee that there have been instances that the Governors were insisting on their prior approval being obtained even to conduct training programme.

Declaring most of the Public Service as 'All Island Service', is another deterrent for the smooth functioning of the Provincial Public Service.

Another constraint for the effective functioning of the Provincial Public Service is the need to obtain the approval of the Management Service Department (MSD) of the Treasury for the creation of cadre.

Twenty-eight years of devolution experience with Provincial Council system has shown that it is not only the Public Service at the Centre that gives step-motherly treatment to the Public Service of the Provincial Councils but the Provincial Public Service also gives step-motherly treatment towards the Public Officers attached to the Local Authorities. The Provincial Councils do not give serious consideration to the personnel requirements of Local Authorities and do not treat them as equal Public Officers.

Recommendations

1. The PPSC must be constituted as an independent body like the National Public Service Commission; as such the members of PPSCs should be of high integrity with required knowledge and experience to handle the disciplinary and human resources matters of the Provincial Public Service.
2. The Chief Minister and the Leader of the Opposition of the Provincial Council should jointly nominate persons to be appointed as members of the Provincial Public Service Commission. The Constitutional Council shall approve such nominations. The Governor shall make such appointments once they are approved by the Constitutional Council.
3. In the event the CM and LO cannot agree, appointments could be made on the recommendation of the Constitutional Council, out of the nominations made by the CM and LO. 17
4. In the event that the Constitutional Council is of the view that there are insufficient persons suitable to be appointed, out of those nominated by the CM and LO, it may request them to resubmit names for consideration.
5. The Constitutional Council shall then make the recommendations out of the nominations made by the CM and LO (*Expert Opinion: or if it is of the view that the persons are not suitable for appointment, it shall then recommend*

alternate persons for appointment.) The Governor shall make such appointments once they are recommended by the Constitutional Council.

6. The appointment, promotion, transfer, disciplinary control and dismissal of employees of the PPS should be matters for the Provincial Public Service Commission. (See also the submissions of the Northern Province Provincial Council and the Chief Minister of the Eastern Province).
7. The procedure for the exercise and the delegation of any of their powers to the Chief Secretary or any other officers of the province, or committee of the PPSC, should be decided by the PPSC.
8. As in the case of the central Government, the Board of Ministers of the Province should have the power to determine all matters relating to officers of the Provincial Public Service, including the formulation of schemes of recruitment and codes of conduct for such officers, and the principles to be followed in making promotions and transfers. (See also the submission of the Chief Minister, Central Province).
9. The PPSC of each province should also have the power to decide the cadre need of the respective provinces, including the cadre need of the Local Authorities and the All Island Service personnel needed in that province, based on criteria equally applicable to all the provinces. (See also the submissions of the Northern Province Provincial Council, and the Chief Minister of the North Central Province).
10. The release and transfer of All Island Service personnel shall be decided upon by the National Public Service Commission, in consultation with all the PPSCs.
11. The PPSC should have coordination with PSC and the PPSCs of other provinces to ensure the common professional standards at the centre as well as at the provinces.
12. The All Island Services should be limited to selected few services such as the Sri Lanka Administrative Service, Sri Lanka Engineering Service, Government Medical Officers Service, Sri Lanka Police Officers Service, Sri Lanka Scientific Officers and Sri Lanka Accountants Service as specified in the constitution.

Hon. Mr. Bimal Ratnayake, MP, member of the Committee is of the view that the All Island Services of the present day should remain and the personnel belonging to this service should be absorbed into the provincial administrative system.

13. The provinces should have the authority to create its own Provincial Public Service and absorb all the service personnel needed for the effective functioning of the subject matters assigned to the provinces into it, subject to

terms no less favourable to the terms of employment enjoyed by such employee immediately prior to their absorption.

14. There should be opportunities for the PPS employees to secure employment in, or transfer to, the NPS.
15. The public officers attached to the Local Authorities in each province could either belong to the Provincial Public Service of that province or a separate Local Government service could be created in each province to meet the need of the Local Authorities.
16. Employees of the LGS should have opportunities to seek employment in, or transfer to, the PPS or NPS.
17. Public officers belonging to an All Island Service, of similar category and rank should be equal in every respect and remunerated equally. However, this will not prejudice the right of the Provinces to offer additional incentives.
18. With regard to Public Officers belonging to Provincial Public Service and Local Government Service, the respective Provincial Councils shall have the right to determine remuneration and terms of service.
19. Subject to the discretion of the respective PPSC to waive such requirement, every public officer recruited by the PPSC of a province should serve in that province for a minimum period of time before getting transferred out of that province.
20. Aggrieved public servants belonging to the Provincial Public Service should be able to appeal to the Administrative Appeals Tribunal (AAT) against the decisions of the PPSC and seek redress against the violations of their rights by the decisions of their Heads of Department or by the PPSC. (See also the submission of the Chief Minister of the Central Province).
21. There shall be a Provincial Management Service (PMS) to handle the Provincial administration and the members of PMS should be transferable between Provinces. The service manual stipulating the conditions of PMS should be prepared by a joint committee comprising the representatives of PSC and PPSCs. PPSCs must have an apex committee to maintain common standard among the inter-provincial public service especially the Provincial Management Service.
22. Devolution of powers has not only to be effective but also devoid of duality. For this purpose, we propose that the district administration (insofar as it relates to devolved powers) be restructured so as to form part of the provincial administration.

23. Thus the Government Agents and the Divisional Secretaries should belong to an All Island Service and hold the rank of an Additional Chief Secretary and Deputy Chief Secretary respectively.
24. All Grama Niladharis in the provinces should also be absorbed into the Provincial Public Service of that Province.
25. The Chief Secretary and the Secretaries to the Provincial Ministers should be appointed by the Governor, on the advice of the Chief Minister and the Board of Ministers. (See also the submissions of the Chief Minister of the Central Province and Chief Minister of the Eastern Province).
26. Each Province should have a Provincial Advocates Department and a Provincial Legal Draftsman. (Suggested by the Chief Minister of the Uva Province) *Expert Opinion: Some of the Experts suggested that the Centre would require its own staff or representatives within the Province, to function with regard to national / centre list subjects. Such representations would report to the Centre. A District Secretary who acts on behalf of the Centre ONLY in respect of such National / Centre List subjects, and reports to the Centre, may be necessary.*

Role of the District Secretariat and the Divisional Secretariats vis-a-vis the Provincial Councils / Implementation of Parliamentary Laws on Specified Subjects by the Provincial Councils and Local Authorities / Manner of Implementation of Policy

Provincial Governance does not include all sectors of government but only those specified in the 13th Amendment to the Constitution. As a result, sectors that do not fall under the area of competency of the Provincial Governance have separate offices at provincial level or by-pass the provincial level completely and have their branches at district level. By the Transfer of Powers, Divisional Secretaries Act No. 58 of 1992, these officials perform administrative functions within the territory of the province but without control or supervision by provincial authorities.

Another issue of constitutional significance was in relation to the local government tier. It was felt that the distribution of powers between the national, provincial and local tiers was imprecise and unclear, and that direct administrative, financial and political centre-local relations was detrimental to the devolution spirit of the provinces. The situation is further compounded by the Divisional Secretaries (DS) system, whereby the central government directly acts at the local level, without recourse to Provincial Councils.

The District Secretariat plays an intermediate level in the Sri Lankan administrative system. Administration at this level performs reserved subjects and coordinates national programmes and projects.

The District Secretaries and Divisional Secretaries, who derive their power directly from the central Government, are very powerful and the provincial councils do not have a proper equivalent at district and divisional level.

This dual administration is a very unsatisfactory system that undermines the concept of devolution. On the one hand there is the Divisional Secretariat under the Central Government, and on the other hand the Local Authorities under Provincial Councils. They are under the supervisory control of the Provincial Council, as one of the devolved subjects specified in the 13th Amendment to the Constitution. However, most power at local level still rests with the Central Government.

District Secretary coordinates the development activities in the district, including Central Government activities, provincial functions and to some extent non-governmental projects. Thus the District Secretary plays the role of coordinator, linking the activities of central and provincial administrations. Since the District Secretary supervises the Divisional Secretariats, he has a certain influence over their activities as well.

In reality, most of the provincial staff are located at the divisional secretariat and they are administratively under their control. Lines of command and

responsibilities between the District/Divisional Secretaries and the Provincial administration are not clearly defined. It comes down eventually to personal attitudes of the individuals whether it is a conciliatory or a more conflicting relationship.

Owing to the above intricacies, submissions by the members suggest that the District Secretaries and Divisional Secretaries to be brought under the provincial administration, while they would carry out agency functions on behalf of the centre. Then only the devolution would be meaningful.

Suggestions were also made to define the role and responsibility of the District and Divisional Secretariats within the framework of intergovernmental relationship and to provide for structures, processes and procedures for the coordination of service deliveries of the three spheres of government.

Recommendations

1. Devolution of powers has not only to be effective but also devoid of duality. (See also the submission of the Northern Province Provincial Council). For this purpose, we propose that the district and divisional administration to be restructured so as to form part of the provincial administration. District and Divisional secretaries should be re-designated as Additional Chief Secretaries and Deputy Chief Secretaries respectively. All Grama Niladharis in a provinces should also be absorbed into the Public Service of that Province.
2. Constitutional provisions should be made to enable District Secretaries and Divisional Secretaries (re-designated as Additional Chief Secretaries and Deputy Chief Secretaries respectively) and Gama Niladharis officials of the province to carry out functions which fall within the ambit of Central Government. Ex. assistance in the preparation of electoral lists, National Identity card etc. if so delegated by the Centre.
3. Pradeshiya Sabha boundaries should be coterminous with the boundaries of Divisional Secretariats.

Revenue Collection and the Formulae for Division of Revenue / Dual Reporting in terms of Revenue Accountability / Policy making - National, Provincial, District, Local Authorities

The 13th Amendment intended to grant devolution of powers to provinces, but there is no real fiscal devolution without which devolution is meaningless. The provinces have very limited financial resources, except Western Province. It depends on annual Government grant to meet with its expenditure. Widespread criticism of the 13th Amendment was with regard to financial allocation to provincial councils which is irrational and inadequate.

For example, scrutiny of the National Budget for the year 2015 would reveal that the total Recurrent Expenditure of the Government is Rs.1,547,910 million, out of which the allocation to all the nine provincial councils is Rs.189,600 million which amounts to 12.24 percentage of the total expenditure. Similarly the total Capital Expenditure is Rs.1,857,090 million, out of which the allocation to all the nine provincial councils is Rs.34,077 million which amounts to 1.83 percentage of the total expenditure.

Further, the Capital Expenditure allocation is not granted as a lump sum instalments; instead, the amount for each type of expenditure is specified. Even the allocation to Capital Expenditure is categorized and the amount specified, which is termed as "Provincial Specific Development Grant". For example under the allocation to health department even the amount to be spent on buildings repair and the district to which it should be spent will be specified. The Provincial Council is only to decide the hospitals to which the repairs to be effected in that district.

The Finance Commission should be able to recommend the sharing of the revenue between the Centre and the States and amongst the States. Instead, the 13th amendment provides for the Finance Commission to recommend for the sharing amongst the provinces of the money allocated by the Government. Allocating the money to the Provincial councils is the sole discretion of the centre. This is one of the main flaws in the 13th amendment.

Moreover, the Government (President) is not obliged to comply with the recommendations of the Finance Commission.

In addition to distinct executive and legislative power, a governing body needs finances to carry on its policies and administration. All monies allocated to each Provinces, according to the Provincial Councils Act No 42 of 1987, shall be deposited in a Provincial Fund into which all revenue collected from the Province by way of taxes etc. and all loans provided to the province from the Consolidated Fund shall be deposited. The custody of the Provincial Fund of a Province, the payment of moneys into such Fund, and all other matters connected with, or ancillary to, those matters are regulated by rules made by the Governor.

Provincial Statute for the appropriation of the Provincial Fund for a given financial year has to be recommended by the Governor prior to tabling it in the council and has to be assented after the council approves it.

Besides, the Provincial Council cannot pass any statute which would involve expenditure from the Provincial Fund without the recommendation of the Governor. The Provincial Council cannot also pass any statute imposing or abolishing any taxes without the consent of the Governor.

Thus, it is patently clear that the Governor has complete control over the fund of a province. Here again the concept of devolution of power is nullified by the unimpeded discretionary power of the Governor over the finance of the Provincial Councils.

The Provincial Councils, according to 13th Amendment, are entitled to collect Business Turnover Tax. The Government introduced Value Added Tax, depriving Provincial Councils of its income.

The dependency of the Provincial Councils on central grants can only be justified if an effective system is in place to ensure that provinces are provided with adequate resources by the centre to fully discharge their expenditure responsibilities.

The constitutional framework severely limits the revenue raising capacity of Provincial Councils. In addition to the limited tax-raising power vested in the provinces are the limitations placed on obtaining loans and investment, and on seeking, or at least administering projects financed by foreign aid and investments.

Financial provision for local government bodies has also become unduly complicated because of the variation in established funding arrangements. The 13th Amendment provides for the supervision of the local authorities by the Provincial Council. However, the financial allocation and grants to the Local Authorities are in the hands of the centre undermining the provincial role. The revenue on stamp duty and court fines on provincial subjects are exclusively meant for local authorities, but the authority to collect those taxes and fines are with the provinces.

The corrosive effect of inadequate or unprincipled financing arrangements is that they impair provincial and local level service delivery, leading to the erosion of public confidence in what are constitutionally established democratic institutions.

People who actually have a responsibility of spending should also be the people who raise revenue was the motto expressed during our deliberation, otherwise, it was pointed out that there is a disconnect, which economists call the fiscal illusion, which undermines the democratic values.

The design and financial arrangements under the 13th Amendment does not enable to realize the full benefits of devolution and contribute towards “balanced

regional development” and hence a total redesign taking into account the formulation set out in the Constitution Bill of August 2000 was also suggested.

Recommendations

1. The principle that each tier of Government is distinct should guide centre-periphery relations.
2. The principles upon which the Finance Commission should formulate mandatory criteria for financial allocation to the provinces should be clearly provided for by the Constitution. (See also the submission of the Northern Province Provincial Council). The Committee recommends that the constitution should prescribe at least 40 % of the revenue collection of the Government to be allocated to the Provincial Councils; 30% for the Provincial Councils and 10% for the Local Authorities. (*Expert Opinion: one of the recommendations of the PRC in this regard, the percentages proposed are 18% and 7%, - PRC Report 16.2.7(c) - could be considered*)

Expert Opinion:

- *Some of the experts proposed that, alternately, there should be mandatory guidelines which the Finance Commission should follow towards ensuring ‘equitable’ distribution of national revenue among the three tiers of government.*
- *The Government shall be required to give effect to the decisions of the Finance Commission. This would be without prejudice to Parliament’s ultimate control over national finance.*

(The Chief Ministers of the North Central Province, Eastern Province and the North Western Province suggested that the Finance Commission should be abolished, and the budgetary allocations should be directly remitted to the respective provincial councils.)

3. The Finance Commission should be reconstituted to have provincial representation, to have more powers over enforcing its recommendations, and to execute on the basis equalizing wide economic and developmental disparities between provinces.
4. A formalised liaison mechanism between provinces and the Finance Commission could enhance the work and recommendations of the Commission, and serve to restrain the central Treasury’s discretion over allocations.
5. Allocation of funds to Provinces should be tabled in and approved by Parliament together with the National Budget.

6. The Constitution should clearly demarcate the taxation and revenue powers of the three tiers of government, and ensure that any administrative collection mechanism does not derogate from the financial power of the respective tier of government. In the event that there is any such collection mechanism, provision should be made for the shares of the respective provinces to be directly credited to such provinces.
7. Item 1 in the Reserved List of the present constitution ‘National Policy on all Subjects and Functions’ to be done away with and Provision should be made to ensure a consultative mechanism, involving the participation of the provincial representatives, in the formulation of national policy. (The Chief Minister of the Western Province also made a similar submission. It was also submitted by the Chief Minister of the Central Province that National Policy should not be formulated merely through Cabinet Decisions / Circulars.)

ADDENDUM TO THE REPORT OF THE SUB-COMMITTEE ON CENTRE- PERIPHERY RELATIONS

In view of the fact that there has to be a clearer demarcation of power between the centre and the peripheral units, which would lead to healthy centre-periphery relationship, the committee decided to give recommendations on the following also, although these subject matters may be dealt with by the Steering Committee.

- i. Concurrent List / Reserved List
- ii. Law and Order and Police Powers
- iii. Land
- iv. Constitutional Court

I. Concurrent List

According to the 13th amendment the legislative and executive powers in respect of subject matters enumerated in the concurrent list are to be shared between the centre and the provinces, after such consultation one has with the other. The centre needs to consult with all the provinces and *vice versa*, but in practice, the centre has never consulted, save in one or two cases, the provinces in dealing with the concurrent subjects.

Excise of exclusive power by the central Government with regard to most subjects listed in the concurrent list is another major impediment to the spirit of devolution embodied in the amendment. More than two decades of experience is that the centre has always used it as its own preserve.

Further, most of the subjects in the concurrent list are, it was pointed out, legitimate functions to be in the "Provincial List". The existence of centre ministries such as ministry of Rehabilitation, Social Services, Social Welfare, Women and Children, Indigenous Medicine, Disaster Relief and Agriculture has no justification, except under the wrap of Concurrent List and National Policy. Most of these Centre Ministries have infringed into the powers and functions of the provincial administration.

Similarly the rubric titled "National Policy on All Subjects and Functions" has been used to frustrate the devolved powers of the provinces. It is questionable to have national policy on all subjects and functions; there could be many subjects and functions which require provincial or local level policies! One of the objectives of devolution of legislative and executive powers is to respect diversity and peculiarities; these should not be deprived under the guise of 'national policy'!

Concern was raised regarding the item in the Reserved List that "All Subjects and Functions not Specified in List I or List III (Provincial List and Concurrent List)" would

be the subject matter of the centre. It was pointed out that this has given undue advantage to the centre.

Recommendation

Hence, the Committee recommends that the Concurrent List to be done away with and the subjects added to relevant Lists.

Also the Committee recommend the repeal of the rubric “National Policy on All Subjects and Functions” from the Reserved List.

All Subjects and Functions not Specified in any of the list (provincial and reserved lists) should be the subject matter of the province.

II. Law and Order and Police Powers

The failure to make the necessary administrative arrangements to grant the powers in respect of Law and Order and Police, which are set out in the Provincial Council List and in Appendix 1 of the present constitution, has been raised by many during the course of the deliberations.

Recommendation

We wish to make the following recommendations in this regard.

Law and order has to be the subject matter of the province. Administration of Police should be through an Independent Provincial Police Commission (PPC) as in the centre. The PPC could work in close collaboration with the National Police Commission on administrative matters. The National Police can handle organized crimes, narcotics, terrorism etc. There should be independent Provincial Prosecutor General to prosecute the offenders in the provinces.

III. Land

During the deliberations it was stated that the provincial authority, which could better voice the concerns and aspirations of the people, should have the right over the state land within the province.

It was pointed out that although item 18 of the Provincial Council List of the present constitution states that the rights in or over land, land tenure transfer and alienation of land, land use, land settlement and land improvement is a subject matter of the province, Appendix II limits its right to a greater extent and gives authority to the centre to decide on many things including the final assent for the disposition of land.

Further it was stated that there was a constitutional ambiguity with regard to land as it is mentioned in the provincial councils list as well as in the reserved list (along with Rivers and Waterways)

Recommendation

In view of the above we wish to recommend that the state land within a Province should be the subject matter to be handled by the legislative and executive body of the Province. However, the Central Government shall have the authority to require a Provincial executive to release any piece of State land for its legitimate use as specified in the Reserved List and it shall be the duty of the Provincial executive to release such extent of State land within its Province to the Central Government for that purpose.

However, the Provincial Council shall adhere to the policy guidelines issued by the Land Commission with regard to the proper utilisation practices, taking into consideration issues of forest cover, inter-generational equity, agricultural sustainability, land fragmentation, landlessness, etc., in using the State land within its territory.

The State Land Commission shall consist of equitable number of members who will represent the interests of the Centre as well as the Provinces and the powers and duties of such institution shall be formulated in such a manner that no decision of such institution can be imposed on any Province without the consent of the representatives of such Province.

Further, the declaring of or taking over of any state land under existing Acts of Parliament (Ex. Mahaweli Act, UDA Act, Forest Ordinance, Tourism Act, etc.) could be carried out only with the concurrence of the respective Provincial council. Similar clause should be added in respect of inter-provincial irrigation schemes.

IV. Constitutional Court Recommendation

Since the Committee has recommended to do away with the power of the Governor to assent the statutes passed by the provinces and the recommendation of the Governor needed to table statutes that has financial implications, the committee is of the view that there should be a Constitutional Court for pre and post judicial review of the statutes passed by the provincial councils and to resolve any disputes between the Centre and the Provinces and amongst the provinces in their executive functions.

It is also recommended that the composition of the Constitutional Court shall constitutionally ensure equitable representation of the multi ethnic character of the country. This should also be the case with regard to the Supreme Court of the country!

SUB-COMMITTEE ON CENTRE PERIPHERY RELATIONS MEMBERS OF THE COMMITTEE

1. Hon. Dharmalingam Sithadthan, M.P. (Chairman)
2. Hon. Dilan Perera, M.P.
3. Hon. H.M.M. Harees, M.P.
4. Hon. Dullas Alahapperuma, M.P. *–resigned from the Sub Committee*
5. Hon. Bimal Rathnayake, M.P.
6. Hon. Vidura Wickramanayaka, M.P.
7. Hon. Mylvaganam Thilakarajah, M.P.
8. Hon. Sanath Nishantha Perera, M.P.
9. Hon. S.M. Marikkar, M.P.
10. Hon.(Mrs.) Rohini Kumari Wijeratne, M.P.
11. Hon. Wijepala Hettiarachchi, M.P.

EXPERTS TO THE COMMITTEE

- Prof. A.M. Navaratne Bandara
- Mr. N. Selvakumaran
- Mr. S. Thavarajah
- Mr. Palitha Abeywardane
- Mr. Asoka Gunawardane
- Mr. Winston Pathiraja
- Mr. Lal Wijenayake
- Ms. Chamindry Saparamadu
- Mr. Suren Fernando

INVITEES PARTICIPATED IN THE COMMITTEE MEETINGS

- Hon.(Dr.) Jayampathy Wickramaratne, M.P.
- Hon. V.S. Radhakrishnan, M.P., State Minister of Education, President of the Upcountry Peoples Front
- Prof. Suri Ratnapala, Member of Australian Law Reform Commission (ALRC) Mr. Austin Fernando, Governor, Eastern Provincial Council
- Mr. M.P. Jayasinghe, Governor, Uva Provincial Council
- Mr. K.C. Logeswaran, Governor, Western Provincial Council
- Hon. Pesala Jayarathne, Chief Minister, North – Central Provincial Council
- Hon. Isuru Devapriya, Chief Minister, Western Provincial Council
- Hon. T. Gurukulrajah, Minister of Education, Northern Provincial Council
- Hon. S. Thavarajah, Leader of the Opposition, Northern Provincial Council
- Hon.(Mrs.) Renuka Herath, Leader of the Opposition, Central Provincial Council
- Hon. R.M. Ratnayake, Leader of the Opposition, Uva Provincial Council
- Hon. S.P. Prasanna Shamal Senarath, Leader of the Opposition, North – Western Provincial Council
- Mr. Somaweera Chandrasiri, Vice President, Mahajana Eksath Peramuna
- Mr. Thissa Jayawardena, Secretary, Mahajana Eksath Peramuna
- Mr. G.V.D. Thilakasiri, Deputy Secretary, Democratic Left Front
- Mr. Sarath Ransinghe, Asst. Secretary, Democratic Left Front

